This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Auplný

Kapesní slownik

čechoslowanského a německého jazyka.

Podlé nejlepších pramenů sepsal

J. N. Konečný.

Díl čechoslowansko-německý.

Druhé znamenitě rozmnožené a w eskrz oprawené wydání.

We Widni 1850.

Nákladem Wojtěcha Ondř. Wenedikta.

ben. In einem Taschenwörterbuche entspricht gewiß die Wahl der goldenen Mittelstraße, rücksichtlich der Orthographie, am sichersten allen Parteien.

Die willkommene Aufnahme und der große Absatz der ersten Auflage dieses Werkes ist ein Zeichen, daß es den Bedürfnissen und Wünschen des hiervon Gebrauch machenden Publikums entsprach, für mich aber war sie ein mächtiger Sporn, eine desto größere Thätigkeit zu entwickeln, um die zweite Auflage der größtmöglichsten Vollkommenheit zuzuführen.

Nun ich das ganze Werk vor mir liegen habe, und mit all' seinen Eigenschaften vollkommen vertraut bin, kann ich im Bewußtsein voller Ueberzeugung sagen, daß beide Theile dieses Wörterbuches aufs sorgfältigste und nach den besten Hilfsquellen gearbeitet sind; es ist hierbei nach einer solchen Vollständigkeit gestrebt worden, daß man nicht leicht ein Wort vermissen wird, das in der Umgangssprache oder bei den gelesensten Schriftstellern vorkommt. Jeder Band dieses Werkes wurde beinahe um den dritten Theil an Wörtern und Redensarten vermehrt.

Blos veraltete Wörter, und solche, die nur für den Sprachforscher Wichtigkeit haben, habe ich, als in einem Taschenwörterbuche entbehrlich und dahin nicht gehörig, weglassen.

Die Korrektur des letzten Drittheils dieses Bandes hat Herr Kaspar Černohorský mit lobenswerthem Fleiße besorgt.

Der Verfasser.

5.) Der Selbſtlaut (á, é, ý, í) in der Ausgangsſylbe des Beiwortes wird durch alle Endungen in beiden Zahlen mit einem Dehnungszeichen (') verſehen, als:

slabý, slabá, slabé, der, die, das ſchwache,
slabého, slabé, slabého, des, der, des ſchwachen, u. ſ. f.

6.) Der Selbſtlaut (á, í) in der Ausgangsſylbe der gegenwärtigen Zeit anzeigender Art von mehrſylbigen Zeitwörtern auf ati, eti, ěti, iti, íti, wird mit dem Dehnungszeichen (') verſehen, als:

wolám, ich rufe, von wolati;
sedím, ich ſitze, von sedětí;
učím, ich lehre, von učiti;
učíme, wir lehren, u. ſ. f.

7.) Die čechoſlawiſchen Transgreſſiv-Beiwörter endigen ſich auf í, als:

učící, d. d. d. lehrende;
prawící, d. d. d. ſagende;
wolající, d. d. d rufende.

8.) Die Verbalhauptwörter und substantiva collectiva haben in der Endſylbe ein langes í als:

wolání, das Rufen;
malowání, das Malen;
haněni, das Tadeln;
pití, das Trinken;
bodnutí, das Stechen.

9.) Die zweiſylbigen Zeitwörter dehnen die erſte Sylbe im Infinitiv, als:

práti, waſchen; pití, trinken;
dáti, geben; míti, haben.

10.) Im Lokal der Vielzahl wird bei den Hauptwörtern a und i in ách, und ích gedehnt, als:

w holubích, in den Täubern,
we wojácích, in den Soldaten;
w sedlákách, in den Bauern.

11.) In dem Ausgange des Comparativs, iſt der Selbſtlaut gedehnt, alſo ší, ejší, als:

menší, kleiner; širší, breiter;
weselejší, luſtiger; krasnější, ſchöner.

12.) Die ſich auf án endigenden Mittelwörter der leidenden Form, haben das a in beiden Zahlen mit dem Dehnungszeichen (') verſehen, als:

wolán, a, o; wolání, y, a, gerufen.
darowán, a, o; darowání, y, a, geſchenkt.

13.) Die zweiſylbigen comparativen Nebenwörter dehnen die erſte Sylbe, als:

dále, weiter; déle, länger;
dráže, theurer; výše, höher;
lépe, beſſer; tíže, ſchwerer.

In der letzten Zeit haben ſowohl das vaterländiſche Muſeum in ſeiner Zeitſchrift (časopis českého museum), und in denauf Koſten der Matice Česká erſchienenen Werken, als auch die beſſeren čechoſlaviſchen Schriftſteller, die analoge Schreibart angenommen. Da nämlich die Bezeichnung der Länge bei j (nach der vorigen Schreibart) von der Dehnung der übrigen Vocale á, é, ó, ú, ý gegen die Analogie abweicht, indem man früher erſteres (i) nach unten hin (j) ver-

Erklärung der abgekürzten Wörter.

Wyswětlení skrácených slow.

adj. (znamená, bedeutet) ***adjectivum***, Beiwort, jméno přídawné.
adv. „ „ ***adverbium***, Umſtandswort, příslowce.
c. „ „ ***communis***, beiderlei Geſchlechts, obojího pohláwí.
coll. „ „ ***collectivum***, Sammelwort, jméno hromadné.
comp. „ „ ***comparativ***, druhý stupeň.
conj. „ „ ***conjunctio***, Bindewort, spojka.
dim. u. *dem.* „ ***diminutivum***, Verkleinerungswort, slowo zdrobnělé.
f. „ „ ***femininum***, weiblich, pohlawí ženské.
fig. „ „ ***figural***, figürlich, uneigentlich, w newlastním smyslu.
freq. „ „ verösterndes Zeitwort, častotliwé sloweso.
gen. „ „ ***genitivus***, zweite Endung, pád roditelný.
imp. „ „ ***imperativ***, gebietende Art, rozkazující způsob.
impers. „ „ ***impersonale verbum***, neosobné sloweso.
indecl. „ „ ***indeclinabel***, unveränderlich, nesklonitelné.
interj. „ „ ***interjectio***, Empfindungswort, citoslowce.
irr. „ „ ***irregulariter***, unregelmäßig, neprawidelně.
m. „ „ ***masculinum***, männlich, pohlawí mužské.
mor. „ ***moravismus***, mährischer Gebrauch, užiwané w nářečí morawském.
n. „ „ ***neutrum***, ſächlich, pohlawí střední.
n. p. „ „ zum Beiſpiele, na příklad.
num. „ „ ***numerus***, Zahl, počet.
o. „ „ oder, čili.
o. „ „ ***obsoletum***, veraltet, zastaralé.
part. „ „ ***particip***, přičesti, Mittelwort.
pl. „ „ ***pluralis***, Mehrzahl, počet, množný.
pron pr. „ ***pronomen***, Fürwort, náměstka.
praep. prp. „ ***praepositio***, Vorwort, předložka.
ſ. „ „ ſiehe, wiz.
subst. „ „ ***substantivum***, Hauptwort, samostatné jméno.
transg. „ „ ***transgressiv***, überſchreitende Art, přestupující způsob.
trop. „ „ ***tropice***, tropiſch, newlastně.
u. „ „ und, a.
v. „ „ ***verbum***, Zeitwort, sloweso.
v. a. „ „ ***verbum activum***, thätiges Zeitwort, činné sloweso.
v. n. „ „ ***verbum neutrum***, unthätiges Zeitwort, nečinné sloweso.
v. r. „ „ ***verbum reciprocum***, zurückführendes Zeitwort.
vulg. „ „ ***vulgare***, gemeines Wort prostonárodní slowo.
— „ „ bedeutet das ganze Schlagwort, znamená celé wřádné slowo.

Abbinden, *v.* odvázati, odpautati.
Abbiß, *m.* odkausnutí, *n.*; ohryzek, zku, *m.*
Abbitt-e, *f.* odprošení, uprošení, *n.*; —en, *v.* odprositi, uprositi; —er, *m.* odprositel, odprošovatel, e *m.*; —lich, *adj.* odprositelný.
Abblasen, *v.* odfauknauti, oddmychati, odváti, odtraubiti.
Abblätter-n, *v.* listí olamowati, otrhati; 2.) den Weinstock—, podlamowati; —ung, *f.* podlamowání, *n.*
Abbläuen, *v.* zmlátiti někoho, wytlauci někomu.
Abblühen, *v.* odkwésti, ukwésti.
Abbluten, *v.* odkrwáceti.
Abborgen, *v.* wypůjčiti se od někoho.
Abbrändler, *m.* pohořelec, lce, *m.*
Abbraten, *v.* opéci, upéci, dopéci.
Abbrauchen, *v.* spotřebowati; 2.) obnositi.
Abbrechen, *v.* odlomiti, ulomiti, ulámati; 2.) das Bier—, chladiti; 3.) an dem Lohne—, utrhnauti; 4.) eine Rede—, řeč přetrhnauti; 5.) ein Gebäude—, rozbaurati; das Messer ist abgebrochen, nůž se zlomil; brich davon ab, přestaň o tom; abgebrochen, ulomený, utrhnutý, umlklý.
Abbrennen, *v.* dopáliti, odpáliti, opáliti, wypáliti, spáliti; die Hand—, popáliti si ruku; abgebrannt, *adj.* ohořelý, shořelý; von der Sonne, osmahlý; Abgebrannter, *m.* pohořelec, lce,
Abbringen, *v.* odnésti; von etwas—, někoho od něčeho odwésti; den Gebrauch—, obyčej zrušiti; vom Wege—, s cesty straniti.
Abbröckeln, Abbröseln, *v.* oddrobiti, udrobiti
Abbruch, *m.* odlomení, ulomení, strhnutí, odtržení, *n.* srážka, ujma, y, *f.*; 2.) úlomek, mku, úrywek, wku, *m.*
Abbrüchig, *adj.* ulomitelný, zlomný, křehký.
Abbrühen, *v.* opařiti, spařiti, popařiti.
Abbrummen, *v.* odmumlati, wymumlati.
Abbrüten, *v.* wysedáti.
Abbügeln, *v.* wyhladiti.
Abbürsten, *v.* wyčesati, očesati, wykartáčowati, okartáčowati.
Abbüß-en, *v.* pykati, odbýwati, wydržowati za něco; splácetí; odsazowati; odkáti něco; —ung, *f.* odsazowání, odbýwání, pokání, *n.*
Abc, *n.* abeceda, y, *f.*; —buch, *n.* abecedář, e, *m.*; —schüler, —schütz, *m.* abecednik, a, *m.*; —tafel, *f.* abecední tabulka.
Abdächig, *adj.* sklonitý, položitý, obwýšný.
Abdachung, *f.* strhnutí střechy; obwýšnost, i, *f.* sklon, swah, u, *m.*
Abdämmen, *v.* přehraditi.
Abdampf-en, *v.* odpařiti, odtutlati; das Fleisch—, odusiti maso; —ung, *f.* odpařowání, *n.*; —ungs-, odpařowací.
Abdank-en, *v.* poděkowati, die Soldaten—, propustiti; im Amte—, auřad složiti; der Welt, swětu wýhost dáti; Abgedankter, *m.* propuštěnec, nce, *m.*; —ung, *n.* poděkowání, propuštění, *n.* wýhost, u, *m.*
Abdarben, *v.* znuziti se, od huby si utrhnauti.
Abdeck-en, *v.* odkryti; 2.) odříti; 3.) wylaupiti; das Haus—, strhnauti střechu; den Tisch—, ze stolu skliditi; —er, *m.* pohodný, ého, ras, a, *m.*; —erei, *f.* rasowstwí, *n.*; rasowna, y, *f.* [služiti.
Abdienen, *v.* odslaužiti; doslaužiti, wy-
Abdikation, *f.* odřeknutí, *n.*; —surkunde, *f.* list odřikací.
Abding-en, *v.* smlauwáním něco s ceny sehnati; wyžádati, wyjednati si něco u někoho; —ung, *f.* utrhnutí na ceně.
Abdisputiren, *v.* wyhádati něco na někom.
Abdorren, *v.* oschnauti, uschnauti.
Abdörr-en, *v.* osušiti, usušiti; —ofen, *m.* sušírna, y, *f.*
Abdrängen, *v.* wynutiti, wytisknauti.
Abdrechseln, *v.* odsaustružiti, usaustruhowati; dosaustruhowati.
Abdrehen, *v.* odkrautiti, ukrautiti; abgedrehter Kerl, přeliwaná želma; Abgedrehtheit, *f.* ukrancenost, *f.*

Abbinden, *v.* odvázati, odpautati.
Abbiß, *m.* odkausnutí, *n.*; ohryzek, zku, *m.*
Abbitte, *f.* odprošení, uprošení, *n.*; —en, *v.* odprositi, uprositi; —er, *m.* odprositel, odprošovatel, e *m.*; —lich, *adj.* odprositelný.
Abblasen, *v.* odfauknauti, oddmychati, odváti, odtraubiti.
Abblätter-n, *v.* listí olamowati, otrhati; 2.) den Weinſtock—, podlamowati; —ung, *f.* podlamowání, *n.*
Abbläuen, *v.* zmlátiti někoho, wytlauci někomu.
Abblühen, *v.* odkwésti, ukwésti.
Abbluten, *v.* odkrwáceti.
Abborgen, *v.* wypůjčiti se od někoho.
Abbrändler, *m.* pohořelec, lce, *m.*
Abbraten, *v.* opéci, upéci, dopéci.
Abbrauchen, *v.* spotřebowati; 2.) obnositi.
Abbrechen, *v.* odlomiti, ulomiti, ulámati; 2.) das Bier—, chladiti; 3.) an dem Lohne—, utrhnauti; 4.) eine Rede—, řeč přetrhnauti; 5.) ein Gebäude—, rozbaurati; das Meſſer iſt abgebrochen, nůž se zlomil; brich davon ab, přestaň o tom; abgebrochen, ulomený, utrhnutý, umlklý.
Abbrennen, *v.* dopáliti, odpáliti, opáliti, wypáliti, spáliti; die Hand—, popáliti si ruku; abgebrannt, *adj.* ohořelý, shořelý; von der Sonne, osmahlý; Abgebrannter, *m.* pohořelec, lce.
Abbringen, *v.* odnésti; von etwas—, někoho od něčeho odwésti; den Gebrauch—, obyčej zrušiti; vom Wege—, s cesty sraziti.
Abbröckeln, Abbröſeln, *v.* oddrobiti, udrobiti
Abbruch, *m* odlomení, ulomení, strhnutí, odtržení, *n.* srážka, ujma, y, *f.*; 2.) úlomek, mku, úrywek, wku, *m.*
Abbrüchig, *adj.* ulomitelný, zlomný, křehký.
Abbrühen, *v.* opařiti, spařiti, popařiti.
Abbrummen, *v.* odmumlati, wymumlati.
Abbrüten, *v.* wysedáti.
Abbügeln, *v.* wyhladiti.
Abbürſten, *v.* wyčesati, očesati, wykartáčowati, okartáčowati.
Abbüß-en, *v.* pykati, odbýwati, wydržowati za něco; spláceti; odsazowati; odkáti něco; —ung, *f.* odsazowání, odbýwání, pokání, *n.*
Abc, *n.* abeceda, y, *f.*; —buch, *n.* abecedář, e, *m.*; —ſchüler, —ſchütz, *m.* abecedník, a, *m.*; —tafel, *f.* abecední tabulka.
Abdächig, *adj.* sklonitý, položitý, obwýšný.
Abdachung, *f.* strhnutí střechy; obwýšnost, i, *f.* sklon, swah, u, *m.*
Abdämmen, *v.* přehraditi.
Abdampf-en, *v.* opařiti, odtutlati; das Fleiſch—, odusiti maso; —ung, *f.* opařowání, *n.*; —unds-, opařowací.
Abdank-en, *v.* poděkowati, die Soldaten—, propustiti; im Amte—, auřad složiti; der Welt, swětu wýhost dáti; Abgedankter, *m.* propuštěnec, nce, *m.*; —ung, *n.* poděkowání, propuštění, *n.* wýhost, u, *m.*
Abdarben, *v.* znuziti se, od huby si utrhnauti.
Abdeck-en, *v.* odkryti; 2.) odříti; 3.) wylaupiti; das Haus—, strhnauti střechu; den Tiſch—, ze stolu sklidíti; —er, *m.* pohodný, ého, ras, a, *m.*; —erei, *f.* rasowstwí, *n.*; rasowna, y, *f.*
Abdienen, *v.* odslaužiti; doslaužiti, wyslaužiti.
Abdikation, *f.* odřeknutí, *n.*; —surkunde, *f.* list odříkací.
Abding-en, *v.* smlauwáním něco s ceny sehnati; wyžádati, wyjednati si něco u někoho; —ung, *f.* utrhnutí na ceně.
Abdisputiren, *v.* wyhádati něco na někom.
Abdorren, *v.* oschnauti, uschnauti.
Abdörr-en, *v.* osušiti, usušiti; —ofen, *m.* sušírna, y, *f.*
Abdrängen, *v.* wynutiti, wytisknauti.
Abdrechſeln, *v.* odsaustružiti, usaustruhowati; dosaustruhowati.
Abdrehen, *v.* odkrautiti, ukrautiti; abgedrehter Kerl, přeliwaná želma; Abgedrehtheit, *f.* ukraucenost, *f.*

krátce obsáhnauti; —ung, *f.* složení, sepsání, *n.*

Abfaulen, *v.* odhníti, uhníti, ohníti; abgefault, ohnilý, uhnilý.

Abfäumen, *v.* pěnu s něčeho sebrati; spěniti.

Abfedern, *v.* peří obrati, oškubati.

Abfegen, *v.* omesti, odmesti.

Abfechten, *v.* vyšermowati, ušermowati.

Abfeilen, *v.* opilowati, odpilowati, spilowati.

Abfertig-en, *v.* odbyti, wyprawiti, odprawiti, odeslati; —ung, *f.* odbyti, wyprawení, *n.*; 2) odeslání, *n.*

Abfeuer-n, *v.* wypáliti, wystřeliti; — ung, *f.* wypálení, *n.* výstřel, u, *m.*

Abflecken, *v.* odhudlowati.

Abfiltriren, *v.* proceditи.

Abfind-en, *v.* spokojiti někoho; fich mit Jemand —, s někým se porownati; —ung, *f.* srownání se s kým, snešení se; —ungsgeld, *n.* shodné, wýplatné, ého, *n.*

Abfischen, *v.* dolowiti, ulowiti; uchwáciti.

Abflachen, *v.* urownati; plochnauti.

Abflehen, *v.* wyprositi, uprositi.

Abflechten, *v.* rozplesti, doplesti.

Abfleifchen, *v.* mizdřiti, maso s kůže seškrábati

Abfliegen, *v.* uletěti, odletěti, wyprchati.

Abfließen, *v.* odtéci, stéci; odplynauti, splynauti; abgefloffen, uteklý, stekly, uplynulý.

Abflug, *m.* ólet; wýlet, u, *m.*

Abfluß, *m.* odtok, stok, u, *m.*; —kanal, *m.* wodotok, u, *m.*; —wehre, *f.* zápława, y, *f.*

Abfolgen, *v.* popustiti, wydati; — laffen, dát wziti, na něčí žádost powoliti.

Abforbern, *v.* odwolati, odwozowati; 2.) pohledáwati; —laffen, kázati wziti.

Abformen, *v.* stwořiti, wypodobiti, wytwářiti.

Abfragen, *v.* wytazowati se, wyptáwati, wyptati se něčeho na někom.

Abfreffen, *v.* obežrati, požírati; fich—, užrati se; —laffen, připásti.

Abfrieren, *v.* mrznauti, ozábnauti; fich —, oznobiti se; abgefroren, oznobený, ozáblý.

Abfrohnen, *v.* odrobotiti, odrobiti.

Abfrühftücken, *v.* odsnídati, posnídati.

Abfuhr, *f.* odwezení, *n.* odwod, u, *m.*; Abfuhr-, odwodní, odwozní.

Abführ-en, *v.* odwesti; mit Pferden —, odwézti; mit Arzeneimitteln — počistiti, počišťowati, otwírati; — ung, *f.* odwedení, *n.* odwod, u, *m.* odwezení; počištění, *n.*

Abfuchteln, *v.* wypleskati někomu.

Abfüllen, *v.* ohřebiti se.

Abfurchen, *v.* zbrázditi; na záhony rozděliti.

Abfüttern, *v.* nakrmiti, pokrmiti, odkrmiti.

Abgabe, *f.* odewzdání, *n.* odwod, u, *m.*; 2.) herné, ého, *n.* daň, *f.*; — nfrei, *adj.* bezpoplatný.

Abgaffen, *v.* wyčuměti.

Abgähren, *v.* ukysati, odkysati, dokysati; ukwasiti.

Abgang, *m.* odcházení, *n.* odchod, u, *m.*; 2.) scházení, ubýwání, ucházení, chybění, *n.*; in — kommen, scházeti; in — bringen, hubiti, k padání přiwesti; abgängig, *adj.* odbytný, prodajný; 2.) (fehlend) nedostáwajici se; Abgangs-, odchodný.

Abgaukeln, *v.* wyšaškowati něco na někom.

Abgaunern, *v.* wyšáliti něco na někom.

Abgeb-en, *v.* dodati, oddati, odewzdati; fich mit Jemand —, s někým zacházeti, obcowati; mit etwas, něčím se obírati; Zeugen —, swědkem býti; fich nicht gern mit Jemand abgeben, obauzeti se s kým; —er, *m.* dodawač, odewzdawatel, e, *m.*

Abgeblaßt, *adj.* odkwetlý, wykwetlý.

Abgebrannt, *adj.* opálený, pohořelý; —er, *m.* pohořelý, pohořelec, lce, *m.*

Abgefallen, *adj.* odpadlý, spadlý; Obst, opadané owoce, pádež, e, *f.*; —er, *m* odpadlec, lce, odtržence, nce, *m.*

f. zwah, u, m.; —en, v. kloniti se, závisetí, záležeti.
Abhäng-en, v. odwěsiti; —ig, adj. obwýšný, odwislý, sklonitý; závisný, swislý, závislý; ſich von anderen — machen, wázati se s jinými; —ling, m. závislec, lce, m.; —igkeit, f. odwislost, poddanost, závisnost, i, f.
Abhären, v. oholiti, chlupů zbawiti.
Abhärmen, ſich, v. usaužiti se, utrápiti se
Abhärt-en, v. otužiti, zatwrditi; abgehärtet, otužený, zatwrdlý; —ung, v. otužení, n. otrlost, i, f.
Abhaſchen, v. uchwátiti.
Abhaſpeln, v. smotati, switi, swinauti.
Abhauen, v. odtíti, utíti, uraubiti; die Aeſte—, ratolesti oklestiti se stromu.
Abhäuten, v. z kůže swléci, odříti, omizdřiti.
Abheben, v. zdwihnauti; 2.) snimati.
Abhefteln, v. sponky rozepnauti, odepnauti.
Abheilen, v. n. odhojiti se; v. a. odhojiti.
Abheiſchen, ſ. Abforbern.
Abhelfen, v. spomoci, pomoci; einer Sache—, něčemu wyhowěti.
Abhetzen, v. uštwati.
Abheucheln, v. wyšáliti, pokrytstwim nabyti.
Abheulen, v. uřwati.
Abhexen, v. odčarowati; wyčarowati.
Abhilfe, f. pomoc, i, f. zpomožení, wyhowění, n.
Abhitzen, ſich, v. uhřáti se.
Abhobeln, v. ohoblowati; 2.) wyopálati.
Abhold, adj. nenakloněný, nepřízniwý.
Abhol-ung, f. přiwedení, přinešení, n.; —en, v. pro někoho, pro něco přijíti, odnésti, odwésti, odwézti; abholen laſſen, poslati, wyházati pro někoho.
Abholz, n. paseka, y, f.; —en, v. les wysekati, posekati, wymýtiti.
Abhorchen, v. wyposlauchati.
Abhören, v. wyslýchati, wyslechnauti.
Abhub, m. zbytky se stolu; sejmutí, n
Abhubeln, v. wšelijak odbyti.
Abhülfe, f. ſ. Abhilfe.
Abhülſen, v. olaupati, wylauskati.
Abhungern, ſich, v. hladem se umořiti.
Abhuſten, v. odkašlati; ſich —, wykašlati se.
Abhüten, v. odpásti, spásti.
Abinteſtat-Erbe, m. zákonní dědic.
Abirr-en, v. zblauditi; —ung, f. zblaužení, n.
Abjagen, v. odehnati, ulowiti, uhnati, dohoniti.
Abjauchzen, v. wywýskati.
Abkalben, v. oteliti se, steliti se.
Abkälten, v. ochladiti, wychladiti.
Abkämmen, v. sčesati, odčesati, wyčesati.
Abkanten, v. hrany, útory srážeti.
Abkargen, v. uskrbiti.
Abkarten, v. ósnowati (něco zlého tajně).
Abkauen, v. užwýkati.
Abkauf, m. odkup, u, m.; —en, v. odkaupiti.
Abkäuf-er, m. odkupitel, e, m.; —erin, f. odkupitelkyně, e, f.; —lich, adj. odkupný; adv. odkupně, odkupem, kaupenim, odkaupenim; —lichkeit, f. odkupnost, i, f.
Abkehlen, v. hrdlo podříznauti, zařezati.
Abkehr, f. odwrat, u, m. odwráceni, n.; —en, v. odwrátiti; 2.) odwésti.
Abkichern ſich, v. uchechtati se.
Abkippen, v. smeknauti se, spadnauti.
Abkitzeln, v. ulechtati.
Abklaffen, v. odstáwati, odpadáwati.
Abklappen, v. klapku spustiti.
Abklären, v. očistiti; ſich —, učistiti se, ustáti se, wyjasniti se; abgeklärt, ustálý.
Abklauben, v. poobírati, zobírati; lange und oft, naobírati se.
Abkleiden, v. ododiti, odstrojiti.
Abklemmen, v. uskřípnauti, uštípnauti.
Abklopf-en, v. oklepati; odklepati, 2.) někoho stlauci; mit dem Flegel —, ucepowati; —er, m. oklepač, oklepowač, e, m.

Ablaut, *m.* přezwuk, pazwuk, u, *m.*
Abläutern, *v.* učistiti, přecediti.
Ableben, *v.* umříti, žiwot dokonati, dožiti; —, *n.* umření, skonání, *n.*
Ablecken, *v.* olízati, slízati.
Ableeren, *v.* uprázdniti, ukliditi.
Ableg-bar, *adj.* složitelný, odložitelný; —en, *v.* odkládati, odložiti, složiti; die Kleider—, šaty swléci, složiti; den Mantel —, plášť odložiti; ein Zeugniß —, swědectwí dáti, swědčiti; eine Gewohnheit —, odwyknauti; die Haut —, líniti se, línati; —er, *m.* hříženice, e, *f.* odkladek, dku, *m.*
Ablehnen, *v.* odwrátiti; 2.) Einwürfe —, námitky zwywraceti; 3.) peníze si wypůjčiti.
Ablehren, *v.* odučiti někoho něčemu.
Ableit-bar, *adj.* odwoditelný; —en, *v.* odwáděti, odwesti; 2.) wodu spauštěti; —er, Blitzableiter, *m.* hromowod, u, *m.*; —ung, *f.* odwedení, *n.* wýwod, u, *m.* spuštění, *n.* odwádění, *n.* odwrácení, *n.* odtok, odwod, u, *m.*; —ungs-, odwáděcí.
Ablenken, *v.* odwrátiti, odchýliti, uchýliti, uhnauti, ukloniti.
Ablernen, *v.* odučiti se.
Ablesen, *v.* odčítati, přečísti; die Messe—, odslaužiti mši; das Obst —, očesati owoce; die Blumen —, kwítí pootrháwati; einen Weinberg —, obírati; —er, *m.* čtenář, česač, oběrač, e, *m.*; —erin, *f.* čtenářka, česačka, oběračka, y, *f.*
Ableugn-en, *v.* odepříti, upírati, odpírati; Jemanden zum Ableugnen nöthigen, někoho na zápor hnáti; —er, *m.* odpírač, zapírač, e, *m.*; —ung, *f.* odepření, *n.*; —ungseid, *m.* záporní přísaha.
Abliefern, *v.* odwesti, odwáděti, odewzdati, doručiti.
Abliegen, *v.* odležeti, složeti. uležeti, přeležeti, wyležeti; 2.) daleko ležeti.
Ablispeln, *v.* odšeptati.
Ablisten, *v.* wychytřiti, wylstiti, wylauditi.
Ablocken, *v.* odlauditi, wylauditi.
Ablohnen, *v* odplatiti, wyplatiti, odslaužiti se.
Ablöschen, *v.* ochladiti; uhaiiti.
Ablösen, *v.* odwázati, odděliti, odlaučiti, odlepiti; ein Glied —, odníti, odříznauti; die Wache—, střídati stráž.
Ablöthen, *v.* odpojiti, odlaučiti.
Ablügen, *v.* wylhati, wymámiti.
Ablugsen, *v.* wyčíhati.
Ablumpen, *v.* otrhati; wytaškařiti.
Abmachen, *v.* odníti, odděliti; odbyti, oddělati; skončiti.
Abmager-n, *v.* hubnauti, chudnauti; abgemagert, hubený, schudlý, suchý; —ung, *f.* hubnutí, chudnutí, *n.*
Abmähen, *v.* posíci, posekati, požiti.
Abmahn-en, *v.* wystřici, wystříhati, wýstrahu dáwati před čím, zrazowati od čeho; —er, *m.* střežitel, zrazowatel, e, *m.*; —ung, *f.* wýstraha, y, *f.* zrazowání, *n.*
Abmalen, *v.* wymalowati, omalowati.
Abmärgeln, *v.* umořiti, zhubeniti, wysíliti; abgemärgelt, wyhubený, wychřadlý, wyzáblý.
Abmarken *v.* wymeziti, hranice udati.
Abmarsch, *m.* odchod, odtah, u, *m.*; —iren, *v.* odtrhnauti, odtáhnauti, odebrati se.
Abmartern, *v.* utrápiti, namučiti se.
Abmatten, *v. a.* unawiti, zemdliti, ztrmáceti, upachtiti; sich—, seslábnauti.
Abmeißeln, *v.* oddlabati, oddlábnauti.
Abmerken, *v.* poznati, něčemu porozuměti.
Abmessen, *v.* odměřiti, rozměřiti, wyměřiti; die Strafe —, trest uložiti; abgemessen, rozměřený, rozmerný, odměřený; abgemessener Schritt, wážný krok.
Abmiethen *v.* najmauti, na nájem wzíti.
Abmisten. *v.* hnůj wykydati.
Abmodeln, *v.* odwzorkowati.
Abmoosen *v.* mech odebrati.
Abmüden, *v*, unawiti, upachtiti.
Abmühen, sich, *v.* unawiti se, upachtiti se; durch Gehen —, uchoditi se; durch Laufen —, uběhati se.

Abrahmen, *v.* smetanu sebrati, sbírati.
Abraſpeln, *v.* odrašplowati, otřelčiti.
Abrath-en, *v.* odraditi, odmluwiti; —er, *m.* odraditel, odrádce, e, *m.*; —ung, *f.* odrazení, *n.*
Abrauchen, *v.* wykauřiti, odkauřiti; wykauřiti se, wypařiti se.
Abraufen, *v.* urwati, oderwati, wyrwati, oškubati.
Abraum, *m.* im Walde, paseka, y, *f* mýtění, wykločování lesa; 2.) rožděj, *n.*
Abráum-en, *v.* odkliditi, skliditi, odklízeti, odstraniti; —er, *m.* odklizowač, e, *m.*
Abraupen, *v.* hausenky odbírati.
Abráuſpern, *v.* odchrchlati.
Abrechen, *v.* ohrabati, odhrabati, uhrabati.
Abrechn-en, *v.* odpočítati; 2.) sraziti; 3.) počet dělati; mit Einem —, s kým počitati; -ung, *f.* odpočítání, *n.* srážka, y, *f.* zawírání účtů.
Abreb-e, *f.* námluwa, smlauwa, úmluwa, y, *f.*; 2.) zapírání, upírání, *n.*; etwas in — ſtellen, odpírati čemu; —en, *v.* odmluwiti, smluwiti, umluwiti.
Abreib-en, *v.* odtříti, utříti, otříti, odtírati, odemauti; —ſel, *n.* ostružek, žku, *m.*
Abreichen, *v.* dosáhnauti; 2.) podati.
Abreihen, *v.* rozebrati, se šňůry swlíknauti.
Abreiſ-e, *f.* odchod, odjezd, u, *m.*; —en, *v.* odjeti, odjíti.
Abreiß-bar, *adj.* urwatelný; —en, *v.* odtrhnauti, otrhati; utrhnauti y eine Mauer —, strhnauti; einen Zaun —, rozhraditi.
Abreiten, *v.* odjeti, ujeti, ujíždětí; — das Pferd, koně schwátiti; ſich, ujezditi se.
Abrennen, wie ablaufen.
Abrichт-en, *v.* naprawiti, nawesti; 2.) wyučiti; abgerichtet, připrawený, přistrojený, wyučený, wycwičený (vom Pferde) ojezděný; —er, *m.* cwičitel, učitel, strojitel, e, *m.*
Abriegeln, *v.* záworu zastrčiti.
Abrieſeln, *v.* hrkem stýkati.
Abriffeln, *v.* wydrhnauti, drhnauti.
Abrind-en, *v.* kůru olaupati; —ig, *adj.* bezkorý.
Abrinnen, *v.* odtéci, odtékati, stékati, splynauti, splýwati.
Abriß, *m.* obraz, nákres, obkres, u, *m.* wyobrazení, *n.*
Abritt, *m.* odjezd, u, *m.* (na koni).
Abrollen, *v. n.* sesunauti se, stočiti se, šwaliti se; *v. a.* odkotaliti, odwaliti.
Abroſten, *v.* odrezowatěti.
Abröſten, *v.* smáčeti, zrositi, domočiti; usmažiti; Kaffee —, upražiti.
Abrücken, *v.* odsunauti, odstrčiti, odšaupnauti.
Abrudern, *v.* odweslowati.
Abruf, *m.* ohlášení, prowolání; odwolání, zpět powolání, *n.*; —en, *v.* ohlásiti, odwolati, zpět powolati; —er, *m.* wywolawatel, e, *m.*; —erin, *f.* wywolawatelkyně, ě, *f.*
Abrühren, *v.* odmíchati, wymíchati, zamíchati.
Abrund-en, *v.* okrauhliti, okulatiti, okrauženi; —ung, *f.* okrauhlení, zakulaceni, *n.*
Abrupfen, *v.* odškubati, odškubati, wytrhati, oberwati.
Abrupto, z čista jasna. [brati.
Abrüſten, *v.* lešeni strhnauti, rozeAbrutſchen, *v.* sklauznauti, sešinauti se.
Abrütteln, *v.* odtřepati, setřásti.
Abſäbeln, *v.* šawli odseknauti; 2.) šawli odejmauti.
Abſag-e, *f.* odpowěd, i, *f.* odkaz, u, *m.*; odepření, odřeknutí, *n.*; —en, *v.* odepříti, odwolati, odkázati, odeřknauti, wypowěditi; odřeknauti se; abgeſagt odepřený, odřečený; abgeſagter Feind, zjewný, úhlawní nepřítel.
Abſägen, *v.* odpilowati, upilowati, pilau uřezati.
Abſahnen, ſ. Abrahmen.
Abſalzen, *v.* nasoliti.
Abſatteln, *v.* odsedlati; 2.) se sedla sestaupiti.

odbiti, odraziti, odtlauci; den Kopf—, hlavu stíti; einen Teich—, rybník spustiti; einem etwas—, někomu něco odepříti; das Bier—, piwo stočiti, stáčeti, stáhnauti; Waſſer—, močiti, wodu pustiti; die Segel—, strhnauti plachty z rahen; eine Bitte—, oslyšeti něčí prosbu; ſich—, uchýliti se.

Abſchlág-ig, *adj.* odpirawý; abſchlägige Antwort geben, odepříti, ošlyšeti; abſchlägige Antwort erhalten, ošlyšanu býti; —lich, na srážku, na odrážku.

Abſchlämmen, *v.* od slinu očistiti.

Abſchleif-en, *v.* odbrausiti, ubrausiti; 2.) odwléci; 3) die Schuhe—, obuw odříti; —ſel, *n.* odbrusky, *pl.*

Abſchleichen, *v.* wykrásti se; 2.) na někom něco wylauditi.

Abſchleimen, *v.* odslizowati, obšlemowati.

Abſchleißen, *v.* odrati, rozedrati.

Abſchlenkern, *v* odtřásti, setřásti.

Abſchleudern, *v.* odmrštiti; ſchleudernd abfahren, odmrštiti se.

Abſchließen, *v.* zamykati, zamknauti, zawírati, zawříti; das Schloß—, zámek spustiti.

Abſchlürfen, *v.* ustřebati, odsrkati, usrknauti.

Abſchluß, *m.* záwěrek, rku, *m.* záwírka, y, *f.* uzawření, *n.*

Abſchmeicheln, *v.* wylichotiti.

Abſchmeißen, *v.* odehříti; rozpuštěním odlaučiti, odškwařiti; přepauštěti, přeháněti.

Abſchmettern, *v.* odraziti, odtřesknauti.

Abſchmieden, *v.* okowati, odkauti.

Abſchmieren, *v.* mazati, mastiti; pauštěti tuk; načmárati; abprügeln, někomu dřewěným olejem, t. j. holi záda namazati.

Abſchmunzeln, *v.* usmíwáním nabyti.

Abſchmutzen, *v.* zašpiniti, ušpiniti, špinu pauštěti.

Abſchnallen, *v.* odepnauti, odpinati přasky.

Abſchnapp-en, *v.* spustiti se, zapadati; *v. a.* spustiti, zamknauti; —er, *m.* západka, y, *f.*

Abſchnarchen, *v.* odbrauknauti.

Abſchnattern, *v.* odštěbetati.

Abſchnaufen, *v.* odfauknauti, odfrknauti si.

Abſchneiden, *v.* odkrojiti, skrojiti, ukrojiti, z. B. Brot, chleba; mit der Scheere — odstřihnauti; mit dem Meſſer— odřezati; die Haare—, wlasy ostříhati, das Getreide—, obili posekati; die Hoffnung—, nadáji odníti; den Weg—, cestu přetrhnauti; die Ehre—, na cti utrhati; die Nägel—, nehty si obřezati.

Abſchnellen, *v.* odmrštiti, odraziti.

Abſchnitt, *m.* odřezání, *n.*; odřezek, zku, odkrojek, skrojek, okrajek, jku, *m.* 2.) přestáwka, y, *f.* 3.) částka, y; *f.*

Abſchnitz-el, *n.* odkraječky, wýřezky, *pl.*; —en, *v.* odkrajowati, odřezáwati.

Abſchnüren, *v.* odšněrowati, rozšněrowati.

Abſchöpfen, *v.* sbírati, sčerpati; den Schaum—, odpěniti; abgeſchöpft, sebraný, ubraný.

Abſchoß, *m.* poplatek, tku, *m.* 2.) srážka s peněz.

Abſchrauben, *v.* odtočiti, odšraubowati

Abſchrecken, *v.* odhroziti, odstrašiti, zastrašiti, wyhroziti.

Abſchreibegebühr, *f.* přepisné, odpisné, ého, *n.*

Abſchreib-en, *v.* odepsati, přepsati, durch Schreiben abnützen, upsati, opsati; —er, *m.* odpisowatel, přepisowatel, wypisowatel, e, *m.*; —erei, *f.* odepsání, přepsání, *n.*; —erin, *f.* odpisowatelka, y, přepisowatelka, y, *f.*; —ung, *f.* odepsání, přepsání; odepření, *n.*

Abſchreien, *v.* odkřičeti, ukřičeti; wykřikowati, wywoláwati; dokřičeti se čeho; *v. r.* ſich—, ukřičeti se, wykřičeti se.

Abſchreit-en, *v.* odkročiti, ustaupiti; krokem wyměřiti; -ung, *f.* odkročení, odstaupení, *n.*

Abſitzen, *v. n.* sesednauti; slezti; *v. a.* odseděti; *v. r.* ſich —, useděti se.

Abſolut, *adj.* prostý, bezpotažný, neobmezený, dokonalý: —ion, *f.* ospravedlnění, *n.*; 2) rozhřešení, *n.*; —orium, *n.* písemné propuštění, propuštní list.

Abſolviren, *v.* dokonati; propustiti, rozhřešiti.

Abſonder-lich, *adj.* zwláštní, oddělený; —n, *v.* odděliti, odlaučiti, odtrhnauti, odrůznití, rozděliti; —ung, *f.* oddělení, rozdělení, odlaučení, *n.*

Abſpän-en, *v.* odsaditi, odstawiti; —ling, *m.* odstáwče, ete, *n.* odchowek, wka, *m.*

Abſpannen, *v.* odpřáhnauti, z. B. koně; 2.) spustiti, z. B. kobautek při ručnici; abgeſpannt, ochabělý, oslablý; — werden, ochabnauti, slaběti; Abgeſpanntheit, *f.* malátnost, ochablost, *f.*

Abſpänſtig, *adj.* odcizený, odlauzený, swedený, newěrný.

Abſparen, *v.* uspořiti, uskrbiti, ušetřiti.

Abſpeiſen, *v.* dojísti; pojísti; 2) nakrmiti; 3.) někoho odbyti, Jemand abſpeiſen, z. B. mit Worten; 4.) zu Mittag —, poobědowati; Abends —, powečeřeti.

Abſpendeln, *v.* odšpendliti.

Abſperren, *v.* zawříti, uzawříti.

Abſpiegeln, *v.* zobrazowati; ſich —, wyobraziti se; ſich an Andern —, z jiných sobě příklad bráti.

Abſpielen, *v.* Einem etwas —, na kom co wyhrati, někoho obehrati; durch Spielen abnützen, obehrati.

Abſpießen, *v.* odpíchnauti.

Abſpindeln, *v.* swinauti.

Abſpinnen, *v.* odpřísti; 2) zosnowati.

Abſpitzen, *v.* ospicowati, ztupiti, ošpičatiti.

Abſprechen, *v.* odříci, odsauditi; 2) odepříti, upírati.

Abſprengen, *v.* odraziti, odmrštiti.

Abſprießen, *v.* pocházeti.

Abſpringen, *v.* odskočiti; 2) odrážeti se; 3.) odpadnauti, odpadáwati; 4.) přetrhnauti se; die Saite iſt abgeſprungen, struna se přetrhla.

Abſproßen, *v.* pocházeti, wyrostati.

Abſprößling, *m.* odrostek, wýrostek, tku, *m.*

Abſpruch, *m.* odepření, odřeknutí, *n.*

Abſprung, *m.* odskočení, *n.* odskok, úskok, u, *m.*; rozdíl, u, *m.*

Abſpucken, *v.* odpliti, odpliwnauti.

Abſpülen, *v.* obmýti, spláknauti.

Abſpulen, *v.* odmotati, odwíjeti.

Abſtammen, *v.* pocházeti, půwod miti.

Abſtämm-en, *v.* kmen poraziti, oklestiti; —ling, *f.* Abſtömmling.

Abſtammung, *f.* pocházení, *n.* půwod, rod, u, *m.*

Abſtampfen, *v.* oddupati, otlauci, sdupati; dodupati.

Abſtand, *m.* wzdálenost, i, *f.*; rozdíl, u, *m.*; odstaupení, *n.*

Abſtändig, *adj.* saušowý.

Abſtatt-en, *v.* odbyti, odbýwati, odewzdati, wzdáwati; einen Gruß von Jemand —, pozdrawení od někoho wyříditi; Dank —, díky wzdáwati, wzdáti, poděkowati se; —ung, *f.* odbytí, odewzdání, prokázání, *n.*

Abſtauben, *v.* oprášiti, wyprášiti.

Abſtäuber, *m.* smeták, u, *m.* smetačka, y, *f.* smetadlo, a, *n.*

Abſtäupen, *v.* zmrskati, omrskati.

Abſtech-en, *v.* sbodnauti, sraziti; ein Thier —, zakoliti, zařezati; im Kartenſpiele —, w kartách někoho přebiti; das Waſſer —, wodu spustiti, das Lager —, stanowiště rozbiti; das Gemälde —, obraz wyrýti; einen Blatz —, místo wyměřiti; das alte Kleid ſticht von dem neuen ab, starý šat se k nowému nehodí; —er *m.* bodač, zapichowač, e, *m.*; 2.) vom Wege—, wybočení, wyběhnutí, *n.*; — machen, wyběhnauti si, stranau se dáti.

Abſtecken, *v.* odetknauti, odepnauti; wytknauti, wytýčiti.

Abſtehen, *v. n.* podál státi, wzdálenu býti, odstáwati; der Wein iſt abgeſtanden, wino zwětralo; die Fiſche ſind abgeſtanden, ryby polekały; ſich —,

hnati; Gold —, zlato wyčistiti; das Vieh —, dobytek přehnati; —er, m. odhánce, e, m.; —ung, f. odehnání, zapuzení, n.

Abtrenn-bar, adj. odlučný, oddělný; —en, v. odpárati, odpojiti, odlaučiti.

Abtret-en, v. n. odkročiti, odstaupiti; vom rechten Wege —, s prawé cesty se uchýliti; v. a. popustiti, postaupiti; den Absatz —, podpatek ochoditi; einen Weg —, cestu ušlapati; —ung, f. odkročení, odstaupení, n. odstup, ústup, u, m.

Abtrieb, m. odhon, odpud, u, m.

Abtriefen, v. s. Abträufeln.

Abtrinken, v. opiti, upiti.

Abtritt, m. odstaupení, ustaupení, n.; vor Gericht, ústupek, pku, m.; 2.) záchod, skryt, u, m.

Abtrocknen, v. a. osušiti, usušiti, otříti, utříti; v. n. oschnauti, uschnauti

Abtrommeln, v. wybubnowati, odbubnowati.

Abtröpfeln, abtropfen, s. abträufeln.

Abtrozen, v. wywzdorowati.

Abtrumpfen, v. im Kartenspiel, přebiti; mit Worten, odseknauti.

Abtrünnig, adj. odpadlý, newérný; — werden, odpadnauti; — machen, odwrátiti; —er, m. odpadlec, dlce, m.

Abtrtheilen, v. odsauditi.

Abverdienen, v. odslaužiti; 2.) zaslaužiti.

Abverlangen, v. požadowati něco od někoho.

Abvier-en, v. začtwerhraniti; ein abgevierter Mann, čtverák, chytrák, a, m; —ung, f. čtwerhrannost, i, f.; 2.) začtwerhranění, n.

Abwachen, sich, v. uhditi se, umdleti.

Abwägen, v. odwážiti, swážiti.

Abwalken, v. wywalchowati.

Abwälzen, v. odwaliti, swaliti.

Abwandeln, v. změniti; (Gramm), skloňowati, časowati

—wärmen, v. wyhříti, wytopiti, wy—lti.

—uen, v. wystříhati, odwarowati od čeho.

—n, v. očekáwati, dočekati; ei—nen Kranken —, opatrowati churawého, jemu přisluhowati.

Abwärts, adv. dolů, na stranu.

Abwartung, f. očekáwání, dosečkání; pilnowání; přisluhowání.

Abwasch-becken, n. umywadlo, a, n.; —en, v. obmýti, odmýti, wyprati, odpírati; —ung, f. obmytí, odmytí, wyprání, odpírání, n.

Abweben, v. dotkati, otkati.

Abwechs-eln, v. proměniti, wyměniti, směniti; die Wache —, stráž střídati; —elnd, adj. proměniwý, střídawý; —lung, f. proměna, změna, y, f. střídání, n.

Abweg, m. odcestí, bezcestí, scestí, n.; výboční, n.; auf Abwege gerathen, zblauditi, zabřednauti; —sam, adj. zcestný; —s, adv. zcestně.

Abwehen, v. odfaukati, odwáti, swanauti.

Abwehr, f. zbránění, n. odpor, u, m.; —en, v. zbrániti, uhájiti, odbiti, odporowati; —ung, f. zabránění, uhájení, n.

Abweichen, v. odměkčiti; 2.) weich werden, odměknauti; —en, n. běhawka, y, f. průjem, jmu, m.

Abweich-en, v. odstaupiti, oddáliti se, odchýliti se, uhýbati se; im abgewichenen Jahre, minulého roku; —ung, f. uhnutí, uchýlení, n. úchylek, iku.

Abweiden, v. popásti, spásti, opásti.

Abweifen, v. swíjeti, swinauti, smetati.

Abweinen, v. wyplakati; odplakati; sich —, uplakati se.

Abweis-en, v odbyti, odebnati, odmrštiti, oslyšeti; — ung, f. odebnání, odmrštění, oslyšení, n.

Abweiss-en, v. a. obíliti, pobíliti; v. n. bílau barwu pauštěti; —er, m. bělič, e, m.; —ung, f. bílení, obílení, n.

Abweite, f. opodál, u, m. opodálí, n.

Abwelken, v. odwadnauti, swadnauti, swadnauti; abgewelkt, odwadlý, swadlý.

Abwend-en, v. odwrátiti, odchýliti; — ig, adj. odwrácený, odcizený; —

e, osmdesáterka, y, *f.*; —erlei, osmdesaterý; —ſte, *adj.* osmdesátý; —jáhrig, *adj.* osmdesátiletý; —mal, *adv.* osmdesátkrát; —ſtel, *n.* osmdesátina.

Aechzen, *v* lkáti, úpěti, stenati, wzdychati; —, *s.* lkání, úpění, wzdychání, *k.*

Acker, *m.* role, e, *f.* rolí, *n.*; ein neuer —, klučenina; nowina, y, *f.*; —arbeit, *f.* orní, polní práce; —bau, *m* orba, y, *f.* zdeláwání rolí; —bauer, *m.* rolník, a, *m.*; —beet, *n.* záhon, u, *m.*; —bohne, *f.* polní bob; —diſtel, *f.* oset, *gen.* ostu, *m.*; —eichel, *f.* zemský kaštan, zemský ořech; —feld, *n.* rolí, *n.* orné pole, popluží, *n.*; —geräthe, *n.* polní nářadí, rolní náčiní; —huhn, *n* korotew, twe, kuroptwa, y, *f.*; —kamille, *f.* rmen rolní, psí kopr; —kiette, *f.* lupen menší, řepík menší; —knecht, *m.* pacholek, lka, oráč, e, *m.*; Kleinknecht, pohůnek, nka, *m.*; —knoblauch, *m.* planý česnek; —kohl, *m.* kapusta rolní; —krähe, *f.* hawran, a, *m.*; —krebs, *m.* štír, a, *m.*; —land, *n.* orná země, role; —mann, *m.* oráč, e, rolník, a, *m.*; —männchen, *n.* konipásek, ska, *m.* třasořitka, y, *f.*; —maus, *f.* myš polní; —miſt, *m.* mrwa, y, *f.* hnůj, *gen* hnoje, *m.*; —münze, *f.* planá máta; 2.) kocurník, u, *m.*; ackern, *v.* orati; —pferd, *n.* kůň plužní; —raute, *f.* polní rutka, planá rauta; —rettig, *m.* ohnice, e, *f.*; —ſcholle, *f.* hruda, y, *f.*; —ſchwertel, *m.* kosatec, tce, *m.*; —ſenf, *m.* ohnice, e, *f.* hořčice polní; —vieh, *n.* plužní dobytek; —vogt, *m.* hlídač polí; dozorce robotní.

Act, *m.* jednání, konání, *n.*; —en, spisy.

Actenbehältniß, *n.* spisownа, y, *f.*

Action, *f.* bitwa, půtka, y, *f.*

Activ, *adj.* činný, skutečný; —Schulden, penize zapůjčené; —ität, *f.* činnost, i, *f.*

Adapfel, *m.* ohryzek (w krku).

Addiren, *v.* sečítati, přidáwati; —tion, *f.* sečítání, *n.*

Adreß, *m.* nápis, u, přípis listu, *m.*

Adel, —ſtand, *m.* šlechtictwí, *n.* urozenost, i, *f.*; 2.) (der Seele), šlechetnost, ušlechtilost, i, *f.*; 3.) šlechtictwo, a, *n.* šlechta, y, *f.*; —ig, *adj.* šlechtický, zemanský, šlechetný; —los, nešlechtický; nešlechetný; —n, *v.* w staw urozený powýšiti koho, šlechtiti, ušlechtiti; —sbeere, *f.* břekyně, ě, *f.*; —buch, *n.* saupis šlechty; —sbrief, *m.* list zemanský; —ſtand, *n.* šlechtický ober urozený staw, šlechtictwí, *n.*; —ſtolz, *m.* šlechtopýcha, rodopýcha, y, *f.*

Adept, *m.* alchymista.

Ader, *f.* žila, y, *f.*; zur — laſſen, pustiti žilau; — im Fleiſche, die Fiber, žilka y, *f.* wlákno, a, *m.*; —binde, *f.* obwazek na žilu; Aederchen, *n.* žilka, žilečka, y, *f.*; —förmig, *adj.* žilowitý; —ig, *adj.* žilnatý, žilowatý; —kropf, *m.* (beim Pferde), přístih, u. přístiha, y, *f.*; —laß, *m.* pauštění žilau; —laßbinde, *f.* powázka, y, *f.*; —laßeiſen, *n.* pušťadlo, a, *n.*; ädern, *v.* žilkowati; —ſchlag, *m.* puls, u, *m.* bití žíly.

Adhäriren, *v.* lpěti na čem; lnauti, přilnauti k někomu.

Adjunkt, *m.* připojenec, pomocnik w úřadě.

Adjungiren, *v.* připojiti.

Adjuſtiren, *v.* zprawiti; srownati; wystrojiti se.

Adjutant, *m.* pobočník, a, *m.*

Adlatus, *k* ruce, po boku.

Adler, *m.* orel, rla, *m.* orlice, e, *f.*; Adler-, orličí, orlowý; orlí, orličí.

Adminiſtr-ation, *f.* přisluhowání, sprawowání, *n.*; —ativ, *adj.* správní; —ator, *m.* přisluhowatel, správce, e, *m.*; —iren, *v.* přisluhowati, sprawowati.

Admiral, *m.* admirál, a, *m.*; Kontre-Admiral, zástupní admirál; —ität, *f.* admirálství, *n.*

Adnotation, *f.* poznamenání, *n.*; adnotiren, *v.* poznamenati, zaznamenati.

Adonis-Blume oder Röschen, polní růžička, hořká tráwa.

ký, společný, powšechný; *adv.* wůbec, wšeobecně, pospol; —gemeinheit, *f.* obecnost, wšeobecnost, powšechnost, i, *f.*; obecenstwí, *n.*; —gewalt *f.* wšemoc, wšemocnost, i, wšewláda, y, *f.*; —gewaltig, *adj.* wšemocný, wšewládný.

All-gut, *n.* wšedobr, hrozníček, čku, *m.*; —gütig, *adj.* wšedobrý, předobrý, přelaskavý; —hier, *adv.* tady, tu, zde; —hieſig, *adj.* zdejší; —hin, *adv.* tam, tamo, na wše strany; —jährlich, *adj.* každoroční, corocní; —macht, *f.* wšemohaucnost, i, *f.*; —mächtig, *adj.* wšemohaucí, wšemocný; —mählig, *adv.* pomalu, ſ. allgemach; —möglich, *adj.* wšemožný; *adv.* wšemožně.

Allodial, *adj.* zpupny, wlastní; —erbe, *m.* dědic zpupného jmění; —gut, *n.* zpupný, ob. wlastní statek.

All-fachte, *adv.* potichaučku; —ſehend, *adj.* wšewidaucí; —tägig, —täglich, *adj.* každodenní, powšední, wezdejší, obyčejný; —tags, wšední; umſaſſend, wšeobsahujicí; —vermögend, *adj.* wšemohaucí; —vermögenheit, *f.* wšemohaucnost, i, *f.*; —waltend, wšeřidicí, wšim wládnaucí; —weiſe, *adj.* wšemaudrý, přemaudrý; —weisheit, *f.* wšemaudrost, i, *f.*; —wiſſend, *adj.* wšewědaucí, wšewědomý; —wiſſenheit, *f.* wšewědaucnost, i, wšewědomost, i, *f.*; —wiſſer, *m* wšewěd, wšewěda, *m.*; —wo, *adv.* kde, kdežto; —zeit, *adv.* wždy, powždy, powšecky časy; —zu, *adv.* přiliš, přilišně, náramně, welmi, tuze; —zumal, wšickni, wespolek.

Almanach, *m.* almanach, u, *m.* noworočenka, y, *f.*

Almer, *f.* almara, armara, y, *f.*

Almoſen, *n* almužna, y, *f.*; —amt, *n.*, —pflege, *f.* almužnictwí, *n.* almužní úřad, —bäuſe, *f.* —taſten, *m.* almužnice, e, almužní pokladnice; —geld, *n.* almužna, y, *f.*; —ier, *m.* almužník, a, *m.*

Aloe, *f.* aloe, sokotrin.

Aloſe, Alſe, *f.* jelec, lce, jes, jesen, a, *m.*

Aly, *m.* můra, y, *f.* moras, dus, a, *m.*; —brücken, *n.* noční dáweni.

Alpen, —gebirge, *pl.* wysoké hory.

Alpfuß, *m.* —kreuz, *n.* pětihraník, u, *m.*

Alphabet, *n.* abeceda, y, *f.*; —iſch, *adj.* abecední.

Alp-rauch, *m.* rutka, y, *f.*; —raute, *f.* brotan, u, *m.*; —ſchoß, *m.* hromowý kámen.

Alraun, *m*, ružík, *m.*

Als, *conj.* když, jakž; 2.) než, nežli, nad; 3.) jako; 4.) ſowohl, als auch, jak, tak; 5.) ſo — als, ačkoli, přiliš, ač welmi; 6.) jelikož, ježto; 7.) er wird uns — Stütze dienen, bude nám podporau; er begrüßte ihn — König, pozdrawil ho co krále; —bald, *adv* jak mile, jak náhle; 2.) hned; —dann, —denn, *conj.* tehdáž, tehdy; —erſt, teprw tehdy, tu teprw.

Alſo, *conj.* tak, tedy, teda, tož; —bald, ſ. alsbald; —fort, i hned, pořád.

Aelſter, *f.* straka, y, *f.*; —ſpecht, *m.* strakopant, a, *m.*

Alt, *adj.* starý; wie — iſt er? kolik je mu let? ein Jahr —, roční, dwoj-, tří-, pětiletý; 2.) starobylý, starožitný, starodáwný, 3.) wetchý, obnošený; 4.) bywalý, předešlý; —werden, stárnauti, se stárati se; —es Zeug, weteš, e, *f.*; Alt, *m.* (Tonk.) alt, u, *m.*; —ſtimme, *f.* altowý hlas.

Altan, *m* Altane, *f.* pawlan, u,; — im Garten, beseda, besidka, y, *f.*

Altar, *m.* oltář, e, *m.* obětnice, e, *f.*; das Sakrament des Altars, swátost oltářní; Altärchen, *n.* oltářik, u, *m.*; Altar-, *adj.* oltářní, oltářowý; —bild *n.* obraz na oltáři, —geländer, *n.* zábradlí kolem oltáře; —iſt, *m.* oltářník, a, *m.*

Alt-backen, —gebacken, *adj.* staropečený, —böhmiſch, *adj.* staročeský; —brauer, *m.* podstarší, iho, *m.*; —deutſch, *adj* staroněmecký.

Aeltern, alten, *v.* ſ. altern.

Alter, *m.* stařec, rce, *m.*; —, *n.* wěk,

Amſter, *m.* skřeček, čka, *m.*
Amt, *n.* úřad, u, *m.* služba, y, důstojnost, hodnost, i, *f.*; ein — verrichten, úřad zastáwati; 2.) úřednictwí, *n.*; 3.) das Hochamt, weliká mše; Aemtchen, *n.* úřadek, dku, *m.*; —haus, *n.* úřední dům; —irung, *f.* úřadu zprawowání; unter deiner —irung, za twého úřadu; —mann, *m.* úředník, a, wrchní, iho, zprávce, e, *m.*; —mannin, *f.* úřednice, e, zprávcowá, é, *f.*; —manns-, *adj.* úřednič; —mannſchaft, *f.* úřednictwí, *n.*
Amts-, *adj.* úřední, úřednický; —anſehen, *n.* wážnost úřední; —bericht, *m.* úřední zpráwa; —beſcheid, *m.* úřední příkaz; —beſetzung, *f* wsazowání na úřad; —bruder, *m.* spoluúřadník, a, *m.*; —geſchäfte, *pl.* práce úřadní; —ſchreiber, *m.* úřadní písař; —tag, *m.* den úřadní, ober den řízení; —verwalter, —verweſer, —vogt, *m.* zprávce, e, *m.*
Amulet, *n.* amulet, u, *m.*
Amüſiren, *v.* bawiti, weseliti, zabýwati.
An, *praep.* 1.) na (mit dem Local), w, za, u, při, po; 2.) — ſich, w sobě, z. B. die Sache — und für ſich, wěc sama w sobě; 3.) reich — Gütern, bohatý na statky; 4.) am Abende, u wečer, pod wečer, k wečeru; 5.) na (mit dem Accuſativ), k (ke, ku), o, w; 6.) von Morgen bis — den Abend, od rána až do wečera; an, *adv.* od, ode; von heute —, ode dneška; 2.) neben —, wedlé; oben—, nahoře; 3.) asi, okolo, jako; es ſind — zehn Jahre, je tomu asi deset let.
Anabaptiſt, *m.* nowokřtěnec, nce, *m.*
Anachoret, *m.* paustewník, a, *m.*
Anackern, *v.* přiorati.
Analog, *adj.* obdobný, podobný; —ie, *f.* obdoba, podoba, y, *f.*
Analyſ-e, *f.* rozbor, u, *m.* rozbírání, *n.* rozlučowání, *n.*; —iren, *v.* rozbírati, rozlučowati.
Analytik, *f.* rozbornictwí, rozlučnictwí, *n.*; -er, *m.* rozlučník, a, *m.*; analytiſch, *adj.* rozběrawý, rozborný, rozlučiwý.
Ananas, *f.* ananas, u, *m.*
Anarbeiten, *v.* přidělati, připojiti.
Anarch-ie, *f.* bezzákonnost, i, bezwláda, y, *f.*; —iſch, *adj.* bezzákonný; bezwládný.
Anatom, —iker, *m.* pitwec, *m.*; —ie, *f.* pitwa, y, *f.* rozbírání těla; —iren, *v.* pitwati, rozbírati tělo; —iſch, *adj.* pitewný, pitewní; —es Theater, pitewna, pitwárna, y, *f.*
Anätzen, *v.* nahlodati, naleptati.
Anbacken, *v. a.* připeci; *v. n.* připeci se.
Anbahnen, *v.* proraziti dráhu.
Anbau, *m* začeti staweni; 2.) zdělání pole; naseti, *n.* sadba, y, *f.*; 3.) eine Kolonie, osazení, *n.* osada, y, *f.*; 4.) — an ein Gebäude, přistawení, nastawení; dieſes Angebaute, přístawek, přídomek, mku. *m.*; —en, *v.* začíti stawěti; 2.) zdělawati, sázeti; 3.) ſich — osaditi se; 4.) přistawěti; —en, *n.* —ung, *f.* Anbau; —er, *m.* zdělawatel, e, *m.*; 2.) Koloniſt, osadník, a, *m.*
Anbefehlen, *v.* nařiditi, poručeti.
Anbeginn, *m.* počátek, začátek, tku, *m.*
Anbehalten, *v.* (ein Kleid ꝛc.), podržeti na sobě.
Anbei, *adv.* ſ. Zugleich.
Anbeiſſen, *v. a.* nahrýzti, nakausnauti, přihrýzti; 2.) *v. n.* chytiti se.
Anbelangen, *v.* týkati se čeho.
Anbellen, anbellen, *v.* štěkati na koho
Anberaum-en, *v.* uložiti, wykázati, udříditi; —ung, *f.* uložení, wykázání, určení, *n.*
Amberg, *m.* pahrbek, bku, *m.* přiwrší, [*m.*
Anbet-en, *v.* klaněti se komu, welebiti, wzýwati koho; 2.) přiliš milowati, ctíti; —enswerth, *adj.* poklony hodný; —er, *m.* klanitel, modlitel, e, *m.*; 2.) ctitel, e, milownik, a, *m.*; —erin, *f.* klanitelka, modlitelka, y, *f.*; 2.) ctitelka, y, milownice, e, *f.*; —ung, *f.* klanění se, wzýwání, welebení, ctění; 2.) zápal lásky, plamenná láska.
Anbetteln, *v.* žebrawě požádati.
Anbiet-en, *v.* podáwati; 2.) ſich —

přitlačiti; ſich —, k někomu se přičiniti.

Andringen, *v.* dotírati, tisknauti se, wtírati se do něčeho.

Androh-en, *v.* pohroziti, wyhrožowati; —ung, *f.* pohrůžka, y, *f.* wyhrožowání, *n.*

Andruck, *m.* přítisk, u, přitlaček, čku, *m.*

Andrücken, *v.* přitisknauti, přitlačiti, přimačkati, přikwačiti; ſich zärtlich —, přituliti se.

Anburch, *ſ.* Hinburch.

Aneifer-n, *v.* nabizeti, rozhorliti; — ung, *f.* nabídka, pobudka, y, *f.*

Aneignen, *v* přiwlastniti si, nawyknauti si něco; přiosobiti si.

Aneinander, k sobě, na sebe, spolu; — grenzen, *v.* stýkati se.

Anekdote, *f.* anekdota, průpowídka, y, *f*

Anekeln, *v.* ošklíwiti se, omrzeti; anekelnd, *adj.* omrzawý, hnusný.

Anemone, *f.* pohanka, y, *f.*

Anempfehlen, *ſ.* empfehlen.

Anerb-e, *m.* dědic, e, *m.*; —en, *v.* zdědíti; das Angeerbte, zdědictwí, *n.*

Anerbieten, *ſ.* anbieten, erbieten.

Anerkenn-en, *v.* uznati, wyznati se, přiznati se, znáti se k čemu; —enswerth, *adj* uznání hodný; —ung, *f.* uznání, přiznání.

Anerle, *f.* babyka, y, *f.* černý kłen.

Anerringen, *v.* wynadobyti.

Anerſchaffen, *v.* přitwořiti.

Aneſſen *v.* najisti se; ſich Ekel —, přejísti se.

Anfachen, *v.* rozdýmati, rozdmýchati, rozníciti, rozpáliti.

Anfahren, *v.* obořiti se; 2) do něčeho wraziti, o něco zawaditi; —, *n.* sápání, obořeni se, *n.*

Anfahrt, *f.* přijetí, připlawení, *n.*

Anfall, *m.* nápad, případ, u, *m.* nájezd, autok, u, *m.*; —en, *v. n.* na něco padnauti, připadnauti; *v. a.* na někoho wpadnauti, udeřiti, obořiti se

fällig, *adj* případný, nápadný; anfällige Güter, nápad, nápadní zboží; anfällige Seuche, nakaźliwá nemoc,

Anfallsrecht, *n.* nápadní právo.

Anfang, *m.* začátek, počátek, tku, původ, znik, u, *m.*; von — bis zu Ende, z konce do konce; im Anfange des Buches, w čele knihy; — nehmen, začíti se; — machen, začíti —en, *v.* počíti, počínati, začíti, začínati; —en, *n.* početí, začínání, *n.*

Anfäng-er, *m.* začátečník, a, počínatel e, původce, e, *m.*; —lich, *adj* začáteční, počátební; *adv.* začátečně, z počátku, zprwu.

Anfangs, *adv.* nejprw, předně, zprwu, z počátku; Anfangs-, počátečný, začátečný, prwotinný; —gründe, základowé, počátkowe, prwotiny.

Anfärben, *v.* pobarwiti, obarwiti, zabarwiti.

Anfaß, *m.* záchyt. u, *m.*

Anfaſſen, *v.* pochytiti, popadnauti, ujímati, uchopiti; 2) anreihen, *z. B.* Perlen, nawlécí, nawlíkati.

Anfaulen, *v.* ohniti, přihníti, nahníti; angefault, nahnilý, *adj.*

Anfecht-en, *v* odpírati komu, wybízeti koho; pokaušeti, popuzowati, ponaukati, znepokojowati; —er, *m.* odbojník, a, odpůrce, e, *m.*; pokušitel, ponaukatel, e, *m.*, —ung, *f.* odboj, e. odpor, u, *m*; pokaušení, popuzowání, *n.*

Anfeilen, *v* napilowati.

Anfeind-en, *v.* newříti na koho, osočiti někoho; —er, *m.* sok, a, osočitel, e, *m.*; —ung, *f.* obanzení, osočení, *n.*

Anfertigen, *ſ.* Verfertigen.

Anfeſſeln, *v.* pautami sewříti, ukowati, připautati.

Anfeuchten, *v.* nawlažiti, owlhčiti, skropiti, odmočiti.

Anfeuer-n, *v.* podpáliti, rozníciti, popuditi, zahříwati; —ung, *f.* podpálení, *n.* podnět, podpal, u, *m.*

Anfirniſſen, *v.* fermežiti.

Anflammen, *v.* opáliti; 2) rozihnauti, rozníciti.

Angel-eisen, *n.* udice, e, *f.*; —fisch, *m.* rejnok bodlawý; —macher, *m.* udicář, e, *m.*

Angelike, *f.* anjelička, y, *f.* swatého ducha koření, *n.*

Angeln, *v.* ryby na udici chytati, lowiti; 2.) dychtiti po něčem.

Angelob-en, *v.* zaslibowati, přiříci, připowídati; —niß, —ung, *f.* zaslibení, *n.* připowěd, i, *f.*

Angel-ruthe, *f.* prut udiční; —weit, *adj.* do kořen otewřený.

Angemessen, *adj.* přiměřený, způsobný, přihodný; —heit, *f.* přihodnost, přislusnost, *f.*

Angenehm, *adj.* libý, příjemný, utěšený, powděčný.

Anger, *m.* palauh, trávník, úpor, u, *m.*; —blume, *f.* sedmikrása, chudobka, y, *f.* aupořiček, čku, *m.*; —kraut, *n.* truskawec, wce, *m.*

Angerling, *m* pečarka, pečírka, y, *f.*

Angesehen, *adj.* wzácný, slowútný, wznešený.

Angesessen, *adj.* usazený, usedlý.

Angesicht, *n.* obličej, e, *m.* twář, e, *f.*: ins —, w oči.

Angewende, *f.* sauwraš, auwraš, i, *f.*

Angewöhnen, *v. a.* zwykati, přiwykati, přiučiti; *v. r.* sich —, přiwykati, nawyknauti; angewöhnt, *adj.* přiwyklý, zwyklý, přiučený.

Angewohnheit, *f.* zwyk, u, *m.* zwyklost, i, *f.*

Angewöhnung, *f.* přiwyknutí, zwyknutí, přiučení, *n.*

Angießen, *v.* naliti, uliti; 2.) přiletowati.

Anglätten, *v.* přihladiti.

Anglikanisch, *adj.* anglikanský.

Anglimmen, *v.* chytiti se, wznítiti se, zažehnauti se.

Anglotzen, *v.* wywaliti oči na koho.

Angränz-en, *v.* mezowati, hraničiti; —end, *adj.* hraničný, pomezný; —ung, *f.* mezowání, hraničení, *n.*

Angreif-en, *v.* chytati, popadnauti, jímati, lapiti, uchopiti; fremdes Gut —, na cizí statek záhnauti; Jemanden —, na někoho se obořiti, na něj udeřiti, do někoho se wpustiti; die Krankheit hat ihn sehr angegriffen, nemoc jej welmi podjala; greif an, začni; angegriffen, uchopený, napadnutý; —er, *m.* autočník, a, chytač, e, *m*; —ung, *f.* Angreifen, *n.* s. Angriff.

Angriff, *m.* napadnutí, ujetí; lapení, *n.* útok, wpád, u, *m.* potrška, y, *f.*

Angst, *f.* auzkost, tesknost, teskliwost, i, *f.* strach, u, *m.*; Einem — machen, někomu strachu nahnati; 2.) *adv.* auzko, teskno; Angst-, úzkostný, *adj.*

Aengst-en, —igen, *v.* saužiti, trápiti, swirati; —ig, *adj.* teskliwý, skormaucený; —igung, *f.* saužení, trápení, *n.*; —lich, *adj.* teskliwý, —lichkeit, *f.* teskliwost, i, tesknota, y, *f.*

Angstschweiß, *m* pot úzkosti.

Anguden, *s.* Ansehen.

Angürt-en, *v.* připásati, opásati; —ung, *f.* připásání, opásání, *n.*

Anguß, *m.* nálew, u, *m.*

Anhaben, *v.* něco na sobě miti; einem etwas —, *v.* něco proti někomu miti, někomu něčím uškoditi.

Anhäckeln, *v.* přihačkowati.

Anhacken, *v.* naseknauti; přikopati.

Anhaften, *v.* na něčem pněti, wězeti.

Anhäft-en, *v.* připojiti, přistehnauti, přišiti, připnauti; —ung, *f.* připojení, přibití, připnutí, *n.*

Anhäckeln, anhacken, *v.* připnauti háčkami, přihákowati, uhákowati.

Anhacken, *v.* naseknauti.

Anhalt, *m.* *s.* Anhalten: 2) —en, *v.* přidržeti, zdržeti, zadržeti; 2) Jemand zu etwas —, doháněti, nabizeti někoho k něčemu; sich an etwas—, něčeho se držeti; fallen ohne sich anhalten zu können, padnauti bez obrany, padnauti bez wlády; 3) *v. s.* um etwas —, ucházeti, usilowati se o něco; anhaltende Krankheit, trwanliwá nemoc; anhaltende Regengüsse, stálé déště; —er, *m.* přidržitel, e, *m.*; držadlo, a, *n.*

wies, es, *f.*; den — werfen, kotwici wnoditi; den — lichten, zdwihnauti kotwu; ankerben, *v.* nawraubiti; —blume, *f.* kotewnice, e, *f.*; —chen, *n.* kotwička, y, *f.*; —gelb, *n.* kotewné, ého, *n.*; —los, *adj.* bezkotewný; —n, *v.* kotew spustiti, kotwiti, 2) po něčem dychtiti; —recht, *n.* kotewní právo; —schmied, *m.* kotwář, e, *m.*; —seil, Ankertau, *n.* kotewní prowaz.

Anketten, *v.* řetězem swázati, ukowati.

Ankitten, *v.* přikliti, přitmeliti.

Anklag-e, *f.* obžalowání, obwinění, *n.* žaloba, y, *f.*; falsche —, křiwé obžalowání; —en, *v.* obžalowati, obwiňowati.

Ankläger, *m.* obžalowatel, obwiňowatel, e, žalobník, a, *m.*; —in, *f.* winitelka, y, *f.* žalobnice, e, *f.*

Anklammern, *v.* skobau upnauti, přiskobiti, připetliti.

Anklang, *m.* názwuk, u, *m.*; 2) — finden, schwáleni dojíti.

Ankleben, *v. n.* lepiti se, přilípnauti se, lpěti; *v. a.* přilepiti, přiklížiti; —end, *adj.* lepký; lipawý.

Ankleiben, *v.* přilepiti; mit Leim —, přiklížiti.

Ankleiden, *v.* obleci, oblékati, oditi, odiwati; punčochy, boty obauti; Ankleidezimmer, *n.* oblekárna, y, *f.*

Ankleistern, *v.* mazem přilepiti, přikliti.

Anklemmen, *v.* přitisknauti.

Anklopf-en, *v.* zaklepati, tlauci na něco; přiklepati; —en, *n.* zaklepání, zatlučení, *n.*; —er, *m.* klepač, e, *m.*; 2) palička, klepačka, y, *f.* klepátko, a, *n.*

Ankneten, *v.* přihnésti.

Anknöpfen, *v.* připnauti, zapnauti.

Anknüpfen, *v.* připojiti, přiwázati, přiuzliti.

Ankurren, *v.* wrčeti na koho.

Ankör-n, *v.* přiwnaditi, přiwábiti, přilauditi; —ung, *f.* přiwnadění, přiwáboni, *n.*; wnada, y, nástraha, y, *f.*

Ankommen, *v.* přijíti, přicházeti; zutreffend oder fahrend —, přijeti; zu Waffer —, připlauti, 2) in einem Amte —, do služby se dostati, 3) wohl —, dobře pochoditi s něčím; übel —, zle pochoditi; 4) záležeti; auf dich allein kommt es an, pauze na tobě, to záleží; 5) týkati se, běžeti o něco; es kommt auf den Namen an, to se jména týká; es kommt aufs Leben an, běží tu o život.

Ankömmling, *m.* příchozí, iho, přibylec, lce, *m.*

Ankörnen, *v.* přiwnaditi.

Ankreiden, *v.* pokřídowati.

Ankünd-en, —igen, *v.* ohlásiti, oznámiti, zwěstowati; —ung, *f.* ohlášení, oznámení, zwěstowání, *n.*

Ankunft, *f.* Ankommen, *n.* příchod, u, *m.* přicházeni, přijití, *n.*; — zu Pferd oder Wagen, přijetí, *n.* přijezd, u, *m.*; — zu Schiffe, doplaw, u, *m.*

Ankuppeln, *v.* někomu newěstu namlauwati.

Anlächeln, *v.* na někoho se usmiwati.

Anlachen, *v.* smáti se na někoho; —, *n.* přismiwání, *n.*

Anlage, *f.* založení, *n.* základ, u, *m.* 2) způsobnost, i, wloha, y, *f.* wtip, u, *m* 3) daň, ě, *f.* poplatek, tku, *m.* 4) sady, *pl.*

Anland-en, *v.* k břehu se připlawiti; —ung, *v.* připlawení, *n.*

Anlang-en, *v.* přijíti, přibyti, přibrati se; 2) týkati se; —en, *n.* příchod, u, *m.* přijití, *n.*; —end, *adj.* týkající se.

Anlaß, *m.* příčina, y, příležitost, i, *f.* původ, u, *m.*

Anlaffen, *v.* napustiti; 2) na někom něčeho nechati; někoho w něčem nechati; 3) einem übel —, obořiti se na někoho; 4) sich —, podobati se; es läßt sich zum Kriege an, podobá se k wojně.

v. bráti, přijímati, wziti; die Farbe —, barwu chytati; für Scherz —, za žert pokládati; ſich einer Sache —, něčeho se ujímati; nehmen wir an, daß . . . ., dejme tomu, že . . .; —er, m. přijímač, e, přijemník, a, m.; —erin, f. přijmačka, y, f.; —lich, adj. příjemný, pochotný, whodný; —lichkeit, f., přijemnost, lahodnost, jemnost, i, f.

Annetzen, v. nawlažiti.

Anniethen, v. přinýtkowati.

Annißen, v. přihnísditi, uhnísditi.

Anno, roku, léta Páně.

Annoch, adv. ještě.

Annullir-en, v. zničiti, zrušiti, zniwečiti, —ung, f. zničení, zniwečení, n.

Anonym, adj. nejmenowaný.

Anordn-en, v. nařiditi, poručiti, přikázati, weliti; 2) pořádati, zříditi, uprawiti; —en, n. —ung, f. spořádání, nařízení, n. zpráwa, y, f.

Anpacken, v. pochytiti, popadnauti; uchopiti, uchwátiti; mit Worten —, dati se do někoho, osopiti se.

Anpappen, v. přilepiti, nalepiti.

Anpaſſen, v. n. srownáwati se, hoditi se; v. a. anpaſſend machen, přimě-řiti, přirownati, přistrojiti.

Anpfählen, v. ke kolu přiwázati, koly upewniti.

Anpfeifen, v. zahwízdnauti na někoho.

Anpflanz-en, v. nasaditi, zasaditi; ſich —, osaditi se; —ung, f. nasazení, n. sad, u, m.; Kolonie, osada, y, f.

Anpfropfen, v. přištěpiti; vollpfropfen, nacpati.

Anpichen, v. a. nasmoliti, přismoliti; v. n. lípěti.

Anpicken, v. naklnauti, naklwati, naklowati.

Anplärren, v. zabečeti na koho.

Anpläzen, v. stromy lizowati.

Anplauſchen, v. zbančiti, namluwiti, nabulikowati.

Anpochen, v. zatlauci, zaklepati.

Anprallen, v. uhoditi o něco, wraziti do něčeho; —, n. udeření, uhození, wrazení, n.

Anpreiſen, v. schwáliti, wychwáliti; zwelebiti.

Anprellen, v. udeřiti, uhoditi, praštiti něčím o něco, wraziti; betrügen ošidíti, opáliti.

Anpreſſen, v. přitlačiti, přiraziti.

Anprob-en, —iren, v. přiměřowati šat.

Anpumpen, v. napumpowati.

Anputz, m. ustrojení, n. přístroj, e, m; —en, v. wystrojiti, nastrojiti; ſich —, wyſiatiti, nafintiti se.

Anquetſchen, v. přimačkati.

Anrathen, v. raditi, naraditi, poraditi; n. porada, y, f.

Anrauchen, v. nakaurřiti, pokaurřiti; eine Pfeife —, dýmku rozkaurřiti.

Anräuchern, v. přičmuditi, načaditi, nakaditi.

Anrechn-en, v. připočísti, připočítati; napočítati; pokládati; —ung, f. připočítaní, pokládání, n.

Anred-e, f. mluwení, n. promluwa, y, f.; —en, v. promluwiti k někomu.

Anreg-en, v. popuditi wzbuditi, powzbuzowati, připomenauti; —ung, f. pohnutí, popuzowání, n.; připome-nutí, n. zmínka, y, f.

Anregnen, v. pršeti nač.

Anreiben, v. natříti, potříti; nadrá-pati, naškrábati; potírati, podrá-pati.

Anreihen, v. do řádku nawlíkati; při-řaditi, šeřaditi.

Anreiß-en, v. natrhnauti; 2) nastiniti čárkami; —er, m. natrhowač, e; rejsownjk, u, m.

Anreiten, v. na koni přijeti, na něco wjeti, wraziti; —; ſchlecht —, zle pojezditi.

Anreiz-en, v. dráždíti, ponaukati, popuzowati, přiwábiti, nabádati, pobízeti; —er, m. dráždíl, ponaukač, wabitel, pobadač, e, m.

Anrennen, v. přiběhnauti, přihnati, doraziti, naběhnauti na něco, autok učiniti, wraziti, řítiti se.

Anrichten, v. přichystati, připrawiti.

do pant dáti; 3) *v. n.* přilehati; —ung, *f.* přimknutí, připojení, sewření, *n.*

Anſchluß, *m.* . Anſchließung, 2) přidawek, wku, *m.*

Anſchmeicheln, *v* ſich bei Jemand, k někomu se lisati, přituliti se.

Anſchmettern, *v. a.* praštiti nač, wraziti w něco; *v. n.* praštiti, mrštiti sebau.

Anſchmieden, *v.* přikowati, ukowati; —ung, *f.* přikowání ukowání, *n.*

Anſchmiegen, *v.* přitisknauti, přiložiti, připnauti; ſich —, přiwinauti se, přituliti se.

Anſchmieren, *v.* namazati; 2) nakaňčiti; 3) betrügen, oklamati.

Anſchminken, *v.* naličiti.

Anſchmücken, *v.* přiozdobiti, přikrášliti.

Anſchnuppen, *v.* nabpiniti, pokáleti.

Anſchnallen, *v.* přeskau připnauti.

Anſchnarchen, anſchnauben, anſchnauzen, *v.* osopiti se, zabraukati na někoho.

Anſchneiden, *v.* nakrojiti, nařiznauti, nastřihnauti; —en, *n.* —ung, *f.* nakrojení, *n.*

Anſchneien, *v.* sněžiti nač.

Anſchnitt, *m.* nařiznutí, nawraubení, *n.*; nákrojek, jku, načátek, tku, *m.*; — vom Brote, skrojek, jku.

Anſchnüren, *v.* přitužiti, přišněrowati.

Anſchoppen, *v.* nacpati, zacpati.

Anſchove, *f.* ansaus, u, *m.*

Anſchrauben, *v.* přišraubowati, zašraubowati.

Anſchreck-en, *v.* nalekati, poplašiti, nastrašiti; —ung, *v.* nalekání, poplašení, *n*

Anſchreiben, *v.* napsati, zapsati.

Anſchreien, *v.* křičeti, zakřiknauti na někoho, okřiknauti koho

Anſchrott-e, *f* okrajky, ostřižky, *pl. m*; —en, *v.* nawaliti, přiwaliti.

Anſchub, *m* počátek házeni, prwní wrh w kuželkách; 2.) nástrk, náwal, u, *m.*

Anſchuhen, *v.* obauti, obauwati; 2.) vorſchieben, podáti.

Anſchuld-en, —igen, *v.* obwiniti, obwiňowati, přičítati komu co; —igung, *f.* obwinění, *n.*

Anſchüren, *v.* rozdělati oheň.

Anſchuß, *m.* nastřelení; 2.) přiběhnutí, přibrnutí, *n.*; 3) Kryſtalliſation, hlacení, *n.*

Anſchutt, *f.* nános, náplaw, u, *m.*

Anſchütt-en, *v.* naliti; 2.) nasypati; —ung, *f* naliti, nasypání, *n.*

Anſchwängern, *v.* (Chemie) nasytiti.

Anſchwärz-en, *v.* počerniti; očerniti, 2.) verläumden, někoho očerniti, zhaněti; —ung, *f.* načernění, počernění, osočení, *n.*

Anſchwatzen, *v.* namluwiti někomu něco.

Anſchweißen, *v.* swařiti, skauti.

Anſchwell-en, *v. n.* nadmauti se, otéci, naběhnauti; 2.) přibýwati; —en, *n.* -ung *f* nadmutí, otečení, přibýwání, puchnutí, *n.*; opuch, nápuch, u, *m.* opuchlina, y, *f.*

Anſchwemm-en, *v.* naplawiti, připlawiti; —ung, *f.* naplawení, připlawení, *n.*; das Angeſchwemmte, náplaw, u, *m.* naplawenina, y, *f.*

Anſchwimmen, *v.* připlauti, připlowati.

Anſehen, *v.* podiwati se, bleděti, pozříti, patřiti na něco, na koho; ſcheel —, wywaliti oči na koho; mit ſcheelen Blicken —, mračiti se na koho; 2.) dafür halten, držeti zač, miti zač, pokládati zač; 3.) man ſieht ihm die Armuth an, bida mu z každého hauta wyhlídá; 4.) auf etwas ziehen, směřowati k čemu; angeſehen, wážený, znamenitý, wznesený; — *n.* hledění, patření, *n.*; 2) ohled, u, zřetel, e, *m.*; 3) způsoba, y, twárnost, i, *f.* pohled, u, *m*; es hat das Anſehen, podobá se k tomu; 3.) wážnost, slowutnost, i, *f.*

Anſehnlich, *adj* wážny, ctěny, znamenitý.

Anſehung, *f.* Anſehen; 2) in Anſehung, z ohledu, co se dotýče.

Anſengen, *v.* opáliti, přižehnauti.

Anſetz-en, *v. a* přiložiti, přisaditi, přistawiti, nasaditi; Blutegel —, pijawky sázeti, annáhen, přišiti, nastawiti.

chytliwý; 3.) nakažliwý; —en, v. nastrčiti, přitknauti; 2.) anzünden, zapáliti; 3) eine Krankheit mittheilen, nakaziti; —end, adj. nakažliwý; —ung, f. nastrčení, zapálení, n nakažení, n.

Anſtehen, v. přistáti, státi při něčem; 2.) (bei Kleidern) slušeti; gefallen, libiti se; 3) posečkati, prodleti (verweilen); —laſſen, odložiti ponechati.

Anſtell-en, v. postawiti, přistawiti; 2) uprawiti, nastrojiti; 3) dokázati, spáchati; ſich — (ſich benehmen), chowati se; (ſich verſtellen) stawěti se; (beim Jäger) na čekanau se postawiti; —en, n. —ung, f. postawení, posazení, ustawování na úřad.

Anſtemmen, ſ. anſtämmen.

Anſterben, v. něčí smrti připadnauti.

Anſtich, m. nabodení, napichnuti, n. nábod, u, m.

Anſtieren, v. upřiti zrak na koho.

Anſtift-en, v. stropiti, učiniti, nastrojiti; 2.) nawáděti, nabádati, ponaukati; —en, n. —ung, f. stropení, n. nawádění, n. náwod, u, m.; —er, m. původce, e, m. náwodník, a, m.

Anſtimmen, v. začíti zpiwati, zazpiwati; 2) ein Inſtrument —, naladiti; 3) začíti hrat.

Anſtinken, v. smrděti, zapáchati.

Anſtolpern, v klopýtnauti oč.

Anſtopfen, v. přicpati; nacpati; ſich —, nabauchati se.

Anſtoß, m. uražení, zawazení, n. strk, u, m.; 2) Aergerniß, pohoršení, n. urážka, y, f.; 3) der Stein des Anſtoſſes, záwada, y, f.; —en, v. udeřiti, uhoditi, zawaditi o něco; 2) mit der Zunge —, koktati, zajikati se; 3) ein Gebäude an das andere —, dům k domu přistawěti; 4) ſich —, udeřiti se, uhoditi se, zawaditi o něco; 5) pochybiti, poblauditi; 6) gränzen, dotýkati se, mezowati; —en, n. —ung, f. ſ. Anſtoß; 2) koktání, zajikání, n.

Anſtoſſig, adj. anražliwý, pohoršliwý; —keit, f. anražliwost, zawadiwost, i, f.

Anſtrahlen, v. zastkwiti se, paprskowati.

Anſtreben, v. snažiti se k čemu.

Anſtrecken, v. natáhnauti, natahowati.

Anſtreich-en, v. namazati, pomazati; 2) ſich —, naličiti se; 3) poznamenati; 4) kárati, trestati koho; —en, n. — ung, f. namazání, naličení, n.; — pinſel, m. natěrací štětec.

Anſtreifen, v. přitřiti se, zawaditi.

Anſtreng-en, v. natáhnauti, namáhati, přidržeti; ſich —, snaziti se, namáhati se; —en, n. —ung, f. namáhání, n.

Anſtrich m. natření, namazání, naličení; ličidlo, a, n. nátěrek, rku; zámysl, u, m. salba, zástěra, y, f.

Anſtriegeln, v. přičesati hřebelcem.

Anſtrömen, v. přitekati; 2) připlawiti.

Anſtücken v. nastawiti. přišiti.

Anſtürmen, v. dorážeti, dohánětí.

Anſuch-en, v. pohledáwati, ucházeti se, prositi, žádati o něco; —en, n. —ung, f. pohledáwání, žádání, n.; —er, m. prositel, žadatel, e, m.

Anſud, m. sewření, n. záwarka, y, f.

Anſüßen, m. nasladiti.

Antagoniſt, m odpornik, a, m.

Antacheln, v. olaniti loď.

Antaſt-en, v. makati, ohmatati, ošmatati; 2) dorazíti, dorážeti; frembes Gut —, na cizí statek sáhati; —en, n. —ung, f. ohmatání, omakání, n.

Antheil, m. díl, podíl, u, m.; die Theilname, účastenstwí, n. účastnost, i, f.; — nehmen laſſen, účastného učiniti; — haben, nehmen, účastnu býti něčeho.

Anthologie, f. kwětowýbor, u, m.

Anthun, v. učiniti, udělati; ankleiden. obléci, oditi, ustrojiti; 3) erweiſen. prokázati, způsobiti; 4) bezeren, učarowati; der hat mir es angethan, ten mi udělal.

Antichriſt, m. protikrist, a, m.

Antike, f ſ. Alterthümer.

Antiminiſterial, adj. protiministerní.

Antipode, m. protinožec, žce, m.

Antiquar, m. antikwář, e, m. prodawac starých knih; zpytatel starožitnosti.

Anwetzen, v. nabrausiti, wybrausiti.
Anwichsen, v. nawoskowati, přiwoskowati.
Anwickeln, v. přiwinauti, přimotati.
Anwidern, v. zošklíwiti se, zošklíwowati se.
Anwiehern, v. zařehtati, řehtati na koho.
Anwirken, v. přidělati; 2) anwehen, přitkati.
Anwischen, v. přimazati, přitříti, pomazati.
Anwohn-en, v. blízko bydleti, wedlé obýwati; —er, m. wedlejší hydlitel e, m.; —ung, f. obydli, přibydlí, n. přibytek, tku, m.
Anwühlen, v. narýti, nakrtiti.
Anwuchs, m. zrůst, u, m. zmožení, n. přirostek, tku, m.
Anwünsch-en, v. přáti, želati, žádati někomu čeho; —en, n. —ung, f. přání, n. žádost, i, f.
Anwurf, m. s. Anwerfen, n. 2) námětek, náwrh, u, m. obmitka, y, f.
Anwurzeln, v. přikořeniti se, wkořeniti se.
Anzahl, f. počet, čtu, m. číslo, počíslo, a, n.
Anzapfen, v. načepowati, natočiti; ein Faß —, načíti sud; 2) dojímati.
Anzaubern, v. učarowati, přikauzliti.
Anzaumen, v. přiuzditi.
Anzeichen, n. wýznama, y, f. předznák, náznak, u, m.
Anzeichnen, v. naznamenati, poznamenati, zaznamenati.
Anzeig-e, f. oznámení, n.; — machen, oznámiti; 2) zpráwa, y, f. náwěsti, n. 3) znamení, n. úkaz, u, m.; 4) okázka, ukázka, y, f.; —en, v. oznámiti, na wědomí dáti, zpráwu dáti; předukazowati, udati; —er, m. oznamowatel; Denunziant, donašeč, udawač, e, m.
Anzettel-n, v. nasnowati, přisnowati; 2) anstiften, nastrojiti, stropiti; —ung, f. nasnowání, n. osnowa, y, f.; nastrojení, stropení, n.; —ler, m. osnowař, snowač, e, m.; 2) tropič, tropitel, e, m.
Anziehen, v. a. natáhnauti, přitáhnauti, přitrhnauti; 2) spannen, napnauti, napínati, přitužiti; 3) Schuhe, Stiefel —, obauti střewice, boty; Kleider —, šaty obléci; sich —, obléci se, ustrojiti se; 4) Kälber, Hühner —, telat, kuřat wychowati, odchowati; 5) erwähnen, připomínati; 1) v. n. sich nähern, přitáhnauti, přicházeti; 2) Geruch anziehen, napáchnauti; 3) anlocken, lákati, přiwábiti.
Anzieh-en, n. —ung, f. natáhnutí, obanwání, oblékání, n.; —end, adj. přilákawý, láhawý, půwabný; —er, m. přitahowač, natahowač, e, m.; —ungskraft, f. přitahowost, i, f.
Anzimmern, v. natesati.
Anzug, m. přitažení, n. přítah, příchod, u, m. 2) oblečení, odiwání; 3) oděw, u, ústroj, e, šatstwo, raucho, a, n.
Anzüglich, adj. potahujíci; 2) dojímawý, urážliwý, důtkliwý; —keit, f. dojímawost, i. důtkliwost, urážliwost, i, důtka, y, f.
Anzugs- přitažný, příchodný, oděwný; —m. hl, n. hody na příchodnau.
Anzünd bar, adj. zapalitelný, —en, v. zapáliti, podpáliti, roznítiti, rozžehnauti, zaswítiti; —en, n. —ung, f. zapálení, n.
Anzupfen, v. zatřísiti, natřísiti; škubati zač.
Apanage, f. wýbytné, ého, n. panský podíl.
Apart, adv. zwláště, o sobě.
Apathie, f. bezcitnost, bezwášniwost, f.
Apfel, m. jablko, a, n.; Aepfelchen, n. jablíčko, jabélko, a, n.; —baum, m. jabloň, ě, f.
Apfel-, adj. jablkowý, jableční; jabloňowý; —garten, m. jabloniště, n. jablonní štěpnice; —grau, adj. jablkowitý; —most, m jablčák, u, m. mest jableční; —schimmel, m jablkowitý kůň, plesniwec, wce, m.

Argwohn, s. podezření; auf Jemand — haben, někoho w podezření miti.

Argwöhn-en, v. domýšleti se něčeho, podezření miti o někom; —ig, adj. podezřelý; —isch, podezřiwý; —igkeit, f. podezřelost, podezřiwost, i, f.

Aristokrat, m. wládolibec, bce, m.

Arithmetik, f. počtářstwi, početnictwí, n.

Arlet-baum, m. muk, u, m.; —beere, —kirsche, f. mukyně, ě, f.

Arm, m. rámě, ene, rameno, a, n.; in die Arme fallen, do náruči padnauti.

Arm, adj. chudý, chudobný, nuzný, bidný; —werden, zchudnauti; — machen, zchuditi; der arme Mann, chudák, chuďas, a, m.; 2) bedauernswerth, ubohý, nebohý; ein Armer, nebožák, nebohák, a, m.; das arme Kind, chuďátko, nebožátko, a, n.

Armatur, f. wálečné nástroje.

Arm-band, n. náramek, mku, m.; —bein, f. Achselbein; —binde, f. powijáček, čku, m.; —bruft, f. kuše, e, f.

Armee, f. wojsko, a, m.

Aermel, m. rukáw, u, m.

Armen-anstalt, f. ústaw pro chudé; —bücht, f. pokladnice pro chudé; —haus, n. dům pro chudé; —sünderglöckchen, n. umiráček, čku, m.

Arm-forb, m. úborek, rku, košíček, čku, m.; —lehne, f. spolebadlo, a, n.; —leuchter, m. parožnatý swícen.

Aermlich, adj. chudičký; —ing, m chudáček, čka, m.

Arm-loch, n. průramek, mku, m.; —los, adj. bezruký.

Armselig, adj. bidný, ubohý; —keit, f. bidnost, chatrnost, i, f.

Armstuhl, m. lenoška, y, f. křeslo, a, n.

Armuth, f. chudoba, bida, y, nauze, e, f.; —szeugniß, n. wyswědčení chudoby.

Armvoll, naruč.

Aroma, n. líbý zápach, woňawost.

Arran-gement, n. uspořádání, n.; -giren, v. uspořádati, spořádati.

Arrest m. wezení, n.; —ant, m. wězeň, zně, m.

Arretiren, v. do wězení dáti.

Arriergarde, f. zadní wojsko.

Arriviren, v. přihoditi se.

Arro-gant, adj. drzý, soběhrdý, wýskočný; —ganz, f. drzost, durnost, wýskočnost, f.

Arrond-iren, v. okrauhliti; —issement, n. okraj, e, m. zakulacení, n.

Arsch, m. prdel, e, řit, i, f. zadek, dku, m.; —backe, f. zadní kýta; —leder, n. podřitek, tku, m.; —wisch, m. wytřiřitek, tku, wěchet, chtu, m.

Arsenal, n. lodní zbrojnice.

Arsenik, m. utrejch, mysák, u, m.; —ötrusni, adj.

Art, f. rod, u, m. pokolení, n; 2) wlastnost, i, twar, druh, u m; 3) způsob, u, obyčej, e, m.; 4) Artigkeit, slušnost, i, mraw, u, m.; —en, v. a. uspůsobit, zwařiti; 2) r n. wrhnauti se, zdařiti se; —ig, f. Schlagader, tepna, y, f; —ig, adj. způsobný, zdwořilý; 2) hezký, roztomilý; —igkeit, f. způsobnost, zdwořilost, sličnost, i, f

Artesischer Brunnen, arteská studně.

Artikel, m. článek, nku, m. rozdělení, n.; das Geschlechtswort, pohlawník, u, m.

Artiller-ie, f. dělostřelstwí, n.; —ist, m dělostřelec, lce, m.

Artischocke, f. artišok, u, m.

Arzenei, f. lék, u, m.; — einnehmen, užiwati; Arzenei-, adj. lékařský, —en, v. f. Arzneí einnehmen; —kunde, f. lékarstwí; —mittel, m. f. Arzneí.

Arzt, m. lékař, léčitel, e, m.

Affant, m. čertowé howno.

Asbest, m. asbest, u. osinec, nce, m.

Aesch-baum, m. Aesche, f. jesen, jasen, u, m; —en, adj. jesenowý.

Asche f popel, e, m: zu Asche werden, w popel se obrátiti.

Aschen, adj. popelowý, popelní; —brenner, m. popelář, e, m.; —brennerin, f. popelářka, y, f.; —brot, n. podpopelník, u, m.; - bröbel, m.

pno; —kunſt, *f.* leptárnictwí, *n.*; —mittel, *n.* leptadlo, a, *n.*; —ung, leptání, *n.*; —waſſer, *n.* leptawka, y, *f.*

Auch, *conj.* také, též, i; wenn auch, třebas, byť i.

Auction, *f.* příborný prodej.

Audienz, *f.* audience, *f.* wyslyšení, *n.* přístup, u, *m.*

Auditeur, *m.* wojenský saudce.

Auditorium, *n.* Hörſaal, posluchárna, y, *f.*; 2) die Zuhörer, posluchactwo, a, *n.*

Auc, *f.* palauk, trávník, u, *m.*; poříčí, *n.*

Auer-hahn, *m.* hluchý tetřew; —henne, *f.* tetřewka, y, *f.*; —ochſe, *m.* tur, zubr, a, *m*

Auf, *praep.* na, po, w, do, k, 2) *adv.* von unten —, zdola, ob. zespod nahoru; — und nieder, wzhůru dolů, — und ab, sem tam; 3) *interj.* wzhůru! nuže! Glück —, dej Bůh štěstí.

Aufathmen, *v.* shluboka wzdychnauti.

Aufätzen, *v.* rozleptati, rozežrati, wyleptati, wyžrati.

Aufbahren, *v.* na máry položiti.

Aufbau, *m.* wystawění, postawění, *n.* stawba, y, *f.*; —en, *v.* wystawěti, wybudowati; —ung, *f.* wystawění, postawění, *n.*

Aufbegehren, *v.* wyzwati, wybídnauti

Aufbehalten, aufbewahren, *v.* schowati, zachrániti; den Hut —, klobauk na hlavě nechati.

Aufbeißen, *v.* nahrýzti, nakausnauti, rozkausnauti, rozlaušiti.

Aufbeißen, ſ. Aufätzen.

Aufberſten, *v.* rozpuknauti se.

Aufbetten, *v.* ustlati, nastlati.

Aufbewahren, *v.* schowati, dochowati

Aufbiegeln, *v.* odehnauti, nadehnauti, přihnauti.

Aufbieten, *v.* powolati, zwolati; 2) ſeine Kräfte —, sílu swau wynaložiti, 3) ohlásiti, prohlásiti; ſie wurden aufgeboten, měli ohlášky; 4) gerichtlich auftundigen, saudem wypowěděti.

Aufbinden, *v.* nawázati, přiwázati; 2) rozwázati, odwázati; 3) Einem etwas —, někomu neco na nos zawěsiti.

Aufblähen, *v.* nadmauti, nadýmati, rozdauti; ſich —, nadýmati se, wypínati se; aufgeblähet, nadutý; —ung, *f.* wyduti, *n.* nadutost, i, *f.*

Aufblaſen, *v.* nadmauti, zdauwati; 2) rozdmýchati, rozníti; 3) zatraubiti, wytrubowati; 4) ſtolz ſein, podnášeti se; aufgeblaſen, napuchlý, nadutý, zpupný; aufgeblaſener Menſch, nadutý holub; Aufgeblaſenheit, *f.* nadutost, zpupnost, i, *f.*

Aufblättern, *v.* rozlistiti; wyhledati; rozwíjeti

Aufbleiben, *v.* bditi, nespati.

Aufblicken, *v.* wzhůru patřiti, wzhlednauti, wzezříti.

Aufbligen, *v.* zableskauti se

Aufblühen, *v.* rozkwésti, rozwíjeti se, wykwetati; 2) omladnauti.

Aufbohren, *v.* wywrtati, rozwrtati.

Aufborgen, *v.* wypůjčiti, wydłužiti.

Aufbraten, *v.* přepékati, odpékati

Aufbrauchen, *v.* zužiti, strávíti, zpotřebowati.

Aufbrauſen, *v.* bauřiti se; 2) kypěti, wywírati, wřiti; 3) in Zorn gerathen, zpauzeti se; —end, *adj.* bauřliwý, popudliwý, prchlý, zápalčiwý.

Aufbrechen, *v.* wylomiti, wypáčiti; einen Brief —, list otewříti; eine Thür —, wypáčiti dwéře; 2) hnauti se, odtáhnauti; mit dem Heere —, hnauti wojskem.

Aufbreiten, *v.* prostříti; rozestříti, roztáhnauti; —er, *m.* prostíratel, e, *m.*

Aufbrennen, *v* a. napáliti, připáliti; 2) wyhořeti; spáliti; 3) wypáliti; rozhořeti se; plamenem wyrážeti, wzhůru hořeti.

Aufbringen, *v.* wznesti, wyzdwihnauti;

zwati; —unq, *f.* požádání, wyzwání, *n.* pobidka, y, *f.* [zleptati.

Auffreſſen, *v.* sežrati; wyžrati; áżen.

Auffriſchen, *v.* obcerstwiti, ochladiti; obnowiti; powzbudíti.

Auffuhren, *v.* nawézti, nawoziti, wywézti; 2.) aufbauen, wystawěti; 3.) vorführen, uwáděti, předstawiti; 4.) die Wache —, zawáděti na stráž; 5.) im Theater —, prowozowati; 6.) ſich betragen, chowati se; Aufführung, *f.* nawezení; uwádění, předstawowání; chowání, *n.*

Auffüllen, *v.* napiniti, doplniti.

Auffüttern, *v.* wykrmiti, nakrmiti.

Aufgabe, *f.* odewzdání, zadání; 2) uložení, naložení, *n.*; 3.) úloha, y, *f.* úkol, u, *m.*; —gebühr, *f.* dodawné, ého, *n.*

Aufgabeln, *v.* na widličky napichnauti; 2.) wyšťaurati.

Aufgang, *m.* wzchod, wýchod, u, *m.* wzcházení, *n.*

Aufgeben, *v.* odewzdati, poddati, zadati; *fig.* den Geiſt —, ducha wypustiti; die Hoffnung —, náději odložiti; 2.) uložiti, naložiti.

Aufgeblaſen, *adj.* —heit, *f.* ſ. Aufblaſen.

Aufgebot, *n.* prohlášení, prowolání, *n.*; ohlášky, *pl. f.*

Aufgedinge, *n.* zamluwení učeníka; 2.) zámluwné, ého, *n.*

Aufgehen, *v.* wzcházeti, wycházeti, wyjíti; der Teig geht auf, těsto kyne; jetzt gehen ihm die Augen auf, teď se mu otwirají oči; das Eis geht auf, led taje; das Wetter, jihne; der Knoten, uzel se rozwazuje; die Naht, šew se rozparuje; Blüthen, Knoſpen, pučiti se; es geht viel Geld auf, utrácí se mnoho peněz; es geht auf, pojde.

Aufgeklärt, *adj.* oswícený; —heit, *f.* oswícenost, i, *f.*

Aufgeld, *n.* nádawek; Angeld, záwdawek, wku, *m.*

Aufgelegt, *adj.* naložený, způsobný.

Aufgeräumt, *adj.* uklizený; ochotný; hawný.

Aufgeſchaut! pozor!

Aufgeweckt, *adj.* probuzený; čilý; ein aufgeweckter Kopf, důwtipný člowěk, —heit, *f.* čilost, ochotnost, i, *f.*

Aufgeworfen, *adj.* naházený; —es Maul, nadutá huba; aufgeworfene Erde, náwoz, u, *m.*

Aufgießen, *v.* naliti, naléwati.

Aufgraben, *v.* pokopati, rozryti, wykopati

Aufgreifen, *v.* pochytiti, polapiti; 2) nahmatati, namakati.

Aufgrübeln, *v.* wyhrabati, wyhlaubiti.

Aufgürten, *v.* odpásati, rozpásati, 2) opásati, připásati.

Aufguß, *m.* naliti, *n.*; 2) nálew, polew, u, *m.* náliwka, y, *f.*

Aufhabeu, *v.* na sobě míti; 2) den Mund — ústa otewřena míti.

Aufhacken, *v.* prosekati, posekati; prokluhati, wyzobati.

Aufhäckeln, aufhacken, *v.* odepnauti, rozepnauti.

Aufhalten, *v.* zdrżeti, zadrżeti zastawiti, zpozditi; 2) ſich —, bawiti se, pobyti, přebýwati, zdrżowati se, meškati; 3) über etwas ſich —, pozastawiti se nad něčím, horšiti se z čeho; —, *n.* Aufhaltung, *f.* zdrżení, zadrżení, bawení, pobyti, *n.*

Aufhängen, *v.* powesiti, zawěsiti, nawěsiti; Verbrecher —, zločínce obésiti; Jemand etwas —, powěsiti někomu nedwěda na nos.

Aufhaſchen, *v.* zachytiti, polapiti.

Aufhaſpeln, *v.* namotati, wymotati.

Aufhauben, *v.* očepiti.

Aufhauen, *v.* rozsekati, roztínati, rozkálati, porauhati.

Aufhäufeln, *v.* nakopčiti, nawrchowati.

Anhäufen, *v.* nashromážditi, kopiti, nakupiti; aufgehäuft, nashromážděný, kopčitý, wrchowatý, wrchem plný.

Aufheben, *v.* zdwihnauti, podnesti; die Hände —, ruce spínati; das Kleid —, podkasati se, wyhrnauti se, 2) schowati, skliditi; 3) zajíti, pola-

Auffunft, *f.* uzdraweni se, *f.* Auftommen.

Auflachen, *v.* zachechtati se, zasmáti se.

Auflad-en, *v* nakládati, naložiti; 2) nawaliti, uwaliti; —er, *m.* nakladač, e, *m.*; —ung, *f.* nakládání, naložení, uwalení, *n.*

Auflage, *f.* náklad, u, *m.* naložení, *n*; — eines Buches, wydání knihy; 2) nařízení, *n.*; 3) daň, ě, *f.* poplatek, tku, *m.*

Auflangen, *v.* wzhůru dosáhnauti, podáwati.

Auflaffen, *v.* otewřeno nechati; 2) opustiti; 3) popustiti.

Auflaften, *v.* wložiti; naložiti, nakládati (břemeno.)

Auflauer-n, *v.* popásti, číhati na něco; —er, *m.* číhač, podchytač, e, *m.*

Auflauf, *m.* sběh, u, *m.* shluknutí, *n*; 2) f. Aufſtand; 3) Mehlſpeiſe, nákyp, u, *m.*; —en, *v.* naběhnauti, napuchnauti; beim Teig, nakynauti; 2) zrůsti; 3) auf die Sandbank ſtoſſen, na písčinu wjeti; aufgelaufen, naběhlý, kyprý. ſokřati.

Aufleben, *v.* ožiti, oživnauti; 2)

Auflecken, *v.* slizati, soblizowati.

Auflegen, *v.* klásti, položiti na něco; ein Pflaſter —, přílep přikládati; Abgaben —, daně uložiti; ein Buch— knihu wydati; Geld —, peníze skládati; aufgelegt, naložený, způsobný, weselý, w dobrém rozmaru; eine aufgelegte Lüge, hotowá lež; Auflegung, *f.* naložení, uložení, *n.*

Auflehnen, *v.* opírati, opříti; 2) ſich —, zpolehati se; zprotiwiti se (widerſetzen.

Aufleimen, *v.* přiklížiti, přilepiti.

Aufleſen, *v.* sebrati, nasbírati.

Aufliegen, *v.* na něčem ležeti, naléhati, přiléhati; 2) powalowati se; 3) ſich —, odležeti se.

Auflockern, *v.* načechrati, nakypřiti.

Auflodern, *v.* plápolati, zplápolati.

ſlöſbar, *adj.* rozpojitelný, rozlučný.

löſen, *v.* rozpojiti, rozwázati, rozpárati; zerlegen, rozbírati; ein Räthſel —, hádanku rozluštiti; Metalle —, kowy rozpustiti, roztopiti; ſich—, rozplynauti, rozpustiti se; aufgelöſt, rozwázaný, rozpuštěný; das Aufgelöſte, rozpustek, tku *m*; Auflöſung, *f.* rozlaučení, rozpojení, rozpuštění, *n* rozhod, u, *m.*

Auflöthen, *v.* naletowati.

Aufmachen, öffnen, *v.* odemknauti, otewříti; einen Knoten —, uzel rozwázati; 2) aufleimen, přilepiti; 3) ſich —, aufſtehen, powstati, wzchopiti se, zur Reiſe —, na cestu se wydati.

Aufmahlen, *v.* semleti, namleti, umleti (auf der Mühle).

Aufmalen, *v.* namalowati, wymalowati.

Aufmarſch, *m.* tažení, brání se wzhůru, ku předu; —iren, *v.* wzhůru se brátí.

Aufmauern, *v.* wyzditi.

Aufmerk-en, *v.* naznamenati; 2.) pozor dáti oder míti; —ſam, *adj.* pozorný, šetrný; —ſamkeit, *f.* pozornost, šetrnost, í, *f.*

Aufmeſſen, *v.* naměřiti, změřiti.

Aufmiſchen, *v.* zamíchati, namísiti.

Aufmunter-n, *v.* wzbuzowati, popauzeti, obweseliti; —ung, *f.* wzbuzowání, popauzení, obweselení, *n.*

Aufmüſſen, *v.* museti wstáť.

Aufmutzen, *v.* omlauwati, wytýkati, lapati koho za slowo.

Aufnageln, *v.* hřebíkem přibiti.

Aufnähen, *v.* našiti, přišiti, sešiti.

Aufnahme, *f.* přijetí, přijímání, přijmutí, *n.* přiwítání, *n.*

Aufnehmen, *v.* wzhůru wziti; 2) přijímati, přijíti, přijmauti, přiwítati; 3) Geld —, wypůjčiti, wydlužiti; 4) es mit Einem —, někomu se postawiti, rownati; Aufnehmer, *m.* přijímatel, e, *m.*

Aufnieten, *v.* přinýtkowati.

Aufnöthigen, *v.* nutiti, donutiti, wutiti někoho do nečeho, mocí něco strkati.

Aufopfer-n, *v* obětowati; 2.) wynaložiti, nasaditi; —ung, *f.* obětowání, nasazení, *n.*

Auffchäumen, v. wzpěniti se.
Auffcheuchen, v. wyplašiti, zplašiti.
Auffcheuern, v. odrhnauti, zdrhnauti.
Auffichichten, v. nawrstwiti, nakopiti.
Auffchieb-bar, adj. odložitelný, odkladatelný; —en, v. odkládati, odložiti, aufgeſchoben iſt nicht aufgehoben, co se wleče, neuteče.
Auffchießen, v. rozstřeliti, rozstříleti; 2) ſchnell aufwachſen, wystřeliti, wyhnati.
Auffchinden, ſich, v. odříti se.
Auffchlag, m. udeření, naráženi, n.; 2) am Kleide, zálozka, y, f.; am Aermel, wyložek, žku, m.; Aufgabe von Waaren, přiražek, žku, poplatek, tku, m.
Auffchlagen, v. udeřiti, rozbiti, wyraziti; 2) ein Kleid —, šat založiti, podkasati; 3.) ein Buch —, knihu otewřiti; 4.) ein Lager —, stany rozbiti; die Stiefel —, boty naraziti; 6) ſich —, udeřiti se; 7) das Getreide ſchlägt auf, obili připláci; 8.) eine Karte —, kartu obrátiti; Karten — (deuten), wykládati.
Auffchleiern, v. závoj odejmauti.
Auffchleißen, v. podrati, zedrati.
Auffchlemmen, v. naplawiti, nabahniti.
Auffchließen, v. odemknauti, odmykati, otewřiti; 2) wyložiti, wyswětliti
Auffchlitzen, v. rozedřiti, rozštípiti, rozpárati.
Auffchluß, m. odemknutí, otewřeni, n.; 2) wyswětleni, n. wýklad, u, m.
Auffchmeißen, v. hoditi nač, rozhoditi.
Auffchmieden, v. přikowati, přikauti.
Auffchmieren, v. namazati; načmárati.
Auffchminken, v. naličiti, přeličiti.
Auffchmücken, v wystrojiti, nastrojiti.
Auffchnallen, v. připnauti, zapnauti; (2.) odepnauti.
Auffchnappen, v. s. polapiti, pochytiti; 2) v. n. rozkočiti se.
Auffchneid-en, v. wkrojiti, wřezati; 2) nakrájeti, nařezati; 3) rozkrojiti; 4) uřezati, ukrojiti; 5) v. n. groß thun, lháti, chlubiti se, chwastati; —er, m. kraječ, řezač; lhář, e, žwástal, a, m.; —erei, f. lhářstwi, marnochlubba, y, f.
Auffchnellen, v. wymrštiti; 2) wymrsknauti se.
Auffchnitt, m. nařiznutí, n. rozparek, rku, zářez, u, m.
Auffchnüren, v, přišněrowati, rozšněrowati.
Auffchobern, v. nastožiti, do stohu klásti.
Auffchöpfen, v. nabírati, wybrati, wyčerpati. načerpati.
Auffchoſſen, . Auffchießen.
Auffchößling, m. mláz, e, omlad, i, f.; 2) wyrostek, wýtažek, žku, m.
Auffchrauben, v. našraubowati; odšraubowati.
Auffchrecken, v. zděsiti, ustrašiti.
Auffchreiben, v. napsati, zapsati.
Auffchreien, v. wykřičeti, wykřiknauti.
Auffchrift, f. nápis, u, m.
Auffchroten, v. wywaliti, rozdrobiti, sežrati.
Auffchub, m. odklad, u, m. prodleni, n lhůta, y, f.
Auffchürzen, v. ohrnauti, wybrnauti, wykasati.
Auffchüſſeln, v misy na stůl dáti.
Auffchütteln, v natřásti, natřepati.
Auffchütten, v. nasypati; wsypati.
Auffchwämmen, v. zřediti, zkypřiti.
Auffchwatzen, v. nažwástati.
Auffchwellen, v. n. náběhnauti; napuchnauti, otéci; dmauti se, 2) v. a. nadýmati.
Auffchwemmen, v. naplawiti, naplawowati.
Auffchwingen, v. wyšwihnauti, wznesti; ſich —, wznesti se, waletěti, wznášeti se.
Auffchwung, m. powznešeni, n.; — der Gedanken, horowánť; die Sache gewinnt —, wěc se zmáhá.
Aufſehen, s. ſ. Auffchauen.
Aufſehen, n. wzhlednutí, n. wzhled, u, m.; 2) cě erregt —, dělá powyk. podiw, zbuzuje pozornost.

Auffuch-en, *v.* wyhledáwati, prohledáwati; – er, *m.* wyhledawač, e, *m.*

Auffummen, *v.* wybzučeti; sich —, množiti se, přibýwati, přirůstati.

Auftakeln, *v.* nalaniti.

Auftauchen, *v.* wynořiti se, wybředati.

Aufthauen, *v.* 1. rozpustiti; 2) roztáti, odjihnauti, pauštěti.

Aufthaumeln, *v.* wywráworati se.

Aufthun, *v.* otewřiti, otwírati; sich —, rozwiti se; die Blumen thun sich auf, kwiti se rozwiji.

Aufthürmen, *v.* nawrchowati, wywěžiti.

Auftifchen, *v.* jídla na stůl postawiti; *fig.* wyprawowati, wyložiti.

Auftoben, *v.* rozsápati se.

Auftrag, *m.* nařízení, poručení, *n.* rozkaz, u, *m.*; den — vollziehen, poručení, rozkaz wykonati; in —, z rozkazu; —en, *v.* wložiti, wzkládati; Speifen —en, jídla nositi na stůl; das Effen ift aufgetragen, jídlo je na stole; 2) nadati, nanášeti; 3) nařiditi, rozkázati.

Auftreiben, *v.* wzehnati, wybnati; 2) nahnati, nahánětí; 3) wyhledati.

Auftrennen, *v.* rozpárati, wypárati.

Auftreten, *v.* rozšlapati; 2) wstaupiti, wystaupiti.

Auftritt, *m.* dostaupení, nastaupení, *n.* wýstup, u, *m.*; die Scene, wýjew, u, *m.*; ein Vorgang, přihoda, y, *f.*; der Streit, setkání, *n.* hádka, y, *f.*; mit Jemand einen Auftritt haben, s někým se pohádati.

Auftrocknen, *v. a.* wysušiti; *v. n.* uschnauti, wyschnauti.

Auftrommeln, *v.* wybubnowati; bubnowati nač.

Auftropfen, *v. a.* nakapati; *v. n.* naroniti se.

Auftunken, *v.* wymáčeti.

Aufwachen, *v.* probuditi se, procitnauti.

Aufwachfen, *n.* wyrůsti, wzrostati.

Aufwägen, *v.* zwážiti.

Aufwall-en, *v.* wříti, zwírati se, dauti se, kypěti; —ung, *f.* wření, kypění, *n.*; 2) —ung des Zornes, zuřiwost, i, *f.*; 3) —ung des Geblütes, wření krwe.

Aufwälzen, *v.* wywaliti, nawaliti; Jemand etwas aufbürden, na koho co uwaliti.

Aufwand, *m.* naklad, u, *m.* útrata, y, *f.*

Aufwärmen, *v.* ohřiti, ohřiwati; 2) obnowiti.

Aufwarten, *v.* slaužiti, obsluhowati, posluhowati, *a)* úctu prokázati.

Aufwärter, *m.* posluhowač, e, *m.*; — in, *f.* služka, y, *f.*

Aufwärts, *adv.* nahoru, wzhůru.

Aufwartung, *f.* posluhowání, *n.* obsluha, y, *f.*; Jemand seine — machen, učiniti někomu poklonu.

Aufwaſchen, *v.* das Geſchirr, umýti; die Wäſche —, wyprati; die Hände —, ruce si rozeprati.

Aufwäſcherin, *f.* in Zimmern, umywačka; — der Wäſche, pradlena, y, *f.*

Aufwaſchwaſſer, *n.* pomyje, *f. pl.*

Aufweben, *v.* rozetkati, wytkati.

Aufwechſel, *m.* wýměna, proměna, y, *f.*; —n, *v.* wyměniti, proměniti.

Aufwecken, *v.* zbuditi, probuditi; von Todten —, wzkřisiti; erheitern, obweselíti; aufgeweckt, probuzený; rozweselený, bodrý; Aufwecker, *m.* buditel, křisitel, e, *m.*, — bei der Uhr, budíček, čku, *m.*

Aufwehen, *v.* rozwáti, rozwíti.

Aufweichen, *v. a*, rozmočiti, rozmačeti, rozměkčiti; *v. n.* rozměknauti.

Aufweiſen, *v.* namotati, nasaukati.

Aufweiſen, *v.* ukázati, představiti.

Aufwenden, *v.* nakládati, wynaložiti, utráceti.

Aufwerfen, *v.* wyházeti, wywhrnauti, naházeti, namesti; die Erde —, zemi wyrýwati; Schanzen —, hradby nasypati; 2) *fig.* vorbringen, předložiti, namitati; eine Frage —, otázku nawrhnauti; 3) *v. r.* das Brett hat ſich aufgeworfen, prkno se zbortilo; ſich zum Herrſcher —, wyhla-

Anhirſch, *m.* luční jelen.
Auktion, *f.* příborný prodej.
Aurikel, *f.* medvědí úško.
Aurora, *f.* ranní červánky.
Aus, *praep.* z, ze, od, mit dem *genit.* 2) es iſt ſchon —, již je konec, je po všem; es wird mit ihm bald —ſein, brzo bude po něm, brzy dodělá; Jahr — Jahr ein, rok po roku; er weiß nicht wo —, noch ein, neví kudy kam.
Ausackern, *v.* wyorati; 2) doorati.
Ausarbeiten, *v.* wydělati, vzdělati; 2) dodělati; —ung, *f.* wydělání, wydělávání, *n.* výrobek, bku, *m.*
Ausart-en, *v.* nepodařiti se, newrhnauti se, odroditi se; ausgeartet, přewrhlý, nezdařilý, odrodilý; —ung *f.* nezdaření, *n.* nezdařilost, odrodilost, i, *f.*
Ausathmen, *v.* wydechnauti; 2) ſterben, wzdechnauti, skonati.
Ausbacken, *v.* wypeci, dopeci; 2) wypeci se; ausgebacken, wypečený, wypeklý.
Ausbaden, *v.* wykaupati se; *fig.* bůšen za něco odbývati, trpěti.
Ausbau, *m.* wystavění, dostavění, *n.*; —en, *v.* dostavěti.
Ausbedingen, *v.* wyjednati, wyjmauti, wyminiti; ausbedungen, *adj.* wyjednaný, wyměněný.
Ausbeichten, *v.* wyzpowidati se, wše wyznati.
Ausbeißen, *v.* wykausati, wyhrýzti, wyžrati.
Ausbeizen, *v.* wyleptati, wyžrati.
Ausbellen, *v.* wyštěkati, doštěkati, wyštěkati se.
Ausbeſſer-n, *v.* zlepšiti, sprawiti, obnowiti; —ung, *f.* oprawení, *n.* oprawa, y, *f.*
Ausbeten, *v.* wymodliti se, domodliti se.
Ausbetteln, *v.* wyžebrati, wyprositi.
Ausbeugen, *v.* wyhnauti, wybočiti.
Ausbeute, *f.* wydělek, lku, *m.*; — im Kriege. kořist, i, *f.*
Ausbeuteln, *v.* wytřásti, prosypati.
Ausbeuten, *v.* wytěžiti, wykořistiti, wyprázdniti.
Ausbezahlen, *v.* wyplatiti.
Ausbieten, *v.* na prodaj wyhlásiti, wyložiti, prowolati.
Ausbild-en, *v.* wytwořiti, wzdělati, wzdělávati, zdokonaliti; ausgebildet, wzdělaný, wycwičený; —ung, *f.* wzdělání, *n.* wycwičenost, i, *f.*
Ausbinden, *v.* rozwázati, odwázati.
Ausbitten, *v.* wyprositi, wyžádati.
Ausblaſen, *v.* wydychati; etwas mit dem Athem —, wyfauknauti; mit der Trompete —, wytraubiti; die Seele —, duši wypustiti.
Ausbleiben, *v.* nepřicházeti, nepřijiti, prodlévati; unterbleiben, wynechati, minauti.
Ausbleichen, *v.* wybíliti.
Ausblitzen, *v.* wyblýskati, doblýskati, wyblýskati se.
Ausblühen, *v.* dokwésti, odkwésti.
Ausbluten, *v.* wykrwáceti, dokrwáceti.
Ausbohren, *v.* wywrtati.
Ausborgen, *v.* půjčiti, zapůjčiti; 2) wydlužiti se.
Ausbraten, *v.* wypeci, upeci, dopeci; 2) wypeci se; ausgebraten, wypečený, wypeklý.
Ausbrauchen, *v.* wypotřebowati, spotřebowati, ztrávití.
Ausbrauen, *v.* wywařiti, dowařiti.
Ausbrauſen, *v.* wybauřiti, dobauřiti; das Bier hat ausgebrauſet, piwo wykysalo.
Ausbrechen, *v. a.* wylomiti, wylámati; die Zähne brechen aus, zuby wylízají; Speiſen —, wydáwiti jídla; 2) *v. n.* wypuknauti, wybuchnauti, wyraziti; das Feuer iſt ausgebrochen, oheň wyrazil; der Krieg iſt ausgebrochen, válka wypukla; in ein Gelächter —, smích strhnauti.
Ausbreiten, *v.* rozšiřiti, rozložiti, prostříti; Hände —, ruce rozkládati; die Flügel —, křidla rozepnauti; etwas Geheimes —, wyhlásiti, rozháseti něco tajemného; 2) ſich —, rozmáhati se, rozploditi se; ausgebreitet,

Auserkoren, *adj.* wywolený, wybraný.

Auserlesen, *adj.* výborný, wybraný.

Auserſehen, *v.* wyhledati, wybrati, wywoliti.

Auserwähl-en, *v.* wywoliti; —te, *m* wywolenec, nce, *n.*; —ung, *f.* wywolení, *n.*

Auserzählen, *v.* dopowěděti, dowyprawiti.

Auseſſen, *v.* wyjísti, dojísti.

Ausfädeln, *v.* wytřepiti, nitě wytahowati.

Ausfahren, *v.* wyjeti, wyjezditi; wyjížděti; der Fuß iſt ausgefahren, noha se wysmekla; Ausfahrt, *f.* výjezd, u, *m.* wyjetí, *n.*

Ausfall, *m.* wypadnutí, *n.* výpad, výskok, u, *m.*; einen — machen, wypadnauti, autok učiniti; — im Einnahme, nedostatek, tku, *m.*; den — decken, nadoplaěk pojistiti; Ausfallen, *v.* wypadnauti, wypadati; 2) gerathen, zdařiti se; 3) einen feindlichen Ausfall machen, útok učiniti, wyříti se.

Ausfalten, *v.* záhyby wyrownati.

Ausfalzen, *v.* wyrownati, wyhladiti.

Ausfangen, *v.* die Vögel, wychytati; einen Teich —, wylowiti.

Ausfärben, *v.* wybarwiti.

Ausfaſeln *v.* dobláznití.

Ausfaſern, *v.* wytřepiti se; 2) nitě wytahowati, roztřepiti.

Ausfaſten, *v.* wypostiti se.

Ausfaulen, *v.* wyhniti, wyprachněti.

Ausfaulenzen, *v.* wylenošiti se.

Ausfechten, *v.* wybojowati, wyšermowati; *fig.* potýkati se, potýkáním dosáhnauti; 2) erbetteln, wyžebrati.

Ausfegen, *v.* wymesti, wykliditi, wyčístiti.

Ausfeilen, *v.* wypilowati; eine Schrift —, spis doprawiti.

Ausfertig-en, *v.* wyprawiti, wyhotowiti, wydati; —ung, *f.* wyprawení, wyhotowení, *n.* výprawa, výbawa, y, *f.*

Ausfeuern, *v.* wypáliti, wystřeliti.

Ausfiſitiren, *v.* wyšiditi.

Ausfilzen, *v.* wyplstiti; *fig.* wyláti, wyplisniti.

Ausfind-bar, *adj.* wyskaumatelný, wyhledatelný., —en, *v.* wynajiti, wynalezti, wymysliti; ausfindig, *adj.* etwas — machen, wyhledati, nalezti, wynalezti, wypátrati, wyskaumati.

Ausfiſchen, *v.* wylowiti.

Ausflattern, *v.* wytřepetati se, wybíhati.

Ausflechten, *v.* wyplesti, rozplétati.

Ausflicken, *v.* zprawiti, látati.

Ausfliegen, *v.* wyletěti, wylítati.

Ausfließen, *v.* wytéci, wyplynauti.

Ausfluchen, *v.* wykliti, wyzlořečiti; wyklíti se, wyzlořečiti se.

Ausflucht, *f.* výběh, úskok, útěk, u, *m.* výhybka, výmluwa, wytáčka, klička, y, *f.*

Ausflug, *m.* výlet, výběh, u, *m.*

Ausfluß, *m.* výtok, výpliw, u, *m.*

Ausfluthen, *v.* wyprauditi.

Ausfolgen, *v.* wydati.

Ausford-erer, *m.* vyzývač, wybizitel, e, *m.*; —ern, *m.* wybídnauti, wybízeti, wyzwáti; ausfördern, *v.* wynesti, wyprawiti; Erz ausfördern, rudy wynášeti; —erung, *f.* wyzwání, wybídnutí, *n.*

Ausforſch-en, *v.* wybadati, wypátrati, wyšetřiti, wyzpytowati, wyzwídati, wysliditi; —er, *m.* zpytatel, wyzwědač, e, *m.*; —ung, *f.* wybadání, wypátrání, wyptáwání, wyzwídání, *n.*

Ausfragen, *v.* wyptáwati se, dotazowati se.

Ausfranſen, *v.* wytřepiti; třepiti se.

Ausfreſſen, *v.* wyžrati; *fig.* wyhubiti; der Zahn hat ſich ausgefreſſen, zub se wyhlodal.

Ausfrieren, *v. a.* wymrznauti; *v. n.* wymraziti

Ausfuhr, *f.* ſ. Ausfuhre.

Ausführbar, *adj.* wykonatelný, možný.

Ausfuhr-e, *f.* wywoz, u, *m.* wywáženi, *n.*; —artikel, *m.* wywozek, zku, *m.*; —handel, *m.* wywozný obchod.

Aushängeſchild, *n.* wýwěsní štít, nadpis, u, *m.*

Ausharren, *v.* močiti, wymočiti.

Ausharr-en, *v.* dotrwati, setrwati; -end, wytrwalý, stálý; —ung, *f.* setrwání, *n.*

Aushau, *m.* wysekání, wymýtění, wyrubání, *n.*; der Ort im Walde, mýto, a, *n.*

Aushauch, *m.* wýdech, puoh, u, *m.*

Aushauchen, *v.* wydychati, wydechnauti, wydmychati; die Seele —, duši wypustiti.

Aushauen, *v.* wysekati, wytíti; den Wald —, les wyraubati, wymýtiti; die Aeſte —, wyklestiti; ein Bild —, wytesati; mit der Ruthe —, wyšlehati, wymrskati.

Aushäuten ſich, *v.* kůži swléci, swléknauti, wylínati.

Ausheben, *v.* wysaditi, wyzdwihnauti, wyjmauti; die Thüre —, dwéře wypáčiti; Rekruten —, na wojnu bráti; einen Baum —, wywrátiti strom; Aushebung, *f.* wysazení, wypáčení, brání, *n.*

Ausheckeln, *v.* wywochlowati.

Ausheden, *v.* wyseděti, wylíhnauti; *fig.* wymýšleti, wykauti.

Ausheilen, *v. a.* wyhojiti, wyléčiti; *v. n.* wyhojiti se, uzdrawiti se.

Ausheiraten, *v.* den Sohn, wyženiti, oženiti; die Tochter, wywdati.

Ausheitern, aushellen, *v.* wyjasniti.

Ausheitzen, *v.* wytopiti.

Aushelfen, *v.* z nauze pomoci, wypomoci.

Aushemmen, *v.* čupku sejmauti, sundati.

Ausherrſchen, *v.* dopanowati.

Ausheulen, *v.* přestati wýt, dowýti.

Aushilfe, *f.* zpomožení, *n.* nápomoc, i, podpora, y, *f.*

Aushobeln, *v.* wytesliti.

Aushöhlen, *v.* wydlabati, wyhlaubiti; ausgehöhlt, wydlabaný, wydutý.

Aushöhnen, *v.* wysmíwati se komu.

Ausholen, *v. a.* einen —, wyskaumati, wyzwidati; *v. n.* den Arm erheben, zamáchnauti, namířiti; zum Sprunge, rozběhnauti se; — im Reden, z daleka začínati, okorowati.

Ausholzen, *v.* les wysekati, wymytiti.

Aushören, *v.* wyslyšeti, wyslechnauti, doslyšeti.

Aushülſen, *v.* wyluštiti, wylaupati.

Aushungern, *v. a.* hladem wymořiti; *v. n.* wyhladnauti, wylačněti; ausgehungert, wyhladlý, hladem umořený.

Aushunzen, *v.* wyplísniti, wyhubowati.

Aushuſten, *v.* wykašlati, wychrchlati.

Ausjagen, *v.* wyhnati, wypuditi.

Ausjammern, *v.* wybědowati, dobědowati.

Ausjäten, *v.* wyploti, wyplewiti.

Ausjauchzen, *v.* wywýskati, dowýskati.

Ausjubeln, *v.* přestati plesat, doplesati.

Auskämmen, *v.* wyčesati; rozčesati.

Auskarabatſchen, *v.* wykarabáčowati.

Auskaufen, *v.* wykaupiti; dokaupiti.

Auskehlen, *v.* wyžlabiti.

Auskehren, *v.* das Zimmer, wymesti, zamesti; die Kleider —, šaty wyčesati, wyprášiti.

Auskehricht, *n.* smeti, *f. pl.* wýmet, u, *m.*

Auskeimen, *v.* pučiti se, wyrážeti.

Auskeltern, *v.* wyčeřeniti; dočeřeniti.

Auskennen ſich, *v.* obeznati se, obhlédnauti se.

Auskerben, *v.* wywraubiti, wyřezati.

Auskernen, *v.* jádra wybírati.

Auskitten, *v.* wytmeliti.

Auskitzeln, *v.* wylechtati.

Auskläftern, *v.* wyměřiti na sáhy.

Auskklagen, *v.* wyžalowati.

Auskklären, *v.* wyčistiti, wyjasniti.

Auskklatſchen, *v.* wytleskati; 2.) blepotati, wytlachati.

Auskklauben, *v.* wybírati; wylaupati; zu ſehr —, přebírati se.

Auskklauberiſch, *adj.* wybírawý, wyběrčiwý.

Auskkleben, auskkleiben, *v.* wymazati, zaUskkleiben, *v.* swléci, swlíkati.

Auskkleiſtern, *v.* wylepiti, wymazati.

Auskklopfen, *v.* wyklepati, wytlauci; *fig.* wypráskati, wymleti.

Auskklügeln, *v.* wymaudrowati, chytře wymysliti.

Ausliegen, *v.* wyleželi; sich —, wyležeti se, uleženi se; ausgelegener Wein, wyleželé wino.

Auslohen, *v.* wychwáliti, wychwalowati.

Auslobern, *v.* doplanauti, doplápolati.

Auslocken, *v.* wylauditi, wywábiti.

Auslosen, *v.* na wyhranau dáti; wylosowati.

Auslöſch-en, *v. n.* zhasnauti, wyhasnauti; *v. a.* zhasiti, wyhasiti, udusiti; etwas Geſchriebenes auslöſchen, wymazati; ausgelöſcht, wyhaslý; —ung, *f.* zhašení, wymazání, *n.*; —lich, zhasitelný, wymazatelný.

Auslöſen, *v* wyjmauti, wybrati; die Zunge—, jazyk wyřezati; *fig.* wykaupiti, wyplatiti, wyswoboditi; Auslöſung, *f.* wýplata, y, *f.* wyplacení, *n.*

Auslüften, *v.* na witr wywěsiti, wywětřiti; *v. n.* wywětrati.

Auslügen, *v* dolhati, wylhati se.

Ausmachen, *v.* wyniti, wyndati, wyprawiti; *fig.* wyhledati, objednati; beſchließen, wyjednati; vollenden, dodělati, udělati; Jemand—, wyplísniti, wyhubowati; ausgemacht, udělaný; jistý; dokonalý, hotowý.

Ausmagern, *v. n.* wyhubnauti; *v. a.* wyhubeniti; ausgemagert, wyhublý.

Ausmähen, *v.* wyžati, wysekati; ausgemäht, *adj.* wyžatý, dožatý.

Ausmahlen, *v.* Mehl, wymleti, domleti.

Ausmalen, *v.* ein Bild, wymalowati, domalowati.

Ausmangeln, *v.* wywáleti, wymandlowati.

Ausmarſch, *m.* wýchoz, wýchod, wýtrh, u, *m.* wytáhnutí, *n*; —iren, *v.* wyjíti, wytrhnauti, wytáhnauti, wybrati se.

Ausmäſten, *v.* wykrmiti, wypásti.

Ausmauern, *v.* wyzditi, dozditi.

Ausmeißeln, *v.* dlátem wyryti, wydlabati.

Ausmelken, *v.* wydojiti; dodojiti.

Ausmergeln, *v.* wymořiti, zhubeniti, wychuditi; ausgemergelt, wyhubený, wyzáblý.

Ausmerzen, *v.* wybrakowati, wymrštiti, wymísiti; ausgemerztes Schaf, brakyně, ě, *f.*

Ausmeß-bar, *adj.* wýměrný; —en, *v.* wyměřiti, wykázati; ausgemeſſenes Stück Feld, meslo, a, *n.*; —ung, *f.* wyměření, *n.*

Ausmiſten, *v.* hnůj wykliditi, wykydati; *fig.* wybrakowati.

Ausmitteln, *v.* wynalezti, wynajiti, wypátrati; ausgemittelt, wynalezený, wyjednaný.

Ausmodeln, *v.* wypodobiti, wytwořiti, dopodobniti.

Ausmünzen, *v.* biti peníze, wybiti.

Ausmuſtern, *v.* wywrhnauti, wypuditi, wybrakowati; ausgemuſtert, wybraný, wywržený.

Ausnagen *v.* wyhrýzti, wyhlodati.

Ausnähen, *v.* wyšiti, wyšiwati.

Ausnahme, *f.* výjimka, y, *f.*; výmnek, nku, *m.*; výminka, y, *f.*

Ausnehmen, *v.* wyníti, wyjmauti, wybrati; die Eingeweide—, pitwati; 2.) *fig.* wyjímati, wyminiti; ſich, od jiných se dělíti, jiné předčiti; ausgenommen, *adj.* wyňatý, wyjmutý. *adv.* leda, leč, krom; ausnehmend, *adj.* výborný, obzvláštní.

Ausnüchtern, *v.* wystřízliwěti

Auspacken, *v.* wykládati, rozbaliti; ausgepackt, *adj* rozbalený, wyložený, wykladený.

Auspanſchen, *v.* wyšplichati, wybryndati; ausgepanſcht, *adj.* wyšplichaný, wybryndaný.

Auspappen, *v.* wylepiti, wylípati; dolepiti.

Auspariren, *v.* ránu zachytiti, odbíti, odolati, wyhnauti se.

Auspeitſchen, *v.* wymrskati, wybičovati, wykarabáčowati: ausgepeitſcht *adj.* wybičowaný, wymrskaný.

Auspfänden, *v.* w zástawu wzíti, bráti.

Auspfeifen, *v.* wypískati, wyhwizdati, wysyčeti; dohwízdati, dopískati;

Ausrennen, v. wyběhnauti; doběhati; ausstoſſen, wyraziti.
Ausreuten, v. wypliti, wyškubati, wytrhati.
Ausrichten, v. wyrownati, zprawiti, wyprawiti, wystrojiti; wyříditi, wyřizowati, pořiditi; Jemand —, pomlauwati koho.
Ausringen, v. wymknauti; wykrautiti.
Ausrinnen, v. wytéci, wytékati.
Ausritt, m. wýjezd, wýjížďka na koni.
Ausritzen, v. wyštěrbiti.
Ausroden, v. planiti, wykrčowati, wyklučiti; wypleniti.
Ausrollen, v. rozwinauti, rozwaliti, rozwáleti, rozwalowati.
Ausrott-en, v. wypleniti; wykořeniti, wyhladiti, wyhubiti; —ung, f. wykořenění, wyhlazení, wyhubení, n.
Ausrucken, ausrücken, v. a. wysunauti; v. n. wytáhnauti, wyjíti.
Ausruf, m. wywolání, wzwolání, wyhlášení, n. prohlas, u, m.; —en, v. wywolati, wzwolati; 2)wyhlásiti, prowolati; —er, m. wywolawač, hlasatel, e, m.; —ung, f Ausruf; — ungszeichen, n. wykřikowka, y, f.
Ausruhen, v. odpočinauti, odpočiwati, spočiwati; wyležeti se.
Ausrupfen, v. wyškubati, oberwati.
Ausrüſt-en, v. wyprawiti, wystrojiti, opatřiti, wychystati; —ung, f. wyprawení, wystrojení, n.
Ausrutſchen, v. wyklauznauti.
Ausrütteln, v. wytřásti, wyklepati.
Ausſaat, f. seti, n. wýsewka, setba, y, f.
Ausſacken, v. z pytle wyníti, pytel wyprázdniti, měřec wyprázdniti.
Ausſäen, v. rozsíti, rozsiwati.
Ausſag-e, f. wyřkauti, wyřčení, wyznání, n. wýpowěd, i, f.; —en, v. wyřknauti, wypowěděti, wyznati, wyjewiti něco na někoho.
Ausſägen, v. pilau wyřezati.
Ausſalzen, v. wysoliti; dosoliti.
Ausſatz, m. das beim Spiel ausgeſetzte Geld, sázka, y, f.; 2.) (b. Billardſpiel), wýstawek, wku, m.; 3.) Hautausſchlag, oblitina, y, malomocnost, i, f.
Ausſätzig, adj. oblitinowý, malomocný.
Ausſäubern, v. wyčistiti, wymesti.
Ausſaufen, v. wychlastati, wychleptati.
Ausſaugen, v. wyssati, wycucati, wydojiti; das Volk —, lid wyžírati; den Acker —, wyžiti, wyslabiti pole.
Ausſchaben, v. wystrauhati, wyškrábati.
Ausſchaffen, v. odprawiti, wyhnati.
Ausſchäkern, v. wyčtweračiti se, dočtweračiti.
Ausſchälen, v. wylaupati, wylaupiti, wylauskati.
Ausſchänden, v. zhaněti, pohaněti.
Ausſchank, m. prodaj nápojů w malém.
Ausſcharren, v. wyhrabati, wykopati.
Ausſchattiren, v. wystíniti.
Ausſchauen, v. wyhlídati; 2.) wyhlížeti.
Ausſchaufeln, v. lopatau wybrati, wyházeti.
Ausſchäumen, v. pěniti, wypěniti; 2.) přestati se pěniti; 3.) wysápati se.
Ausſcheiden, v. odlaučiti, oddělowati, odlučowati.
Ausſchelten, v. wyplísniti, wyhubowati.
Ausſchenken, v. wyliwati, naliwati.
Ausſcherzen, v. wyžertowati, dožertowati.
Ausſcheuern, v. wydrhnauti.
Ausſchicken, v. wyslati, wysílati.
Ausſchieben, v. wystrčiti, wyšinauti, wysunauti, wymknauti.
Ausſchießen, v. wystřeliti; fig. wybrakowati, wyhoditi; beim Samen, wzcházeti; beim Baume, wyráżeti.
Ausſchiffen, v. Waaren, z lodi wynášeti; Truppen —, wojsko na břeh wysaditi; Ausſchiffung, f. wyloděni; wywážení, wyplawení, wypluti, n.
Ausſchimpfen, v. zhaněti.
Ausſchinden, v. wydříti co na kom, odříti koho.
Ausſchirren, v. wypřáhnauti.
Ausſchlachten, v. wybiti, wybíjeti, dobiti; wysekáwati.

m.; ein — der Bürgerſchaft, výborstwo měšťanů; Ausſchußmann, výbor, a, *m.*; 2.)výhoz, výmět, u, výwržek, žku, brak, u. *m.*; —waare, *f.* zboží brakowé, výběrky.

Ausſchütteln, *v.* wytřásti, wytřásati.

Ausſchütten, *v.* wysypati; ein Gefäß —, wyklopiti; etwas Flüſſiges —, wylíwati; Junge —, metati; von Hunden, štěniti se; ein Geheimniß —, wyjewiti.

Ausſchwämmen, *v.* die Felder, wyplawiti; die Pferde —, wybroditi; die Wolle —, wlnu wymáchati, wyčistiti.

Ausſchwären, *v.* wyhnojiti se, wywřediti se.

Ausſchwärmen, *v.* wyrojiti se; *fig.* wyšáleti; wytřeštiti se, wybláznitи se.

Ausſchwatzen, *v.* wyštěbetati, wyblebtati, wypleskati, wyklewetiti.

Ausſchwefeln, *v.* wysirkowati, wysířiti.

Ausſchweifen, *v.* wykraubliti, wykrojiti, wystřihowati; ein Glas —, sklenici wypláknauti; Wäſche —, prádlo wymáchati; 2.) blauditi, bujeti; im Reden —, okolkowati; im Trinken—, nemírně píti; vom Wege —, z cesty wyjíti. wyraziti se; ausſchweifend, *adj.* přílišný; prostopášný.

Ausſchweifung, *f.* wykrauženi, wykrauhlení, wykrojení, wystřihnutí; — der Wäſche, wymáchání; — eines Gefäßes, wypláknutí; ausſchweifende Handlung, výstupek, pku, *m.*, prostopášnost, i, *f.*

Ausſchwelgen, *v.* dokwasiti, dohodowati.

Ausſchwemmen, *v.* wyplawiti, wymlíti, wymyti.

Ausſchwenken, *v.* wyšplíchati, wysplechtati, wypláknauti.

Ausſchwimmen, *v.* wyplauti, wytonauti.

Ausſchwitzen, *v.* a wypotiti, *v. n.* wypotiti se, wyznojiti se.

Ausſehen, *v.* dozříti, přehlédnauti; wyhledati, wybrati; wyzírati; gut —, dobře wyhlížeti; *n.* wyhlídnutí, wyhlížení, *n.* podoba, y, *f.*

Ausſeihen, *v.* wyceditи, proceditи.

Ausſeifen, *v.* wymydliti, domydliti.

Ausſein, *v.* nebyti doma, nebyti přítomnu, býti wenku; skončit. se: *fig.* es iſt ſchon aus mit ihm, již je po něm; das Ausſein, nepřítomnost, i, *f.* nebytí, *n.*

Außen, *adv.* wně, wenku; Außen-, *adj.* wnější, powrchní.

Ausſenden, *v.* wyslati, wysílati, rozesílati; ausgeſandt, wyslaný.

Außen-ding, *n.* wnějšnost, powrchnost, i, *f*; —fläche, *f.* swrchní plocha, powrch, u, *m.*

Ausſengen, *v.* wypáliti.

Außen-linie, *f.* wnešní čára; nastínění, *n.* náwrh, nástin, u, *m.*; — ſeite, *f.* líc, strana wnější; —wand, *f.* wenčí stěna; —welt, *f.* swět wenčí, zewnější swět; —werk, *n.* předni zeď, ohrada.

Außer, *praep.* mimo, krom, přes, bez, za; — ſich, bez sebe, pitomý, ustraulý, zděšený, wytržený; *conj.* leč, leda, kromě; —dem, *adv.* krom toho, mimo to.

Aeußere, *adj.* zewnější, powrchní, zwenčí; das Aeußere, zewnějšek, šku, powrch, úhled, u, *m.*

Außer-ehelich, *adj.* nemanželský; —gerichtlich, *adj.* mimosaudní; —gewöhnlich, *adj.* nadobyčejny, mimořádny; —halb, *adv.* za, mimo, wně, wen, wenku, zwen.

Aeußerlich, *adj.* zewní, wnější, powrchní; *adv.* zewně, powrchu.

Aeußern, *v.* wyznati, wyjewiti, wyprawiti, odpowědčti, ukazowati, pronesti se.

Außerordentlich, *adj.* mimořádný; krom obyčejný, neobyčejný, podiwný; *adv.* neobyčejně, ku podiwu.

Aeußerſt, *adv.* nanejwýš, náramně, nadewšecko; äußerſte, *adj.* nejposlednější, nejzadnější, konečný, nejwyšší; die —Zeit, swrchowaný čas; am —Ende, na saměm konci; es auf's —ankommen laſſen, čekati až na nejhorší.

Ausſprudeln, *v.* wyklokotati, wywírati, wyprysknauti; dowříti.
Ausſprühen, *v.* wysoptati, wysoptiti, wyprskowati.
Ausſprung, *m.* výskok, u, *m.*
Ausſpucken, *v.* ſ. ausſpeien.
Ausſpucken, *v.* wystrašiti, wybaušiti, wyburáceti.
Ausſpülen, *v.* wypláknauti, spilati, propláknauti; ein Glas —, wypláknauti, wykloktati skleníci; die Wäſche —, wymáchati, wykaliti; durch Spülen aushöhlen, wymliti, wyhlodati, upláknauti.
Ausſpünden, *v.* wybedniti, wypeřiti.
Ausſpüren, *v.* wysliditi, wyhledati, wyčuchati.
Ausſtaffiren, *v.* wystrojiti, okrášliti.
Ausſtammeln, *v.* wybreptati, wykoktati.
Ausſtampfen, *v.* wyšlapati, wydupati, wytlapati.
Ausſtand, *m.* zadržené peníze.
Ausſtändig, *adj.* neodbytý, zůstalý.
Ausſtatten, *v.* wyprawiti, wystrojiti, podílem odbyti; eine Braut —, věnowati; Ausſtattung —, *f.* wyprawení, wybyti, *n.*
Ausſtäuben, *v.* wyprášiti.
Ausſtäubern, *v.* wypuditi; wyhledati.
Ausſtäupen, *v.* veřejně wymrskati.
Ausſtechen, *v.* wypíchnauti, wypíchati; den Rasen, im Kupfer, wyryti; einen Graben —, wykopati.
Ausſtehen, *v.* wystáti; den Tod —, smrt podstaupiti; Geld — haben, peníze mezi lidmi míti.
Ausſteh-end, *adj.* neodbytý, nezaplacený, zadržený, nezaprawený; —lich, *adj.* výstojný.
Ausſteifen, *v.* otužiti; die Wäſche —, prádlo naškrobiti.
Ausſteigen, *v.* wystaupiti, wylezti.
Ausſtellen, *v.* wystawiti; etwas zur Schau —, wyložiti, wystawiti na odiw; ſich der Gefahr —, podrobiti se nebezpečenstwí; eine Urkunde —, listinu wydati; Fehler —, haněti, chyby wytýkati; —er, *m.* wystawitel, wystawce; —erin, *f.* wystawitelka, y, *f.*; —ung, *f.* wystawení, wyložení, *n.* wýstawa, y, *f.*
Ausſtemmen, *v.* wydlabati, wyrýti, wyrýpati.
Ausſteppen, *v.* wystehowati, prošiti.
Ausſterben, *v.* wymříti, wyhynauti.
Ausſteuer, *f.* wěno, a, *n.* odbyt, u, *m.*; —n, *v.* wěnowati, odbyti, wystrojiti; —ung, *f.* wýbawa, wýprawa, *y*, *f.* odbyt, u, *m.*
Ausſticken, *v.* wyšiti, wyšíwati.
Ausſtöbern, *v.* wyburcowati; wyšlárati, wysliditi.
Ausſtochern, *v.* wydlaubati, wyšpárati.
Ausſtopfen, *v.* wycpati, wypěchowati.
Ausſtören, *v.* wyšlaurati, prohlídati, wykutiti.
Ausſtoß, *m.* výsot, výstrk; výskok, výpad, u, *m.*; —en, *v.* wystrčiti, wysotiti, wyraziti; aus der Gemeinde —, wyobcowati; das Auge —, wyraziti oko; Seufzer —, wzdychati; Schmähworte —, zlořečiti.
Ausſtottern, *v.* wykoktati, wybrebtati, dobrebtati.
Ausſtrahlen, *v.* paprskowati.
Ausſtrecken, *v.* rozepnauti, roztáhnauti, rozestříti; die Hände —, wypínati ruce; die Zunge —, wyplaziti jazyk.
Ausſtreichen, *v.* wyhladiti, wytříti; ein Wort —, wymazati slowo; mit der Ruthe —, wyšlehati; ſehr loben, wychwalowati.
Ausſtreifen, *v. a.* wyhladiti, wystrankati, *v. n.* wybíhati, taulati se.
Ausſtreiten, *v.* mit Worten, wyhádati, dohádati; im Kriege —, wybojowati, dobyti; das Streiten beendigen, přestati se hádat, bojowat.
Ausſtreuen, *v.* wytrausiti, wysewati, roztrausiti, rozsypati, rozháseti; eine Lüge —, roznášeti leť.
Ausſtricken, *v.* doplesti, přestati plest.
Ausſtrömen, *v. n.* wyliwati se; (vom Fluße), přetýkati; *v. a.* wylíwati.
Ausſtudiren, *v.* wystudowati, wymysliti, wyskaumati, dostudowati.

Auswählen, *v.* wyvoliti, wybrati, wytknauti.

Auswalken, *v.* wywalchowati, dowalchowati.

Auswalzen, *v.* wyváleti.

Auswander-er, *m.* wystěhowanec, —n, *v.* wystěhowati se, wyhostiti se, odebrati se z wlasti; —ung, *f.* wystěhování, *n.*

Auswärmen, *v.* wyhřiti, wyhřáti.

Auswarten, *v.* wyčekati, wyčkati, wytrwati.

Auswärtig, *adj.* wenkowní, wenkowský, přespolní, cizozemský; —ge Angelegenheiten, zahraničné záležitosti.

Auswärts, *adv.* wen, wenku, wně, jinde, w cizině.

Auswaschen, *v.* wyprati; feste Dinge—, wymyti; (hohle Sachen), vyplákнauti; aushöhlen, wymleti.

Auswässern, *v.* wymočiti; wymoknauti.

Ausweben, *v.* wytkati, dotkati.

Auswechs-eln, *v.* wyměniti, směniti, proměniti; —lung, *f.* wyměnění, *n.* změna, wýměna, y, *f.*

Ausweg, *m.* (zu Fuß), východ, úchod, u, *m.*; (zu Pferd), výjezd u, *m. fig* pomoc, i, wýmluwa, wýklička, y, *f.*

Auswehen, *v.* wywáti, wyfauknauti; das Licht —, swětlo zhasnauti.

Ausweich-en, *v. a.* weich machen, wyměkčiti, změkčiti; im Waſſer —, wymočiti; *v. n.* změknauti, promoknauti; —en, *v.* wyhnauti se, ustaupiti, uchýliti se, uběhnauti čemu; —ung, *f.* wyměkčení, změkčení; im Waſſer, wymočení, promočení, *n.*; —ung, *f.* wyhnutí, uchýlení, *n.*

Ausweiden, *v.* wykuchati, wypitwati, wybrati; das Wild —, wywrhnauti zwěř; 2.) wypásti, spásti.

Ausweihen, *v.* wyswětiti; ausgeweiht, wyswěcený; **Ausgeweihter**, wyswěcenec, nce, *m.*

Ausweinen, wyplakati, wyslzeti, wykwiliti; dokwiliti, doplakati.

Ausweis, *m.* wýkaz, u, *m.* poznamenání, *n.*; —en, *v.* wyhnati, wypuditi, wyobcowati; 2.) wykázati dokázati, doswědčiti.

Ausweſen, *v.* wybíliti.

Auswe.ſung, *f.* wyhnání; wykázání. *n.*

Auswerfen, *v.* wytáhnauti, wypustiti.

Auswendig, *adj.* wnější, *adv.* wně, powrch; — lernen, učiti se nazpamět.

Auswerfen, *adj.* wyhoditi, wyházeti, wywrhnauti, wymetati; das Neß —, sič rozestříti; Geld —, penize rozbazowati; den Anker —, kotwici uwrhnauti; 2.) ein Jahrgeld —, roční plat wysaditi; **Auswerfung**, *f.* wyhození, wyházení, wyrážení, wyřčení, wywržení, wymrštění. *n.*

Auswetzen, *v.* wybrausiti, wytříti, wyhladiti; eine Scharte —, zub wybrausiti; *fig.* einen Fehler wieder gut machen, wrub srezati, polepšiti se.

Auswichſen, *v.* wywoskowati; ausprügeln, wypráskati.

Auswickeln, *v.* wywinauti, rozwinauti, rozwiti.

Auswinden, *v.* wytočiti, wypáčiti, wywijeti; die Wäſche —, wyždmauti, wyždímati.

Auswinſeln, *v.* wykňučeti se, dokňučeti.

Auswirken, *v.* wydělati, wyprawiti; den Teig —, těsto wyváleti: bewirken, wymoci, wymáhati, wyjednati, pořiditi.

Auswirthſchaften, *v.* dohospodařiti.

Auswiſchen, *v. a* wytříti, wytírati; ein Wort —, wymazati, smazati slowo; *v. n* entſchlüpfen, wyklauznauti, wymknauti se; **Auswiſcher**, *m.* wytěrač, e, *m.*, 2) wytěrák, u, *m.* utěradlo, a, *n.*

Auswittern, *v. a.* wywětřiti; *fig.* wyčenichati, wyčuchati; *v. n.* wywětrati, wywětřeti; es hat ausgewittert, přestalo hřmiti.

Auswölben, *v.* wyklenauti.

Auswölken, *v.* ſich, wyjasniti se, wybírati se.

Auswerfeln, *v.* wywáti; das Getreide, obili wywíti.

Auswuchern, *v.* wylichwiti, dolichwiti.

B.

Baal, *m.* (Fisch) losos, a, *m.*
Baar *ſ.* bar.
Baccalaur-eus, *m.* bakalář, e, *m.*; —eat, *m.* bakalářství, *n.*
Bach, *m.* potok, u, ručej, e, *m.* strauha, y, *f.*; Bach-, *adj.* potoční, potokowý.
Bachant, *m.* hodowatel, e, *m*; —in, *f.* hodowatelka, y, *f.*
Bache, *f.* sprasnice, e, *f.*
Bacher, *m.* kančík, a, *m.*
Bach-holunder, *m.* kalina, y, *f*; —ſtelze, *f.* pliska, y,. *f.* konipásek, u, *m.*; —weide, *f.* potoční wrba.
Backbirne, *f.* hruška sušená.
Backe, *f.* lice, *n.* twář, e, *f.*
Backen, *v.* péci, z. B. Brod; 2.) Fiſche—, smažiti ryby.
Backen-bart, *m.* licní wausy, licausy, *m. pl.*; —grübchen, *n.* dolíček w licích; —ſtreich, *m* políček, čku, *m.*; —ſtreiche geben, políčkodati; —zahn, *m.* stolička, y, *f.* třenowý zub.
Bäcker, *m.* pekař, e, *m.*; —in, *f.* pekařka, y, *f.*; Bäcker-, *adj.* pekařský; —burſche, *m.* pekařský učenik; —ei, *f.* pekárna, y, *f.*; 2.) pekařství, *n.*; —handwerk, *n.* pekařství, *n.*
Back-fiſch, *m.* ryba pečená, smažená; —gelb, *n.* popecné, pecné, ého, *n.*; —haus, *n.* pekárna, y, *f.*; —mulde, *f.* necky na těsto; —obſt, *n.* sušené owoce, křižaly; —ofen, *m.* pec chlebová, pekařská pec; —pfanne, *f.* pekáč, e, *m.* pánwice, e *f.*; —ſchüſſel, *f.* ošatka, ošitka, opálka, košatka, y, *f.* okřín, u, *m.*; —ſtein, *m.* cihla, y, *f*; —ſtube, *ſ.* wie Backhaus; —trog, *m.* díž, e, stirka, y, necky, *pl. f.*; —werk, *n* pečené, ého, *n.*; pokrautky, lahůdky, *f. pl*
Bad, *n.* lázeň, zně, kaupel, e, *f.*; warme Bäder, wary, teplice, e, *f.*; Schwitzbad, potnice, e, *f.*; Bad-, *adj.* lazebni.
Bade-arzt, *m.* lékař lázenský; —cur, *f.* lázně; kaupele, *f. pl*; —frau, *f.* lazenská, é, *f.*; —gaſt, *m.* lázenský, kaupelní host; —geld, *n.* lazebné, *n.*; —hemd, *n.* čechel, e, čechlík, u, *m.*; —herr, *m.* lázenský, ého, *m.*
Baden, *v.* kaupati, ; ſich in Thränen—, w slzách plynauti.
Badeordnung, *f.* lázenský pořádek.
Badeplatz, *m.* místo ke kaupání.
Bader, *m.* lazebnik, a, *m.*; —in, *f* lazebnice, e, *f.*; —ei, *f.* lazebna, y, *f.*
Bade-ſtube, *f.* láznice, e, *f*; —wanne, *f.* wanna lazební; —warm, *adj.* wlažný.
Baffen, *v.* bafati, hafati.
Bagage, *f.* břemeni, *n.* náklad, u, *m.* 2.) Geſindel, holota, y, *f.*; —wagen, *m.* wůz zawazadelní.
Bagatell, *n.* titerka, y, *f.*
Bähen, *v.* pařiti, zahřiti, štírati; topinky dělati.
Bahn, *f.* dráha, cesta, y, *f.*; — brechen, proklestiti, ujeti, ujezditi, prorazíti cestu.
Bahnen, *v.* cestu třiti, klásti, biti gebahnter Weg, ražená cesta.
Bahre, *f.* nosidla, *pl. n.*
Bahrtuch, *n.* přikrow, u, *m.*
Bajazzo, *m.* pimprle.
Bajonett, *n.* bodák, u, *m.*
Bake, *f.* bečka, y, bečice, e, *f*
Bald, *adv.* brzy, brzo, skoro; 2.) lehko, snadno; ſo bald, jak mile.
Baldachin, *m.* baldachyn, u, *m.* nebesa, *pl n.*
Baldig, *adj.* brzký, rychlý: adv. brzce.
Baldrian, *m.* kozlík, u, *m.*
Balg, *m.* kožka, y, *f.*; 2.) abgezogene Thierhaut, spratek, tku, *m.* 3.) der Früchte, šupina, y, mázdřice, e, *f.*
Balgen ſich, *v.* rváti se, práti se, zápasiti, porážeti se.
Balgentreter, *m.* kalkant, a, *m.*
Balger, *m.* rvář, prář, e, *m.*; —ei, *f.* rvačka, pračka, y, tahanice, e, *f.*
Balg-geſchwulſt, *f.* wlček, čku, *m.* hálka, y, *f.*
Balken, *m.* trám, u, *m.* břewno, a, *n.*;

Bank-lehne, *f.* lenoch, u, *m.*; —note, *f.* bankowka, y, *f.*

Bann, *m.* die Acht, wyhnání, wyobcowání, *n.*; 2.) von Seite der Kirche, klatba, kletba, y, *f.*; —brief, *m.* —bulle, *f.* list klatební.

Bannen, *v.* zakleti, zaklinati; er steht hier wie gebannt, stojí zde jako zaklený; verbannen, wyobcowati, wyhnati; do klathy dáti.

Banner, *m.* zaklinač, wypuditel, e, *m.*; 2) das Panier, prapor, u, *m*; —in, *f.* zaklinačka, y, *f.*; —herr, *m.* korauhewní pán.

Bann-fluch, —strahl, *m.* kladba, y, *f.*

Banquier, *m.* bankér, peněžník, a, *m*

Banse, *f.* perna, parna, y, *f.*

Bansen, *v.* obili do perny skládati.

Bansen, *m.* dennik, bachor, u, *m.*

Bar, *adj.* hotowý; gegen bare Bezahlung, za hotowé penize.

Bár, *m.* medwěd, a, *m.*; —in, *f.* medwědice, e, *f.*; das Junge, medwidě, ěte, *n.* 2.) am Himmel, medwědice, e, *f.*

Barake, *f.* chatrč, *f.* barák, u, *m.*

Barbar, *m.* barbar, ukrutník, a, surowec, wce, *m.*; —ei, *f.* barbarstwo, a, ukrutenstwi, nelidstwi, *n.*; —in, *f.* ukrutnice, e, *f.*; —isch, *adj.* barbarský, ukrutný.

Barbe, *f.* parma, y, *f.* plihawice, e, *f.*

Barbier, *m.* bradýř, holič, e, *m.*; —becken, *n.* miska, bradirská; —en, *v.* bradu holiti, břiti; —messer, *n.* břitwa, y, *f.*; —schere, *f.* bradirské nůžky; —stube, *f.* bradirna, holirna, y, *f.*; —zeug, *n.* bradířské nářadi.

Barchent, *m.* barchan, barkan, u, *m.*; Barchent-, *adj.* barchanowý, barkanowý; —macher, *m.* barchannik, a, *m.*

Barde, *m.* bard, a, wěštec, tce, wajdelota, y, *m.*

Bären-, *adj.* medwědí; —beißer, *m.* tlamač, lapač, e, *m.*; —führer, *m.* medwědář, e, *m.*; —haft, *adj.* medwědity; —haut, *f.* medwědí kůže. auf der —haut liegen, w brlohu leżeti; —häuter, *m.* pecziwálek, lka, *m.*; —häuterei, *f.* lenošení, *n.*; —hüter, *m.* (Sternbild) pohánéč, e, *m.*; —jagd, *f.* nonba, oder low na medwědy; —klau, —tatze, *f.* medwědí pazneht.

Baret, *n.* biret, u, *m.*

Bar-frost, *m.* suchý mráz; —fuß. —füssig, *adj.* bos, bosý; —füßer, *m.* bosák, a, *m.*

Bárin, *f.* medwědice, e, *f.*

Bariton, *m.* bariton, u, *m.*

Barke, *f.* bárka, y, *f.*

Barmherzig *adj.* milosrdný; —keit. *f.* milosrdenstwi, *n.*

Bármutter, *f.* maternik, u, *m.* matka, děloha, y, *f.*

Baroč, *adj.* podiwný, diwotworný.

Barometer, *m.* tlakoměr, u, *m.*

Baron, *m.* swobodný pán, šlechtic, e, *m.*, —esse, —in, *f.* swobodná paní, šlechtična, y, *f.*; —ie, *f.* swobodný statek, baronstwí, *n.*

Barre, *f.* Barren, *m.* prut, u, *m.* hůl, *gen.* holi, *f.*

Bars, Barsch, *m.* okaun, a, *m.*

Barsch. *adj.* přikrý, surowý, newlidný; —heit, *f.* hotowé penize, hotowost, i, *f.*

Bart, *m.* fausy, wausy, *pl.* brada; den — wachsen lassen, bradu zapustiti. — eines Hahns, lalok, u, *m.*; — am Schlüssel, zuby u klíče; — am Getreide, osina, y, *f.*; —becken, *f.* Barbierbecken; —bürste, *f.* štětička na wausy; —haar, *n.* waus, u, *m.*

Barthe, *f.* bradatice, e, *f.*

Bärtig, *adj.* wausatý, bradatý, zarostlý.

Bart-los, bezř usý, holobradý; —moos, *n.* mechýsek, sku, *m.*; —scheerer, *m.* f. Barbier.

Bärwinkel, *m.* barwinek, nku, *m.* brčál menší.

Basalt, *m.* čedič, e, *m.*

Base, *f.* teta, y, *f.*; Gattin des Bruders vom Vater, strýcowá, des Bruders von der Mutter, ujcowá.

Basilie, *f.* bazilka, y, *f.*

nati, dodělati, urobiti, dospěti; beendigt, *adj.* skončený, dokončený.
Beengen, *v.* stísniti, stisknauti, obmeziti, zaužiti.
Beerben, *v.* děditi po někom.
Beerdig-en, *v.* pochowati, pohřbiti; —ung, *f.* pochowání, pohřbení, *n.* pohřeb, u, *m.*
Beere, *f.* jahoda, y, *f.* zrno, zrnko, a, *n.*
Beet, *n.* záhon, u, *m.* hřada, y, *f.*
Beete, *f.* sázka, y, *f.*
Befähigen, *v.* uschopniti, schopným učiniti.
Befahren, *v.* pojížděti; einen Weg —, po cestě jeti, jezditi; das Meer —, přes moře se plawiti.
Befallen, *v.* přepadnauti, napadnauti, pojíti, posednauti, zachwátiti; Furcht befällt mich, obchází mě hrůza.
Befangen, *v.* zaplesti, postihnauti, obsáhnauti, pojímati; 2) parteiisch, stranný; eingenommen, předpojatý; verlegen, na rozpacích.
Befassen, *v.* dotýkati se něčeho, omahati; 2.) sich mit etwas —, obírati se, zanášeti se něčím.
Befehden, *v.* wálku wypowěditi, wálčiti.
Befehl, *m.* rozkaz, u, *m.*, nařízení, poručení, welení, *n.*; —en, *v.* rozkázati, poručiti, weleti; 2.) sich —en, odewzdati se, poručiti se; —igen, *v.* welitelstwí míti nad někým; —shaber, *m.* wůdce wojska, welitel, e, náčelní, iho, *m.*
Befestig-en, *v.* upewniti, utužiti, twrditi; Rechte befestigen, práwa zjistiti; mit einem Bande —, zatáhnauti, utáhnauti, zawázati; eine Stadt —, pewně ohraditi; —ung, *f.* upewnění, utužení, utwrzení, ztužení, *n.*; —ungswerk, *n.* hradby, *f. pl.*
Befeucht-en, *v.* nawlažiti, zmočiti; —ung, *f.* obwlažení, *n.*
Befiedern, *v.* peřiti, opeřiti, zapeřiti.
Befinden, *v.* naleznauti, shledati; meinen, za to míti, uznáwati; sich —, býti, meškati; sich wohl —, míti se dobře; Befinden, *n.* shlédaní, wynacházení,
Befindlich, *adj.* přítomný, wynalezající se.
Befirnissen, *v.* ofermežowati.
Beflecken, *v.* poškwrniti; *fig.* zhanobiti, znečistiti; 2.) (beim Schuhmacher) přištipkowati.
Befleißen, befleißigen, *v.* píleti, přičiniti se, snažiti se, hleděti něčeho.
Beflissen, *adj.* přičinliwý, pilný, bedliwý; —heit, *f.* přičinliwost, pilnost, bedliwost, i, *f.*
Beflüg-eln, *v.* okřídliti, operutiti; beschleunigen, uspěšniti; —elt, *adj.* okřídlený, perutný, letný.
Befolg-en, *v.* poslauchati, zachowati, wyplniti, konati; einen Rath —, rady následowati; —er, *m.* zachowawatel, wykonawatel, e, *m.*; —ung, *f.* zachowání, wyplnění, wykonání, *n.*
Beförd-erer, *m.* nápomocník, a, *m.*; —erlich, *adj.* nápomocný, prospěšný; —ern, *v.* pospíšiti; *fig.* Jemanden —, někomu napomáhati; von der Welt —, zprowoditi ze swěta; befördert werden, powýšenu býti; —erung, *f.* pospíšení, spomožení, powýšení, *n.*
Befracht-en, *v.* naložiti, nakládat; —ung, *f.* náklad, u, *m.*
Befragen, *v.* ptáti se, zeptati se, doptáwati se, tázati se.
Befrei-en, *v.* wyswoboditi, oswoboditi, zprostiti, zbawiti, uwolniti; —er, *m.* wyswoboditel, oswoboditel, zbawitel, uwolnitel, e, *m.*; befreit, *adj.* swobodný, oswobozený; —ung, *f.* wyswobození, oswobození, *n.*; 2.) wýsada, y, *f.*
Befremd-en, *v.* es befremdet mich, diwím se tomu, jest mi to diwné; —end, *adj.* podiwný, neznámý; —et, *adj.* udiwený.
Befressen, *v.* obežrati, okausati.
Befreund-en, *v.* sich mit Jemand —, spřáteliti se, spřízniti se; durch Gevatterschaft —, skmotřiti se; —eter, *m.* příbuzný, spřízněný; —ung, *f.* příbuzenstwí, přátelstwí, *n.*
Befriedigen, *v.* spokojiti, upokojiti,

Begraben, *v.* pohřbiti, pochowati, zakopati.

Begräbniß, *n.* pohřeb, u, *m.* průwod pohřební; Begräbniß-, pohřební; —ſtätte, *f.* hřbitow, a, *m.* hrobiště, *n.*

Begraſen, *v.* trawau zakryti; 2.) trávu obežnati.

Begreif-en, *v.* betaſten, ohmatati, omakati, ohledati; verſtehen, pochopiti, porozuměti; enthalten, obsahowati, zawírati; begriffen ſein, im Begriff ſein, hodlati, na čem býti; —lich, *adj.* pochopitedlný; —lichkeit, *f.* pochopitedlnost, i, *f.*

Begrenzen, *v.* obmeziti, ohraditi, ohraničiti; begrenzt, *adj.* omezený, obmezený.

Begriff, *m.* pochopení, ponětí, *n.* pojem, u, *m.*; 2.) úmysl, u, *m.* wůle, e, *f.*; 3.) obsah, u, *m.*

Begründ-en, *v.* dokázati, důwody ztwrditi, zdůwodniti, opodstatniti; —er, *m.* ustanowitel, zakladatel, e, *m.*

Begrünt, *adj.* zazelenalý.

Begrüß-en, *v.* pozdrawiti, wítati; Einen um Etwas —, požádati někoho o něco; —ung, *f.* pozdrawení, uwítání, *n.*; —ungsformel, *f.* pozdrawowací průpowěd.

Beguden, *v.* pohlížeti, pokukowati.

Begünſtig-en, *v.* přáti, showíwati, nadržowati; —ung, *f.* přání, nadržowání, how'ní, *n.*

Begerten, *v.* opásati, přepásati.

Begutachten, *v.* zdání, úsudek dáti.

Begütert, *adj.* možný, mohowitý, majetný.

Begütigen, udobřiti, uchlácholiti.

Behaart, *adj.* wlasatý, chlupatý, kostrbatý.

Behacken, *v.* otesati, osekati; okopati.

Behaftet, *adj.* obtížený, stížený, skličený.

Behag-en, *v.* whod býti, líbiti se, chutnati; es behagt, dobře woní; -lich, *adj.* whodný, příjemný; -liche Ruhe, poklid, u, *m.*; —lichkeit, *f.* pohodlnost, whodnost, i, *f.* pohowení, *n.*

Behalten, *v.* podržeti, zachowati, zadržeti; die Farbe —, trwati w barwě; im Gedächtniſſe —, w paměti miti; ſein Recht —, dobře miti; be ſich —, tajiti.

Behält-er, *m.* sádky, *pl.* haltýř, e, *m.*; —niß, *n.* šránka, skrýška, y, *f.*

Behandeln, *v.* zdělati; Einen gut —, dobře zacházeti, nakládati s někým; 2.) smlauwati; Behandlung, *f.* zdělání, nakládání; 2.) ujednání, *n.*

Behängen, *v.* obwěsiti, nawěsiti; ſich mit etwas —, plésti se do čeho.

Beharnen, *v.* poscáti.

Beharren, *v.* setrwati, wytrwati, zůstati; auf ſeiner Meinung —, státi na swém zdání; auf etwas —, naléhati na něco.

Beharrlich, *adj.* setrwanliwý, stálý; —keit, *f.* setrwanliwost, stálost, i, *f*

Beharſchen, *v.* twrdětí, ztwrdnauti.

Behauben, *v.* očepiti

Behauchen, *v.* dychati na něco.

Behauen, *v.* otesati, osekati, otinati, oklestiti.

Behaupt-en, *v.* jistiti, twrditi, zastáwati; 2.) obdržeti, obájiti; das Schlachtfeld —, bojiště obdržeti; —ung, *f.* stwrzowání, zastáwání; 2.) zachowání, obájení, *n.*

Behauſ-en, *v.* přechowati, do domu přijmauti; ſich—, osaditi se; —ung *f.* přechowání, *n.* 2.) přibytek, tku, *m.* obydlí, *n.*

Behäuten, *v.* potáhnauti koží.

Behelf, *m.* předestření, *n.* wýmluwa, pomůcka, y, *f.*; —en, ſich, *v.* pomoci si; ſich mit etwas—, wystačiti s něčím; ſich kümmerlich —, obáněti se.

Behelligen, *v.* obtížiti, zaneprázdniti.

Behend, *adj.* hbitý, rychlý, zručný; —igkeit, *f.* hbitost, i, *f.*

Beherberg-en, *v.* přechowati; über Nacht—, nocleh dáti; —er, *m.* noclehník, a, *m.*; —ung, *f.* přechowání, přenoclehowání, *n.*

Beimengen, *v.* přimĕsiti; ſich —, připlichtiti se.

Beimeſſen *v*, přičítati, přičísti, přispsati; Glauben —, wiru dáti.

Beimiſch-en, *v.* přimichati, přimísiti; —ung, *f.* přimíchání, *n.*

Bein, *n.* kost, i, *f.*; 2.) der Fuß, noha, y, *f*; das dicke Bein, stehno, a, *n.* hnát, u, *m.*; auf den Beinen ſein, na nohách býti.

Beinahe, *adv.* skoro, téměř, bezmála, o málo, na málo, o trochu.

Beiname, *m.* přijmí, přijmě, přízwisko, *n.*

Bein-bruch, *m.* zlámání kosti; 2.) kostiwal, u, *m.*; —ern, *adj* kostěný; —fraß, *m.* červotoč, podjed kosti, kostijed, prohnil, u, *m.*; —gerippe, *n.* kostliwec, wce, *m.* kostra, y, *f.*; —haus, *n.* kostnice, e, *f.*; —holz, *n.* zimolez, u, *m.*; —icht, *adj.* kostitý; beinig, *adj.* kostnatý; —kleid, *n.* spodky, kalhoty, nohawice, *pl.*; —ſchellen, *n.* pauta na nohy.

Beiordnen, *v.* sauřaditi, připořádati

Beipferd, *n.* mimořádní od. lichý kůň; 2.) Handpferd, náruční kůň.

Beipflichten, *v.* přiswědčiti, přiwoliti, přistaupiti, schwáliti.

Beirren, másti, mýliti koho; beirrend, mylný.

Beiſammen, *adv.* spolu, pospolu, pohromadě.

Beiſaß, *m.* chalupník, a, *m.*; 2.) přisedící, přisežní, iho, *m.*

Beiſatz, *m.* přísada, y, *f.* přídawek, wku, *m.*

Beiſchlaf, *m.* tělesné obcowání, ženy užiwání; —en, *v.* obcowati, ženy se dotýkati.

Beiſchläfer, *m.* saulożník, přiložník, a, *m.*; —in *f.* saulożka, y, saulożnice, e, *f.*

Beiſchließen, *v.* zawříti; přiložiti, přikládati.

Beiſchluß, *m.* přiwěrek, rku, *m.* přiloha, y, *f.* přiložení, *n.* přídawek, wku, *m.*

Beiſchreiben, *v* připsati, wedlé napsati.

Beiſchrift, *f.* přípis u, *m.*

Beiſein, *v.* přítomným býti.

Beiſeit, beiſeits, *adv.* stranau, nastraně.

Beiſetzen, *v.* přisaditi, přidati, přisazowati; Leiche —, mrtwé tělo pochowati.

Beiſein, *v.* přítomným býti, přítomen býti

Beiſitz, *m.* wedlejší sezení; —en, *v.* seděti při něčem; —er, *m* přisedící, iho, přísedník, a, *m.*

Beiſpiel, *n.*, příklad, u, *m*; zum — na příklad (n. p.), ku příkladu (k. p.); —los, *adj* bezpříkladný; —halber, pro příklad; —weiſe, *adv.* příkladmo.

Beiſpringen, *v.* přiskočiti; 2.) pomoci, přispěti.

Beiß-en, *v.* kausati, hrýzti, štípati; die Zähne zuſammen —, zuby zatíti; in Gras —, umříti, za swé wzíti; 2.) ätzen, žráti, hlodati, leptati; 3.) jucken, swrběti, swědĕti; 4.) ſich zanken, haštěřiti se, waditi se; —end, *adj.* kausawý; štipawý, hlodawý, perný; beleidigend. uštěpačný; —ig, *adj.* kausawý; zánlivý, swárliwý, wadiwý, jedowatý; —er, *m.* piskoř, e, *m.*; —kohl, *m.* cwikla obecná; —korb, *m* náhubek, bku, *m.*, —zange, *f.* kleště uštěpací.

Beiſtand, *w.* přispění, napomáhání, a pomůcka, y, *f* přispěch, u, *m.* 2.) zástupce, pomocník, a. *m.* přátel přítel; 3.) der Trauung, swědek při swatbě; — des Bräutigams, staroswat, a, *m.*; —leiſtung, *f.* pomocenstwí, *n.*

Beiſtehen, *v.* státi přiněkom, někomu přispěti, napomoci, pomáhati; mit Rath und That —, radau i pomoc býti.

Beiſteuer, *f.* skládka, y, *f.* přispěwek, wku, *m.*; —n, *v.* přispěti, skládati se.

Beiſtimm-en, *v.* přiwoliti, swoliti, přiswědčiti; —ung, *f.* přiwolení swolení, *n.*

Beiſtrich, *m.* čárka, y, *f.*

Bekümmern, *v.* zkormautiti; ſich um Etwas —, starati se, pečowati, dbáti o něco; bekümmert, zkormaucený, starostliwý; —iß, *f.* starostliwost, i, *f.* zkormaucení, *n.*

Beláchen, *v.* pousmiwati se.

Belachen, *v.* usmiwati se, posmiwati se komu ob. čemu.

Belad-en, *v.* naložiti, nakládati, obtížiti, obtěžowati; —ung, *f.* náklad, u, *m.* tíž, e, *f.* obtěžowání, *n.*

Belager-er, *m.* dobywatel, e, *m.*; —n, *v.* oblehnauti, dobýwati; —ung, *f.* obleženi, *n.*; —ungsgeſchütz, *n.* dobýwajici střelba.

Belang, *m.* wýnos, u, *m.*; wážnost, i, *f.*; —en, *v.* vor Gericht —, pohnati, obeslati; erſuchen, požádati; betreffen, týkati se, tknauti se; —ung, *f.* půhon, u, *m.* pohnání, obeslání, *n.* obsílka, y, *f*

Belaſſen, *v.* babei —, při tom nechati, ostawiti.

Belaſten, *v.* obtížiti, břemeno naložiti.

Belaſtig-en, *v.* obtěžowati, zanepráždniti; —ung, *f.* obtěžowání, *n.* obtížnost, i, *f.*

Belaſtung, *f.* otížení, obtížení, *n.*

Belatten, *v.* latě přibijeti, olatowati.

Belauben, *v.* listím odiwati, omájiti; 2.) listi otrhati.

Belauern, belauſchen, *v.* číhati; 2.) omámiti.

Belauf, *m.* wýnos, u, *m.* obnášení, *n.*; —en, *v.* nabihati; 2) ſich —, wybihati, wynáseti; 3.) (von Thieren), běhati se.

Belauſchen, *v.* číhati, poslauchati.

Beleben, *v.* obžiwiti, občerstwiti, wzkřísiti.

Belebt, *adj.* žiwý, ožiwený; — werden, ožíti, ožiwnauti; —heit, *f.* žiwost, ožilost, i, *f.*

Belebung, *f.* obžiwení, *n.*

Belecken, *v.* oblízati, polízati.

Beleg, *m.* důkaz, u, *m.*; —en, *v.* obkládati obložiti; das Kleid —, lemowati; —it Beweiſen —, přiložiti důkazy; die Stuten —, pauštěti hřebce ke klisnám.

Belehn-en, *v.* manstwí uděliti; —er, *m.* man, a, *m.*

Belehr-en, *v.* poučiti, ponaučiti; —ung, *f.* ponaučení, *n.* nauka, y, *f.*

Beleibt, *adj.* tělný, tlustý.

Beleidig-en, *v.* uraziti koho, ublížiti komu; —end, *adj.* urážliwý, pohoršliwý; —er, *m.* ublížitel, pohoršitel, e, *m.*; —ung, *f.* ublížení; uražení, *n.* urážka, y, *f.*

Beleſen, *adj.* zběhlý w čtení, mnohočetlý; —heit, *f.* zběhlost w čtení.

Beleuchten, *v.* oswítiti, oswěcowati, oswětliti, wyswětliti; —ung, *f.* oswícení, wyswětlení, *n.*

Belfer-n, *v.* štěkati; 2) osupowati se na někoho; —er, *m.* štěkawec, wce, *m.*

Belieben, *v.* líbiti se, tibowati si, ráčiti; —, *n.* libost, i, *f.* — an Etwas haben, oblibení na nečem miti; nach —, powoli.

Beliebig, *adj.* libý, dowolný, whodný.

Beliebt, *adj.* milý, oblibený; ſich — machen, zawděčiti se.

Beliſten, *v.* přelstiti, ošiditi.

Bellen, *v.* štěkati; (vom Fuchſe), skoliti; —, *n.* štěkání, *n.*

Beller, *m.* hafač, e, štěkawec, wce, *m.*

Belohen, *v.* pochwáliti.

Belohn-en, *v.* odplatiti, odměniti, nahraditi; —er, *m.* odplatitel, odměnitel, e, *m.*; —ung, *f.* odplata, odměna, y, *f.* wděk, u, *m.*

Belügen, *v.* přelhati, obelhati.

Beluglen, *v.* ošiditi.

Beluſtig-en, *v.* obweseliti, zabawiti. —ung, *f.* obweseleni, *n.* zábawa, y, *f.*

Belvedere, *n.* belwedér, u, *m*,

Bemachen, *v.* podělati, znešwařiti.

Bemächtig-en, ſich, *v.* zmocniti se, opanowati; —ung, *f.* zmocnění, opanowání, *n.*

Bemackeln, *v.* poškwrniti.

Bemalen, *v.* pomalowati.

Bemannen, *v.* lidem osaditi, ozbrojiti.

Bemäntel-n, *v.* ukrýwati, zahaliti, za-

Bereden, *v.* přemluviti k něčemu; etwas mit Jemanden —, smluviti s někým něco; ſich —, umluviti se; Jemanden —, pomlauvati někoho.

Beredſam, beredt, *adj.* výřečný, výmluvný; —keit, *f.* výřečnost, výmluvnost, i, *f.*

Beregnen, *v.* zmoknauti.

Bereicher-n, *v.* obohatiti; —ung, *f.* zbohacení, *n.*

Bereifen, *v.* ojiniti.

Bereiſen, *v.* projiti, projeti.

Bereit, *adj.* hotow, hotowý; ſich — machen, přihotowiti se, přichystati; —ſein, po hotowě býti; 2.) wolný; —en, *v.* přihotowiti, připrawiti, přistrojiti, chystati; —en, *v.* ein Pferd pojížděti, objížděti; —er, *m.* pojezdný, ého, *m.*

Bereits, *adv.* již.

Bereitſchaft, *f.* hotowost, i, *f.*; in — haben, po hotowě miti; 2) příprawa, y, *f.*

Bereitwillig, *adj.* ochotný, powolný; —keit, *f.* ochotnost, powolnost, i, *f.*

Berennen, *v.* einen Ort —, obehnati, obstaupiti; Berennung, *f.* obehnání, *n.*

Bereu-en, *v.* litowati, želeti, ukáti se; —ung, *f.* litowání, *n.*

Berg, *m.* wrch, u, *m.* hora, y, *f.* kopec, pce, *m.*; über — und Thal, horem i dolem, přes hory a doly; die Haare ſtehen mir zu Berge, wlasy mi stáwají; hinter dem Berge halten, za zády kryti; Berg-, horní, horný; — ab, *adv.* s wrchu dolů, shora; —ämter, *m.* nadhornik, a, *m.*; —amtte, *f.* pergamotka, y, *f.*; —amt, *n.* horní úřad; —an, —auf, *adv.* wzhůru, do hory; —bau, *m.* dobývání rud, hornictwí, rudnictwí, *n.*; —beamte, *m.* horní úředník; —bewohner, *m.* horák, horál, a, *m.*

Berg-geld, *n.* záchranné, ého, *n.*

Bergen, *v.* zachowati, zachrániti; 2.) skrýti, tajiti.

Berg-feſtung, *f.* twrz, pewnost horní; —ott, *m.* horní klej; —gang *m.* tahy kowní, pramen podzemní; —gebrauch, *m.* hornický zwyk; —gegend, *f.* pohoří, *n.* hornatina, y, *f.*; —harz, *n.* zemský klej; —hauptmann, *m.* horní setník; —ig, —icht, *adj.* hornatý, wrchowatý kopcowatý; —knappe, —mann, *m.* hornik, rudník, a, *m.*; —knappſchaft, *f.* hornictwo, a, *n.* horníci, *pl.*; —meiſter, *m.* horní zprawce; —ordnung, *f.* řád horní; —rath, *m.* horní rada; —ſchloß, *n.* horní zámek; —ſtadt, *f.* horní město; —thon, *m.* zelená, horní hlina, —werk, *n.* hory, rudní důl, báně, é, *f.*; —werkswiſſenſchaft, *f.* umění hornické; —weſen, *n.* rudnictwí, hornictwí, *n.*; —wetter, *n.* šwuby, *pl.*

Bericht, *m.* zpráwa, y, *f.* náwěšti, *n.*

Bericht-, zpráwní, oznamowací; —en, *v.* oznámiti, zprawu dáti; —igen, *v.* oprawiti, zprawiti; eine Schuld — dluh zaprawiti; —igung, *f.* oprawení, *n.* záprawa, y, *f.*

Beriechen, *v.* woněti, přiwoněti

Beritten, *adj.* jezdný, konný.

Berlinerblau, *n.* berlínská modřeň.

Bernſtein, *m.* jantar, u, *m.*

Berohren, *v.* orákositi.

Beroſten, *v.* ozrzawiti.

Berſten, *v.* pukati, rozpuknauti se.

Berüchtigt, *adj.* roznešený, rozhlášený, zlopowěstný.

Berucken, *v.* přelstiti, ošidíti.

Berückſichtigen, *v.* ohled bráti, hleděti k čemu.

Beruf, *m.* powolání, *n.* úřad, u, *m.* podnět, u, *m.*; —en, *v.* powolati, zwáti; ſich auf etwas berufen, odwoláwati se na něco; —ener, *m.* powolanec, nce, *m.*; —er, *m.* powolač, e, *m.*

Beruhen, *v.* auf etwas —, pozůstáwati, záležeti na něčem.

Beruhig-en, *v.* spokojiti, upokojiti, utišiti; —ung, *f* spokojení, utišení, *n.* ukojenost, i, útěcha, y, *f.*

Berühmt, *adj.* slowútný, wěhlasný, rozhlášený, slawný; ſich — machen, oslawiti se; — werden, oslawen

Beschluß, *m.* zawření, skončení, snešení, *n.* úrok, u, *m.*
Beschmeißen, *v.* pokáleti, podělati.
Beschmieren, *v.* pomazati.
Beschmutzen, *v.* zašpiniti, zamazati, okáleti; beschmutzt, *adj.* špinawý.
Beschnauben, beschnaufen, beschniffeln, *v.* očuchati.
Beschneid-en, *v.* ořezati, okrájeti, obřezati; mit der Scheere —, ostříhati; Bäume —, klestiti; —ung, *f.* obřezání, okrájení, ostříhání, *n*
Beschneien, *v.* posněžiti, osněžiti.
Beschnittener, *m.* obřezanec, kleštěnec, nce, *m.*
Beschnüren, *v.* obwázati šňůrami.
Beschönig-en, *v.* obálkowati, omlauwati, zamítati, zastírati; —ung, *f.* omlauwání, líčení, *n.*
Beschränk-en, *v.* obmeziti, ohraditi; stisniti; —theit, *f.* obmezenost, i, *f.*; —ung, *f.* obmezení, *n.* ohrada, y, *f.*
Beschreib-en, *v.* popsati, kresliti; —ung, *f.* popsání, *n.* popis, u, *m.*
Beschreien, *v.* rozkřičeti; 2.) uřknauti.
Beschuhen, *v.* obauti; einen Pfahl —, okowati konec kůlu.
Beschuldig-en, *v.* nařknauti, obwiniti; —ung, *f.* nařknutí, obwinění, *n.*
Beschummeln, *v.* ošiditi.
Beschütten, *v.* posypati, poházeti; 2.) begießen, peliti.
Beschütz-en, *v.* ochrániti, hájiti, opatrowati, brániti; —er, *m.* ochránce, hajitel, strážce, e, *m.*; —ung, *f.* obrana, ochrana, y, *f.* hájení, zastání, *n.*
Beschwängern, *v* ztěhotniti.
Beschwärzen, *v.* očerniti.
Beschwatz-en, *v.* namluwiti, napískati; —ung, *f.* namluwení, napískání, *n.*
Beschwerde, *f.* obtížnost, i, *f.* břemeno, a; 2.) eine Klage, stížnost, i, žaloba, y, *f.*
Beschwer-en, *v.* obtížiti; obtěžowati; sich —, stěžowati si, požalowati si; —lich, *adj.* těžký, obtížný, trudný, příkrý; —lichkeit, *f.* obtížnost, příkrost, i, *f.*; —niß, *f.* břemeno, a, *n.* nesnáze, tíže, e, *f.*; —ung, *f.* obtížení, obtěžowání, *n.*
Beschwichtigen, *v.* ukojiti, uchlácholiti.
Beschwör-en, *v.* zapřisahati něco, přisahati na něco; 2.) zaklínati; —er, *m* zaklinač, e, *m.*; —ung, *f.* přísaha, y, *f.* přísahání, zaklínání, *n.*; —ungsbuch, *n.* kniha zaklinací; —ungsformel, *f.* wzorec přísahy.
Beseel-en, *v.* obžiwiti, udušewniti; —ung, *f.* obžiwení, *n.*
Besehen, *v.* prohlídnauti, nahlídnauti, přehlídnauti.
Beseitigen, *v.* straniti, odstraniti odkliditi.
Beseligen, *v.* oblažiti, blaženého učiniti.
Besen, *m* koště, *n.* metla, y, *f.*; —binder, *m.* košťař, metlář, e, *m.*; —stiel, *m.* držadlo u koštěte.
Besessen, *adj.* posedlý, běsný, —er, *m.* pekelník, ďábelník, a, *m.*
Besetz, *n.* límec, mce, wýložek, žku, *m.* podsádka, y, *f.*; —en, *v.* obsaditi; einen Ort —, místo zasaditi, zasednauti; ein Kleid —, šat podšiti, —ung, *f.* osazení, nasazení, obložení, *n.*
Beseufzen, *v.* wzdychati nad něčím, oželeti co.
Besichtig-en, *v.* prohlídnauti, ohledati, obezříti; —ung, *f.* prohlídnutí, *n.* prohlídka, y, *f.*
Besiegel-n, *v.* zapečetiti, připečetiti; —ung, *f.* zapečetění, *n.*
Besieg-en, *v.* zwítěziti nad kým, přemoci, překonati; —er, *m.* wítěz, e, *m.*; besiegt, překonaný, přemožený.
Besilbern, *v.* ostříbřiti.
Besingen, *v.* opěwati, zpíwati o něčem.
Besinn-en, sich, *v.* upamatowati se, zpomenauti si na něco; 2.) přemýšleti; 3) rozmysliti se; —ung, *f.* rozmyšlowání, přemýšlení, *n.*; —ungslos, *adj.* zapomnělý, pominulý, bez sebe.
Besitz, *m.* Besitzung, *f.* držení, wládnu-

člověk pozůstává z těla a z duše; 5.) die Probe —, obstáti, zdolati; 6.) pachten, najmauti, najímati.

Beſtehl-en, *v.* okrásti, okrádati, olaupati; —ung, *f.* okradání, *n.* krádež, e, *f.*

Beſteigen, *v.* lézti na —; ein Pferd —, sednauti na koně.

Beſtell-en, *v.* zamluwiti, objednati, z. B. Stiefel, 2.) opatřiti; die Wirthſchaft —, zříditi hospodárstwí; das Feld —, wzdělati pole; 3.) (beſtimmen), ustanowiti; —ung, *f.* zamluwení, ustanowení, *n.*; auf — ung, na zakázku.

Beſtens, *adv.* co nejlépe.

Beſternt, *adj.* hwězdnatý.

Beſteuern, *v.* uložiti daň.

Beſtial-iſch, *adj.* howadský, zhowadilý; —ität, *f.* howadstwí, *n.*

Beſtie, *f.* howado, a, *n.* šelma, obluda, y, *f.*

Beſtimmen, *v.* určiti, ustanowiti, wykázati, wyměřiti, naznačiti; ſich —, odhodlati se.

Beſtimmt, *adj.* určitý, jmenowitý, wyměřený, ustanowený; *adv.* určitě, dokonale; docela, jistě; —heit, *f.* určitost, wymezenost, pewnost, i, *f.*

Beſtimmung, *f.* určení, ustanowení, 2) powolání, *n.* osud, u, *m.*; 3.) wyznačení, *n.*; 3.) wýrok, u, *m.*

Beſtmöglichſt, *adv.* co nejlépe.

Beſtock-en, ſich, *v.* keřnatěti, rozkládati se; —ung, *f.* Keřnatění, *n.*

Beſtoſſen, *v.* obráželi, ostraubati, oraziti.

Beſtrafen, *v.* potrestati, strestati; am Gelde —, pokutowati; mit Worten, kárati; am Leben —, na hrdle trestati; —ung, *f.* potrestání, pokutowání, kárání, *n.* pokuta, y, *f.*

Beſtr-en, *v.* obwítiti, ozářiti; —ung, ičení, obleskнuti, *n.*

n, ſich, *v.* snažiti se, usilowaliniti se, bažiti; beſtrebt, snaží ſt beſtrebt. on se snaží; *f.* wynasnažení, přičinění, usilowání, *n.* snaha, y, *f.*; —ungsvermögen, *n.* snažiwost, *f.*

Beſtreichen, *v.* namazati, natříti; mit Farbe —, napustiti barwau; mit Unſchlitt —, olojiti; mit Firniß —, pokostowati.

Beſtreiten, *v.* bojowati proti komu, odpirati, odolati komu; odporowati; eine Arbeit —, zastati práci.

Beſtremen, *v.* posypati, postlati.

Beſtrick-en, *v.* zaplesti; uwázati, uhasditi.

Beſtrömen, *v.* obtékati.

Beſtſchießen, *v.* záwodni střelba.

Beſtürm-en, *v.* doléhati, dotírati, doražeti; eine Feſtung —, útok učiniti na pewnost; —ung, *f.* útok, u, *m.* doléhání, *n.*

Beſtürz-en, *v.* zaraziti, ohromiti, pedésiti; beſtürzt, zaražený, podésený; —ung, *f.* zaražení, podésení, *n.* ohrema, y, *f.*

Beſuch, *m.* nawštiwení, *n.* náwštěwa, y, *f.*; —en, *v.* nawštiwiti; —er, *m.* nawštěwitel, e, *m.*; beſucht, *adj.* nawštěwowaný.

Beſudel-n, *v.* zprznití; —ung, *f.* pokálení, *n.*

Bet-, modlitební, modlicí.

Betagt, *adj.* letitý, starý.

Betafeln, *v.* owěšeti lanowím.

Betaſt-bar, *adj.* dotknutelný, dotyknutelný; —en, *v.* omakati, ohmatati; obadati; dotýkati se, namakati.

Betäub-en, *v.* ohlušiti; omráčiti, omámiti, zpitomiti; betäubt, *adj.* ohlušený; pitomý, omámený; —ung, *f.* ohlušení, omráčení, wytržení, *n.*

Bet-bruder, *m.* modlil, modlitebník, a, *m.*; —en, *v.* modliti se; —er, *m.* modlitel, e, *m.*; —glocke, *f.* zwon k modlení; —halle, *f.* modlitební kobka.

Bethauen, *v.* zarositi, narositi.

Bethaus, *n.* modlitebnice, e, *f.* dům moditební.

Betheilen, *v.* podéliti, nadéliti.

Betheiligen, *v.* účastniti, účastným učiniti.

—zeug, *n.* ložní nářadí; —ziehe, *f.* powlaka, y, *f.*

Betäuchen, *v.* omitati, zamrskati (wápnem).

Betwoche, *f.* modlitebni týden.

Beze, *f.* čubka, y, psice, e, *f.*

Beuch-e, *f.* máčeni w lauhu; —en, *v.* namočiti.

Beug-en, *v.* ohnauti, sehnauti, skloniti, uchýliti; *fig.* skličiti, snižiti; sich —, klaněti se, pokořiti se; —ung, *f.* ohýbání, sehnutí, klanění se, *n.*; —sam, *adj.* ohebný, skloniteln.

Beule, *f.* kaule, e, hlíza, y, *f.*; — am Halse, žláza, y, *f.*; —an den Ohren, záušnice, e, *f.*; — bekommen, baulowatěti.

Beunruhigen, *v.* nepokojiti, bouřiti.

Beurkunden, *v.* důwody dokázati, doswědčowati.

Beurlaub-en, *v.* dowoliti; odpustiti; sich —, poručeti se komu, laučiti se s někým; —ung, *f.*, rozžehnání, odpuštění, dowolení, *n.*

Beurtheil-en, *v.* posuzowati, rozsauditi, uwážiti; —er, *m.* posuditel, posuzowač, e, *m.*; —ung *f.* posudek, rozsudek, dku, *m.* uwáženi, *n.*; —ungskraft, *f.* rozsaudnost, i, *f.*

Beute, *f.* kořist, i, *f.* plen, u, *m.*

Beutel, *m.* měšec, šce, *m.*; —kasten, *m.* maučnice, e, *f.*

Beuteln, *v* pytlowati, prositi, třibiti mauku; 2.) wytřásati; die Kälte beutelt ihn, zima nim potřásá.

Beutel-perücke, *f.* wlasenka s wlasencem; —schneider, *m* taškař, e, *m.*; —schneiderei, *f.* taškářstwí, *n*; —thier, *n.* wačice .tobolečnice, *f.* —tuch, *n.* pytlina, žínka, y, *f.*

Beutenhonig, *m.* med diwokých wčel.

Beuten, *v.* kořist uhoniti.

Beutler, *m.* měšečník, a, *m.*

Bevölker-n, *v.* zalidniti, zlidniti, zlidnatiti; bevölkert, *adj.* zlidnaý; —ung, *f.* zlidnění, *n.*; 2.) lidnatost, i, *f.*

Bevollmächtig-en, *v.* zplnomocniti; —, *m.* plnomocnitel, e, *m.*; —ter, *m.* plnomocnik, a, *m.*; —ung, *f.* zplnomocnění, plnomocenstwí, *n.*

Bevor, *adv.* dřiwe, prwé; —munden, *v.* dáti poručníka; —rechten, *v.* wýsadu opatřiti, wýsadu dáti.

Bevorsteh-en, *v.* nastáwati; —end, *adj.* nastáwající, budaucí.

Bevortheil-en, *v.* ošidíti, podskočiti; —ung, *f.* ošizení, *n.*

Bevorzugung, *f.* přednostowání, opřiznění, *n.*

Bewach-en, *v.* hlidati, ostříhati, stražiti; —ung, *f.* hlídání, *n.* stráž, e, *f.*

Bewachsen, *v.* obrůsti, porostati; *adj.* obrostlý, porostlý.

Bewacht, *adj.* hlidaný, ostřihaný, střežený.

Bewaffn-en, *v* ozbrojiti, ozbramiti; —et, ozbrojený, branný; —ung, *f.* ozbrojení, *n.*

Bewahr-en, *v.* zachowati, opatrowati, ostříhati, warowati; bewährt, *v.* dokázati, potwrditi; —er, *m.* opatrownik, a, *m.*; bewährt, *adj.* dokázaný, zkušený; —ung, *f.* zachowání, opatrowání, *n.*

Bewältigen, ſ bezwingen.

Bewandert, *adj.* zkušený, zběhlý.

Bewandt, *adj.* způsobený, takowý; —niß, *f.* způsob, u, *m*; was hat es mit dieser Sache für ein —, jak je to s tau wěcí.

Bewässer-n, *v.* swlažowati, obliwati; —ung, *f.* swlažowání, *n.*

Bewegen, *v.* hybati, hnauti něčím; 2.) zbaurěti; 3.) pohnauti; Jemand durch seine Beredsamkeit —, někoho swau řečí pohnauti; 4.) popuditi, z. B. zum Zorne.

Beweggrund, ſ. Bewegungsgrund.

Beweglich, *adj.* hybawý, pohnutelný; bewegliches Gut, nábytek, tku, mowitý statek; —keit, *f.* hybawost, pohnutelnost, i, *f.*

Bewegung, *f.* hnutí, hýbání, pohnutí, pozdwižení, *n*; —s, hýbací; —sgrund, *m.* příčina, y, *f.*; původ, pohod, u, *m.*

Bewehren, *v.* ozbrojiti.

Bezwing-bar, *adj.* přemožitelný; —, en, *v.* přemoci, podmaniti, přewládnauti; —er, *m.* podmanitel, e, *m.*; —lich, *adj.* přemožitelný; —ung, *f.* přemožení, *n.*

Bibel, *f.* bibli, bible, e, *f.* pismo swaté; —fest, *adj.* zběhlý w bibli; —mäßig, *adj.* bibli přiměřený.

Biber, *m.* bobr, a, *m.*; Biber-, *adj.* bobrowý; —geil, *n.* bobrowý stroj; —haar, *n.* bobrowá srst; —hut, *m.* kastorowý klobauk; —klee, *m.* limonka, y, *f.*

Bibliothek, *f.* knihowna, y, *f.*; —ar, *m.* knihownik, a, *m.*

Biblisch, *adj.* biblický.

Bicke, *f.* zobák, u, *m.*

Bickelhaube, *f.* šišák, u, *m.*

Bicken, *v.* zobati, kluwati.

Bieder, *adj.* čacký, počestný, poctiwý, šlechetný; —keit, *f.* šlechetnost, poctiwost, počestnost, *f.*; —mann, *m.* počestný člověk; —sinn *m.* ſ. Biederkeit.

Bieg-e, *f.* ohnutí, nakřiwení, *n.*; ohyb, u, *m.*; —en, *v.* sehnauti, ohnauti, schýliti, nakřiwiti; —ſam, *adj.* hebný, ohybný, hybký; —ſamkeit, *f.* ohybnost, i, *f.*; —ung, *f.* ohyb, u, *m.* ohnutost, i, *f.*; ohnutí, *n.*

Biene, *f.* wčela, y, *f.*

Bienen-, *adj.* wčelní, wčelný, wčelí; —freſſer, *m.* žluwa, y, *f.*; —haus, *n.* wčelnice, e, *f.* wčelín, u, *m.*; —königinn, *f.* matka wčel; —korb, —ſtock, *m.* úl, špalek, lku, klát wčelní; —kunſt, *f.* wčelářství, *n.*; —mann, —wärter, *m.* wčelař, e, *m.*; —ſchwarm, *m.* roj, e, *m.*; —zucht, *f.* chowání wčel.

Bier, *n.* piwo, a, *n.*; Bier-, *adj.* piwní; —brauen, *n.* waření piwa; —brauer, *m.* sládek, dka, *m.*; —brauerei, *f.* sladownictwí, *n.*; —bruder, *m.* piwodus, a, *m.*; —eſſig, *m.* piwní ocet; —faß, *n.* piwní sud; —ſiedler, *m.* šumař, e, *m.*; —geld, *n.* piwné, ného, *n*; —glas, *n.* piwní sklenice; —haus, *n.* hospoda, y, *f.*; —keller, *m.* piwnice, e, *f.*; —krug, *m.* piwní džbán; —ſchank, *m.* prodej piwa; —ſchenker, —wirth, *m.* hospodský; —ſchröter, *m.* skladač piwa; —ſtänder, *m.* střez nalewací, střízek, zku, *m.*; —ſteuer, *f.* posudné, ného, *n.* plat z piwa; —verleger, *m.* nákladník, a, *m.*; —würze, *f.* doběrka, y, *f.*; —zeichen, *n.* —wiſch, *m.* wěcha, wicha, y, *f.*

Bieten, *v.* podati; Jemanden die Stirne —, opříti se někomu; für etwas —, dáwati za něco; auf etwas —, podati na něco; die Waare — ceniti.

Bież, *m.* bradawička prsní.

Bilanz, *f.* bilance, rozwaha účetní.

Bilchmaus, *f.* plch, a, *m.*

Bild, *n.* obraz, u, *m.*; gravirtes —, rytina, y, *f.*; gegoſſenes —, slitina, y, *f.*; 2.) wyobrazení, *n*; 3.) twářnost, i, podobizna, y, *f.*; Bild-, obrazní, obrazowý; —en, *v.* wyobraziti, podobniti, wzdělati, twořiti; ſchön gebildet ſein, krásné twářnosti býti; den Verſtand —, wzděláwati rozum; gebildet, twořený; wzdělaný; Gebildeter, wzdělanec, nce, *m.*

Bilder-buch, *n.* kniha s obrazy; —diener, *m.* modloslužebník, a, *m.*; —dienerin, *f.* modlářka, y, *f.*; —dienſt, *m.* modlářstwí, *n.* modloslužba, y, *f.*; —gallerie, *f.* obrazowna, y, *f.*; —krämer, *m.* obraznik, a, *m.*; —lehre, *f.* nauka o obraznictwí; —ſaal, ſ. Bildergallerie; —ſchrift, *f.* pismo obrazné; —ſprache, *f.* mluwa obrazná; —ſtürmer, *m.* obrazoborce, e, *m.*

Bildhauer, *m.* řezbář, sochař, e, *m.*; —arbeit, *f.* řezba, y, *f.*; —ei, —kunſt, *f.* řezbářství, *n.*

Bild-lich, *adj.* wyobrazený, obrazný; přikladný; —ner, *m.* obrazitel, twůrce, wzdělawatel, e, *m.*; —niß, *n.* wyobrazení, *n.* podobizna, y, *f.* obraz, u, *m.*; —ſam, *adj.* wzdělawatelný, wzdělatelný; —ſäule, *f.* socha, y, *f.*; —ſchnitzer, *m.* řezbář, e, *m.*; —ſchön, *adj.* ku podiwu krásný, milokrásný; —ſucht, *f.* wzděláwawost, *f.*; —ung, *f.* wyobrazení, *n.* twárnost, i, podo-

Bitt-geſuch, *n.* prosba, y, žádost, i, *f.*; —lich, *adj.* prosebný; —weiſe, *adv.* prosebně; —ſchrift, *f.* prosebný spis, prosba, y, *f.*; —ſteller, *m.* prositel, žádatel, e, *m.*; —weiſe, *adv.* prosebně, prosmo.

B'garr, *adj.* podiwný.

Blachfeld, *n.* rowina, planina, y, *f.*

Bläh-en, *v.* nadmauti, nadýmati; *fig.* ſich —, nadýmati se, wypinati se, hrditi se; —ung, *f.* dmuti, nadýmání, *n.*; ungen, *pl.* wětry, *pl. m.*

Blank, *adj.* bílý; skwělý, lesknatý; holý, nahý; čistý, ryzí; —ſcheit, *n.* planžet.

Blaſe, dýmací, nadýmací, dýmawý.

Bläschen, *n* bublinka, y, *f.* puchýřek, řku, pupenec, nce, *m.*

Blaſe, *f.* auf dem Waſſer, bublina, y, *f.*; — auf der Haut, puchýř, pryskýř, e, pupenec, nce, *m.*; baňka, baníčka, y, *f.*; —balg, *m.* měchy, *pl. m.* dymadlo, a, *n.*

Blaſen, *v.* dmauti, dmýchati, dýchati, váti, faukati, dauti; ein Inſtrument —, špiskati, traubiti; —pflaſter, *n.* zpryskawy přílep, zpryštidlo, a, *n.*; —ſtein, *m.* kámen měchýřní.

Blaſer, *m.* dymač, dmychač, e, *m.*

Blaſerohr, *n.* faukačka, y, *f.*; Löthrohr, dmychawka, y, *f.*

Blaſ-icht, *adj.* bublinowitý, puchýřowitý; —ig, *adj.* bublinowatý, puchýřowatý.

Blasinſtrument, *n.* piskací neb nadawací nástroj.

Blasphemie, *f.* rauhání se bohu; urážka, y, *f.*

Blaß, *adj.* bledý; ein wenig —, nabledlý, pobledawý; —blau, *adj* modrobledý.

Bläſſe, *f.* bledost i, *f.*; — an einem Pferde, lysina y, *f.*

Bläßlich, *adj.* bledawý, zabledlý.

Blatt, *n.* list, lupen, u, *m.*; beim Weber, paprslek, *m.*; vom — weiſpielen, na prwní pohled hráti; *fig.* das — hat ſich gewendet kostka se přewrhla; Blättchen, *n.* listek tku, listeček, čku, *m.*

Blatter, *f.* neštowice, e, *f.* puchýř, e, *m.*; Blattern, Pocken, neštowice, *pl.*

Blätter-ig, *adj.* listnatý, lupenatý; —los, *adj.* bezlistý, bezlupenný.

Blattermagen, *m.* knihy.

Blättern, *v.* listy přebírati; ſich — laupati se.

Blatter-narbe —grube, *f.* důlek od neštowic; —narbig, —grubig, *adj.* důlkowatý, zdrápaný.

Blätter-tabak, *m.* tabák w listech; — torf, *m.* zyb listnatý.

Blatt-gold, *n.* pozlátko, a, *n.*; —laus, *f.* mšice; 2.) červec, wce, *m.*; —reich, *adj.* listnatý; —ſeite, *f.* stránka, y, *f.*; —ſilber, *n.* šalbice stříbrná; —wender, *m.* ušet, štu, *m.*; —zeiger, *m.* ukazatel, e, *m.*

Blau, *adj.* modrý; blauer Mahl, modřina, y, *f.*; — färben, modře neb na modro barwiti; — machen, modřiti, zmodřiti; — werden, modrati, zmodrati; Einem blauen Dunſt vormachen, zelenau komu dělati; —äugig, *adj.* modrooký.

Bläue, die Eigenſchaft des Blauſeins, modrost, *f.*; blaue Stärke, *f.* žmolka, y, *f.*

Bläuel, *m.* kyj, e, *m.* kyjanka, y, *f.* pist, u, *m.*

Blauen, *v. n.* modrati; *v. a.* die Wäſche —, prádlo modřiti; Fiſche —, ryby na modro wařiti.

Bläuen, *v.* pistem práti, kyjem tlauci.

Blau-farbe, *f.* modřeň, *gen.* modři; —holz, *n.* blankytné dřewo.

Bläulich, *adj.* zamodralý, modrawý, sinalý.

Blau-meiſe, *f.* modrá sýkora; —ſäure, *f.* kyselina modřowá; —ſtrumpf, *m. fig* zrádce, e, *m.*; —ſucht, *f.* modřelost, i, *f.*; —ziemer, *m.* drozd kwičala.

Blech, *n.* plech, u, *m.* žeſt, i, *f.*; ein kleines —, plíšek, šku, *m.*; —en, ſ. bezablan; ——ern, *adj.* plechowý, brněný, —hammer, *m.* —hütte, *f.*

Blödſinn, *m.* —igkeit, *f.* tupost rozumu; —ig, *adj.* tupého smyslu.

Blöcken, *v.* vom Rinde bučeti, bečeti; von Schafen, bečeti, mečeti; von Ziegen, brečeti; —, *n.* bučení, bečení, mečení, brečení, *n.*

Blond, *adj.* bělawý; —ine, *f.* rusowláska, bělawka, y, *f.*

Blöß, *acf.* nahý, holý; bloße Füße, bosé nohy; ſich — geben, wyzraditi se; 2.) pauhý, samý; als *adv.* toliko, pauze; —füßig *adj.* bosý; —ſtellen, *v.* wyložiti, wydati; —geſtellt ſein, býti na raně.

Blöße, *f.* nahota, holina, y, *f.*

Blüh-en, *v.* kwésti; —end, kwetauci.

Blümchen, *n.* kwítek, tku, *m.*; 2.) kwětinka, y, *f.*

Blume, *f.* kwět, u, *m.* kwětina, y, *f.*

Blumen-, kwětnatý; —beet, *n.* záhonek na kwíti; —garten, *m.*, kwětnice, e, *f.*; —gärtner, *m.* kwětinář, e, *m.*; —gehänge, *m.* kwětowé pletiwo; —kelch, *m.* kalich kwětowý; —kenner, *m.* milownik kwětin; —kohl, *m.* karfiol, u, *m.*; —korb, *m.* košík na kwětiny; —kranz, *m.* wěnec z kwítí; —krone, *f.* korunka kwětní; —leſe, *f.* sbirání kwětin; —liebhaber, *m.* kwětomil, a, *m.*; —liebhaberei, *f.* kwětomilstwí, *n.*; —maler, *m.* malíř kwětin; —reich, *adj.* kwětný, kwětnatý; —ſprache, *f.* kwětomluwa, y, *f.*; —ſtaub, *m.* pyl kwětowý; —ſtrauß, *m.* kytka, y, kytice, e, *f.*; —topf, *m.* hrnec na kwítí, kwětník, u, *m.*; —zwiebel, *f.* cibule kwětná.

Blum-icht, *adj.* kwítkowý, kwětitý; —ig, *adj.* kwítkowý, kwětný, kwětnatý, kwětinný, kwětowaný, kwítkowaný; —iſt, *m.* milownik kwětin.

Blut, *n.* krew, *gen.* krwe, *f.*; Gut und —, jmení i žiwot; es ſteht aus wie Milch und —, je krew a mléko.

Blut-, *adj.* krewný, krewní, krwawý; —aber, *f* krewnice, e, *f.*; —arm, *adj.* chudičký, přenuzný; —bad, *n.* krwe prolití; —brechen, *n* dáwení krwe; —dürſtig, *adj.* krwežízniwý, krwolačný; —egel, *m.* pijawka, y, pijawice, e, *f.*; —en, *v.* krwáceti, krwawěti; das Herz blutet mir, srdce mi trne; —fluß, —gang, *m.* krwotok, u, *m.*; —geſchwür, *n.* saukrwice, e, *f.*; —gierig, *adj.* krwochtiwý.

Blüthe, *f.* kwět, u, *m.*; květení, *n.*; —treiben, kwět wypustiti.

Blüthen-, *adj.* kwětný, kwětní, kwětowý; —monat, *m.* kwěten, tna, *m.*

Blüthezeit, *f.* čas ob. doba kwětu.

Blut-hund, *m.* litec, tce, zuřiwý člowěk; —ig, *adj.* krwawý; —ig machen, okrwáceti; —reinigung, *f.* čištění krwe; —richter, *m.* brdelní sandce; —roth, *adj.* krworudý, krwawý; —rünſtig, *adj.* krwawý, zkrwawělý; —ſauer, *adj.* přetrpký, přehořký; —ſchande, *f.* zprznění krwe; —ſchänder, *m.* krwosmilník, a, *m.*; —ſchänderiſch, *adj.* krwosmilný; —ſchuld, *f.* krwaulná wina, prolití newinné krwe; —ſfreund, *m.* krewní, pokrewní, pokrewník, a, *m.*; —ſfreundin, *f.* pokrewná, é, *f.*; —ſfreundſchaft, *f.* pokrewnictwí, *n* pokrewnost, i, *f.*; —ſpeien, *v.* krwi chrkání; —ſtropfen, *m.* krůpěj krwe; —ſturz, *m.* krwe házení; an —ſturz ſterben, krwi se zaliti; —umlauf, *m* oběh, kraužení krwe; —vergießen, *n* krwe prolití; —wenig, *adv.* welmi málo, malaunko; —wurſt, *f.* jelito, a, *n.* krewnice, e, *f*; —zeuge, *m.* mučenik, a, *m.*

Bluzer, *m.* (Flaſche) plucek, cku, *m.*, —bier, *n.* pluckowé ober láhewní piwo.

Bock, *m.* kozel, zla, *m.* 2.) der — an der Kutſche, kozlik, u, *m.* 3.) Fehler, chyba; y, *f.*; einen — ſchießen, střeliti z motyky; **Bock-**, *adj.* kozlowý; —en, *v.* prskati se; 2) přčeti; —geſtank, *m.* prk, u, *m.* přčina, y, *f.*; —ig, *adj.* prskawý; —leder, *m.* kozlowice, e, *f.*; —pfeife, *f.* dudy, kejdy, *pl.*; —horn, *n.* kozlowý roh.

Boden, *m.* spod, spodek, dku, *m.* (Erd-

Börſe, *f.* kupecký dwůr; 2.) měšec, šce, *m.* tobolka, y, *f.*; —mann, *m.* bursownik, a, *m.*

Borſt-beſen, *m.* smeták, u, *m.*; —e, *f.* štětina, y, *f.*; —en, ſich, *v.* ježiti se; —envieh, *n.* wepřowý, swinský dobytek; —ig, *adj.* štětinatý, ježatý; —pinſel, *m.* štětka, y, *f.*; —wiſch, *m.* smeták, u, *m.*

Borte, *f.* obruba, y, *f.* okrajek, jku, prým, u, *m.*; —nwirker, *m.* borták, e, *m.*

Böſartig, *adj.* zlý, nákaliwý; zlostný; —keit, *f.* zlota, y, *f.* škodliwost, nákaliwost, i, *f.*

Böſchung, *f.* skloněni, skloňowání, *n.*; 2.) sklonitost, i, *f.* pobočí, *n.*

Böſe, *adj.* zlý; ářger, horší; das —, zlé, ého, *n.*; 2.) špatný, pokažený; böſe Augen, bolawé oči; böſes Wetter, nečas, u, *m.*; 3) hněwiwý, zlostný; — machen, rozhněwati někoho; — werden, rozhněwati se; 4.) hanebný; —wicht, *m.* zlosyn, bezbožník, a, *m.*

Böſ-haft, *adj.* zlý, zlobiwý, zlostný, nezbedný, zločinný; —heit, *f.* zlost, zlobiwost, nezbednost, bezbožnost, i, *f.*

Böſlich, *adj.* zle, zlým způsobem.

Boſſiren, *v.* woskem wyobraziti.

Böswillig, *adj.* zlowolný; —keit, *f.* zlowolnost, i, *f.*

Botan-ik, *f.* rostlinictwí, bylinářstwí, *n.*; —iker, *m.* bylinník, a, bylinář, e, rostlinník, a, rostlinář, e, *m.*; —iſch, *adj.* rostlinský, rostlinnický; —iſiren, *v.* rostlinařiti, byliny sbírati.

Bot-e, *m.* posel, sla, poslanec, nce, *m.*; —in, *f.* poslice, e, *f.*; Boten-, poselský.

Boten-amt, —weſen, *n.* poselský úřad; —gang, *m.* posilka, y, *f*; —lohn, *m.* plat poselní, cestní.

Botmäßigkeit, *f.* moc, i, *f.* panowání, panstwí, *n.*; unter ſeine — bringen, podmaniti sobě.

Botſchaft, *f.* poselstwí, zwěsti, *n.* zpráwa, y, wěst, i, *f.*; —er, *f.* Geſandter.

Böttcher, *m.* bečwář, bečkář, bednář, e, *m.*; Böttcher-, bečwářský, bednářský.

Bottich, *m.* káď, ě, bečka, bečwa, y, *f.*

Bouteille, *f.* láhew, hwe; láhwice, e, *f.*

Brach, *adv.* liegen, úhorem oder ladem ležeti; —liegen laſſen, úhořiti; 2) neužiwaný, necwičený; das Schiff liegt —, lod' leží nečinná; —acker, *m.* Brache, *f.* Brachfeld, *n.* úhor, příloh, u, *m.* ulehlina, y, *f.*; —en, *v.* úhor orati, krojiti; —monat, *m.* červen, wna, *m.*

Brack, *m.* brak, u, výměsek, sku, *m.* výměška, y, *f.*; —en, *v.* wymísiti, brakowati; —ſchaft, *n.* brakyně, ě, *f.*

Brancke, *f.* rozřad, u, *m.*

Brand, *m.* hoření, pálení, *n.* oheň, hně, požár, u, *m.*; in — ſtecken, zapáliti; — im Getreide, sněť, u, *m.* mrť, i, *f.*; —an Bäumen, rez, u, *m.*; (Kranſh.) zapálenina, mrtwina, y, *f.*; Brand-, *adj.* ohniwý, sněťiwý; —blaſe, *f.* puchýř, prýšt, e, *m.*; —brief, *m.* list pohořelný; —en, *v.* narážeti, *fig.* bauřiti, dmauti se; —er, *m.* —ſchiff, *n.* palicí lod'; 2) zápalec, lce, *m.*; —fleck, *m.* wýhor, u, *m.*; —fleckeu, *m.* smah, připal, u, *m.* spálenina, smaha, y, *f.*; —geruch, *m.* zasmuditina, y, *f.* smaud, u, *m.*; —ſchatz, *adj.* připálený, přičmauzený; —ig, *adj.* wom Getreide, sněťiwý; won Bäumen, rezowitý, spálený; —ſauche, *f.* jicha sněťinná; —kugel, *f.* ohniwá kaule, zápalná kaule; —mal *n.* smah, u, *m.* blizna od spálení, smaha, y, *f.*; —malen, —marken, *v.* znamenati, wypáliti; *fig.* zhyzditi, zprzaniti; —mauer, *f.* zeď proti ohni; —opfer, *n.* zápal, u, *m.* zápalná obět; —röhre, *f.* zápalec, zapalowací trubka; —ſchade, *m.* spálenina, y, *f.* škoda ohněm pošlá; —ſchatzen, *v.* složiti daň za wypálení; —ſchatzung,

ti; die Bahn —, cestu proraziti; die Farben —, smísiti; den Willen —, wůli skrotiti; den Frieden —, pokoj zrušiti; das Wort —, slowa swého nedržeti; sich —, nachlassen, přetrhnauti se, ubywati: 2.) v. n. lámati se, zlomiti se, roztlauci se; zerspringen, pukati, bořiti se; das Herz bricht mir, srdce mi usedá; die Augen — ihm, trhá se mu zrak; gebrochene Augen, wyhasly, dohořelý zrak; der Wein ist gebrochen, wíno se zwrhlo; in das feindliche Lager —, wpadnauti do ...; in eine Wohnung —, dobyti se do....; 3.) sich übergeben, dáwiti se, wraceti, blíti; Brechen, n. lamání, zlomení, tření, dáwení, zrušení, puknutí, u. s. w. n.

Brech-haus, n. pazderna, y, f.; —mittel, —pulver, n lék, prášek pro dáwení, dáwidlo, a, n.; —weinstein, m. dáwičný kámen; —zeug, n. lomidlo, a, n

Brei, m. kaše, e, kašička, y, warmuž, e, f.

Breit, adj. širý, široký, prostranný; sich — machen, roztahowati se, mit etwas, chlubiti se něčím, weit und—, daleko a široko; comp. širsí; —e, f šíř, i, šířka, šířina, y, širokost, f.; -en, v. šíř ti, roztahowati, rozprostřiti; —füssig, adj. širokonohý; —schulterig, adj. ramenatý, plecnatý.

Breiumschlag, m. obkladek, náčinky z kaše.

Bremse, f. owad, u, střeček, čku, m.

Bremsen, v. náhubkowati, krabuskau zúžiti.

Brenn-, palný, pálící, zapalowací.

Brennbar, adj. hořawý, spalný; — keit, f. hořawost, spalnost, i, f.

Brenneisen, n připalowací železo, žehadlo a, kadařidlo, a, n.

Brennen, v. hoř-ti, pláti, planauti, blýskati se; fig. vor Liebe —. láskau hořeti; v. a. páliti, spáliti, žíhati; Silber —, čistiti stříbro; Pferde —, ...menati koně; sich —. spáliti se; mit heißem Wasser —, opařiti se; die Sonne brennt, slunce pálí; der Pfeffer brennt, pepř štípe.

Brenn-glas, n. zapalowací sklo; —holz, n. paliwo, a, n.; —nessel, f. kopřiwa, y, f.; —ofen, m. horká pec; —öl, n. olej k pálení; —punkt, m. ohnisko, paliště, n.; —spiegel, m. zapalowací zrcadlo; —stoff, m. paliwo, a, n.; —zeug, n. žahadlo, žíhadlo, a, n.

Brenzeln, v. smaudnauti, smauděti.

Bresche, f. průlom, u, m.

Bret, n. prkno, a, n. deska, y, f.; —chen, n. prkýnko, a, n.; —ern, Bret-, adj. prkenný; —erwerk, n. prkení, n.: —nagel, m. prkenák, u, m.; —schneider, m, pilař, e, m.; —spiel, n. wrhcábní hra; —spieler, m. wrhcábník, a, m.; —stein, m. wrhcáb, u, m.

Bretzel, f. preclík, u, wěneček, čku, m.

Brev-e, f, papežský list, brewe; —ier, n. brewiář, e, m.

Bricke, f. pryka, y, f.

Brief, m. list, dopis, u, m. psání, n.; Brief-, adj. listowní; —bote, m. listowní posel; —buch, n. listowní kniha; —chen, n. lístek, tku, m. psaníčko, a, n; —geld, —porto, n. listowé, eho, n.; —lich, adj písebný, písemní, po listu; —papier, n. papír listowní; —post, f. dopisní od. listowní pošta: —schaften, pl. listy, spisy, pl.; —steller, m. listowní kniha; 2.) dopisowatel, e, m.; —tabak, m. páčkowý tabák: —tasche, f. listowní tobolka; —taube, f. holubice poslička; —träger, m. roznašeč listů; —wechsel, m. dopisowání, n.

Brigad-e, f. brigada, y, f.; —ier, m. brigadér, brigadník, a, m.

Brillant, m. briljant, u, m.

Brille, f. brýle, očka, náočnice, pl.

Brillen-macher, m. brýlář, e, m.; —schlange, f. barař obecný.

Bringen, v. přinesti, donesti, přiwesti; zu Stande —, wykonati, způsobiti, dokonati, dohotowiti; Einen um Etwas —, připrawiti někoho o

Bruders-ſohn, m. bratrowec, wce, m.; —tochter, f. bratrowna, y, f.

Brühe, f. jicha, y, f.; eine Suppe, poliwka, y, f.; zum Eintunken, omáčka, y, f.; bünne —, břečka, y, f.

Brühen, v. pařiti, opařiti.

Brüh-heiß, —warm, adj. wřelý, horký.

Brühl, m. močál, u, m.

Brühnäpfchen, n. omáčníček, čku, m. miska na omáčku.

Brüllen, v. řváti; — vom Stiere, bučeti; ſtark ſchreien, ryčeti.

Brumm-bär, m. ſ. Bär; —baß, m. hučidlo, a, n.; —eiſen, n. drndáčka, y, f.; (von Weibern), bublačka y, f.

Brummen, v. bručeti; mručeti, mumlati; — wie Bienen, wučeti; (vom Menſchen), bublati, braukati; das —, n. bručení, mumláni, wučení, bublání, n.

Brummkreiſel, m. brčadlo, brnčadlo, a, n.

Brunelle, f. hlawěnka obecná.

Brunett, adj. násnědý; die —e, hnědenka, y, f.

Brunſten, v. běhati se; von Hirſchen, říjeti.

Brunnen, Brunn, m. studnice, e, f.; Brunnen-, adj. studniční.

Brunnen-kreſſe, f. řeřicha potoční; — meiſter, m. wodák, a, m.; —ſtube, f. wodárna, y, f.; —waſſer, n. woda studniční.

Brunſt, f. oheň, hně, požár, u, m. horkost, palčiwost, wraucnost, horliwost, i, f.

Brünſtig, adj. horliwý, wraucný, rozpálený, rozmícený; 2.) (vom Hirſch), říwý, řujný.

Brunſtzeit, f. čas říjení.

Brunz-en, v. scáti, močiti; (bei Kindern), čurati; —topf, m. scáč, e, m. noční hrnec.

Bruſt, f. prsy, pl. hrud', i, f., — beim weiblichen Geſchlechte, prs, u, m.; —geben, kojiti; Bruſt-, adj. prsní, hrudní; —beere, jujub, n. cicimek, mku, m.; —bein, n. prsní obr hrudní kost; —bild, n. poprsní obraz.

Brüſtchen, n. prsíčka, pl.

Bruſtbrüſe, f. žlázy prsní, matečky; 2.) brzel, zlu, m.

Brüſten, ſich, v. honositi se, wypínati se, nadýmati se, pyšniti se.

Bruſt-fell, n. pohrudnice, e, f.; —fleck, m. prsník, u, m.; —geſchwür, n. hliza plicní, daupa plicní; —harniſch, m. kyrys, u, m. plechowice, e, f.; —kern, m. hrudí, n.; —krankheit, f. prsní choroba; —lattich, m. plicník, u, m; —latz, m. prsník, u, m.; —lehne, f. zábradlí, n.; —leib, m. živůtek, tku, m.; —nabel, f. náprsní jehla; —pulver, n. prašek pro prsa; —riemen, m. poprsník, u, m.; —ſchild, n. náprsník, u, náprsní štít, p rwéza, y, f.; —ſtück, n. hrudí, n. mostek, tku, m.; —taſche, f. poprsní kapsa; —thee, n. prsní čaj; —trank, m. nápoj pro prsa; —tuch, n. náprsní šátek.

Brüſtung, f. podpírka, y, podprsnice, e, f.

Bruſt-warze, f. bradawička prsní; — waſſerſucht, f. wodnatelnost prsní; —weh, m. bolení prsau; —wehr, f. podprsní násyp.

Brut, f. seděni na wejcich, lihnuti, n. 2.) plod, u, m. plemeno, a, n.; — der Vögel, ptáčata; — der Fiſche, potěr, u, m.

Brutal, adj. hrubý, surowý, zwěřepý; —ität, f. hrubost, nelidskost, i, f. uhrutenstwí, n.

Brüten, v. na wejcech seděti.

Brüter, n. zárodní wejce.

Brütend, adj. lihnucí.

Bruthenne, f. kwočna, y, slepice křečna.

Brutto, adv. brutto.

Bube, m. pachole, ete, n. pacholik, a, hošek, ška, kluk, a, chlapec, pce, m.; ein ſchlechter Menſch, šibal, a, m.; buben, v. čtweračiti, taškařiti.

Bubenſtreich, m. Bubenſtück, n. čtwe-

Bruderſohn, m. bratrowec, wce, m.; —tochter, f. bratrowna, y, f.

Brühe, f. jicha, y, f.; eine Suppe, políwka, y, f.; zum Eintunken, omáčka, y, f.; dünne —, břečka, y, f.

Brühen, v. pařiti, opařiti.

Brüh-heiß, —warm, adj. wřelý, horký.

Brühl, m. močál, u, m.

Brühnäpfchen, n. omáčníček, čku, m. miska na omáčku.

Brüllen, v. řváti; — vom Stiere, bučeti; ſtark ſchreien, ryčeti.

Brumm-bär, m. ſ. Bär; —baß, m. hučidlo, a, n.; —eiſen, n. drndáčka, y, f.; (von Weibern), bublačka y, f.

Brummen, v. bručeti; mručeti, mumlati; — wie Bienen, wučeti; (vom Menſchen), bublati, braukati; das —, n. bručení, mumláni, wučení, bublání, n.

Brummkreiſel, m. brčadlo, bračadlo, a, n.

Brunelle, f. hlawěnka obecná.

Brunett, adj. násnědý; die —e, hnědenka, y, f.

Brunſten, v. běhati se; von Hirſchen, říjeti.

Brunnen, Brunn, m. studnice, e, f.; Brunnen-, adj. studničný.

Brunnen-kreſſe, f. řeřicha potoční; —meiſter, m. wodák, a, m.; —ſtube, f. wodárna, y, f.; —waſſer, n. woda studniční.

Brunſt, f. oheň, hně, požár, u, m. horkost, palčiwost, wraucnost, horliwost, i, f.

Brünſtig, adj. horliwý, wraucný, rozpálený, rozněcený; 2.) (vom Hirſch), řiwý, řujný.

Brunſtzeit, f. čas říjení.

Brunz-en, v. scáti, močiti; (bei Kindern), čurati; —topf, m. scáč, e, m. noční hrnec.

Bruſt, f. prsy, pl. hrud', i, f., — beim weiblichen Geſchlechte, prs, u, m.; — geben, kojiti; Bruſt-, adj. prsní, hrudní; —beere, jujub, n. cicimek, mku, m.; —bein, n. prsní obr hrudní kost; —bild, n. poprsní obraz.

Brüſtchen, n. prsíčka, pl.

Bruſtbrüſe, f. žlázy prsní, matečky; 2.) brzel, zlu, m.

Brüſten, ſich, r. honositi se, wypínati se, nadýmati se, pyšniti se.

Bruſt-fell, n. pohrudnice, e, f.; —fleck, m. prsník, u, m.; —geſchwür, n. hliza plicní, daupa plicní; —harniſch, m. kyrys, u, m. plechowice, e, f.; —kern, m. hrudí, n.; —krankheit, f. prsní choroba; —lattich, m. plicník, u, m; —latz, m. prsník, u, m.; —leine, f. zábradlí, n.; —leib, m. živůtek, tku, m.; —nabel, f. náprsní jehla; —pulver, m. prašek pro prsa; —riemen, m. poprsník, u, m.; —ſchild, n. náprsník, u, náprsní štít, p rwéza, y, f.; —ſtück, n. hrudí, n. mostek, tku, m.; —taſche, f. poprsní kapsa; —thee, n. prsní čaj; —trank, m. nápoj pro prsa; —tuch, n. náprsní šátek.

Brüſtung, f. podpírka, y, podprsnice, e, f.

Bruſt-warze, f. bradawička prsní; —waſſerſucht, f. wodnatelnost prsní; —weh, m. bolení prsau; —wehr, f. podprsní násyp.

Brut, f. sedění na wejcich, lihnutí, n. 2.) plod, u, m. plemeno, a, n.; — der Vögel, ptáčata; — der Fiſche, potěr, u, m.

Brutal, adj. hrubý, surowý, sweřepý; —ität, f. hrubost, nelidskost, i, f. ukrutenstwí, n.

Brüten, v. na wejcech seděti.

Brüten, n. zárodní wejce.

Brütend, adj. lihnauci.

Brutheune, f. kwočna, y, slepice křečna.

Brutto, adv. brutto.

Bube, m. pachole, ete, n. pacholík, a, hošek, ška, kluk, a, chlapec, pce, m.; ein ſchlechter Menſch, šibal, a, m.; buben, v. čtweračiti, taškařiti.

Bubenſtreich, m. Bubenſtück, n. čtwe-

Buhler, *m.* s. Buhle; —et, Buhlschaft, *f.* namlauwání, *n.* zálety, *pl.*; —in, Buhlschwester, Buhldirne, *f.* namlauwačka, milička, y, *f.*; —isch, *adj.* namlauwačný, milkowný, záletnický.

Bühne, *f.* lešení, *n.* diwadlo, a, jewiště, *n.*

Bühnen, *v.* podlahu klásti, podlažiti.

Bulle, Bullochs, *m.* býk, a, *m.*

Bulle, *f.* bula, y, *f.*

Bullen-beißer, *m.* wlkodaw, a, *m.* pes řeznický; —kalb, *n.* býče, ete, *n.* býček, čka, *m.*

Bulletin, *n.* denní rozkaz; ärztliches —, lékařský wýkaz.

Bums, *interj.* bác.

Bund, *m.* záwazek, zku, smlauwa, y, *f.*; jednota, y, *f.* towaryšstwo, a, *n.* spolek, lku, *m.*; der alte —, starý zákon; Bund, *n.* swazek, zku, uzel, zlu, *m.*; — Stroh, otep slámy; —brüchig, *adj.* smlauwu rušící.

Bündel, *n.* uzlík, klaub, u, wázanek, nku, *m.*; — Heu, otýpka sena.

Bundes-genoß, *m.* společník, jednotník, a, *m.*; —lade, *f.* archa úmluwy, milostnice, lítostnice, e, *f.*

Bündig, *adj.* stručný, důkladný, podstatný; —keit, *f.* ráznost, stručnost, i, *f.*

Bündniß, *adj.* spolek, lku, *m.* smlauwa, y, *f.*

Bundschuh, *m.* krpec, pce, *m.*

Bunt, *adj.* strakatý, měňawý, pestrý, rozmanitý; von Federn, peřestý; —färbig, *adj.* strakatý, pestrobarewný; —specht, *m.* datel wětší.

Bunzen, *m.* tištlík, u, *m.*

Bürd-e, *f.* břemeno, a, břémě, ene, *n.*; —en, *v.* naložiti, uwaliti břémě.

Burg, *f.* hrad, u, zámek, mku, *m.* twrz, e, *f.*

Bürg-e, *m.* rukojmě, slibce, ručitel, e, *m.*; —en, *v.* ručiti za někoho, státi za něco.

Bürger, *m.* měšťan, měštěnín, a, obywatel, e, *m.*; Bürger-, *adj.* měšťanský; —ausschuß, *m.* měšťanské wýborstwo, a, *n.*; —eid, *m.* měšťanská přísaha; —garde, *f.* měšťanská stráž; —in, *f.* měštanka, y, *f.*; —korps, *n.* sbor ozbrojených měšťanů; —krieg, *m.* domácí wojna; —krone, *f.* městská koruna; —lich, *adj.* měšťanský; městský, sausedský; —liches Gesetz, zákon občanský; —mädchen, *n.* měšťanská díwka; —meister, *m.* zpráwce města; —miliz, měšťanské wojsko; —recht, *n.* městske práwo; —schaft, *f.* měšťanstwí, měšťanstwo, a, *n.*; —schule, *f.* měšťanská škola; —sfrau, *f.* měšťanka, y, měšťanowá, é, *f.*; —stand, *m.* staw městský; —thum, *n.* měšťanstwí, *n.*; —wache, *f.* městská stráž.

Burg-friede, *m.* obhrada, y, *f.*; 2.) hradní smlauwa; —graf, *m.* purkrabě, ěte, purkrabí, ího, *m.*; —gräfin, *f.* purkrabka, y, purkrabowá, é, *f.*; —grafschaft, *f.* purkrabstwí, *n.*

Bürg-in, *f.* rukojemnice, e, ručitelka y, *f.*; —schaft, *f.* rukojemstwí, *n.*

Burg-thor, *n.* hradní brána; —verließ, *n.* hladomorna, y, *f.*; —vogt, *m.* hradní, ího, hradník, kastelán, a, *m.*; —vogtei, *f.* hradnictwí, kastelanstwí, *n.*; —wache, *f.* hradní stráž; —wächter, *m.* hradský, ého, *m.*; —warte, *f.* hradní hlídka.

Bursch, *m.* mladík, chlapík, hoch, a, synek, nka, *m.*; Lehr —, účeň čne, *m.*

Bürschbüchse, *f.* —rohr, *n.* tažená zbraň.

Bürschen, *v.* střileti, honiti, lowiti.

Bürste, *f.* kartáč, e, *m.*, štětka, y, *f.*; bürsten, *v.* česati kartáčem, kartáčowati.

Bürstenbinder, *m.* štětkář, e, *m.*

Bürzel, *m.* kusý ocas; des Federviehes, chustřice, e, *f.*; Steiß, zadek, dku, *m.*

Burzelbaum, *m.* kotrmelec, kotrleč, kozelec, lce, *m.*

Burzeln, *v.* swaliti se, překotiti se, burcowati.

Busch, *m.* křow, *n.* křowina, y, *f.*

Campagne, *f.* wojenská wýprawa.
Campher, *m.* kafr, u, *m.*; —baum, kafrownik, wawřín, u, *m.*; —spiritus, *m.* kafrowý líh.
Campiren, *v.* polem ležeti.
Canaille, *f.* luza, hluza, holota, y, *f.* ničema, y, *m.*
Canal, *m.* odtok, průwod, u, *m.* stoka, y, *f.*; (Meerenge), průliw mořský.
Canapee, *n.* pohowka, y, *f.* lehátko, a, *n.*
Canarienvogel, *m.* kanárek, rka, *m.*
Candelzucker, *m.* cukrkand, u, *m.*
Candidat, *m.* čekatel, e, nowáček, čka, *m.*
Candieren, *v.* cukrowati, cukrem zaděláwati.
Cancel, *f.* Zimmet.
Canevas, *m.* kanafas, u, *m.*
Canon, *m.* kánon, u, *m.*; prawidlo, ředidlo, a, *n*; církewní ustanowení; —icat, *n.* kanownictwí, *n.*; —icus, *m.* kanownik, a, *m.*
Canone, *f.* ſ. Kanone.
Canon-iſation, *f.* wyhlášení za swatého; —iſch, *adj.* kanownicky, zákonní; —iſiren, *v.* za swatého wyhlásiti.
Cantate, *f.* kantáta, y, zpiwaná, é, *f.*
Cantilene, *f.* písnička, y, *f.*
Cantillen, *f.* kotaučky, *pl.*
Canton, *m.* kraj, e, *m.* podkrají, *n.*; —ieren, *v.* po wsech ležeti.
Cantor, *m.* kantor, a, učitel, e, *m.*
Cap, *n.* předhoří, *n.* mys, u, *m.*
Capellan, *m.* kaplan, a, *m.*; —ei, *f.* kaplanstwí, *n.* kaplanka, y, *f.*
Capell-e, *f.* kaple, e, *dem.* kaplička, y, *f.*; 2) hudební sbor; 3.) (Chem.) žerď, i, *f.*; —meiſter, *m.* ředitel hudby.
Caper, *m.* lapač lodí; 2) laupežná loď; —ei, *f.* lodí lapání, laupežnictwí na moři; —n, *v.* lodí lapati, uloviti.
Capern, *pl.* ſ. Kapern.
Capital, *n.* jistina, y, *f.* uložené peníze, kapitál, u, *m.*; 2.) Säulenkopf, hlawice u sloupu, makowice, e, *f.*; Capital, *adj.* hlawní; 2.) hrdelní; —iſt, *m.* kapitalista, y, boháč, e, *m.*
Capitän, *m.* setník, kapitán, a, *m.*
Capitel, *n.* hlawa, hlawizna, y, *f.*, oddíl, u, *m.*; 2.) předmět, u, *m.*; 3.) wymluwa, y, *f* kárání, *n.*; einem das — leſen, někomu wymluwiti, někoho kárati; 4.) sbor kanowníků, kapitola, y, *f.*
Capitul-ation, *f.* smlauwa, y, *f.*; eine Stadt auf — übergeben, na sliby a zákazy odewzdati město; 2.) — eines Soldaten, úmluwa služby; —iren, *v.* smlauwau se wzdáti, smluwiti se o wzdání, 2.) sjednati, smluwiti se.
Capriole, *f.* lehký a křepký skok.
Capſel, *f.* skrýška, mošenka, chránička, y, *f.*; 2.) Fruchtheile, šešulka, y, *f.*
Caput, *adj.* Zemauben — machen, někoho zkaziti.
Caput-, — rock, *m.* kaput, u, *m.*
Caput, *adj.* mdlý, mrtwý; er iſt ſchon —, již je po něm.
Capuze, *f.* kápě, kapuce, e, *f.*
Carabin-er, *m.* karabina, y, *f.*; —ier, *m.* karabinik, a, *m.*
Caraffine, *f.* karafina, y, *f.*
Carbonade, *f.* Carbonadel, *n.* karbanátky, *pl.* sekané maso.
Carbunkel, Karfunkel, *m.* (Edelſtein) uhlík, u, *m.*; 2.) (Geſchwür), pryskýř páliwý.
Cardamome, *f.* rajské zrno.
Cardinal, *m.* kardinál, a, *m.*; Cardinal-, kardinálský, *adj.*; —hut, *m.* klobauk kardinálský; —würde, *f.* kardinálství, *n.*
Cardobenedicten, *m.* přímětník wlaský.
Carfiol, *m.* kwětná hlawatice, *f.* karfiol, u, *m.*
Carikatur, *f.* čeřidlo, a, *n.* přtwora, y, *f.*
Carmeliter, *m.* karmelita, y, *m.*
Carmeſin, *m.* červec, wce, karmazín, u, *m.*
Carmin, *m.* karmín, u, *m.*
Carneval, *m.* masopust, u, *m.*
Carneol, *m.* karneol, krwawník, u, *m.*
Carpie, *f.* ſ. Charpie.

Christus, m. Kristus, a, m.
Christwurz, f. čemeřice zimní.
Chronik, f. letopisy, pl. m. kronyka, y, f.; —ist, m. letopisec, sce, kronykář, e, m.
Chronologie, f. časozpyt, letořád, u, m.
Chrysolit, m. zelenotice, e, f.
Chrysopras, chrysopras, u, m.
Chur, f. wolení, n.; 2.) wolenstwí, n.; —fürst, m. wolenec, wolenník w říši; —fürstlich, adj. wolenský.
Cider, m. jablčák, u, m.
Cirkel, m. hrub, u, m. hrubádko, kružídlo, a, n.
Cirkuliren, v. kolem jíti, kolowati.
Cisterne, f. nádržka, čisterna, y, f.
Cisterzienser, m. cisterciák, a, m.
Citadelle, f. pewnost při městě.
Cither, f. s. Zither.
Citrone, f. citron, u, m.; —engelb, adj. citronowé barwy.
Civil, adj. městský.
Claſſe, f. řád, u, pořádek, dku, m. střída, y, f.
Claufur, f. zawření, zamknutí, n. zápona, y, f.
Clavier, n. klawír, klawikord, u, m.
Cleriſei, f. duchowenstwo, kněžstwo, a, n.
Client, m. swěřenec, nce, m.
Cloak, m. stoka, y, f. kanál, u, m.
Cochenille, f. červec americký.
Cocos baum, m. kokosník, u, m.; —nuß, f. kokos, u, m. morský ořech.
Colibri, m. medossaw, kolibřík, a, m.
Collationiren, v. srownáwati.
Collator, m. pán sádusní, patron, a, m.
Collecte, f. sbírání, n.; 2.) sbírka, y, f.
Collegc, m. saudruh, spoluúředník, spoludůstojník, a, m.
Collegium, n. kolej, e, m, sbor, u, m.; Vorleſung, čtení, n.
Collet, n limec, mce, kazák, u, m.
Colon-ie, f. osada, y, f.; —iſt, m. osadník, a, m.
Colophonium, n. kolofonie, e, f živice z terpentinu.
Coloquinte, f. kolokwinta, y, f. tykwice zámorská.
Colorit, n. barwitost, i, f.
Columne, f. sloupec, pce, m.
Commando-ant, m. welitel, e, komandant, a, m.; —iren, v. weleti, rozkazowati; —o, n. welení, komando, a, n.; 2.) komenda, y, f.; 3.) welitelství, n.
Commerz, m. obchod, u, m.; —iell, adj. obchodní, obchodnický.
Commerzienrath, m. obchodní rada.
Commis, m. kupecký mládenec.
Commiſſär, m. komisař, e, m.
Commißbrod, n, chléb wojenský, komisárek, rku, m.
Commiſſion, f. komisi, f. nařízení, n. jednatelství, n.
Commun-iciren, v. přijímati, k wečeři páně přistaupiti; 2.) welebnau swátost podáwati; 3.) seznámiti koho s čím; —ion, f. přijímání, přisluhowání, n.; 2.) obecenství, n
Compagnie, f. towaryšstwo, společenstwo, a, n.; 2.) kompanie, e, setnina, y, f.
Compaß, m. kompas, u, m.
Compliment, n. poklona, y, f.; zdwořilost, i, f.
Complott, n. spiknutí, n.; —iren, v. spiknauti se, zosnowati.
Concentriren, v. sestřediti, sehnati, shustiti.
Concept, n. koncept, u m. náwrhní spis; einem das — verrücken, zmásti koho.
Concert, n. koncert, u, m.
Concilium, n. sněm, sbor, u, m.; sbor církewní.
Concipiren, v. spis nawrhnauti.
Concordanz, f. konkordance, jednoswornost, i, f.
Concubine, f. sauložnice, e, ženima, kubína, y, f.
Concurs, m. zběh, konkurs, u, m.
Condol-enz, f. sautrpnost, saustrast, i, f.; —iren, v. sautrpnost míti.
Confect, n. cukrowinky, pamlsky, pl. pochautka, y, f.
Conferenz, f. rokowání, n.
Confiſciren, v. pobráním trestati.

ačkoliw; —bei, *adv.* wedlé, přitom, při něm.

Dach, *n.* střecha, y, *f.* krow, u, *m.*; —boden, *m.* podstřeší, podkrowí, *n.*; —decker, *m.* pokrywač, e, *m.*; —fahne, *f.* f. Wetterfahne; —fenſter, *n.* sklopec, okno w střeše; —kammer, —ſtube, *f.* podstřešní, podkrowní komora, *f.* srub, u, srubek, bku, *m.*; —rinne, *f.* žlab, u, žlábek, bku, *m.*

Dachs, *m.* jezwec, jezowec, wce, *m.*; —hund, *m.* pes na jezewce.

Dach-ſpitze, *f.* wrch ob. hřeben střechy; —ſtein, *m.* f. Dachziegel; —ſtroh, *n.* sláma na pošiwání střechy; —ſtuhl, *m.* krowy, *pl.* stolice, krownice, e, *f.*; —ziegel, *m.* dlažička, krywka, y, křidlice, e, *f.*

Da-burch, *adv.* tudy, tady; onady; 3.) tím, skrze to, skrze něj, skrze ni, tím, jím, ji; —fern, *conj.* jestli, pokud, pokudžby; pakli; —für, *adv.* za něj, za ni, za to; 2.) o to; —gegen, *adv.* proti tomu, proti němu, proti ni; 2.) za to; 3.) *conj.* naproti tomu, naopak; —heim, *adv.* doma.

Daguerotyp, *m.* dagerotyp, u, *m.* světlorytina, y, *f.*

Da-her, *conj.* z toho; z toho místa, odtud; odonud, odtamtud; blíže sem; 2.) deßwegen, protož, pročež, tedy; —herum, *conj.* tam tudy, tam okolo, okolo toho; —hier, *adv.* zde, tu.

Dahin, *adv.* tam, na to misto, k tomu, na to; —aus, *adv.* tady pryč, tady wen; —geben, *v.* podati, oddati; — —gegen, *adv.* naproti tomu; —gehen, *v.* jiti tam, pojiti, zajiti; —gerathen, *v.* dostati se tam, podíti se; připadnauti na to; —ſein, *v.* skonati, dokonati; er iſt dahin, je po něm; —ſtellen, *v.* odstawiti; *fig.* přestati, přestáwati na něčem; etwas dahingeſtellt ſein laſſen, něčeho zatím pouechati.

Da-hinten, *adv.* na zad, ze zadu, zpátkem, pozadu; —hinter, *adv.* za tím, za nim, za ni, pozadu; za něj, za ni, za to; dahinter kommen, wyskaumati, wysliditi, zwěděti něco, —ſtecken, wěseti za tím.

Dahlen, *v.* šaškowati, děckowati.

Dalken, *m.* wdolek, lku, *m.*

Damalig, *adj.* tehdejší, tehdáž bywalý.

Damals, *adv.* tehdy, tehdáž, tenkrát.

Damascenerklinge, *f.* damascenka, damascký čepel.

Damaſcir-en, *v.* damaškowati; —ung, *f.* násečka.

Damaſt, *m.* damašek, šku, *m.*; —arbeit, *f.* damaskowá práce; —en, *adj.* damaškowý.

Dame, *f.* dáma, y, paní, í, *f.*

Damen-bret, *n.* wrhcábnice, e, *f.*; —ſpiel, *n.* hra wrhcábní; —ſtein, *m.* kámen wrhcábní

Damhirſch, *m.* daněk, ňka, *m.*; —kuh, *f.* daňka, y, daňcice, e, *f.*

Dämiſch, *adj.* hlaupý, zmatený, pošetilý, wrtohlawý.

Damit, *f. conj.* by, aby, ať, že; 2.) *adv.* tím, jím, ji.

Damm, *m.* násyp, u, *m.* hráz, e, hať, í, *f.*

Dämmen, *v.* hráz ober hatě dělati, hatiti, zahatiti.

Dammerde, *f.* prší, í, ornice, e, *f.*

Dämm-erig, *adj.* temný, šerý, mračný; —ern *v.* tmiti se, smrkati se, šeriti se; des Morgens, dniti se, swítati, rozbřeskowati se; —erung, *f.* des Abends, saumrak, u, *m.* smrkání, šero, a, *n.*; des Morgens, swítání, *n.* swit, úswit, břesk, u, *m.*

Dämon, *m.* skřet; čas, běs, a, *m.*

Dampf, pára, y, *f.* dým, čad, u, kauř, e, *m.*; 2.) dušnost, i, *f.*; —bad, *n.* parní lázeň; párna, y, párnice, e, *f.*; —en, *v. n.* wydáwati páru, kauřiti se; *v. a.* čaditi, kauřiti.

Dämpfen, *v.* uduſiti, utlačiti; das Fleiſch —, dusiti maso; das Feuer —, oheň dusiti, hasiti, ututlati.

Dampfer *m.* párník, u, *m.*

Dämpfer, *m.* dusítko, a, *n.* 2) hasidlo, a, *n.*

Dampfig, *adj.* plný páry, kauře; parný.

Dämpfig, *adj.* engbrůstlig, dušný; ein —es Pferd, soptivý kůň.

Darſtrecken, *v.* natáhnauti; *fig.* podati, podáwati; půjčiti.

Darthun, *v.* dokázati, dowesti, dowoditi.

Darüber, *adv.* na to, na ně; nad tím, nad nim; 2.) přes to, přes ně, mimo to, krom toho, wice; 3.) o tom.

Darum, *adv.* okolo toho, okolo něho; 2.) proto, za to, o to.

Darunter, *adv.* pod to, pod ně; pod nim, pod tím; 2.) při tom, w tom, skrze to; 3.) méně; darüber oder darunter, wice neb méně; es geht Alles darüber und —, wšecko jde na ruby, ober dnem na wrch.

Das, *pron.* ſ. der.

Daſelbſt, *adv.* tu, zde; tam, tamto.

Daſeyn, *n.* přítomnost, i, *f.*; 2.) bytí, *n.* bytnost, i, *f.*

Daſeyn, *v.* tu, tam býti; přítomnu býti; potrwati.

Daſjenige, ſ. derjenige.

Daſig, *adj.* zdejší, odtud; 2.) tamotný.

Daſmal, *adv.* tenkrát, tehdáž.

Daß, *conj.* že; 2.) aby, by, ať; 3.) co; 4.) až.

Daſſelbe, ſ. derſelbe.

Datiren, *v.* napsati, udati den; es datirt ſich von lange her, je tomu dáwno.

Dattel, *f.* datle, e, *f.* daktyl, u, *m.*; —baum, *m.* daktylowý strom, datlownik, u, *m.*

Datum, *n.* napsaný den, dání, dáno; bis dato, až po dnes.

Daube, *f.* duba, dužina, daužka, y, *f.*

Dauchten, *v.* zdáti se, widěti se

Dauer, *f.* trwalost, stálost, i, *f.*; trwámí, stání, *n.*; —haft, *adj.* trwanliwý, trwalý, stálý; —haftigkeit, *f.* trwalost, trwácnost, stálost, wěčitost, i, *f.*; —n, *v.* trwati, potrwati, wydržeti, pobyti; ewig dauernd, wěčitý; —n, *v.* litowati, líto býti; es dauert mich, lituji, je mi žel.

Daumen, *m.* palec, lce, *m*; Daumen-, *adj.* palecní.

Däumling, *m.* paleczník, u, *m.* *fig.* paleček, čka, *m.*

Daus, *n.* tauš, e, *m.*

Davon, *adv.* z toho, z něhož, od toho, od něhož, o tom, o němž; — bringen, odnesti; ſein Leben — bringen, swým žiwotem ujíti; — gehen, odejíti, ujíti, prchnauti; —kommen, ujíti čemu, wyklauznauti; — laſſen, upustiti, odstaupiti; ſich — machen, ukliditi se; — ſchleichen, odkrásti se; — tragen, odnesti; 2) erlangen, obdrženi, nabyti, dojíti, dosáhnauti; 3.) etwas erwiſchen, utržiti sobě něco.

Davor, *adv.* před tím, před nim, před tau, před ni; před toho, před něj, před tu, před ni, před to, před ně; 2.) pro; 3.) za to; — bewahre uns Gott, toho uchowej nás Bůh.

Dawider, *adv.* proti tomu, proti němu, proti té, proti ní; —ſetzen, protiwiti se, býti od toho.

Dazu, *adv.* k tomu, k němu, k ni, přes to, na to; —mal, ſ. damals.

Dazwiſchen, *adv.* mezi tím, mezi nim, u prostřed toho, mezi tau, mezi ni, mezi nimi; mezi to, mezi ně; 2) w to, do toho; —kunft, *f.* příští; wkročeni mezi to, příchod k tomu.

Debatte, *f.* rozmluwa, hádka, y, *f.*; —iren, *v.* rozmlauwati, rokowati.

Decanat, *n.* děkanstwí, *n.*

December, *m.* prosinec, wlčenec, nce, *m.*

Dechant, **Decan**, *m.* děkan, a, *m.*

Decher, *m.* desítka, y, *f.*

Decimal, *adj.* desetinný; —bruch, *m.* zdrobenina desetinná, zlomek desetinný.

Deckbett, *n.* swrchnice, e, duchna, y, *f.* swrchní peřina.

Decke, *f.* přikrywadlo, oděwadlo, a, *n.* krow, pokrow, zákrow, přikrow, u, *m.*; přikrywka, zakrywka, přístěra, y, *f.*; eines Zimmers, strop, u, *m.*; — von Rohr, rohožka, y, *f.*; Bettdecke, powlaka.

Deckel, *m.* wiko, a, *n.* přikrywka, y,

nost, i, *f.*; —mal, *n* památka, y, *f.* pomník, u, *m.*; —münze, *f.* památní peníz; —spruch, *m.* památná propowidka; —ungsart, ober —art, *f.* powaha, y, *f.* způsob myšlení; —würdig, *adj.* památný, paměti hodný; —würdigkeit, *f.* památnost, pamětihodnost, i, *f.*; —zeichen, *n.* památní znamení; —zettel, *m.* památní listek.

Denn, *conj.* neb, nebo; 2.) tedy; 3.) leč; 4.) než; 5.) pak, li; 6.) potom.

Dennoch, *adv.* wšak, předce, nicméně.

Denuntiant, *m.* udawač, e, *m.*

Departement, *n.* okršlek, lku, *m.*

Deponiren, *v.* schowat dáti; dáti ke schowání.

Depositum, *n.* schowaná wěc, k schowání daná wěc.

Deputat, *n.* náchlebí, *n.* plat w potrawě.

Deputation, *f.* poslání, *n.* poslanci, *pl. m.* poslanectwo, a, *n.*

Deputirter, *m.* poslanec, nce, *m.*

Der, die, das, als Geschlechtswort wird es im Czechischen nicht ausgedrückt; 2.) dieser, diese, dieses, ten, ta, to; tento, tato, toto; 3.) on, ona, ono; 4.) derjenige, diejenige, dasjenige, ten, ta, to; 5.) welcher, welche, welches, který, á, é, jenž.

Derangiren, *v.* w nepořádek uwesti.

Derb, *adj.* hmotný, tuhý, hrubý; notný; silný; —heit, *f.* tuhost, hrubost, i, *f.*

Dereinst, *adv.* někdy, jednau; —ig, *adj.* někdejší, budaucí.

Derenthalben, derentwegen, um derentwillen, pro ně, pro kteréž; 2.) pro to, z té příčiny.

Dergestalt, *adv.* tak, takowým způsobem.

Dergleichen, *adj.* takowý, jaký.

Derhalben, protož, pročež.

Derjenige, *pron.* ten, ta, to.

Derlei, ſ. desgleichen.

Dermal, *adv.* nyní, teď; —ig, *adj.* nynější.

Dermaſſen, *adv.* tak, na takowý způsob.

Ders. *pr.* Jeho, Její, Jích, Jejích, Wáš.

Derſelbe, derſelbige, *pr.* týž, táž, též; ten samý, ta samá, to samé.

Derweilen, za tím, mezi tím.

Deſerteur, *m.* odběhlec, lce, poběhlík, prcklík, úskok, a, *m.*

Deßfalls, *adv.* proto; 2.) nicméně.

Desgleichen, *adj.* takowý, jaký; 2.) *conj.* též, rowněž, nápodobně.

Deshalb, ſ. deswegen.

Deſpot, *m.* zwolnowládce, krutowládce, e, *m.*; —iſch, *adj.* zwolnowládný, krutowládný; —ismus, *m.* zwolnowládství, *n.* krutowláda, y, *f.* —krutnictwí, *n.*

Deſſein, *n.* wýměr; záměr, u, *m.*

Deſſenungeachtet, *ad.* proto pro wšecko.

Deſſert, *n.* pochoutky, *pl.*

Deſtill-ateur, *m.* přepalowač, přehaněč, e, *m.*; —iren, *v.* páliti, přepalowati wody, přehánětí.

Deſto, *adv.* tím; je, desto, čím, tím.

Deswegen, *adv.* proto, za tau příčinau.

Detaſch-ement, *n.* oddíl, u, m.; —iren, *v.* oddíl wojska wyprawiti.

Detail, *n.* částečnost; podrobnost, zewrubnost, i, *f.*

Deuten, *v.* okázati; 2.) kywati; mit den Augen —, očima kynauti, pokynauti; einen Traum —, sen wykládati.

Deutlich, *adj.* patrný, zřejmý, zjewný swětlý, jasný; —keit, *f.* zřejmost, zřetelnost, patrnost, i, *f.*

Deutſch, *adj.* německý; —meiſter, *m.* mistr řádu německého.

Deutung, *f.* okázání, wykládání, *n.*; wýklad, u, *m.*

Diaconus, *m.* jahen, hna, *m.*

Diadem, *n.* korunkowý winek.

Dialekt, ſ. Mundart.

Dialektik, *f.* rozhodnice, e, *f.* rozumoslowectwí, *n.*; —er, *m.* rozumoslowec, wce, *m.*

Dialog, *m.* rozmluwa, y, *f.*

nost, i, *f.*; —mal, *n* památka, y, *f.* pomník, u, *m.*; —münze, *f.* památní peníz; —ſpruch, *m.* památná propowidka; —ungsart, oder —art, *f.* powaha, y, *f.* způsob myšlení; —würdig, *adj.* památný, paměti hodný; —würdigkeit, *f.* památnost, pamětihodnost, i, *f.*; —zeichen, *n.* památní znamení; —zettel, *m.* památní lístek.

Denn, *conj.* neb, nebo; 2.) tedy; 3.) leč; 4.) než; 5.) pak, li; 6.) potom.

Dennoch, *adv.* wšak, předce, nicméně.

Denuntiant, *m.* udawač, e, *m.*

Departement, *n.* okršlek, lku, *m.*

Deponiren, *v.* schowat dáti; dáti ke schowání.

Depoſitum, *n.* schowaná wěc, k schowání daná wěc.

Deputat, *n.* náchlebí, *n.* plat w potrawě.

Deputation, *f.* poslání, *n.* poslanci, *pl.* *m.* poslanectwo, a, *n.*

Deputirter, *m.* poslanec, nce, *m.*

Der, die, das, als Geſchlechtswort wird es im Čechiſchen nicht ausgedrückt; 2.) dieſer, dieſe, dieſes, ten, ta, to; tento, tato, toto; 3.) on, ona, ono; 4.) derjenige, diejenige, dasjenige, ten, ta, to; 5.) welcher, welche, welches, který, á, é, jenž.

Derangiren, *v.* w nepořádek uwesti.

Derb, *adj.* hmotný, tuhý, hrubý; notný; silný; —heit, *f.* tuhost, hrubost, i, *f.*

Dereinſt, *adv.* někdy, jednau; —ig, *adj.* někdejší, budaucí.

Derenthalben, derentwegen, um derentwillen, pro ně, pro kteréž; 2.) pro to, z té příčiny.

Dergeſtalt, *adv.* tak, takowým způsobem.

Dergleichen, *adj.* takowý, jaký.

Derhalben, protož, pročež.

Derjenige, *pron.* ten, ta, to.

Derlei, ſ. desgleichen.

Dermal, *adv.* nyní, teď; —ig, *adj.* nynější.

Dermaſſen, *adv.* tak, na takowý způsob.

Ders, *pr.* Jeho, Jeji, Jích, Jejích, Wáš.

Derſelbe, derſelbige, *pr.* týž, táž, též; ten samý, ta samá, to samé.

Derweilen, za tím, mezi tím.

Deſerteur, *m.* odběhlec, lce, poběhlík, prcklik, úskok, a, *m.*

Deßfalls, *adv.* proto; 2.) nicméně.

Deßgleichen, *adj.* takowý, jaký; 2.) *conj.* též, rowněž, nápodobně.

Deßhalb, ſ. deßwegen.

Deſpot, *m.* zwolnowládce, krutowládce, e, *m.*; —iſch, *adj.* zwolnowládný, krutowládný; —iſmus, *m.* zwolnowládství, *n.* krutowláda, y, *f.* krutnictwí, *n.*

Deſſein, *n.* wyměr; záměr, u, *m.*

Deſſenungeachtet, *ad.* proto pro wšecko.

Deſſert, *n.* pochautky, *pl.*

Deſtill-ateur, *m.* přepalowač, přehaněč, e, *m.*; —iren, *v.* páliti, přepalowati wody, přeháněti.

Deſto, *adv.* tím; je, deſto, čím, tím.

Deßwegen, *adv.* proto, za tau příčinau.

Detaſch-ement, *n.* oddil, u, *m.*; —iren, *v.* oddil wojska wyprawiti.

Detail, *n.* částečnost; podrobnost, zwrubnost, i, *f.*

Deuten, *v.* okázati; 2.) kýwati; mit den Augen —, očima kynauti, pokynauti; einen Traum —, sen wykládati.

Deutlich, *adj.* patrný, zřejmý, zjewný swětlý, jasný; —keit, *f.* zřejmost, zřetelnost, patrnost, i, *f.*

Deutſch, *adj.* německý; —meiſter, *m.* mistr řádu německého.

Deutung, *f.* okázání, wykládání, *n.*; wýklad, u, *m.*

Diaconus, *m.* jahen, hna, *m.*

Diadem, *n.* korunkowý winek.

Dialekt, ſ. Mundart.

Dialektik, *f.* rozhodnice, e, *f.* rozumoslowectwí, *n.*; —er, *m.* rozumoslowec, wce, *m.*

Dialog, *m.* rozmluwa, y, *f.*

Diligence, *f.* poštowský wůz; rychlá pošta.
Dill, *m.* Dille, *f.* kopr, u, *m.*
Dille, *f.* díra, trubka, y, *f.*
Ding, *n.* wěc, i, *f.* twor, u, *m.*; —en, *v.* smluwiti, najimati, zjednati; —lich, *adj.* wěcný, wěcnatý.
Dinkel, *m.* běl, samopše, *f.*
Dinte, *f.* inkaust, u, *m.*
Diöces, *f.* biskupská osada.
Diplom, *n.* list ober listina wýsadní.
Diplomat-ik, *f.* diplomatika, y, *f.*; —isch, *adj.* listinný, diplomatický.
Dir, *pron.* tobě, ti.
Direct, *adj.* bezprostřední.
Director, *m.* ředitel, e, *m.*; —ium, *n.* ředitelstwí; ředitelstwo, a, *n.*
Dirne, *f.* diwka, holka; děwečka, y, *f.*
Discant, *m.* diskantowý hlas; —ist, *m.* diskantista, y, *m.*
Discutiren, *v.* odpočísti, odpočítati, sraziti.
Disconto, *n.* odpočítání, odpočtení, *n.* srážka, y, *f.*
Disharmonie, *f.* nesauměrnost, *f.*
Diskret, *adj.* opatrný, šetrný, rozšafný.
Dispens-ation, *f.* prominutí, odpuštění, *n.*; —iren, *v.* propustiti, prominauti.
Dispon-iren, *v.* zaříditi, nařiditi; —irt, *adj.* zařízený; 2.) namluwený; 3.) aufgelegt, w rozmaru, w míře; gut—, dobre mysli; übel —, newrlý.
Disposition, *f.* pořízení, ustanowení, *n.*; 2) rozmar, u, *m.* ochota, y, *f.*
Disput-ation, *f.* rozhádka, y, *f.* odporní rozmluwa; —iren, *v.* hádati se, rozhádku miti.
Distel, *f.* oset, *gen.* ostu; 2.) bodlák, u, *m.*; —fink, *m.* stehlík, a, *m.*
District, *m.* okres, újezd, powet, u, *m.*
Döbel, *m.* (Fisch), jelec, lce, *m.*; 2.) (Pflock), kolík, klínek, nku, *m.*
Doch, *adv.* wšak, předce, ale, než, pak, aspoň, wždyť; ja doch, i ano; nicht doch, i ne.
Docht, *m.* knot, u, *m.*
Docke, *f.* Schiffswerfte, loděnice, e, *f.* 2.) slaupek, pku, *m.* 3.) Puppe, lautka, y, *f.* 4.) in Fischteichen, čep, u, *m.*
Doctor, *m.* lékař, e, doktor, a, 2.) učitel, e, *m.*; —würde, *f.* doktorát, u, doktorstwí, *n. m.* hodnost doktorská.
Dogge, *f.* tarač, e, *m.* anglický pes.
Dohle, *f.* kawka, y, *f.*
Dohne, *f.* lapačka, smyčka, y, *f.* ostidlo, a, *n.*
Dolch, *m.* dýka, y, *f.* kordík, u, *m.*
Dolde, *f.* štítek, tku, swršek, šku, wrcholík, u, *m.*
Dolmetsch-en, *v.* tlumačiti, tlumočiti; —er, *m.* tlumočník, a, tlumač, e, *m.*
Dom, *m.* kuple, e, klenba, y, *f.* sklepení, *n.*; 2.) hlawní ober katedrální chrám.
Domäne, *f.* Domänengut, *n.* komorní statek.
Dom-kapitel, *n.* kapitola kanownická; —hack, *m.* tumpach, u, *m.*; —herr, *m.* kapitolní děkan; —herr, *m.* kanownik, a, *m.*
Dominikaner, *m.* dominikán, a, *m.*
Dom-kirche, *f.* katedrální ober hlawní chrám; —pfaff, *m.* hýl, a, *m.*; —probst, *m.* katedrální probošt; —propstei, *f.* katedrální proboštwí; —stift, *n.* katedrálstwí, *n.* kapitola, y, *f.*
Donner, *m.* hrom, u, *m.* hřímání, *n.*; —er, *m.* hřímatel, e, *m.*; —keil, -strahl *m.* hrom, hromowá střela; —n, *v.* hřmiti, hřímati; 2.) fluchen, hromowati; —schlag, *m.* hromowá rána, hromobití, *n.*; —stag, *m.* čtwrtek, tka, *m.*; —stimme, *f.* hřmicí hlas; —strahl, *m.* perunowá střela; —wetter, *n.* hromobití, *n.* hřímota, y, *f.*
Doppel-, *adj.* dwojí, dwojnásobný, dwojný; —adler, *m.* dwauhlawyorel, —bier, *n.* ležák, u, *m.*; —fenster, *n.* dwojité okno; —flinte, *f.* dwojka, y, *f.*; —hacken, *m.* hákownice, e, *f.* dwojhák, u, *m.*; —laut, *m.* dwauhlásku, y, *f.* dwojzwuk, u, *m.*; —n, *v.* dwojiti, dwojnásobiti; 2.) Stricfeln, boty

obrátiti; 6) *fig.* der Kopf dreht ſich ihm, hlawa mu jde kolem.

Dreh-er, *m.* točič, e, krautil, a, *m.*; 2.) zum Zwirnen, wrtilka, y, *f.*; —krankheit, *f.* (der Schafe) wrtohlawost, *f.*; —kreuz, *n.* točná rohatina; —orgel, *f.* kolowrátek, tku, *m.*; —pult, *n.* otočný stolek; —ſtuhl, *m.* otočná stolice; —würfel, *m.* točitá kostka.

Drei, tři, tří; das —, *n.* trojka, y, trojice, e, *f.*; —blatt, *n.* trojlist, u, trojlistek, tku, *m.*; —blätterig, *adj.* třílistý.

Dreieck, *n.* trojhran, trojhranník, u, *m.*; —ig, *adj.* třihranný.

Dreieinig, *adj.* trojjediný, trojosobný; —keit, *f.* trojjedinost, i, *f.*; 2.) Trojice, e, *f.*

Dreier, *m.* trojka, y, *f.* 2) (Münze.) trojník (tronik), u, *m.*; —let, *adj.* troji.

Dreifach, *adj.* trojnásobný.

Dreifaltig, ſ. dreieinig; —keit, ſ. Dreieinigkeit.

Drei-farbig, *adj.* třibarewný; —felderwirthſchaft, *f.* trojstranné hospodárstwí; —fuß, *m.* třinožka, y, *f.*; —fußig, *adj.* třinohý; —heit, *f.* trojnost, *f.*; ——hundert, tři sta; —jährig, *adj.* tříletý, tříroký; —königfeſt, *n.* slawnost swatých třech králů; —ling, *m.* trojnik, u, *m.*; 2) mira 30 wěder.

Dreimal, *adv.* třikrát; —ig, *adj.* třikrátní.

Drei-monatlich, *adj.* tříměsíčný; —ſchlag, *m.* (b. Pferde), jinochod, mimochod, u, *m.*; 2) (in d. Landwirthſch.) mlácení we třech; —ſeitig, *adj.* trojstranný; —ſtig, *adj.* trojsedlý; —ſpännig, *adj.* trojspřežný.

Dreiſt, *adj.* smělý, srdnatý; 2.) drzý, opowážlíwý, nestydatý; —igkeit, *f.* směłost, srdnatost, odwážliwost, drzost, i, *f.*

Dreiſtündig, *adj.* třihodinný.

Dreiſylbig, *adj.* trojslabičný, trojsložkowý.

Dreißig, třídcet; —er, *m.* třídcátka, y, *f.*; 2.) třídcátník, a, *m.* třídcet let starý; —jährig, *adj.* třídcetiletý; —mal, *adv.* třídcetkrát; —ſte, *m.* třídcátý.

Dreitägig, *adj.* třidenní.

Dreizack, *m.* třizubec, trojzubec, bce, *m.*; —ig, *adj.* třizubý, trojzubný.

Dreizehn, *adv.* třináct; —te, *num.* třináctý.

Drell, ſ. Drillich.

Dreſch-en, *v.* mlátiti, cepowati; *fig.* leeres Stroh —, hluchému zpíwati; —er, *m.* mlatec, tce, *m.*; —flegel, *m.* cep, u, *m.*; —tenne, *f.* mlat, u, *m.* humno, a, *n.*

Dreſſiren, *v.* wycwičiti, motorniti; Pferde —, wycwálati koně.

Drillbohrer, *m.* swider, dru, swidřík, u, *m.*

Drillich, *m.* třílich, u, třínotek, tku, *m.* činowař, i, trojtkanina, y, *f.*

Drilling, *m.* (in der Mühle), kladnice, e, *f.*; 2.) trojče, ete, *n.*; die Drillinge, trojčata, *pl.*

Dringen, *v. n.* dráti se, tlačiti se, hrnauti se, hnáti se; 2.) *v. a.* tlačiti, wměſtnati; 3.) *fig.* auf etwas —, tlačiti na něco, usilowati o něco; 4.) in Jemand —, nastupowati, doléhati, dorážeti na koho, tisknauti koho; dringend, dringlich, doléhawý, nutný, důležitý.

Dringlichkeit, *f.* naléhawost, usilownost, *f.*

Dritte, *adj.* třetí.

Drittel, *n.* třetina, y, *f.*

Drittens, *adv.* za třetí.

Dritthalb, *adj.* půltřetí.

Droben, *adv.* nahoře, swrchu.

Droh-en, hroziti, hroziwý; —en, *v.* hroziti, wyhrožowati; *fig.* das Haus droht den Einſturz, dům je na zboření; —end, hrozící, hroziwý, pohrůžliwý.

Drohne, *f.* trubec, bce, traud, u, *m.*

Dröhnen, *v.* rachotiti, dunětí, brnětí, třásti se.

Drohung, *f.* hrozba, pohrůžka, y, *f.*

telný; *adv.* temně, šero; Dunkel, *n.* temnost, tmawost, i, temnota, y, *f.* mrak, u, *m.*

Dünkel, *m.* zdání, domnění, *n.*; 2] hrdopýcha, y, *f.*

Dunkel-blau, *adj.* temnomodrý; —braun, *adj.* snědý, temnohnědý; —gelb, *adj.* temnožlutý; —grau, *adj.* tmawosnědý; —grün, *adj.* tmawozelený; —heit, *f.* temnost, tmawost, i, *f.*; 2.) — der Witterung, pošmaurnost, i, mrákota, y, *f.*; 3.) zatmělost, nesrozumitelnost, i, *f.*; —n, *v.* tmíti se, mračiti se, smrkati se; —roth, *adj.* tmawočerwený.

Dünken, *v.* zdáti se; mich dünkt, zdá se mi; 2.) domníwati se; 3.) mysliti; das —, zdání, *n.*

Dünn, *adj.* tenký; 2.) řídký, žídký; — machen, ztenčiti, zřediti; — werden, ztenčeti, zřednauti; —heit, *f.* tenkost, řídkost, žídkost, i, *f.* —flüßig, *adj.* řídkotoký.

Dunst, *m.* pára, y, parnatost, i, *f.*; dým, u, požáry, *pl. m.*; —bad, *n.* parní lázeň; —en, *v.* kaufiti se, wydáwati páru, pařiti se.

Dünsten, *v.* pařiti; 2.) dusiti, smažiti; gedünstet, *adj.* pařený, dušený, smažený.

Dunst-ig, *adj.* parnatý, čadný; —kreis, *m.* parnatý obor.

Duodez, *n* dwanácterka, y, *f.*

Duplik, *f.* duplika, y, *f.*

Duplum, *n.* dwojnásobně.

Durch, *pr.* skrze, skrz, přes; 2.) *adv.* —und —, weskrz, nas krz.

Durchackern, *v.* proorati.

Durcharbeiten, *v.* prodělati, přerobiti; den Teig, —, těsto probmísti; sich —, probrati se, prodrati se.

Durchaus, *adv.* docela, scela, naskrz, weskrz, dokonce, zhola.

Durchbacken, *v.* propeci se, wypeci se.

Durchbeben, *v.* prochwíti.

Durchbeißen, *v.* prokausati, překausnauti.

Durchbeizen, *v.* promočiti, proleptati, ožrati.

Durchbeuteln, *v.* přesíwati.

Durchblasen, *v.* profauknauti, prowíti.

Durchblättern, *v.* ein Buch —, projíti knihu, listy přebírati; 2.) běžně přečísti, přehlédnauti.

Durchblicken, *v.* prohlédnauti, proniknauti.

Durchblitzen, *v.* problesknauti, prebleskowati.

Durchbohren, *v.* prowrtati, probodnauti, proklati, proraziti.

Durchbraten, *v.* propeci se.

Durchbrechen, *v. a.* probořiti, prolomiti, prowaliti; 2.) *v. n.* proraziti, prodrati se.

Durchbrennen, *v. a.* prohořeti, propáliti se; 2.) *v. a.* prožehati; durchgebrannt, *adj.* propáleny, prohořelý.

Durchbringen, *v.* prowesti, protáhnauti; přechowati, přeživiti; das Vermögen —, jmění promrhati, promarniti, prohýřiti.

Durchbruch, *m.* prolomení, *n.* průlom, průwal, u, *m.*; 2.) eines Dammes, strž, e, *f.*; 3.) Durchfall, průjem, jmu, *m.* běhawka, y, *f.*

Durchdämmern, *v.* proswítati, probřeskowati.

Durchdenken, *v.* promysliti, rozwažowati, rozjímati.

Durchdrängen, *v.* protlačiti, prohrnauti; sich —, prodrati se, protisknauti se.

Durchdreschen, *v.* přemlátiti, wymlátiti.

Durchdring-en, *v.* protlačiti se, protisknauti se, prodrátí se; 2.) proníkati, proraziti, projmauti, ein Leid durchdringt mein Herz, žalost proniká me srdce; —end, *adj.* pronikawý, dojímawý, ostrý; —lich, *adj* promkatelný, prorazitelný.

Durchdrücken, *v.* protlačiti, protisknauti, promačkati, prožímati.

Durcheilen, *v.* spěchem projíti ob. přejíti.

Durcheinander, *adv.* wesměs, weskrz, jedno přes druhé, horem pádem.

Durchfahren, *v.* projeti, rozjeti, rozjez-

Durchlügen, ſich, v. wylhati se.
Durchmachen, v. prodělati, propracowati, prondati.
Durchmarſch, m. prochod, prátsh, u, m. projiti, n.; —iren, v. projiti, protáhnauti, přejiti, přetáhnauti.
Durchmengen, v. promichati, zmísiti.
Durchmeſſer, m. průměr, u, m.
Durchmiſchen, v. promichati, umísiti.
Durchmüſſen, v. museti někady jíti od. jeti.
Durchmuſtern, v. přehlížeti, přebírati, přesuzowati, přetřásati.
Durchnagen, v. prohryzti, přehlodati.
Durchnähen, v. prošiti, prošiwati.
Durchnäſſen, v. promočiti.
Durchpaß, m. prosmyk, u, m.; —iren, v. projiti, procházeti, projeti, projížděti.
Durchpeitſchen, v. promrskati, wymrskati.
Durchpflügen, v. proorati, přeorati.
Durchpreſſen, v. protlačiti, prohnésti.
Durchrechnen, v. přepočítati, wypočítati.
Durchreguen, v. proprchati, naskrz prseti, promoknauti.
Durchreiben, v. protříti, prodrbati, prodrati, prošaustati.
Durchreiſe, f. cestowání skrz, weskrz, proputowání, přecestowání, n. průchod, projezd, u, m; —en, v. cestowati, putowati skrze; zu Fuß, jíti skrze; zu Wagen, jeti skrze, prochoditi, projížděti.
Durchreißen, v. protrhnauti, prodrati, přerwati.
Durchreiten, v. jeti skrze, projížděti; ein Pferd —, koně zjezditi.
Durchrennen, v. hnáti se, běžeti skrze; rennend durchſtoßen, prohnati; die Stadt —, zběhati město.
Durchrinnen, v. téci skrze; protéci, protékati.
Durchrühren, v. promísiti, rozmíchati.
Durchſägen, v. přeřezati pilau.
Durchſchauen, v. díwati se, hleděti skrze, prozírati; prohlížeti, prosáhati.
Durchſcheinen, v. n. switíti skrze, proswitati; v. a. projasniti, prozářiti; —end, adj. proswitawý.
Durchſchieben, v. prostrčiti, prosunauti.
Durchſchießen, v. prostřeliti; ein Buch mit Papier —, prošiti knihu papirem.
Durchſchiff-bar, adj. proplawitelný, průplawný; —en, v. a. proplawiti.
Durchſchimmern, v, proswitati, bleskem prorážeti; —ernd, adj. prohlyskawý, prokmitawý.
Durchſchlafen, v. přespati.
Durchſchlag, m. probití, prorážení, n. proraz, u, m. prorážka, y, f.; beim Schneider, průboj, e, m.; in der Küche, cedidlo, a, n. cezák, u, m.; —en, v. probiti, protlauci; prorážeti; přecediti, prosiwati: 2.) ſich —, probiti se, proraziti; 3.) durchdringen, pronikati.
Durchſchleichen, v. prolezti, proklauznauti; ſich —, prokrásti se, prowlécí se.
Durchſchlingen, v. prowiti, prowinauti, protočiti, prowléci.
Durchſchlummern, v. prodřímati; předřímati.
Durchſchlüpfen, v. smeknauti se skrz, proklauznauti, promknauti se, přesmeknauti se.
Durchſchmauſen, v. prohodowati, prokwasiti.
Durchſchmiegen, ſich, v. prowinauti se, prowíjeti se.
Durchſchneiden, v. přeříznauti, prořezati, překrojiti, přetínati.
Durchſchnitt, m. proříznutí, překrojení, prostřihnutí, n.; 2.) průměr, m; im Durchſchnitte, wesměs, w průměru.
Durchſchrauben, v. prokrautiti, prošroubowati.
Durchſchreiten, v. prokračeti, projíti, prokočiti.

Durchlügen, ſich, *v.* wylhati se.
Durchmachen, *v.* prodělati, propracowati, prondati.
Durchmarſch, *m.* prochod, průtah, u, *m.* projití, *n.*; —iren, *v.* projiti, protáhnauti, přejíti, přetáhnauti.
Durchmengen, *v.* promichati, zmísiti.
Durchmeſſer, *m.* průměr, u, *m.*
Durchmiſchen, *v.* promichati, umísiti.
Durchmüſſen, *v.* museti někady jiti od. jeti.
Durchmuſtern, *v.* přehlížeti, přebírati, přesuzowati, přetřásati.
Durchnagen, *v.* prohryzti, přehlodati.
Durchnäßen, *v.* prošiti, prošiwati.
Durchnäſſen, *v.* promočiti.
Durchpaß, *m.* prosmyk, u, *m.*; —iren, *v.* projiti, procházeti, projeti, projížděti.
Durchpeitſchen, *v.* promrskati, wymrskati.
Durchpflügen, *v.* proorati, přeorati.
Durchpreſſen, *v.* protlačiti, prohnětí.
Durchrechnen, *v.* přepočítati, wypočítati.
Durchregnen, *v.* proprchati, naskrz pršeti, promoknauti.
Durchreiben, *v.* protříti, prodrbati, prodrati, prošaustati.
Durchreiſ-e, *f.* cestowání skrz, weskrz, proputowání, přecestowání, *n.* průchod, projezd, u, *m.*; —en, *v.* cestowati, putowati skrze; zu Fuß, jíti skrze; zu Wagen, jeti skrze, prochoditi, projížděti.
Durchreißen, *v.* protrhnauti, prodrati, přerwati.
Durchreiten, *v.* jeti skrze, projížděti; ein Pferd —, koně zjezditi.
Durchrennen, *v.* hnáti se, běžeti skrze; rennend durchſtoßen, prohnati; die Stadt —, zběhati město.
Durchrinnen, *v.* téci skrze; protéci, protékati.
Durchrühren, *v.* promísiti, rozmichati.
—chſägen, *v.* přeřezati pilau.
—ſchauen, *v.* díwati se, hleděti skrze, prozírati; prohlížeti, proníkati.
Durchſchein-en, *v. n.* swititi skrze, proswitati; *v. a.* projasniti, prozářiti; —end, *adj.* proswitawý.
Durchſchieben, *v.* prostrčiti, prosunauti.
Durchſchießen, *v.* prostřeliti; ein Buch mit Papier—, prošiti knihu papirem.
Durchſchiff-bar, *adj.* proplawitelný, průplawný; —en, *v. a.* proplawiti.
Durchſchimm-ern, *v.* proswitati, bleskem prorážeti; —ernd, *adj.* prablyskawý, prokmitawý.
Durchſchlafen, *v.* přespati.
Durchſchlag, *m.* probití, prorážení, *n.* proraz, u, *m.* prorážka, y, *f.*; beim Schneider, průboj, e, *m.*; in der Küche, cedidlo, a, *n.* cezák, u, *m.*; —en, *v.* prohiti, protlauci; prorážeti; přecediti, prosiwati; 2.) ſich—, probiti se, proraziti; 3.) durchdringen, proníkati.
Durchſchleichen, *v.* prolezti, proklauznauti; ſich—, prokrásti se, prowlížeti se.
Durchſchlingen, *v.* prowiti, prowinauti, protočiti, prowléci.
Durchſchlummern, *v.* prodřímati; předřímati.
Durchſchlüpfen, *v.* smeknauti se skrz, proklauznauti, promknauti se, přesmeknauti se.
Durchſchmauſen, *v.* prohodowati, prokwasiti.
Durchſchmiegen, ſich, *v.* prowinauti se, prowíjeti se.
Durchſchneiden, *v.* přeříznauti, prořezati, překrojiti, přetínati.
Durchſchnitt, *m.* prořiznutí, překrojení, prostřihnutí. *n.*; 2.) průměr, *m.*; im Durchſchnitte, wesměs, w průměru.
Durchſchrauben, *v.* prokrautiti, prošraubowati.
Durchſchreiten, *v.* prokračeti, projíti, prokočiti.

Durchwühlen, *v.* proryti, zrýpati, přehrabati, prokutiti.
Durchzählen, *v.* přepočítati.
Durchziehen, *v. a.* protáhnauti; einen Faden —, nit prowlíknauti; *v. n.* projíti, projeti, táhnauti skrz—.
Durchzug, *m.* průchod, průjezd, průtah, u, *m.* tažení skrz—, projití, *n.*
Durchzwängen, *v.* protlačiti silau.
Dürfen, *v.* smíti, moci; zapotřebí býti, potřebowati.
Dürftig, *adj.* potřebný, nuzný, chudobný; —keit, *f.* potřeba, chudoba, y, nuznost, i, *f.*
Dürr, *adj.* suchý, wyschlý, wyprahlý, smahlý; — werden, wyprahnauti, schnauti; 2.) hubený; —e, *f.* sucho, a, *n.* suchota, y, *f.* hubenost, i, *f.*
Durst, *m.* žízeň, zně, *f.*; den — löschen, žízeň zahnati; 2.) *fig*, chtiwost, i, *f.*; —en, Dürsten, *v.* žízniti; 2.) dychtiti; —ig, *adj.* žízniwý; — sein, žízeň miti; *fig.* prahnauci, dychtiwý.
Düster, *adj.* temný, tmawý, šerý; *fig.* newrlý, smušilý.
Düte, *f.* kornaut, u, *m.*
Düten, Duten, *v.* dukati, tutati, trauбiti.
Duz-bruder, *m.* bratříček, čka, *m.*; —en, *v.* tykati někomu.
Dutzend, *n.* tucet, ctu, *m.*
Dynamik, *f.* silosloví, *n.*
Dynastie, *f.* panující rod.

E.

Ebbe, *f.* odliw, odstup moře, ubýwání, padání moře; Ebbe und Fluth, odtok a přítok moře.
Eben, *adj.* rowný, planý, hladký, přímý; — machen, rownati, srownati; *adv.* rownì, planě; náležitě, zrowna, prawě, dobře; — damals, prawě tehdáž; — so; rowněž tak; — soviel, tolikéž; — recht, prawě whod; —baum, *m.* čilimník, u, *m.*; —bild, *n.* podoba, podobizna, y, *f.* obraz, u, *m.*; —bürtig, *adj.* stejnorodý, rownorodný.
Ebene, *f.* plocha, rowina, planina, y, *f.*; ebenen, ebnen, *v.* rownati, wyrownati, zplaňowati.
Ebenerdig, *adj.* přízemní.
Eben-falls, *adv.* rowněž také, též, napodobně; —holz, *n.* ebenowé, čilimníkowé dřewo; —maß, *n.* rownoměrnost, i, *f.* sauměr, u, *m.*
Eber, *m.* kanec, nce, *m.*
Eberesche, *f.* řeřáb, u, řeřábek, bku, *m.*
Echarpe, *f.* škarpa, y, *f.*
Echauffiren, *v.* sich, upachtiti se, unawiti se.
Echo, *n.* ohlas, u, *m.* ozwěna, y, *f.*
Echt, *adj.* přesný, prawý; sprawedliwý; dobrý; —heit, *f.* přesnost, e prawdiwost, prawost, i, *f.*
Eck-e, *f.* roh, u, úhel, hlu, *m.* (Winkel), kaut, a, und u, *m.*; —haus, *n.* narožní dům; —ig, *adj.* hranatý, rohatý, končitý; —stein, *m.* uhelní kámen.
Edel, *adj.* šlechetný, drahý, wzácný, spanilý, wýborný; —dame, —frau, *f.* šlechtična, zemanka, y, *f.* urozená paní; —geboren, *adj.* urozený; —hof, *m.* zemanský dwůr; —knabe, *m.* páže, ete, *n.* urozené pachole; —knecht, *m.* panoš, e, *m.*; —mann, *m.* zeman, a, šlechtic, e, *m.*; —muth, *m.* šlechetná mysl, ušlechtilost, i, *f.*; —müthig, *adj.* šlechetnomyslný, *adv.* šlechetně; —stein, *m.* drahý kámen.
Edict, *n.* rozkaz, list wořejný; —alfrist, *f.* lhůta listem wořejným ustanowená.
Effect, *m.* dojem, u, *m.*; —iv, *adv.* skutečně.
Effecten, *m. pl.* swrchky, swršky.
Egal, *adj.* stejný, rowný.
Ege, ob. **Egge**, *f.* brána, y, *f.*; egen oder eggen, *v.* wláčeti; das —, wláčení, *n.*
Egoismus, *m.* sobectwí, *n.*; **Egoist**, *m.* sobec, bce, *m.*

ludní krm, žír, u, m.; —ſchwein, n. žírná swině.

Eichen, *adj.* dubowý; - holz, n. dubowe dřewo, dubina, y, *f.* dubí n.; — wald, m. daubrawa, y, *f.* dubník, u, m.

Eichhorn, n. wewerka, y, *f.*; — Eichhorn-, *adj.* wewerčí.

Eich-maß, n. obecná, wzorní míra od. wáha; —ſtab, m. Eichelle, *f.* wzorní loket.

Eid, m. přísaha, y, *f.*; einen — ablegen, přísahu, složiti; ſich mit einem — verbindlich machen, přísahau se zawázati; Jemand in — nehmen, někoho pod přísahu wziti; den — brechen, přísahu rušiti; den — dam, m. zeť, ě, m.; —bruch, m. zruseni přísahy; —brüchig, *adj.* přísahu rušící.

Eidechſe, *f* ještěrka, y, *f*; Eidechſen-, *adj.* ještěrčí.

Eiderdunen, *pl.* prachowé peří.

Eidergans, *f.* mořská husa.

Eidesformel, *f.* slowa ober wzorec přísahy.

Eid-genoß, m. přísahau spojený; spřísežník, a, m.; —lich, *adj.* přísežný; *adv.* s přísahau, pod přísahau; eidlich verpflichten, přísahau zawazowati.

Eidotter, n. žlautek, tku, m.

Eidſchwur, m. přísaha, y, *f.*

Eier-kuchen, m. switek z wajec, waječník, u, m.; —ſchale, *f.* skořepka waječní; —ſtock, m. matinec, nce, dřeň, ně, waječník.

Eifer, m horliwost, wraucnost, horaucnost, i, *f.*; —er, m. horlitel, e, m; —ig, *adj.* horliwý, wraucný, snažný, řewniwy; —n, *v.* horliti, newřiti na někoho; mit der Ehegattin — žehrati na manželku; —nd, sočiwý, horliwý, *adj.*; —ſucht, *f.* žehrawost, řewniwost, žárliwost, i, *f.*; —ſüchtig, *adj.* žehrawý, řewniwý, žárliwý.

Eiförmig, *adj.* wejcowitý, wejčitý.

Eignen, *v.* wlastní; eigenes Lob, chwála sebe samého; ſich etwas — machen, přiwykauati k necemu; das iſt mir —, to jest má powaha, můj způsob; 2.) zwláštní; 3.) schwalna; — bůnkel, m. důmnění o sobě, duma, y, *f.*; —händig, *adj.* wlastnoruční; *adv.* wlastní rukau; —heit, *f.* wlastnost, obzwláštnost, i, *f.*; —liebe, *f.* samoláska, y, *f.* milowání sebe samého, n.; —lob, m. wlastní chwála, sebechlauba, y, *f.*; —mächtig, *adj.* samowolný, swémocny; *adv.* ze swé moci; —nutz, m. zisku žádost, zištnost, i, *f.*; —nützig, *adj.* samozištný, soběcký.

Eigens, *adv.* zwláště, schwalně.

Eigenſchaft, *f.* jakost, wlastnost, powaha, y, *f.*; —wort, t Beiwort.

Eigenſinn, m. swéhlawost, neustupnost, i, *f.*; —ig, *adj.* swéhlawý, neustupný.

Eigenthum, n. wlastní jmění, wlastnictwí, n.

Eigenthümer, m. wlastník, a, m.; —erin, *f.* wlastnice, e, *f.*; —lich, *adj.* wlastní; 2.) obzwláštní; —lichkeit, *f.* wlastnost, osobnost, osobliwost. obzwláštnost, i, *f.*

Eigenthumsrecht, n. wlastnictwí, právo wlastnictwí.

Eigentlich, *adj.* wlastní, prawý; *adv.* wlastně.

Eigenwill-e, m. wlastní wůle, samowůle, e, *f.*; —ig, *adj.* swéwolný.

Eignen, *v.* odhodlati; přiwlastniti, zásobiti, přiswojiti; ſich —, hoditi se; geeignet, způsobný, hodící se.

Eiland, n. ostrow, a, und u, m.

Eilbote, m. honec, nce, m. rychlý posel.

Eil-e, *f.* spěch, pospěch, kwap, u, m.; in der —, na spěch, na kwap, na pospěch; —en, *v.* pospichati, pospíšiti, chwatati, kwapiti; —end, —ends, *adv.* spěšne, rychle, honem, kwapně.

Eilf, *adj.* jedenácte, jedenáctero; die —, *f.* jedenáctka, y, *f.*

Eilfertig, *adj.* spěšný, chwátawý, kwapný; —keit, *f.* kwapnost, pospěšnost, i, *f.*

Eilf-fach, *adj.* jedenáctinásobný;

Einer, m. jeden; 2.) m. jednotka, y, f. —lei, adj. jednostejný, jednaký.
Einernten, v. skliditi, sklízeti.
Einerseits, adv. s jedne strany.
Eines, eins, f. ein.
Einfach, adj. jednotný, pauhý, jednoduchý, prostý; —heit, f. pauhost, jednost, jednoduchost, i, f.
Einfädeln, v. nawleci, nawléknauti; fig. nastrojiti.
Einfahren, v. wjeti; (im Bergw.) sjeti. Einfahrt, f. wjetí, n, wjezd, průjezd, u, m. (im Bergw.) slezení, n.
Einfall, m. wpád, u, m.; — der Klinke, zapadání kliky; — eines Hauses, zbočení, n.; guter —, dobrý nápad, důwtip, u, m.; Einfalls-, wpadní, adj.; —en, v. wpadati; (v. d. Klinke), zapadati; (von d. Witterung), připadati; zusammenfallen, sesauti se, zbořiti se; einem —, domysliti se, napadati, tanauti na mysl.
Einfalt, f. sprostnost, i, prostota, y, f.; 2.) prostáctwí, n.; einfältig, adj. prostý, sprostný; hlaupý; —pinsel, m. hňup, a, tulpa, y, m.
Einfalzen, v. zadlábnauti, zadlabati.
Einfangen, v. schytati, polapiti; 2.) mit einer Mauer umgeben, ohraditi, zdí obehnati.
Einfarbig, adj. jednobarewný.
Einfassen, v. wprawiti; mit Mauern—, ohraditi; mit einem Zaune—, plotem obehnati; mit einem Saume—, obrauбiti; in Gold—, do zlata wsaditi; —ung, f. ohražení, obehnání, obrauбení, wsazení, n. obruba, záruba, y, f.
Einfeilen, v. wpilowati.
Einfeuchten, v. zmočiti, nawlažiti.
Einfinden, sich, v. nalezнauti se, nalezati se, přijíti, dostawiti se.
Einflechten, v. zaplesti; sich—, wplesti se.
Einflicken, v. wsaditi, wlepiti; sich —, připlichtiti se.
Einfliegen, v. wlítnauti, wletěti.
Einfließen, v. wtéci, wtekati, wplynauti.
Einflößen, v, wlíti, wplawiti; fig. piti, wnuknauti.
Einfluß, m. wtekání, n. wtok, u, m.; fig. wplyw, u, m. účinkowání, n, moc, platnost, i, f.
Einflüstern, v. wšeptati, pošeptati, podnaukati.
Einfordern, v. požadowati; Geld — upomínati z peněz.
Einförmig, adj. jednotwárný; adv. jednostejně, na jedno brdo ober kopyto; —keit, f. jednotwárnost, i, f.
Einfressen, v. sežrati co, nažrati se čeho; sich-, wežrati se; fig. wleptati se.
Einfrieren, v. zamrznauti, přimrznauti.
Einfügen, v. wetknauti, zadělati, wpojiti, wsaditi, wložiti.
Einfuhr, f. přiwážení. dowážení, n.
Einfuhr-, dowozní, přiwozní, adj.
Einführen, v. přiwezti, přiwážeti; einen Dieb—, zloděje wezti do wězení; fig. vorstellen, předstawiti; in eine Gesellschaft —, do společnosti uwesti; Moden—, nowoty uwesti: —ung, f. přiwážení; uwedení, uwádění, n. úwod, u, m.; in den Besitz, zwod, u, m.
Einfüllen, v. naplniti, naliti, nacpati
Einfüssig, adj. jednonohý.
Eingabe, f. zadání, podání, n.
Eingang, m. wjití, n. wchod, wstup, u, m.; — einer Rede, začátek řeči. —szoll, m. dowozné, ebo, n.
Eingeben, v. Arznei, dáti k užiwání; Gift —, jedu dáti; 2.) fig. wnuknauti, nadchnauti, do mysli wložiti; 3.) überreichen, zadati, podati.
Eingebildet, adj. smyšleny; 2.) domýšliwý, wysokomyslný.
Eingeboren, adj. jednorozený; 2.) w zemi, w místě zrozeny, domácí; ein Eingeborner, rodák, a, domorodec, oce, národowec, wce, m.
Eingedenk, adj. pamětliwý; —sein, pamatowati, w pameti miti.
Eingefallen, adj. wpadlý, zapadlý, wkleslý.
Eingefleischt, adj. wtělený; fig zarytý.

Einfehr, *f.* zastavení, *n.*; —en, *v.* zastaviti se, zahostiti se; do hospody wjeti.
Einfeilen, *v.* zaklinowati, wkliniti.
Einferben, *v.* wraubiti, nawraubiti.
Einferkern, *v.* wsaditi dowězení, uwězniti.
Einfitten, *v.* zaklížiti.
Einflagen, *v.* prožalowati koho z čeho, žalobau pohledáwati.
Einflammern, *v.* záworkami zawříti, do záworek dáti.
Einklang, *m.* sauzwuk, u, *m.*; 2) swornost, i, *f.*
Einfleben, *v.* wlepiti, zalepiti.
Einfleiden, *v.* obleci, oděti; přistrojiti.
Einflemmen, *v.* sewříti, skličiti, přiskřipnauti, zatisnúti.
Einklingen, *v. n.* západnauti; *v. a.* kliku založiti.
Einknicken, *v.* zahnauti, zatlačiti.
Einknöpfen, *v.* wepnauti.
Einknüpfen, *v.* zapnauti, do uzlu dáti.
Einkochen, *v. a.* zawařiti, wywařiti; *v. n.* swařiti se.
Einkommen, *v.* wjiti; schriftlich —, ucházeti se ober zadati písemně; vom Gelde, sejiti se; das —, příjem, jmu, *m.* důchody, *pl.*; —steuer, *f.* daň z příjmů.
Einkramen, *v.* skliditi, sklízeti.
Einkriechen, *v.* wlezti, wplaziti se.
Einkünfte, *pl. f.* příjmy, důchody, *pl.*
Einlad-en, *v.* naložiti, nakládati; 2.) zwáti, pozwati; *fig.* wábiti; —end, *adj.* wábný; —ung, *f.* náklad, u, *m.* pozwání, *n.*; —ungs-, zwací, zwaucí.
Einlage, *f.* wklad, základ, u, *m.*; — eines Briefes, příloha, y, *f.*
Einlallen, *v.* ukonejšiti.
Einlangen, *v* podati, přijíti.
Einlaß, *m.* wpaněstění, *n.* branka, y, *f.* wchod, u, *m.*
Einlaffen, *v.* wpustiti, připustiti; sich in etwas —, pustiti se, dáti, zabrati do čeho.
Einlauf, *m.* wběhnutí, *n*; des Schiffes, připlawení, *n.*; —en, *v.* wběhnauti; vom Schiffe, připlawiti; anlangen, přijíti.
Einläuten, *v.* wyzwáněti.
Einlegemeffer, *n.* zawěrák, křiwák, u, *m.*
Einlegen, *v.* wložiti, wkládati: ein Meffer —, nůž zawříti; Fürbitte —, přimluwiti se; 3;) Ehre, Schande damit —, cti, hanby tím dojíti; Einleger, *m.* rozwod, u, *m.*; 2.) (Meffer), zawěrák, u, *m.*
Einleimen, *v.* zaklížiti, přiklížiti.
Einleit-en, *v.* uwesti, uwoditi, uwáděti, nastrojiti; —ung, *f.* uwedení, uwádění, *n.* úwod, u, *m.*
Einlenken, *v. a.* naprawiti; *v. n.* zahnauti, obrátiti, zatočiti.
Einlernen, *v.* zpaměti se naučiti.
Einleuchten, *v.* padati do oči, býti zřejmým.
Einliefern, *v.* dodati, wručiti, odwáděti.
Einlogiren, *v.* ubydliti, ubytowati.
Einlöfen, *v.* wyplatiti, wyměniti.
Einlöthen, *v.* zaletowati.
Einmachen, zadělati, wdělati.
Einmahnen, *v.* upomínati.
Einmahl, *adv.* jednau, jedenkráte; auf —, pojednau, najednau, narás, rázem; — für allemahl, jednau na wždycky; 2.) někdy, kdys; 3.) nicht —, ani; hören Sie —, slyšte pak; —ig, *n.* násobowka, kolikerka, y, *f.*
Einmännisch, *adj.* jednoložka, y, *f.* jednomužný.
Einmarsch, *m.* wtáhnutí, přitáhnutí wojska; —iren, *v.* wtáhnauti, přitáhnauti.
Einmauern, *v.* zazditi; 2.) obezditi, zdi obehnati.
Einmeißeln, *v.* wydlabati, zadlabati.
Einmengen, einmischen, *v.* wmíchati wmisiti, přimisiti; sich —, wplesti se, připlichtiti se; Einmischen, *n.* wmísení, přiměšowání, *n.* přiměška, y, *f.*
Einmeffen, *v.* naměřiti.

Früchte —, kliditi; Wein —, zbírati; Schulden —, wybírati, shánětí —ler, m. sbírač, sbíratel, shromážditel, e, m.; —lung, f. shromáždění; —ung des Getreides, klizení; —ung des Geldes, sbírání; —ung der Schulden, shánění, n.

Einſatz, m. wsazení, n.; 2) — im Spiele, sázka, y, f. 3.) Unterpfand, zástawa, y, f.

Einſäuern, v. nakwasiti.

Einſaugen, v. wssáti, wsrknauti, stříbati, wpíti.

Einſäumen, v. zalemowati, obraubiti.

Einſchaffen, v. zjednati, zaopatřiti.

Einſchalten, v. wložiti, wsaditi mezi něco; —ung, f. wložení mezi něco; wepsání, n. přisuwka, y, f.; —ungsgebühr, f. wkladné, ného, n.

Einſchärfen, v. přikázati přísně.

Einſcharren, v. zahrabati, zakopati.

Einſchärfen, v. zakutiti; einen Leichnam —, pochowati mrtwolu.

Einſchattig, adj. jednostinný.

Einſchenken, v. naliti, nalewati, natočiti.

Einſchichtig, adj. jednoduchý, jednowrstný.

Einſchicken, v. poslati, zaslati.

Einſchieben, v. zastrčiti, wstrčiti, podstrčiti; —ſel, n. podstrčená wěc; 2.) wsuwka, y, f.

Einſchießen, v. hoditi mezi něco; zbočiti střílením; ostříleti.

Einſchiffen, v. připlauti, připlawiti se; sich —, jíti do lodi; Waaren —, wnésti do lodi; —ung, f. plawení na lodi; wnášení do lodi.

Einſchirren, v. přistrojiti koně.

Einſchlafen, v. usnauti; von Gliedern, zbrněti, ztrnauti; 2.) utuchnauti.

Einſchläfern, v. uspati; ukojiti

Einſchlag, m. wražení, zaražení; 2.) obložení, n.; 3.) záhyb, u, m. záloha, y, f.; 4.) rada, y, f.

Einſchlagen, v. wraziti, wrážeti, wbiti, zatlauci; die Fenſter —, okna rozlauci; die Zähne —, zuby wytlauci; bei den Webern, wethati; ein Kleid —, šat založiti; einen Weg —, cestau zaměřiti, jíti; vom Blitze, uhoditi; in Jemands Fach —, týkati se čeho, sáhati do čeho.

Einſchleichen, v. wlauditi se; sich, přilauditi se, wkrásti se.

Einſchließen, v. zawírati, zamknauti, zawřiti; 2.) umgeben, obklíčiti, obehnati; 3.) zahrnauti.

Einſchlucken, v. polknauti, pohltiti.

Einſchlummern, v. usnauti, zadřímnauti.

Einſchlürfen, v. srkati do sebe, wsrknauti.

Einſchluß, m. zawření, n. zawěrka, přiloha, y, f.

Einſchmalzen, v. omastiti.

Einſchmeicheln, sich, v. přilichotiti se, přilísati se.

Einſchmelzen, v. rozpustiti.

Einſchmieren, v. zamazati, namazati.

Einſchmutzen, v. zašpiniti.

Einſchnallen, v. zapnauti, zapínati.

Einſchnappen, v. zapadati.

Einſchneiden, v. zařiznauti, wkrojiti, wřezati; Brot in etwas —, nakrájeti chleba.

Einſchnitt, m. naříznutí; wyřezání, n. wraubek, bku, zářez, u, m.

Einſchnüren, v. zašněrowati; nawlikati.

Einſchöpfen, v. nawážiti, nabírati, načerpati.

Einſchränken, v. zahraditi; obmeziti, zamezíti, zkrátiti; —ung, f. zahrážení, obmezení, ohražení, n. wýmínka, ohrázka, y, f.

Einſchrauben, v. zakrautiti; přišroubowati.

Einſchreiben, v. wepsati, zapsati; —ung, f. zapsání, napsání, n. zápis, u, m.

Einſchreiten, v. wkročiti.

Einſchrumpfen, v. škwrknauti se, swrasknauti se, sraziti se.

Einſchub, m. wstrčení, podstrčení, n.

Einſchüchtern, v. odstrašiti, zastrašiti.

Einſchütten, v. nasypati, naliwati, wsauti

dnauti, sesauti se; v. a. zbaurati, zrauditi.

Einſtweilen, *adv.* zatim, prozatim, na chwilku, poněkud; —ig, *adj.* zatimní, prozatimní, dočasný.

Einſylbig, *adj.* jednosylabný, jednoslabičný, jednosložkový.

Eintägig, *adj.* jednodenní.

Eintagsfliege, *f.* jednodenně, ête, n.

Eintauchen, v. namočiti, namáčeti; ponořiti.

Eintauſchen, v. proměniti, zaměniti.

Eintheil-en, v. rozděliti, rozwrhnauti; odděliti; —ung, *f.* rozdělení, n.

Einthun, v. wendati, wprawiti, dáti do něčeho.

Eintönig, *adj.* jednohlasný, jednozwučný; —keit, *f.* jednozwučnost, jednohlasnost, i, *f.*

Eintracht, *f.* swornost, i, *f.* zhoda, y, *f.*

Einträchtig, *adj.* sworný, srownalý, zhodný.

Eintrag, m. ujma, škoda, překážka, y. *f.*; —en, v. wnésti, wnášeti; einſammeln, sbirati; ſchriftlich —, zapsati; Nutzen bringen, wynesti, wynášeti.

Einträglich, *adj.* wýnosný, zištný.

Eintreffen, v. mit ſein, přijíti, přibyti; mit haben, shodnauti se, wypliniti se; vom Traume, wyjewiti se; übereinſtimmen, shodnauti se.

Eintreiben, v. wehnati, wpuditi; Geld —, shánéti, wybirati penize; Jemand —, dotlačowati na někoho; einen Pfahl —, wraziti kůl.

Eintreten, v. n. wjíti, wkročiti, wstaupiti; 2.) erſcheinen, nastati, přihoditi se; ušlapati, našlapati.

Eintrichtern, v. nálewkau wliti.

Eintritt, m. wstup, wchod, u, m. wstaupení, nastání, n. příchod, u, m.; —skarte, *f.* wchodní lístek.

Eintrocknen, v. wyschnauti, wyprahnauti.

Eintröpfeln, v. wkapati, nakapati, wkropiti.

Eintunken, v. namočiti, omočiti.

Einüben, v. wycwičiti, wyprawiti.

Einverleib-en, v. přiwětiti, připojiti; —ung, *f.* přiwětění, n.

Einverſtändniß, n. srozumění, m.

Einverſtehen, ſich, r. srozumětí se, dorozuměti se.

Einwägen, v. zwážiti, odwážiti; ſich —, swážiti se, nedowážiti se.

Einwalken v. wewalchowati.

Einwand, m. ſ. Einwendung.

Einwand—erer, m. přistěhowalec, lce, m.; —ern v. přistěhowati se; —erung, *f.* přistěhowání, n.

Einwärts, *adj.* do wnitř; —gehen, v. šmathati, šmatlati.

Einwäſſern, v. namočiti, namáčeti.

Einweben, v. wetkati.

Einwechſeln, v. wyměniti, směniti.

Einweichen, v. namočiti.

Einweih-en, v. poswětiti, wyswětiti, zaswětiti; —ung, *f.* poswěcení, wyswěcení, zaswěcení, n.

Einweiſen, v. uwesti, ukázati.

Einwend-en, v. předstírati, namítati, odpirati; —ung, *f.* předstírání, n. námitka, y, *f.*

Einwerfen, v. whoditi, wházeti; 2) rozházeti, rozmetati, rozbiti; 3) ſ. einwenden.

Einwehen, v. wbraniti, wybraniti.

Einwickeln, v. zawinauti, obwinauti, obaliti.

Einwiegen, v. ukolébati; 2.) ſ. einwägen.

Einwillig-en, v. swoliti, přiwoliti, přistati k něčemu; —ung, *f.* swolení, n. wůle, e, *f.*

Einwirken, v. einwehen, wetkati; 2.) působiti ob. účinkowati nač.

Einwohner, m. obywatel, e, m.; —in, *f.* obywatelka, y, *f.*

Einwühlen, v. zaryti, wryti.

Einwurf, m. námitka, y, *f.* odpor, u, m.

Einwurzeln, v. zakořeniti se, wkořeniti se, kořeny w pustiti.

Einzählen, v. připočítati, odpočítati.

Einzapfen, v. Bier, piwa naměřiti; 2) začepowati.

Element, n. živel, a, prwek, wku, m. 2.) Anfangsgründe, počátkowé; —arisch, *adj* živelní, živelný.

Elementar-lehre, *f.* prwoslowí, n.; —lehrer, m. učitel základního umění; —unterricht, m. počátkowé wyučowání.

Elend, n. bida, psota, chudoba, y, ubohost, i, *f.*; 2.) strast, i, *f.*; 3.) Verbannung, wyhnanstwí, n; elend, *adj.* bidný, nuzný; 2.) ubohý; 3.) churawý, hubený; 4.) daremný, ničemný.

Elen-, Elendthier, n. los, a, m.

Elephant, m. slon, a, m; Elephanten-, *adj.* slonowý.

Eleve, m. chowanec, nce, m.

Elfenbein, n. slonowá obec sloní kost; —ern, *adj.* slonowý, ze slonowé kosti.

Elle, *f.* loket, kte, m.

Eller, ſ. Erle.

Ellipſe, *f.* wýsuwka, y. *f.* 2.) Geomet.) schodnice, e, *f.*

Elſebeere, *f.* břekyně, ě, *f.*; -nbaum, m. střemcha, krušina, y. *f.* břek, u, m.

Elſter, *f.* straka, y, *f.*

Eltern, *pl.* rodiče, rodičowé, *pl.*

Eliſium, n. blahobydlí, n. ráj, e, m.

Email, *f.* smalt, taw, u, m.; -iren, *v.* smaltem zdobiti.

Emancipation, *f.* wymanění, wybawení, n.

Embargo, n. obstáwka korábu.

Emeute, *f.* zbauření se, n

Emigrant, m. wystěhowalec, lce, zběh, a, m.

Eminenz, *f.* wywýšenost, wznešenost, i, *f.*

Emmerling, m. strnad, a, m.; 2.) Amarelle. amrbele, e, *f.*

Empfang, m. přijetí, přijímání, n. přijem, jmu, m.; 2.) přiwítání, n.; —en, v dostati, obdržeti, přijímati; 2.) bewillkommen, přiwitati někoho; 3.) počíti.

Empfäng-er, m. přijímatel, přijemce, e, m.; —lich, *adj.* jemný, waimawý; schopný; —lichkeit, *f.* jemnost, schopnost, i, *f.*; —niß, *f.* početí, n.

Empfangſchein, m. list na přijatau.

Empfehlen, *v.* poručeti, schwáliti; ſich —, poručeti se, laučiti se; zalíbiti se; —ung, *f.* poručení; schwálení, n.

Empfind-bar, *adj.* citelný, cititelný, —barkeit, *f.* citelnost, cititelnost, i, *f*; —elei, *f* citliwůstka, y. *f.* citliwkowání, n; —en, *v.* čiti, cítiti, pocíti, pokusiti, zkusiti, učíti.; —lich, *adj* těžký, obtížný, bolestný; 2.) citelný, citliwý; 3.) nedůtkliwý, newrlý, popudliwý; —lichkeit, *f.* citelnost, citliwost, nedůtkliwost, popudliwost, newrlost, i, *f.*; —ſam, *adj.* citliwý, trpný: —ſamkeit, *f.* citliwost, nedůtkliwost, i, *f.*; —ung, *f.* cit, u, m. čití, cítění n. 2.) citnost, i, *f.* pocit, smysl, u, m.; —ungsvermögen, n. citnost, i, *f.*

Emphit-euſis, *f.* dědičný nájem; —eut, m. zákupník, a, m. dědičný nájemník; —eutiſch, *adj.* zákupní, dědičně najatý.

Empor, *adv.* wzhůru, nahoru; — bringen, wznesti, *fig.* zwelebiti; —heben, wyzdwihnauti; —kommen, wzrosti, powznesti se, wyniknauti; *fig.* dojíti cti, hodnosti; — ſchweben, wznášeti se wzhůru; —ſteigen wstaupiti, wyniknauti; — wachſen, wyrůsti, wzrůsti.

Empör-en, *v.* bauřiti, pozdwihnauti; ſich —, pozdwihnauti se, powstati, zprotiwiti se, bauřiti se; —end, *adj.* bauřiwý; bauřliwý, zprotiwilý, popudliwý; —er, m. bořič, e. odbojník, a, m.

Empor-kirche, *f.* kruchta, y *f.* kůr, u. m.; —ſchraube, *f.* patro, a, n. odry. *pl.*

Empörung, *f.* pozdwižení, bauření, n. odboj. e. m.

Emſig, *adj.* bedliwý, snažný, pilný: —keit, *f.* bedliwost, snažnost, pilnost, i, *f.*

End-, konečni, konečný, koncowní,

Enterb-en, v. z dědictwí wylaučiti; enterbt. adj. z dědictwí wylaučený; —ung f. wyděděni, n.
Entertch, m. kačer a. m.
Entern, v. loď zakáčiti.
Entfahren, v. odjeti, ujeti, wyjeti, wyskočiti, wysmeknauti se.
Entfallen, v. wypadnauti, odpadnauti; fig. wyjiti z paměti.
Entfalten, v. rozwiti, rozwinauti, rozkládati; fig. wynořiti, objewiti.
Entfärben, v. barwy zprostiti; sich —, změniti barwu; zblednauti.
Entfern-en, v. wzdaliti, odstraniti, uklíditi, odciziti; entfernt. adj. wzdálený, opodálný, daleký, odlehlý; —ung, f. wzdálení, n. wzdálenost, odlehlost, i, f. wzdáli, n.; in einiger —, opodál.
Entfesseln, v. odejmauti pauta, odpautati, paut zbawiti.
Entflammen, v. a. rozpáliti, roznítiti; v. n. zplameněti, zaplanauti.
Einfliegen, v. uletěti, ulítnauti; uprchati.
Entfliehen, v. uteci, utíkati, ubíhati, prchnauti.
Entflohener, m. odběhlec, m. odběhlý, uprchlý, ého, n.
Entfremden, v. zciziti, odstraniti; 2.) flehlen, krásti.
Entführ-en, v. odwezti, odwážeti; —er, m. uwodce, e, odwodník, a, m.; —erin, f. odwodnice, e. f.; —ung, f. odwedení, wzetí, n. únos, u, m.
Entgegen, praep. proti, naproti; 2.) wstříc, wústrety; adj. protiwný.
Entgegnen, v. odpowěděti.
Entgehen, v. ujíti, minauti, uběhnauti; wyhnauti.
Entgelt (Entgeld), n. odplata, y, f.; ohne —, bez platu, zdarma; —en, v. zplatiti, za něco trpěti; entgelten müssen, odbýwati za něco.
Entgleiten, v. wyklauznauti, wysmeknauti se, wymknauti se.
Entglühen v. rozpaliti se, rozněcowati se, wzplanauti.
Entgürten, v. odpásati.
Enthalten, v. obsahowati, zdržeti, obnášeti; sich —, zdržeti se.
Enthaltsam, adj. zdrzeliwý, zdržiwý, zdržný; —keit, f. zdrželiwost, zdržiwost, mírnost, střídmost, i, f.
Enthaupt-en, v. stíti, stínati, hlawu stíti, —et, adj. sťatý; —ung, f. stětí, stínání, n.
Entheben, v. zprostiti, zbawiti.
Entheiligen, v. porušiti, poswátná místa zprzniti, poškwrniti; den Namen Gottes —, zneuctiti; den Sonntag —, nešwětiti; —ung, f. porušení, neuctění, neswěcení, n.
Enthüll-en, v. odkryti, odhaliti, rozwíti; —ung, f. odkrytí, odhalení, n.
Enthus-iasmus, m. zanícení, nadšení, rozhorlení, n. plápol u, m.; —iast, nadšenec, nce, horliwec, wce, m.; —iastisch adj. zanícený, nadšený, rozhorlený.
Entjungfern, v. o panenstwí připrawiti, zhanobiti, zprzniti.
Entkleid-en, v. swléci, swléknauti, odstrojiti; —ung, n. swlečení, swlékání, n.
Entkommen, v. ujíti, uteci, wywáznauti.
Entkräft-en, v. wysíliti, zemdliti, zmořiti; —ung, f. wysílení, zemdlení, n. zemdlenost, i, f.
Entladen, v. skládati, složiti; 2.) zprostiti.
Entlang, praep. zdéli, podlé, podlauž.
Entlarven, v. odkryti, odkukliti, přetwářku odníti.
Entlaß-, zhostný; —en, v. propustiti, prominauti; —ung, f. propustění, n.
Entlasten, v. břemena zbawiti.
Entlaufen, v. uteci, odběhnauti, prchnauti.
Entledigen, v. zprostiti, zbawiti, oswoboditi.
Entlegen, adj. wzdálený; —heit, f. wzdálenost, i, dálka, y, f.
Entlehnen, v. wypůjčiti, wydlužiti se.
Entleib-en, v. zabiti, žiwot wzíti; —ung, f. zabití, bezžiwotí, n.
Entlocken, v. wylauditi, ulákati.

pojiti, vznikuati, powstání, n. wznik, původ, wýskyt, u; začátek, tku, m.
Entstellen, v. přetwářiti, zpotwořiti, zohyzditi, zohawiti.
Entsündigen, v. hříchů zbawiti, rozhřešiti.
Enttäuschen, v. z klamu wywesti.
Enthronen, v. shoditi, swrhnauti s trónu.
Entübriget sein, v. býti bez něčeho, zanechati, uspořiti.
Entvölkern, v. lid wypleniti, wyhladiti, zem lidu zbawiti; —ert, *adj.* bezlidný, lidu prázdný; —erung, *f.* wyplenění lidu, bezlidnost, i, *f.*
Entwachsen, v. wyrůsti.
Entwaffnen, v. odníti zbraň, —et, *adj.* zbraně zbawený; —ung, *f.* wzeti zbraně.
Entweder, *conj.* buď, buďto, anebo.
Entwehren, s. erwehren.
Entweichen, v. ujíti, uprchnauti; uhnauti se; —ung, *f.* prchnutí, odběhnutí, *n.*
Entweihen, v. porušiti, poškwrniti; poswěcení wziti; —ung, *f* porušení, odnímání poswěcení, *n.*
Entwenden, v. odníti, ukradnauti; —ung, *f.* odjímání, ukradení, *n.*
Entwerfen, v. nawrhnauti, naznačiti; wyobraziti, nastíniti.
Entwickeln, v. rozwinauti, wyplesti; —ung, *f.* rozwinutí, rozpletání, *n.*
Entwinden, v. wykrautiti, wyrwati..
Entwirren, v. rozplesti, rozdrchati, wymásti, rozmotati.
Entwischen, v. ujíti, uprchnauti, uteci, wymknauti se.
Entwöhnen, v. odwyknauti, odnaučiti se; ein Kind —, odstawiti dítě.
Entwohnt, *adj.* odwyklý.
Entwölken, v. mraků zprostiti; *fig.* wyjasniti.
Entwürdigen, v. zneuctiti.
Entwurf, m. náwrh, u, m. nawržení; wyobrazení, *n.* nákres, u, m.; osnowa, y, *f.* rozwrh, u. m.
Entwurzeln, v. wykořeniti
Entzaubern, v. odkauzliti, odčarowati.
Entziehen, v. odtáhnauti: ujímati, ubírati; sich —, odstraniti se.
Entziffern, v. wykládati, rozluštiti.
Entzücken, v. wytrhnauti, wzchytiti; radosti, rozkoši naplniti; —end, přerozkošný; —ung, *f.* wytržení, *n.* záchwat, u, m.
Entzünd-bar, *adj.* zápalný, zápalčiwý; —en, v. rozpáliti, zapáliti, zažehnauti; *fig.* roznititi; sich—en, wznit se, zapáliti se; rozněcowati se; —lich, *adj.* zápalný, zaněcugící se; —ung, *f.* zapálení, roznícení, *n.* zánět, zápal, u, m.
Entzwei, *adv.* na dwé, we dwé, na dwa díly; na poly; —en, v. rozdwojiti, rozdružiti; —schlagen, v. roztlauci, rozbiti, rozraziti.
Enzian, *n.* břečtan, u, m.
Epidemisch, *f.* nákaza, y, *f* mor, u, m. —isch, *adj.* nákažný, ponárodní, polidní.
Epigramm, m. nápis důmyslný.
Episch, *adj.* epický.
Epistel, *f.* epištola, y, *f.*
Epoche, *f.* začátek wěku, doba, y. *f.*
Equip-age, *f.* pojezd, zápřah, u, m. —iren, v. šatiti, ošatiti.
Er, *praep.* on.
Erachten, v. miti za to, sauditi, domniwati se, uznáwati.
Erb-, *adj.* dědičný.
Erbarm-en, sich, v. slitowati se, smilowati, politowati; —er, m. slitownik, a. *m.*
Erbärmlich, *adj.* politowání hodný, bídný; mizerný, lichý; —keit, *f.* bídnost, zkřičenost, i, *f.*
Erbarmung, *f.* slitowání, smilowání, *n* žel, u, m.; —würdig, *adj.* politowání, milosrdenstwí, slitowání hodný.
Erbau-en, v. wystawěti; wzdělati; *fig.* wzbuditi k dobrému, wzdělati mysl —er, m. wystawitel, wybudowatel, zakladatel, e, m.; —lich, *adj.* wzdělawající, příkladný; —ung, *f.* wystawení, založení; wzdělání, *n.*
Erbbegräbniß, *n.* rodinná hrobka.

adj. smyšlený, vymyšlený, báječný; —ung, *f.* smyšlení, vymyšlení, *n.*

Erd-ig, *adj.* zemnatý; —kloß, *m.* hruda, y, *f.*; —kohle, *f.* hnědouhlí zemité; —kreiß, *m.* okruh zemský; —kugel, *f.* koule zemská; —kunde, *f.* zeměpisa; —meſſer, *m.* zeměměřič, e, *m.*; —meßkunſt, *f.* zemoměřictví, *n.*; —nähe, *f.* blizkozemí, *n.*; —reich, *m.* země, ě, půda, y, *f.* pozemí, *n.*

Erdolchen, *v.* dykau probodnauti.

Erdreiſten, ſich, *v.* osměliti se, opovážiti se.

Erdroſſeln, *v.* zadusiti, uškrtiti.

Erdrücken, *v.* utlačiti, zamačkati, zadáwiti; ein Kind —, zaležeti dítě.

Erd-ſchichte, *f.* wrstwa země; —ſcholle, *f.* hruda, trupel země; —ſtamm, *m.* odzemek, mku, stonek, nku, *m.*; —ſtrich, —gürtel, *m.* pásmo země, podnebí, *n.*

Erdulden, *v.* snesti, snášeti, trpěti, strádati; —ung, *f.* snešení, wystání, *n.*

Erdzunge, *f.* klín, jazyk zemský.

Ereifern, ſich, *v.* rozhorliti se, rozpáleniti se; —ung, *f.* rozhorlení, *n.*

Ereign-en, ſich, *v.* přihoditi se, udati se; —iß, *n.* příhoda, y, *f.* příběh, u, *m.*

Ereilen, *v.* dohoniti, dostihnauti.

Eremit, *m.* paustewník, a, *m.*

Ererben, *v.* zdědíti, dědictwím nabyti.

Erfahr-en, *v.* shledati, zkusiti, dowěděti se; —en, *adj.* zkušený, zběhlý; —ung, —enheit, *f.* zkušení, *n.* zkušenost, i, *f.*

Erfaſſen, *v.* uchopiti, zachytiti, ujmauti.

Erfechten, *v.* wybojowati.

Erfind-en, *v.* wynaleznauti, wymysliti; —er, *m.* wynalezce, e, *m.*; —ſam, —eriſch, *adj.* smyslitelný, wymyslný, nalezawý; —ſamkeit, *f.* nalezawost, i, *f.*; —ung, *f.* wynalezení, *n.* nález, wýmysl, u, *m.*; —ungsgeiſt, *m.* wynalezawost, wynaleznost, wymyslnost, i, *f.*

Erfleben, *v.* wyprositi, wymodliti.

Erfolg, *m.* následek, dku, konec, nce *m.*; —en, *v.* následowati.

Erforder-erlich, *adj.* potřebný, náležitý; —ern, *v.* požádati, žádati; —erniß, *f.* potřebnost, i, potřeba, y, *f.*

Erforſch-en, *v.* wyhledáwati, wyzwídati, wyzpytowati, wybádati, wyskaumati; das Gewiſſen —, zpytowati swědomí; —ung, *f.* zpytowání, skaumání, wyšetření, *n.*

Erfragen, *v.* doptati se, wyptati se.

Erfrechen, ſich, *v.* opowážiti se, drze se osměliti, drzým býti.

Erfreu-en, *v.* potěšiti, obweselitl, obradowati; —lich, *adj.* potěšný, radostný.

Erfrieren, *v.* zmrznauti; ozábnauti; ſich Hände und Füße —, oznobiti si ruce i nohy.

Erfriſch-en, *v.* občerstwiti, ochladiti; —ung, *f.* občerstwení, *n.*

Erfroren, *ad.* zmrzlý, ozáblý.

Erfüllen, *v.* naplniti, zajímati; das Geſetz —, zákon plniti; Verſprechen —, wyplniti slib; —ung, *f.* naplnění, plnění, splnění, *n.*; in Erfüllung gehen, wyplniti se.

Ergänzen, *v.* doceliti, doplniti.

Ergattern, *v.* uzliditi čeho, dosliditi se čeho.

Ergeben, *v.* wzdáti, poddati, poručiti; ſich —, poddati se, wzdáti se; ſich der Arbeit —, oddati se práci; ſich in den Willen Gottes —, odewzdati se do wůle Boží; 2.) ſich zutragen, přihoditi se, udati se; folgen, následowati, pocházeti; —, *adj* oddaný, poddaný; ergebener Diener, *m* ponížený služebník; —heit, *f.* oddanost, poníženost, i, *f.*

Ergeb-niß, *n.* wýpadek, wysledek, dku, *m.*; —ung, *f.* wzdání, odewzdání, *n.* odewzdanost, odhodlanost, i, *f.*

Ergehen, *v.* dojíti, wyjíti; laſſen, wydati, wynesti; etwas über ſich — laſſen, trpěti; einem wohl oder übel —, powesti se někomu dobře aneb zle.

Ergeizen, *v.* nalakomětí, uskrbiti.

Ergiebig, *adj.* wýnosný, hojný, wy

menuti, upamatowání, s. památka, pomněna, zpomínka, y, f.
Erjagen, v. uhoniti, ulowiti, dostihnauti.
Erkalten, v. wystydnauti, wychládnauti; —, v. nastydnauti, nastuditi se, zastuditi se, nachladiti se.
Erkáltung, f. nastuzení, nastydnutí, s.
Erkámpfen, v. wybojowati.
Erkargen, v. na krbiti, uskaupiti.
Erkaufen, v. kaupiti; loskaufen, wykaupiti; bestechen, uplatiti.
Erkennbar, adj. znatelný, poznatelný.
Erkennen, v. znáti, poznati. uznati; einem etwas zu — geben, nawrhnauti, na srozuměnau dáti komu něco; gerichtlich — na saudě rozeznati, rozsauditi; daraus —, wyrozuměti z toho; etwas für billig —, za slušné uznati; sich zu — geben, dáti se poznat.
Erkenntlich, adj. uznalý, wděčný; —keit. f. uznalost, wděčnost, i, f.
Erkenntniß, f poznání, uznání. s. poznalost, i, f. wědomí, s.; richterliches —, rozsudek, dku, nález, u, m.; —ung, f. Erkenntniß.
Erker, m. wýstupek, pku; 2.) pawlač, e, m. podstřeší, s.
Erkiesen, v. wybrati wywoliti.
Erklär-en, v. wyložiti, wykládati, wyswětliti; 2.) wyhlásiti, prohlásiti, oznámiti, ohlásiti; —ung, f. wykládání, wyswětlowání, wyhlášení, s. wýklad, u, m.
Erklecklich, adj. dostatečný.
Erklettern, erklimmen, v. wylezti, wydrápati se.
Erklingen, v. zaznieti, rozlihati se.
Erklopfen, v. doklepati se, dotlauci se.
Erkoren, adj. wywolený, wybraný.
Erkranken, v onemocněti, rozstonati se; erkrankt, adj. onemocnělý, roznemocnělý; Erkrankung, f. znemocnění, roznemocnění, s.
Erkühlen, v. ochladnauti; zastuditi.
Erkühnen, sich, v. opowážiti se, osměliti se.
Erkundig-en, sich v. ptáti se, wyptáwati se; —ung, f. wyzwídání wyptáwání, s.
Erkünst-elu, v. umělitě wymesti, wyumělkowati; —elt, adj. wyumělkowaný, wylíčený.
Erlaß, m. složené, čho, s.; —schein, m. list skladaci.
Erlangen, v. dosáhnauti, obdržeti, dostati, dostihnauti; Gnade —, dojiti milosti; Vermögen —, nabyti jmění; —ung, f. dosáhnutí, obdržení, nabytí, s.
Erlaß, m. propuštění, odpuštění, s. rozkaz, dopis, u, m.
Erlassen, v. Befehl —, wydati rozkaz; ein Schreiben —, wyslati psaní; nachlassen, odpustiti, prominauti, propustiti; des Dienstes, pustiti ze služby; erlässlich, adj. prominutelný, rozhřešný; —ung, f. wydání, wyslání, propuštění, s.
Erlaub-en, v. dowoliti, připustiti; —niß, f dowolení, s.; —nißschein, m. dowolní list, powolní list, dowolowací list; erlaubt, adj. dowolený, powolený.
Erlaucht, adj. oswícený.
Erlauern, v. wyčíhati.
Erlaufen, v. dohoniti koho; doběhati se čeho.
Erläuter-n, v. wyčistiti; 2.) wyswětliti; —ung, f. wyswětlení, s.
Erle, f. Erlenbaum, m. olše, e, f. Erlen-, adj. olšowý.
Erleben, v. dočkati se, dožiti.
Erlebniß, f. dočkalost, f.
Erledig-en, v. zprostiti, wyprázdniti; 2.) wyswoboditi, sbawiti; erledigt, adj. prázdný, nedosazený; zbawený, —ung, f. zprostění, uprázdnění, wyswobození, odbytí, s. dopis u. m.
Erlegen, v. porazíti, ubíti; Geld —, penize složiti. zaplatiti.
Erleger, m. skladatel, e, m.
Erleichter-n, v. ulewiti, ulehčiti, usnadniti; —ung, f. ulewení, ulehčení, s lahoda, y, f.
Erleiden, v. wystáti, wytrpěti; einen Schaden —, škodowati.

Errathen, *v.* uhodnauti, domyśliti se.
Erreg-bar, *adj.* popudliwý; —en, *v.* pohnauti, pozdwihnauti, způsobiti, zbuditi, udělati.
Erreich-bar, *adj.* dosažitelný, dostižitelný; —en, *v.* dosahati, dosáhnauti, dostati, nabyti, dojiti; dopiditi se, dosthnauti.
Errett-en, *v.* wyswoboditi, zachowati, spasiti; —er, *m.* wyswoboditel, spasitel, e, *m.*; —ung, *f.* wyswobozeni, *n.* spása, y, *f.*
Errícht-en, *v.* udělati, učiniti, postawiti, zříditi, založiti; —ung, *f.* učiněni, postaweni, založeni, *n.* základ, u, *m.*
Erringen, *v.* wydobyti, wydělati.
Erröthen, *v.* zarditi se, začerwenati se, ruměněti; vor Scham —, zastyděti se; — machen, zahanbiti.
Errungenſchaft, *f.* wymoženość. *f.*
Erſättigen, *v.* nasytiti, dosytiti.
Erſatz, *m* náhrada, y, *f.* nahraženi, *n.*
Erſaufen, *v.* utopiti se, utonauti.
Erſäufen, *v.* utopiti.
Erſchaff-en, *v.* tworiti, stwořiti, utwořiti; —ung *f* stwořeni, *n.*; ſcit —ung, der Welt, co swět swětem jest.
Erſchallen, *v.* zniti, zazniti, zwučeti, rozlihati se; 2) rozhlasiti se.
Erſchauen, *v.* wykaukati.
Erſcheinen, *v.* objewiti se, wyskytnauti se, ukázati se; 2.) von Geiſtern, zjewiti se; 3.) přitomným býti; vor Gericht —, před saud se dostawiti; im Drucke —, na swětlo wyjiti; —ung *f.* ukázáni se; zjeweni se; 2.) widěni, *n*; 3) zjew, objew, úkaz, u, *m.*; 4.) přihoda, y. *f.*
Erſchießen, *v*, zastřeliti.
Erſchlaff-en, *v.* ochabnauti, oslabnauti, zemdleti; —ung, *f.* oslabeni, rozpuštěni, *n.*
Erſchlagen, *v.* zabiti, pobiti, utlauci.
Erſchleichen, *v.* ulauditi, přilauditi se
mu; ein Amt —, wlauditi se do
—ung, *f.* přilauzeni, wlauzeni.
Erſchleln, *v.* wylichotiti.
Erſchnappen, *v.* polapiti, popadnauti, zachytiti.
Erſchöpfen, *v.* wyważiti, wyčerpati; *fig.* wyprázdniti; an Kräften —, zbawiti sily; das Land —, zemi zbubiti, uwesti na mizinu; —ung, *f.* wyważeni, stráweni, zhubeni, *n.*
Erſchreck-en, *v.* lekati se, uleknauti se, zděsiti se, uzasnauti, ustrnauti; 2.) zastrašiti, zděsiti, zhrozíti; —lich, *adj.* hrozný, strašliwý, strašný.
Erſchrocken, *adj.* zleklý, zděšený.
Erſchüttern, *v.* třasti něčim, zatřásti; das Herz —, srdce zkormautiti; 2) třásti sebau, zatřásti se, chwiti se; —ung, *f.* třeseni, potřásáni, *n.*
Erſchweren, *v.* tižiti, obtižiti, ztižiti; —de Umſtände, přitěžujici okolnosti.
Erſchwingen, *v.* wznesti se k čemu; die Auslagen —, útraty shánčti; wydělati.
Erſehen, *v.* uwiděti, uzřiti, shledati; *fig.* poznati; ſich —, podiwati se; shlidnauti se; wyhlidnauti sobě.
Erſetz-bar, *adj.* nahraditelný; —en, *v.* doplniti, dosaditi; den Schaden —, nahraditi škodu; —lich, *adj.* nahraditelný; —ung, *f.* dosaženi, nahraženi, *n.*
Erſeufzen, *v.* wzdechnauti, wzdychati, wywzdychati.
Erſichtlich, *adj.* zřejmý, zjewný.
Erſingen, *v.* wyzpiwati.
Erſinnen, *v.* wymysliti, smysliti, wydumati; —lich, *adj.* wymyslitelný, smyslitelný
Erſitzen, *v.* wyseděti.
Erſparen, *v.* uspořiti, uschrániti, ušetřiti, přiskrbiti; —niß, *f.* přichowek. wku, *n.*; —ung, *f.* spořeni, naspořeni, *n.*
Erſpielen, *v.* wyhráti.
Erſprießlich, *adj.* prospěšný, wynosný; —keit, *f.* prospěch, u, *m.* prospěšnost *f.*
Erſt, *adv.* nejprw, zprwu; vorher, dřiwe, prwé; 2.) teprw.
Erſtarken, *v.* posiliti se, sesilněti.

popustiti; —ung, *f.* rozšíření, rozšiřování, *n.*

Erwerb, *m.* výdělek, lku, požitek, tku, *m.*; —en, *v.* vydělati, vyrobiti; —er, *m.* nábywce, nabywatel, dobywatel, získatel, e, *m.*; —fähig, *adj.* nabyti mohauci; —fam, *adj.* pracowitý; průmyslný; —fteuer, *f.* daň živnostnická; —zweig, *m.* živnost, i, *f.*; —ung, *f.* wydělání, dobyti, *n.*

Erwiedern, *v.* odměniti, odplatiti; antworten, odpowěditi.

Erwirken, *v.* wymoci.

Erwirthſchaften, *v.* uhospodařiti.

Erwiſchen, *v.* polapiti, uchopiti, ulowiti, popadnauti; postihnauti.

Erwünſcht, *adj* žádaný; wzácný.

Erwürgen. *v* udáwiti; zadáwiti, zaškrtiti, zardausiti; 2.) zabiti.

Erz, *n.* ruda, y, *f.*; **Erz-,** *adj.* rudní.

Erz-, *part.* arci-, pra-, hlawní, nejwětší.

Erzählen, *v.* powidati, wyprawowati; —er, *m.* wyprawowatel, wyprawowač, e, *m.*; — ung, *f* wyprawowání, *n.* powídka, y, *f.*

Erz-biſchof, *m.* arcibiskup, a, *m.*; —biſchöflich, *adj.* arcibiskupský; —biſthum, *n.* arcibiskupství, *n.*; —bieb, *m.* prazloděj, e, *m.*; —bumm, *adj.* prahlaupý.

Erzeigen, *v.* ukázati; prokázati.

Erzengel, *m.* archanděl, a, *m.*

Erzeug-en, *v.* plodití; erzeugt werden zroditi se; —niſſe, *n. pl.* úroda, plodina, y, *f.*; wýrobek, bku, *m.*; —ung, *f.* zplození, *n.*; von Thieren, zároda, y, *f.*

Erzfeind, *m.* úhlawní nepřitel.

Erz-gebirge, *n.* rudnaté hory; 2.) Rudohoří, Krušnohoří, *n.*; —grube, *f.* rudní důl, báně, ě, *f.*

Erzherzog, *m.* arciwéwoda, y, *m.*; —in, *f.* arciwéwodkyně, ě, *f.*; —lich, *adj.* arciwéwodský; —thum, *n.* arciwéwodství, *n.*

Erziehen, *v.* utáhnauti; wychowati, ochowati; —er, *m.* wychovatel, e, —thum, *n.*, *m.*

Erziehung, *f.* wychování, *n.*; —anſtalt, *f.* wychovatelna, ústaw wychovací.

Erzielen, *v.* zploditi; 2.) změřiti co; 3.) dosáhnauti.

Erzittern, *v.* otřásti se, zachwěti se, zadrkotati.

Erz-kämmerer, *m.* nejwyšší komorník; —kanzler, *m* nejwyšší kanclíř; —marſchall, *m* arcimaršálek, lka, *m.*, —prieſter, *m.* arcikněz, e, *m*; —ſchatzmeiſter, *m.* arcipokladník, a, *m.*; —ſchenk, *m.* arcičešník, a, *m.*; —ſtift, *n.* arcibiskupský ústaw; —ſtufe, *f.* krušec rudy, balwan rudy; —treg, *m.* rudonecky, *pl.*; —truchſeß, *m.* arcistolník, a, *m.*

Erzürnen, *v.* rozhněwati, rozzlostiti, rozjitřiti; ſich —, rozzlobiti se.

Erzvater, *m.* arciotec, tce, *m.*

Erzwingen, *v.* wynutiti, wymoci, wymučiti.

Es, *pr.* & *part.* ono, to, je.

Eſche, *f.* lipaň, (ryba).

Eſche, *f.* —nbaum, *m.* jesen, jesenní strom; —n, *adj.* jesenový; eſchenartig, jesenowitý.

Eſel, *m.* osel, sla, *m.*; **Eſels-,** *adj.* oslowý; —füllen, *n.* osle, ete, *n.*, —in, *f.* oslice, e, *f*; —ei, *f.* oslowstwi, *n.*, —haft, *adj.* oslowský.

Eſels-, oslowý, oslowský, *adj.*; —arbeit, *f.* howadská práce; —haut, *f* oslowice, e, *f.*, —fopf, *m* oslowá hlawa, oslowská palice; —ohr, *n.* oslowské ucho; 2.) warhánky, *pl.*, —ſtreich, *m* oslowský kus; **Eſeltreiber,** *m* oslář, e, *m.*

Eſpe, *f.* Eſpenbaum, *m.* osika, y, *f.*; espen, *adj.* osikowý.

Eſſ. *n.* eso, a, *n.*

Eßbar, *adj.* jedlý, jedký.

Eſſe, *f.* wyhué.

Eſſ.n, *v.* jísti; zu Mittage, obědwati, zur Zauſe. swa iti; zu Abend, wečeřeti; daß —, jedení, jidlo, a, *n.*

Eſſenkehrer, *m.* kominik, a, *m.*

Eſſenz, *f* bytost, i, *f.*; 2.) wýtah, u, wystřelek, lku, *m.*

podstawek: —träger, *m.* pochodník, a, swětlonoš, e, *m.*
Factor, *m* wedaucí zpráwce, faktor, a, *m.*; —ei, *f.* faktorstwí, *n.*
Factur, *f.* kupecký účet.
Facultät. *f.* schopnost, i, *f.*; 2.) řád umění; 3.) kolej, e, *m.*
Fade, *adj.* nudný, suchopárný.
Faden, *m.* nit, i, *f.*; Klafter, sáh, u, *m.*; —wurm, *m.* wlasáček, čka, *m.*
Fagott, *m.* fagot, u, *m.*; -ist, *m.* fagotista, y, *m.*
Fähig, *adj.* schopný. wtipný; —keit, *f.* schopnost, i, *f.*
Fahl, *adj.* plawý, žlutawý; bledý: — leder. *n.* nartowá kůže.
Fahnden, *e.* pátrati, stihati.
Fahne, *f.* praporec, rce, *m.* korauhew, hwe, zástawa, y, *f.*; Fähnchen. *n.* korauhwička, y, *f*; —nfutter. *n.* pauzdro oder powlak na korauhew; —träger, *m.* korauhewník, a, *m.*
Fähnrich, *m.* praporečník, korauhewník, a, *m.*
Fahr-, jízdní; 2.) wezaucí, wozní: — bar, *ad.* jezdný, jízdný, pojezdný, sjezdný.
Fähre, *f.* das Schiff, prám; der Ort, přewoz, u, *m.*
Fahren. *v.* jeti, jezditi, wézti se; auf einem Schiffe —, plawiti se; in die Wand —, wraziti do stěny; in die Haare —, pustiti se do wlasů; —lassen, pustiti; das —, jezdění, wezení, wození, *n.*
Fährgeld, *n.* plawné, přewozné, ého, *n.*
Fahrlässig, *adj.* nepečliwý, nedbalý; —keit, *f.* nepečliwost, nedbalost, i. *f*
Fährmann, *m.* přewozný, ého, přewozník. a, *m*
Fahrnisse, *f. pl.* mowité jmění; swršky, *pl*
Fahrpost, *f.* powozní pošta.
[illegible]rt, *f* jízda, plawba, wozba, y, *f.*
[illegible]te, *f* stopa, y, *f.* sled u, *m.*
[illegible]weg, *m.* wozowá cesta; —zeug, [illegible]lun, u, *m.* loď, i, kocábka, loď-[illegible]y, *f*
[illegible]*dj.* bledý, plawý.

Falbe, *m* & *f.* plawý kůň, plawka, y, *f.*
Falbel, *f.* podlinka, y, *f.*
Falkaune, *f.* sokolnice, e, *f.*
Falke, *m.* sokol, a, *m*; weißer —, bělozor, a, *m*; falken, *adj.* sokolowý, sokolí.
Falken-beitze, —jagd, *f.* low, hon se sokoly.
Falkenier, Falkner, *m.* sokolník, a, *m*
Fall, *m.* pád, u, *m.* padnutí, *n.*; — des Wassers, spád wody; 2.) Zufall, příhoda. y, *f.* příběh, u, *m.*; *fig* zu —e bringen, ženskau zmrhati; zu —e kommen, zmrhati; Fall-, padací, zapadawý; —baum, *m.* padák, u, *m.*: (beim Vogelsteller) spád na čihadle: —brücke, *f.* podjemný most.
Falle, *f.* pasť, i, léčka, y, *f.* schlopec, pce, *m.*; *fig* osidlo, a, *n.*; eine — aufstellen, síť položiti; — an d. Thüre, klika, kladka, y, *f.*
Fallen, *v.* padati, padnauti; von oben —, spadnauti; aus etwas —, wypadnauti; durch etwas —, propadnauti; im Preise —, ulewiti; wohin —, wpadnauti; (vom Muthe) klesati.
Fällen, *v.* sekati, káceti, raubati, porážeti, mýtiti; den Anker —, kotew spustiti; ein Urtheil —, wyříci rozsudek.
Fall-gitter. *n.* zapadací mříže; hřeben, u, *m.* brlení, *n*; —gut, *n.* odaumrti, *n.* nápad, u, *m*; —hut, *m.* wěneček, čku, *m.*
Fällig, *adj.* pádný. úpadný, padawý; 2.) prošlý, propadlý, prostálý.
Falliment, *n* nemohaucnost k placení.
Falliren. *v.* nemoci platit, upadnauti, dokupčiti.
Fallladen. *m.* zapadací kotec
Falls, *adv.* jestliže, pokud
Fall-schirm, *m* wznášedlo, a, *n* pádostřež; —strick, *m.* osidlo, a, *n.* léčka, smečka, y, *f.*; —sucht. *f* padaucnice, e. *f.*; —thür, *f.* poklop. u, sklopec, pce, *m.*; —tisch, *m.* zapadací stůl.
Falsch. *adj.* falešný, neprawý, křiwý, bludný, lichý, chybný.
Fälsch-en, *v.* falšowati, porušiti, poka-

Fäſerchen, *n.* drobná žilka, nitka.
Faſericht, *adj.* wláknitý, žilkowitý.
Faſerig, *adj.* třepiwý, třepený.
Faſicht, faſig, *adj.* nitkowitý, wláknitý, wláknowitý, wlasenitý, žilowatý.
Faß, *n.* sud, u, *m.* bečka, y, *f.*; Faß-, sudowý, bečkowý; —binder, *m.* bečwář, bednář, e, *m.*
Faſſen, *v.* wziti, bráti pojmauti, uchopiti, chytiti, polapiti, uchwátiti; Bier —, piwo spilati; einen Stein in Gold —, kámen do zlata wsaditi; *fig.* kurz —, krátce obsáhnauti; ſich kurz —, krátce powěditi: etwas in die Augen —, bedliwě patřiti na něco; begreifen, pochopiti, rozuměti; einen Entſchluß —, uminiti si; Muth —, nabyti srdce; ſich —, přijíti k sobě, upamatowati se; ſich gefaßt machen, chystati se k něčemu.
Faßlich, *adj.* pochopný, pochopitelný, srozumitelný; —keit, *f.* pochopitelnost, pochopnost, i, *f.*
Faſſung, *f.* chopení, chycení, ujmutí, *n.*; — des Bieres, spilka, y, *f.*; *fig.* — eines Vorhabens, umínění *n.*; —ſkraft, *f.* schopnost, chápawost, pojímawost, i, *f.*
Faßweiſe, *adv.* po sudu, po sudech.
Faſt, *adv.* skoro, bez mála, téměř.
Faſten, *v.* postiti se; —, *f.* půst u, *m.*; Faſten-, *adj.* postní; —ſpeiſe, *f.* postní jídlo.
Faſt-nacht, *f.* předpostní wečer; 2.) masopust, u, *m.*; 3.) neděle masopustní; —tag, *m.* postní den, půst.
Fatal, *adj.* osudní, 2.) protiwný; —ität, *f.* osudní moc; 2.) neštěstí, *n.* nehoda, y, *f.*
Faul, *adj.* shnilý; — werden, shníti, 2.) träge, leniwý, líný; — werden, leniwěti.
Faulbaum, *m.* krušina, y, *f.*
[illegible]le, *f.* shnilina, y, shnilost, i, *f.*; [illegible]chno, a, *n.*; shnilotina, y, *f.*
[illegible]n, *v.* hniti, shníti, hniseti, truch-

Faulenz-en, *v.* lenošiti, zaháleti; —er *m.* lenoch, hniloch, ležák, a, *m.*
Faul-fieber, *n.* hnilá zimnice, pitomice, e, *f.*; —heit, *f.* lenost, leniwost, i, *f.*
Fäulniß, *f.* hnilost, i, hnilota, hnilina, y, *f.* hnis, u, *m.*
Faulthier, *n.* lenochod, tichochod, a, *m.*
Faum, *m.* pěna, y, *f.*
Fäumen, *v. n.* pěniti se; *v. a.* pěnu sbírati, odpěniti.
Faumlöffel, *m.* opěnowačka, y, *f.*
Fauſt, *f.* pěst, i, *f.*; Fauſt-, *adj.* pěstní, pěstný; —handſchuh, *m.* pěstnice, e, *f.*; —recht, *n.* pěstní práwo; —ſchlag, *m.* udeření pěstí.
Favorite, *m.* ſ. Günſtling.
Faxen, *pl. f.* šašky, frašky.
Februar, *m.* únor, a, *m.*
Fechſen, *v.* skliditi, těžiti.
Fecht-, šermowný, šermírský; —boden, *m.* šermowna, y, *f.* šermiště, ě, *n.* —degen, *m.* šermowní kord, končíř, e, *m.*
Fechten, *v.* šermowati; potýkati se, *fig.* hádati se, se příti; — gehen, choditi žebrat, holdem prositi.
Fechter, *m.* šermíř, e, bojec, jce, *m.*
Fechter-, šermírský, šermownický, *adj.*
Fecht-handſchuh, *m.* šermírská rukawice; —kunſt, *f.* šermírstwí, *n.* —meiſter, *m.* šermírský mistr; —ſchule, *f.* šermírská škola.
Feder, *f.* pero, a, *n.*; die Federn, peří, *n.*; Federn bekommen, opeřiti se: 2.) Springfeder, zpruha, y, *f.*; Feder-, pérowý, pernatý; —ball, *m.* pérný míč, pérowý míč; —beſen, *m.* perantka, kosinka, y, *f.*; —bett, *n.* peřina, y, *f.*; —büchſe, *f.* pernice, e, *f.*; —buſch, *m.* kytka z peří; auf dem Helme, chochol; —hut, *m.* opeřený klobauk; —icht, *adj.* peřitý, pérowitý; —ig, *adj.* poperený, perowatý; —kiel, *m.* —ſpule, *f.* brk, u, *m.*; —kraft, *f.* pružnost, zpružnost, pružitost, i, *f.*; —krieg, *m.* písemní hádka, peropůtka, y, *f.*; —meſſer, *n.* perořízek, zku, nožík na péra, federn, *v.* peřiti, peří pauštěti, 2.) pružiti

ský, protiwný; —schaft, *f.* nepřátelstwí, záští, *n.*; —selig, *adj.* nepřátelský, nepřízniwý, nenáwistný; —seligkeit, *f.* nepřátelstwí, *n.* protiwnost, i, *f.*

Feine, Feinheit, *f.* tenkost, tenčina, mělkost, mělnost, drobnost, 2.) čistota, ryzost, útlost; 3.) wýbornost, pěknost, sličnost, i, *f.*

Feist, *adj.* tučný, tylý, tlustý; —e, —igkeit, *f.* tučnost, otylost, i, *f.*; —en, *v.* tučniti.

Felbel, *m.* felba, y, *f.*

Feld, *n.* pole, e, *n.*; Feld-, *adj.* polní, rolní; —apotheke, *f.* polní oder wojenská lékárna; —arbeit, *f.* polní práce; —arzt, *m.* polní oder wojenský lékař; —bau, *m.* orba, y, *f.* zděláwání polí; —binde, *f.* wojenská přepáska; —früchte, *f.* zemské úrody, polní plody; —geschrei, *n.* bojowní heslo; —herr, *m.* wojenský wůdce; Feldherr-, wůdcowský, *adj.*; —jäger, *m.* polní mysliwec; —kümmel, *m.* luční kmín; —lager, *n.* wojenské ležení, tábor, u, *m.*; —lazareth, *n.* polní nemocnice; —mark, *f.* polní mez; —marschall, *m.* polní maršálek; —maus, *f.* myš polní; —messen, *n.* měření polí; zeměměřictwí, *n.*; —messer, *m.* zeměměřič, e, *m.*; —meßkunst, *f.* zeměměřictwí, *n.*; —musik, *f.* polní oder wojenská hudba; —posten, *m.* polní oder wojenská stráž; —prediger, *m.* polní kazatel; —rose, *f.* planá růže; —roschen, *n.* hlawáček, ohníček, čku, *m.*; —scherer, *m.* polní od. wojenský ranhojič; —schlange, *f.* (Geschütz) šwihownice, e, *f.*; —stück, *n.* kus pole; šwihowka, y, *f.* šwihaun, u, *m.*; —webel, *m.* šikowatel, šikowník, *m.*; —zeichen, *n.* znak wojenský, ky ka wojenská, —zeugmeister, *m.* polní zbrojmistr; —zug, *m.* wálečné tažení, wálečná wýprawa.

f. podorané pole: — eines Ra-
koť, i, *f.*
že, e; blánka, y, *f.*

Felleisen, *n.* wisák, wak, u, *m.* turbice, e, *f.*

Fels, Felsen, *m.* skála, y, *f.*; Felsen-, *adj.* skalní, skalný.

Felsenkluft, *f.* rozsedlina skalní.

Felsig, *adj.* skalnatý.

Fenchel, *m.* wlaský kopr.

Fenster, *n.* okno, a, *n.*; Fenster-, okenní; —gitter, *n.* mříže při oknách; —laden, *m.* okenice, e, *f.*; —rahmen, *m.* rám na okno, okenní rám od. rámec; —scheibe, *f.* okenní tabule.

Ferien, *pl.* swátky; prázdniny, *pl.*

Ferkel, *n.* sele, ete, selátko, a, *n.*

Fern, *adj.* daleký, wzdálený, odlehlý; *adv.* daleko, podál; von —, z daleka; 2.) wie —, in wie —, jestliže, pokud, jak dalece; in so —, tak dalece,

Fernambuck, *m.* cesalpinka ježatá, fernebuk, u, *m.*

Ferne, *f.* wzdálenost, dalekost, i, dálka, y, *f.*; in die —, daleko; aus der —, z daleka

Fernen, *v.* dáliti, obdáliti, wzdáliti.

Ferner, fernerhin, *adv.* dále, pak; wíce

Fern-glas, *n.* dalekohled, u, *m.* prohledací sklo; —rohr, *n.* dalekohled, teleskop, u, *m.*; —schreibekunst, *f.* dalekopisectwí, *n.*

Ferse, *f.* pata, y, *f.*; auf der —, v zápětí.

Fertig, *adj.* hotow, hotowý; — machen, zhotowiti; 2.) obratný, zručný; —en, *v.* hotowiti; —keit, *f.* hotowost, hbitost, i, ochota, y, *f.*

Fessel, *f.* pauto, a, *n.*

Fessel, *m.* *f.* (Theil des Pferdefußes), spěnačka, y, *f.*

Fesseln, *v.* pautati, ukowati, dáti do paut; 2.) jímati, wábiti.

Fest, *n.* swátek, tku, *m.* slawnost, i, *f.* 2.) hody, *pl.* kwas, u, *m.* weselí, *n.*; Fest-, swáteční, slawnostní, slawný, hodowý; fest, *adj.* pewný, tuhý, trwdý, silný, křepký; 2.) stálý, trwalý; sich an einem Orte — setzen, osaditi se; 3.) jistý, neuchylný, určitý; —igkeit, *f.* pewnost, trwanlí-

Fiedel, *f.* skřipky, hausličky, *pl. f.*; —bogen, *m.* smyčec, čce, smyček, čku, *m.*

Fiedeln, *v.* škřípati, šumařiti.

Fiedern, *v.* peřiti, opeřiti.

Fiedler, *m.* šumař, e, *m.*

Figur, *f.* postawa, podoba, y, tvárnost, i, *f.*; 2.) obrazec, zce, *m.* znamení, *n.*; —ant, *m.* figurant, a, *m.*; —iren, *v.* wyobrazowati, figurowati.

Figürlich, *adj.* obrazný, nápodobný, newlastní.

Filet, *n.* síťowá tkanina, síťowina, y, *f.*

Filial-, *adj.* wedlejší, filialní; odwislý, přináležící.

Filtrir-en, *v.* procediti; —fack, *n.* procezowací mišek, cedidlo; —trichter, *m.* procezowací nálewka.

Filz, *m.* plst, i, *f.*; 2.) skrbec, bce, *m.*; 3.) Verweis, výtopek, pku, *m.*; Filz-, *adj.* plstěný; —en, *v.* sražeti jako plst; 2.) láti; —hut, *m.* plstěný klobauk.

Filzig, *adj.* plstěný; 2.) skrbný; —keit, *f.* plstěnost; skrbnost, i, *f.*

Filz-kraut, *n.* lišej, ploskowec, wce, *m.*; —laus, *f.* muňka, y, mrle, é, *f.*; —macher, *m.* plstník, a, plstnéř, e, *m.*; —schuh, *m.* plstka, y, *f.* plstěný střewic; —sohle, *f.* plstěný podšew; —tuch, *n.* plstní oder plstěné sukno.

Finalstück, *m.* koncowní ozdůbka, koncowní špalíček.

Finanzen, *pl.* státní důchody; příjmy, *pl.* jmění, *n.*

Findel-haus, *n.* dům nalezenců; —kind, *n.* nalezenec, nce, *m.* nálezně, ěte, *n.*

Finden, *v.* najíti, nalezti, nalezati, zastati, zastihnauti; 2.) uznati, shledati, pozorowati; sich — lassen, ukázati se; 3.) sich in etwas —, porozuměti něčemu; 4.) sich zusammen —, scházeti se.

Finder, *m.* nalezatel, nálezce, e, *m.*

Findling, *m.* f. Findelkind.

Finger, *m.* prst, u, *m.*; Finger-, prstní, prstowy; —hut, *m.* náprstek, tku, *m.*; —ling, *m.* paleček, čku, *m.*; fingern, *v.* hráti prstami; —ring, *m.* prsten, u, *m.*; —zeig, *m.* ukázání prstem; znamení, *n.* známka y, *f.*

Fingiren, *v.* smysliti, wymysliti; —irt, *adj.* smyšlený, wymyšlený.

Fink, *m.* pěnkawa, y, *f.*

Finne, *f.* im Gesichte, uher, hru, *n.* 2.) plautew, twe, *f.*; —ig, *adj.* uhřiwý, uhrowatý.

Finster, *adj.* tmawý, temný; *adv.* tmawě, tma, potmě; 2.) pošmaurný; 3.) zamračený; 4.) smutný, zasmušilý; —ling, *m.* zatmělec, zatemnělec, lce, *m.*; —niß, *f.* tma, y, tmawost, temnost, i, mrakotá, y, *f.*; Mondes —, zatmění měsíce; *fig.* zatmělost, i, *f.*

Finte, *f.* lest, i, pleticha, y, *f.* wýmysl, u, *m.*

Firmament, *n.* obloha oder báň nebeská.

Firmel-n, *v.* biřmowati; —ung, *f.* biřmowání, *n.*

Firniß, *m.* pokost, *m.*; —artig, *adj.* pokostowitý; —en, *v.* pokostiti.

Firste, *f.* swršek, šku, *m.* slémě, ene, *n.*

Fiscal, *m.* státní zástupce, fiskal, a, *m.*

Fisch, *m.* ryba, y, *f.*; Fisch-, *adj.* rybí, rybní; na ryby; —aar, *m.* kostilomka, y, *f.* morský orel; —bein, *n.* kostice, e, *f* welrybí zub; —blase, *f.* rybí měchýř; —brut, *f.* rybí plod, střewle, e, *f.* potěr, u, *m.*; —chen, *n.* rybička, y, *f.*; —en, *v.* ryby chytati, lowiti, lapati; *fig.* ulapiti, uzmauti.

Fischer, *m* rybář, e, rybák, a, *m.*; Fischer-, *adj* rybářský; —ei, *f* rybářstwí, rybactwí, *n.*; —ei treiben, rybařiti; —garn, —netz, *n.* síť na ryby, rybářská síť; —kahn, *m.* rybářská loďka, rybářský člunek; —ring, *m.* rybářský prsten; —stechen, *n.* rybářská kolba.

Fisch-fang, *m.* lowení ryb, low ryb; 2.) lowiště, *n.*; —faß, *n.* woznice e, *f.* sud na ryby; —grube, *f.* lowiště, *n.*; —hälter, *m.* sádka, y, *f*; —händler, *m.* rybář, e, *m.* prodáwač ryb;

f.; —ig, *adj.* strakatý, morowatý; 2.) umazaný, uspiněný, škwrnatý; —fuget, *f.* kulka ciděcí.

Fleder-maus, *f.* netopýr, a, *m*; —wisch, *m* kosinka, perutka, y, *f.*

Flegel, *m.* biják, cep, u, *m.*; *fig.* hulwát, chrapaun, a, bliwoň, ě, *m.*; —ei, *f.* hulwátství, chrapaunstwí, *n.*; —haft, *adj.* hulwátský, chrapaunský.

Flehen, *v.* poníženě prositi, úpěti; zu Gott —, modliti se Bohu.

Flehentlich, *adj.* prosebný; *adv.* prosebně.

Fleisch, *n.* maso; tělo, a, *n.* pleť, i, *f*; Fleisch-, *adj.* masitý, masowý, z masa. na maso; —bank, *f.* masné krámy, jatka, y, *f.*; —bruch, *m.* kyla masitá; —brühe, *f.* omáčka z masa.

Fleischer, Fleischbauer, *m.* řeznik, a, *m.*; —in, *f.* řeznice, e, *f.*; Fleischer-, *adj.* řeznický; —gewicht, *n.* řeznická wáha; —handwerk, *n.* řeznictwí, *n.*; —hund, *m.* řeznický pes; —knecht, *m.* řeznický towaryš.

Fleisch-ern, *adj.* masowý, z masa; —esluſt, *f* tělesná žádost, tělesnost, i, *f.*; —farbe, *f.* tělná barwa; —farben, *adj.* tělné barwy; —freſſend, *adj.* masojedný, masožravý; —gabel, *f.* widlička na maso, potopowačka, y, *f.*; —gewächs, *n.* hatwa masitá; —icht, *adj.* masowitý; —ig, *adj* masný, masatý; 2.) libowý; —igkeit, *f.* masatost, i, *f.*; —kammer, *f.* masárna, y, *f*; —lich, *adj.* tělesný; 2.) smyslný; —felcher, *m.* uzenář, e, *m.*; —felcherin, *f.* uzenářka, y, *f.*; —ſpeiſe, *f* masné aneb z masa jidlo; —topf, *m.* masný hrnec.

Fleiß, *m.* pilnost, bedliwost, i, *f.* snaha, y, *f.*; mit —, naschwál; —ig, *adj.* pilný, snažný, bedliwý.

Fletſchen, *v.* zploštiti; 2) das Maul —, šklebiti se; die Zähne —, zuby štěřiti.

Flicken, *v.* zprawowati, látati; die —, přištipkowati; Flicken, *f.* zprawowání, *n.* zpráwa, *f.*

Flicker, *m.* zprawowač, látař, přištipkář, e, *m.*

Flick-werk, *n.* státaninа, plácanina, y, *f.*; —wort, *n.* přílepek, pku, *m.*

Flieder, *m.* bez, u, *m.* 2) lilák, u, *m.*

Fliege, *f.* maucha, y, *f.*; am Gewehre, muška, y, *f.*

Fliegen, *v.* letěti, litati; 2.) prchati, páditi; das —, litání, *n.*

Fliegend, *adj.* létawý; mit fliegenden Haaren, prostowlasý.

Fliegen-, muší, *adj.*; —et, *n.* muší wejce; —falle, *f.* toještě mucholapni; —garn, —netz, *n.* síť na mauchy; —gift, *n.* jed na mauchy; —klatſche, *f.* plácačka, pleskačka, y, *f.*; —ſchimmel, *m.* muchař, e, *m.* kůň muchowitý; —ſchnapper, *m.* mucholapek, pku, *m.* muchoplaška, y, *f.*; —ſchwamm, *m.* muchomorka, y, *f.*; —ſtein, *f.* Arſenik; —wedel, *m.* chápka, y, *f.*

Fliehen, *v.* uteci, utíkati, prchati, ubíhati; etwas —, warowati se, wystříhati se čeho.

Flieſe, *f.* ploska, y, dlažice, e, dlažička, y, *f.*

Fließ, *n* goldenes —, zlaté rauno.

Fließen, *v.* téci, řinauti, plynauti; (vom Wachſe), rozpauštěti se; daraus —, wyplýwati; (vom Papier), prorážeti; fließend, *adj.* plynaucí, tekutý, plynný.

Fließ-papier, *n.* prorážející aneb propíjecí papír; —waſſer, *n.* potočná, říčná woda

Fliete, *f.* pušťátko, a, *n.*

Flimmern, *v.* třpytěti, blyštiti se, kmitati se.

Flinder, *m.* cetka, y, *f.*

Flink, *adj.* hbitý, obratný, zručný, šikný; —heit, *f.* hbitost, *f.*

Flinkern, *v* stkwíti se, blyštěti se.

Flinte, *f.* ručnice, e; puška, y, *f.*

Flinten-, ručniční, *adj.*; —kolben, *m.* úhlaw, u, *m.* hlawiště, ě, *n.*; —kugel, *f.* kulka ručniční; —lauf, *m.* hlaweň, wně, hlawěnka, y, *f.*; —ſchaft, *m.* pažba, y, *f.* pažení, *n.*; —

pole, e, *n.*; 2.) dwůr, průjezd, u, *m.*; —gott, *m.* bůžek polní.

Fluß, *m.* tok, u, *m.* tečení, *n.*; 2.) řeka, y, *f.*; 3.) taj, e, *m.*; 4.) plawidlo, a, *n.*; **Fluß-**, *adj.* říčný, potoční; —bett, *n.* řečiště, *n.*; —fieber, *n.* horečka hostečná.

Flüſſig, *adj.* tekutý, plynný; 2.) rozpuštěný; 3.) wlhký; —keit, *f.* tekutost, plynnost, i, *f.* mok, plyn, u, *m.*

Fluß-pferd, *m.* hroch, a, *m.*; —ſchiff, *n.* loď říční, poříční, loď na řece; —ſpat, *m* kaziwec, wce, *m.*; —waſſer, *n.* woda říčná, potoční.

Flüſtern, *v.* šeptati, pošeptati; **flüſternd**, šeptawý.

Flut, *f.* wystupowání wody, příliw, přítok, u, *m.*; 2.) powodeň, dně, *f.*; 2.) wlna, y, *f.* wal, u, *m.*; —zeit, *f.* čas přítoku a odtoku moře, čas nálwalu; —en, *v.* prauditi, wlniti se.

Focke, *f.* spodní plachta na předním stežni.

Fockmaſt, *m.* přední stožeň.

Fohlen, *n.* ſ. **Füllen**, *n.*

Föhre, *f.* borowice, e, *f.*

Folge, *f.* postup, řád, u, *m.*; 2.) následowání, *n.* poslaupnost, i, *f.*; 3.) budaucnost, i, *f.* následek, dku, *m.* záwírka, y, *f.*; —en, *v.* následowati, nastupowati, stihati; 2.) wyplýwati, pocházeti; 3.) gehorchen, poslauchati; der Vernunft folgen, říditi se rozumem; —end, následujíci, následowný, následný; —endś, *adv* pak, potom, budaucně, dále, následowně

Folgerecht, *adj.* sausledný, důsledný.

Folger-n, *v.* zawírati, wywoditi, odwoditi, sauditi z čeho; —ung, *f.* záwěrek, rku, *m.* záwírka, y, *f.*

Folge-ſatz, *m.* sada, průpowěd wýsledná; záwěrek, rku, *m* sada nástupní; —widrig, *adj.* nedůsledný, protidůsledný; —zeit, *f.* přišti čas.

Folglich, *adv.* následowně, tedy.

—m, *adj.* powolný, poslušný; —**nowolnost**, poslušnost, i, *f.*

Foliant, *m.* foliant, u, *m.* welká archowní kniha.

Folie, *f.* lístek, podlístek, tku, podložek, žku, *m.*

Folter, *f.* Werkzeug, skřipec, pce, *m.* mučidlo, a, *n*; 2.) mučení, *n.* muka, *pl.*; 3.) útrpné právo; *fig.* — des Gewiſſens, trápení swědomí; —bank, *f.* obecné mary; —er, *m.* mučitel, trapič, e, *m.*; —kammer, *f.* mučirna, y, *f.*

Folter-n, *v.* ztáhnauti na skřipci, katowati, mučiti, trápiti, sužowati, trýzniti.

Fond, *m.* základ, u, *m.*; 2.) jistina, y, matice, e, *f.*

Fontäne, *f.* kašna stříkací, wodomet, u, *m.*

Fontanell, *n.* lupínek, nku, temenec, nce, *m.*

Foppen, *v.* šidíti, miti za blázna, špičkowati, nabírati.

Förderlich, *adj.* nápomocný, prospěšný; — ſein, dopomáhati; 2.) spěšně, hned.

Fordern, *v.* žádati, pohledáwati, kazati; vor Gericht —, obeslati ku právu.

Fördern, *v.* uspíšiti, dobýwati; 2.) dopomoci, přispiwati.

Forderung, *f.* žádání, pohledáwání, *n.* žádost, i, *f.*; 2.) wyzwání; obeslání, *n.*

Förderſam, *adj.* prospěšný.

Forelle *f.* pstruh, a, *m.*; **Forellen-**, pstruhowý, *adj.*

Form, *f.* podoba, způsoba, y, *f.* twar, ráz, wzor, u, *m.*; —alien, —alität, ſ. Förmlichkeit; —at, *n.* způsoba, y, *f.* formát, u, *m.*; —ation, *f.* útwar, u, *m.*; —el, *f.* formule, e, *f.* způsob, u, *m.*; —ell, *adj.* twárný; —en, *v.* twořiti, twáriti, způsobiti, podobiti; —iren, *v.* twořiti, tworowati, způsobowati.

Förmlich, *adj.* způsobný, úbodný; 2.) náležitý, slušný; —keit, *f.* způsobnost, twárnost; 2.) náležitost, slušnost, i, *f.*

sař; —schütz, *m.* wojenský služebník.

Fracht, *f.* náklad, u, *m.*; 2.) wozného, *m.*; 3.) zboží, *n.*; **Fracht-**, *adj.* nákladní; —brief, *m.* powozní list; —schiff, *n.* loď nákladní; —wagen, *m.* nákladní wůz.

Frack, *m.* frak, u, *m.*

Fractur, —schrift, *f.* lomené písmo, fraktura, y, *f.*

Frag-, otazní, otazowací, dotazný; —e, *f.* otázka, y, *f.*; —en, *v.* ptáti se, tázati se.

Frage-weise, *f.* způsob wyptáwání; *adv.* w otázkách; —zeichen, *n.* známka otázky, otazowka, y, *f.*

Fragment, *n.* f. Bruchstück.

Fraiß, *f* psotník, u, *m.*; **Fraiß-**, psotníkowý, *adj.*

Franciskaner, *m.* františkán, a, *m.*

Franco, *adv.* franko, bezplatný.

Frank, *adj.* swobodný.

Frankiren, *v.* frankowati, zprostiti platu.

Fransen, *f* třepení, řasno, a, *n.* třapec, pce, *m.*; —ig, *adj.* rozstřepený, třepenatý.

Franz-band, *n.* francauzká wazba; —baum, *m.* krslec, zakrslik, u, *m.* karle, ete, *n.*

Franzosen, *pl.* francauze, *pl.* (Krankh.), francauzká nemoc.

Französisch, *adj.* francauzký.

Frappant, *adj.* překwapujici, zarážliwý.

Fraß, *m.* žrání, žrádlo, a, *n.*; — und Völlerei, obžerstwi, *n.*

Fratschler, *m.* hokynář, e, *m.*; —in, *f.* hokynářka, y, *f.*

Fratz, *m.* krápě, žábě, ěte, *n.* karhan a, *m.*

Fratze, *f.* frašky, šašky, *pl.* báchora, y, *f*

Fratzengesicht, *n* ostuda, ohawa, potwora, y, *f.*; mařas, a, *m*

Frau, *f.* paní, *f.*, 2.) žena, manželka, y, choť, i, *f.*; 3.) hospodyně, ě, *f.*

Frauen-, *adj.* ženský; —glas, *n.* kočičí stříbro, slida, y, *f.*; —münze, *f* řecká mása, matky Boží bylina; —tag, *m.* den, swátost panny Marie; —volk, *n.* ženské, ženštiny, *pl* ženstwo, a, *n.*; —zimmer, *n.* —person, *f.* ženská, é, ženština, y, *f.*; 2.) pohlawí ženské.

Fräulein, *n.* slečna, slečinka, y *f.*

Frech, *adj.* smělý, drzý, opowážliwý, nezbedný, nestydatý; —heit, *f.* směłost, drzost, nestaudnost, i, *f.*

Fregatte, *f.* fregata, y, *f.*

Frei, *adj.* prázdný, prostý, holý. bez.; 2.) wolný, swobodný; 3.) smělý, drzý; am freien Felde, na širém poli; unter freiem Himmel, pod širým nebem; —beuter, *m.* mořský loupežník, a, *m.*; —brief, *m* wýsada, y, *f.* wýhost, u, *m.* wýhostní list; —beuter, *m.* swobodomyslník, a, *m*

Freien, *v.* namlauwati si; um ein Mädchen —, o diwku požádati.

Freier, *m.* namlauwač, e, ženich, a, *m.*

Freifrau, *f* swobodná paní, šlechtična, y, *f.*

Freigebig, *adj.* štědrý, dobrotiwý; keit, *f.* štědrost, i, štědrota, y, *f.*

Frei-geboren, *adj.* urozený, blaborodný; —geist, *f.* Freidenker; — gelassen, *part.* propuštěný, oswobozený, wyhostěný; —gut, *n.* statek swobodný aber bezpoplatný, živnost swobodná; —halter, *m.* wyčastowatel, wydržowatel, e, *m.*

Freiheit, *f.* wolnost, swobodnost, i, swoboda, y, *f.*; 2.) uprázdnost, prázdnost, i, *f.*; 3.) sich die — nehmen, osměliti se.

Frei-heraus, *adv.* zrowna, zpřímawse, —herr, *m.* swobodný pán; —herrschaft, *f.* swobodné panstwi; —lassen, *v.* propustiti; —lassung, *f.* propuštění, wyhostění, wyswobození, a; —leben, *n.* manstwi, leno swobodné; —lich, *adj* owšem, arci, ba, jistě, ano; —machen, *v.* oswoboditi, uwolniti, zprostiti, zhostiti.

Freimaurer, *m.* swobodný zedář; —ei, swobodné zedářstwí.

Freimüthig, *adj* upřímný, otewřený,

dnání, snešení, rokování o mír, o pokoj

Friedfertig, *adj.* pokojný, mírný; —keit, *f.* pokojnost, i, *f.*

Friedhof, *m.* hřbitov, a, *m.*

Friedlich, Friedſam, ſ. Friedfertig.

Frieren, *v. n.* mrznauti, mrazíti se, zábsti; *v. a.* mraziti; gefroren, zmrzlý, zamrzlý, ozáblý; Gefrorenes. zmrzlé, ého, *n.* ledowinka, y, *f.*

Fries, *m.* (Bauk.), wlys, u; (Wollenzeug), paj, e, *m.*

Frieſel, *m.* jáhliny, odry, *pl.*

Frieſmacher, *m.* pajař, e, pajník, a, *m.*

Friſch, *adj.* čerstwý, chladný, nowý, zdrawý, swěží; jarý, čilý; —bier, *f.* ředina, y, *f.* patoky, *pl.*; —e, *f.* čerstwost, swěžost, čilost, ochotnost, i, *f.*; —en, *v.* občerstwiti, okřáti, zotawiti; —ling, *m.* diwoký wepřík.

Friſeur, *m.* wlasenkář, e, *m.*

Friſiren, *v.* kadeřiti, wlasy uprawiti.

Friſt, *f.* lhůta, y, *f.*; 2.) rok, přírok, u, *m.*; —en, *v.* lhůtu dáti, prodlauženi, prodleti; —ung, *f.* prodlaužení, prodlení, *n.*

Friſur, *f.* ustrojení hlawy.

Frivol, *adj.* marný, nestydatý.

Froh, *adj.* rád, wesel, powděčen.

Fröhlich, *adj.* weselý, radostný; —keit, *f.* weselost, radost, *f.*

Frohlocken, *v.* plesati, radowati se.

Frohn, *m.* posel právní, dráp, a, *m.*

Frohne, *f.* Frohndienſt, *m.* robota, y, *f.*

Fröhnen, *v.* robotowati, robotiti; 2.) slaužiti; ſeinen Lüſten —, howěti rozkošem; **Fröhner**, *m.* robotník, a, *m.*

Frohn-faſten, *m.* suché dni; —leichnamsfeſt, *n.* hod Božího těla; —vogt, *m.* dozorce nad robotau, dráb robotní.

Frohſinn, *m.* weselá mysl.

Fromm, *adj.* bohabojný, pobožný; mrawný, hodný, tichý, krotký.

Frömmelei, *f.* pobožnůstkowání, swatoušković, *n.*

Frommen, *v.* zištnu býti, prospiwati.

Frömm-igkeit, *f.* pobožnost, bohabojnost, i, *f.*; —ler, —ling, *m.* swatoušek, ška, *m.*

Fronte, *f.* čelo, a, průčelí, *n.*

Froſch, *m.* žába, y, *f.* skokan, a, *m.*; (Krankh.), žába; 3.) (bei Bindern), útory, *pl.*; 4.) (Feuerw.), skokan ohniwý; **Froſch-**, žabí, žabčí; —lache, *f.* žabí kaluže; —leich, *m.* žabí hnízdo, žabí wajíčka, žabokřeky.

Froſt, *m.* mráz, u, *m.* zmrzlina, y, *f.*; kleiner —, mrázek, zku, *m.*; —beule, *f.* oznoba, ozáblina, y, *f.*

Fröſteln, *v.* pocititi zimu; es fröſtelt mich, jde po mně mráz.

Froſtig, *adj.* mraziwý, mrazny; 2.) chladný, ozáblý, ostydlý.

Fröſtling, *m.* zimomřiwec, wce, *m.*

Frucht, *f.* úroda, y, *f.*; (von Bäumen), owoce, *n.*; (von Thieren), plod, porod, u, *m.* plemeno, a, *n.*; (Nutzen), požitek, tku, *m.*; **Frucht-**, *adj.* obilný, owocný, plodný, zárodný

Fruchtbar, *adj.* nosný, úrodný, plodný, plemenný, hojný, rodný; —keit, *f.* úroda, y, úrodnost, plodnost, i, *f.*

Frucht-baum, *m.* owocný strom; —boden, *m.* obilnice, e, sýpka, y, *f.*; —bringend, *adj.* úrodný, plodný, owocný; —en, *v.* prospěti, prospiwati, užitečnu býti; —los, *adj.* neplodný, neužitečný, marný, daremný; *adv.* bez prospěchu, nadarmo; —loſigkeit, *f.* neplatnost, neužitečnost, i, *f.*; —mangel, *m.* nedostatek požitku, neúroda, y, *f.*; —nießung, *f.* užiwání požitku.

Früh, *adj.* časný, brský; —ling, před časem maudrý; 2.) ranní, jitřní; 3.) jarní; *adv.* ráno; časně, záhy; ſo — als möglich, co nejranněji.

Frühe, *f.* ráno, jitro, a, *n.*

Frühjahr, *n.* Frühling, *m.* jaro, a, *n.* wesna, y, *f*; **Frühlings-**, *adj.* jarní, jarý.

Früh-mette, *f.* jitřní, *f.*; —morgens, *adv.* ráno, z rána, ranním jitrem; —obſt, *n.* rauči owoce; —predigt, *f.*

m. mochna lezawá; —hundert, pět set; —hundertste, *adj.* pětistý; —jährig, *adj.* pětiletý; —mal, *adv.* pětkrát; —te, *adj.* pátý; zum fünften Male, po páté; —tehalb, *adj.* půl páta, půl páté; —tel, *n.* pátý díl, pětina, y, *f.*; —tens, *adv.* za páté, po páté; —zehn, *num.* patnáct; —zehnte, *adj.* patnáctý; —zehntel, *n.* patnáctina, y, *f.*; —zig, *num.* padesát; —zigjährig, *adj.* padesátiletý; —zigste, *adj.* padesátý.

Fünkchen, *n.* jiskřička, jiskerka, y, *f.*

Funke, *m.* jiskra, y, *f.*; —eln, *v.* jiskřiti se, třpytiti se, blýštěti se.

Funkelnagelneu, *adj.* z brusu nový, zcela nový.

Funken, *v.* jiskřiti.

Funktion, *f.* řízení, *n.*

Für, *praep.* za, pro, místo, na místě; für sich sprechen, k sobě mluwiti; *adv.* — und —, wěčně, nawždy.

Fürbitte, *f.* přímluwa, y, *f.*; bei Gott, orodowání, *n.*; —er, *m.* přímluwce, e, orodownik, a, *m.*; —erin, *f.* přímluwnice, orodownice, e, *f.*

Furche, *f.* brázda, y, *f.* rozwor, u, *m.*; 2.) (Runzel), wráska, y, *f.* krab, u, *m.*; Furchen-, brázdní, brázdowý; —en, *v.* brázditi; 2.) swraštiti; krabatiti.

Furcht, *f.* bázeň, zeť, hrůza, y, *f.* strach, u, *m.*; die — verlieren, ohroziti se; Jemanden — einjagen, někomu strachu nahnati; die — Gottes, bázeň Boží.

Furchtbar, *adj.* strašliwý, strašný, hrozný; —keit, *f.* strašliwost, i, hrůza, y, *f.*

Fürchten, *v.* báti se, strachowati se, strašiti se; —erlich, *adj.* strašný, hrozný.

Furchtlos, *adj.* nebázliwý, nebojácný; *adv.* bez strachu, nelekawě.

Furchtsam, *adj.* bázliwý, bojácný, lekawý; —keit, *f.* bázliwost, bojacnost, i, *f.*

Furie, *f.* wšteklice, litice, e, *f.*; 2.) wztek, u, *m.* wšteklost, i, *f.*

Furier, *m.* wojenský písař; —schütz, *m.* wojenský slaužící.

Fürlieb, *adv.* za wděk.

Fürsprache, *f.* přímluwa, y, *f.*

Fürsprechen, *v.* přímlauwati se, orodowati; —er, *m.* přímluwce, e, orodownik, a, *m.*; —erin, *f.* přímluwnice, orodownice, e, *f.*

Fürst, *m.* kníže, ete, *n.*; Fürsten-, *adj.* knížecí; —bischof, *m.* kníže biskup.

Fürsten-dienst, *m.* služba knížecí; —stand, *m* knížectwo, a, *n.*; —thum *n.* knížectwí, *n.*

Fürstlich, *adj.* knížecký, knížecí.

Furt, *f.* brod, u, *m.*

Fürwahr, *adv.* zajisté, w prawdě, wěru.

Fürwort, *n* přímluwa, y, *f.*; 2) zástojméno, a, *n*

Furz, *m.* prd, u, *m.*, —en, *v.* prděti, bzditi.

Fuscl, *m.* brynda, y, *f.* špatná kořalka.

Füselier, *m.* pěší woják, pěšák, a, *m.*

Fuß, *m.* noha, y, *f.*; —für —, noha za nohau; zu Fuße gehen, pěšky jíti; auf dem — nachfolgen, w zápětí za kým jíti; — einer Säule, podstawec, pce, *m.*; — des Berges, pata hory; 2.) (ein Maß), střewic, e, *m*; 3) bei Versen, stopa, y, *f.*; 4) spíšek, u, *n.*; Fuß-, nožní, nožný, nohowý, pěší; Füßchen, *n.* nožka, nožička, y, *f.*

Fuß-angel, *f.* —eisen, *n.* kotwice, e, *f.*; železa, pauta, *pl.*; —bad, *n* kaspel na nohy; —bank, *f.* podnožka, y, *f.*; —biege, *f.* ohyb nohy; —boden, *m.* podlaha, dlažka, y, *f.*; —brett, *n.* polest, i, *f.*

Fußen, *v.* postawiti se; auf etwas —, spolehnauti se na něco, podepříti se.

Fuß-fall, *m.* padnuti k nohaum, pád na kolena, úklona, y, *f.*; —fällig, *adv.* padnauc k nohám, pokorně; —gänger, *m.* pěší, chodec, dce, *m.*; —gestell, *n* podstawek, wku, *m.* podnoží, *n.*; —gicht, *f.* dna w nohau; —haber, *m* onuce, e, *f.*; —knab, *m.*

Gallimathias, *m.* nesmysl, u, *m.* zmatenina, y, *f.*

Gallosche, *f* swrchní střewic; 2.) dřewěnek nku, *m.*

Gall-sucht, *f.* žlučnatost, i, žlautenice, e, žlautenka, y, *f.*; —sůchtig, *adj.* žlauteničný; *fig.* zlobiwý; newrlý.

Galmei, *m.* uhlan zinčitý.

Galopp, *m.* cwal, kwap, trysk, u, *m.*; (Tanz), kwapík, u, *m.*; —iren, *v.* cwáleti, kwapiti; páditi, tryskati; in—, —irend, cwalem, skokem.

Galwan-isch, *adj.* galwanský; —ismus, *m.* galwanism, u, *m.*

Gamander, *m.* ožanka, y, *f.*

Gamaschen, *f.* Kamaschen.

Gang, *m.* chod, u, *m.* chůze, e, *f.* kráčení, chození, *n.*; 2.) běh, u, *m.*; 3.) chodba, y, *f.* chodiště, *n.*; — im Hause, podsiní, *n.*; 4.) — im Bergbaue, složení, *n.*; 5.) ein unterirdischer —, průchod podzemní; — und gebe sein, běžným obyklým býti.

Gangbar, *adj.* schodný, schůzný; —er, Weg, chodná, ražená cesta; 2.) (v. Waaren), odbytný; —e Münze, berné penize; 3) (v. Gasten), hlučný.

Gängelband, *n.* wodidlo, woditko, a, *n.*

Gängeln, *v.* na woditkách woditi.

Gängelwagen, *m.* chodák, u, *m.* chodánky, *pl.*

Gangrad, *n.* samotížné kolo.

Gans, *f.* hus, i, husa, y, *f.*; das Junge, hause, ete, *n.*; Gänse-, *adj.* husí.

Gänse-blume, *f.* chudobka, sedmikrása, y, *f.*; —bistel, *f.* mlíči, *n.*; —fett, *n.* husí sádlo; —fleisch, *n.* husina, y, *f.* husí maso; —gekröse, *n.* husí droby; —haut, *f.* husí kůže; *fig.* zimomrazky, *pl.*; —hirt, *m.* husák, a, *m.* husí pasák.

Gänserich, Ganser, *m.* hauser, a, *m.*

Gänsestall, *m.* husinec, nce, *m.*

Gant, *f.* přiborný prodej.

Ganz, *adj.* celý, celistwý, úplný; er ist ein ganzer Narr, je hotowý blázen; 2.) weikeren, a, o; — allein, sám jediný, samojediný; *adv.* cele, zcela, zauplna, docela; — und gar, na prosto, do konce, do čista, zhela; das Ganze, *n.* celek, lku, *m.* celina, y, úplnost, i, *f.*; —jährig, *adj.* celoroční.

Gänzlich, *adj.* celý, konečný, úplný; *adv.* zcela, dokonce, naprosto.

Gar, *adj.* hotowý, dodělaný; (v. Leder), wydělaný; (v. Speisen), dowařený; *adv.* zhola, docela, dokonce; příliš, welmi.

Garantiren, *v.* ručiti, zaručiti se, rukojmim býti.

Garaus, *n.* konec; Jemanden den — machen, někoho doraziti.

Garbe, *f.* snop, u, *m.*; Garben-, snopowý, snopný, posnopný.

Gärben, *v.* wydělawati, dubiti kůže; *fig.* wypráskati, záda wyprášiti.

Garben-band, *n.* powříslo, a, *n.*; —binder, *m.* wazač snopů, snopkář, e, *m.*; —zehend, *m.* snopné, ého, z desátek we snopech.

Gärber, *m.* koželuh, a, *m.*; —in, *f.* koželužka, y, *f.*; —ei, *f.* koželuztwí, *n.* 2.) koželužská dílna; —lohe, *f.* koželužské tříslo, *n.* dubice, e, *f.*

Garde, *f.* stráž tělesná; —ist, *m.* stražník tělesný.

Garderobe, *f.* šatnice, e, *f.*

Garbine, *f.* opona, záclona, záwěsa, y, *f.*

Gare, *f.* dospělost, hotowost, i, *f.*; depal, u, *m.*; dostatečnost, i, *f.*

Garkoch, *m.* kuchynník, a, kuchymář, e, *m.*

Garn, *n* příze, e, *f.*; wlákno, a, *n.*; síť, i, *f.* tenata, *pl.*

Garniren, *v.* lemowati, obraubiti, obrubowati.

Garnison, *f.* posádka, y, *f.*

Garnitur, *f.* lem, u, *m.* obruba; okrasa, y, *f.*

Garn-schlauch, *m.* náhonec, nce, *m.*; —stange, —gabel, *f.* rozsoška, y, *f.*; —stricker, *m.* sitař, e, *m.*; —tuch, *n.* přadeno, a, *n.*; —winde, *f.* swijadlo, a, *n.* swiják, u, *m.*

Gehelfer, Gehilf, *m.* blekotání, štěkání, *n.* štěkot, u, *m.*

Geben, *v.* dáti, dáwati; ſchenken, darowati; einen Wink —, mrknauti, pokynauti; Gehör —, wyslyšeti; Unterricht —, učiti, cwičiti; 2.) ſich —, podati se; 3.) roditi; das Getreide gibt heuer viel Körner, obili letos mnoho sype; 4.) býti; es gibt, jest, jsau.

Geber, *m.* dárce, datel, dawatel, e, *m.*; —in, *f.* dawačka, y. *f.*

Geberde, *f.* twářeni, *n.* posunky, *pl.*; geberden, ſich, *v.* stawěti se, twářiti se, dwořiti se.

Gebet, *n.* modlitba, y, *f.*; Gebet-, *adj.* modlitební; modlic; —buch, *n.* modlitby, *pl.* modlitební kniha.

Gebett, *n.* postlání, *n.* postel, e, *f.*

Gebiet, *n.* podkrají, okolí, *n.* 2.) správa, wláda, y, *f.*

Gebiet-en, *v.* welieti, poraučeti, rozkázati, panowati; —er, *m.* welitel, rozkazowatel, e, panownik, a, *m.*; —erin, *f.* welitelka, y, panownice, e, *f.*; —eriſch, *adj.* rozkazowačný, welitelský.

Gebinde, *n.* pásmo, a, *n.* přewázka, y, *f.*; 2.) wazba, y, *f.*

Gebirge, *n.* hory, wrchy, *pl.* pohoří, *n.*; —ig, *adj.* hornatý, horný; —iſch, *adj.* horský, horní; —sbewohner, *m.* horák, horal, a, *m.*

Gebiß, *n.* kausadlo, a, *n.* chrup, hryz, u, *m.* zuby, *pl.*; 2.) udidlo, zubadlo, a, *n.*

Geblöcke, *n.* mečení, blečení, bučení, *n.*

Geblümt, *adj.* kwětowaný.

Geblüt, *n.* krew, *gen.* krwe, *f.* 2.) pokrewenstwí, plemeno, a, *n.* rod, u, *m.*

Gebogen, *adj.* ohnutý, sehnutý, křiwý.

Geboren, *adj.* rozený, zrozený, narozený; — werden, naroditi se.

Gebergen, *adj.* schowaný, ukrytý, uchráněný, bezpečný.

Gebot, *n.* přikázaní, nařízení, *n* rozkaz, u, *m.*; die zehn Gebote Gottes, desatero božích přikázaní; 2.) (beim Kaufen), podání ceny.

Gebräme, *n.* lem, obklad, u, *m.*

Gebratenes, *n.* pečité, ého, *n.*

Gebrău, *n.* wárka, y, *f.*

Gebrauch, *m.* obyčej, e, zwyk, u, *m.*; 2.) užiwání, upotřebení, *n.*; —en, *v.* užiwati; 2.) potřebowati; gebräuchlich, *adj.* obyčejný, zwyklý, užiwaný.

Gebräude, *n.* ſ. Gebrău.

Gebrechen, *n.* nedostatek, tku, *m.* 2.) chyba, pokleska, úhona, y, *f.*; 3.) am Leibe, wada, y, *f.* neduh, u, *m.*; gebrechen, *v.* nedostáwati se, scházeti.

Gebrechlich, *adj.* křehký, chatrný nestatečný; 2.) wadný, úhonný; neduživý; —keit, *f.* křehkost; 2.) závadnost; neduživost, i, *f.*

Gebrüder, *pl.* bratři, *m. pl.* bratrstwo, a, *n.*

Gebrüll, *n.* hučení, *n.*; des Ochſen, bučení, *n.*; des Löwen, řwání, *n.*

Gebrumme, *n.* bublání, braukání, *n*

Gebühr, *f.* slušnost, náležitost; 2.) powinnost, i, *f*; 3.) slušný plat; —en, *v.* slušeti, přináležeti, patřiti; přislušeti; —end, —lich, *adj.* slušný, powinný, náležitý.

Gebund, *n.* swazek, zku, otep, u, *m.* otýpka, y. *f.*

Geburt, *f* rození, *n.* porod u, *m.*; 2) narození, *n*; 3.) rod, u, *m.*; 4.) počátek, tku, znik, u, *m.*; 5.) plod, u, *m.*; unzeitige —, plod nedošlý; die — abtreiben, zapuditi plod.

Gebürtig, *adj.* rodilý, *adv.* rodem.

Geburts-, rodný. rozený, porodní, dědičný; —feſt, *n.* slawnost narození, rozeniny, *pl*; —glied, *n.* přirození, *n.*; —helfer, *m.* babič, e, *m*; —hilfe, *f.* porodní pomoc; —ort, *m.* domow, a, *m.* rodiště, *n.*; —ſchmerzen, —wehen, porodní bolesti; —tag, *m.* den narození, *n.*

Gebüſch, *n.* křowí, *n.*; —artig, *adj.* křowitý.

Geck, *m.* šašek, ška, *m.*

—keit, *f.* laketnost, obžernost, i, *f.* žrautstwí, *n.*

Gefreite, *m.* swobodník, třídník, a, *m.*

Gefrieren, *v.* zmrznauti, zamrznauti.

Gefrornes, *n.* mražené, ledowé, ého, *n.*

Gefüge, *n.* složení, *n.* sloh, sklad u, *m.*

Gefügig, *adj.* ohebný, bybký, powolný.

Gefühl, *n.* cit, u, *m.*; 2.) hmatání, *n.*; —los, *adj.* necitny, stupělý; —losigkeit, *f.* necitnost, i, *f.* bezcit, u, *m.*; —svermögen, *n* citliwost, *f.*; —voll, *adj.* citliwý, citnplný.

Gegen, *praep.* k, proti, za, naproti, pro, okolo, do, na.

Gegen-, *adj.* protiwný, odporný; 2.) obapolný, odměnný; 3.) jiný.

Gegen-befehl, *m.* protiwný rozkaz; — beweis, *m.* protidůkaz, u, *m.*; —bild, *n.* příklad, u, *m.*

Gegend, *f.* krajina, y, *f.* okolí, *n.*; 2.) strana, končina, y, *f.* úhel, hlu, *m.*

Gegen-dienst, *m.* odslaužení, *n.* odměnná služba; —druck, *m.* protitlak, u, *m.*

Gegeneinander, *adv.* proti sobě, wzájemně; — halten, jedno s druhým porownati.

Gegenerklärung, *f.* prohlášení odwolací ober zpětní.

Gegen-forderung, *f.* pohledáwání druhé strany; —füßler, *m.* protinožec, žce, protinoh, a, *m.*

Gegen-geschenk, *n.* dar za dar, wzájemný dar; —gewicht, *n.* protiwaha, y, *f.*; —gift, *n.* kazijed, u, *m.*; —grund, *m.* protidůwod, u, *m.*; —gruß, *m.* pozdrawení odměnné, střičné; —gunst, *f.* wzájemná náklonnost, i, *f.*

Gegen-klage, *f.* Widerklage; —kläger, *f.* Widerkläger.

Gegen-licht, *n* odražené swětlo, protiswit, u, *m.*; —liebe, *f.* láska odměnná, wzájemná.

Gegen-part, *m.* odpornik, a, odpůrce, e, *m.*; —partei, *f.* odporná strana.

Gegen-rechnung, *f* účet obapolný, střiční; —rede, *f.* odmluwa, y, *f.*

Gegen-satz, *m.* naprotní sada; —schein, *m.* odblesk, u, *m.* odražený blesk; 2.) proti sobě patření; —schrift, *f.* odpis, u. *m.*; —seite, *f.* strana protější; —seitig, *adj.* obaustranný, obapolný, odm nný.

Gegen-siegel, *m.* střičná pečeť; —sonne, *f.* slunce postranne, wedlejší; —stand, *m.* předmět, u, *m.*; —stück, *n.* protiwek, wku, *m.*

Gegentheil, *n.* odporná wěc, protiwa, y, *f.* odpor, u, *m*; im —, naproti tomu, naopak; 2.) odpůrce, e, protiwník, a, *m.*

Gegenüber, *adv.* naproti, proti; 2.) *adj.* protější; 3.) als *subst.* protějšek, šku, *m*

Gegen-unterschrift, *f.* protipodpis, u, *m.*; —vermächtniß, *n.* obwěnění, *n.*; —wart, *f.* přítomnost, bytnost, i, *f.*; —wärtig, *adj* přítomný, nynější, bytný; *adv.* přítomně, nyní; —wehr, *f.* obrana, y, *f.* odboj, e, *m.*; —wind, *m.* protiwný wítr.

Gegner, *m.* odpornik, protiwník, sek, a, *m.* saupeř, e, *m.*; —in, *f.* protiwnice, e, *f.*; —isch, *adj.* protiwnický.

Geh-, chodní, pěší, *adj.*

Gehaben, sich, *v.* miti se.

Gehacke, *n.* sekanina, y, *f.*

Gehäge, *n.* hajnice, e, záseka; obrada, obora, y, *f.*; einem ins — gehen, choditi komu do zelí.

Gehalt, *m.* obsah, u, *m.* obsažení, *n.*, ráz, u, *m*; der Münzen, cena, y, walnost, i, *f.* (Besoldung), plat, u, *m.*

Gehalten, *adj.* držený, powinný; zu etwas — sein, k něčemu powinowatým býti; sauměrný; —ig, *adj.* wěcnatý, jádrnatý, důkladný; —los, *adj* prázdný, planý, ničemný; —voll, *adj.* plný obsahu, wěcnatý.

Gehänge, *n.* úp d, u. *m.* stráň, č, *f.*

Geharnischt, *adj.* w brněni oděný.

Gehässig, *adj.* nenáwistný; 2.) omrzelý; protiwný; —keit, *f.* nenáwistiwost, omrzelost, i, *f.*

Gehau, *n.* paseka, paruba, y, *f.* mýto, a, *n.*

klnání duchů; —lehre, *f.* duchosloví, *n.*; —ſeher, *m.* snowid, duchowid, a, *m.*; —welt, *f.* svět, říše duchů.

Geiſtes-abweſenheit, *f.* bezpřítomnost ducha; —gabe, *f.* dar ducha, vlohy duševní; —gegenwart, *f.* přítomnost ducha; —kraft, *f.* duchowláda, y, *f.* duševní síla; —ſchwäche, *f.* slabost ducha.

Geiſtig, *adj.* duchowní, duševný; 2.) wtipný; —keit, *f.* duchownost, bytnost duchowní.

Geiſtlich, *adj.* duchowní, duchowenský, cirkevní, kněžský; —er, *m.* duchowní, iho, kněz, e, *m.*; —er Orden, duchowní zákon, řehole; —keit, *f.* duchowenstwo, kněztwo, a, *n.*

Geiſt-los, *adj.* duchoprázdný, bezduchý; *adv.* bez ducha; —reich, —voll, *adj.* ducha plný, důmyslný, ostrowtipný; —tödtend, duchomorný.

Geiz, *m.* lakomost, skaupost, i, *f.* lakomstwí, *n.*; —en, *v.* lakomětí, skrbiti, shrbliti; —hals, *m.* lakomec, mce, skrbec, bce, skrblík, a, *m.*; —ig, lakomý, skaupý; —ig nach Ehre, etí žádostivý.

Gejauchze, *n.* wýskání, *n.* wýskot, u, *m.*

Geklaffe, *n.* štěkot, u, *m.*

Geklapper, *n.* klapot, rachot, u, *m.*

Geklatſche, *n.* pleskot, tleskot, u, *m.*; 2.) klewety, *pl.*

Geklimper, *n.* břinkot, u, *m.* břinkání, *n.*

Geklingel, *n.* cinkání, *n.* klinkot, u, *m.*

Geklirre, *n.* břinkot, u, *m.* břinčení, drnkání, *n.*

Gekoſe, *n.* celowání, líbání, milkowání, *n.*

Gekrache, *n.* třesk, třeskot, rachot, hřmot, u, *m.*

Gekritzel, *n.* škrtání, *n.* škrabanina, y, *f.* klikyháky, *pl.*

Gekröſe, *n.* okruží, *n.*

Gekünſtelt, *f.* künſtelu.

Gelächter, *n.* smích, posměch, u, *m.*; — — bienen, býti za posměch; řehtání.

Gelag, *n.* sauška, pitka, hostina, y, *f.*; ins — hineinreden, ledacos tlachati, žwástati.

Gelähmt, *adj.* ſ. Lähmen.

Geländer, *n.* zábradlí, *n.*; —bocke, —ſäule, *f.* zábradnik, u, *m.*

Gelangen, *v.* dojiti, přijíti dorazíti, dostati se; 2.) dosáhnauti, nabýti: zur Reife —, uzráti, dospěti.

Gelaß, *m.* prostranství, pohodlí, *n.*; 2.) Nachlaß, pozůstalost, i, *f.*

Gelaſſen, *adj.* mirný, tichý, trpěliwý; —heit, *f.* mirnost, trpěliwost, i, *f.*

Gelaufe, *n.* běhání, *n.* běh. shon, u, *m.*

Gelaufig, *adj.* čerstwý, hbitý, obratný, lehký, snadný, běžný, zběhlý; —keit, *f.* čerstwost, hbitost, obratnost, zběhlost, zručnost, i, *f.*

Geläute, *n.* zwonění, *n.*; 2.) zwony, *pl.*

Gelb, *adj.* žlutý; das Gelbe im Ei, žlautek, tku, *m.*; die gelbe Rübe, mrkew, kwe, *f.*

Gelbammer, *f.* strnad, a, *m.*

Gelben, *v. a.* žlutiti, ožlutiti; *v. n.* žlutnauti.

Gelb-gießer, *m* mosaznik, a, *m.*; —grün, *adj.* žlutozelený; —holz, *n.* moruše žlutá; —lich, *adj.* nažlautlý, žlutawý; —roth, *adj.* plawý, žlutorudý.

Gelb-ſchnabel, *f.* plawkostraka, y, *f.*; —ſchnabel, *m.* žlutonoska, y, *f.* 2.) ptáče, ete, *n.*; 3.) *fig.* holobrádek, dka, *m.*; —ſucht, *f.* žlautenice, e, žlautenka, y, *f.*; —ſüchtig, *adj.* na žlautenici stonawý, žlautenični.

Gelbwurz, *f.* kurkuma dlauhá.

Geld, *n.* penize, *pl.*; ein Stück —, peniz, e, *m.*; kleines —, drobné penize; baares —, hotowé penize; ganzbares —, berné penize; zu Geld machen, zpeněžiti; Geld-, *adj.* peněžitý, peněžný, na penězích, w penězích.

Geld-beutel, *m.* měšec na penize; —büchſe, *f.* pokladnička, y, *f.*; —buße, *f.* ſ. —ſtrafe; —gier, *f.* penězechtiwost; —gierig, *adj.* penězechtiwý; —gürtel, *m.* —katze, *f.* opasek, ska,

Gemäuer, *n.* úzdí, sezdění, *n.*

Gemein, *adj* obyčejný, všední; 2.) prostý, sprostý, špatný, podlý; 3.) obecný, pospolný, společný, pospolitý; — werden, obecněti, zobecněti, všednětí.

Gemeinde, **Gemeine**, *f.* obec, bce, osada, y, církew, kwe, jednota, y, *f.*; **Gemeinde-**, obecní, společní, pospolný, obecný.

Gemein-geiſt, *m.* duch jednoty, duch pospolný; —heit, *f.* obecnost, i, *f.*; 2.) sprostota, y, *f.* sprostáctwí, *n.*; —hirt, *m.* pastucha, slauha, y, *m.*; —iglich, *adj.* obyčejně, wůbec, obecně.

Gemeinnützig, *adj.* wůbec užitečný, wšeobecně prospěšný; *adv.* k obecnímu užitku; —keit, *f.* obecná užitečnost, prospěšnost.

Gemein-ochs, *m.* obecný býk; —platz, *m.* obecné místo.

Gemein-ſam, *adj.* pospolitý, wespolný, společný; —ſchaft, *f.* spolek, lku, *m.* obecenstwí, *n.* společnost, pospolnost, i, *f.*; —ſchaft der Heiligen, obcowání swatých; —ſchaftlich, *adj.* společný, spolní, zdílný; *adv.* pospolu, wespolek.

Gemein-trift, —weide, *f.* wýhon, u, *m.*

Gemenge, **Gemiſch**, **Gemengſel**, *n.* smíšení, *n.* směsice, michanice, e, michanina, y, *f.*

Gemetzel, *n.* seč, i, *f.* poboj, e, *m.* sekanice, e, šarwátka, y, *f.*

Gemsbock, *m.* kamzik, a, *m.*

Gemſe, *f.* kamzice, e, *f.*; **Gemſen-**, kamzikowý.

Gemüll, *n.* měl, i, sesutina, y, *f.*

Gemurmel, *n.* hluk, u, *m.* mumlání, bručení, *n.*; — des Waſſers, hrčení, bublání wody.

Gemüſe, *n.* zeleni, zeliny, waření, wařiwo, a, *n.*; **Gemüſe-**, zelní, zelný, zelin.

Gemüth, *n.* mysl, i, *f.*; holden —es, spanilomyslný; 2.) srdce, e, *n.*; 3.) duchojemnost; —lich, *adj.* wolný, dobromyslný, duchojemný; —lichkeit, *f.* jemnost, srdečnost, *f.*

Gemüths-art, *f.* powaha mysli; —bewegung, *f.* hnutí mysli, wášeň, čas, *f.*; —erſchütterung, *f.* hnutí mysli; —faſſung, *f.* přítomnost ducha; —krank, *adj.* na mysli chorý; —krankheit, *f* choroba mysli; —rube, *f.* poklid duše; —ſtärke, *f.* síla ducha; —ſtimmung, *f.* staw srdce, mysli.

Gen, *praep.* ſ. Gegen.

Genau, *adj.* těsný, stislý; 2.) úplný, důkladný, zewrubny; 3.) šetrný, skrownýý, skrblý; mit —er Noth, sotwa, s těžkem; *adv.* těsně, úplně, zewrub, dokanale, stručně, skaupě; —igkeit, *f.* úplnost, důkladnost, zewrubnost, skrownost, skaupost, i, *f.*

Gensdarme, *m.* městský strážník; —rie, *f.* městská stráž.

Genealogie, *f.* rodopis, u, *m.*; 2.) rodoslowí, *n.*

Genehm, *adj.* příjemný, powděčný, slušný; —halten, schwáliti něco; za slušné uznati, přiwoliti něčemu; —haltung, —igung, *f.* přiwolení, *n.* dobré uznání, schwálení, *n.*

Genehmigen, *v.* za dobré uznati, přiwolíti, přijati, schwáliti.

Geneigt *adj* nakloněný, nahnutý, nachýlený; 2.) náklonný, náchylný; 3.) přízniwý, laskawý; —heit, *f.* náchylnost, náklonnost, i, *f.*

General, *m.* jenerał, a, wojewůdce, e, *m.*; **General-**, jenerální, obecný, hlawní; —at, *n.* wojewůdství, *n.*

General-adjutant, *m.* pobočník wojewůdcův; —bau, *m.* jenerální bas; —feldmarſchall, *m.* nejwyšší maršál; —feldzeugmeiſter, *m.* nejwyšší polní zhrojmistr.

Generalität, *f.* jenerálstwo, a, *n.*

General-lieutenant, *m.* náměstek jenerální; —major, *m.* nejwyšší polní strážmistr; —patron, *m.* wšeobecná milost; —ſtaaten, *m. pl.* hlawní stáł; —ſtab, *m.* náčelnictwo, a, *n.*

Generation, *f.* pokolení, plémě, *n.*

Generös, *adj.* welikomyslný; štědrý.

Gereichen, *v.* slaužiti, býti.
Gereiße, *n.* dračka, rwačka, y, trhanice, e, *f.*
Gereuen, *v.* želeti, litowati, pykati.
Gergel, *m.* zejk, u, *m.*; —n, *v.* zejk dělati, wtírati.
Gericht, *n.* (Speiſe), jidlo a, *n.*
Gericht, *n* saud, u, *m.*; 2.) práwo, a, *n.*; 3.) poprawa, y, *f.*; **Gerichts-**, *adj.* práwní, saudní, saudný, saudowý.
Gerichtlich, *adj.* práwní, saudní.
Gerichts-barkeit, *f.* moc práwa; —diener, *m.* saudní sluha ober posel; —gebühr, *f.* saudné, eho, *n.*; —halter, *m.* —herr, *m.* wlastník moci saudní; —haus, *n.* saudnice, e, *f.*; —hof, *m.* saudní stolice; —koſten, *pl.* útraty saudní.
Gerichts-perſon, *f.* osoba saudní; —ſchreiber, *m.* saudní pisař; —ſtätte, *f.* saudné místo; 2.) poprawiště, *n.*; —ſtand, *m.* saud, u, *m.*; —ſtube, *f.* saudnice, e, *f.*; —ſtyl, *m.* sloh saudní; —tag, *m.* den saudů; —zwang, *m.* moc práwa.
Geringe, *adj.* malý, maličký; 2.) lehký; 3.) skrownýj; 4.) chatrný, nepatrný, špatný, sprostný.
Geringfügig, *adj.* sprostný, chatrný, nepatrný; —keit, *f.* nepatrnost, chatrnost, i, *f.*
Geringhaltig, *adj.* málo w sobě držící.
Gering-ſchätzen, *v.* lehce wážiti; —ſchätzig, *adj.* málowážný, newšímající, pohrdawý; —ſchätzung, *f.* málowáženost, newšímawost, pohrdawost, i, *f.*
Gerinne, *n.* žlab, u, *m.* strauha, y, *f.* wantroky, *pl.*
Gerinnen, *v.* ssedati se, ssednauti se, srazíti se, swářiti se.
Gerippe, *n.* kostra, y, *f.* kostliwec, wce, *m.* kosti, *pl.*
Germ, *m.* 1. Hefen.
Germaniſiren, *v.* němčiti, poněmčiti.
Gern, *adv.* rád, a, o; ſehr —, milerád.
Gerſte, *f.* ječmen, a, *m.*; **Gerſten-**, ječmenný, ječmenowý, ječný; —acker, *m.* ječmeniště, *n.*; —graupen, *pl.* ječné kraupy; —korn, *n.* ječné zrno; —am Auge, jábla na oku; —ſaft, —tranf, *m.* ječmínkowina, y, *f.*; —waſſer, *n.* ječná woda.
Gerte, *f.* prut, u, *m.* pružina, metla, y, *f.*; —nkraut, *f.* metlowka, y, *f.*
Geruch, *m.* čich, pach, u, *m.*; 2.) wůně, é, *f.*; 3.) wýpuch, wýdech, u, *m.*; ein widriger —, puch, smrad, u, *m.*; (v. Hunden), psina, y, *f.*; von Katzen, kočičina, y, *f.*; von Menſchen, člowěčina, y, *f.*; von Mäuſen, myšina, y, *f.*; —los, *adj.* bez čichu; newonný; —nerv, *m.* nerw čichowý; —s, čichowý, *adj.*
Gerücht, *n.* powěst, i, *f.* hlas, u, *n.* jméno, a, *n.*
Geruhen, *v.* ráčiti, weleti.
Gerülle, *n.* měl, i, *f.* drobty, *pl.*
Gerumpel, *n.* lomoz, u, *m.* hrkot, u, *m.*
Gerüſt, *n.* leſení, *n.*; 2.) stroj, e, *n.* 3.) in der Scheune, patro, a, *n.*
Geſäme, *n.* semení, semena, *pl. n.*
Geſammt, *adj.* weškeren, weškes, wšecken; celý; 2.) společný, wespolek; *adv.* docela, dokonce, wesměs; —heit, *f.* celost, weškerost, powšechnost, pospolitost, i, *f.*
Geſandte, *m.* wyslanec, nce, posel, sla *m.*
Geſandt-e, *f.* wyslankyně, é, *f.*; —in, wyslancowá, *f.*
Geſandtſchaft, *f.* wyslanstwí, poselstwí; 2.) wyslanstwo, a, *n.*; —lich, *adj.* wyslanecký.
Geſang, *m.* zpěw, u, *m.* pění, zpiwání, *n.*; **Geſang-**, zpěwný, zpěwní; —buch, *n.* kniha zpěwní, zpěwník, u, *m.*; —weiſe, *f.* ſ. Melodie; 2.) *adv* nápěwně, zpěwawě.
Geſäß, *n.* zadek, dku, *m.* zadnice, e, *f.*; 2.) sedadlo, a, *n.*
Geſäßel, *n.* článek, nku, *m.* částka, y *f.*
Geſauſe, *n.* chlastání, *n.*
Geſäuf, *n.* brynda, y, *f.*
Geſäuſel, *n* hučení, šumění, *n.* šumot, u, *m.*

Geſchwulſt, *f.* otok, u, *m.* oteklina, opuchlina, zpuchlina, y, *f.* nádor, u, *m.*
Geſchwür, *n.* wřed, nežit, u, *m.*; —en, *v.* podbírati se, wředowatěti.
Geſell, *m.* společník, druh, a, towaryš, e, *m.*; —in, společnice, družice, e, towaryška, y, *f.*; —en, *v.* přitowaryšiti, přidružiti, připojiti; Geſellen-, towaryšský, druhowý.
Geſellig, *adj.* towaryšný, družebný, společenský; —keit, *f.* towaryšnost, družebnost, i, *f.*
Geſellſchaft, *f.* towaryšstwo, a, obcowání, *n.* společnost, i, *f.* spolek, lku, *m.*; —er *m.* towaryš, e, druh, společník, a, *m.*; —erin, *f.* společnice, e, družka, y, *f.*; —lich, *adj.* společný, společenský; *adv.* společně, pospolu; —lichkeit, *f.* družebnost, *f.*
Geſenke, *n.* odwod, rozwod, u, *m.* hřiženice, e, *f.*; (im Bergw.) hlubina, y, *f.*
Geſetz, *n.* zákon, u, *m.*; Geſetz-, *adj.* zákonní; —buch, *n.* zákon, u, *m.* kniha zákonů; —geber, *m.* zákonodawce, e, *m.*; —gebung, *f.* zákonodárstwí, *n.*
Geſetz-lich, *adj.* zákonný; —lichkeit, *f.* zákonnost, i, *f.*; —los, *adj.* bezzákonný, bezwládný; —loſigkeit, *f.* bezzákonní, *n.* bezzakonnost, i, *f.*; —mäßig, *adj.* zákonní; *adv.* dle zákonu; —mäßigkeit, *f.* zákonnost, i, *f.*
Geſetzt, ſ. Setzen.
Geſetztafel, *f.* deska zakonní.
Geſetzwidrig, *adj.* nezákonní, protizákonní.
Geſicht, *n.* zrak, u, *m.*; 2.) oči, *pl.*; 3.) obličej e, *m.* twář, i, *f.* líce, e, *n.*
Geſichts-, twářní, zrakowý; —bildung, *f.* twářnost, i, *f.*; —farbe, *f.* plek, i, *f.*; —kreis, *m.* obzor, u, *m.*; —kunde, *f.* znalost twářnosti oder obličeje; —kundige, *m.* znatel twářnosti, —punkt, *m.* hlediště, *n.*; —zug, *m.* ráz, tah w obličeji.
Geſimſe, *n.* podwlaky, *pl.*; 2.) police.
Geſinde, *n.* čeleď, i, čeládka, chasa, y, *f.*; Geſinde-, *adj.* čelední, pro čeládku.
Geſindel, *n.* holota, luza, y, sběř, i, *f.*
Geſindeſtube, *f.* čelednik, u, *m.*
Geſinnt ſein, *v.* smýšleti.
Geſinnung, *f.* smýšlení, mínění, *n.*, ſchlechte —, zlowolnost, i, *f.*
Geſittet, *adj.* mrawný.
Geſpann, *m* druh, společník, a, *m.*; 2.) —, *n* spřež, e, spřežka, y, *f.* potah, u, *m.*
Geſpannſchaft, *f.* stolice, e, *f.*
Geſpenſt, *n.* strašidlo, a, obluda, přišera, y, *f.*; —erartig, *adj.* přišerný; —iſch, *adj.* strašidelný, přišerný.
Geſpiel-e, *m.* druh, a, *m.*; —in, *f.* družka, y, *f.*
Geſpinnſt, *n.* přediwo, přádlo, a, *n.*
Geſpött, *n.* posměch, u, *m.* úsměšky, *pl.*
Geſpräch, *n.* rozmlauwání, *n.* rozprawka, y, *f.* rozhowor, u, *m.*; —ig, *adj.* howořiwý; —igkeit, *f.* howořiwost, i, *f.*; —weiſe, *adv.* w rozmluwě, w rozmluwách.
Geſprenkelt, *adj.* přestrý, strakatý.
Geſtade, *n.* břeh, u, *m.*
Geſtalt, *f.* twar, způsob, wýraz, u, *m.*; 2.) postata, y, *f.*; 3.) im Traume ukaz, přelud, u, *m.*; —en, *v.* twořiti, utwořiti, twářiti, twářniti, utwářniti; —et, *adj.* způsobený, utwářený; ſo —, takowý; 2.) sličný, osobný; —los, *adj.* bezstwárný; —ung, *f.* uspůsobení, utwáření, *n.*
Geſtändig, *adj.* přiznalý; — ſein, přiznati se.
Geſtändniß, *n.* přiznání, wyznání, *n.*
Geſtank, *m.* smrad, puch, u, *m.*
Geſtatt-en, *v.* powoliti, připustiti, dopustiti; —ung, *f.* dowolení, připuštění, *n.*
Geſtäude, *n.* křowí, *n.* křowina, chrastina, y, *f.*
Geſteck, ſ. Beſteck.
Geſtehen, *v.* přiznati se; 2.) připustiti; dowoliti; 3.) *v. n.* sesednauti se, sraziti se.
Geſtein, *n.* kamení, *n.*

thätigkeit, *f.* násilí, *n.* násilnost, i, *f.* útok, u, *m.*

Gewand, *m.* oděw, oblek, u, *m* raucho, šatstwo, a, *n.*; **Gewand-**, oděwní, šatní.

Gewandt, *adj.* obratný, zručný zběhlý; —heit, *f.* obratnost, zběhlost, zkušenost, i, *f.*

Gewarten, *v.* očekáwati.,

Gewärtig sein, *v.* očekáwatí něco; naditi se.

Gewäsch, *n.* žwanice, e, *f.* tlachání *n.*

Gewässer, *n.* wody, *plur. f.*; gewässert, *adj.* uwodněný, s wodáu.

Gewebe, *n.* tkání, setkání, *n.* tkanina, pletenina, y, tkanice, e, *f.*; spletení, *n.*

Gewehr, *n.* zbraň, i, *f.* oruží, *n.*; 2.) ručnice, e, *f.*; **Gewehr-**, zbrojní, se zbraní, ručniční; —fabrik, *f.* zbrojní dílna.

Gewerb, *n.* parohy, *pl.*

Gewende, *n.*, sauwrat, i, *f.*; 2.) hony; 3.) obruba, y, *f.*

Gewendig, *adj.* obratný, mrštný; —keit, *f.* obratnost, mrštnost, i, *f.*

Gewerb-e, *n.*, živnost,u, *f.*; 2.) řemeslo, a. *n*; 3.) obchod, u, *m.*; —lofigkeit, *f.* bezobchodnost, *f.*; **Gewerbs-**, obchodní ,obchodný, živnostní, živnostnický, průmyslný.

Gewerke, *m.*, dělník, a, *m.*; 2.) dílo, a, *n.*; 3.) dílna, ý, *f.*; 4.) pořádek, dku, *m.*; 5.) hornictwo, a, *n.*

Gewicht, *n.*, wáha, y, tiže, e, *f.*; zawáží, *n.*, 3.) *fig.* wážnost, důležitost, i, *f.*; —ig, *adj.* wážný, rázný; —igkeit, *f.* wážnost, wýbornost, *f.*

Gewimmel, *n.* hmyzení, hemžen, *n.*; 2.) roj, e, *m.*

Gewimmer, *n.* kňaurání, knikání, *n.*

Gewinde, *n.*, winutí, točení, *n.*; 2.) otočice, e, *f.* závitek, tku, *m.*

Gewinn, *m.* zisk, u, wýdělek, lku, užitek, tku, *m.*; —im Spiele, wyhrané, ého *n.*

Gewinnen, *v.* dosáhnauti, přijíti kam; wydělati; dobyti, dobývati; wyhrati; získati; lieb —, zalíbiti sobě.

Gewinner, *m.*, získatel, wyhratel, wyhrawač, e, *m.*

Gewinn-sucht, *f.*, zištnost, i, *f.*; —süchtig, *adj.* zisku žádostivý, zištný; —süchtige, *m.* wydřiduch, a, *m.*

Gewinsel, *n.* kwílení, lkání, *n.*

Gewinst, *m.* zisk, wýdělek, u, *m.*; —im Spiele, wýhra, y, *f.*

Gewirre, *n.* mateni, pletení, *n.*; motanina, machlanina, y, *f.*

Gewirke, *n.* utkání, *n* tkanina, y, *f.*

Gewiß, *adj.* jistý, jistotně, nepochybný, konečný; 2.) jakýsi, nějaký. *adv.* jistě, wěrně, dozajista.

Gewissen, *n.* swědomí, *n.*; —haft, *adj* swědomitý; —haftigkeit, *f.* swědomitost, i, *f.*; —los, *adj.* bezswědomý, neswědomitý; —lofigkeit, *f.* neswědomitost, i, *f.*

Gewissens-angst, *f.*, úzkost swědomí; —biß, *m.* hryzení, swědomí; —frage, *f.* otázka na swědomí; —freiheit, *f.* swoboda swědomí; —ruhe, *f.* spokojenost swědomí; —skrupel, *m.* těžkost, swědomí.

Gewiß-heit, *f.* jistota, y, jistost, i, *f.*; —lich, *adj.* jistotně, jistě.

Gewitter, *n.* powětří, *n.* bauřka, y, *f.*; —wolke, *f.* bauřliwé mračno.

Gewitzigt, *adj.* zmudřelý, zkusilý.

Gewogen, *adj.* náchylný, příznivý; —heit, *f.* náchylnost, dobrotiwost, i, *f.*

Gewöhnen, *v.* zwykati, zwyknauti, nawykati, přiwykati.

Gewöhnen, *v.* učiti zwykat, přiučiti, naučiti.

Gewohnheit, *f.* zwyk, u, *m.* nawyklost, i, *f.* obyčej, e, *m.*; —sünde, *f.* hřích wšední.

Gewöhn-lich, *adj.* obyčejný, zwyklý; —ung, *f.* zwyknutí, nawyknutí, *n.*

Gewölbe, *n.* klenutí, *n.*; 2.) krám, a *m.* skladnice, e, *f.*

Gewölk, *n.* oblaky, mračna, *pl.*; —ig *adj.* zamračený, pošmaurný.

Gewühl, *n.* rytí, *n.* *fig.* hemžení, *n.* chumel, u, *m.*

Gewürm *n.* červi, *pl.* chrobáctwo, a, *n.*

ce na sklenice, pohárna, y, *f.*, thůre, *f.* sklené dwéře.
Glasur, *f.* polewa, poliwa, y, *f.*
Glasuren, glasiren, *v.* poléwati.
Glasweide, *f.* křehká wrba.
Glatt, *adj.* hladký; kluzký; 2.) lahodný, úlisný; 3.) holý; 4.) hezký, pěkný.
Glattbuchse, *f.* brokownice, e, *f.*
Glätte, *f.* hladkost; kluzkost, i, *f.*; 2) s. Glasur.
Glatteis, *n.* náledí, *n.* holoť, hololed, [i, *f.*
Glätt-en, *v.* hladiti; leštiti; 2) wypilowati; —er, *m.* hladič, e, *m.*; 2.) hladidlo, a, *n.*
Glatthobel, *m.* hladík, u, struháč, e, *m.*
Glätt-holz, *n.* hladící dřewo; —stahl, *m.* hladidlo, a, *n.*; —stein, *m.* hladící kámen; —zahn, *m.* hladící zub.
Glatz-e, *f.* lysina, y, pleš, e, *f.*; —ig, *adj.* lisý, plechatý.
Glatz-kopf, *m.* lisák, a, plecháč, e, *m.*; —köpfig, s. glatzig.
Glaube, *m.* wíra, y, *f.* wěření, *n.*; —n beimessen, wěřiti; 2.) Kredit, uwěrek, rku, *m.*
Glaub-en, *v.* wěřiti; 2.) mysliti, mněti, tušiti; —end, wěřící, dowěrný.
Glaubens-artikel, *m.* článek wíry; —bekenntniß, *n.* wyznání wíry; —genoß, *m.* sauwěrec, rce, *m.*; —lehre, *f.* učení wíry.
Glaubhaft, *adj.* k wíře podobný, důwodný.
Gläubig, *adj.* wěřící, wěrný.
Gläubiger, *m.* wěřitel, e, *m*
Glaublich, *adj.* k wíře podobný.
Glaubwürdig, *adj.* hodnowěrný; —keit, *f.* hodnowěrnost, i, *f.*
Gleich, *adj.* rowný; 2.) stejný; 3.) týž; tentýž; 4.) podobný; *adv.* rowně, jednako, stejně; jako; práwě; 5) hned; *conj.* wenn —, ob —, třeba, třebas, ačkoli; —alt, *adj.* rownowěký; —artig, *adj.* jednostejný, jednorodný; —artigkeit, *f.* jednostejnost, i, *f.*; —deutend, *adj.* jednoznačný, stejnoný.
, *v.* podobati se; podobným býti; 2.) rownati se; wyrownávati se; 3.) rownati.
Gleicher, *m.* rownač, rownatel, e, *m.*
Gleicher-gestalt, —massen, —weise, *adv.* rowně, podobně, zároweň.
Gleichfalls, *adv.* také, též, podobně, rowněž.
Gleich-färbig, *adj.* stejné barwy, jednobarwý, —förmig, *adj.* takowýž, jednostejný, podobný, stejnotwárný; —förmigkeit, *f.* stejnost, jednostejnost, i, *f.*
Gleich-geltend, *adj.* zárowný, rownoplatný; —gesinnt, *adj.* jedné mysli, jednomyslný,; —gewicht, *n* rownowáha, y, *f.*; —gültig, *adj* rowne platnosti; 2.) jednaký, obojetný; 3) lhostejný, chladný; —gültigkeit, *f.* rownoplatnost; jednostejnost; lhostejnost, i, *f.*
Gleich-heit, *f.* rownost, stejnost; 2) podobnost, i, *f.*; —laufend, *adj* rownolehlý, rownoběžný; —laut, *m.* stejnohlasnost, i, *f.*; —lautend, *adj.* jednohlasný; —machen, *v.* rownati, srownati; —maß, *n.* rownoměrnost, rozměrnost, i, *f.*; —mäßig, *adj.* rowný, podobný, sauměrný; —muth, *m.* stejnomyslnost, i, *f.* poklid mysli; —müthig, *adj.* stejnomyslný, mírný.
Gleichnamig, *adj.* jednoho jmená, stejnojmený.
Gleichniß, *n.* podobenstwí, *n.* příklad, u, *m.* podoba, y, *f.*
Gleichsam, *adv.* jako, jakoby, takměř, takořka.
Gleich-schenkelig, *adj.* rownostopý, stejnoramený; —seitig, *adj.* stejnostranný.
Gleichstellen, *v.* přirownati.
Gleich-ung, *f.* rownání, srownání, *n*; 2.) stejnina, y, *f.*; —viel, *adv.* tolikéž, wrowně; —wie, *adv.* jako, jakož.
Gleichwinckelig, *adj.* rownoúhlý, rownokautný.
Gleichwohl, *adv.* wšak, předce, jednakže.
Gleichzeitig, *adj.* jednowěký, saučasný, wrstewný.
Gleis, *n.* s. Geleise.

wek, wka, m.; —käfer, m chrobák zlatý; —kind, n. zlatoušek, ška, m.; —kahn, m. zlatopružec, čce, m.; —macher, m. zlatoděj, e, m.; —macherei, f. zlatodějství, n.; —münze, f. zlatá mince; —papier, n. zlatý ober pozlacený papír.

Gold-sand, m. zlatý, ryžowní písek; —scheider, m. lučebník zlata; —schläger, m zlatotepec, pce, m.; —schmid, m. zlatník, a, m; die —schmidin, zlatnice, e, f.; —spinner, m. zlatopředec, dce, m.; —stange, f. pliky zlata; —sticker, m. wyšiwač e, m.; —stickerei, f. wyšiwání zlatem; —stoff, m. zlatowina, y, f.; —stück, n. zlatý peniz; —stufe, f. newydělané zlato, —tinktur, f. zlatý nápoj; —wage, f dukatowé wážky; —wäsche, f. ryžowání, n.; 2.) ryžowna, y, f.; —wäscher, m. wypírač zlata, ryžownik, a, m.

Golf, m. zátoka, y, f. zálew, u, m.

Gondel, f. kondole, lodička; —ier, m. kocábník, a, m.

Gönn-en, v. přáti, přiti, popřáti; —er, m přizniwec, wce, m.; —erin, f. přizniwka, y, f.

Göpel, m. tažení koňské, cew koňský.

Gork, m f. Kork.

Gosche, f. tlama, y, f.

Gose, f bilé ober blede pivo.

Gosse, f. stoka; 2.) strauha, y, f.; 3.) in der Mühle, koš, e, m.

Gothisch, adj. gotský, gotický.

Gott, m. Bůh, gen. Boha, m.; — Lob, — sei Dank, chwála, díky Bohu; gebe Gott! bohdaj, bodaj, bohdejž; — behüte bewahre! uchowejž, chraniž Bůh.

Gott-ähnlich, adj. bohu podobný; — angenehm, bohu milý.

Götter-, bozký, nebeský, překrásný; —bote, m. posel bohů; —lehre, f. bájeslowí, n.; —speise, f. pokrm nebeský; —spruch, s. Orakel; —trank, s. Nektar.

Göttes-, adj. Boží, bozký, bohowý, —acker, m. hřbitow, a, m. pohřebnice, e, f.; —dienst, m. služby Boží; —dienstlich, adj. poswatný; 2.) nábožný; —furcht, f. bohabojnost, i, f. bázeň Boží, pobožnost, i. f.; —fürchtig, adj. bohabojný, pobožný; —gebärerin, f. Boží rodička, bohorodička, y, f.; —gelehrsamkeit, f. bohomluwectwí, n.; —gelehrt, adj. bohomluwný; —gelehrter, m. bohomluwec, bohoslowec, wce, m.; —gelehrtheit. f. bohoslowí, n.

Gottes-haus, n. chrám Páně; - kasten m. chrámová pokladnice; —kästerer. m. rauhač, e, m.; —kästerin, f. rauhačka, y, f.; —kästerlich, adj. rauhawý; —kästerung, f. rauhání, n.; —leugner, m. neznaboh, a, m. zapirač Boha; —leugnung, f. zapirání Boha.

Gottes-tisch, m. stůl Páně; —urtheil. n. Boží nález; —verehrung, f. cténi ober chwála Boha; —vergessen. adj. bezbožný; —vergessenheit f. bezbožnost, i, f.

Gottgefällig, adj. boholiby.

Gottheit, f. bozstwí, n. Bůh, gen. Boha, m.

Göttin, f. bohyně, ě, f.

Göttlich, adj. bozký; —keit, f. bozstwí, n. bozkost, i, f.

Gott-los, adj. bezbožný, bohaprázdný zločinný; —losigkeit, f. bezbožnost, bohaprázdnost, i, f. zločinstwí, n.

Gottmensch, n. bohočlowěk, a, m.

Gottselig, adj. pobožný; 2.) nebožtik —keit, f. pobožnost, i, f.

Götze, m. bůžek, žka, m.

Götzen-bild, n. modla, y, f. Götzen- adj. modlárský; —diener. m. modlosluženík, a, m.; —dienst. m. modlárstwí, n. modloslužba, y, f.; — tempel, m. božnice pohanská, chrám modlárský, balwanice, e, f.

Gouvernante. f. pěstaunka, y, f.; Gouverneur. m. ředitel, e, místodržící, iho, m.

Grab, n. hrob, u, m.; Grab-, adj. hrobowý, pohřební, hřbitowní.

Graben. m. příkop, u, rowec, wce, s

Graben, v. rýti, kopati, rýpati.

Graulich, *adj.* nášedivý, pošediwělý; 2.) f. gráuenhaft.
Gräulich, *adj.* hrozný, strašný; 2.) ohawný, šerednÿ.
Graumeiſe, *f.* popelníček, a, *m.*
Graupe, *f.* kraupa, y, *f.*
Gräupeln, *v. impers.* es gräupelt, krupky padají, krupi se.
Graus, *m.* rum, štěrk, u, *m.*: 2.) hrůza, y, *f.*
Graus, *adj.* hrozný, strašný.
Grauſam, *adj.* lítý, krutý, ukrutný; —keit, *f.* ukrutnost, krutost, i, *f.* ukrutenstwí, *n.*
Grauſchimmel, *m.* siwko, a, *m.* siwý kůň.
Grauſen, *v.* hroziti se.
Grauſen, *n.* hrůza, y, *f.* hrození se, *n.*; —haft, *adj.* hrozný, strašný; —voll, *adj.* hrůzoplný.
Grau-ſpecht, *m.* datel bělawý; —werk, *n.* bělizna, y, *f.*
Grav-eur, *m.* rytec, tce, *m.*; —iren, *v.* rýti; —itát, *f.* wážnost, *f.*; —itätiſch, *adj.* wážný.
Grazie, *f.* milostnost, i, lepota, y, *f.* 2.) milostenka, y, milostnice, e, *f.*; grazids, *adj.* milostný, půwabný.
Greif, *m.* noh, dolow, a, *m.*; —bar, *adj.* makawý, makatelný.
Greifen, *v.* sahati, sáhnauti, popadnauti, chopiti se; 2.) lapiti, lapati; chytati; 3.) makati, hmatati; rozmáhati se, rozšiřowati se
Greinen, *v.* uſklebowati se, kňaurati; 2.) bublati.
Greis, *m.* stařec, rce, kmet, a, *m.*
Greiſen, *v.* šediwěti, šestárnauti; —alter, *n.* stáří, kmetstwí, *n.*
Grell, *adj.* přeswětlý; 2.) ostrý, proníkawý, řezký.
Grempel, *m.* krámec, mce, *m.*
Gremſig, *adj.* nedočkawý.
nadier, *m.* ſ. Granatier.
el, Grengel, *m.* záwora, y, *f.*; n Pfluge, hřidel, e, *m.*
m. kuřinoha, y, *f.*
hraniční, mezní, pokrajní, ní.
Grenze, *f.* konec, nce, *m.* končina 2.) mezě, hranice, e, *f.*
Grenzen, *v.* hraničiti, mezowati; stýkati se, končiti se; —los, *adj.* bezmezný, bezhraničný.
Grenz-feſtung, *f.* pomezní twrz; —meſſer, *m.* myměřowatel hranic; —ſcheider, *m.* mezowník, a, *m.*; —ſtein, *m.* mezní kámen.
Griebe, Griefe, *f.* škwarek, rku, *m.*
Griebs, Grübs, *m.* obryzek, zku, *m.*
Griech-e, *m.* Řek, a, *m.*; —iſch, *adj.* řecký.
Griechſäule, *f.* slupice, e, *f.*
Gries, *m.* krupice, e, *f.*; 2.) ſ. Kies Gries-, *adj.* krupiční, z krupice; —brei, *m.* kaše krupiční.
Grieſeln, *v. n.* rozdrobiti se; *v. a.* trolíti, rozdrobiti.
Griesgram, *m.* posupník, mrzaut, a, *m*
Griesig, *adj.* krupičnatý, štěrečnatý
Grießler, *m.* krupař, e, *m.*; —in, krupařka, y, *f.*
Griesſäule, *f.* slupice, e, *f.*
Griff, *m.* hmátnutí, *n.* hmat, chmat, *m.*; *fig.* úskok, u, *m.*; 2.) hrst, špetka, y, *f.*; 3.) držadlo, a, *n.* jelec, lce, *m.* rukowět, i, ručka, y.
Griffel, *m.* pisadlo, a, *n.*; 2.) rafka, y, *f.*; 3.) držátko, a, *n.*
Grille, *f.* cwrček, čka, *m.* 2.) wrtochy, brykule, *pl.*; Grillen haben brykule w hlawě míti; 3.) trampoty, *pl.*: —fänger, *m.* trampotář, e wrtohlawec, wce, *m.*; —fängerei, trampotiny, *pl.* trampotstwí, *n* —haft, *adj.* trampotny, wrtohlawý, newrlý.
Grimaſſe, *f.* pitwoření, *n.*; Grimaſſen machen, pitwořiti se.
Grimm, *m.* zlost, zůřiwost, wzteklost i, *f.*, —darm, *m.* denní oder tlacný střewo; —en, *v.* zůřiwěti; 2.) im Bauche, brýzti; —ig, *adj.* zůřiwý, lítý, wzteklý, krutý; —ig werden rozsápati se, rozlítiti se.
Grind, *m.* strupowatost, i, *f.* strupy, *pl*; 2.) prašiwina, chrásta, y, *f.*; —brig, *n.* krušina y, *f.*; —ig *adj*

dilo; —arbeiter, m. dolní dělník; —licht, n. kahy, pl.; —waſſer, n. dolní woda.

Grübler, m. hlaubač, e, m.

Gruft, f. krypta, hrobka, y, f. 2.) jeskyně, ě, f.

Grummet, n. otawa, y, f.; —wieſe, f. otawiště, ě.

Grün, adj. zelený; — werden, zelenati se; — machen, zeleniti; 2.) sirowý; 3.) nezralý.

Grün, n. zelenost, zeleň, i, f.

Grund, m. dno, a, n. spod. u, m.; fig. zu —e gehen, zahynauti, utonauti; 2.) údolí, n. dolina, y, f.; 3.) země, ě, f. pole, n.; žiwnost, i, f.; liegende Gründe, nemowiti statkowé; — des Leders, jádro, a, n.; 5.) základ, u, m.; 6.) příčina, y, f. důwod, důkaz, u, m.; 7.) počátek, tku, původ, u, m.; Grund-, adj. dnowý; spodní; základní; pewný, stálý; hlawní; původní, prwotní; stežejný.

Grund-bau, m. základ, u, m. založení, n.; —beſitzer, m. držitel statku; —buch, n. kniha gruntowní; —buchamt, n. listowna, y, f.; —dienſt, m. robota, y, f.; —eiſ, n. stříž, e, m. und f.

Grundel, m. piskoř, e, m.

Gründ-en, v. zakládati, založiti, ustanowiti; —er, m. zakladač, zakladatel, e, m.

Grund-falſch, adj. praweprawý; —feſte, f. základ, u, spodek, dku, m.; —fläche, f. spodní plocha; —gelehrt, adj. wysoce učený; —geſetz, n. základní zákon; —haar, n. zimní srst; —herr, m. pán statku; —lage, f. základ, u, m. podpora, y, f.

Gründlich, adj. důkladný, důwodný; —keit, f. důkladnost, důwodnost, i, f.

Gründling, m. hřiz, e, m.

Grund-linie, f. základní, spodní čára, —los, adj. bezedný; 2.) neskonalý; 3.) nedůwodný; —loſigkeit, f. nest; neskončenost; nedůwodnost, f.: —mauer, f. hlawní zeď.

Gründonnerſtag, m. zelený čtwrtek.

Grund-riß, m. základní rys; —ſatz, m. zásada, y, f.; základní propowídka —ſätzlich, adj. zásadní; — ſäule, f. základní aber hlawní sloup; —ſprache, f. prwotní, původní jazyk; —ſtein, m. základní kámen; —ſteuer, f. dědiná daň; —ſtoff, m. živel prwotní, živelná částka; —ſtrich, m. hlawní tah aber čára; —ſtück, n. dědičný statek, popluží, n. dědina, y, f.: —ſtütze, f. hlawní podpora, základ, u, m. zásada, y, f; —ſuppe, f. sesedlina, y, f.

Grundtext, m. základní tekst.

Gründung, f. zakládání, založení, ustanowení, n.

Grund-zahl, f. číslo základní, —zins, m. zemní poplatek.

Grüne, n. zeleň, i, zelina, y, f.

Grünen, v. zelenati se, zeleněti.

Grün-fink, m. zwonek, nka, m.; —gelb, adj. ze zelena žlutý, zelenežlutý; —kraut, n. špenát zelní; —lich, adj. zelenatý, pozelenalý; —ſpan, m. rez mědi; —ſpecht, m. datel zelený.

Grunzen, v. chrochtati.

Grünzeug, n. zelenina, y, f.; —händlerin, f. zelenářka, y, f.

Gruppe, f. skupení, n. skupina, y, f.

Gruppiren, v. skupiti, naskupiti.

Gruß, m. pozdrawení, n.

Grüßen, v. pozdrawiti; —laſſen, wzkázati pozdrawowat.

Grütze, f. krupice, e, f.; fig. — im Kopfe haben, miti w hlawě řezanka.

Grützhändler, m. krupař, e, m.; —in, f. krupařka, y, f.

Grützkopf, m. hlup, a, m.

Guardian, m. kwardyán, a, m.

Gucken, v. kaukati, pokukowati, hledětí.

Gucker, m. Guckglas, n. kukadlo, kukátko, a, n.

Guckguck, m. kukačka, žežulka, y, f.

Guck-kaſten, m. kukačka, y, f. kukadlo, kukátko, a, n.; —loch, n. kukátko, a, n.

Guillotine, f. gilotina, y, f.

H.

Ha! *interj.* ha! aha!

Haar, *n.* wlas, u, *m.*; verächtlich, pačesy, *pl.*; krauses —, kudrny, kadeře, *pl.*; mit fliegenden —en, prostowlasý; bei einem Haare, bezmála, málem, 2.) chlup, u, *m.* srst, i, *f.*; Haar-, *adj.* wlasní, wlasný, wlásečný, wlasowý, na wlasy.

Haar-band, *n.* tkanice na wlasy, spletačka, y, *f.*; —beutel, *m.* pytlíček na wlasy, wlasenec, nce, *m.*; —breit, *f.* s wlas široký; —busch, *m.* pramen wlasů; —eisen, *n.* želízko na wlasy; —en, *v. a.* holiti, chlupy srážeti; *v, n.* línati; —fein, *adj.* tenký co wlas; —flechte, *f.* rulík, culík, u, wrkoč, e, *m.*; —förmig, *adj.* wlasowitý; —handel, *m.* wlasařstwí, *n*; —händler, *m.* wlasař, e. *m.*; —hemd, *n.* žíněnka, y, žíněná košile.

Haarig, *adj.* wlasatý, chlupatý, srstnatý, wlasowitý.

Haar-kamm, *m.* hřeben na wlasy, česadlo, a, *n.*; —klein, *adj.* maličký co wlas; *adv.* na wlas; —kräusler, *s.* Friseur; —locke, *f.* kadeř, e, kučera, y, *f.*; —los, *adj.* bezwlasý; —nadel, *f.* wlasnička, y, jehlice na wlasy; —nest, *n.* wrkoč, kotauč, e, *m.*; —puder, *m.* prach na wlasy; —putz, *m.* ustroj hlawy.

Haar-salbe, *f.* woňawka na wlasy; —scharf, *adj.* přeostrý, ostrý jako jed; —scheitel, *m.* pautec tce, *m.*; —schopf, *m.* čupryna, y, *f.* chochol, u, *m.*; —seil, *n.* žíně, ě, *f.* prowázek žíněný; 2.) žíňowka, y, *f.*; —seite, *f.* srstní strana; —sieb, *m.* síto žíněné, žíněnka, y, *f.*

Haar-tour, *f.* wlasenka, y, *f.*; —tuch, *n.* žínka, wlasina, y, *f.*; —wachs, *n.* lýkowitá; 2.) woňawka na wla-wickel, *m.* náwlaska, wlasní natáčka —wuchs, *m.* zrůst wlasů; —zirkel, *m.* wlasowé kružidlo; —zopf, *m.* wrkoč, e, rulík, u, *m.*

Habe, *f.* jmění, *n.* majetnost, i, *f.* statek, tku, *m.*; Hab und Gut, mohowitost, i, *f.*

Haben, *v.* míti, měti, držeti; da hast du, tu máš, na, ná; da haben Sie, tu máte, nate, náte; Zeit —, míti kdy; zu thun —, míti co dělati; besitzen (v. Eigenschaften) míti do sebe; zu leben —, míti z čeho žiwu býti.

Haber oder Hafer, *m.* owes, owsa, *n.*; Haber-, *adj.* owesný; —acker, *m.* owesniště, *n.*; —birn, *f.* owesnička, y, *f.*; —grütze, *m.* kraupy owesne; —schrot, *m.* ospa, y, *f.*; —stroh, *n.* owesná sláma.

Hab-gier, *f.* dychtiwost po jmění; —gierig, *adj.* dychtiwý po jmění.

Habhaft, *adj.* účasten; —werden, dostati, dobyti.

Habicht, *m.* jestřáb, luňák, a, *m.*; —nase, *f.* jestřábí oder orličí nos.

Habit, *m.* oděw, hábit, u, *m.*

Hab-seligkeit, *f.* mohowitost, i, *f.* statek, tku, *m.*; —sucht, *f.* chtiwost jmění, lakomost, i, *f.*; —süchtig, *adj.* jmění chtiwý, lakomý; —süchtiger, *m.* lakomec, mce, *m.*

Hack-beil, *n.* sekera, y, *f.*; —block, —stock, *m.* špalek, lku, nátoň, ě, *m.*; —brett, *n.* prkno k sekání; 2.) cimbál, u, *m.*

Hacke, *f.* sekání, raubání, *n.*; 2.) eine Art, sekera, y, *f.*; 3) motyka, y, *f.*

Hacken, *v.* kopati, raubati, sekati, d'ůbati, klowati, zobati; —stiel, *m.* topůrko, a, *n.*

Häckerling, *m.* řezanka, sečka, y, *f.*; —sbank, *f.* řezačka, y, *f.*; —kammer, *f.* řezárna y, *f.*

Hackmesser, *n.* sekáč, e, *m.*

Hacksch, *m.* kanec, nce, *m.*

Hader, *m.* cár, cancor, u, *m.* onuce, e, *f.*; 2.) hádka, wáda, swára, y, pře, e, *f.* swár, u, *m.*; —er, *m.* wadič, swárce, e, *m.*; —haft, *adj.* swárliwý,

Halb-schatten, *m.* polostin, u, *m.*; —scheid, *f.* f. Hälfte; —seite, *f.* polohedbáwi, *n.*; —sparren, *m.* lomenice, e, *f.*; —stiefel, *m.* polaubota, y, *f.*; —todt, *adj.* polaumrtwý; —trauer, *f.* polosmutek, tku, *m.*; —tuch, *n.* polosukno, u, *n.*; —wild, *adj.* polodiwoký; —zirkel, *m.* polokrub, u, *m.*

Halbe, *f.* stráň, i, *f.* pahrbek, bku, *m.*

Hälfte, *f.* půle, polowice, e, půlka, y, *f.*

Halfter, *m.* ohlávka, y, *f.*

Hall, *m.* zwuk, jek, u, *m.*

Halle, *f.* kobka, y, *f.* krám, u, *m.* laubi, *n.*; 2.) der Kaufleute, kotce; *pl.* 3.) síň, i, *f.*; 4.) podsíň, i, *f.*

Hallen, *v.* zníti, zwučeti.

Häller, *m.* haliř, e, *m.*

Hallor, *m.* solowar, a, *m.*

Halm, *m.* stéblo, a, *n.*; Hälmchen, *n.* stehýlko, a, *n.*

Hals, *m.* krk, u, *m.* šije, e, *f.*; 2.) hrdlo, a, *n.*; über — und Kopf, pádem, úprkem, horempádem; bis an den —, po krk; Hals-, krční, hlawní, šijowý, hrdelní; na krk; —band, *n.* stužka na krk; 3.) der Hunde, obojek, jku, *m.*; —binde, *f.* náhrdlek, nákrčník, u, *m.*; —brechend, *adj.* přenebezpečný; —eisen, *n.* kruh na krk, železný obojek; —entzündung, *f.* zánět w krku; —gericht, *n.* hrdelní právo.

Hals-kette, *f.* nádržník, u, *m.*; —kragen, *m.* limec, mce, *m.*; —krause, *f.* okruží, *n.*; —schnur, *f.* řad, u, *m.*

Halsstärrig, *adj.* twrdošijný, zatwrzelý, zpurný; —keit, *f.* twrdošijnost, zatwrzelost, zpurnost, i, *f.*

Halstuch, *n.* šátek na krk; —weh, *n.* bolení w krku.

Halt, *m.* stálost, *f.* držení, *n.*; 2.) *interj.* stůj! počkej!

Haltbar, *adj.* pewný; —keit, *f.* pewnost, i, *f.*

Halten, *v.* držeti, chowati; ein wenig —, podržeti; 2.) srownáwati; schaden —, nahraditi škodu; den Zorn zurück —, zadržeti hněw; bereit —, pohotowě míti; Hof —, dworem býti; Hochzeit —, swádbu míti; Landtag —, sněmowati; dafür —, za to míti; das hält nicht Stich, to nemí stání; 2.) still —, zastawiti se, státi; halt! stůj! stójte! inne —, přestati; 3.) Stand —, držeti se; haltend, drželiwý, zdrželiwý.

Haltung, *f.* držení, zachowání, *n.* 2.) pewnost, i, *f.*; — haben, držeti; 3.) těla nošení, *n.* postawa, y, *f.*

Halunke, *m.* holomek', mka, šibal, a, dareba, y, *m.*

Hamen, *m.* ohnautka, y, *f.*; bei den Jägern, rukáwník, u, *m.*

Hämisch, *adj.* potutelný, zlowolný.

Hammel, *m.* skop, a, skopec, pce, *m.* Hammel-, *adj.* skopowý, skopcowý; —braten, *m.* skopowá pečeně; —fell, *n.* skopowice, e, *f.*; —fleisch, *n.* skopowina, y, *f.* skopowé máso; —n, *v.* skopiti, wyskopowati.

Hammer, *m.* kladiwo, a, *n.* mlat, a, mlatek, tku, *m.*; 2.) an der Thür: klepadlo, a, *n.*; Hammer-, kladiwý, *adj.*

Hämmerchen, *adj.* kladiwko, a, *n.*

Hämmern, *v.* kauti, kowati, klepati, tlauci kladiwem.

Hammer-schlag, *m.* uderení kladiwem; 2.) okuje, *pl.*; —stiel, *m.* topůrko u kladiwa; —werk, *n.* stupy železné.

Hämorrhoiden, zlatá žíla, krwawnice, e, *f.*

Hamster, *m.* skřeček, čka, *m.*

Hanak-e, *m.* Hanák, a, *m.*; —in, *f.* Hanačka, y, *f.*; —isch, *adj.* hanácký.

Hand, *f.* ruka, y, *f.*; die hohle —, dlaň, *f.*; —voll, hrst, *f.*; linke—, lewice, e, *f.*; rechte —, prawice, e, *f.*; *fig.* unter der —, podtají; vor der —, wyní, zatím; Hand-, *adj.* ruční, rukowětní, poručný, náruční, k ruce, na ruce; —arbeit, *f.* ruční práce, dílo; —arbeiter, *m.* rukodělník, *m.*; —becken, *n.* měděnice k rukám; —beil, *n.* jednoručka, y, *f.*; —buch

slnický towaryš; —frau, *f.* řemeslnice, e, *f.*; —junge, *m* učenik, a, učeň, čně, *m.*; —zeug, *n.* řemeslnické nářadí, řemeslnický nástroj.

Hand-wörterbuch, *n.* příruční slownik; —wurzel, *f.* zápěstí, *n.*; —zeichnung, *f.* kreslení od ruky; 2) ruční wýkres; —zug *m.* tah při psaní.

Hanf, *m.* konopě, ě, *f.* konopí, *n*; Hanf-, konopný, konopní; —acker, *m.* —feld, *n.* konopiště, *n.*; —bréche, *f.* trlice, mědlice, e, *f.*; —barre, *f.* sušení konopí, pizderna na konopě.

Hánfen, *adj.* konopný, konopní.

Hänfling, *m.* konopásek, ska, *m.* konopka, y, *f.*

Hanf-meise, *f.* picawka, y, *f*; —mühle, *f.* konopník, u, *m.*; —neffel, *f.* konopice, e, *f.*; —öhl, *n.* semencowý olej; —samen, *m.* semenec, nce, *m.*

Hang, *m.* stráň, i, *f*; *fig.* náchylnost, náklonnost, i, *f.*; Häng-, zawěšowaci, wisutý, wisecí, wisucí, wisatý.

Hänge-brücke, *f.* wisutý most; —matte, Hangematte, *f.* wisutá rohož.

Hangen, Hängen, *v.* wiseti; — bleiben, zůstati wiseti, uwáznauti; an einer Person —, přidržeti se někoho; hangend, wisutý.

Hängen, *v.* wěsiti, wěšeti, powěsiti, oběsiti; sich —, přiwěsiti se, chytati se.

Hängriemen, *m.* zawěšák, u, *m.*

Hansa, Hanse, *f.* hansa, y, *f.* swazek w obchodu; hanseatisch, *adj.* hansowní; —stadt, *f.* hansowní město.

Hänseln, *v.* wtowaryšiti; 2.) za blázna miti.

Hanswurst, *m.* kortyzaun, a, šašek, ška, *m.*

Hapern *v.* wězeti, wáznauti.

Härchen, *n.* wlásek, sku, *m.*

Háren, *adj* wlásenný, wlasowý; von Rehhaaren. žiněný.

Harfe, *f.* harfa, y, *f.*; —nist, *m.* karfenik, a, *m.*; Harfen-, harfowní.

Häring, *m.* sled, a, *m.*; Häringe-, *adj.* sledí.

Häringe-brühe, *f.* slaneckowý rosol; —fang, *m.* sledilowectwí, *n.*; —fänger, *m.* sledilowec, wce, *m.*: —fett, *m.* sledí hlawa; —salat, *m.* salát se slaneckem.

Harke, *f.* hrábě, *pl.*; —n, *v.* hrabati; 2.) oškrdíti.

Harlekin, *m.* šašek, ška, harlakyn, a, *m.*

Harm, *m.* hoře, e, *n.* hryzota, y, *f.*

Härmen, sich, *v.* saužiti se, rmautiti se, hrýzti se.

Harmlos, *adj.* nermutný, nestrastný.

Harmonie, *f.* sauhlasí, *n.* skladnost, sauhlasnost; 2.) jednoswornost. i, *f.*; —ika, *f.* harmonika, y, *f.*; —iren, *v.* sauhlasiti; —isch, *adj.* jednohlasný, skladný, libosworný.

Harn, *m.* moč, e, *m.* ština, y, *f.* scánky, *pl.*; Harn-, *adj.* močowý. moční; —blase, *f.* měchýř močowý; —en, *v.* močiti, scáti; —fluß, *m.* kapání moče; —gang, —leiter, *m.* močnice, e, *f.* žlábek močowý; —glas *n.* sklenice na moč.

Harnisch, *m.* brnění, *n.* brně, ě, *f.*; *fig.* Einen in den — jagen, rozhněwati, rozzlobiti koho.

Harn-röhre, *f.* močowá trubice, —ruhr *f.* úplawice močowá; —strenge, —zwang, *m.* těžkost močení, řezawka, y, *f.*; —treibend, *adj.* močohnawý.

Harpune, *f.* kýr, u, *m.*; —ier, *m.* ošlepník, a, *m.*

Harras, *m.* haras u, *m.*

Harren, *v.* čekati; očekáwati, doufati: prodlíwati.

Harsch, *adj.* zatwrdlý; drsnatý.

Hart, *adj.* twrdý; —werden, twrdnauti; 2) přísný, surowý, ukrutný; vom Weine, trpký; v. b. Arbeit těžký; 3.) tuhý, pewný, zatwrzelý; *adv.* twrdě; těžce, tuze; přísně.

Härte, *f.* twrdost, otwrdlost; 2) zatwrzelost, necitelnost, 3) tuhost, *f.*

Härten, *v.* twrditi, ztwrditi, tužiti, das Eisen —, železo zakaliti.

Hartherzig, *adj* zatwrzelého srdce, nelidský; —keit, *f.* twrdosrdost, zatwrzelost.

Hauſe, Haufen, *m.* hromada, kopa, kupa, kopka, y, *f.* stoh, u, *m.*; —Holz, hranice, e, *f.*; über den — werfen, překotiti, přewrátiti; 2.) zástup, u, *m.* množství, *n.*; — Vögel, hejno ptáků.

Häufeln, *v.* na hromadu dáwati, kopky dělati; Karten —, pod hromádky hráti; das Heu —, seno kopiti, kopkowati.

Häufen, *v.* kupiti, wrchowati, wršiti, skopiti, nahromaditi, na hromadu klásti, množiti.

Haufenweiſe, *adv.* po hromadách, stádem, walem, na hejna, úhrnkem.

Häufig, *adj.* mnohý, walný, hojný, častý: *adv.* na mnoze, hromadně wrchowatě, hojně, častokráte, zhusta.

Häufung, *f* nahromadění, množení, *n.*

Häupel, *n.* hlávka, y, *f.*

Haupt, *n.* hlawa, y, *f.*; starší, šího, náčelník, a, wůdce, e, *m.*; Haupt-, *adj.* hlawní, úhlawní, přední, nejwětší, čelní, náčelní, základní, wereiný, arci-.

Haupt-abſicht, *f.* hlawní úmysl; —altar, *n.* weliký oltář; —artikel, *m.* hlawní článek; —balken, *m.* přewaz, u, *m.* spinka, y, *f.*; —binde, *f.* obtáčka, y, *f.* winek, nku, *m.*; —buch, *n.* hlawní kniha.

Häuptel, *n.* hlávka, y, *f.*; —n, ſich, wázati se.

Haupt-erbe, *m.* hlawní dědic; —fehler, *m.* nejhlawnější, nejwětší chyba; — haar, *n.* wlasy, *m. pl.*; —kirche, *f* hlawní kostel; —liſten, *m.* podhlawnice, e, poduška, y, *f.*

Häuptling, *m.* náčelník, a, *m.* hlawa, y, *f.*

Hauptmann, *m.* setník, a, *m.*; —perſon, *f.* prwní osoba; —punkt, *m.* hlawní článek od. punkt; —reif, *m.* krajcbruč; —ſache, *f.* hlawní wěc; — ch, *adj.* hlawní, podstatný; *adv.* e, předněji, hlawně; —ſatz, *m.* průpowěd; —ſchlüſſel, *m.* hlawní klič; —ſchmuck, *m.* ozdoba hlawy.

Haupt-ſtadt, *f.* hlawní město; —ſtraße, *f.* hlučnice, silnice, e, *f.*; —ſtück, *n.* hlawní částka; —ſucht, *f.* nemoc w hlawě (u koní); —treffen, *n.* walní bitwa; —treffer, *m.* hlawní číslo; — wache, *f.* hlawní stráž; —wort, *n* samostatné, podstatné, statné jméno; —zahl, *f.* hlawní číslo.

Haus, *n.* dům, *gen.* domu, *m.* stawení, *n.*; zu Hauſe, doma; nach Hauſe, domů; von — zu — gehen, dům od domu chodíti; — und Hof, živnost, *f.* 2.) rod u, *m.* rodina, y, *f.*; Hauſ-, *adj.* domowní, od domu, domowý, domácí, čelední; —armer, *m.* chudý podomní; —arreſt, *m.* uwězněni doma. —brot, *n.* domácí chléb.

Häuschen, *n.* domek, mku, domeček, čku, *m.*

Haus-dieb, *m.* domácí zloděj; —ehre, *f.* čest rodiny; 2.) —frau, domácí paní, *f.*

Hauſen, *v.* hospodařiti; 2.) bydleti; 3.) baořiti, dowáděti, řáditi.

Hauſen, *m.* wyza, y, *f.*; —blaſe, *f.* wyzí měchýř, rybí kli.

Haus-flur, *f.* síň, i, sině, ě, siňka, y, *f.*; —frau, *f.* hospodyně, ě, *f.* domácí paní; —friede, *m.* domácí pokoj od. swornost; —genoß, *m.* spoludomec, mce, *m.*; —geräth, *n.* domowní nábytek, swršky, nádobí; —grille, *f.* cwrček domácí; —halten, *v.* hospodařiti; —halten, *n.* hospodaření, *n.*

Haushälter, *m.* hospodář, e, *m.*; —in, *f.* hospodyně, ě, *f.*; —iſch, *adj.* hospodářský, hospodymský.

Haus-hältig, *adj.* ſ. haushälteriſch; — haltung, *f.* hospodářství, *n.*; —herr, *m.* domácí pán, hospodář, e, *m.*; —hofmeiſter, *m.* dworecký; dworný, ého, *m.*; —hund, *m.* domácí pes; —inhaber, *m.* majitel domu.

Hauſier-en, *v.* po domích obchod wésti, po domích kupčiti; —er, *m.* prodawač po domech.

Haus-jungfer, *f.* domácí panna, 2)

Heftig, *adj.* kwasničný.

Heft, *n* rukowět, i, *f.*; jilec, lce, *m.*; střenka; 2.) sponka, y, *f.*; spinadlo, a, *n.*; 3) sešitek, tku, swazek, zku, *m.*; —chen, *n.* swazeček, čku, *m.*; —clu, *v.* zaháčkowati, sponkami sepnauti; —en, *v.* přibiti; připnauti; sepnauti, přišiti, přistehnauti; *fig.* die Augen an Etwas —, oči na něco upřiti.

Heftig, *adj.* prudký, náhlý, přilišný, náramný, tuhý, krutý; —keit, *f.* prudkost, tuhost, krutost, i, *f.*

Heft-lade, *f.* wazadlo, a, *n.* swazowačka, y, *f.*; —pfiaſter, *m.* přílep, u, přilepek, pku, *m.*

Hegen, *s.* hägen.

Hehler, *m.* přechowawač, tajitel, skrywatel, e, *m*

Hehr, *adj.* wysoký; *fig* wznešený; 2.) předrahý; 3.) swatý.

Heida! *interj.* nuže, nu.

Heide, *f.* wřes, u, *m.*; 1.) les, bor, u, *m.*; pustina, y, *f.*

Heid-e, *m.* pohan, a, *m.*; — in, *f.* pohanka, y, *f.*; —grad, *n.* lišejník plicní; korn, *n.* pohanka, tatarka, y, *f.*; — —kraut, *n.* wřes, u, *m.*

Heidelbeere, *f.* borůwka, y, *f.*

Heidelerche, *f.* linduška, y, *f.*

Heiden», pohanský, pohanů.

Heidenthum, *n.* pohanstwí; pohanstwo, a, *n.*

Heidniſch, *adj.* pohanský.

Heiduck, *m.* hejduk, a, *m.*

Heiflich, *adj.* wrátký, wýběrčiwý.

Heil, *n.* spasení, blaho, a, *n.* spása, y, *f.*, 2.) štěstí, *n.* prospěch, u, *m.*

Heil-, *adj.* hojecí, zahojený, celý; — werden, zaceliti se, zahojiti se; 2.) *fig.* zdravý.

Heiland, *m.* spasitel, e, *m.*

Heil-bar, *adj.* zhojitelný, léčitelný; —brunnen, *m*, dobrá woda, hojecí woda.

Heilen, *v. a.* hojiti, zahojiti, léčiti, uzdráwiti; 2.) *v. n.* zaceliti, zhojiti se.

Heilig, *adj.* swatý; eine Heilige, swětice, e, *f.*; heiliger Ort, poswátné místo; der heilige Abend, štědrý wečer; —en, *v.* poswětiti, oswěcovati, swětiti; —keit, *f.* swatost, i, *f.*; — machend, *adj.* poswěcujicí; —macher *m.* poswětitel, e, *m.*; —machung, *f.* poswěcowání, *n.*; —ſprechung, *f.* wyhlášení za swatého; —thum, *n.* swatyně, ě, *f.*; 2.) swaté ostatky; —ung, *f.* poswěcowání, swěcení, *n.*

Heil-kraft, *f.* hojicí moc, hojiwost, i, *f.*; —kunde, *f.* léčitelstwí, *n.*; —kunſt *f.* lékařstwí, *n.*

Heillos, *adj.* bezbožný; —igkeit, *f.* bezbožnost, i, *f.*

Heil-mittel, *n.* lék, u, *m.*; —quelle, *f* léčiwe zřídlo.

Heilſam, *adj.* hojicí; spasný; prospěšný; —keit, *f.* hojiwost; spasnost prospěšnost, i, *f.*

Heilung, *f.* hojenj, léčení, *n.*

Heim, *adv.* domů.

Heimath, *f.* domow, a, *m.* wlast, i otčina, y, *f.*; —lich, *adj.* domowní. —los, *adj.* bezdomowní.

Heime, *f.* Heimchen, *n.* cwrček, čka, *n*

Heim-fahrt, *f.* domů jetí, cesta domů —fall, *m.* nápad, u, *m.* odaumrtí, i, *f.*; —fallen, *v.* připadnauti; —fällig *adj.* nápadný, odaumrtní.

Heimiſch, *adj.* domácí; 2.) pitomý krotký.

Heimkehr, *f.* náwrat do otčiny.

Heimlich, *adj.* domácí; 2.) skrytý, zaukromý, potajný; *adv.* tajně, kradmo, potajmo; —keit, *f.* tajnost, i, *f.* tajemstwí, *n.*

Heim-reiſe, *f.* —weg, *m.* nawrácení se domů; odjezd domů; —ſuchen, *v.* nawštiwiti; 2.) potkati, napadnauti —ſuchung, *f.* nawštiwení, *n.*; 2.) napadnutí, potkání, *n.*; —tücke, *f.* poutelnost, potměšilost, i, *f.*; —tückiſch *adj.* poutelný, potměčilý; —wärts *adv.* k domowu, k wlasti; —weh, *n* tesknost po domowu.

Heirat, *f.* von Männern, ženění, *n*

von unten her, zdůly; hin und her, semotam, sem i tam; weit her, zdaleka; von dort her, odtamtud; von außen her, zwenku; von Alters her, od starodáwna; 2.) her (verbunden mit Zeitwörtern), při, z. B. herfahren, přijeti.

herab, *adv.* dolů; (verbunden mit Zeitwörtern), s, se.

Herab-drücken, *v.* dolů tisknauti, stlačiti; —fahren, *v.* sjeti, swezti se; —fallen, *v.* spadnauti; —fliegen, *v.* sletěti; —führen, *v.* dolů wésti, swoditi; —gehen, *v.* sundati; —gehen, *v.* dolů jiti, sjíti.

Herabhängen, *v.* chlípěti; dolů wiseti; —d, *adj.* ochlípělý, odwislý.

Herab-kommen, *v.* sejíti, sestaupiti; *fig.* zehubnauti; —lassen *v.* spustiti, spauštěti; *fig.* sich —lassen, snížiti se; —lassung, *f.* spuštění, *n.* spust, u, *m.* snížení, *n.* sníženost, i, *f.*; —nehmen, *v.* dolů wziti; snimati, sejmauti; —setzen, *v.* sesaditi; *fig.* snížiti, zlehčowati; —stürzen, *v. a.* sbořiti, shoditi, *v. n.* swrhnauti se, sbořiti se; —werfen, *v.* straziti, swrhnauti, shoditi; —würdigen, *v.* pokořiti, snížiti.

Heraldik, *f.* znakoznanstwí; 2.) znakoslowí, *n.*

Heran, *adv.* sem, blíže; 2.) in Zusammensetzungen, při, wz, powz; —kunft, *f.* příchod, u, *m.*; —nahen, *v.* přibližowati se; —reifen, *v.* uzráwati; —wachsen, *v.* zrostati, odrostati.

Herauf, *adv.* nahoru, sem nahoru, wzhůru; 2.) in Zusammensetzungen, wze, wy; —schweben, *v.* wznesti se; —schwellen, *v.* nadm úti.

Heraus, *adv.* wen; 2.) mit Zeitwörtern verbunden, wy; —ackern, *v.* wyorati; —arbeiten, *v.* wydobyti; —bekommen, *v.* nazpátek dostati; 2.) wydobyti, wynajiti; —bringen, *v.* wynesti; wyprawiti, wydobyti; —fahren *v.* wyjeti, wyjížděti: 2.) wyříditi se; 3.) *fig.* wybleptnauti; —fallen, *v.* wypadnauti; —finden, *v.* wynajiti, wynalezti; sich —finden, wyskytowati se; —fordern, *v.* wyzwati, wypobídnauti; —geben, *v.* wydati, wydáwati, wyndati, nazpátek dáti; —geber, *m.* wydatel, wydawatel, e, *m.*; —gehen, *v.* wen jiti, wyjíti.

Heraus-jagen, *v* wyhnati; —kommen, *v.* wyjíti, wycházeti, wen jiti; 2.) wyjewiti se; *fig.* es kommt auf eins heraus, jedno jest; —kriegen, *v.* wen dostati; —lassen, *v.* wypustiti; —nehmen, *v.* wyníti, wyndati, wybrati; sich etwas —nehmen, poodpustiti sobě; das nimmt sich gut heraus, to dobře wypadá, to sluší; —platzen, *v.* wypuknauti, wybuchnauti; mit etwas —něco wyplesknauti; —rücken, *v.* wytáhnauti, wymknauti se; mit dem Gelde —, peníze kłopiti; mit der Sprache —, promluwiti.

Heraußen, *adv.* ſ. draußen.

Heraus-stehen, *v.* wystáwati; —streichen, *v. fig.* wychwalowati; —werfen, wyhoditi, wywrhnauti, wyřititi; —wickeln, *v.* wymotati, wyplesti; sich —, wyhřisti z čeho; —ziehen, *v.* wytáhnauti; sich —, wyplesti se.

Herbe, *adj.* trpký; přísný, přikrý; —, *f.* trpkost, i, *f.*

Herbergen, sich, *v.* ubírati se sem.

Herbei, *adv.* sem; 2.) verbunden mit Zeitwörtern, při; —bringen, přinesti; —kommen, *v.* přicházeti; —lassen, *v.* přibíhati, přiběhnauti; —schaffen, *v.* dostawiti, zaopatřiti.

Herbemühen, sich, *v.* wynasnažiti se sem.

Herberg-e, hospodsky, hospodný; —e, *f.* nocleh, u, *m.* hospoda, y, *f.*; —en, *v. n.* noclehowati, hospodau býti *v. a.* nocleh dáti.

Herb-heit, *f.* trpkost, *f.*; —lich, *adj.* nátrpký.

Herbringen, *v.* přinesti; hergebracht starodáwní, bywalý, obyčejny.

Herbſt, *m.* podzim, u, podzimek, mka, *m.* jeseň, ě, *f.*; Herbſt-, *adj.* podzi-

n. wlada, -[illegible] f. panowanie, n. n. —[illegible] ery panowanie we [illegible]

Herrlich-keit, f. panowanie, n. wlada, wladanie, —ty, m. panowanie, n. a. wladanie, wladze e, m. —[illegible] panowanie f

Herrschaft —herrsche, f wladocztwo —wlade, ey, edy władarstwo.

Herrschen, v. sem panowati. przewladowati; — über, v. zawladati, przewladowati; —unter v. podrzadzowat. — [illegible] v. odbierawati. [illegible] —[illegible] v. zpedzati. opanowati — [illegible]en v. sem strzelit. sem strzelit 2) przybyć. poskytnauti. 3) przilecieti. —[illegible]treiben v. napsati.

Herrsein, v. odsadkud byti. —[illegible]kommen v. pocházeti, pojiti; —[illegible]ren, v sem postawiti; 2.) opraviti, obnowiti. Kranken herstellen, uzdrawiti nemocného; —thun, v. sem postawiti, sem dati. —tragen, v. přinesti; —treiben, v. přihnati; —treten, v. přistaupiti, přikročiti.

Herüber adv. sem na tu stranu, tam stranau, 2) verbunden mit Zeitwörtern, sem pře-, z. B. —laufen, sem přeběhnauti; —springen, sem přeskočiti.

Herum, adv. okolo, wůkol; ringš —, kolemokolo; 2) mit Zeitwörtern, o-, ob-; —blättern, v. w knize se přebírati, listy přemítati; —blicken, v. ohlížeti se; —brehen, v. otočiti, obrátiti, wrtěti; —fahren, v. sem tam jezditi, objížděti, projížděti se; —flattern, v. proletowati; 2) háratí; —fragen, v poptáwati se; —führen, v. prowáděti.

Herum-gehen, v. obcházeti, procházeti se; —hüpfen, v. obskakowati; —irren, v. blauditi, potulowati se; —jagen, v. prohánětí; —kommen, v. obejíti; —laufen, v. sběhati, pobíhati; —läufer, m. tulák, běhaun, běhal, a, m.

Herum-nehmen, v. šiditi, škádliti, nabírati; —reisen, v. po swětě putowati —reiten, v. objížděti, projížděti se.

Herum-schlagen, sich, v. prátí se s nekým, ohánětí se; —schlenkern, —schwenken, —schweifen, —streichen, v. toulati se, potloukati se, powalowati se; —streicher m tulák, a. m.

Herum-tragen, v rozníšeti; —treiben, v ohánětí, otáčeti; sich, potloukati se. —tummeln, v drmoliti. prohánětí; sich, rejditi; —werfen, v. obrustati; —wickeln, v. obchážeti; —werfen, v. rozházeti, rozmetat —ziehen, v. n. potulowati se, plaziti se; 2) v. a. prodlžowati. protahowati

Herunter, adv. dolů; 2) verbunden mit Zeitwörtern, se —; —gehen, sjíti; —fallen spadnauti; —kommen, v. sjíti. schodíti, fig. chudnauti, tratiti se; —machen, v. fig. zphnauti kohowyhlásiti komu; —stürzen, v. skočeti se, swalíti se.

Herunterwärts, adv. dolů.

Hervor, adv. wen, zpod, na jewo. verbunden mit Zeitwörtern, wy- —bringen, wynesti, přinášeti; —kommen, v. wyjíti; —kommen, v. wyjíti na jewo přijíti, wzjíti; —leuchten, wyswitati, wynikati, stkwiti se; —quellen, v. wyprejštiti se, prameniti se, wyplýwati.

Hervorragen, v. wyskytati se, wynikati, činiti, strměti, trčeti; —d adj. wypuklý, strmicí, wyniklý.

Hervorrecken, v. wystrčiti; die Zunge, wyplaziti jazyk.

Hervor-stechen, v proskakowati, wynikati, činiti; —thun, sich, v. wynikauti. předčíti nad jiné.

Herwärts, adv. sem, ke mně, k nám

Herz, n. srdce, e, n; 2.) mysl, i, f. 3) srdnatost, i, f.; etwas über's — bringen, moci něco oželet; auf's — legen, na srdce klásti; Herz-, —ens- srdeční, srdečný; —ader, f. srdečnice, e, f. srdeční žila.

Herzählen, v. zčitati, wypočitati.

Herzallerliebst, adj. roztomilý, nejmilejší.

Herz-beutel, m. osrdec, dce, m.; —be-

Hie, f. Hier; Hiebei, f. Hierbei.
Hieb, m. rána, y, f. udeření, n.; fig.; er hat einen —, e podnapilý, má opici; —fechten, n. šermowání sečne; —weise, adv. sečmo, seče, mrštně; —wunde, f. sečená rána.
Hiefhorn, n. mysliwecký roh, lowecká trubka.
Hienieden, adv. zde dole, tu. dole, na tomto swětě.
Hier, adv. zde, tu, tuto; von —, odtud; — und da, sem a tam, onde i onde; —an, adv. na tom, při tom; —auf, adv. potom, na to, pak; — aus, adv. z toho; von —, odtud; — bei, adv. přitom; —durch, adv. tudy, tady, zde weskrz, tím, skrz to; — ein, adv. sem, w to, k tomu, do toho; —gegen, adv. proti tomu.
Hier-her, —märts, adv. sem, na tuto stranu.
Hier-hin, adv. tudy tam; —in, adv. w tom, zde; —ländisch, adj. zdejší; — mit, adv. tím, s tím; —nach, adv. dle toho, potom, nato; —nächst, adv. tu wedlé, bliže; mimo to; —neben, tu wedlé, podlé; —nieden, f. Hienieden.
Hieroglyphe. f. obrazopismo, a, n.
Hierortig, adj. zdejší.
Hier-sein, n. přitomnost, i, f. pobytí, n.; —über, adv. přes to, o tom; —unter, adv. pod tím, mezi tím; — von, adv. z toho, o tom; —wider, adv. proti tomu; —zwischen, adv. mezi to, mezi tím.
Hiesel, m. Macek, cka, m.; 2.) hňup, a, m.
Hiesig, adj. zdejší.
Hifthorn, f Hiefhorn.
Hilfe, f. Hülfe.
Himbeer-, malinowý, malinní; —e, f. malina, y, f.; —strauch, m. malinowý keř.
Himmel, m. nebe, e, nebesa, pl. n.; Himmel-, adj. nebeský; —an, adv. k nebi, k nebesům; —bett, n. postel s nebesy; —blau, adj. blankytný, nebeský; —fahrt, f. na nebe wstaupení; Mariahimmelfahrt, na nebe wzetí Panny Marie; —hoch, adj. nebetyčný, nebesáhlý; —reich, n. králowství nebeské; —schreiend, adj. do nebe wolající.
Himmels-, nebeský, s nebe; —kurt, f. nebewid; —körper, m. nebeské těleso; —kreis, m. kruhy nebesní; —kugel, f. kaule nebesní; —luft, f. podnební wzduch; —schlüssel, m nebeský klíč; —strich, m. strana swěta, pásmo nebe; —zeichen, n. znamení nebeské.
Himmelweit, adj. předaleký, hrozný.
Himmlisch, adj. nebeský, nebesní.
Hin, adv. tam; hin und her, sem a tam, semo tam.
Hinab, adv. tam dolů; 2.) in Zusammensetzungen, s, se; —fahren, v. dolů jeti, sjeti; —lassen, spustiti; —steigen, v. sjíti, schoditi, sestaupiti.
Hinan, Hinauf, adv. tam, nahoru, wzhůru; 2) na; 3.) vor Zeitwörtern, wy, wz; —fliegen, v. wyletěti, wzletěti; —steigen, v. wzlézti, wstaupiti; —winden, v. nawinauti.
Hinaus, adv. wen, na wenek, na dwůr. 2.) vor Zeitwörtern, wy-, wen; —fahren, v. wyjeti, wyřinauti se; —geben, v. wydati, wyndati: —gehen, v. wyjíti, wen jíti; —lassen, v. wypustiti; —werfen, v. wyhoditi, wywrhnauti.
Hinbringen, v. přinesti, donesti, 2.) ztráwiti.
Hinderlich, adj. překažlíwý, záwadný — sein, f. Hindern.
Hinder-n, v. překážeti, waditi; —nis n.; —ung, f. překážka, záwada, y, f. překážení, n.
Hindeuten, v. poukázati nač.
Hindin, f. laň, ě, f.; 2.) srna, y, f.
Hindläufte, f. čekanka, y, f.
Hindrängen, v. tlačiti se k něčemu.
Hindurch, adv. skrze; tudy, enudy, — arbeiten, v. probrati se.
Hineilen, v. spěchati tam.
Hinein, adv. do, tam; 2.) vor den Zeitwörtern, w, we; —bringen, v. uwesti, wnésti; —gehen, wjíti, wnéstna-

stalý; —bringen, *v.* donesti, donášeti. náwěsti dáti; —bringer, *m.* donůška, y, donositel, e, *m.*; —bringung, *f.* doneſení, donášení, *n.*; —drein, *v.* po, pak, potom, pozadu.

Hintere, *m.* zadek, dku, *m.* zadnice, e, *f.*

Hinter-einander, *adv.* po sobě, za sebau; —fleck, *m.* kožka na podpatku; —führen, *v.* oklamati, ošiditi, ošáliti; —fuß, *m.* zadní noha; —gebäude, *n.* zad, zadek stawení, zadní stawení; - gehen, *v.* oklamati, ošáliti, podskočiti, podwesti; —gestell. *n.* zadní luk; —getreide, *n.* zadina, y, *f.*; —grund, *m.* pozadí, *n.* podklad, u, *m.*

Hinter-halt, *m.* záloha, y, úklady; *pl.*; —hand, *f.* zápěsti; in der —hand ſein, za rukau býti; —haupt, *n.* týl, u, *m.* zad hlawy; —her, *adv.* pozadu, potom, pak, později.

Hinterlaſſ-en, *v.* zanechati, pozůstawiti; —enſchaft, *f.* pozůstalost, i, *f.*; —er, *m.* pozůstalý, ého, *m.*

Hinter-leber, *n.* opatek, tku, *m.*; —legen, *v.* dáti, složiti k schowání; —leger, *m.* skladač, skladatel, e, *m.*; —liſt, *f.* úklady, *pl.* úskok, u, *m.* ošemetnost, i, *f.*; —liſtig, *adj.* úkladný, uskočný, lichý, lstiwý.

Hinter-mann, *m.* zadák, a, *m.*; —nath, *f.* zadní šew; —rad, *n.* zadní kolo; —rücks, *adv.* pozadu, zezadu, zpět, za zády.

Hinter-ſaß, *m.* podsedek, dka, chalupník, a, *m.*; —ſatz, *m.* zadní sada; —ſtich, *m.* zástěh, u, *m.* zadní steh; —theil, *n.* zadní částka, zadní díl; —treffen, *n.* zadní šik, zadní řadá; —treiben, *v.* překaziti, zameziti, uhájiti; —treibung, *f.* překažení, *n.*; —wärts, *adv.* zadu, pozadu.

Hin-thun, *v.* dáti tam; —treten, *v.* přistáti, přistaupiti; —tritt, *m.* skonání, *n.* wykročení z tohoto swěta.

Hinüber, *adv.* na druhau stranu; přes; mit dem Subſtantiv, přes; 2.) vor den Zeitwörtern, pře; —bringen, *v.* přeprawiti, přewesti; —gehen, přejiti; —ſchauen, *v.* překaukaauti; —ſtürzen, *v.* přewrhnauti; —treiben, *v.* přehnati, přepuditi; —ziehen, *r.* na druhau stranu táhnauti, přetáhnauti.

Hinum, ſ. Herum.

Hinunter, *adv.* dolů, na dál; 2.) vor den Zeitwörtern, s; —fahren, *v.* dolů sjeti, sjíždětí; —fallen, *v.* spadnauti; —laufen, *v.* dolů běžeti, sběhnauti; —ſtürzen, *v.* wrhnauti se dolů. dopadnauti; —trinken, *v.* wypiti.

Hinwälzen, *v.* dowaliti, zawaliti.

Hinwärts, *adv.* tam, tamto.

Hinweg, *m.* cesta tam, *m.* zajití, *n.*

Hinweg, *adv.* pryč; vor Zeitwörtern, od, u; —begeben, ſich, *v.* odcházeti, ubírati se; —fließen, *v.* odtéci, odtékati; —laſſen, *v.* wynechati; —legen, *v.* odložiti; —nehmen, *v.* odníti; —ſetzen, *v.* odstawiti, odsaditi; *fig.* ſich über etwas — ſetzen, nedbati nač, newšímati sobě čeho.

Hinwerfen, *v.* pohoditi, powrhnauti 2.) prohoditi.

Hinwieder, *adv.* opět, znowa, zase.

Hinzaubern, *v.* někam přikauzliti.

Hinziehen, *v. a.* přitáhnauti k sobě, *r. n.* přestěhowati se někam.

Hinzu, *adv.* tam, k tomu; 2.) vor Zeitwörtern, při, do; —fügen, *v.* přisaditi, připojiti; —fügung, *f.* přiložení, připojení, *n*; —gabe. *f.* přidání. přidáwání, *n.* přidawek, wku, *m.*; —gekommen, *adj.* přibylý.

Hiobspoſt, *f.* smutné náwěsti.

Hippe, *f.* kosíř, e, *m.* kosiřík, u, *m.* žabka, y, *f.*; 2.) oplatek, tku, *m.*, —nbäcker, *m.* oplatkář, e, *m.*

Hirn, *n.* mozek, zku, *m.*; Hirn-, mozkowý. mozečný; —bohrer, *m.* mozkowrt, u, *m.*; —geſpinnſt, *n.* wrtoch, oblud, u, *m.*; —kammer, *f.* mozkowice, e, *f.*; —los, *adj.* bezmozký; —ſchädel, *m* —ſchale, *f.* lebka. y, *f.*; —wunde, *f.* poškození, šílenost, *f.*; —wuth, *f.* zapálení mozku.

Hochgericht, *n.* stinadlo, a, *n.* šibeniče, e, *f.* poprawiště, *n.*

Hoch-heilig, *adj.* swatoswatý; —herzig, *adj.* šlechetný, šlechetnomyslný.

Hoch-land, *n.* wysočina, y, *f.*; —länder, *m.* wysočiňan, a, *m.*

Höchlich, *adv.* welice, nejwýše.

Hochlöblich, *adj.* wysoceslawný.

Hochmeister, *m.* welmistr, a, *m.*

Hochmögend, *adj.* welikomocný.

Hoch-muth, *m.* hrdost, zpupnosť, wysokomyslnosť, i, *f.*; —müthig, *adj.* wysokomyslný, hrdomyslný, zpupný, pyšný.

Hochpreisen, *v.* weleslawiti.

Hoch-roth, *adj.* jasně červený, jasnoruměný, sytočerwený; —schwanger, *adj.* na slehnutí; —selig, *adj.* wysoce památný, slawné paměti.

Höchst, *adj.* nejwyšší, wrchní, swrchní; das höchste Gut, swrchowané dobro.

Hochstämmig, *adj.* wysoký.

Höchstens, *adv.* na nejwýš, na nejdéle.

Höchstift, *f.* Dom.

Hochtrabend, *adj.* wypinawý, nadutý, zpupný.

Hochverrath, *m.* zrada země; —räther, *m.* země zrádce.

Hochweise, *adj.* welemaudrý, nejwýše maudrý.

Hochwild, *n.* červená zwěř.

Hoch-wohledel, *adj.* wysoko wznešený; — geboren, *adj.* welectně urozený.

Hochwohlgeboren, *adj.* jasně welemožný, urozený; Euer —, Waše Jasná Welemožnosť.

Hochwürdig, *f.* welebnosť, i, *f.*; —ig, *adj.* důstojný, welebný; das Hochwürdige, welebná swátosť.

Hochzeit, *f.* swatba, y, *f.*; Hochzeit-, swatební; —bitter, *m.* zwáč na swatbu; —gast, *m.* swatební, swat, a, *m.*: 2.) swatebnice, e, swata, y, *f.*; —fest, *n.* swatební weseli; —gedicht, *n.* swatební báseň; —geschenk, *n.* swatební dar; —kleid, *n.* swatební raucho; —lich, *adj* swatební; —mutter, *f.* swatbi, *f.*; -vater, *m.* starowat, a, *m.*

Hochzuverehrend, *adj.* ſ. hochgeehrt.

Hocke, *f.* stoh, u; mandel, e, *m.*; otýpka, y, *f.*

Hocken, *v.* na bobku sedětí; 2.) *fig.* ciwěti, čumětí, dučetí, dřepětí; 2) snopy skládati.

Höcker, *m.* hrb, hrbol, u, *m.*; —ig, *adj.* hrbatý, zhrbělý.

Hode, *f.* maud, u, *m.* warle, ete, *n.* nároky, *pl.*; Hoden-, maudní, maudní.

Hoden-bruch, *m.* maudní kýla; —sack, *m.* šaurek maudní.

Hof, *m.* dwůr, *gen.* dwora, u, *m.* dworec, rce, *m.*; 2.) um den Mond, die Sonne, kruh měsíční, sluneční; Hof-, *adj.* dworský, dworní; dworowý, nádworní; —dame, *f.* dwořanka, y, *f.*; —dienst, *m.* dworská služba; —fähig, *adj.* ke dworu přáwněný.

Hof-fahrt, *f.* pýcha, zpaura, y, *f.*; —färtig, *adj.* pyšný, zpurný.

Hoffen, *v.* doufatí; 2.) naditi se; 3.) očekáwati, žádatí; —tlich, *adj.* nepochybně, wždyť, snad.

Hoffnung, *f.* naděje, e, čáka, y, *f.*; —slos, *adj.* beznadějný; —strahlschimmer, *m.* jiskra naděje; —voll, *adj.* nadějný, plný nadějе.

Hof-fräulein, *n.* šlechtična dworní; —gebrauch, *m.* dworní obyčej, dworní způsob; —gericht, *n.* saud dworský, —gesinde, *n.* dworská čeládka; —gunst, *f.* dworní přízeň, panská láska; —halt, *m.* —haltung, *f.* dwůr, *gen.* dwora, *m.* dwořeninstwo, a, *n.* —hund, *m.* domácí pes.

Hofiren, *v.* dworowatí; pochlebowatí; 2.) wykáleti se: höflich, *adj.* dworský, dworný; 2.) nádworný.

Hof-jäger, *m.* dworní myslíwec; —junker, *m.* panoš, e, *m.*: —kriegsrath, *m* dworská wojenská rada; —lager, *n* dwůr, *gen.* dworu, *m.* dworní stanowiště, *n.*; —leben, *n.* dwořtina, y, *f.* dworstwí, *n.* žiwot při dwoře, —leute, *pl.* dwořané.

Höflich, *adj.* zdwořilý, uctiwý: -keit, *f.* zdwořilost, i, *f.*

Holm, *m.* chlum, u, *m.*; 2.) ostrůwek, wku, *m.*

Holper, *m.* hruda, y, *f.*; —ícht, —ig, *adj.* hrudowatý, kostrbatý, draslawý.

Holz, *n.* dřewo, a, dříwí, *n.* drwa, *pl.*; **Holz-** *adj.* dřewěný, dřewný, na dříwí, dřewní, drewní, dřewowý; lesní; planý.

Holz-apfel, *m.* pauchně, ěte, *n.* plané jablko; —artig, *adj.* dřewitý; —axt, *f.* kálačka, y, kladnice, e, *f.*; —bauer, *m.* podlesák, a, *m.*; —birn, *f.* polnička, y, *f.* planá hruška; —bock, *m.* zum Sägen, koza, y, *f.*; 2.) Feuerbock, kozlik, u, *m.*; 3.) wřezik, a, *m.*; —boden, *m.* dřewnice, e, *f.*; —bund, *m.* otypka, y, *f.*

Hölzchen, *n.* dříwko, dřewko, a, dřewce, *n.*

Holzen, *v.* dříwí porážeti, mýtiti.

Hölzern, *adj.* dřewěný.

Holz-flöße, *f.* plť, i, *f.* wor, u, *m.*; —hacker, —hauer, *m.* drwoštěp, a, *m.*; —handel, *m.* dřewarstwí, *n.*; —händler, *m.* dřewárník, a, *m.*; —haufen, *m.* hranice dříwí; —hof, *m.* dřewník, u, *m.* drwárna, y, *f.*

Holz-icht, *adj.* dřewnitý; —ig, *adj.* dřewnatý.

Holz-kammer, *f.* dřewnice, e, *f.*; —kirschbaum, *m.* prcawka, y, ptačnice, e, *f.*; —kirsche, *f.* planá třešně, ě, kyselice, e, *f.*; —messer, *m.* sekař, e, *m.*; —platz, *m.* nátoň, ě, *m.* drwárna, y, *f.*; —säure, *f.* dřewowá kyselina; —scheit, *n.* poleno, a, *n.*; —schlag, *m.* káceni dříwí; 2.) paseka, y, mýť, i, *f.*; —schlägel, *m.* palice dřewěná; —schneider, *m.* dřewořezbář, e, *m.*; —schnitt, *m.* dlabanina w dřewě, *f.* dřewořez, u, *m.*

Holz-schuh, *m.* dřewěnek, nku, krpec, pce, *m.* trepka, y, *f.*; —mann, *m.* dřewěnkář, trepkář, e, *m.*

—stätte, *f.* drwiště, *n.*; —stoß, *m.* o dříwí; —taube, *f.* daupnák, a, *m.*; —ung, *f.* raubání dříwí, a, *m.*; —werk, *n.* dříwí, *n.* wěci z dříwí; —wurm, *m.* červotoč, e, *m.*

Honig, *m.* med, u, *m.*; **Honig-**, *adj.* medowý; medný, stredný.

Honig-bau, *m.* medařstwí, medaření, *n.*; —bauer, *m.* medař, e, *m.*; —birn *f.* medowka, y, *f.*; —geschmack, *m.* medowina, y, *f.*; —kuchen, *m.* medowec, wce, pernik, u, *m.*

Honig-reich, *adj.* hojnomedý, medný; —scheibe, —wabe, *f.* plást strdi, plástwa, y, *f.*; —seim, *m.* stred, *gen.* strdi, *f.* strdí, *n.*; —süß, *adj.* sladký jako med; —thau, *m.* medowice, e, *f.* medowá rosa.

Honnet, *adj.* správný, pořádný.

Honneurs, *pl.* úcta, poklona, y, *f.*; Jemanden die — machen, někomu swau poklonu činiti.

Honorar, *n.* čestný plat, čestné, ehe, konorár, u, *m.*

Honoratioren, *pl.* wzácnější, wznešenější občane.

Honoriren, *v.* ctiti; 2.) platiti, zaplatiti; 3.) wyplatiti.

Hopfen, *m.* chmel u, *m.*; **Hopfen-**, *adj.* chmelowý, chmelničný; chmelní, chmelný; —artig, *adj.* chmelowitý.

Hopfen, *v.* chmeliti, chmelem zaprawiti.

Hopfen-bau, *m.* chmelařstwí, *n.*; —beet, *m.* chmelnička, y, *f.*; —feld, *n.*; —garten, *m.* chmeliště, *n.* chmelník, u, *m.*; —handel, *m.* chmelaření, *n.*; —händler, *m.* chmelař, e, *m.*; —kammer, *f.* chmelárna, y, *f.*; —keimchen, *n.* chmeliček, čku, *m.*; —korb, *m.* cic, u, *m.*; —pflanze, *f.* babka, y, *f.*; —stange, *f.* tyč na chmel.

Hopsa, *interj.* hopsa.

Hör-, posluchací; —bar, *adj.* hlasitý, slyšitelný.

Horch-en, *v.* poslauchati, naslécháti; —er, *m.* posluchatel, posluchač, e, *m.*; —erin, *f.* sluchačka, y, *f.*

Horde, *f.* stádo, a, *n.*; 2.) *fig.* sbeta, holota, y, zběř, i, *f.*

Hören, *v.* slyšeti; *fig.* dbáti; schwer —, nedoslýchati; sagen —, dosluh-

Hui, *interj.* nuže! huj! in einem —, w okamžení.

Huld, *f.* laskawost, milostiwost, přízniwost; i, *f.*; —göttin, *f.* bohyně milosti, líbeznosti, lásky; 2.) milostka, y, *f.*

Huldig-en, *v.* přísahu wěrnosti skládati, složiti; —ung, *f.* přísaha wěrnosti; —ungseid, *m.* slib holdowní.

Huld-reich, *adj.* laskawý, milostiwý; —voll, *adj.* plný laskawosti, přawabnosti.

Hülfe, *f.* pomoc, i, *f.*; —leisten, zpomoci.

Hülflos, *adj.* opuštěný; *adv.* bez pomoci; —igkeit, *f.* bezpomocnost, i, *f.*

Hülfreich, *adj.* nápomocný; 2.) účinný, ochotný.

Hülfs-bedürftig, *adj.* nuzný; —mittel, *n.* prostředek k zpomožení, *n.* pomůcka, y, *f.*; lék, u, *m.*; —quelle, *f.* pomoc, i, *f.*; —truppen, —völker, *pl.* lid nápomocný, pomocné wojsko; —wort, *n.* pomocné slowo; —zwang, *m.* dopomožení, *n.*

Hülle, *f.* zastření, obwinutí, přistěradlo, a, *n.* obálka, y, *f.* krow, u, *m.*; —n, *v.* zakryti, obaliti, zahaliti, zastřiti.

Hülse, *f.* šešulina, luština; 2.) šupina, šupka, plewa, y, *f.*; 3.) lusk, u, *m.*

Hülsen-, lupinowý, luskowý, plewný; —artig, *adj.* luskowitý; luštinowitý; —frucht, *f.* luština, y, *f.* stručnaté rostliny.

Hülsig, *adj.* luštinowatý, luskowatý.

Human, *adj.* přiwětiwý, wlídný.

Hummel, *f.* čmel, e, čmelák, a, *m.*

Hummen, *f.* šumnen.

Hummer, *m.* rak humra.

Humor, *m.* *f.* Laune.

Hunde, *f.* korbel, e, *m.* [psí.

Hund, *m.* pes, *gen.* psa, *m.*; **Hund-**,

Hunde-fett, *n.* psí sádlo; —gebell, *n.* štěkot psů; —haus, *n.* —hütte, *f.* —stall, *m.* psinec, nce, *m.*; —loch, *n.* psí díra.

Hundert, *adj.* sto; —erlei, *adj.* sterý, na sta; —fältig, *adj.* sternásobný; —jährig, *adj.* stoletý; —ste, *adj.* stý; —weise, *adv.* po stu, po stech.

Hundeschlag, *m.* ubití aber zabití psa.

Hünd-in, *f.* psice, e, čubka, suka, y, *f.*; —isch, *adj.* peský, psowský.

Hunds-beere, *f.* jahůdka swidowá; —blume, *f.* psí pleška; —fott, *m.* taškář, e, zlosyn, a, *m.*; —fötterei, *f.* pestwi. taškářstwí, *n.*; —föttisch, *adj.* taškářský; —hunger, *m.* psí hlad. —laus, *f.* klíšť, ě, *m.*; —stern, *m.* psí hwězda, y, *f.*; —tage, *m. pl.* psí dni; —zahn, *m.* kel, *gen.* klu, *m.* oční zub.

Hunger, *m.* hlad, u, *m.*; hladowitost, i, *f.*; —ig, hungrig, *adj.* hladný, hladowý, hladowitý; —leider, *m.* mrihlad, a, *m.*

Hungern, *v.* hlad miti, hladowěti, hlad trpěti.

Hungersnoth, *f.* hlad, u, *m.* drahota, y, *f.*

Hungertuch, *n.* am — nagen, hlad a nazi třísti.

Hunzen, *v.* peskowati; 2.) zkaziti, bříditi.

Hüpfen, *v.* skočiti, skákati, poskakowati; vor Freude—, plesati; —d, *adj.* skákawý, poskočný; **Hüpfer**, *m.* poskakowač, e, *m.*

Hürde, *f.* lísa, y, *f.*

Hürden, *v.* olísiti, lísami ohraditi 2.) owčí ohrady stawěti; —flechter, *m.* dělání ohrad owčích.

Hure, *f.* kurwa, y, *f.*

Huren, *v.* kurwiti se; **Huren-**, kurewský; —haus, *n.* kurewna, y, *f.* kurewský domek; —kind, *n.* z kurwy syn, panchart, a, *m.* kurewské dítě; —nest, *n.* pelech kurewský.

Hurenwirth, *m.* swodník, a, *m.*; —in, swodnice, e, *f.*; —schaft, *f.* swodnictwí, *n.*

Hurer, *m* kurewník, a, kurwář, e, *m.*; —ei, *f.* kurwení, kurewstwí, *n.*; —isch *adj.* kurewský.

Hurtig, *adj.* hbitý, chwatný, skorý;

Immatriculiren, ſ. einſchreiben.
Imme, f. wčela, y, f.: —nhaus, n. wčelin, u, m.; —nſtock, m. úl, u, m.
Immer, (immerdar), immerfort, immerzu, adv. wždy, wždycky, jak živo; pořád, stále; jakkoli, byť, ačkoli; zatím; ustawičně, neustále; —grün, n. zelenec, nce, barwinek, nku, m.; —hin, adv. wždy; —mehr, adv. pořád; někdy, kdy; —während, adj. ustawičný, wždy trwající.
Immittelſt, adv. zatím, mezi tím.
Immobilien, pl. nejmowité wěci, pozemští statkowé.
Imperativ, m. rozkazowací.
Imperial, adj. cisarský.
Impertinent, adj. hanebný.
Impf-arzt, m. očkownik, a, m.; —en, v. štěpowati; očkowati; —ung, f. štěpowání; očkowání, n.; —er, štěpař, e; očkownik, a, m.
Imponiren, v. nadwládati komu.
In, pr. w, we, na, za, do, z, po, při.
Inbegriff, m. obsah, u, m. [f.
Inbrunſt, f. wraucnost, horaucnost, i,
Inbrünſtig, adj. wrauci, wraucný.
Incarnat, adj. jasně červený, jasno ruměný, sytočerwený.
Indem, c. když; poněwadž.
Indeſſen, indeß, c. zatím, když, prozatím; 2) nicméně.
Indian, Truthahn, m. ſopák, krocan, indian, a, m.
Indiferent, adj. newšímawý, lhostejný, netečný.
Indigo, m. modřil, indich, u, m.
Indikativ, m. ukazowací.
Indirect, adj. nepřímý.
Indiscret, adj. bezohledný, neuznalý.
Individualität, f. osobliwost, i, f.
Individuel, adj. jednotliwý.
Individuum, n. jedinec, nce, jednotník, a, jednotliwec, wce, m.
Induſtriren, v. přepsati, připsati, přewesti, přenesti.
—duſtrie, f. průmysl, u, m.; Induſtrie-, wyslní, průmyslowý; Induſtrialh, m. prowozowání živnosti.
Ineinander, adv. w hromadě, do hromady, do sebe.
Infam, adj. nepoctiwý, bezectný.
Infanterie, f. pěchota, y, f. pěší lid; —iſt, m. pěšák, a, m. pěší woják.
Infel, Inful, f. infula, y, f.
Ingenieur, m. zeměměřič, e, m.; —kunſt, f. zeměměřictwí, n.
Ingleichen, adv. též, také, nápodobně.
Ingredienz, n. přísada, y, f. přímětek, tku, m. [f.
Ingrimm, m. rozjed, u, m. zajedlost,
Ingwer, Ingber, m. zázwor, u, m.; Ingwer-, adj. zázworowý, se zázworem.
Inhaber, m. majitel, držitel, e, wlastník, a, m.
Inhalt, m. obsah, u, m.
Initiative, f. začátek, tku, m.
Injurie, f. křiwda, y, f. bezprawí, pohaněni, n.
Inklíniren, v. nakloniti, nachýliti, nachylowati.
Inklusive, adj. záwěrně.
Inkognito, adv. na zapřenau.
Inkompetenz, f. nenáležitost, f.
Inlage, f. wložení, n.
Inland, n. našina, y, f.
Inländer, m. domácí, zeměnín, rodák, a, m.; —in, f. rodačka, y, f.; —iſch, adj. zdejší; domácí, zemský.
Inleute, pl. podruzi, pl.
Inliegend, adj. přiložený, wložený.
Inne, adv. w prostředku, wnitř; mitten, uprostřed; — haben, miti, držeti; — halten, přestati; —werden, dozwěděti se, poznati.
Innen, adv. wnitř; von —, z wnitřku; nach —, do wnitř.
Innere, adj. wnitřní; das —, n. wnitřnost, i, f.
Innerhalb, pr. mezi, wnitř, uprostřed w, za.
Innerlich, adj. wnitřní; adv. wnitřně, wnitř, w sobě.
Innerſte, n. wnitřnost, i, f.; aus dem Innerſten des Herzens, z hlaubi duše.

Immatriculiren, s. einschreiben.
Imme, f. wčela, y, f.; —nhaus, n. wčelin, u, m.; —nstock, m. úl, u, m.
Immer, (immerdar), immerfort, immer zu, adv. wždy, wždycky, jak žiwo; pořád, stále; jakkoli, byť, ačkoli; zatím; ustawičně, neustále; —grün, n. zelenec, nce, barwínek, nku, m.; —hin, adv. wždy; —mehr, adv. pořád; někdy, kdy; —während, adj. ustawičný, wždy trwající.
Immittelst, adv. zatím, mezi tím.
Immobilien, pl. nejmowité wěci, pozemšti statkowé.
Imperativ, m. rozkazowací.
Imperial, adj. císarský.
Impertinent, adj. hanebný.
Impf-arzt, m. očkowník, a, m.; —en, v. štěpowati; očkowati; —ung, f. štěpowání; očkowání, n.; —er, štěpař, e; očkowník, a, m.
Imponiren, v. nadwládati komu.
In, pr. w, we, na, za, do, z, po, při.
Inbegriff, m. obsah, u, m. [f.
Inbrunst, f. wraucnost, horaucnost, i,
Inbrünstig, adj. wraucí, wraucný.
Incarnat, adj. jasně čerwený, jasno ruměný, sytočerwený.
Indem, c. když; poněwadž.
Indessen, indeß, c. zatím, když, prozatím; 2) nicméně.
Indian, Truthahn, m. ťopák, krocan, indian, a, m.
Indiferent, adj. newšímawý, lhostejný, netečný.
Indigo, m. modřil, indich, u, m.
Indikativ, m. ukazowací.
Indirect, adj. nepřímý.
Indiscret, adj. bezohledný, neuznalý.
Individualität, f. osobliwost, i, f.
Individuel, adj. jednotliwý.
Individuum, n. jedinec, nce, jednotník, a, jednotliwec, wce, m.
Indossiren, v. přepsati, připsati, přewesti, přenesti.
Industrie, f. průmysl, u, m.; Industrie-, průmyslní, průmyslowý; Industrial-[illegible]h, m. prowozowání žiwnosti.
Ineinander, adv. w hromadě, do hromady, do sebe.
Infam, adj. nepoctiwý, bezectný.
Infanter-ie, f. pěchota, y, f. pěší lid; —ist, m. pěšák, a, m. pěší woják.
Infel, Inful, f. infula, y, f.
Ingenieur, m. zeměměřič, e, m.; —kunst, f. zeměměřictwí, n.
Ingleichen, adv. též, také, nápodobně.
Ingredienz, n. přísada, y, f. přímětek, tku, m. [i, f.
Ingrimm, m. rozjed, u, m. zajedlost,
Ingwer, Ingber, m. zázwor, u, m.; Ingwer-, adj. zázworowý, se zázworem.
Inhaber, m. majitel, držitel, e, wlastník, a, m.
Inhalt, m. obsah, u, m.
Initiative, f. začátek, tku, m.
Injurie, f. křiwda, y, f. bezprawí, pohanění, n.
Inkliniren, v. nakloniti, nachýliti, nachylowati.
Inklusive, adj. záwěrně.
Inkognito, adv. na zapřenau.
Inkompetenz, f. nenáležitost, f.
Inlage, f. wložení, n.
Inland, n. našina, y, f.
Inländer, m. domácí, zeměnín, rodák, a, m.; —in, f. rodačka, y, f.; —isch, adj. zdejší; domácí, zemský.
Inleute, pl. podruzi, pl.
Inliegend, adj. přiložený, wložený.
Inne, adv. w prostředku, wnitř; mitten, uprostřed; — haben, míti, držeti; — halten, přestati; —werden, dozwěděti se, poznati.
Innen, adv. wnitř; von —, z wnitřku; nach —, do wnitř.
Innere, adj. wnitřní; das —, n. wnitřnost, i, f.
Innerhalb, pr. mezi, wnitř, uprostřed w, za.
Innerlich, adj. wnitřní; adv. wnitřně, wnitř, w sobě.
Innerste, n. wnitřnost, i, f.; aus dem Innersten des Herzens, z hlaubi duše.

Inveſtiren, *v.* uwesti w úřad do ehowní.
Inveſtitur, *f.* úwod, u, oděj, e, *m.*
Inwendig, *adj.* wnitřní; das Inwendige, wnitřnost, i, *f.*
Inwohner, *m.* obywatel, e, podruh, a, *m.*; —in, obywatelka, y, podruhyně, ě, *f.*
Inzicht, *f.* potah, u, *m.* ponadání proti komu.
Inzwiſchen, *adv.* zatím, mezi tím.
Irden, *adj.* hliněný, hrnčířský.
Irdiſch, *adj.* zemský, zemní, zemnatý, pozemský; *fig.* časný, světský, wezdejší.
Irgend, *adv.* někde, kdesi; —wohin, někam; 2.) někdy, kdy; 3.) snad; 4.) as, asi; — ein, jaký, nějaký, kterýs; — wie, nějak, kterak.
Iris, *f.* Dužena, y, *f.*
Ironiſch, *adj.* usmewný.
Irr-, bludný, zábludný, *adj.*
Irre, *adj.* bludný, mylný; 2.) pomatený, zmatený, pošetilý; die —, *f.* blud, u, *m.* omýlení, *n.*; —gehen, blauditi; —führen, —leiten, omýliti, oblauditi; —machen, mýliti, másti; —reden, pomatene mluwiti; —ſein, mýliti se; —werden, obludněti, másti se, mýliti se.
Irregulär, *adj.* nerowný, nestejný, bezprawidlný; —ität, *f.* nestejnost, bezprawidlnost, i, *f.*
Irren, *v. a.* mýliti, másti; 2.) *v. n.* blauditi; ſich —, mýliti se, klamati se, chybiti.
Irr-gang, *m.* bludná cesta, bludochod, u, *m.*; —garten, *m.* bludná zahrada, bludiště, *n.* bludník, u, *m.*; —geiſt, *m.* bludník, a, blaudec, dce, *m.* bludný duch; —glaube, *m.* bludnictwí, bludarstwí, *n.*; —gläubig, *adj.* blaudící, bludarský, bludný u wíře; —gläubiger, *m.* bludař, e, *m.*
Irrig, *adj.* bludný, milný; 2.) scestný; 3.) neprawý, lichý.
Irr-lehre *f.* bludné učení, bludarstwí, *n.*; —lehrer, *m.* bludař, e, *m.*; —licht, —wiſch, *m.* světýlko, a, *n.* světlice, e, bludička, y, *f.*; —ſtern, *m.* bludná hwězda, bludice, oběžnice, e, *f.*; —thum, *m.* blud, omyl, u, *m.* mýlka, chyba, y, *f.*
Irrung, *f.* zmýlení, *n.* mýlka, y, *f.*
Irrwahn, *m.* blud, oblub, omam, u, *m.* známenost, i, *f.*
Irrweg, *m.* zcesti, *n.* záblud, u, *m.* bludná cesta.
Iſabellfarbe, *f.* hnědožluť, i, *f.*
Iſegrimm, *m.* wlk, a, *m.*; 2.) *fig.* omrzelec, lce, zamračenec, nce, *m.*
Iſolirt, *adj.* osamotněný.
Iſop, *m.* hysop, u, *m.*
Iſraelitiſch, *adj.* israelský.
Izt, *f.* Jezt.

J (oder Jot.)

Ja, *adv.* ano, tak; 2.) wždyť, wšak; ja wohl, ba, ano, arciť, owšem; ja ſogar, nýbrž, alebrž, anobrž; ja noch mehr, nébrz, nadto.
Jacht, *f.* Jachtſchiff, *n.* hončí, střelčí lodí.
Jacke, *f.* hazuka, kazajka, y, *f.*
Jäckchen, *n.* živůtek, kabátek, tku, *m.*
Jacobiner, *m.* Jakubin, a, *m.*
Jacobsbirn, *f.* jakubka, y, *f.*
Jagd, *f.* low, hon, u, *m.* honba, y, *f.* shon, u, *m.*; — machen, honiti, stihati; **Jagd-**, *adj.* lowčí, lowecký, honecký, honicí, honiwý, wýlowný, honný, hončí, mysliwecký.
Jagd-bar, *adj.* honný, lownný, lowitelný; —flinte, *f.* brokownice, e, *f.*; — gerechtigkeit, *f.* právo mysliwosti, lowectwí, *n.*; —geſchrei, *n.* hulákání, *n.*; —horn, *n.* lowčí trauba; —hund, *m.* ohař, e, mysliwecký pes, lowčí pes; —kleid, *n.* lowecký oděw.
Jagd-leute, *pl.* honci, náhončí, *pl.*; — ordnung, *f.* lowčí řád; —recht, *n* právo k mysliwosti; —page, *m.* lowčí panoš; —ſpieß, *m.* lowecký o-

každokrát; - ig, *adj.* po každý čas, pokaždé.
Jedoch, *conj.* ale, wšak, alebrž, přece wšak.
Jedweder, Jeglicher, s. Jeder.
Jehowa, *m.* Hospodin, a, *m.*
Jemals, *adv.* kdy, někdy, kehdy.
Jemand, *pr.* někdo, kdo, kdosi.
Jemehr, *conj.* čím wíce
Jenachdem, *conj.* jak totiž, tak jak.
Jener, *pr.* onen, ona, ono, ten, ta, to.
Jenseits, *adv.* na druhe straně, z druhé strany; *praep.* za.
Jenseitig, *adj.* z oné strany, z obdruhé strany.
Jesuit, *m.* jezuita, jezowita, y, *m.*; —en-, jezuitský.
Jesus, *m.* Ježiš, e, *m.*
Jetzig, *adj.* nynější.
Jetzt, *adv.* teď, nyní, nynčko.
Jeweilig, *adj.* pokaždé, po každý čas.
Joch, *n.* jho, jarmo; 2.) břewno; 3.) jitro, a, *n.*; Joch-, jhowý, jarmowý, jiterní; —pfahl, *m.* mostnice, e, *f.*
Jodeln, *v.* helekati.
Johannis, *adj.* swatojanský, janský, janowský; —apfel, *m.* swátojanské jablko; —beere, *f.* meruzalka, y, *f.*; brod, *n.* swatojanský chléb; —gürtel, *m.* černobýl, u, *m.*; —kraut, *n.* sw. Jana bylina, čerwený zwonecek; —öl, *m.* zwonečkowý olej; —wedel, *m.* kozí brádka; —wurm, *m.* swatojanská muška.
Jope, *f.* žiwůtek, tku, *m.* kordulka, y, *f.*
Journal, *m.* denník, u, *m.*; —ist, *m.* dennopisec, sce, *m.*
Jovial, *adj.* bodrý, weselý.
Jubel, *m.* plesání, *n.* radowánky, *pl.*. —fest, *n.* slawnost, swěcení nějakého dne, stoletá památka; —geschrei, *n.* jásání, *n.* plesný pokřik; —hochzeit, *f.* swatba druha po padesáti letech; —jahr, *n.* milostiwé léto; —n, *v.* plesati, jásati; —voll, *adj.* plesající, plesawý.
v. n. s. Jubeln; 2.) *v. a* ze o starost propustiti.
Juchart, *m.* jitro, a, *n.*
Juchten, *m.* juchta, y, *f.*
Juchzen, *v.* s. Jauchzen.
Jucken, *v.* swěděti, swrběti, swrabiti; 2.) drbati, škrábati, třiti.
Jucks, *m.* špina, y, *f.*; 2.) šwanda, y, *f.* žert, u, *m.*
Jude, *m.* žid, a, *m.*; Juden-, *adj.* židowský, židácký.
Jüdeln, *v.* židem smrděti.
Juden, *v.* lichwiti, židařiti.
Juden-gestank, *m.* židowina, y, *f.*; —haus, *n.* —wohnung, *f.* židowna, y, *f.*; —kirsche, *f.* židowská třešně, mochyně, ě, *f.*; —schaft, *f.* židowstwo, a, *n.*; —schule, *f.* židowská škola; —thum, *n.* židowstwí, *n.*
Jüdin, *f.* židowka, y, *f.*
Jüdisch, *adj.* židowský.
Judiziell, *adj.* saudní.
Jugend, *f.* mladost, i, jinostwí, *n.*; 2.) von — auf, z mládí; 3.) mládež, e, *f.*; —freund, *m.* přítel z mládí; 2.) přítel mládeže.
Jugendlich, *adj.* mladistwý, jinoský, 2) útlý, něžný
Julius, *m.* čerwenec, nce, *m.*
Jung, *adj.* mladý; etwas — přímladý; sehr —, mladičký, mlaďaučký, mlaďaunký; der jüngste Tag, poslední den.
Junge, *m.* mladík, jinoch, a, mladoň, ě, chlapec, pce, *m.*; 2.) Lehrling, učeník, a, *m.*
Jungen, *v.* poroditi, mladé míti.
Jünger, *m.* učeník, a, *m.*; Jünger-, učenický; —in, učenice, e, *f.*; —schaft, *f.* učenictwo, a. *n.*
Jungfer, *f.* panna, y, děwice, e, *f.*; Jungfer-, *adj.* panenský; —honig, *m.* panenský oder porojkowý med; —lich, *adj.* s. Jungfräulich; —stand, *m.* staw panenský, panenstwí, *n.*
Jung-frau, *f.* panna, děwa, y, děwice, e, *f.*; —fräulich, *adj.* panenský, děwiči; *adv.* po panensku; —frauschaft, *f.* panenstwí, děwictwí, *n.*
Junggesell, *m.* panic, e, mládenec, nce, *m.*; Junggesellen-, mládenecký; -en-

Kälbern, *adj.* telecí.
Kälber-ſtall, *m.* teletník, u, *m.*; ſtoj, *m.* telecí hnát, telecí kýta.
Kalb-fell, *n.* teletina, y, *f.*; 2.) buben, bnu, *m.*; —fleiſch, *n.* telecí maso.
Kalbleder, *n.* telecí kůže.
Kälblein, *n.* telátko, a, *n.*
Kalbs-braten, *m.* telecí pečeně; -kopf, *m.* telecí hlawička; *fig.* talafaus, a, *m.* tupá hlawa; —lab, *n.* syřiště, *n.*; —milch, *f.* telecí okruží; —naſe, *f.* (Bſſ.) hledík, u, *m.*; —ſchlägel, *m.* telecí kýta.
Kalbunnen, *pl.* droby, drobečky, *pl.*
Kalekutiſcher Hahn, čopák, krocan, a, *m.*
Kalender, *m.* kalendář, e, *m.*; **Kalender-**, kalendářní, kalendářský; —macher, *m.* kalendářník, a, *m.* skladatel kalendářů.
Kaleſche, *f.* kočár, u, *m.* kolesa, drážka, y, kolesnice, e, *f.*
Kalfatern, *v.* zacpati konopěmi, konopačiti, konopiti.
Kali, *n.* draslik, u, *m.*
Kalk, *n.* wápno, a, *n.*; **Kalk-**, wápenný; —artig, *adj.* wápenatý, wápenitý; —brenner, *m.* wápennik, a, *m.*; —bruch, *m.* wápenný lom.
Kalken, *v.* wápeniti.
Kalk-erde, *f.* země wápenná; —hütte, *f.* —ofen, *m.* wápenice, e, *f.*; —icht, *adj.* wápenitý; —ig, *adj.* wápnatý, powápeněný; —löſcher, *m.* karbéř, e, *m.*; —maleret, *f.* malba na wápně; —ſtein, *m.* wápňan, u, wápenný kámen; —waſſer, *n.* wápenka, y, *f.* wápenná woda.
Kalligrafie, *f.* krasopisectwí, *n.*
Kalmank, *m.* kalamank, u, *m.*
Kalmäuſer, *m.* potměšitel, e, skrblík, a, *m.*; —ei, *f.* potměšilost, i, *f.* skrblictwí, *n.*; —iſch, *adj.* potměšilý, skrbný; —n, *v.* potměšiti, skrbliti.

Kalt, *adj.* studený, zimný, chladný; *adv.* studeno, chladno, zima.
Kaltblütig, *adj.* chladnokrewný; -keit, *f.* chladnokrewnost, i, *f.*
Kälte, *f.* zima, y, studenost, i, *f.*; —n, *v.* studiti, chladiti.
Kältlich, *adj.* studený, zimawý.
Kaltſinn, *m.* chladnost mysli; —ig, *adj.* chladné mysli, chladný.
Kalwinier, *m.* kalwín, a, *m.*; —iſch, *adj.* kalwinský.
Kamaſche, *f.* kamaše, e, *f.*; 2.) eine Art Pflaumen, wáclawka, y, *f.*
Kameel, *n.* welblaud, a, *m.*; **Kameel-**, *adj.* welblaudí.
Kameel-garn, *n.* welblaudí příze; —haar, *n.* welblaudí srst, haras, *n.*; —haaren, *adj.* harasowý; —barbet, *m.* žirawka zubroblud; —treiber, *m.* welblaudář, e, *m.*
Kamelot, *m.* samlat parkán; gewäſſerter —, šamlat s wodau.
Kamille, *f.* heřmánek, nku; —nthee, *m.* heřmánkowý čaj.
Kamin, *m.* u. *n.* komín, dymník, krb, u, *m.*; —feger, *m.* kominík, a, *m.*; —fegerei, *f.* kominictwí, *n.*
Kamingeld, *n.* podymné, ého, *n.*
Kamiſol, *n.* kamizola, y, *f.* živůtek, tku, *m.*
Kamm, *m.* hřeben, u, *m.* hlawník, u, *m.*; — des Gebirges, hřbet, u, *m.*; — am Schlüſſel, zuby, *pl.*; auf dem Kopfe der Hühner, chocholka, y, *f.*; am Pferdehalſe, koňská šíje; **Kamm-**hřebenowý, hřiwowý.
Kämmen, *v.* česati; die Wolle — wykati.
Kämmer, *m.* česač, e, *m.*
Kammer, *f.* komora, y, *f.*; **Kammer-**komorní; —becken, *n* noční hrnec.
Kämmerchen, *n.* komůrka, y, *f.*
Kammer-collegium, *n.* sbor dwornich rad; —diener, *m.* komorník, a, *m.*
Kämmerer, *m.* komoří, iho, komorní pán.
Kämmerei, *f.* komornictwí, *n.*
Kammer-frau, *f.* komornice, e, *f.* komorní paní; —fräulein, *n.* dwor-

Kelle, *f.* naběračka, y, *f.* naběraci lžice, e, *f.*; 2.) Maurer —, ometačka; 3.) Küchen —, vařečka; 4) Schöpf —, zběračka, y, *f.*

Keller, *m.* sklep, u, *m.*; **Keller-**, *adj.* sklepowý, sklepní, sklepowní.

Kellerei, *f.* sklepy, *pl.* weliký sklep; 2.) sklepnictwo, a, *n.*

Keller-fenster, *n.* sklepní okno, sklepní průduch; —geschoß, *n* nadsklepí, *n.*; —hals, *m.* šije oder hrdlo sklepní; Pflanz., wlčí lýko větší; —knecht, *m.* sklepař, e, *m.*; —loch, *n.* průduch sklepní; —meister, *m.* nadsklepní, iho, *m*; —wurm, *m.* beruška, stonůžka, y, *f.*

Kellner, *m.* sklepník, a, *m.*; —in, *f.* sklepnice, e, *f.*

Kelter, *f.* čeřen, lis, u, *m.*; kláda, y, lisice, e, *f.*; **Kelter-**, lisowý, presowý, presní; —baum, *m.* lisnice, e, *f.*; —haus, *n.* lisowna, y, *f.*

Keltern, *v.* lisowati, tlačiti.

Kelterstange, *f.* lautka, y, *f.*

Kelterer, *m.* lisownik, a, šlapač, e, *m.*

Kennbar, *adj.* znatelný, značný, patrný.

Kennen, *v.* znáti, poznati, věděti; — lernen, poznávati, seznámiti se.

Kenner *m.* znatel, e, znalec, lce, *m.*; **Kenner-**, znalecký, znatelský.

Kenntlich, *adj.* znatelný, poznatelný.

Kenntniß, *f.* znání, poznání, *n.* wědomost, znalost, známost; 2.) umělost, i, věda, y, *f.*; etwas zur Kenntniß bringen, něco w známost uwesti; von etwas in Kenntniß gesetzt werden, o něčem zprávu dostati.

Kennung, *f.* in den Zähnen der Pferde, jádro, a, *n.* bob, u, *m.*

Kennzeichen, *n.* známení, *n.* známka, y, *f.* znak, u, *m.*

Kerbe, *f.* nářez, zářez, wrub, u, *m.*

Kerbel, *m.* třebule, e, *f.*

Kerben, *v.* wraubiti, wraubkowati.

Kerbholz, *n.* wrubowka, y, *f.* wrub, u, *m.*

Kerker, *m.* žalář, e, *m.* wěžení, *n.* te-, e, *f.*; **Kerker-**, žalářní, *adj.*; -er, *m* žalářník, a, *m.*

Kerl, *m.* chlap, a, *m.*; ein hübscher —, chlapík, a, *m.*; ein fauler —, powalowač, e, *m.*; ein liederlicher —, darebа, y, *m.*; ein schlechter —, mamlas, a, *m.*; ein dummer —, trup, hůp, a, *m.*

Kermes, *m.* u. *n.* červec, wce. *m.*

Kern, *m.* jádro; des Getreides, zrno, zrnko, a, *n.*; in den Pflaumen, pecka, kostka, y, *f.*; 2.) *fig.* trest, i, *f.* kwět, wýbor, u, *m.*

Kern-, jádrowý, jadrný, *adj.*; —artig, *adj.* jádrowitý; —beißer, *m.* dlesk, a, *m.*; —gehäuse, *n.* ohryzek, zku, *m.*, —gut, *adj.* předobrý, nepokažený.

Kernhaft, *adj.* jadrnatý, zrnatý; 2.) jadrný, pewný, walný.

Kern-mehl, *n.* wýražka, y, *f.*; —obst, *n.* owoce jádrowé; —spruch, *m.* jádrná, důrazná propowidka; —truppen, *pl.* jádro wojska.

Kerze, *f.* swice, e, swička, y, *f.*

Kessel, *m.* kotel, tla, *m.*; **Kessel-**, kotelní, *adj.*; —artig, —förmig, *adj.* kotlowitý; —chen, *n.* kotlík, u, kotlíček, čku, *m.*

Kessel-flicker, *m.* kotlářik, a, pánwičkář, e, *m.*; —haken, *m.* hák kuchyňský; —grube, *f.* kotlina, y, *f.*; —haus, *m.* kotliště, *n.*; —loch, *n.* lowiště, *n.*; —pauke, *f.* wlaský buben; —schmied, *m.* kotlář, e, *m.*

Keste, *f.* bradawice, e, *f.* (u koní).

Kette, *f.* řetěz, u, *m.*; 2.) die Fesseln, železa, okowy, pauta, *pl.*

Kettel, *f.* petlice, e, *f* řetízek, zku, *m.*

Ketteln, *v.* řetízkem swázati.

Ketten, *v.* řetězem swázati, přikowati.

Ketten-, řetězowý, řetězný; —baum *m.* wratidlo zadní; —glied, *n.* článek, kraužek w řetězu; —hund, *m.* wěžník, a, *m.*; —kugel, *f.* kaule řetězowá; —rechnung, *f.* počet řetězowý; —strafe, *f.* trest řetězem.

Ketzer, *m.* křiwowěrnik, a, kacíř, e, *m.*; —ei, *f.* křiwowěrstwí, kacirství, *n.*; —gericht, *n.* wěrosaud, u, *m.*; —isch, *adj.* kacirský, křiwowěrský.

Kirche, *f.* kostel, a, chrám, u, *m.*; cirkew, kwe, *f.*

Kirchen-bann, *m.* kletba cirkewní, wylaučení z cirkwe; —buch, *n.* záduší kniha; —buße, *f.* weřejné pokání; —dieb, *m.* swatokrádce, e, *m.* swatokrádežník, a, *m.*; —diener, *m.* kostelník, a, *m.*; —fest, *n.* poswicení, slawnost založení chrámu; —gemeinde, *f.* osada, y, *f.*; —gericht, duchowenský saud; —gut, *n.* záduší, *n.*; —ordnung, *f.* obřadnictwí, *n.*; —pfleger, *m.* úředník záduší.

Kirchen-rath, *m.* duchowenská aneb cirkewní rada; —raub, *m.* swatokrádež, e, *f.*; —räuber, *m.* swatokrádce, e, *m.*; —rechnung, *f.* záduší účty; —staat, *m.* papežská země; —väter, *pl.* cirkewní otcowé; —versammlung, *f.* sněm cirkewní; —vogt, *m.* záduší, a, *m.*

Kirch-fahrt, *f.* pauť, i, *f*; —gang, *m.* úwod, u, *m.*; —hof, *m.* hřbitow, a, *m.*; —kind, *n.* osadník, a, *m* osadnice, e, *f.*

Kirchlich, *adj.* cirkewní; záduší.

Kirchmesse, *f.* poswicení, hody poswicenské.

Kirchner, *m* kostelník, a, *m.*

Kirch-schwalbe, *f.* jiřiček, čka, kozodoj, e, *m.*; —spitel, *n.* osada, y, *f.*; —tag, *m.* poswicení, *n.*; —vater, *m.* starší kostelník; —weihe, *f.* poswěcení chrámu Páně; 2.) poswícení, *n.*

Kirre, *adj.* krotký, skrotlý, pitomý; —n, *v.* krotiti; 2.) wrzati; mit Zähnen —, skřípěti zubami; 3.) wnaditi; wábiti.

Kirsche, *f.* Kirschbaum, *m.* třešně, ě, *f.*

Kirsch-holz, *n.* třešňowé dříwí; —kern, *m.* třešňowá pecka; —vogel, *m.* brhel, hla, *m.*; —wasser, *n.* třešňowka, y, *f.*

Kissen, *n.* poduška, y, *f.*

Kistchen, *n.* bedníčka, y, *f.*

Kiste, *f.* bedna, y, skříně, é, *f.*

Kitt, *m.* tmel, klej, e, *m.*

Kittel, *m.* halena, planta, y, *f.*; der [illegible]er, župice, e, *f.*

Kitten, *v.* tmeliti, klejowati.

Kitze, *f.* kočka; 2.) koza, y, *f.*

Kitzel, *m.* lecht, u, *m.* lechtawost, i, *f.*; —ig, *adj.* lechtawý; *fig.* nedůtkliwý, chaulostiwý; —n, *v.* lechtati.

Klacheln, *m.* kolohnát, a, *m.*

Klacks, třesk, plesk.

Klabbe, *f.* příručník, u, *m.*

Klaffen, *v.* klapati; 2.) odstáwati, šklebiti se; 3.) klewetati, kláběsiti.

Kläffen, *v.* štěkati, břechati, kňafati.

Klaffer, *m.* klepač, tlachač, e, štěkawec, wce, *m.*

Klaffung, *f.* štěrbina, rozsedlina, y, *f.*

Klafter, *f.* sáh, u, *m.*; —ig, *adj.* sáhowý; —n, *v.* sáhowati, welikým krokem jiti.

Klagbar, *adj.* žalobný.

Klage, *f.* nářek, řku, *m.* stižnost, i, *f* stěžowání, *n.*; 2.) žaloba, y, *f.*; Klage-, žalobní; —gebicht, *n.* píseň žalostiwá; —geschrei, *n.* naříkání, *n.*, —lied, *n.* píseň žalostiwá *f.* pláč, e, *m.*

Klagen, *v.* naříkati, hořekowati, stěžowati sobě, stejskati sobě; 2.) vor Gericht, žalowati, žalobu u práwa zadati, klagend, úpěnliwý, žalostiwý, naříkawý.

Kläger, *m* žalobník, a, *m.*; —in, *f.* žalobnice, e, *f.*

Klageschrift, *f.* písemní žaloba.

Kläglich, *adj.* žalostiwy, úpěnliwý.

Klamm, *adj.* těsný, úzký.

Klammer, *f.* skoba, skobla, y; 2.) petlice, e, *f.*; —n, *v.* skobau sepnauti, spinatis, ponowati.

Klang, *m.* zwuk, u, *m.* znění, *n.*; —reich, *adj.* zwučný.

Klappe, *f.* příklop, u, *m.* klapka, y, *f.*; 2.) poklop, u, poklopec, pce, *m.*

Klappen, *v.* klepnauti; klapati.

Klapper, *f.* klepačka, řehtačka, y, *f.* —büchse, *f.* klepačka, y, *f.*; —jagd, *f.* klepací honba; —mann, *m.* klepač, chřestoč, e, *m.*; 2.) der Tod, smrt-

Kleinheit, *f.* malost, drobnost, i, *f.*
Kleinicht, *n.* úhrabky, *pl. m*
Kleinigkeit, *f.* maličkost, i, *f.*; —krámerei, *f.* drobnůstkářství, *n.*
Klein-knecht, *m.* pohůnek, nka, *m.*; — laut, *adj.* chaulostivý, nesmělý.
Kleinlich, *adj.* malitký, malováżný.
Klein-muth, *m.* malomyslnost, unylost, i, *f.*; —mûthig, *adj.* malomyslný.
Kleinod, *n.* klenot, u, *m.* draholinka, y, *f.*
Kleinschmied, *m.* ſ. Schloſſer.
Klein-städter, *m.* měšťánek, nka, *m.*; —städtiſch, *adj.* maloměstský, měšťácký; —winzig, *adj.* maličičký, malininký, drobňaunký.
Kleiſter, *m.* maz, u, *m.* lepidlo, a, *n.*; —n, *v.* lepiti, mazati.
Klemm, *adj.* řídký, bídný.
Klemme, *f.* swěradlo, a, *n.*; 2.) těsnost, úzkost, i, *f.*; in der — ſein, w chobotu býti ober wězeti
Klemmen, *v.* tlačiti, hnisti; přiškřipnauti.
Klemmfutter, *n.* skličidlo, a, *n.*
Klemmig, *adj.* twrdý, hrubý.
Klempern, *v.* cwrnkati, cinkati, břinčeti.
Klempner, *m* čepelník, a, klempíř, e, *m.*
Klepper, *m.* ošmrda, y; 2.) mimochodník, a, *m.*
Klette, *f.* řepík, u, *m.*; 2.) lupen, lopuch, u, *m.*
Kletten, *v.* wlnu čistiti.
Klettenſtange, *f.* kotrč, e, rohatina, y, *f.*
Klettern, *v.* lézti, šplhati.
Kliében, *v. n.* rozštipati se, rozpukati se; *v. a.* štípati, kálati.
Klient, *m.* chráněnec, swěřenec, nce, *m.*
Klima, *m.* podnebí, *n.*
Klimmen, *v.* lézti. wylézti.
Klimpern, *v.* drnkati, břinkati; **Klimperei**, *f.* břinkání, *n.*
Klinge, *f.* hlawně, ě, čepel, e, *f.*
Klingel, *f.* zwoneček, čku, *m.*; —beutel, *m.* kostelní zwoneček.
Klingeln, *v.* cinkati, zwoniti, klinati.
Klingen, *v.* zníti, zwučeti.
Klinke, *f.* klika, y, *f.*
Klinkhacken, *m.* skoba, y, *f.*
Klinſe, *f.* skulina, štěrba, rozsedlina, y, *f.*
Klipp, *m.* lusk, u, *m.*
Klippe, *f.* skalina; příkrá skála.
Klippern, *v.* klapotati, chřestati.
Klippfiſch, *m.* treska, y, *f.*
Klippig, *adj* skalnatý.
Klipp-krämmer, *m.* lautkář, e, *m.*; — werk, *n.* lautka, y, *f.*
Klirren, *v.* břinčeti, břinkati, drnčeti, řinkati.
Klitſch, *m.* plesk, tlesk, u, *m.*
Klitſchen, *v.* tleskati, pleskati.
Kloben, *m.* skřipec, pce, *m.*: ein — Holz proštěpi, *n.* proštěpina, y, *f.*; 2.) am Weberſtuhl, klapky, *pl. f.*; 3.) — Fluchs, swazek, obláč lnu; 4.) in der Uhr, válec w hodinách; 5.) in der Mühle, warhánky, *plur. f.*
Klopfeiſen, *n.* nabíják, u, *m.*
Klöpfel, *m.* palička, y, *f.*
Klopfen, *v.* klepati, tlauci; 2.) zaklepati, třepati, klepnauti; das Herz klopft, srdce bije, tluče; — *n.* klepání, tlučení, *n.*
Klopfer, *m.* klepač, e, *m*; klepadlo, a, *n.*
Klopf-fechter, *m.* potykač, e, pěstník, a, *m.*; —henqſt, *m.* klepec, pce, *m.*; —holz, *n.* klepačka, palička; kyjanka, y, *f.*; —keule, *f.* tryblík, u, *m.*
Klöppel, *m.* palička, y, *f.*; 2.) in der Glocke, srdce; 3.) der beißigen Hunde, klapek, pku, *m.*
Klöppeln, *v.* krajky plésti, dělati.
Kloß, *m.* chuchel, chle, *m.*; 2.) hrudá, y, *f.*; 3.) šiška, baluška, y, *f.*
Kloſter, *n.* klášter, a, *m.*; **Kloſter-**, klášterní, klášterský, zákonní; —bere, *f.* chlupatka, y, *f.*; —bruder, *m.* klášternik, a, *m*; —frau, *f.* klášternice, e, *f*; —gang, *m.* rajský dwůr, klášterní chodby.
Klöſterlich, *adj.* klášterní, klášterský.
Kloß, *m.* klát, u, špalek, lku, žlacek,

dáč, e, stříbák, a, *m.*; —zange, *f* štipec, pce, *m.*

Kneiſſen, *v.* chlupy srázeti.

Kneten, *v.* hnísti, misiti, váleti.

Knetſcheit, *n.* kopist, i, *f.* měsidlo, a, *n.*

Knick, *m.* prask, lup, u, *m.*; —en, *v.* prasknauti; 2.) klesati; 3.) skrbliti.

Knicker, *m.* skupec, pce, skrblík, skupák, a, *m.*; —ei, *f.* skaupost, i, *f.* skrblictwí, *n.*; —ig, *adj.* skaupý, skrbný, skrblý.

Knicks, *m.* praskot; 2.) záhyb, u, *m.*; 3.) poklonka, y, *f.*; einen — machen, pokloniti se.

Knie, *n.* koleno, a, *n.*; **Knie-**, kolenní, kolenowý; —band, *n.* podwazek, zku, *m.*; —beuge, *f.* —fehle; —beugung, *f.* poklona, y, *f.*; —bug, *m.* ſ. —fehle; —buſch, *m.* rožďi, *n*; —fehle, *f.* podkolení, přehbí, *n.*

Knien, *v.* klečeti; klekati, kleknauti; knieend, kleče, na kolenau.

Knie-riemen, *m.* potěh, u, *m.*; —ſcheibe, *f.* číška kolenní; —tief, *adj.* po kolena.

Kniff, *m.* štipka, y, *f.*; *fig.* chytrost, i, *f.* úskok, u, *m.*

Knippen, *v.* lauskati, lausknauti.

Knipptaſche, *f.* kapsa zamykací.

Knirps, *m.* skrček, čka, trpaslík, a, *m.*

Knirren, *v.* wrzati, wrždéti.

Knirſchen, *v.* skřípěti, skřehotati; 2.) zetříti.

Kniſtergold, *n.* praskawé zlato, *n.* dracaun, u, *m.*

Kniſtern, *v.* praštěti, praskati.

Knittel, ſ. Knüttel. [stiti.

Knittern, *v.* třaskati, praštěti, chlo-

Knöbel, *m.* klaub, u, *m.*

Knoblauch, *m.* česnek, u, *m.*; **Knoblauch-**, česnekowý.

Knöchel, *m.* kotník, u, kůtek, tku, *m.* hlezno, a, *n.*; **Knöchel-**, kotní, kotníkowý.

Knochen, *m.* kost, i, *f.* hnát, u, *m*; **Knochen-**, kostní, hnátní, hnátowý; —haut, *n.* kostnice, e, *f.*; —lehre, *f.* kostislowí, *n.*

Knöchern, *adj.* kostěný.

Knochig, *adj.* kostnatý, hnátowatý.

Knöbel, *m.* knedlik, u. *m.* šiška, y, *f.*; **Knödel-**, knedlikowý, s knedliky.

Knollen, *m.* hrbol; 2.) swal, nádor, u, *m.* žláza, y, baule, e, *f.*; 3.) krušec, šce, *m.*

Knollig, *adj.* hrbolowatý, krušnatý, hlízowatý.

Knollrübe, *f.* tuřín, u, *m.*

Knollſucht, *f.* pakostnice, e, bakulowatost, i, *f.*

Knopf, *m.* hlawice, e, *f.* pupenec, nce, *m.*; zápěnka, y, *f.*; knoflík, u, *m.*: am Zwirnfaden, smečka, y, *f.*; am Degen, hruška, y, *f.*

Knöpfeln, *v.* smyčkowati, uzlowati.

Knöpfen, *v.* ſ. Zuknöpfen.

Knopf-höljchen, *n.* čamrda, y, *f.*; —loch, *n.* dírka na knoflík; —macher *m.* knoflikář, e, *m.*; —nadel, *f.* Stecknadel.

Knopper, *m.* borek, rku, *m.* dubinky, *pl.*

Knorpel, *m.* chrupka, chrustačka, y, *f.*; 2.) ohryzek, zku, *m.*; —ig, *adj.* chrupawý, chrustawý, křupkowatý, —n, chraupati, chraustati, křaupati.

Knorren, *v.* kotník, u kůtek, tku, *m.*; 2.) swal, suk, u, *m.* bakule, e, *f.*, —ig, *adj.* spkowatý uzlowatý, hrbolowatý, bakulatý.

Knoſpe, *f.* pupen, u, pupenec, nce, *m.* oko, a, paupě, ěte, *n.*; —en, *v.* pupeniti se, pučiti se, pupeny pustěti; —ig, *adj.* pupenatý.

Knöteln, *v.* uzličky dělati.

Knoten, *m.* uzel, zlu, *m.*: am Stab, suk, u, *m*; Auswuchs, hrbol, u, *m.*; *fig.* das iſt der —, tu to wězi; —wurz, *f.* krtičník, u, *m.*; **Knoten-**, uzlowý; —artig, *adj.* uzlowitý.

Knotig, *adj.* uzlowatý, sukowatý, bakulatý.

Knüllen, *v.* ſ. knittern.

Knüpfen, *v.* spinati, spojiti, swázati

Knurren, *v.* braukati, bručeti; wrčeti, mrauhati; —ig, *adj.* braukawý wrčiwy

porownáwati; **Kombination**, *f.* srownáwání, spojowání, *n.*

Komet, *m.* wlasatice, e, kometa, y, *f.*

Komiker, *m.* weselohere, směšnohere, rce, *m.*

Komisch, *adj.* směšný, komický, komičný.

Komma, *n.* čárka, y, *f.*

Kommen, *v.* přijíti, přicházeti, přibyti; gefahren —, přijeti, přijiždeti; bis dahin —, dojíti; davon —, wywáznauti; wohin —, octnauti se, podíti se; aus den Augen —, zmizeti; in den Wurf —, nahoditi se; hinter etwas —, na to přijíti, něco wyšetřiti; dopiditi se něčeho; zu kurz —, škodu wziti, prodělati; zu sich selbst —, spamatowati se; zu Falle —, padnauti; zmrhati se; zu Kräften —, síly nabyti; zu Statten —, hoditi se, prospěti; an den Tag —, na jewo wyjíti; in Ruf —, rozhlašowati se; hoch zu stehen —, draze přijíti; kommend, příští, budaucí.

Kommission, *f.* komise, e, *f.*; —**glieder**, *pl. m.* audowé komise; —**verhandlung**, *f.* komisní řízení.

Komödiant, *m.* komediant, a, *m.*

Komödie, *f.* komedie, e, weselohra, y, *f.*

Komplet, *adj.* úplný.

Kompot, *n.* owocný swařek.

Komun, *adj.* obecný.

Kondukteur, *m.* dowažeč, e, *m.*

Konfiszíren, *v.* pobrati.

König, *m.* král, e, *m.*; die heil. drei Könige, swati tři králowé; zum — ausrufen, wyhlásiti za krále; als — herrschen, kralowati; —in, *f.* králowa, é, *f.*; bei den Bienen, matka, y, *f.*; —lich, *adj* králowský; —reich, *n.* králowstwí, *n.*

Königs-, králowský; —fischer, *m.* rybářiček, čka, *m.*; —kerze, *f.* diwizna, y, *f.*; —krone, *f.* koruna; —mord, *m.* králowražda, y, *f.*; —sohn, *m.* králowic, e, *m.*; —würde, *f.* důstojnost králowská.

Konsekrirt, *adj.* wěcný, předmetný.

Konkursmasse, *f.* konkursní podstata.

Können, *v.* moci, uměti, znáti, wěděti.

Konsignation, *f.* sepsání, *n.*

Konstituiren, *v.* zříditi; —tion, *f.* zřízení, *n.*

Kopal, *m.* kopál, u, *m.*

Köper, *m.* tažené dílo.

Kopf, *m.* hlawa, y, *f.*; über Hals und —, horem, pádem, honem; 2.) *fig.* wtip, rozum, důmysl, u, *m.*

Kopf-, hlawní, wehlawní, náhlawní podhlawní, hlawau, hlawy; —arbeit, *f.* práce hlawau; —binde, *f.* otočník, u, winek, nku, *m.*; —brechen, *n.* lámání hlawy; —bürste, *f.* kartáček na wlasy.

Köpfen, *v.* hlawu stíti, sraziti; 2.) osekati stromy, srážeti wrchole; —*n.* stínání, stětí, *n.*

Kopf-furche, *f.* zahánka, y, *f.*; —geld *n.* pohlawné, ého, *n.*; —gestell, *n.* náhlawek, wku. *m.*; —grind, *m.* otrus, u, *m.* strupy na hlawě; —haar *n.* wlas, u, *m.*; —hängen, *v.* wěsiti ober chlípeni hlawy; —kissen, *n.* poduška, y; podhlawnice, e, *f.*; —kohl, *m.* hlawatice, e, *f.*; —nicken, *n.* pokynuti hlawau, poswěcowáni, *n.* —nuß, *f.* ſ. —stück.

Kopf-riemen, *m.* náhlawník, u, *m.*; —salat, *m.* hláwkowý salat; —schmerz, *m.* ſ. —weh; —stück, *n.* pohlawek, wku, *m.*; —tuch, *n.* plachetka, y, *f.*; —weh, *n.* bolení hlawy; —wehe, *f.* wrba bila; —zeug, *n.* obalenka na hlawu.

Koppe, *f.* wršek, šku, wrcholek, lku, *m.*

Koppel, *f.* smečka, y, *f.*

Koppel-, společný; —fischerei, *f.* společné lowení ryb.

Koppeln, *v.* swázati w smečku.

Koppelweide, *f.* obecní, *n.*

Koppen, *v.* klestiti, obsekati; 2.) šikati, krkati.

Kopper, *m.* krkač, e, *m.*

Koralle, *f.* koral, u, *m.*; —nbaum, *m.* zardenice, e, *f*; —nfischer, *m.* lowec korálů; —nmacher, *m.* korálník, a, *m.*

—en, *v.* praskati, praštěti, třeštěti; —er, *m.* třesk, u; 2.) hrochač, e, *m.*

Krächzen, *v.* krákati; 2.) *v.* Hennen, kwokati; 5.) *v.* Menſchen, hekati, kwiliti, lkáti.

Krack, *m.* jeskyně, ě, *f.* daupě, ěte, *n.*

Kracke, *f.* herka, y, *f.*

Kraft, *f.* síla, y, *f.* moc, mocnost, i, *f.*; 2.) možnost, i, vláda, snaha, y, *f.*; 3.) — ſeines Amtes, moci svého úřadu; **Kraft**, silici; —anwendung, *f.* snaha, y, *f.*; —aufwand, *m.* namáhání se, *n.*

Kräftig, *adj.* silný, mocný, vládný; 2.) platný, důwodný; —en, *v.* twrditi, utwrditi.

Kraftlos, *adj.* bez síly, ochablý, zemdlený; 2.) neplatný; —igkeit, *f.* nestatečnost, ochablost, neplatnost, i, *f.*

Kraft-mehl, *n.* škrobová mauka; —ſuppe, *f.* silicí polévka.

Kragen, *m.* límec, mce, *m.*; am Mantel, přewěšek, úwěšek, šku, *m.*; 2.) hrdlo, a, *n.* krk, u, *m.*

Kragſtein, *m.* ležina, y, *f.*

Krähe, *f.* wrána, y, *f.*

Krähen, *v.* kokrhati, zpiwati.

Krähen-auge, *n.* kulciba, y, *f.*; —fuß, *m.* wraní noha.

Krahn, *m.* skřípec, pce, jeřáb, u, *m.*

Krakeel, *m.* wáda, y, *f.* hašteření, *n.*; —en, *v.* hašteřiti se; —er, *m.* wadil, a, *m.*

Kralle, *f.* pazaur, dráp, spar, u, *m.*

Krallen, *v.* škrábnauti, škrábati, drápati; —artig, *adj.* pazaurowitý.

Kram, *m.* —bude, *f.* krám, u, *m.*

Krämchen, *n.* krámek, mku, krámeček, čku, *m.*

Kramen, *v.* přebirati se, kutiti; 2.) kramařiti.

Krämer, *m.* krámář, e, *m.*; **Krämer-**, kramářský, krámský; —in, kramářka, y, *f.*; —ei, *f.* kramářstwí, *n.*

Kramladen, *m.* krám, u, *m.*

Krametsvogel, *m.* kwíčala, y, *f.*

Krampe, *f.* motyka, skoba, zápona, y, *f.*

Krämpe, *f.* střecha, y, *f.* přistřeší, *n.*

Krämpel, *f.* mykadlo, a, *n.*; —n, *v.* mykati, wlnu česati.

Krampf, *m.* křeč, e, *f.*; —ader, *f.* křečná žila; —artig, *adj.* křečowity; —fiſch, *m.* obecný rejnok, a, *m.*; —haft, *adj.* křečný, křečowaty; —ſtillend, *adj.* protikřečný.

Krän, *m.* křen, u, *m.*; — mit Eſſig, wýmrda, y, *f.*; —felb, *n.* křenowka, y, *f.*

Kranich, *m.* jeřáb, žeráw, a, *m.*; —ſchnabel, *m.* brewka, y, *f.*

Krank, *adj.* bolawý; 2.) nemocný, chorý, churawý.

Kränkeln, *v.* postonáwati, churawěti.

Kranken, *v.* stonati, nedužiwěti.

Kränken, *v.* ubližowati, utrhowati; 2.) saužiti, mořiti, kormautiti.

Kranken-bett, *n.* lože nemocného; —haus, *n.* nemocnice, e, *f.*; —ſtube, *f.* nemocnický pokoj; —wärter, *m.* posluhowač ober sluha nemocných, —wärterin, *f.* obsluhowačka nemocných.

Krankheit, *f.* nemoc, i, *f.* neduh, u, *m.*

Kränklich, *adj.* stonawý, churawý; —keit, *f.* churawost, i, *f.*

Kränkung, *f.* saužení, trápení; 2.) přikoří, *n.*; das Kränkſein, stonámí, *n.*

Kränmann, *m.* křenař, e, *m.*

Kranz, *m.* wěnec, nce, wich, u, *m.*; **Kranz-**, wěneční; —ader, *f.* wěneční žila; —bein, *n.* čelní kost.

Kränzchen, *n.* wěneček, čku, *m.*

Kranzeljungfer, *f.* družice, e, družička, y, *f.*

Kränzen, *v.* wěnčiti, owěnčiti.

Kranzgefäß, *n.* srdeční žily.

Kranzmacher, *m.* wěnečkař, e, *m.*; —in, wěnečnice, e, *f.*

Krapfen, *m.* koblih, u, *m.* kobliha, y, *f.*; —bäcker, *m.* koblihárník, a, *m.*

Krapp, *m.* mořena, y, *f.*

Krater, *m.* kotlina sopky.

Kratz-beere, *f.* ostružina, y, *f.*; —bisch, *n.* mřížka, y, *f.*; —bürſte, *f.* hrbelec, lce, *m.* hrbilko, a, *n.*

Kratze, *f.* štětka, y, *f.* škrabák, u, *m.*

Krätze, *f.* opilky, ostružky, *pl.*; 2.

s. chrásta, y, prašiwost,

škrabák, u, m.
drhlička, drápka, y, f.; duchlinky, f.
rabati, drápati, drbati, ipati.
rápač, e, škrabal, a, m.; dlo, a, n.; 4.) Wein, abák, u, m.
podškrabek, bku, m.
prašiwý, swrabiwý, chra-

mast proti swrabu.
kadeřawý, kudrnatý; — usnice, e, f.; —biſtel, f. lačka, y, f.
adeřawost, kudrnatost, i, eře, kučery, pl.
s. kadeřadlo, a, n.; 2.)

okruží, n.; —beere, f. chlu- f.
kadeřiti, kudrnáti, krauž-

e, f. kadeřací kliſtky, pl.
e, f. kadeřawá máta.
q, —köpfig, adj. kadeřawý, kučerawý.
n. kadeřawé zelí; —kopf, iwec, wce, kudrna, kučelrnáč, e, m.
elina, bylina, y, f.; 2.) zeousta, y; 3.) nať, i, f.; elní, zelný; —artig, adj. —blatt, n. chrast, i, f. n.
pletí, n.
n. kružadlo, a, n.
pléti.
elinní, bylinný, kořenný, buch, n. rostlinník, u, m.; . bylinářka, kořenářka, y, er, m. bylinoznatel, e, m.; n. f. —fächen; —kunde, f. anství, n.; —mann, m. f.

ich, adj. bylinatý; —fächen, ti měšeček, pytlíček.

Kraut-feld, n. zelniště, n; —garten, m. zelnice, e, f.; —haupt, n. hlávka zelní; —hobel, m. kružidlo, a, n.
Kráutig, n. nať, i, naťowina, y, f. strbauli, n.
Krautjunker, m. zeman peciwálek
Krautkuchen, m. zelník, u, m.
Kräutler, m. zelinář, bylinář, e, m.
Kraut-pflanze, f. hlawatice, e, f; — rübe, f. kolník, u, m.; —ſalat, m. hlávkowý salát; —ſtengel, m. kořál, u, m.; —waſſer, n. zelní woda; —wurm, m. lezák, u, m.
Kravate, f. nákrčník, u, m.
Kreatur, f. stworeni, n. twor, a, m. (verächtl.) stwůra, y, f.
Krebs, m. rak, a, m.; ein junger — rače, ete, n; Krebs-, račí, rakowy- —artig, adj. rakowitý: —auge, n. račí oko; 2.) žernowky rakowé, pl.
Krebſeln, v. račinau páchnauti.
Krebſen, v. raky chytati.
Krebs-gang, m. račí lezení; —geruch, m. račina, y, f.; —reuſe, f. petrlik, u, m.; —ſchaden, m. rak, a, m. rakownice, e, f.; —ſcheere, f. klepeto, a, n.
Kreide, f. křída, y, f.; Kreide-, křídowý.
Kreiden, v. křiditi, křídowati.
Kreiden-artig, adj. f. Kreidicht; - erde, f. křídowá země; —weiß, adj. bilý co křída.
Kreid-icht, adj. křídowitý; —ig, adj. křídowatý.
Kreis, m. kolo, a, n. kruh, okruh, u, okolek, lku, m.; 2.) okresek, sku, m.; 3.) kraj, e, m.; —amt, m. krajský úřad; —beſchreib, m. krajský nález.
Kreiſchen, v. škwařiti se, prskati; 2.) skučeti, wřeštěti, kwičeti.
Kreiſel, m. brnčadlo, a, n. wlk, wrtoch, u, m.
Kreiſeln, v. točiti se do kola, wrtěti se; 2.) wrtocha honiti.
Kreiſen, v. do kola, kolem jíti.
Kreis-förmig, adj. okrauhlý; · haupt-

mann, *m.* krajský, ého, *m.*; —lauf, *m.* oběh, u, *m.*

Kreiſſen, *v.* hekati, skuhrati; 2.) ku porodu pracowati.

Kreisſtadt, *f.* krajské město.

Kren, *m.* ſ. Krán.

Krepiren, *v.* zcipnauti, zkřapnauti, zdechnauti.

Krepp, *m.* polohedwábnina, y, *f.*; —flor, *m.* smutnorauška polohedwábná.

Kreſſe, *f.* řeřicha, y, *f.*

Kreßler, *m.* chřistel, chřastal, a, *m.*

Kreuz, *n.* kříž, e, *m.*; über's — legen, přes kříž ober křížem položiti; — und quer, kříž na kříž; zum — kriechen, pokořiti se; **Kreuz-**, křížowý; —artig, *adj.* křížowitý.

Kreuz-art, *f.* teslik, u, *m.*; —baum, *f. m.* skočec, čce, *m.*; —blume, *f.* witod obecný; 2.) křidlatěc; —brav, *adj.* přehodný; —bruder, *m.* křižák; —dorn, *m.* řešetlák, u, *m.*

Kreuzen, *v. n.* na kříž projiždeti; *v. a.* křižowati, křižiti.

Kreuzer, *m.* krejcar, u, *m.*

Kreuz-fahne, *f.* křižník, u, *m.* praporec křižowý; —fahrer, *m.* křižák, a, *m.*; —fahrt, *f.* tažení křižáků; —gang, *m.* průwod s křižem; 2.) křižowá chodba; —herr, —ritter, *m.* křižownik, a, *m.*

Kreuzig-en, *v.* ukřižowati; ſich —en, křižowati se; —ung, *f.* křižowání, *n. f.* rozpětí na kříž.

Kreuz-kraut, *n.* přimětné kořeni; 2.) starček, a, *m.*; —lahm, *m.* strhnuty, pošinuly w kříži, kulhawý na zadní nohu; —raute, *f.* ruta lékarská; —riemen, *m.* křižowatka, y, *f.*; —ſchnabel, *m* diesk křiwozobka; —ſtieg, *m.* křižowá lawčička; —ſtoß, *m.* křižowatka, y, *f.*; —träger, *f.* křižák, a, křižonos, e, *m.*; —weg, *m.* křižowá cesta, *f.* rozcestí, *n.*; —weiſe, *adv.* přes kříž, křižem, křižmo; —woche, *f.* křižowé dni; —zug, *m.* tažení křižáků.

Kribbelkrankheit, *f.* námelka, y, *f.*

Kribbeln, *v.* hemžiti se, čmýrati se; 2.) šimrati.

Krieche, *f.* sliwka, trnosliwka, y, *f.*

Kriechente, *f.* čirka, y, *f.*

Kriechen, *v.* lézti, plaziti se; vor Jemand —, kořiti se před někým; (v. Schnecken), plížiti se; aus dem Ei —, lihnauti se; kriechend, lezawy, plaziwý.

Kriecher, *m* podlezač, e, *m.*

Krieg, *m* wálka, wojna. y, *f.* boj, e, *m.*; —en, *v* wálčiti, bojowati, wojowati.

Krieger, *m.* wojin. a, wálečník, bojownik, a. *m.*; **Krieger-**, wojenský, bojownický; —in wálečnice. bojowice, e, *f.*; —iſch, *adj.* wálečný, bojowný; —ſtand, *m.* staw wojenský.

Kriegs-, wojenský. wálečný, bojowý; —baukunſt, *f.* wáleční stawitelstwi, —dienſt, *m.* wojenská služba; —erklärung, *f.* wypowědění wálky; —gebrauch, *m.* obyčej wálečný; —gefangen, *adj.* w boji jatý, zajatý; —gericht, *n.* wojenský saud; —gott, *m.* swatowit, a, *m.*; —heer, *n.* wojsko, a, *n.*; —held, *m.* rek, hrdina w boji.

Kriegs-knecht, *m* sprostý woják, žoldněř, e. *m.*; —koſten, *pl.* útraty wáleční; —kunſt, *f.* wálkoznanstwí, a, —liſt, *f.* wáleční lest aber chytrost, —macht, *f.* moc wáleční; —mann, *m.* woják, wojin, bojownik, a, *m.*; —rath, *m.* wojenská rada; —recht, *n.* wojenské právo; 2.) wojenský saud.

Kriegsweſen, *n* wojanstwí, *n.*

Krimpen, *v.* srazíti se, srážeti se.

Krinitz, *m.* křiwka, y, *f.*

Krinne, *f.* žlábek, bku, *m.*

Krippchen, *n.* jesličky, *pl.*

Krippe, *f.* žlab, u, *m.* jesle, *pl.*

Krippenreiter, *m.* kobylkář, e, *m.*

Kriſpelholz, *n* liční dřewo.

Kriſpeln, *v.* ličiti kůži.

Kritiſiren, *v.* posuzowati; **Kritik**, *f.* posauzení, *n.*; kritiſch, *adj.* posuzugící.

liky háky; —n, v. škrá-
i.
krabák, škrták, a, m.
krokodil, ostrowid, a, m.
ochceti, tokati.
náwara, y, f.
una, y, f.
unowati; wěnčiti, zdobiti.
ní, korunowý; —gehörn,
ní; —gold, n. wěnečné
t, n korunní statek, ka-
nstwí; —land, n. korunní
hter, m. korunik, u, m.
ricen; —prinz, m. dědi-
koruny; —rad, n. pale-

korunowání, wěnčení, n.
le, ete, n.
rmiti.
pelikán, nesyt, a, m.
wolatý.
f holub wolatý.
ckröse.
mič, e, m.
ucha, žába, y, f.; Kröten-,
abi; —ngerippe, n. drha-
; —stein, m. žabice, e, f.
a.
rla, y, f.; 2.) štihly, chů-
pohrabáč, e, m. hřeblo,

hřeblem wyhrabowati.
bán, žbán, u, m.; 2.) krč-
da, y, f.
krčmář, e, hospodský,

střída, y, f.; 2.) drobet,
obka, odrobinka, y, f.
drobiti.
dj. křiwý; —beinig, adj.
ý, šmaťhawý.
křiwost, i, f.
, n. prohnutý poříz, uběe-

v. křiwiti, zkřiwiti, ohnau-
, krautiti se, točiti se.
äß, n. báně, ě, f.; —händig,
oruký; —haue, f. tesla, y,
, n. rozpůrka y, f.; skřipec,
pce, křiwolák, u, m. kleč, e, f.; 2.) sosna chlumní; —öl, n. skřipcowý olej.
Krumm-nasig, adj. křiwonosý; —schnabel, m. křiwonoska, y, f.; —stab, m. biskupská berla; —stroh, n. matená sláma, drchanka, mrwa, y, f.
Krümmung, f. křiwost, i, f. ohyb, u, m. křiwení, n.
Krüppel, m. mrzák, a, m. mrzačka, y, f.; zum — werden, zmrzačetj; —haft, adj. wrzákowitý; —ig, adj. mrzácký.
Kruspel, f. křupka, chřupawka, y, f.
Krust-e, f. kůra, kůrka, y, f. přiškwar; 2.) strup, škralaup, u, m; —ig, adj. kornatý, okoralý, strupnatý.
Krütze, f. železný pohrabáč.
Krystall, m. hlať, i, f.; —en, adj. hlaťowý, hlatní, hlatitý; —isation, f. hlacení, n.; —isiren, v. hlatiti; —isch, adj. hlaťowý; —linse, f. sočowice hlaťowá; —ographie, f. hlatipis, u, m.
Kübe, f. snowadlo, a, n.
Kübel, m. džbernice, e, f. korčák, střez, u, m.; —scharre, f. šorna. y, f.
Küben, v. bukati; huhliti; Kubik-, kubisch, adj. kostečni, kostkowý, kubický.
Kübler, m. bednář, e, m.
Küche, f. kuchyně, ě, f; fig. kalte —, studené jídlo.
Kuchen, m. koláč, e, wdolek, lku, m. pokruta; Kuchen-, koláčowý; —bäcker, m. koláčník, a, m.
Küchen-, kuchyňský, kucharský; —garten, m. zelnice, e, f.; —geräth, n. kuchyňské nářadí, náčiní, —geschirr, n. kuchyňské nádobí; —junge, m. kuchtík, a, m.; —latein, n. sprostá, kuchyňská latina; —magd, f. kuchyňská, é, f.; —meister, m. přední kuchař, nadkuchyňský, ého, m.; —messer, n. přinoza, y, f. hawan, u, m.; —schelle, f. koniklec; —zettel, m. kuchyňský rozpis.
Kuckuck, m. kukačka, žežhulka, y, f.
Kufe, f. sanice e, káď, i, f; Salz —, prostice, bečka soli.

Küfer, *m.* bečwář. e, *m.*

Kugel, *f.* kaule, e, kulka, y, *f.*; **Kügelchen**, *n.* kulička, y, *f.*; —**bahn**, *f.* kuhiště, ě, *n.* kuželna, y, *f.*; —**büchſe**, *f.* tažnice. e, *f.*; —**förmig**, *adj.* kulowitý; —**ig**, *adj.* kulatý, kulowatý; —**hupf**, *m.* okrauhlá bába; —**kreiſel**, *m.* wlk, *m.*; —**lack**, *m.* lakowá kulička.

Kugeln, *v.* kuliti se, kotáleti se.

Kugel-rund, *adj.* kulatý; —**zieher**, *m.* wýkrut, parátko střelni.

Kuh, *f.* kráwa, y, *f.*; junge —, jalowice, e, *f.*; *fig.* blinde —, slepá bába, schowawačka, y, *f.*; **Kuh-**, krawí, krawský.

Kuh-bilz, *m.* hřib, u, *m.* krawina, y, *f.*; —**blume**, *f.* žluťák, u, *m.*; —**fladen**, *m.* krawinec, nce, *m.*; —**haar**, *n.* krawí srst.

Kuh-halter, *m.* krawař, e, *m.*; —**handel**, *m.* krawařstwí, krawaření, *n.*

Kuh-haut, *f.* krawina, y, *f.*; —**hirt**, *m.* krawák, skoták, a, *m.*; —**kalb**, *n.* telice, e, *f.*; —**käſe**, *m.* krawský sýr.

Kühl, *adj.* chladný; **Kühl-**, chladicí.

Kühle, *f.* chládek, dku, *m.* ochlada, y, *f.*

Kühlen, *v. a.* chladiti, ochlazowati, studiti; *v. n.* chladnauti.

Kühl-faß, *n.* chladnice, e, *f.*; —**wiſch**, *m.* kropáč, e, *m.*

Kühlung, *f.* chlazení, ochlazowání, *n.*

Kuh-menſch, *n.* krawačka, y, *f.*; —**milch**, *f.* krawí mléko.

Kühn, *adj.* smělý, odwážný, odwáživý, opowážliwý; **kühner Menſch**, opowážliwec, wce, *m.*; —**ſein**, osměliti se; —**heit**, *f.* smělost, odwážwost, i, *f.*; —**lich**, *adv.* směle, opowážliwě.

Kuhpocken, *pl.* chraničky, krawské neštowice.

Kuhr, *f.* wýbor, u, *m.* wolení, *n.*

Kühſchelle, *f.* hrkawka, y, *f.*

Kuh-ſchwanz, *m.* krawský ocas, ohářka, y, *f.*; —**ſtall**, *m.* krawín, u, krawský chlém; —**ſtrick**, *m* přitěžka, y *f.*; —**wetzen**, *m.* lnice, e, wěnička, y, *f.*

Kujon, *m* padauch, a, *m.*

Kukuruz, *m.* kukuřice, e, *f.*

Kulaſchfleiſch, *n.* kuláš, e, *m.*

Külſtern, *v.* chrkati.

Kümmel, *m.* kmin, u, *m.*; **Kümmel-**, kminowý, kminní; —**ſuppe**, *f.* polewka s kminem; —**waſſer**, *n.* kminka, y, *f.*

Kummer, *m.* nauze, e, bída, klopota, y, *f.*; 2.) saužení, *n.* žalost, i, utrapa, y, *f.* trud, u, *m.*; —**haft**, *adj.* zkormaucený, starostliwý, strastný.

Kümmer-lich, *adj.* nuzný, bídný, lopotný; —**los**, *adj.* bezstarostný, bezlopotný, bezpečný.

Kümmern, *v.* kormautiti; ſich —, trápiti se, starati se, pečowati; ſich um etwas —, dbáti oč; —**ſich**, *f.* ſ. Kummer.

Kummervoll, *adj.* wšežalostný, wšestrastný.

Kummet, *n.* chomaut, u, *m.*; **Kummet-**, chomautowý, chomautní; —**horn**, *n.* kleštiny, *pl.*

Kummfarren, *m.* tačka, y, *f.* kolečko, a, *n.*

Kumpf, *adj.* kusý, tupý.

Kumpf, **Kumpen**, *m.* tuně, ě, hlubina, y; 2.) wanička, y, *f.* hluboká miska.

Kund, *adj.* rozhlášený, oznámený; *adv.* známo, na jewo; — **machen**, —**thun**, oznámiti, ohlásiti.

Kundbar, *adj.* známý, zjewný.

Kunde, *m.* kupowač. odběrač, e, záhupnik, a, *m.*

Kunde, *f.* známost, wědomost; 2.) wěc, i, zpráwa; 3.) wěda, y, *f.*

Kundig, *adj.* powědomý, zběhlý w čem, znalý, známý; **kündig**, *adj.* známý.

Kundſchaft, *f.* odběratelstwo, a, s známost, i, *f.*; 2.) zwědy, *pl* zwidka, y, *f.*; 3.) **Lehrbrief**, list zawyuční; —**en**, *v.* wyzwidati, na zwědy jiti; —**er**, *m.* zpyták, špehaun, a, zwědač, e, *m.*; odkupník, a, *m.*; —**erin**, *f.* zwědačka, y, odkupnice, e, *f.*

Künftig, *adj.* budaucí, příští, potomní.

Künftighin, *adv.* budaucně, napotom.

ižel, e, m. přástwa, y, f.
ění, n. umělost, i. uma, y,
umělecký; —brechsler, m.
k umělecký.
umělkowáni, n.
umělkowati; 2.) líčiti,

n. strojený oheň; —ſteiß,
luá umělost; —griff, m.
, f. obrat, u, m.; 2.) úskok,
trota, y, f.; —handel, m.
umělecých wýrobcích;
f. sklad umělecých wěcí.
umělec, -lce, m.
lý umělý; 2.) strojený,

, adj. umě přiměřený; —
ſ. Künſtlich; —richter, m.
, e, m.; —ſtück, n. umělec-
nělecký kausek; —verſtán-
umělý, zběhlý w umění;
ge, m. znalec, lce, m. —
mělecké dilo; —wort, n.
wýraz.
ineš e, m.
f, č, f. kotel, tle, m.
něd; 2.) Finnen im Geſich-
l.; Kupfer-, mědní, měděn-
q, adj. měditý.
er, m. měditlačitel, e, m.;
padalec, lce, m.; —gelo,
r, pl.; —grün, n. měděnka,
immer, m. mědárna, y, f.;
mědňatý; 2.) ubrowatý.
j. měděný.
te, f. měděná deska; —roth,
nočerwený; —ſchlag, m. o-
médi.
b, m. kotlář, e, m.; —in,
y, f.; —e, f. kotlárna, y,
werk, n. kotlářství, n.
er, m. médirytec, rytec, tce,
, m. rytina do médi; —waſ-
alice modrá.
rch, u, m.; 2.) hlawa, cho-
, f. čub, u, m.
mečka, y, f.; 2.) báně, č,
f.
. swodnictwi, n.

Kuppeln, v. swáděti, swodíti, swesti.
Kuppelpelz, m. kožíšek, šku, m.
Kuppler, m. swodník, a, m.; —in, swodnice, e, f.
Kuppmeiſe, f. sýkora čubatá.
Küraß, m. bráční, n.; —ier, m. kyrysar, kyrysník, a, m.
Kurbe, f. klika, y, ojnice, e, f.
Kurbel, f. ſ. Kurbe, ručička, y, f.
Kurbelſpieß, m. lowecký oštěp.
Kürbiß, m. tykew, kwe, m.; —feld, n. tykwiště, ě, n.; —flaſche, f. tykwice, e, f. láhew tykwowá.
Kurios, adj. diwný, podiwný; —ität, f. podiwnost, f.
Kürſchner, m. kožešník, a, m.; Kürſchner-, kožešnický; —ei, f. kožešnictwí, n.; —in, f. kožešnice, e, f.; —geſell, m. kožešnický towarýš.
Kurz, adj. krátký; 2.) drobný, malý, stručný; — und gut, zkrátka; die Zeit iſt —, jest na krátce; Jemanden — halten, na uzdě miti; zu — kommen, prodělati; — abthun, z krátka odbyti; kurz, in zuſammengeſetzten Wörtern, krátko-, z. B. kurzbeinig, krátkonohý.
Kürze, f. krátkost, stručnost, i, f.
Kürzen, v. krátiti, zkrátiti, ujmauti.
Kurz-gewehr, n. zbraň sečná; —händig, adj. krátkoruký; —häſtig, adj. krátkošijný.
Kürzlich, adv. před krátkým časem, nedávno.
Kurzſichtig, adj. krátkozraký, mhaurawý; fig. newtipný, krátkého rozumu.
Kürzung, f. zkrácení, n.
Kurzweil-e, f. kratochwile, e, f.; —en, v. kratochwiliti; —ig, adj. kratochwilný.
Kuß, m. políbení, n. hubička, y, f.
Küßchen, n. políbeníčko, a, n.
Küſſen, v. líbati, celowati, hubičkowati; —, n. líbání, políbení, n.
Küſſen, Kiſſen, n. poduška, y, f.; —überzug, m. powlaka, y, f.
Küſte, f. pomoří, přímoří, n. břeh, u, m.; Küſten-, pomorský, pobřežní, wedle-

břežní, přímořský, nábřežní; —abewohner, m. pomořan, a, m.; —ufahrer, m. pobřežní loď; pobřežní lodník.

Küſter, m. kostelník, a, m.

Kutſchbock, m. kozlík, u, m.

Kutſche, f. kočár, u, m.; —n, v. kočovati.

Kutſcher, m. kočí, iho, m.; —ſitz, m. kozlík, u, m.

Kutſchhimmel, m. nadhlawí u kočáru

Kutſchiren, v. kočovati.

Kutſch-pferd, n. kočovský kůň; —ſchlag, m. —thür, f. dwirka u kočáru.

Kutte, f. kápě, ě, hazuka, y, f.

Kütte, f. kutna, y, f.

Kuttel, f. drštka, y, f.; —fleck, pl. drštky krájené; —hof, m. jatka, y, f.; —kraut, n. mateří dauška, y, f.

Kutten, v. kutiti, hrabati.

Kuttler, m drštkář, e, m.; —in, dršt kářka, y, f.

Kur, m. horní podíl, kus, m třiza, y, f.

L.

Lab, n. syřidlo, syřitko, a, n.

Labbe, f. pysk, u, m,

Labbern, v. cucati; 2.) tlachati, žváti.

Laben, v. syřiti.

Laben, v. posiliti, zotawiti, očerstwiti, občerstwiti, okřepiti.

Labet, n. bžunda, y, f. uwaznutí, n.

Labkraut, n. swízel, e, m. u. f.

Labor-ant, m. lučebnický pracownik; —atorium, n. dilna, pracowna, y, f.; —iren, v. pracowati, robiti; 2.) nemocným býti.

Labſal, n. občerstwení, posilnění, n. posila, pochautka, y, f.

Labung, f. syření; 2.) posilnění, zotawení, n.

—rinth, m. bludiště, n. zmatek, m.

—m, m. lisnik, hramčnik, u, m.

Lache, f. lauže, kaluže, e, f. bláto, bahno, a, n.

Lache, f. liz, wrub, u, m. liha, y, f.

Lache, f. smích, u, checht, u, m.

Lächeln, v. usmiwati se, pozasmáti se, zasmáti se; bac —, n. usměch, u. m. usmiwání se, n.

Lachen, v. smáti se; ſtark —, chechtati se, řehtati se; bac —, n. smích, u, m. chechtání, řehtání, n.; lachend, smějící se, smějíc se.

Lachenknoblauch, m. planý česnek.

Lacher, m. usměwač, e, smíšek, ška, m.; —in, f. usměwačka, y, f.

Lächerlich, adj. směšný; Jemand — machen, z někoho posměch si dělati; —keit, f. směšnost, f.

Lächern, v. k smíchu dráždíti; es lächert mich, je mi do smíchu.

Lachluſtig, adj. usmiwawý, chechtawý, —er Menſch, smíšek, ška, m.

Lachs, m. losos, a, m.; Lachs-, losoší, lososowý, na lososy, lososů; —brut, f. střewlička, y, f. lososowý potěr; —falle, f. lososnice, e, f. sloup na lososy; —fang, m. low na lososy; —forelle, f. pstruh, a, m.

Lachsſüchtig, adj. směwný.

Lachtaube, f. směšík, a, m.

Lachter, n. látro, a, n.

Lachzahn, m. přední zub.

Lack, m. lak, u, m.

Lakai, m. lokaj, e, slaužici, iho, sluha, y, m.

Lackholz, n. kosodřewina, y, f. acant chlumní.

Lackiren, v. lakem potahnauti, lakowati, polakowati.

Lackirer, m. lakýř, e, pokostník, a, m.

Laba, f. die ſlawiſche Göttin der Liebe.

Lädchen, n. krámek, mku, truhlíček, čku, m.

Lade, f. schránka, y, skřině, ě, pokladnice, e, f.

Ladebrief, m. půhonný list.

Laden, v. nakládati, naložiti; 2.) die Gewehr, nabiti, nabíjeti; 3.) vor Ge-

ınati, obeslati ku práwu; pozwati.
kenice, e, f.; 2.) krám, u, ·, kupecký, krámský; oke-
ıiener, m. kupecký mláde-
ter, m. hlídač krámu; fig. zboží; —mädchen, n. krám-
f.; —preis, m. krámská

ıakladač; 2.) nabiječ; 3.) m.
[,f. nabijecí lopatka; —stock, ı, u, m.
nakládání, n.; náklad, u, bijení, n.; 3.) obeslání, n. , f. půhon, u, m.; 4.) zwá-
ní, n.
dlý, nechutný, zwětralý.
ıpák, hňup, a, holobrádek,

maurati.
že od. podstawek u děla.
ožení, postawení, n. polo-
rstwa, y, f.; im Steine, .; 3.) řada, y, f.; 4.) staw, m.
hwice, e, f.
žení, n; 2.) lože, n.; 3.) f. sklad, u, m.; 4.) Feld-
or, u, m. stany, pl.; 5.) res, brloh, pelech, u, m. f.
ıtý; táborní, polní; skla-
ım, m. ližiny, krawky, pl.; ležák, u, m.; —buch, n.
niha; —geld, n. skladné, é-
holz, n. wýwratní dříwí;
ižina, y, f.; —krankheit, f.
ıoc.
ıoložiti, klásti; 2.) sich —, usaditi se; rozložiti se s polem ležeti.
n. zimní, ležaté owoce; — štěpina, y, f.; —statt, — ože, ložisko. n.: —stock, m.

mělcina, y, f.
chromý; kulhawý; —er, m. mce, m.

Lähme, f. chromota, y, kulhawost, i, f.
Lähmen, v. ochromiti, oslabiti.
Lähmung, n. kulhání, n.; mrtwice, e, f. ochrnutí, n.
Lahn, m. lán, u, m.; Lähner, m. laník, a, m.
Laib, m. bochník, u, pecen, cna, m.
Laich, m. jikry, pl. f.
Laie, m. nezaswěcenec, nce, swětský, ého, m.; —nbruder, m. bratr zákonní; —nschwester, f. sestra zákonní.
Lacke, f. rozsol, lák, u, m.
Lackei, m. slaužící, iho, m.
Lacken, n. loketka, y, loktuše, e, f. prostěradlo, plátno, a, n.
Laconisch, adj. lakonický, zkrátka a důrazně.
Lackritze, f. lekořice, e, f.
Lallen, v. blebtati, žwatlati, blbotati; lallend, žwatlawý, bleptawý; Laller, m. blepta, y, m.
Lama, n. láma, y, f.
Lambertsnuß, f. liska, y, f. panenský ořech.
Lamentiren, v. naříkati, bědowati, úpěti.
Lamm, n. jehně, ěte, n.; — Gottes beránek Boží; Lamm-, beraní, beránčí, beránkowý, jehněcí.
Lämmchen, n. jehňátko, a, n.
Lammen, v. bahniti se, jehniti se.
Lämmer-, beránčí, jehněcí, owčí, owčácký; —geier, m. jehnětník, a, m.; —ohren, pl. wšedobr, u, m.; — stall, m. jehnětník, u, m.
Lammfell, n. jehnětina, y, f.
Lammsbraten, m. jehněcí pečeně.
Lampe, f. switelnice, e, f.; irdene — kahanec, nce, m; Lampen-, kahanowý, lampowní, switelní, do lampy, od lampy, lampowý, z lampy.
Lamprete, f. minoha, y, okatice, e, f.
Land, n. země. ě, pewnina, y, f.; 2.) pole, e, n.; 3.) kraj, e, wenkow, u, wenek, nku, m.; 4.) krajina, y, f.; Land-, mimoměstní, krajinský, pokrajinský, zemský, pokrajní, polní, sedlský, pozemní, wenkowský; - adel, m. zemanstwo, a, n. šlec'

popluźní; —bau, m. orba, y, f. rolnictwí, n.; —bauer, m. rolník, kraják, a, m.; —bettler, m. chodec, dce, m.; —dirne, f. sedlská děwka; —ebelmann, m. zeman wesnický.

Landen, v. přistáti, připlauti, přiraziti ku břehu.

Landenge, f. okřidlí, n. užina zemská.

Länderei, f. země, ě, f. zemstwo, a, pole, e, popluží, n.

Länderkenntniß, f. známost zemí.

Landes-, krajinský, wlastenský, zemský; —abschied, m. wynos sněmowní; —art, f. obyčeje země; —ausschuß, m. zemský wýbor; —fürst, m. zeměpan, a, wládce, e, m.; —gesetz, n. zemský zákon; —herr, m. f. —fürst, —herrlich, adj. zeměpanský; —herrschaft, f. zeměpanství, n.; —hoheit, f. zeměpanská důstojnost; —ordnung, f. řízení zemské, řád zemský; —regierung, f. wláda zemská, správa země; —sprache, f. jazyk zemský, domácí, národní; —vater, m. otec wlasti; —verweisung, f. wypowězení aneb wyhnání ze země; wyhnanství, n.

Land-flüchtig, adj. uběhlý; —friede, m. obecný aneb weřejný pokoj w zemi; —gericht, n. saud zemský; —graf, m. landhrabě, ěte, m.; —gut, n. pozemský statek; —handel, m. obchod po suchu; —haus, n. dům wenkowský; 2.) libohrad, u, m.; 3.) stawowský dům; —hufe, f. hony, hona, pl. jitro, a, n.

Land-junker, m. zemánek, nka, m. slechtic wenkowský; —kammer, f. zemská komora; —karte, f. mapa země, f. zeměwid, u, m.; —kundig, adj. wůbec známý, po celé zemi známý; —kutsche, f. kočár, u, m.; —läufer, m. běhaun, tulák, a, m.; —läufig, adj. tulácký, plahočiwý; běžný; —leben, n. život wenkowský; —leute, pl. sedlský lid, wesničané, pl. m.

Ländlich, adj. wesní, sedlsky, wenkowní.

f. mocnost pozemní, wojsko pozemské; —mädchen, n. wenkowská diwka; —mann, m. sedlák, rolník, wesničan, a, m.; —miliz, f. wojsko zemské, wojsko domácí; —pfleger, m. zprawce země; —plage, f. pohroma, rána, zemská.

Land-rath, m. zemský rada; rada při saudu zemském; —recht, n. práwo zemské; —regen, m. deště táhlé, pl. m. déšť pokrajní; —richter, m. nejwyšší sudí zemský.

Land-saß, m. sedlák usedlý w zemi; —sässigkeit, f. usedlost w zemi; —schaft, f. kraj, e, m. krajina, y, f.; krajewid, u, m.; —schede, f. pomezí, n.; —see, m. jezero, pleso, a, n.; —sitz, m. sídlo w kraji, sídlo wenkowské.

Lands-kind, n. krajan, a, wlastenec, našinec, nce, m.; —knecht, m. drab, a, biřic, žoldnéř, e, m.; —mann, m. krajan, spolurodák, a, m; —männin, f. krajanka, spolurodačka, y, f.; —mannschaft, f. krajanství; krajanstwo, a, n.

Land-spitze, f. okřidlí, n. mys, u, m.; —stadt, f. krajní město; —stand, m. staw zemský; —steuer, f. daň zemská; —straße, f. silnice, e, f.

Landstreicher, m. světoběhlik, tulák, a, poluda, y, m.; —in, f. tulačka, y, f.

Land-strich, m. pruh země, m. plass, y, f.; —stube, f. sněmownice, e, f.; —sturm, m. zemské powstání; basse zemská; —tafel, f. desky zemské, listowna zemská; —tag, m. sněm zemský; —trauer, f. smutek zemský aneb obecný; —üblich, adj. w zemi obyčejný, obwyklý.

Landung, f. přistání k břehu, přiražení k zemi.

Landvogt, m. ředitel aneb správce země; —ei, f. zemské ředitelstwi.

Land-volk, n. lid sedlský, wesničané, pl; —wärts adv. k zemi; —wehr f. obrana zemská; —wein, m. wino domácí.

Land-wirth, m. hospodář polní, rolník.

haft, *f.* hospodářství pol
ſtlich, *adj.* hospodářský.
dlauhý; dlauho trwající;
podlauhlý; —er Menſch.
m.
adj. dlauhoruký, dlauho-
—bart, *m.* bradáč, e, *m.*;
ſtřihowačka, y, *f.*; —bein.
, e, *m.*; —beinig, *adj.*

dlauho; dáwno; — nicht
nnohem horší; das iſt —
ſt dost dobré.
lka, y, dlauž, dlauhost, i,
n.; in die —, na dél, na

n dosáhnauti, dosahowati;
.) *r. a*, podati.
n. mira na délku.
dél; *adj.* delší.
adj. nohatý, dlauhonohý;
adj. krkatý, dlauhokrký;
dj. wlasatý, dlauhowlasý.
. prawítko, měřítko, a, *n.*
dj. podlauhlý; —rund, oblý.
f. showiwawost, i, *f*; —
idj. showiwawý, promijný.
n. ucháč, e, osel, sla, *m.*;
adj. ušatý, dlauhouchý.
aep. po, podlé, wedlé, při.
adj. zdlauhawý, wáhawý,
—feit, *f.* zdlauhawost, wá-
i, *f.*
er, *m.* ospalec, lce, *m.*; —
m. sluka, y, *f.* (Vogel); —
m. mlynářiček, čka, *m.*

, *adj.* dalekozraký.
r. dawno, dlauho.
adj. nejdéle, co nejdél;
š.
n, *m.* —wiehe, *f.* rozwora,

, *f.* dlauhá chwíle; —en, *v.*
ſich —en, nuditi se, stýskati
ti se; —end, nudiwý; —ig,
uhochwilný; nudný; —igkeit,
ost, *f.*

Langwierig, *adj.* dlauhotrwalý; —keit, *f.* dlauhotrwalost, i, *f.*
Lanke, *f.* slabina, slabizna, y, *f.*
Lanze, *f.* kopí, dřewce, *n*; Lanzen- kopinní, u kopí; —nfeſt, *n.* swátek kopí božího; —träger, *m.* kopinník, a, *m.*
Lanzette, *f.* pušťadlo, kopičko, a, *n.*
Lappe, *m.* hňup. mamlas, hlupák, a, *m.*
Lappen, *m.* laloky, *pl.*; 2.) záplata, y; onuce, e, *f.*: capart, u, *m.*
Lapperei, *f. fig.* malichernost, i, titera, y, *f.*
Läppern, *v.* chleptati.
Lappicht, *adj.* zochabělý; plachý.
Lappig, *adj.* cancorowatý, schlipený.
Läppiſch, *adj.* titěrný, pitworný, hlupecký.
Lärche, *f.* —nbaum, *m.* modřín, u, *m.*; —nbaumſchwamm, *m.* houba modřínowá; —nharz, *n.* modřínowá pryskyřice.
Larifari, třesky plesky.
Lärm, *m.* hluk, hřmot, powyk, u, *m.*; Lärmen, poplašní; —en, *v.* řáditi, křičeti, bauřiti, dowáděti, hulákati; —glocke, *f.* poplašní zwon.
Larve, *f.* škraboška, kukla, y, *f.*; 2.) Schein, podoba, škraboška, y, *f.*; 3.) — der Inſekten, kukolka, škrabuška, y, *f.*
Laſche, *f.* patka, klapka, y, *f.*
Laſe, *f.* bandaska, y, *f.*
Laß, *adj.* mdlý, slabý, umdlený.
Laßbrief, *m.* wýhostní list
Laßeiſen, *n.* puštátko, a, *n.*
Laſſen, *v.* nicht hindern, nechati, nebrániti, připustiti; etwas zu Grunde gehen —, nechati co pojiti; etwas ſein —, nechati čeho; eine Sache liegen —, přestati od něčeho; Blut —, žilau pustiti; ſich hinunter —, spustiti se; 2.) erlauben, dopustiti, dowoliti; 3.) befehlen, dáti, poručiti; ſagen —, wzkázati; 4.) es läßt ſich . . ., je možna, lze: slušeti, wypadati.
Laßgut, *n.* pronájemní st

Laßheit, *f.* nedbalost, leniwost, ochablost, i, *f.*
Lässig, *adj.* leniwý, nedbalý, umdlený; —keit, *f.* s. Laßheit.
Laßkopf, *m.* baňka lazební.
Läßlich, *adj.* prominutelný, lehký, wšední.
Laß-reis, *n.* semenný wýstawek, semenák, u, *m.*; —sünde, *f.* wšední hřích; —zapfen, *m.* kohautek, tku, *m.*
Last, *f.* břemeno, a, *n.* tíhota, y, tíže, e, *f.*; náklad, u, *m.*; obtížnost, i, *f.*; Last-, nosný, nákladný, břemenný.
Lastbar, *adj.* obtěžitelný, břemenu podrobený; (von Thieren), saumarný, nosný, nákladný.
Lasten, *v.* tížiti, tlačiti, tisknauti.
Laster, *n.* neprawost, necnost, ohawnost, i, úhona, zloba, y, *f.*
Läster-, rauhawý, *adj.*
Lästerer, *m.* rauhač, zlolajce, e, *m.*
Lasterhaft, *adj.* neprawý, nešlechetný, nectný; —igkeit, *f.* nešlechetnost, bezbožnost, i, *f.*
Läster-lich, *adj.* rauhawý; utrhačný, hanebný; —maul, *m.* rauhač, e, *m.*
Lästern, *v.* láti, rauhati; 2.) zlořečiti, kliti.
Lästerschrift, *f.* rauhawý, potupný spis.
Lästerung, *f.* utrhání, rauhání, zlořečení, *n.*
Lästig, *adj.* obtížný, nepříhodný, omrzelý; —keit, *f.* obtížnost, nepříležitost, i, *f.*
Last-pferd, *n.* nákladní kůň, saumar, a, *m.*; —schiff, *n.* nákladní loď; —thier, *n.* nákladní, nosné howado.
Lastträger, *m.* nosič, e, *m.*; —in, *f.* nosička, y, *f.*; Lastwagen, *m.* nákladní wůz.
Lasur, *m.* lazur, u, *m.*; Lasur-, lazurní, lazurowý; —blau, *adj.* lazurowý.
Latein, *n.* latina, y, *f.* latinský jazyk; —er, *m.* latinik, a, *m.*; 2.) latinář, —isch, *adj.* latinský; . switilna; lucerna, y, *f.*; — *m.* lucernář, e, *m.*; —nträ- osič switilny, switič, e, *m.*; 2.) držadlo u switilny; 3.) switnice, e, *f.*
Latte, *f.* lať, ě, lata, y, žerď, i, *f.*; —n, *v.* latowati, latiti, latě přibíjeti; —nnagel, *m.* laťowý hřebík; —nwerk, *n.* laťowí, *n.*; 2.) laťowina, y, *f.*
Lattig, *m.* locika, y, *f.*
Latwerge, *f.* lektwař, e, *m.*
Latz, *m.* poklopec, pce, *m.*; 2.) náprsník ženský; 3.) im Hüttenwesen, přehrada, y, *f.*
Lau, *adj.* wlažný; *fig.* nedbalý.
Laub, *n.* lupeny, *pl.* listí, *n.*; 2.) im Kartenspiel, zelené, ého, *n.*
Laube, *f.* laubí, *n.* podsíň, ě, *f.*; im Garten, besídka, y, *f.*; —ngang, *m.* podlaubí, *n.*
Lauberhütte, *f.* stánek pod zelenau —nfest, *n.* swátek stanů židowských.
Laubfall, *m.* listopad, u, *m.*
Laubfleck, *m.* piha, y, *f.*; —ig, *adj.* pihowatý.
Laub-frosch, *m.* rosnice, e, *f.*; —holz, *n.* listnaté stromowí; —huhn, *n.* tetříwek, wka, *m.*; —icht, *adj.* lupenowitý; listowitý; —ig, *adj.* lupenatý; listnatý; —knospe, *f.* listowý pupen; listní oko; —streifen, *n.* smítání listí se stromů; —werk, *n.* listí, listowí, lupení; chwojowí, *n.*
Lauch, *m.* luk, u, *m.*
Laudemium, *n.* příkazné, ého, laudemium, *n.*
Lauen, *v.* táti, jihnauti, wlhnauti.
Lauer, *m.* patěsky, *pl.*
Lauer, *f.* číhání, *n.* číhaná, é, *f.* posluchy, *pl.*; —er, *m.* číhař, číhač, e, *m.*; —n, *v.* číhati; poslauchati; čekati; čuměti; —n, *n.* číhání, pasení; čuměni, *n.*
Lauf, *m.* běh; tok, u, *m.*; 2.) an Schießgewehren, hlaweň, *f.*
Lauf-bahn, *f.* běhalna, y, *f.* běh, u, *m.* —bank, *f.* s. —wagen; —becher, *m.* podawací sklenice, číše.
Laufen, *v.* běžeti, běhati, těkati, linauti, líti se; téci; schnell —, hnáti se,

okem : Sturm —, hnáti ú-
2.) láufig fein, běhati se,
ufer, m. běhaun, a m. 2.) in
, přecházka, y, f.
. běhanice, e, f. běhání, n.
, m. humence, e, n.; —vo-
umeneční pták.
n. běhlý oheň, ohaewod,
grabeu, m průkop, u, m.
f. těkawý, běhawý; běžný.
m. chrobák, a, m.; —kar-
áčky, pl. kolečko, a, n.; —
wyhnání; n.; —wagen, m.
, pl. wozik dětský ; —zettel,
cedule.
auh, u, m.; lauživo, a, n.; fig.
, i, f.; Lauge-, lauhowý; —n,
i, w lauhu močiti.
ig, —haft, laugicht, adj. lau-

e, f. lauhowý popel, lu-

r. zapříti, zapírati, nepřizna-

. přaskawé zlato.
f. wlažnost, newřelost, i, f.
adj. teplaunký, wlažničký,
—keit, f. wlažnost, i, f.
rozmar, u, m.; úble —, ne-
i, f.; —nhaft, adj. wrtkawý;
j. wesolomyslný, rozmarný;
dj. wrtkawý, rozwrzalý, roz-

. číhař, číhač, e, m.
veš, gen. wši, f.; junge —,
ěte n.; Läuſe ſuchen, wiskati;
wší, wšiwý.
n. weška, y, f.
r. poslauchati, číhati, čekati.

m. číhal, a, wyzwědač, čn-
m.; —in, f. číhalka, wyzwě-
y, f.
n, m. krušina, y, f.
m. wšiwák, a, m.
nkheit, —ſucht, f. wšiwá ne-
šiwota, y, f.; —kraut, n. wši-
ce, m.
. wiskati, wši hledati.

Lauferei, f. wšiwost, i, wšiwota, y, f. wšiwáctwí, n.
Laufenzenzel, m wšiwák, a, m.
Laufig, adj. wšiwý.
Laut, adj. hlasitý, hlasný, zwučný; adv. nahlas, hlasitě.
Laut, pr. dle, podlé, jak zní.
Laut, m. hlas, zwuk, u, m.; 2.) zwučka, hláska, y, f.; keinen — geben, neceknauti, nemuknauti.
Lautbar, adj. prohlášený, rozwolany, známý.
Laute, f. lautna; kobza, y, f. waryto, a, n.
Lauten, v. zněti, zwučeti, hučeti; übe. —, nanic zněti.
Läuten, v. zwoniti; ein wenig — zazwoniti.
Lauteniſt, m. lautenik, a, m.
Lauten-macher, m. lautnař, e, m.; —ſteg, m. stupníček u lautny.
Lautér, adj. čistý, štiřý, ryzí; holý; pauhý, samý; —keit, f. čistota, y, pauhost, ryzost, přesnost, i, f.
Läuter-n, v. čistiti, cidíti, procezowati, přepauštěti; —ung, f. čištění; přepauštění; procezowání, n.
Lautlos. adj. bezhlasý, hlas u zbawený. němý.
Lauwarm, adj. wlažný, teplaunký.
Lauwine, Lawine, f. swalenina, y, f.
Lava, f. láwa, sopkowina, y, f.
Lavendel, f. u. m. lewandule, e, f.
Lavette, f. laweta, podloha děla.
Laviren, v. wyhybowati čemu; dočkati, wyhověti; kraužiti, časowati.
Lax, adj. nepřísný.
Laxir-en, v. obměk ober průjem míti, běhati; —mittel, n. lék počistiwý.
Lazaret, n. nemocnice, e, f.
Lebehoch, n. sláwa někomu!
Lebemann, m. swětak, a, m.
Leben, v. žíti, živu býti; zu — haben, míti z čeho živu býti; leichtſinnig, —, hýřiti; leben Sie wohl, mějte se dobře.
Leben, n. život, a, m živobytí, žití, n.; fig. živost, i, f.; am Leben blei-

ben, na žiwě zůstati; das Leben wagen, žiwot nasaditi; Leben-, žiwotní, žiwotný, požiwotní.

Lebend, lebendig. *adj.* žiwý; čilý; Lebendigkeit, *f.* žiwaucnost, *f.*

Lebens-alter, *n* wěk žiwota; —ansicht, *f.* smýšlení o žiwotě; —art, *f.* způsob žiwobytí, žiwot, u, *m*; powolání, *n.*; způsob, u, *m.* zdwořilost, i, *f.*; —bedürfniß, *n.* potřebnost žiwota; —beschreibung, —geschichte, *f.* žiwotopis, u, *m.*; —frisch, *adj.* weselý; —fülle, *f.* plnost žiwota; —gefahr, *f.* smrtelné nebezpečenstwí; —gefährte, *m.* společník žiwota; —gefährtin, *f.* společnice žiwota; —geist, *m.* žiwot, a, *m.*; —genuß, *m.* užíwání swěta; —glück, *n.* štěstí, *n.*; —größe, *f.* přirozená welikost; —kraft, *f.* žiwná moc, žiwotní síla.

Lebens-lang. *adv.* jak žiw, na celý žiwot; —länglich, *adj.* dožiwotní.

Lebens-lauf, *m.* běh žiwota, žití, *n.*; —licht, *n.* swíce žiwota; einem das —licht ausblasen, připrawiti koho o žiwot; —lust, *f.* slasť žiwota; —mittel, *n.* obžiwné prostředky, *m.* potrawa, obžiwa, y, *f.*; —ordnung, *f.* pořádek žiwota, žiwotospráwa; —pfad, *m.* pauť žiwota; —reiz, *m.* příjemnost žiwota; —regel, *f.* prawidlo žiwota; —strafe, *f.* hrdelní trest; —tag, *m.* den žiwota; in der Redensart: jaktě žiw; —wandel, *m.* žiwot, u, *m.* žiwobytí, obcowání, chowání, *n.*; —wasser, *n.* kořalka, pálenka, y, *f.*; —weise, *f.* způsob žiwota, žiwobytí; —weisheit, *f.* maudrost pospolitá; —zeit, *f.* čas žiwota; —ziel, *n.* cíl žiwota, záměr žiwota.

Leber, *f.* játra, *pl.*; Leber-, játrowý, jaterní.

Leber-blume, *f.* jednolístek, tku, *m.*; —erz, *n.* čerwenec, nce, *m.*; —farben, *adj.* jatrobarwý; —flecken, *m.* žlutina, y, *f.* lupen žlutiwý; —krankheit, *f.* nemoc jater; —kraut, *n.* jatrník, u, *m.*; —roth, *m.* drumín, u, *m.*; —wurst, *f.* jitrnice, e, *f.*

Lebewohl, *n.* s Bohem, měj se dobře, einem das — sagen, laučiti oder rozžehnati se s někým.

Lebhaft, *adj.* čerstwý, čilý, jarý, bujarý, žiwý, bodrý; —igkeit, *f.* čerstwost, bodrost, čilost, žiwost, i, *f.*

Lebkuchen, *m.* perník, u, *m.*

Lebküchler, *m.* pernikář, e, *m.*; —handwerk, *n.* pernikárstwí, *n.*

Leblos, *adj.* nežiwý, bezdušný, mrtwý; —igkeit, *f.* bezdušnost, i, *f.*

Lebtage, *pl.* čas žiwota, žití, *n.*; mein Lebtag, jaktě žiw.

Lebzeiten, *pl.* bei meinen —, za mého žiwota oder wěku.

Lechzen, *v.* welmi žízniti, prahnauti po čem; *fig.* taužiti, dychtěti.

Lechzer, *m.* žízniwec, wce, *m.*

Leck, *adj.* rozsedlý, rozpuklý.

Leck, *m.* rozeschlina, rozsedlina, skulina, y, *f.*

Lecke, *f.* liz, u, *m.* lízání, *n.*

Lecken, *v.* téci, pauštěti, kapati; 2) lízati, oblizowati, mlsati.

Lecker, *m.* lízač, e, obliza, y, *m.*; 2.) holobrádek, dka, neskušenec, nce, *m*; 3.) jazyk, liz, u, *m.*; —bissen, *m.* pamlsek, sku, *m.* lahůdka, y, *f.*; —ei, *f.* lízání, mlsání, *n.*; mlsnota, y, *f.*; —haft, *adj.* lahodný, mlsný; wybíračný; —maul, *n.* lahůdkář, e, mlsák, a, *m.* mlsná huba.

Leckwein, *m.* kapalné wíno.

Lection, *f.* čtení, učení, *n.* úloha, y, *f.*

Leder, *n.* usní, *n.* wydělaná kůže, e, *f.*; Leder-, kožený; —apfel, *m.* kožišák, u, *m.*; —band, *m.* usní, *n.*; řemen, u, *m.*; —bereiter, *m.* s. Lederer; —birn, *f.* koženka, y, *f.*

Lederer, *m.* koželuh, a, usnář, e, *m.*

Leder-haft, *adj.* kožnatý; —handel, *m.* kožní obchod, usnářstwí, *n.*; —händler, *m.* usnář, e, *m.*; —leim, *m.* klíh, u, *m.*

Ledern, *adj.* kožený, usněný.

Leder-sack, *m.* kožený měch; im Bergw. calowka, y, *f.*; —wurm, *m* krawský uher, čerw we skotu.

Ledig, *adj.* prázdný, prostý, zbawený;

lný, neženatý; —keit, f. bez-
ezmužstwí, n.
j. toliko, jedině; zhola, do-

záwětrní strana lodí.
rázdný, wyprázdněný; ho-
: pustý; adv. na prázdno;
zdnost, i, f. pustota, y, f.;
prázdniti; —heit, f. práz-
f. [ig, adj. pyskatý.
sk, u, m. ret, gen. rtu; —
dj. nízký, malý, mělký.
zákonní, zákonný; adv. zá-
isiren, v. prawost oswědčí-
owati; —isirung, f. oswěd-
vosti, legalisace.
. prowazec, zce, m.
yslanec, nce, m.
dkaz, záwět, u, m.
. poselstwí, wyslání, n.; —
rada při wyslanectwí.
. sázka, y, f.; 2.) wstupné,

lásti, položiti; bei Seite —,
ožiti; Eier —, wejce nésti;
. —, nabírati; etwas an den
na jewo dáti; zur Last —,
wati; Fallstricke —, strojiti
Hand an sich —, wzíti si ži-
—, lehnauti; fig. utichnau-
i se. [da, y, f.
. swatopowěst, i, legen-
f. wrše, e, f.
. skladné město.
f. nosná slepice.
zástup, u, m.
. kowy připrawowati, při-
přísadau; —ung, f. připrawa

, f. zákonodární moc.
n, v. práwem wykázati.
ado, a, n. úhor, u, m.
n, n. léno, a, manstwí, n.
hn-, lenní, manský; —bar,
nský, lenný; —brief, m. len-
; —frau, f. paní manstwí,
t, n. lenní statek, dědina
manstwí; —herr, m. pán
i, lenní pán; —hof, m. len-
ní saud; manský dwůr; —mann, m.
man, a, m.; —recht, n. manské oder
lenní práwo; —tafel, f. dsky od. de-
sky manské; —träger, m. man, leno-
wník, a, m.; —waare, f. lenní popla-
tek; —zins, m. lenní daň.
Lehm, m. hlína, y, f. jíl, u, m.; —en,
v. wyhlinowati; —ern, adj. hliněný;
hlinný, jílowý; —gräber, m. hlinař,
e, m.; —grube, f. hliniště, n.
Lehm-icht, adj. hlinowitý, jílowitý; —
ig, adj. hlinowatý, jílnatý.
Lehmlöser, pl. welary, pl.
Lehmschindel, m. kalenec, nce, m.
Lehm-schmierer, m. hlinomaz, a, m.; —
treter, m. hlinák, a, m.; —wand, f.
stěna z hliny, lepenice, e, f.; —werk,
n. lepenice, e, mazanina, y, f.
Lehnbank, f. spolehací lawice; 2.)
Leihhaus, půjčowna, y, f.
Lehne, f. stráň, ě, f. úbočí, n.; 2.) o-
pěradlo, spolehadlo; a, n. lenoch, u,
m. zábradlí, n.; 3.) zákolník, záo-
sník, u, m.
Lehnen, v. sich, podepříti se, podpíra-
ti se, opříti se, opírati se.
Lehnen, v. s. leihen.
Lehn-stuhl, —sessel, m. lenoch, u, m.
lenoška, y, f.
Lehr-, poučný, ponaučný, učitelský,
w učení, po učení, k učení, nauko-
wý, školní; učenický; —amt, n. uřad
učitelský, m. učitelstwí, n.; —anstalt,
f. učení ústaw; —art, f. způsob
učení; —begierig, adj. dychtiwý po
učení; —begriff, m. saustawa nauko-
wá, pojem wědy —bogen, m. skru-
ží, n.; —brief, m list za wyučenau.
Lehr-buch, n. poučná kniha; rukowěť,
i, f.; —bursch, m. učeník, a, m.
Lehre, f. učení, naučení, n. nauka, y,
f.; 2.) wzorec, rce, m. modla, mí-
ra, y, f.
Lehren, v. učiti, naučiti, poučiti, wy-
učowati, cwičiti; 2.) abrichten, ob-
učiti. [ka, y, f.
Lehrer, m. učitel, e, m.; —in, učitel-
Lehr-gebäude, n. učiliště, n.; 2.) fig.
saustawa naukowá; —gedicht, n. bá-

seň poučná; —geld, s. plat, mzda od učení; peníz za vyučenau; —herr, —meister, m. učitel, cwičitel, e, mistr, a, m.; —jahre, pl. léta učení; —junge, —ling, m. učeník, a, učeň, čně, m.; —personale, s. učitelstwo, a, n.

Lehrreich, adj. poučný, poučliwý.

Lehr-saal, m. učírna, y, f.; —satz, m. sada, zásada u vyučování; —stand, m. učitelstwí, učitelstwo, a, n.; —stück, s. díl oder část oder článek učení; —stuhl, m. učitelská stolice.

Leib, m. tělo, a, n.; Jemand zu Leibe gehen, dorážeti na někoho; 2.) život, a, m. břicho, a, s.; 3.) živůtek, tka, kazajka; kordulka, y, f.; Leib-, životní, tělesní, tělesný; krewní.

Leibchen, n. tilko, a, n.

Leib-arzt, m. životní lékař; —binde, f. opáska, přepáska, y, f.; —dienst, m. služba osobní oder ruční.

Leibeigen, adj. chlapský, newolnický, porobný; —er, m chlap, newolník, a, m; —e, f. chlapkyně, é, f.; —schaft, f. chlapství, n. poroba, y, f.; —thum, n. robotný statek.

Leiben, v. žíti.

Leibes-beschaffenheit, f. tělesná powaha —erbe, m. dědic přirozený; —frucht, f. plod, u, m.; —größe, f. welkost osobní; —kraft, f. tělesní síla; —sorge, f. péče o tělo; —strafe, f. trest na těle, trestání tělesné.

Leibessen, n. zalíbené jídlo, pochoutka, y, f.

Leibfall. m. odúmrtí, n.

Leib-farbe, f. pleť, i, f.; 2.) nejmilejší barwa; —garde, f. tělesní stráž.

Leibgedinge, s. životní wěno.

Leibgurt, m. pás, u, m. opáska, y, f.

Leibhaft, —ig, adj. tělesný, živý, wlastní.

Leibig, adj. tělnatý.

Leibjäger, m. průwodní, tělesní myslwec.

—liblich, adj. tělesný; wlastní.

—los, adj. bezdětný.

Leib-rente, f. důchod doživotní; úroky doživotní; —rock, kabátek, tku, kaftan, u, m. kazajka, y, f.; —schaden, m. průtrž, e, kýla, y, f.; —schmerz, m. —schneiden, n. bolest v břiše, hryzeni w životě; —stuhl, m. záchodní stolice; —wurm, m. škrkawka, hlíste, y, f.; —zucht, f. doživotní wyživení, n. wýminek, nku, m.

Leich, m. (von Fischen), potěr, u, m.; 2.) Frosch —, žabiny, pl.

Leichdorn, m. kuří oko.

Leiche, f. umrlina, y, f. mrtwe tělo, s. mrtwola, y, f.; 2.) pohřeb, řbu, m.

Leichen, v. třiti se; 2.) zapáchati umrlčinau.

Leichen-, umrlčí, úmrtní, pohřební; —begängniß, n. pohřeb, řbu, průwod úmrtní; —begleitung, f. průwod pohřební; —bieter, m. zwáč na pohřeb, —predigt, f. kázaní pohřební; —stein, m. náhrobní kámen; —tuch, n. přikrowec, wce, m.; —wagen, m. pohřební wůz; —zug, m. průwod pohřební.

Leichnam, m. mrtwola, y, f.

Leicht, adj. lehký; snadný; adv. lehce, snadně; —er, adv. lehčejí, snadnějí, snáz; leicht, in der Zusammensetzung, lehko-, rychlo-.

Leichtfertig, adj. lehký; lehkowážný, lehkomyslný; —keit, f. lehkomyslnost, i, f.

Leichtfüßig, adj. lehkonohý, rychlonohý.

Leichtgläubig, adj. lehkowěrný; —keit, f. lehkowěrnost, i, f.

Leichthin, adv. běžně, ledabylo.

Leichtigkeit, f. lehkost, snadnost, i, f.

Leichtlich, adj. lehko, snadně.

Leichtsinn, m. —igkeit, f. lehkomyslnost, i, f.; —ig, adj. lehkomyslný, lehký.

Leichzeit, f. čas tření.

Leid, adv. líto, žel; es thut mir —, líto mi jest.

Leid, n. litost, žalost, i, f. zármutek, tku, m. hoře, s. žel, e, m.; 2.) křiwda, y, f. příkoří, n.; 3.) smutek, tku, m; 4.) smrt, i, f.

rpěti, snášeti, strádati 2.)
i, dowoliti; das —, n. u-
užení, n.
dj. trpící, trpný, strastný;

, f. náružiwost, i, wášeň,
zeň, zně, f.; —lich, adj. ná-
wášniwý; —lichkeit, f. wá-
f.; —slosigkeit, f. bezwášni-

ährte, m. spolutrpitel, e, m.;
te, f. dějepis utrpení, děje-
ěstí.
adj. snezitelný, lewný.
rj. pohřichu, nastojte, Bo-

. mrzutý; 2.) zármaucený,

lj. snesitelný; 2.) jakž takž.
, n. nosení smutku; - we-
oře, n. litost, žalost f. zá-
tku, m.
a, y, f. waryto, a, n.; fig.
—, stará píseň, stárodáwní
t; —mann, m. kolowratník,
n, v. hráti na lyře, na ko-
; fig. piplati, laudati se.
f. půjčowna peněz; —biblio-
půjčowna kněh.
půjčiti, půjčowati, požičiti;
iti.
půjčitel, půjčowatel, e, m.
n. půjčowna, y, f.; —kauf,
p, u, m.
m prostěradlo, a, n.
klih, u, klej, e, lep, u, m.;
klihowý, lepowý; —artig,
howatý.
, m. staw na ptáky, m. pta-
, n.
. klížiti, klihowati.
adj. klihowitý, klejowitý;
lj. klihowatý, klihowý.
e, f. wějice, e, wějička, y,
nge, f. rohatina, y, f.; —was-
klihowá woda; —zwinge,
olarský.
len, gen. lnu, m.; Lein-, lně-
baum, m. klenice, e, f.

Leindotter, m. lnice, e, f. kazilen, u, m.
Leine, f. lano, a, n. prowázek, zku, m.; 2.) oprátka, y, f.
Leinen, adj. lněný, plátěnný.
Lein-kittel, m halena, y, f.; —kraut, m. len matky Boží; —kuchen, m. bochnice, e, opelka, y, f.; —öhl, n. olej lněný; —samen, m. lněné semeno.
Leinwand, f. plátno, a, n.; feine —, tenké plátno; grobe —, tlusté plátno; Leinwand-, plátěný, na plátno; —handel, m. plátenictwí, n. obchod w plátně; —händler, m. plátenik, a, m.
Leinwäsche, f. plátěné plátno.
Lein-weber, m. tkadlec, lce. plateník, a, m.; —zeug, n. plátno, a, n.
Leise, tichý, slabý; 2.) tenký, últý; — reden, pošeptmo, tiše mluwiti.
Leisetreter, m. prozřetelný, chytrý člowěk.
Leiste, f. lišta, y, f.; am Wagen, lišně, e, f.; am Tuche, konec, nce, kraj, e, m.; in der Anatomie, třislo, a, n. slabizna, y, f.
Leisten, m. kopyto, a, n.
Leisten, v. wykonati, učiniti; einen Eid —, přísahu skládati; Bürgschaft —, rukojmím býti; Genugthuung —, zadost učiniti; einen Dienst —, službu prokázati.
Leisten-bruch, m. kýla, y, f.; —schneider, m. kopytář, e, m.; —werk, n. lištowí, n.
Leistung, f. konání, prokázání, n.; dáwka, y, powinnost, i, f, břemeno, a, n.
Leitband, n. woditko, a, n.
Leiten, v. wésti, woditi, říditi, sprawowati.
Leiter, m. wodič, wůdce, řiditel, spráwce, e, m.
Leiter, f. řebřík, u, m. řebřina, y, f.; Leiter-, řebříkowý, řebřinowý; — baum, m. bidlo, a, n.; —sprosse, f. zpruha, y, f. řebříkowý stupeň; — —wagen, m. řebřinowý wůz.
Leit-faden, m. prawidlo, a, n. rukowěť, i, f.; nawedení, n. náwod, u,

m.; —fisch, m. spolnice, e, f.; —hammel, m. ločowec, wce, m. náčelní skopec; —hund, m. wyžel, žla, slídník, a, m.; —seil, m. oprať, i, f.; —stern, m. průwodní hwězda.
Leituch, n. prostěradlo, a, n.
Leitung, f. ředitelstwí, řízení, n. sprawa, y, f.
Lende, f. ledwí, bedro, a, n.
Lenden-, ledwinowý, bedrowý; —braten, m. ledwinowá pečeně; —lahm, adj. ztržený w ledwích; —weh, n. bolest ledwí; —wurz, f. ledwičník, u, m.
Lenken, v. obrátiti, nakloniti, chýliti; říditi, zprawowati.
Lenker, m. řiditel, sprawce, e, m.; 2.) wojnice, e, f.
Lenksam, lenkbar, adj. powolný, poslušný, obratný, opačný; —keit, f. powolnost, poslušnost, i, f.
Lenkseil, n. oprať, i, f.
Lenkung, f. wedení, řízení, zprawowání, n.
Lenz, m. jaro, předletí, n. wesna y, f.; —monat, m. březen, zna, m.
Leopard, m. lewhart, a, m. [m.
Lerche, f. skřiwan, a, skřiwánek, nka,
Lerchen-, skřiwaní, skřiwánkowý; —baum, m. modřín, u, m.; —falk, m. ostříž, e, m.; —fang, m. chytání skřiwanů; —garn, n. tenátka na skřiwany; —streichen, n. chytání skřiwanů pod síť; 2.) stěhowání se skřiwanů.
Lern-begierde, f. dychtiwost po učení; —begierig, adj. dychtiwý po učení; —stunde, f. hodina k učení; —zeit, čas k učení.
Lernen, v. učiti se, naučiti se.
Lesbar, adj. čitatelný.
Lese, f. sbírání, n. sbírka, y, f.
Lese-, ke čtení; po čtení, do čtení.
Lesebuch, n. kniha k čtení, čítanka, y, f.
Lesen, v. im Buche, čísti, čítati; 2.) ammeln, sbírati.
Lesepult, m. četební podstáwka.
er, m. čtenář, čitatel; 2.) sběrač, e, m.; —in, f. čtenářka; 2.) sběračka, y, f.; —lich, adj. čitatelný, čitelný.
Lese-zeit, f. čas winobrán; —zimmer n. čítárna, y, f.
Lethargie, f. zmrtwělost, nečitelnost, f.
Letten, m. jíl, u, m. jílowina, y, f.
Lettern, pl. lité písmo.
Lettig, adj. jílowatý.
Letzte, f. obweselení, n.; 2.) laučení, n.; zu guter —, na rozchodnau.
Letzen, v. weseliti; 2.) laučiti se; 3) sich an etwas —, pochutnati si na něčem.
Letzte, adj. poslední; zum letzten Male, posledně, naposledy.
Letztens, adv. konečně, posledně.
Letzt-hin, adv. onedny, ondy, nedáwno; —willig, adj. poslední wůle.
Leuchte, f. swětlo, a, n. swítidlo, a n pochodně, ě, f.
Leuchten, v. swítiti; třpytěti se, poswítati, poswítiti, blýskati se.
Leuchter, m. swícen, cnu, m.; —stuhl m. podstawník swícnowý.
Leucht-kugel, f. swítící kaule; —thurm m. swítnice, e, f. maják, u, m.; —wurm, m. řeřátko, a, n. swětluška, y, f.
Leugnen, v. s. Läugnen.
Leumund, m. powěst, i, f.
Leute, pl. lidé, pl, m.
Leutscheu, adj. zasmušilý.
Leutselig, adj. wlídný, lidský, přiwětiwý; —keit, f. wlídnost, přiwětiwost, i, f.
Levant-e, f. Lewanta, y, f.; —isch, adj. lewantský.
Levit, m. lewita, y, jáhen, hna, m.; einem die —en lesen, wyzpiwati, wyhubowati komu.
Levkoje, f. sluněčenka, y, f.
Lexikalisch, adj. slownický.
Lexikon, m. slowník, u, m.
Liberal, adj. swobodný, swobodnomyslný, wolnomyslný.
Licht, n. Lichte, f. swětlo, a, n swětlost, i, f. fig, hinter das — führen,

›dskočiti koho; 2.) swíce,
, y, *f.*
swětlý, jasný; ein lichter
lký les; —arbeit, *f.* práce
e; —blende, *f.* záclona, y,
n, *adj.* swětlohnědý; —pu-
oděj, e, *m.*
oswítiti; den Anker —,
ti kotwici; den Wald —,
osekati les.
oď skladní.
adj. plápolawý, *adv.* pla-
-form, *f.* forma swíčkowá
wíčky; —gießer, *m.* swíč-
.; —holz, *n.* laučowina, y,
na lauč, na dračky; —hut,
o, a, *n.*; —knecht, *m.* ná-
swícen; —messe, *f.* hro-
; —mücke, *f.* swětluška, y,
, —schere, *f.* štipce, *pl.*; —
utěrač, e, *m.*
adj. pokrywačný, pokau-
›irm, *m.* stinník, u, *m.* o-
víčky, *f.*; —schnuppe, *f.* o-
ěrek, rku, *m.*; —strahl, *m.*
sku, *m*; —träger, *m.* swě-
, *m*; —voll, *adj.* swětlý,
; —voll, *adj.* swětla plný,
—wurm, *m.* swětluška, y,
r, *m.* swíčkář, e, *m.*
nilý, rozmilý, utěšený, li-
- haben, milowati; — ge-
›blibiti si.
v. zamilowaně pohlídati,
ízeti.
milenka, kochanka, y, li-
f.
›ka Waše, Waše milost.
ska, y, milost, i, *f.*
milkowání, *n.*
milkowati.
milowati; 2.) lahoditi, li-

›big, *adj.* lásky hoden, roz-
keit, *f.* líbeznost, rozmi-
.
. raději, radši; mein Lieber,
chu.
, *m.* pokled milostný; —
brief, *m.* milostné psaní; —dienst, *m.* služba z lásky; —erklärung, *f.* wyznání lásky; —geschichte, *f.* příběh zamilowaných, powídka o zamilowanych; —gott, *m.* bůh lásky, milek, lka; lel, a, *m.*; —göttin, *f.* bohyně lásky, lada, y, *f.*; —gras, *n.* třesutka, y, *f.*; —paar, zamilowaný párek; —pfeil, *m.* střela lásky; —trank, *m.* nápoj lásky; —werk, *n.* skutek lásky, skutek milosrdný.

Liebgewonnen, *adj.* oblíbený, zamilowaný.

Liebhaber, *m.* milowník, ochotník, a, *m.*; Liebhaber-, milownický; —et, *f.* milownictwí, *n.*; —in, *f.* milownice, ochotnice, e, *f.*

Liebkosen, *v.* lahoditi, lísati se.

Liebkosung, *f.* úlisnost, i, *f* lahození, *n.*

Lieblich, *adj.* lahodný, líbezný, milený; —keit, *f.* líbeznost, lahodnost, i, *f.*

Liebling, *m.* miláček, čka, milostník, a, *m.*; Lieblings-, zamilowaný, nejmilejší.

Liebloß, *adj.* nelaskawý, nemilostný; —keit, *f.* nelaskawost, nemilostnost, i, *f.*

Liebreich, *adj.* milostný, laskawý, blahodatný.

Liebreiz, *m.* půwabnost, i, lepota, y, *f.*; —end, *adj.* půwabný, lepý.

Liebschaft, *f.* milowaní, *n.* láska, y, *f.* zálety, *pl.*

Liebstöckel, *n* libeček, čku, *m.*

Lied, *n.* píseň, sně, zpěwanka, y, *f.*; —chen, *n.* písnička, y, *f.*

Lieder-buch, *n.* kniha zpěwní, kniha písní, *f.* pěsník, u, *m.*; —dichter, *m.* skladatel, skladač písní; —krämer, *m.* písničkář, e, *m.*

Liederlich, *adj.* nesprávný, prostopášný, nedbalý, lehkowážný; marnotratný; —keit, *f.* nesprawnost, darebnost, nedbalost, zpustlost, i, *f.*

Liedlohn, *m.* mzda, y, *f.*

Liefer-n, *v.* odewzdati, odwážeti, dodati; eine Schlacht —n, swésti bitwu; —ant, *m.* zásobitel, dodawatel, e, *m.*; —ung, *f.* dodáwání, *n.*; do-

dźwka, y, *f.* odwod; dowoz, u, *m.* odważeni, *n.*

Liegegeld, *n.* čekané, čho, *n.*

Liegen, *v.* ležeti; lihati; krank —, stonati; ein wenig —, poležeti; auf der Bärenhaut —, zaháleti; daran —, záležeti na tom; vor Anker —. ná kotwici státi; —, *n.* leženi, lihání, *n.*; Lieger, *m.* ležák, *m.*

Lieutnant, *m.* poruč k, a, *m.*

Lilie, *f.* lilije, e, *f.*; křin, u, *m.*

Lilien-, lilijowý; —weiß, *adj.* lilijobílý.

Lillafarbe, *f.* lilákowá barwa.

Limitiren, *v.* obmeziti.

Limonade, *f.* limonáda, y, *f.*

Limonie, *f.* limon, u, *m.*; Limonien-, limonowý; —baum, *m.* limonowý strom.

Limpf, *m.* výbon, u, *m.*

Lind, *adj.* lewný, jemný, lahodný.

Linde, *f.* —baum, *m.* lipa, y, *f.*; Linden-, lipowý; —baft, *m.* lipowé lýko; —blüthe, *f.* kwět lipowý; —schwamm, *m.*; lipěnka, y, *f.*

Linderer, *m.* krotitel, mirnitel, e, *m.*

Linder-n, *v.* polehčiti, ulewiti; —ung, *f.* oblewa, y, *f.* oblewení, *n.*; —ungsmittel, *n.* prostředek ulehčující.

Lindigkeit, *f.* jemnost, lahodnost, *f.*

Lindwurm, *m.* saň, ě, *f.* drák, a, *m.*

Lineal, *n.* prawitko, měřítko, u, *n.* čárnik, u, *m.*

Linguistisch, *adj.* jazyčni.

Linie, *f.* čára, řádka, y, *f.* pořadí, *n.*; rod, u, *m.*

Linien-, řadowý, čárowý; —förmig, *adj.* řádkowitý, čárkowitý; —schiff, *n.* loď řadowá; —truppen, *pl.* wojsko řadowé.

Liniren, *v.* čárati.

Link, —isch, *adj.* lewý; krchý, kršlawý; linker Hand, w lewo, na lewo; *fig.* nemotorný.

Links, *adv.* w lawo, ne lewo.

Linse, *f.* čočka, y, *f.*

Linsen-, čočkowý, čočkowitý; —acker, čočkowiště, *n.*; —förmig, *adj.* čočkowitý; —stroh, *n.* čočkowina, y, *f.*

Lippe, *f.* pysk, u, ret, *gen.* rtu; Lippen-, rtowý, retní, pyskowý; —laut, *m.* zwučka retni.

Liqueur, *n.* pálenka, y, *f.* líh, u, *m.*

Liquidir-en, *v.* zkaušeti kasu, wykazowati staw kasy; —ung, *f.* wykazowáni, *n.*; liquide Summe, záprawna suma; Liquidität, *f.* prawost, *f.*

Lispler, *m.* šeplák, a, *m.*

Lispeln, *v.* šeplati; šeptati, šuškati.

List, *f.* lest, *gen.* lsti, chytrost, i, *f.*

Liste, *f.* poznamenání, *n.* rozpis, u, *n.*

Listig, *adj.* lstiwý, lstný, chytrý; —er, *m.* lstiwec, wce, chytrák, a, *m.*; —keit, *f.* lstiwost, chytrost, *f.*

Litanei, *f.* litanye, e, *f.*

Lithograph, *m.* kamenopisec, sce, *m.* —ie, *f.* kamenopis, u, *m.*

Litze, *f.* šňůrka, y, *f.*

Livrée, *f.* oblek služicího.

Lizenz, *f.* dowolení, *n.*

Lizitation, *f.* licitaci, *f.*

Lob, *n.* chwála, y, *f.*; —en, *v.* chwáliti, pochwalowati.

Lobenswerth, *adj.* s. Lobwürdig.

Lobeserhebung, *f.* wychwalowáni, *n.*

Lob-gedicht, *n.* pochwalná báseň; —gesang, *m.* chwálospěw, u, *m.*; —gierde, *f.* chwálochtiwost, i, *f.*; —gierig, *adj.* chwálochtiwý.

Löblich, *adj.* chwálitebný, slowutný, slawný; —keit, *f.* chwálitebnost, i, *f.*

Lob-preisen, *v.* welebiti, slawiti, wychwalowati; —rede, *f.* chwálořeč, i, *f.*; —redner, *m.* chwálořečník, a, *m.*; —singen, *v.* prospěwowati; —spruch, *m.* pochwala, y, *f.*; —würdig, *adj.* chwalitebný, chwály hoden.

Loch, *n.* dira, y, *f. fig.* temnice, e, *f.* žalář, e, *m.*; chatrč, e, *f.*

Lochbaum, *m.* liznik, u, *m.*

Löcheln, *v.* dirkowatiti.

Löchen, *v.* děrawiti, díry dělati.

Löcherig, *adj.* děrawý

Löcherschwamm, *m.* dirkowatá houba.

Lochtaube, *f.* daupnák, a, *m.*

Locke, *f.* kadeř, e, kučera, y, *f*

adeřiti; 2.) wábiti, wna-

hýbawy, wiklawý, slabý;
kyprý; 3.) fig. rozpu-

mělniti, zkypřiti; 2.) če-

humenec, nce, m.
kadeřawý, kudrnatý, ku-

f. wábná píšťalka; —spei-
da, nástraha, y, f.; —vo-
wábný pták; wolawec,

f. pýř, e, m.
ýřeti; plápolati, pálati.
ice, e, f.; Löffel-, lžični;
modrá wolawka, lžičák, a,
it. n. lžičník, u, m.; —ma-
žičkář, e, m.
žicí jísti.
eln, v. šmaurati se.
e, e, f.
nnice, e, logika, y, f.
sušírna, y, f.; —beitze, —
tříselnice, e, f.
islo, a, n.; dubnice, e, f.
kůra; 2.) plápol, u, pla-
m.
šipák, křemelák, u, m.
i. kůže tříslem wyděláwati,
2.) v. n. plápolati.
n. plamen, e, m.
. hýl, a, m.
ij. tříslem wydělaný, du-

c, m. koželuh, a, m.; —gru-
iselní jáma; —mühle, f. tří-
ipy.
mzda, y, f. plat, u, m. ná-
y, f.; —arbeit, f. práce ze
—arbeiter, m. dělník ze

. platiti, zaplatiti, nahra-

cher, m. nájemný wozka;
. nájemný lokaj.
f. plat, u, m.
. místnost, f. místo, a, n;

durchschnittspreis, m. průměrní cena místní; —polizei, f. místní policije.
Lokomotive, f. wlak u, m. lokomotiwa, y, f.
Lolch, n. matonoha, zabylka, y, f.
Lombard, m. půjčowna, y, f.
Lone, f. zákolník, u, m.
Loos, m. los, osud, wrh, u, m.
Loosen, v. losy metati, losowati.
Lorber, —baum, m. wawřín, u, bobkowý strom, m.; —blatt, m. bobkowý list.
Lorbeere, f. bobek, bku, m.
Lorbeer-kranz, m. bobkowý wěnec; —zweig, m. bobkowá wětew.
Lorche, f. kozár, u, m.
Lord, m. lord, a, m.
Los, adj. nepewný, rozwázaný; propuštěný; sypký, wiklawý; fig. prostý, zbawený.
Los-arbeiten, v. oddělati; 2.) pilně pracowati; —bekommen, —bringen, v. odbyti; 2.) wyswoboditi, odděliti; —binden, v. odwázati; —bitten, v. wypresiti; —brechen, v. a. odlomiti; v. n. strhnauti se; —drücken, v. (das Gewehr), spustiti ručnici, střeliti; —geben, v. propustiti; —gehen, v. rozwázati se; spustiti se; —hauen, v. utíti; —helfen, v. oswoboditi koho; —kaufen, v. wykaupiti; —knüpfen, v. rozwázati; —kommen, v. wywáznauti; —lassen, v. pustiti; —lügen, v. sich, wylhati se.
Los-machen, v. odwázati; zbawiti, zprostiti; —reißen, v. oderwati, odtrhnauti; —sagen, v. sich, odříci se; —schießen, v. wystřeliti, spustiti; —schlagen, v. bíti, udeřiti; —schneiden, v. odříznauti; —spannen, v. wypřáhnauti; —sprechen, v. von Sünden, rozhřešiti; einen Lehrling, z učení wypowěděti, za wyučenau dáti; —werden, v. zprostiti se, zbawiti se; —zählen, v. oswoboditi, zprostiti.
Löschbrand, m. opalek, lku, uhašená hlaweň.

Löschen, v. hasiti, zhasnauti; 2.) wymazati.
Lösch-horn, —hütlein, n. hasidlo, a, n.; —mannschaft, f. hasiči, pl. m.; —papier, n. prožeraci, proskakujici papír.
Löschung, f. hašení; wymazání, n.; —sfähig, adj. propuštný, wymazowací.
Lösch-wendel —wisch, m. kropáč, e, m.
Lose, adj. nepewný, wiklawý; rozpustilý; nečestný, nezbedný.
Löse-, wýkupný, wýplatný; 2.) rozwazowací.
Lösegeld, n. wýplata, y, f.
Lösen, v. popustiti; rozwázati; 2.) Geld lösen, tržiti, utržiti; 3) kaupiti, wyplatiti; 4) Sünden —, rozhřešiti; 5) Kanonen —, z děl stříleti.
Losen, v. losowati; 2.) poslauchati.
Lostopf, m. hrnec na losy.
Losung, f. losowání; znamení, n.; 2.) počinek, nku, m.; —s-, losní.
Loth, n. záwaží, n.; 2.) lot, u, m.; 3.) pajka, y, f.
Löthen, v. letowati, pájeti.
Löthig, adj. lotowý; löthiges Gold, ryzí zlato.
Löthkolben, m. letowací palička.
Lothrecht, adj. záwažní.
Lothse, Lothsmann, m. průwodce lodní.
Lotte, f. prkenný průwod.
Lotterbube, m. padauch, zlosyn, lotr, a, m.
Lotterie, f. loterie, e, f.
Löwe, m. lew, gen. lwa, m.; Löwen-, adj. lwowý, lwí.
Löwen-fuß, m. lwí nůžka; —klaue, f. nedwědí pazneht; —maul, n. hledík, u, m.; —zahn, m. pleška, y, f. mlíč, e, m.
Löwin, f. lwice, e, f.
Loyal, adj. zákonní, wěrný, poctiwý; —ität, f. zákonnost, poctiwost, f.
Luchs, m. rys, a, m.; Luchs-, rysí, rysowý; —augen, pl. rysí oči; fig. bystrý zrak.
Lucifer, m. dennice, e, f.; 2.) cíp luer, a, m.
Lücke, f. skulina, štěrbina, y, f.
Lückig, adj. štěrbiwý.
Luder, n. mrcha, mršina, zdechlina, y, f.
Ludern, v. psíti se; čubčiti se.
Luft, f. wzduch, plyn, u, m. powětří, n.; wítr, gen. wětru, m.; Luft-, wzduchowý, wzdušní, powětrní, powětrný, wětrowý; —blase, f. rybí mechýř.
Lüftchen, n. wětřík, u, wětříček, čku, m.
Lüften, v. prowětrati, prowětřiti, wywětrati.
Luft-erscheinung, f. úkaz powětrný; —fahrt, f. jízda po wzduchu.
Luftig, adj. wzdušný, powětrný; fig. lehký.
Luft-kreis, m. obor wzduchowý; —kugel, f. kaule wzdušná; —leer, adj. bezwětrný, bezewzduchý; —loch, n. průduch; sopauch, u, m.; —messer, m. wzduchoměr, u, m; —pumpe, f. wýwěwa, y, f.; —reise, f. powětrná cesta; —rohr, n. průdušní trubice; —röhre, f. dychawice, trubice, f.
Luft-säule, f. wzdušný slaup; —schiff, n. powětrný koráb, wětroloď, i, f.; —schiffer, m. wětroplawec, wce, m.; —springer, m. skokan, a, skákač, e, m.; —sprung, m. skok, u, m.; —streich, m. udeření do powětří; —zeichen, n. znamení powětrné; —zieher, m. wětrník, u, m; —zug, m. průwěj, e, m.
Lug, m. klam, u, m.
Lüge, f. lež, gen. lži; Jemand —n ürafen, někoho ze lži kárati.
Lügen, v. lháti, selhati; viel — nalhati; —gewebe, n. lžiwé spletky.
Lügenhaft, lügnerisch, adj. lžiwý, lhawý.
Lügen-schmid, m. lhář, e, m; —träger, m. roznášitel lži.
Lügner, m. lhář, e, m.; —in, lhářka, y, f.; —isch, adj. lžiwý.
Lücke, f. díra, y, f.
Lümmel, m. kolohnát, hulwát, a, hla-

, chrapaun, a, m.; ··haft,
átský, chrapaunský.
larebák, a, odranec, nce;
c, bce, m.
. s někým hanebně nakla-
.
. hadr, capart, u, m. we-
; —geld, n wšiwé penize;
, —volk, n luza, holota, y,
n, —ſammler, m. hadrář, e,
f, m. hanbík, u, m.; —zeug,
i věc, chatrná látka.
f. hadrářství, darében-
ádj. hadrářský; mizerný.
lj. otrhaný, odraný.
n, u, launek, nku, m.
lice, pl.; Lungen-, pliční,
ünbung, f. zánět ober za-
lie; —flechte, f. p'ičník, u,
ut, n. pličník, u, m.; —nuß,
, pl.; —ſucht, f. sauchoti-
—ſüchtig, adj. sauchotiný,
nowý.
ákolník, u, m.
unt, u, m.
. wrhcáby; —bret, n. wrhcáb-
f.
bost, radost, i, f. weselí,
n Reiten haben, rád jezditi,
, i, f.; ich habe — zum trin-
e se mi píti; Lüſte, pl. roz-
.; Luſt-, adj. rozkošný; z
, pro wyražení.
t, f. weselí, n. weselost, i, f
f. newěstka, běhna, y, smil-
f.
ſtern, v. dychtěti, zachtíti se;
ádj. chtiwý, žádostiwý; —heit,
rost, žádostiwost, i, f.
. f. projížďka pro wyražení;
n. rozkošný oheň; —garten,
košná zahrada; —hain, m.
ný háj
n. letník, n. m. besídka, y, f.
lj. weselý, radostný; zábaw-
h über Jemanden — machen,
posměch sobě z někoho strojiti; —
keit, f. weselost, i, f.; —macher, m.
čtwerák, a, šašek, ška, m.
Luſtſeuche, f. zmarek rku, m. francau-
zská nemoc.
Luſtſpiel, n. weselohra, y, f.
Luſtwald, m. rozkošný les.
Luſtwandeln, v. procházeti se.
Lutheraner, m. luterán, a, m.
Lutheriſch, adj. luteranský.
Luxuriös, adj. skwostný, nádherný.
Luxus, m. nádhernost, f. přepych,
u, m.
Lyra, f. lyra, y, f. waryto, a, n.
Lyrik, f. lyrika, y, f.; —er, m. lyrik,
a, m.; lyriſch, adj. lyrický.

M.

Mache, f. dílo, a, n. práce, e, f.
Machen, v. dělati, činiti, robiti, pů-
sobiti; fertig —, zhotowiti, do-
dělati; ſich davon —, prchnauti;
ſich über etwas— , dáti se do něče-
ho; ſich an Jemand —, dáti se do
koho; ſich nichts daraus —, nedbati
na to; Vorwürfe —, wyčítati; Be-
kanntſchaft —, seznámiti se; Spaß
—, žertowati.
Macherei, f. stwůra, y, f.
Macherlohn, m. plat za práci; mzda
za dílo.
Macht, f. moc, mocnost, mohutnost,
i, f.; Macht-, mocný.
Machthaber, m. mocnář, e, m.
Mächtig, adj. mocný; mohutný; der
Sprache — ſein, dobře jazyku roz-
uměti.
Machtlos, adj bezmocný; —igkeit, f.
bezmocnost, i, f.
Machtſpruch, m. rozkaz, u, m. powo-
lení, n.
Machwerk, n. stwůra, y, f.
Maculatur, f. makulatura, y, f.
Mädchen, n. děwa, diwka, holka,

děwice, e, *f.* děwče, ete, *n.*; Mädchen-, díwčí, holčí: —alter, *n.* děwictwí, *n.* díwčí wěk: —haft, *adj* díwčický, *adv.* po díwčicku; —jäger, *m.* děwkář, holkář, e, *m.*
Made, *f.* čerw, a, *m.*
Mademoiselle, *f.* panna, y, *f.*
Madensack, *m.* pokrm čerwů, hnízdo čerwů.
Madenwurm, *m.* škrkawka, y, *f.*
Madig, *adj.* čerwiwý.
Madonna, *f.* matka Boží.
Magazin, *n.* sklad, u, *m.* zásoba, y, *f.*
Magd, *f.* díwka, děwečka, služka, y, *f.*; Magd-, *adj.* děweččí, děwčí.
Mägdeblume, *f.* matečník, u, *m.*
Magen, *m.* žaludek, dku, *m.*; Magen-, *adj.* žaludkowý; pro žaludek, w žaludku.
Magen-brennen, *n.* žáha, y, *f.*; —husten, *m.* kašel žaludkowý; —krampf, *m.* křeč w žaludku; —krätzer, *m.* zabiják, u, *m.* (wíno); —pflaster, *n.* přílep na žaludek; —pulver, *n.* prášek pro žaludek; —tropfen, *pl.* kapky pro žaludek; —wasser, *n.* woda žaludkowá; —zipfel, *m.* čepec, pce, *m.*
Mager, *adj.* hubený, suchý, wyzáblý, chudý; *fig.* chatrný; —keit, *f.* hubenost, wyzáblost, i, *f.*
Magier, *m.* mag, a, *m.*; 2.) čaroděj, e, *m.*; Magie, *f.* kauzelnictwí, *n.*
Magister, *m.* mistr, a, *m.*
Magistrat, *m.* magistrát, u, *m.*; —s-, magistrátský, magistrátní.
Magnat, *m.* magnát, a, welmož, e, *m.*
Magnesie, *f.* magnesie, e, *f.* hořkel, *m.*
Magnet, *m.* magnet, u, *m.*; —isch, *adj.* dralný; —isiren, *v.* dralniti; —ismus, *m.* dralo, a, *n.* dralnost, i, *f.*; —nadel, *f.* dralná jehla.
Magsamen, s. Mohn.
Mähder, Mäher, *m.* sekáč, e, kosec, sce, *m.*
[illegible], *adj.* sečný, kosný.
[illegible] sekati, kositi.
[illegible]hostina, y, *f.* kwas, oběd, u, *m.*; 2.) znamení, *n.* znak, u, *m.*; 3.) liz, u, *m.*; —bar, *adj.* smelný.
Mahl-, (Fest-), hodowní; (in der Mühle), mlecí, wýmelný.
Mahlen, *v.* (Getreide), mlíti.
Mahlgeld, *n.* melné, ého, *n.*
Mahlschatz, *m.* wěno, a, *n.*
Mahlstrom, *m.* wír, u, *m.* zatočina, y, *f.*
Mahlzeit, *f.* oběd, u, *m.*
Mahnbrief, *m.* list upomínací.
Mähne, *f.* hříwa, y, *f.*
Mahnen, *v.* napomenauti, napomínati, upomínati.
Mahner, *m.* upomínač, e, *m.*; —in, upomínačka, y, *f.*
Mähner, Mähnjunge, *m.* pohunek, nka, *m.*
Mähnig, *adj.* hříwný.
Mahnung, *f.* upomínání, *n.*
Mahomedaner, *m.* mahometan, a, *m.*; —in, *f.* mahometanka, y, *f.*
Mähre, *f.* škapa, herka, mrcha kůň; 2.) Mähre, Mährchen, *n.* powídačka, pohádka, y, *f.*
Mahrte, *f.* plástwa, y, *f.*
Mährte, *f.* drobenina, y, *f.*
Mai, *m.* kwěten, tna, máj, e, *m.*; Mai-, kwětnowý; —baum, *m.* máje, e, bříza, y, *f.*; —blume, *f.* konwalinka, y, *f.*; —fisch, *m.* jelec, lce, *m.*; —käfer, *m.* májowý chraust.
Mais, *m.* kukuřice, e, *f.*
Majestät, *f.* weličenstwo, a; milost, i, *f.* majestát, a, *m.*; Majestäts-, majestátný.
Majestätisch, *adj.* weleslawný, jasný, majestátny.
Majestätsbrief, *m.* majestát, u, *m.*
Major, *m.* major, a, *m.*
Majoran, *m.* majorána, majoránka, y, *f.*
Majorän, *adj.* zletilý.
Majoränität, *f.* zletilost, i, *f.*
Majorat, *n.* majorát, u, *m.*
Makarone, *f.* makarona, y, *f.*
Makel, *m.* poškwrna, wada, y, *f.*
Makellos, *adj.* bez poškwrny.

a. přetřepati; 2.) v. u
i, dohazowati.
přetřepawač, 2.) tarmare-
tročník, a, m.
f. pl. makorony.
f. makulatura, y, f.
nalowati, wymalowati; 2.)

malíř, líčitel, e, m.; —in,
a, y, f.; Maler-, adj. ma-

prsť, i, f. prach ' u, prá-

. čtwrt kopy, f. látro

, n. látrowé dříwí.
. latrowati.
ter, m. maltezký rytíř.
i, v. tejrati.
léz, u, m.
ad, u, m.; —bier, n. ma-
m.: —boden, m. walečky,
re, f. hwozd, u, m.; —bör-
wozda, y, m.
slad dělati.
, n. sladowna, y, f; —ma-
adomel, a, m.; —schrot, n.
; —strizel, m. sladowá hau-
nne, f. humno, a, n.
baba, sketa, y, m.
m. mameluk, a, odtrženec,

m. mamona, y, m.
. panna, y, f.
. ind. wird gegeben durch
r dritten Person einfacher
s Zeitwortes, oder durch die
rson vielfacher Zahl: z. B.
cht, powídá-se, powídají.
nnohý, některý.
, adj. mnohý, rozličný,

adv. někdy, časem.
mandlowna, y, f. mandl,
2.) mandel, e, m. patnáct
) mandle, e, f.
um, m. mandlowý strom;
. mandlowadlo, a, n.; —
jádro mandlowé; —kráhe

f. mandelík; —milch, f. mandlowé
mléko, mandlowina, y, f.
Mandeln, v. a. mandlowati; 2.) do
mandlů dáwati; 3.) v. n. na mandl
jiti.
Mandelspinner, m. modrohláwek,
wka, m.
Mandelweide, f. mandlowka, y, f.
Mange, f. mandl.
Mangel, m. nedostatek, tku, m. nau-
ze, e, f. wada, y, f.
Mangelhaft, adj. nedostatečný, wa-
dný, záwadní; —igkeit, f. nedosta-
tečnost, i, f. záwadnost, chybnost,
i, f.
Mangeln, v. nedostáwati se, mrhati,
chyběti.
Mangen, v. mandlowati.
Mangkorn, n. směška, y, f.
Mangold, m. manholt, u, m.
Manie, f. šílenstwí, n.
Manier, f. způsob, u, obyčej, e, m.;
—lich, adj. způsobný.
Manifest, n. ohlášení, prowolání, n.
Manipulation, f. spořádání, n.; —iren.
v. spořádati.
Mann, m. člowěk, a, muž, e, m.; ar-
mer —, chuďas, a, m.; 2.) manžel,
a; 3.) woják, a, m.
Manna, n. mana, y, f.; —gras, n wo-
dní rosička.
Mannbar, adj. dospělý, zletilý; —keit,
f. dospělost, zletilost, i, f.
Männchen, n. mužík, a, mužíček, čka,
m.; (bei Thieren), samec, mce, m.
Männerhand, f. muská ruka.
Männern, v. dychtěti po muži.
Männervolk, n. mužstwo, a, n.
Mann-fest, —haft, adj. zmužilý, sta-
tečný, udatný; —haftigkeit, f. zmu-
žilost, i, f.
Mannheit, f. mužstwí, n. mužnost, i, f.
Mannigfaltig, adj. mnohonásobný, ro-
zličný, rozmanitý; —keit, f. rozli-
čnost, rozmanitost, f.
Männiglich, adj. jedenkaždý.
Männin, f. mužice, e, f.
Männisch, adj. mužný.
Mannlehen, n. léno po meči.

Männlich, *adj.* mužský; (v. Thieren), samčí; 2.) zmužilý.
Mannſchaft, *f.* mužstwo, a, *n.* lid, u, *m.* wojsko, a, *n.*
Manns-bild, *n.* mužčina, y, mužský, eho, *m.*; —fleid, *n.* mužský šat; —länge, *pl.* mužstwo, a, *n.*; —name, *m.* mužské jméno; —perſon, *f.* mužský, eho, *m* mužská osoba; —ſchild, *m.* skalní řasa; —ſtamm, *m.* mužské pokolení; —tha, *f.* máčka, mužská wíra; —ſucht *f.* dychtiwost po mužském; —zucht, *f.* wojenská kázeň; —volk, *n.* mužstwo, a *n.*
Mannwerk, *n.* jitro, a, *n.*
Mannſchaft *f* mužstwo, a, *n.*
Man-ſchen, *v.* máchati se, šplichati se, šplechtati se, bryndati se; —ſcherei, *f.* máchání, šplichání, *n.* máchanice, bryndanice, *e*, *f.*
Manch-ſter, *m.* manžestr, u, *m.*
Manſchette, *f.* náručka, y, *f.*
Mantel, *m.* plášť, e, *m.*; —ſack, *m.* tlumok, u, *m.*
Mantille, *f.* pláštěnka, y, *f.*
Manufaktur, *f.* rukodílna, y, *f.*
Manuſcript, *n.* rukopis, u, *m.*
Mappe, *f.* mapa, y, *f.*; —narchiv, *n.* mapowna, y, *f.*; mappiren, *v.* rýsowati.
Marder, *m.* kuna, y, *f.*; —falle, *f.* pasť na kuny.
Marien-bild, *n.* obraz panny Marie; —blume, *f.* sedmikrása, chudobka, y, *f.*; —diſtel, *f.* ostropes, psu, *m.*; —glas, *n.* slida, y, *f.*
Marille, *f.* meruňka, y, *f.*
Marine, *f.* námorstwo, a, *n.*
Marionettentheater, *n.* diwadlo s lautkami.
Mark, *n.* morek, rku, tuk, u, dřeň, e, *m.*
Mark, *f.* hranice, e; 2.) hřiwna, y, *f.*; 3.) Marky, *pl.*
Marke, *f.* známka, y, *f.*; —en, *v.* znamenati.
Marketender, *m.* markytán, a, *m.*; —in, *f.* markytánka, y, *f.*
Mark-graf, *m.* markrabě, ěte, *m.* u. *n.* —gräfin, markraběnka, y, *f.*; —gräflich, *adj* markrabský; —grafſchaft, *f.* —grafthum, *n.* markrabství, *n.*
Markſcht, *adj.* tukowitý, morkowitý.
Markig, *adj.* tučný, tukowý, dřeňowý; *fig.* jadrný.
Markolf, *m.* sojka, y, *f.*
Mark-ſcheide, —ſcheidung, *f.* hranice, e, *f.* rozhraní, *n.*
Markſcheidekunſt, *f.* měřictwí horní.
Markſcheider, *m.* měřič horní.
Markſtein, *m.* hraničník, meznik, u, *m.*
Markt, *m.* trh, u, *m.*; 2.) trhowiště, tržiště, *n.*; **Markt-**, trhowý, tržní.
Markten, *v.* tržiti.
Markt-flecken, *m.* městec, tce, městys, u, *m.*; —geld, *n.* tržné, ého, *n.*; —leute, *pl.* tržnici, *pl. m.*; —meiſter, *m.* tržní, iho, *m.*; —ordnung, *f.* tržní řád; —platz, *m.* tržiště, *n.*; —preis, *m.* tržní cena; —ſtewilligung, *f.* powolení k trhům; —ſchreier, *m.* dryáčník, a, *m.*; —ſchreierei, *f.* dryáčnictwí, *n.*; —ſtand, *m.* stání, stawadlo na trhu.
Markung, *f.* meze, e, *f.*
Marmor, *m.* mramor, u, *m.*; **Marmor-**, mramorowý, mramorní; —artig, *adj.* mramorowitý; —bruch, *m.* lom mramorowý.
Marmoriren, *v.* mramorowati.
Marmorn, *adj.* mramorowý.
Marode, *adj.* zemdlený, ustalý.
Marone, *f.* kaštan, u, *m.*
Marqueur, *m.* markér, a, *m.*
Marquis, *m.* markýz, a, *m.*
Mars, *m.* Mars, a; Ladoň, ě; ale Planet, smrtonoš, e, *m.*
Marſch, *m.* marš, e, postup, tah, u, *m.*
Marſchall, *m.* maršál, a, *m.*; —amt, *n.* maršálstwí, *n.*
Marſchfertig, *adj.* k tažení hotow.
Marſchieren, *v.* táhnauti.
Marſchland, *n.* bahnitá krajina, bahna, y, *f.*
Marſchroute, *f.* rozpis cesty, wýkaz pochodu.
Marſtall, *m.* konirna, y, *f.* koňská stáje, *f.* maštal, e, *f.*

muka, y, *f.* mučení, *n.*
ıer, *f.* mučírna, y, *f.*
mučiti, trápiti.
:, *f.* boží muka.
e, *f.* pošijový, veliký

, *adj.* wojenný, bojowný.
s, *f.* swatomartinská husa.
, *m.* martinky, *pl.*
n. mučeník, a, *m.*; —thum,
ictwí, *n.*; —tsb, *m.* muče-
·t.
řezen, zna, *m.*; Márz-, bře-
-bier, *m.* ležák, u, mářec,
—gans, *f.* březnowka, y, *f.*;
březňák, a, *m.*
m. marcipán, u, *m.*
. březnowka, y, *f.*
n. brakyně, ě, *f.*
ɔsidlo, oko, a, *n.* smyčka,
, *f.*
. mašina, y, *f.* stroj, e, *m.*;
. *adj.* strojnický; —meister,
ınik, a, *m.*; —rie, *f.* ma-
a, *n.*; Maſchinift, *m.* maši-
·.
ada, y, *f.*
ɔsutiny, osypky, *pl.*
swal w dřewě; —holz, *n.*
é dřewo; —icht, *adj.* swa-

babyka, y, *f.*
. krabatý, důlkowitý.
škrabuška, maškara, y, *f.*;
ámysl, u, *m.*; Maſken-, kra-
, maskowý, maškarowý; —
·. do maškary oblíkati; 2.)
zakrývati
, *f.* maškarada, y, *f.*
ıira, y, *f.* máz, u, *m.* pinta,
·ádek, dku, *m.*
nase, y, *f.* jměni, *n.*
n, *v.* rozmasiti; *fig.* tryznití.
nira, y, *f.* způsob, u, *m.*; be-
Maßen, jak známo,
mirka, y, čtwrtce, e, *f.*
ſe, *adv.* hmotně, wespolek.
f. podání miry; 2.) udání,
—, podlé předpisu.

Maßholder, *m.* *f.* Maßerle.
Mäßig, *adj.* střídmý, mírný; prostředí;
—en, *v.* krotiti, uskrowniti, umenšiti, ustřídmiti; —keit, *f.* střídmost, mírnost, prostřednost, i, *f.*;
—ung, *f.* krocení, uskrownění, *n.*
Maßlieben, *pl.* chudobka, y, *f.*
Maßlocke, *f.* máslenka, y, *f.*
Maßregel, *f.* prawidlo, a, *n.* prostředek, dku, *m.*
Maßſtab, *m.* měřidlo, prawítko, a, *n.*
Maſſe, *f.* hmota; hromada, y, *f.*
Maſſiv, *adj.* hmotný, nadělaný, celistwý; *fig.* hrubý, lítý.
Maſt, Maſtbaum, *m.* stožeň, žně, *m.*
Maſt, *f.* žir; 2.) krmnik, u, *m.*; 3.) krmení, *n.*
Maſtbuche, *f.* buk, u, *m.*
Maſtdarm, *m.* konečnik, u, *m.* zadní střewo.
Maſten, *v.* tučniti, krmiti.
Mäſter, *m.* cpáč, e, *m.*
Maſtfleck, *m.* mastnice, e, *f.*
Maſtgeld, *n.* žírné, ého, *n.*
Maſthirt, *m.* žírník, a, *m.*
Mäſtholz, *n.* žirné stromowí.
Maſtix, *m.* mastik, u, *m.*
Maſtkorb, *m.* koš na stežaj.
Maſt-ochſe, *m.* krmný býk; —ſchwein, *n.* krmnice, e, *f.*; —ſtall, *m.* krmník, u, *m.*
Maſtung, *f.* žír, u, *m.* krmení, *n.*
Maſtvieh, *n.* krmný dobytek.
Material, *n.* látka, y, *f.*; —ien, *pl.* látky, *pl.* *f.*
Materialiſch, *adj.* hmotný.
Materialiſt, *m.* hmotník, a, *m.*
Materie, *f.* hmota, y, hmotnost, i; příčina, y, *f.* hnis, u, *m.*
Mathematik, *f.* matematika, y, *f.*
Mathematiker, *m.* matematik, a, *m.*
Mathematiſch, *adj.* matematický.
Matratze, *f.* modrace, e, *f.*
Matrikel, *f.* matryka, y, matrykule, e, *f.*
Matrone, *f.* matrona, matera, y, *f.*
Matroſe, *m.* plawec, wce, *m.*
Matſch, *adv.* mač; bžunda, y, *f.*; —werden, bžundau býti.

Matschaft, *f.* plawectwo; 2.) towaryšstwo; a, *n.*
Matt, *adj.* mdlý; —werden, zemdleti; — machen, zemdliti.
Matte, *f.* rohožka; 2.) lauka, y, *f.*
Matten, *v. a.* wyhnati krále.
Matten-blume, *f.* žluťák, a, bubáč, e, *m.*; —flachs, *m.* bílolist, u, *m.*; —kümmel, *m.* luční kmín.
Mattigkeit, *f.* mdloba, y, *f.*; Mattheit, *f.* zemdlenost, *f.*
Matz, *m.* twaroh, u, *m.* homolka, y, *f.*; 2.) Matauš, Matěj, e, *m.*; 3.) hňup, a, *m.*
Mauen, *v.* mňaukati
Mauer, *f.* zeď, *gen.* zdi, *f.*; Mauer-, zední, zdicí, zednický; —bank, *f.* půzednice, e, *f.*; —brecher, *m.* beran, a, *m.*; —kraut, *n.* sklenní bylina; 2.) s. Attich; —latte, *f.* pozednice, e, *f.*; —meister, *m.* zednický mistr.
Mauern, *v.* zdíti.
Mauer-pfau, —eppich, *m.* břečtan, u, *m.*; —schwalbe, *f.* rorejk, a, *m.*; —specht, *m.* datliček, čka, *m.* datel šediwý; —spitzen, *pl.* stínky, *pl.*; —werk, *n.* zdi, *pl. f.* stawení, *n.*
Mauke, *f.* otok na noze u koní.
Maul, *n.* huba, tlama, y, *f.*; loses — paštěka, y, *f.*
Maulaff-e, *m.* zewel, wle, otewřhuba, y, *m.*; —en, *v.* zewlowati, lelkowati.
Maulbeer-, morušowý, *adj.*
Maulbeerbaum, *m.* Maulbeere, *f.* moruše, e, *f.*
Maulbeerblatt, *n.* list morušowý.
Mäulchen, *n.* hubička, y, *f.*
Mauldrescher, *m.* hubař, e, *m.*
Maulen, *v.* bublati hubowati.
Maulesel, *m.* mezek, zka, *m.*; —in, mezkyně, e, *f.*; —treiber, *m.* mezkář, e, *m.*
Maulfaul, *adj.* nemluwný.
Mäulig, *adj.* hubatý.
Maulkorb, *m.* náhubek, bku, *m.* krabuška, y, *f.*
Maulmacher, *m.* hubař, e, tlučhuba, y, *m.*
Maulschelle, Maultasche, *f.* poliček, čka *m.* facka, y, *f.*
Maulsperre, s. Mundklemme.
Maulthier, *n.* mul, a, mezek, zka, *m.*
Maultrommel, *f.* drndačka, y, *f.*
Maulwerk, *n.* wyřídilka, odříkačka, y, *f.*
Maulwurf, *m.* krt, a, krtek, tka, *m.*; —s-, krtkowý, krtičný, krtičí; —sfalle, *f.* pasť na krtky; —sfänger, *m.* krtkář, e, *m.*; —haufen, —hügel, *m.* krtiště, krtowiště, *n.*
Maur, *n.* mauřenín, a, *m.*
Maurer, *m.* zedník, a, *m.*; Maurer-zednický; —geselle, *m.* zednický towaryš; —handwerk, *n.* zednictwí, *n.*
Maus, *f.* myš, i, *f.*; Mäuse-, myší, na myši.
Mauschel, *m.* žid, a, židák, a, *m.*
Mäuschen, *n.* myška, y, *f.*; —still, *adj.* tichaunký; *adv.* tichaunko.
Mause, *f.* pelichání, *n.*
Mäuse-darm, *m.* žabinec, nce, *m.*; 2.) kuří střewce; —dorn, *n.* jehlice, e, *f.*; —dreck, —koth, *m.* myšinec, nce, *m.*; —falk, *m.* myšák, a, *m.*; —falle, *f.* pasť na myši; —geruch, *m.* myšina, y, *f.*; —gift, *n.* myšák, u, *m.*; —hafer, *m.* stoklasa, y, *f.*; —holz, *n.* potměchuť, i, *f.*; —kraut, *n.* nitěnice, e, *f.*
Mausen, sich, *v.* pelichati, swlíkati se, peří pauštěti.
Mausen, *v.* chytati myši; *fig.* chňapnauti.
Mäuse-öhrchen, *n.* myší úško; —pfeffer, *m.* wšiwec, wce, *m.*
Mauser, *m.* kabatník; 2.) poberta, y, zloděj, e, *m.*; —ei, *f.* zlodějstwí, *n.* krádež, e, *f.*
Mäuse-still, *adj.* tichaunký; —todt, *adj.* mrtwičký.
Mausig machen, sich, *v.* roztahowati se, rozdírati se.
Mäuslein, *n.* myška, y, *f.*
Mausoleum, *n.* mohyla, y, *f.*
Mauth, *f.* mýto, clo, a, *n.*; Mauth-, mýtní, mýtný; —bar, *adj.* celný, mýtní; —beamte, *m.* mýtní úředník.

r, Mauthner, m. mýtny, cel-
m.; —haus, n. celna, y, f.
f. zásada, y, f.: —um, n. pe-
é, ého, n. číslo nejwyšší;
wýše.
f. mechanika, y, f. stroj-
.; —iker, m. strojník, a, m.;
lf. mechanický. strojnický;
m strojstwí, n.
. mečeti, mektati, blekati.
f. medalie, e, f. peníz, e, m.
. lékařstwí, n.;— er, m. u-
lékařstwí; —iren, v. léka-
ch, adj. lékařský.
n. lékař, e, m.
. v. ſ. Betrachten, Nach-

ıoře, e, n.; Meer-, mořský,
; —adler, m. kostilomec,
ıan, a, m.; —buſen, m. zá-
ská; —enge, f. úžina mořská.
le, f. tišina na moři; —wel-
ge, f. wlna mořská.
lein, n. ochechule, e, f.; —
řasa, y, f.; —grün, adj. si-
ıfen, m. přístaw mořský; —
wrabí símě, kamejka, y, f.;
mořské tele, tuleň, ě, m.;
f. okřehek, hku, m.; —ret-
řen, chřen, u, m.
ım, m. pěna mořská; —ſchau-
. z mořské pěny; —ſchwal-
bář, e, m. rybačka, y, f.; —
ı, m. okatice, e, hauba, y,
bein, n. morka, y, f.; —ſpin-
řský rák; 2.) černice, e,
g, m. řasa wodní; —wunder,
ra mořská. [f.
, adj. čečetka, borowka, y,
nauka, y, f.; Mehl-, maučný;
, maučni, maukowý.
ı, f. zálubné ého, n.; —baum,
2.) hloh, u, m; —beere, f.
ě, f.; —birn, f. maučnice,
brei, n. kaše maučná; —dorn,
u, m.; —dornſtecken, m. hlo-
y, f.; —dornſtrauch, m. hlo-
—fäſchen, n. saudeček na

Mehlicht, adj. maučkowatý
Mehlig, adj. maučnatý, maučný.
Mehl-käfer, m. maučný brauk; —kaſten
m. maučnice, e, f.; —kleiſter, m. kle
maučný; —kloß, m. šiška, y, f.; —
kraut, n. kozí brádka, y, f.; —mut-
ter, f. ſ. Mutterkorn; —ſack, m. měc
na mauku; —ſtaub, m. prách mau-
čný; —thau, m. rez, u. m.; —wurm
m. čerw maučný, maučník, a, m.
—zeug, n. hranice, e, f.
Mehr, adv. wíce, wíc; adj. wětší; —
ausgabe, f. wětší wydání; —betrag,
m. nadbytek, přebytek, tku, m.; —
beziehende, m. přeberce, e, m.
Mehren, v. množiti, rozmnožiti.
Mehrentheils, adv. wětším dílem.
Mehrer, m. množitel. e, m.
Mehr-fach. —fältig, adj wícenásobný.
Mehrheit, f. wětší počet, m. wetší-
na, y, f.
Mehrmalig, adj. mnohokrátý, wíce-
krátý.
Mehr-mals, adv. wícekrát, častěji
—ſylbig, adj. mnohoslabičný; —zahl
f. wětší počet; množný počet.
Meiden, v. stříci se, wystříhati se,
warowati se, štítiti se, straniti se.
Meier, m. dwořák, a, šafář, e, m.;
—ei, f. —gut, n, —hof, m dwůr, gen.
dworu, m.; —kraut, n. řepná nať;
—in, f. dwořačka, šafářka, y, f.
Meile, f. míle, e, f.
Meilen-lang, adj. na míli dlauhý; —
ſäule, f. milní slaup; —zeiger, m.
milník, ü, m.
Meiler, m. hromada uhlířská, mila, y,
f.; —ſtätte, f. uhelniště, n.
Mein, meine, mein, pr. můj, moje,
má, mé.
Meineid, m křiwá přísaha; 2) zru-
šení přísahy: —ig, adj. křiwopříse-
žný, přísahorušný; —iger, m. kři-
wopřísežník; a, m.; —ige, f. křiwo-
přísežnice, e, f.; —erinnerung, f.
wýstraha před křiwau přísahau.
Meinen, v. míniti, mníti, mysliti, do-
mníwati se, míti za to. [týče.
Meinerſeits, adv. co se mne týká oder

Meinet-halben, —wegen, —willen, pro mne, třebas.
Meinige, *pron.* můj, má, mé.
Meinung, *f.* mínění, zdání, *n.*
Meiſch, *m.* domněnka, y, *f.* smýšlení, *n.*; (beim Branntweinbr.), zápara; (im Brauhauſe), rmut, mut, břečka piwní; —bottich, *m.* wystiraci káď; —en, *v.* karbowati, wystírati; —krücke, *f.* karbowačka, y, *f.*
Meiſe, *f.* sýkora, y, *f.*; **Meiſen-,** sýkorčí, *adj.*
Meiſchen, *n.* sýkorka, y, *f.*
Meiſen-kaſten, —ſchlag, *m.* škřínka, y, *f.* poklopec, pce, *m.*; —kloben, *m.* škřípec, pce, *m.*; —könig, *m.* střízlík, a, *m.*
Meiß, *n.* pasgka, y, mýť, i, *f.*
Meißel, *m.* dláto, dlátko, dlabadlo, a, *n.*
Meißeln, *v.* dlabati.
Meiſt, *adj.* největší; *adv.* nejvíce; — anbot, *m.* největší podání; —bietend, *adj.* nejvíce podávající, [přeplacující.
Meiſtens, Meiſtentheils, *adv.* z největší částky, ponejvíce.
Meiſter, *m.* mistr; 2.) pán, a, *m.*; einer Sache — werden, věci se zmoci; 3.) výtečník, a, *m.*; **Meiſter-,** výtečný, výborný; za mistrowství; —geld, *n.* penize za mistrowství; —haft, —lich, *adj.* mistrowský, mistrný, výtečný.
Meiſtern, *v.* mistrowati, předpisowati.
Meiſter-recht, *n.* mistrowství, *n.* mistrowské právo; —ſänger, *m.* mistrowský zpěwák, skladatel veršů; —ſchaft, *f.* mistrowství; mistrowstwo, a, *n.* mistrnost, i, *f.*; —ſtück, *n.* mistrowské dílo; —wurz, *f.* wšedobr, u, *m.*
Melancholi-e, *f.* zádumčiwost, i, *f.*; —iſch, *adj.* zádumčiwý.
Melb-, oznamowací, *adj.*
Melde, *f.* lebeda, y, *f.*
Melden, *v.* ohlásiti, hlásiti, opowěditi; oznámiti, zmíniti; ſich —, hlásiti se, ozywati se; ſich — laſſen, dáti se opowěděti; **Melder,** *m.* oznamowač, e, *m.*
Meldung, *f.* zmínka, y, *f.* přihlášení se, opowědění, podotknutí, oznámení, *n.*; —zettel, *m.* opowědací list.
Melilote, *f.* komonice, e, *f.*
Melirt, *adj.* mišené barwy.
Meliſſe, *f.* medunka, y, *f.*; **Meliſſen-,** medunkowý, melisowý, *adj.*; —geiſt *m.* medunková wodička.
Melk, *adj.* dojný, dojiwý.
Melken, *v.* dojiti.
Melker, *m.* dojič, e, *m.*
Melk-faß, *n.* —kübel, *m.* dojačka, y, *f.*; —kuh, *f.* dojná kráwa; —zeit, *f.* čas k dojení.
Melod-ie, *f.* nápěw, u, *m.*; —iſch, *adj.* blahozwučný.
Melodrama, *n.* hudební činohra.
Melone, *f.* dině, ě, *f.* melaun, u, *m.*; **Melonen-,** melaunowý.
Menagerie, *f.* zwěřinec, nce, *m.*
Menge, *f.* množstwí, *n.* síla, y, hojnost, i, *f.* mnoho, *adv.*
Mengelwurz, *n.* koňský žlowík.
Mengen, *v.* michati, mísiti; *fig.* ſich in etwas —, michati se, plésti se do čeho.
Mengkorn, *n.* směška, y, sáurčice, e, *f.*
Mengſel, *n.* mišenice, směsice, e, *f.*
Mennig, *m.* surik, *m.*
Menſch, *m.* člowěk, a, *m.*; die Menſchen, lidé; **Menſchen-,** člowěčí, lidský; lidi, před lidmi; člowěka.
Menſch, *n.* děwka, děwečka, robe, y, *f.*
Menſchen-alter, *n.* wěk člowěka, lidský wěk; —feind, *m.* nowlida, y, *m.* nepřítel lidský; —feindlich, *adj.* nelidský; —fleiſch, *n.* člowěčina, y, *f.*; —freſſer, *m.* lidožraut, lidojed, a, *m.*; —freund, *m.* lidomil, a, *m.*; —freundlich, *adj.* wlídný, lidský; —furcht, *f.* bázeň před lidmi; —haß, *m.* nenáwist lidi; —haſſer, *m.* nenáwistník lidi; —kind, *n.* člowíče, ete, *n.* lidský syn.
Menſchen-liebe, *f.* láska k lidem; möglich, *adj.* člowěku možný; —recht

ldež, e, f.; —räuber, m. li-
e, m.; —satzung, f. usta-
dské; —schen, adj. čtitli-
hawý, newlidný; —schlag,
ý; —werk, n. lidské dílo.
f. člowěčenstwí, člowě-

adj. lidský, člowěčí, wli-
t, f. lidstwí, n. lidskost,

ung, f. wtělení se.
slin, u, m. opuka, y, f.
. polední kruh, poledník,

merino, a, n.
ámka, y, f. znamení, n.
, n. obchodnictwí, n.; —
obchodní, —Journal, n.
chodní; —styl, m. obcho-
ost.
lj. s. Merklich.
. zaznamenawací kniha.
znamenati, poznamenati;
měti; 3.) pamatowati; —
i znáti oder na srozuměnau.
dj. znamenitý; 2.) znalý,
načný.
. znamení, n. známka, y,
., znak, u, m.
Radihost, Merot, a, m;
t, dobropán, u, m; 3.)
r, rtuť, i, f.
, adj. pamětihodný, pa-
-feit, f. wěc pamětihodná;
t, i, f.
, n. znamení, n. známka,

os, a, m.
ní; trhowý; měřicí; —amt,
oder weliká mše; —bar,
itelný; —buch, n. mešní

nše, e, f.; 2.) welkotrh,

měřiti, směřiti; fig. wáži-
owati; 2.) obsahowati.
ng, f. mešní nadání.
měřitel, měřič, e, m.
nůž, gen. nože, m.; Messer-,

nožowý, nožní, u nože, nožný, nožem; —besteck, n. nožník, u, m.; —förmig, adj. nožitý; —heft, n. střenka u nože; —scheide, f. nožnice, e, f. pochwa nožowá. —schmied, m. nožař, e, m.; —schneide, f. ostří nože; —spitze, f. špice, špička u nože; —stich, m. rána, bodnutí nožem.
Meßfreiheit, f. swoboda tržní.
Meß-geld, n. mešné; 2.) měrné; 3.) tržné, ého, n. peníze na trh; —gewand, n. mešní raucho; —gut, n. trhowní zboží.
Messing, n. mosaz, u, m.; Messing-, mosazný, mosazowý; —draht, m. mosazný drát.
Messingen, adj. mosazný.
Messingschmied, m. mosazník, a, m.
Meß-kette, f. měřiční řetěz; —kunst, f. měřictwí, n.
Meßner, m. kostelník, a, m.
Meß-ruthe, f. tyč k měření, měřický prut; —tisch, m. měřický stolek.
Meßwoche, f. trhowý týden.
Metall, n kow, u, m.; Metall-, kowní, kowowý; —asche, f. kowowý popel; —en, adj. kowowý, kowní; —isch, adj. kowowatý, kowný; —münze, f. peníz ražený; —urgie, f. umění w kowích, w rudách, kowoslowí, n.
Metaph-er, m. přenos, u, m.; —orisch, adj. přenosný.
Methaphysik, f. metafysika, y, f.
Meth, m. medowina, y, f.
Method-e, f. nawod, způsob učení; —ik, f. náwodoslowí, n.; —isch, adj. náwodoslowní.
Metrisch, adj. měrný, časoměrný.
Mette, f. jitřní, f.
Metze, f. měřice, e, mírka, y, čtwrtce, e, f.; 2.) s. Hure
Metzelei, f. sekanice, e, raubanina, y, seč, i, f.
Metzeln, v. a. porážeti; 2.) sekati, hromiti, šawlowati.
Metzen, m. s. Metze, v. měřičného bráti.
Metzengeld, n. měřičné, ého, n.

Metzgen, *v.* porážeti, zabíjeti.
Metzger, *m.* řezník, a, *m.*; —in, řezni-ce, e, *f.*; —handwerk, *n.* řeznictwí, *n.*
Meuchel-mord, *m.* úkladní vražda; — mörder, *m.* úkladní od. zrádný vrah; —mörderisch, *adj.* úkladný.
Meuchlings, *adv.* úkladně, zrádně.
Meute, *f.* smečka chrtů; 2.) ſ. Meuterei.
Meuterei, *f.* spiknutí, spolčení, zbaučení, *n.*
Meuter, *m.* buřič, e, spolčenec, nce, *m.*
Mewe, *f.* rybačka, y, *f.*
Miauen, *v.* mňaukati.
Mich, *pron.* mne, mě.
Mieder, *n.* šněrovačka, y, *f.* živůtek, tku, *m.*
Miene, *f.* pohled, u, *m.* tvář, tvářnost, i, *f.*
Miet-, nájemní, *adj.*
Miethe, *f.* nájem, jmu; ſm. podruží, *n.*
Miethen, *v.* najíti, najmauti, najímati.
Miether, *m.* najimač, nájemce, e, *m.*
Mieth-geld, *n.* —zins, *m.* nájemné, ého, *n.* nájemní peníze; —kutſche, nájemní vůz; —kutſcher, *m.* nájemní woska; —ling, *m.* nájemník, a, *m.*; —lohn, *m.* mzda, y, *f.*; —mann, *m.* nájemník, a, *m.*; —pferd, *n.* najatý, nájemný kůň.
Mikroſkop, *n.* drobnohled, u, *m.*
Milbe, *f.* mol, e, *m.*
Milch, *f.* mleko, mlíko, a, *n.*; Milch-, mléční, mlíčný; z mléka; na mléko, s mlíkem, za mlíko, jako mléko; —artig, *adj.* mlékowitý.
Milch-aſch, *m.* ušák, u, *m.*; groſſer —aſch, slewák, u, *m.*; —bart, *m.* pejři, chlaupky, mech na bradě; *fig.* holobrádek, dka, *m.*; —brei, *m.* mléčná kaše; —bruder, *m.* mléčenec, nce, *m.*; —cur, *f.* léčení mlékem.
Milchen, *adj.* mléčný.
Milcher, Milchner, *m.* mléčník, a, *m.*
Milch-fleiſch, *n.* brzlík, u, *m.*; —frau, *f.* mlékařka, y, *f.*; —gefäß, *n.* mlíčník, u, *m.*; —gelte, *f.* dižka, dojačka, y, *f.*; —gewölbe, *n.* —keller, *m.* mlíčnice, e, *f.*; —haar, *n.* pejři na bradě.
Milchicht, *adj.* mléčitý.
Milchig, *adj.* mléčnatý, mléčný.
Milch-kraut, *n.* křižowý kwěť; —mann, *m.* mlékař, e, *m.*; —napf, *m.* ſ. —gelte; —rahm, *m.* smetana, y, *f.*; —reich, *adj.* mléčnatý.
Milch-ſaft, *m.* mlíčnost, i, *f.* mléč, e, *m.* mleziwo, a, *n.*; —ſäure, *f.* mlékan, u, *m.*; —ſchorf, *m.* úročky, *pl.* ohnipara, y, *f.*; —ſchwamm, *m.* ſüßer —ſchwamm, syrowinka, y, *f.*; bitterer —, křišť, mlíč, e, *m.*; —ſchweſter, *f.* spolukojenka, y, *f.*; —ſpeiſe, *f.* mléčné jídlo; —ſtraße, *f.* mlíčná, bílá cesta; —ſuch, *m.* mlíčen, čna, *m.*; —waſſer, *n.* syrowátka, y, *f.*; —weib, *n.* mlékařka, y, *f.*; —zahn, *m.* tucák, u, *m.* mlíční zub.
Milde, *adj.* měkký, jemný, lahodný, powlowný, štědrý, pobožný, líbý, vchý, blahý.
Milde, *f.* měkkost, lahodnost, powlownost, laskawost, i, *f.*
Milder-n, *v.* měkčiti, lahoditi, utišiti, ulewiti, umenšiti, mirniti; —ung, *f.* ulehčení, *n.* úlewa, y, *f.*
Mildherzig, *adj.* dobrosrdný, milostný, dobrotiwý; —keit, *f.* dobrosrdenstwí, *n.* milostnost, dobrotiwost, i, *f.*
Mildigkeit, *f.* milostnost, *f.*
Mildreich, *adj.* milostiwý, štědrý.
Mildthätig, *adj.* dobročinný, štědrý; —keit, *f.* dobročinnost, štědrost, *f.*,
Militär, *n.* wojenstwo, a, *n.*; Militär-, wojenský; —aſſiſtenz, *f.* pomoc wojenská; —iſch, *adj.* wojenský.
Miliz, *f.* wojsko, a, *n.*
Million, *f.* milion, u, *m.*
Milord, *m.* im *vokativu* pane můj!
Milz, *f.* slezina, y, *f.*; Milz-, slezinní, slezinowý; —krankheit, *f.* slezinná nemoc; —kraut, *n.* ceterák, u, *m.*; —ſucht, *f.* wrtošiwost, i, *f.*; —ſüchtig, *adj.* wrtošiwý.

posunkowání, wytwařowá-

j. menší, nižší; *adv.* mé-
der, *m.* minorita, y, *m.*; —
dj. nezletilý, nedospělý; —
, *f.* nezletilost, nedospě-

. menšiti, zmenšiti.
, *f.* menšení, *n.*
, *f.* menšina, y, *f.* menší

, *adv.* na nejméň.
podkop, u, *m.*; *fig.* úkla-

. nerost, u, *m.*; —ien, *pl.* ko-
l. f.
, *m.* nerostoznalec, e, *m.*
ch, *n.* nerostinstwo, a, *n.*
nejméně.
. podkopy dělati.
n. podkopník, a, *m.*
m. ministr, a, *m.*; —ium, *n.*
stwí, ministerstwo, a, *n.*;
ial-, ministerní, ministeri-
nisterský.
it, *m.* ministrant, a, *m.*; —
ministrance, e, *f.*; —iren, *v.*
wati.
milost, i, láska, y, *f.*; —sán-
milozpěwec, wce, *m.*
m. minorita, y, *f.*
. kotátka na stromě.
. minuta, y, *f.*; Minuten-,
ý; —nuhr, *f.* minucí, *f.* mi-
hodiny; —nzeuger, *m.* ukaze-
nutní.
mně, mi.
, *adj.* misitelný, směsitelný.
v. míchati, mísiti, zamícha-
) in etwas —, do čeho se

m. míchač, e, michal, a, *m.*;
míchačka, y, *f.*
n, Mischling, *n.* směška, y, *f.*
ſch, *n.* míšenina, y, míchani-
ěsice, e, *f.*
, *f.* míchání, *n* příměška,
, y, směs, i, *f.*

Mispel, *f.* nyšpule, e, *f.*; Mispel-, ny-
špulowý.
Miß-arten, *v.* znezdařiti se, nepodaříti se, přewrhnauti se; —behagen, *v.* nelibiti se; —bieten, *v. n.* málo podáwati; —billigen, *v. a.* neschwáliti, za zlé míti; —billigung, *f.* neschwálení, *n*; —brauch, *m.* zlé užíwání, nadužíwání, *n.*; —brauchen, *v. a.* zlé užíwati, nadužíwati; die Zeit — brauchen, čas mařiti; —bräuchlich, *adj.* zneužíwačný; —credit, *m.* newěra, nedůwěra, y, *f.*; —deuten, *v. a.* zle wykládati.
Missen, *v. a.* pohřešiti, pohřešowati.
Mißernte, *f.* neúroda, y, *f.*
Misse-that, *f.* zločin, u, *m.*; —thäter, *m.* zločinec, nce, zlosyn, a, *m.*; —thäterin, *f.* lotryně, ě, *f.*
Mißfall, *m.* potracení, *n.*; (bei Thieren), zmetání, *n.*; 2.) potracenec, nce, zmetek, tka, *m.*
Mißfallen, *v. n.* nelibiti se, mrzeti, omrzeti; das —, *n.* nechuť, i, nezwole, e, *f.*
Mißfällig, *adj.* nelibý, nemilý; nelibný, nerád.
Miß-gebähren, *v.* nedochoditi, potratiti; (bei Thieren), zmetati; —gebot, *n.* malé, špatné podání; —geburt, *f.* potwora, networa, y, *f*; —gehen, *v. n.* blauditi, zajíti; —geschick, *n* zlý osud, *m* pohroma, y, *f.*; —geschöpf, *n.* —gestalt, *f.* potwora, obluda, y, *f.*; —glücken, *v. n.* nepowesti se, nepoštěstiti se; —gönnen, *v.* záwiděti, nepřáti; —greifen, *v.* přehmátnauti se, omýliti se; —griff, *m.* přebrání, *n.* blud, u, *m.* omylka, y, *f.*; —gunst, *f.* záwist, i, nepřízeň, zně, *f.*; —günstig, *adj.* nepříznivý, záwistný.
Miß-handeln, *v. n.* neprawě činiti, páchati; 2.) *v. a.* s někým nešlechetně nakládati, někoho saužiti; —handlung, *f.* páchání; 2.) sužowání, *n.* nátisky, *pl.*; —hellig, *adj.* nesauhlasný; *fig.* nesworný; —helligkeit,

Mitteln, *v. a.* s. Vermitteln.
Mittel-person, *f.* prostředník, a, *m.*; — punkt, *m.* středek, dku, přítek, *m.*; — salz, *n.* sůl obojetná; —schlag, *m.* prostřední druh.
Mittels-mann, *m.* —person, *f.* prostřednik, a, *m.*
Mittelst, *adv.* prostředkem, pomocí, skrze, s, po.
Mittelstand, *m.* střední slaw.
Mittelste, *adj.* prostřední
Mittel strich, *m.* spojka, y. *f.*; —stück *n.* díl střední; 2) kus z prostředku; —treffen, *n.* prostřední řada; —wall, *m.* meziwalí, *n.* záslona, y, *f.*; — wand, *f.* mezistění, *n.*; —weg, *m.* středocestř, *n*; —werg, *n.* paéesy *pl.* pačesi, *n.*; —wind., *m* meziwětči, *n.*; —wort, *n.* pričestí, *n.*
Mitten, *adv.* w prostředku, u, prostřed, v půly; —durch, *adv.* prostředkem.
Mitternacht, *f.* půlnoc, i, *f.*; (Norden), sewer, u, *m.*; Mitternachts-, půlnoční, sewerní [ní.
Mitternächtlich, *adj.* půlmoční; sewer-
Mitternachtswind, *m.* sewer, u, *m.*; sewerní witr.
Mitfasten, *pl.* středopostí, *n.*
Mitthäter, *m.* saučinitel, spolučinitel, e, *m.*
Mittheilen, *n. a* uděliti, zdíleti se s někým; seine Gedanken —, myšlení swá oznámiti; eine Nachricht , zpráwu dáti; Mittheilung, *f* udělení, zdílení, *n.*; Mittheiler, *m.* sdělowatel, e, *m.*
Mittheilhaftig, *adj.* saučastný.
Mittler, *m* prostředník, a, *m.*, —amt, *n.* prostřednictwí, *n.*
Mittlere, *adj.* prostřední, střední.
Mittlerweile, *adv.* zatím.
Mitt-sommer, *m.* středoleti, *n*; —winter, *m.* středozimí, *n.*; —woche, *f.* středa, y, *f.*; Mittwochs-, *adv.* we středu.
Mitunter, *adv.* mezi tím, někdy.
Mitursache, *f.* spolupříčina, y, *f.*
n, *v. n.* s někým plakati.
. sauwěk, u, *m.*
Mitwirk-en, *v. n.* spolu působiti, napomáhati; —ung, *f.* spolu působení.
Mitwissen, *n.* wědomí, *n.* spoluwědomost, i. *f.*
Mitzeuge, *m.* spoluswědek, dka, *m*
Mitziehen, *v. n.* s někým táhnauti.
Mixtur, *f.* michanina, y, michanice e, *f.*
Mnemonik, *f.* mnemonika, y, *f.*
Mobil, *adj.* pohybliwý; jmowitý.
Mobilien, *pl.* swršky, *pl.* nábytek, tku, *m.* mohowitý statek, *m.*; Mobilien und Immobilien, mowitosti a nemowitosti.
Modalität, *f.* způsob, u, m. uzpůsobení, *n*,
Mode, *f.* obyčej. e, zwyk, u. *m.*; 2. kroj, stroj e, *m.*, Mode-, modní, podlé mody. [*m*
Model, *n.* wzorek, rku, obrazec, zce.
Modelgeer, *n.* prostřetenec, nce, *m*
Modell, *n.* s. Model
Modelmacher, *m.* wzorkář, e, *m.*
Mo-deln, *v. a.* wzorky strojiti, wzorkowati.
Modenarr, *m.* fintilek, lka, *m.*
Moder, *m.* zetlení, *n.* zetlelost, i. *f.* —duft, *m.* puch, u, *m.*; —ig, *adj.* zetletý; shnilý.
Moderu, *v. n.* tliti, prachněti,
Modern, *adj.* nowý, nynější, nowowěký; 2.) nowokrojní; —isiren, *v* nowomoditi.
Mode-sucht, *f.* modnictwí, *n.*; —süchtig, *adj.* modnický, modiwý.
Modifi-kation, *f.* změna, y, *f.* zjinačení, *n.*; —ziren, *v.* změniti; zjinačiti
Modisch, *adj.* nowožitný, nowokrojní modní, podlé mody.
Mögen, *v. n.* moci; 2.) nechť, ať; es mag sein, wie es will, buď jak buď; 3) asi; 4.) bych, bys, by; 6.) chtíti
Möglich, *adj.* možný; —keit, *f.* možnost, i, *f.*
Mohn, *m.* mák, u, m.; Mohn-, makowý; —artig, *adj.* makowitý; —feld, *n.* makowiště, *n.*; —haupt, *n.* —kopf, *m.* makowice, e, *f.*; —kuchen, *m*

:, wce, makowník, u, m.;—
šťáwa z máku; —samen, m.
semeno
mauřenín, černoch, a, m.
, f. medwědice, e, f.
ohrrübe, f. wrkew, kwe, f.;
, mrkewní, mrkwowý.
b, n. mrkwiště, n.
b. n. mauřeninská země.
dj. černawý.
mauřeninka, y, f.
, f. picawa, y, f.
. mlok, ohnižil, ohnižiw,

syrowátka, y, f.; Molken-,
ii; —brühe, f. žinčice, e, f.;
hojení syrowátkau; —dieb,
, a, m.
lj. syrowátečný.
lj. zhníličený.
m. doba, y, f.
m. mocnář, samowládce, e,
f. jedinowláda, samowláda,
lopanstwí, n.; —in, f, sa-
yně, ě, f; —isch, adj. jedi-
ý.
. měsíc, e, m.
, adj. měsíčný, poměsíčný.
měsíčný; —fluß, m. čmíra,
síční čistění; —rose, f. růže
; —schrift, f. měsíčník, u, m.
spis.
. mnich, a, m.
i, f. mnichowstwí, n.
mnišský, zákonný; —kappe,
ká kápě; —kloster, n. muž-
šter; —kutte, f. mnišská ha-
-pfeffer, m. drmek, mku, m.;
, f. mnišský pleš; —wesen, n.
wstwí, n.
. měsíc, e, m.; Mond-, mě-
měsíčný, měsícowý; —äugig,
—flüssig, adj. měsíční.
ahr, n. měsíční rok.
sterniß, f. zatmění měsíce; —
n. —schein, m. jasnost, swě-
ičné, n. měsíčnost, i, f.
rüche, pl. —wandlung, m. pro-
měsíce.

Mondsüchtig, adj. měsíčný, náměsíčný; —keit, f. náměsíčnost, i, f.
Monkalb, n. zásnět, u, m.
Monstranz, f. monštrancí, f.
Montag, m. pondělek, lka, m. pondělí, n.
Montanist-ik, f. hornictwí, n.; —isch, adj. horní, hornický.
Montir-en, v. oditi, odíwati; —ung, f. odění, n.
Monument, n. pomník, u, m.
Moor, n. slatina, y, f. bahniště, n.; —ig, adj. slatinatý.
Moos, n. mech, u, m.; Moos-, mechowý; —beere, f. brusnice bařinní; klikwa a borůwka; —flechte, f. lišejník skalní.
Moosig, adj. mechowatý, omšený.
Mops, m. mupslík, a, m.; —gesicht, n. mupslíčí obličej.
Moral, f. mrawouka, y, f. mrawoslowí, n.; —isch, adj. mrawoslowní; 2.) mrawní; —istren, v. moralowati, kazati, kárati; —ist, m. karatel, e, m.; —ität, f. mrawnost, i, f.; —philosophie, f. filosofie mrawoucná.
Morast, m. močál, u, m. bahno, a, n. bažina, y, f.; Morast-, bahní, bahenny, mocálowý; —ig, adj. bahnitý, močalowitý, bahniwý.
Morchel, f. smrž, m
Mord, m. wražda, y, f. zabití, n.; Mord-, wražedný, wraždy, wraždau, wraždécí, wražední, wraždiwý,
Mordbrenner, m. palič, žhář, e, m.; —ei, f. žhářstwí, n. požeh, u, m.
Morden, v. a. zabiti, wražditi.
Mörder, m. wrah, zbojník, a, zábojce, e, m.; Mörder-, wražednický; —ei, f. wražednictwí, n; —in, f. wrahyně, wražednice, e, f.; —isch, adj. wražedný, wraždiwý.
Mord-geschrei, n. pokřik o zpáchané wráždě; 2.) hrozný křik; —gesell, m. účastník wraždy; —gewehr, n. wražedná zbraň; —
matte), hradební
pl.; —kind, n. wr
lust, f. wraždiwo

i, *f.*; —that, *f.* wražda, y, *f.*; —weg, *m.* hrdelní cesta.

Morgen, zejtřek, řka, *m.*; *adv.* zejtra.

Morgen, *m.* jitro, ráno, a, *n.*; 2.) wschod, wýchod, u, *m.*; 3.) jitro, a, *n.* újezd, u, *m.*; **Morgen-**, jitřní, ranní; wýchodní; zejtřejší.

Morgenbrod, *n.* snídaní, *n.*

Morgend, *adj.* zejtřejší.

Morgendämmerung, *f.* úswit, u, *m.* rozednění, *n.*

Morgenblich, *adj.* ranní.

Morgen-gabe, *f.* obwěnění, *n.* přídawek na wěno; —gegend, *f.* wýchodní kraj; —glöcke, *f.* klekáníček, čku, *m.*; —land, *n.* wýchodní země; —länder, *m.* wzchodník, wýchodňan, a, *m.*; —ländisch, *adj.* wzchodní; —roth, *adj.* zorobarwý; das —roth, *n.* červánky, *pl.*; —röthe, *f.* jitřenka, zora, y, *f.*

Morgens, *adv.* ráno, zjitra.

Morgen-sprache, *f.* pořádek, dku, *m.*; —stern, *m.* dennice, e, *f.* ranní hwězda; —stunde, *f.* ranní hodina; —wache, *f.* bdění jitřní; 2.) stráž jitřní; —wärts, *adv.* k wýchodu; —wind, *m.* ranní wítr; 2.) wýchodní wítr; —zeit, *f.* předswětí, *n.*

Morgig, *adj.* zejtřejší; 2.) jitřní.

Morneke, dešťownik, a, *m.*

Morsch, *adj.* zpuchřelý, zetlelý, zprachniwělý, prachniwý; —heit, *f.* prachniwost, zetlelost, shnilost, i, *f.*

Morselle, *f.* koláčky, morauky, *pl.*

Mörser, *m.* moždíř, e, žernowec, wce, *m*; straupa, stupka, y, *f.*; **Mörser-**, moždířowý; —keule, *f.* palička do moždíře, pist, tlauk, u, *m.*

Mörtel, *m.* malta, y, *f.*; **Mörtel-**, maltowý; —kelle, *f.* zednická lžice.

Mortuar, *n.* mortuar, u, *m.*

Mosait, *f.* mosaika, kamenkomalba, y, *f.*

Mosche, *f.* kráwa; 2.) mošna, y, kabele, e, *f.* sotor, u, *m.*

Moschee, *f.* mešita, y, *f.*

Moschus, *m.* pižmo, a, *n.* [mestní.

Mosel, *m.* most, *gen.* mstu, *m.*; **Mosel-**,

Moseln, *v. a.* most dělati; 2.) *v. n.* mstem chutnati.

Mosig, *adj.* mstowý.

Mostler, *m.* šlapák, tlačitel mstu.

Möstrich, *m.* hořčice, e, *f.*

Motiviren, *v.* dowoditi, důwody opatřiti.

Motte, *f.* mol, e, *m.*; —fraß, *m.* sežrání od molů; 2.) molowina, y, *f.*; —kraut, *n.* rojownik, u, *m.*; **Motten-**, molowý.

Mottkuhn, *n.* hwízdáček, čka, *m.*

Motto, *n.* průpowědní heslo.

Moussiren, *v.* pěniti se.

Mucheln, *v. n.* tuchnauti, zatuchnauti, stuchlinau zapáchati.

Mücke, *f.* wrtochy, cwrčky, *pl.* korba, y, *f.*

Mücke, *f.* komár, a, *m.*; **Mücken-**, komárowý, muší.

Mucken, *v. n.* ceknauti, pisknauti.

Mückenkraut, *n* blešník, u, *m.*

Mucker, m. pošmurník, a, swataušek, ška, *m.*

Muckisch, *adj.* pošmaurný, mračiwý.

Müde, *adj.* unawený, mdlý, upracowaný; ušlý; 2.) *fig.* sytý.

Müdigkeit, *f.* unawenost, i, *f.* unawení, *n.*

Muff, *m.* pliseň, sně, *f.*; 2.) rukáwník u, *m.*

Muffel *m.* muflík, a, *m.*

Muffeln, *v. n.* mauliti, žmauliti; 2.) lafati; 3.) špauliti, čpauliti, hubu; 4.) tuchnauti.

Muffig, *adj.* stuchlý.

Mühe, *f.* snažnost, i, snaha, y, práce, e, *f.*; sich — geben, přičiniti se, wynasnažiti se; —los, *adj.* bezpracný.

Mühen, *v. a.* zanepraždňowati, zanedbáwati; sich —, usilowati, snažiti se, pracowati.

Mühevoll, *adj.* mozolný, trudný.

Mühl-, mlýnský, mlecí; —bursch, knappe, *m.* mlynářský chasník.

Mühle, *f.* mlýn, a, *m.*; **Mühlchen**, *n.* mlýnek, nku, *m.*

Mühlen-bau, *m.* stawení mlýna; —

lýnek, nku, m. hra w mlý-
ch, m. rybník na mlýn.
m. mleč, e, m. mlečka, y,
ɔtigkeit, f. právo mletí; —
mlýnice, e, f.; —herr, —
. mlynář, e, m.; —pfahl, m.
.; —rad, n. hřebenáč, e,
lýnské; —rechen, m. če-
ınidla, pl.
n. násypka, y, f.; —ſtäm-
ch, pich, u. m.; —ſtein, m.
.ámen, žernow, a, m.; der
, spodek, dku, m.; —ſtein-
ſernownice, e, f.; —waſſer,
ıa mlýn; —wehr, n. jez,
m.; —werk, n. mlýn, u, m.
(Schweſter des Vaters),
Schweſter der Mutter), te-
) bratranice, sestřenice,

trampoty, pl.
ıdj. pracný, trudný,; 2.)
—keit, f. pracnost, sna-
.
ıdj. strastný, trudný, lopot-
f. strast, i, lopota, y, trud-

ıg, f. zaneprázdnění, zamě-
. práce, e, f.
ɔcky, pl.; —nmacher, m. nec-
.
ěl, i, f.
mlynář, e, m.; —in, mly-
f.; Müller-, adj. mlynář-
t, f. splawec, wce, m.; —
n. mlynářství, n.; —tuch,
y, f.
prsí, i; 2.) červotočina, y,
adj. červotočný; mělný,
ıulmige Erde, prsť, i, f.
ıtion, f. množení, násobe-
cator, násobitel, e, m.; —ci-
ı. množiti, rozmnožowati,
.
. moldaun, u, m.
mumie, e, f.
. nunwice, řezanice, e, f.;
ɔška, maškara, y, f.

Mummel, m bubák, mumlák, a, m.; —n, v. n. bublati, mumlati.
Mummerei, f. přestrojení, zakuklení, n.
Mummler, m. mumlač, e, m.
Mumpfeln, v. n. žmauliti, mauliti.
Mund, m. ústa, pl. n.; Mund-, ústa; —art, f. nářečí, n.; —bedarf, m. potrawa, y, f.; —biſſen, m. sausto, a, m.
Mündel, m. svěřenec, nce, nedospělec, lce, m.
Munden, v. chutnati.
Mundfäule, f. kurděje, pl. shniliza w ústech.
Mündig, adj. zletilý; —keit, f. zletilost, dospělost, i, f.
Mundiren, v. opisowati na čisto.
Mund-klemme, f. sewření ust; —koch, m. osobní kuchař; —leim, m. klej oder klih ústní.
Mündlich, adj. ústní; adv. ústně.
Mund-loch, n. ústa, pl. n.; —mehl, n. bílá mauka; —ſchenk, m. čeřník, a, m.; —ſemmel, f. žemlička, y, f.
Mundſtück, n. nadhubka, y, f.; am Pferdezaume, udidlo, a, n.; an einem Muſikinſtrumente, strojek, jku, m.; an der Kanone, duše, e, f.; an der Pfeife, traubel, e, hubička, y, f.; ein gutes — haben, dobrau wyřidilku miti.
Mündung, f. ústa, pl. ústí, n.
Mundvoll, adv. sausto; —vorrath, m. zásoba pokrmůw, strawa, y, f.; —wein, m. ústní wino; zamilowané wíno; —werk, n. wyřidilka, odřikačka, y, f.
Munkeln, v. pošeptáwati si.
Municipal-, municipální, adj.
Munition, f. střeliwo, a, n.; —swagen, m. wůz na střeliwo.
Münſter, m. hlawní chrám.
Munter, adj. bdělý; 2.) čilý, weselý, bodrý, čerstwý, jarý; —keit, f. bdělost; 2.) čilost, bodrost, živost, i, f.
Münz-, mincewní, číslní; —amt, n. mincowna, y, f.; —amtlich, adj. mincowní; —e, f. mince, e, f. peníz, e, m.; kleine Münze, drobné peníze.
Münze, f. (Pflanze), máta, y, f.

Münzen. *v.* peníze biti ob. ražeti; 2.) *fig.* směrowati; es war auf dich gemünzt, tebe se to týkalo.
Münzer, *m.* razič peněz, mincíř, e, m.
Münz-fälscher, *m.* penězokaz, a, m.; —fuß, *m.* ráz, u, m. střiž a zrno; —gekrätz, *n.* cizury, *pl.*; —hammer, *m* mincowní kladiwo; —haus, *n.* peněžárna, y, *f.*; —kabinet, *n.* peněžowna, mincowna, y, *f.*; —kunde, *f.* peněžoznalectwí, *n.* mincownické umění; —meister, *m.* peněžní, mincowní, iho, m.; —schlag, *m.* ráz, u, m.; —warbein, *m.* zkaušec peněz; —wesen, *n.* peněžnictwí, *n.*; mincowní záležitosti; —wissenschaft, *f.* penězowčda, y, *f.*
Mürbe, *adj.* křehký; 2.) zetilý; 3.) zležený.
Mürbe, Mürbigkeit, *f.* křehkost, sypkost, kyprost, i, *f.*
Murmeln, *v.* klokotati, šuměti, mumlati; braukati.
Murmelthier, *n.* myš swišťová.
Murren, *v.* reptati, wrčeti.
Murrer, *m.* repták, reptaun, bublák, a, *m.*
Mürrisch, *adj.* reptawý, zamračilý, newrlý
Murrkopf, *m.* bubla, newrla, y, m.
Muschel, *f.* skořípka, y, rakowice, e, *f.*; 2.) lastura, y, *f.*; Muschel-, skořepní; —artig, *adj.* skořepinitý; —förmig, *adj.* skořepowitý; —schale, *f.* skořepka y, rakwice, e, *f.*; —werk, *n.* wýstroj lasturowitý.
Muse, *f.* uměna, umka, y, *f.*
Muselmann, *m.* moslemin, a, m
Muselin, *m.* muselin, u, m.; Muselin-, muselinowý, *adj.*
Museum, *n.* museum, *n.*
Musiciren, *v.* bausti.
Musik, *f.* hudba, y, *f.*; Musik-, hudební; —alien, *pl.* hudební skladby; —alisch, *adj.* hudebný, hudební; —ant, *m* hudebník, a, m.
Muskate, *f.* muškát, u, m.
Muskatteller, *m.* bél; der rauhe —, chlupatina, y. *f.*; —birn, *f.* muškatelka, y, owesnice, e. *f.*
Muskaten-, muškátowý, *adj.*; —baum, *m.* muškátowý strom; —blume, *f.* bjala muškátní; —nuß, *f.* muškátowý ořech.
Muskel, *m.* swal, u, m.; Muskel-, swalowý, *adj.*; —icht, *adj.* swalowitý; —ig, *adj.* swalnatý.
Muskete, *f.* puška, y, *f.*; Musketen-, puškowý, *adj.* Musketier, *m.* mušketýr, a, drák, a, m.
Muskusthier, *n.* kabar, kařelný.
Muß, *n.* odwarka, břečka, y, *f.*
Muß, *n.* mušenost, i, *f.*
Muße, *f.* prázdnost, i, chwile, e, stiha, y, *f.* bezdělí, *n.*; mit —, zwolna, znenáhla; keine — haben, nemíti kdy
Müssen, *v.* musiti, museti; přinucen býti, dlužno, potřebi ober třeba jest.
Mußestunde, *f.* prázdná hodina.
Müßig, *adj.* zahálčiwý; 2.) prázdný, prázdnící; 3.) neužitečný —en, *v* přinutiti; —gang, *m.* zahálka, y, *f.* prázdnění, *n.*; —gänger, *m* zahaleč, lče, *m.*
Muster, *n.* wzor, u, wzorec, rce, obraz, příklad, způsob, u, m.; Musterwzorní; —buch, *n.* předkladní kniha; —haft, *adj.* příkladný, wzorný; —haftigkeit, *f.* příkladnost, *f.*; —karte, *f.* předklad, u, obrazec, zce, *n*
Mustern, *v.* přehlížeti, přetřásati.
Muster-schule, *f.* wzorní škola; —stück *n.* wzorní kus.
Musterung, *f.* přehlídka, okázka, y, *f.*
Mutterkrebs, *m.* kabátník, a, m.
Muth, *n.* met, *gen.* mtu, m.
Muth, *m.* mysl, i, duch, a, m. odwaha, y, *f.*
Muthe, *f.* žádost, i, *f.*
Muthen, *v.* mysliti; 2.) žádati.
Muthig, *adj.* srdnatý, zmužilý, bojovný; —keit, *f.* bujnost, i, *f.*
Muth-los, *adj.* zbabělý, bojácný; —keit *f.* zbabělost, zatesklost, i, *f.*
Muthmaß-en, *v.* domniwati se, domýšleti se, tušiti; —lich, *adj.* domně-

yslitelný; —lichkeit, *f.* do-
domyslitelnost, i, *f.*; —ung,
l, u, *m.* domnění, *n.*
e, *m.* swéwolnost, bujnost,
ost, i, *f.*; —ig, *adj.* swéwol-
ustilý, dowádiwý; —igkeit,
lnost, rozpustilost, skota-
f.
matka, y, máti, máteř, e,
emenice, e, *f.*; 2.) děloha,
ernik, a, *m.*; Mutter-, ma-
materní: —beſchwerung, *f.*
lohy; —biene, *f.* ſmatka. krá-
, *f.*; —bruder, *m.* ujec, jce *m.*
, *n.* matinka, matulka; sta
f.
e, *f.* prsť, i, *f.*; matka ze-
ß, *m.* bělotok, u, *m.* wy-
ternika; —füllen, *n.* hře-
f.; —haſe, *m.* zaječice, e,
n. jalowice, e, *f.*; —kind,
te, *n.* duše, e, *f.*; —kirche,
í chrám; —korn, *n.* swato-
nléb, námel, e, *m.*; —kraut,
nek, nku; matečník, u, *m.*;
m. lůžko, a, *n.* (bei Thie-
tidlo, a, *n*; —lamm, *n.* je-
dim. jehnička, y, *f.*; —land,
na, mateřina, y, *f.*; —leib,
matky.
adj. matčin, mateřský.
e, *f.* matčina láska; 2.) lá-
tce; —los, *adj.* osiřalý po
de. bez matky; —mal, *n.*
, *f.* znamení, —menſch, *m.*
e, člověk, a, *m.*; —milch, *f.*
materské mléko; —mord,
wražda, y, *f.*; —mörder, *m.*
e, e, *m.*; —mund, *m.* bran-
ní; —nackend, —nackt, *adj.*
, čistonitý; *adv.* do naha.
ro, *n.* klisna, kobyla, y, *f.*;
bahnice, e, *f.*; —ſcheide, *f.*
lě, *f.*; —ſchaft, *f.* materstwí,
ztin, *n.* prasná swině. pra-
uprasnice, e, *f.*; —ſchweſter,
, *f.*; —ſöhnchen, *n.* maslík,
ek, čka, mazanek, nka, *m.*;
f. jazyk mateřský, *m.* má-
terština, y, *f.*; —theil, *m.* podíl po
matce; —trompete, *f.* trubice mate-
ční; —witz, *m.* přirozený wtip.
Můze, *f.* čepice, e, čepka, y, *f.*; *dim.*
čepička, y, *f.*; die — aufſetzen, dáti
čepici na hlawu; die — abnehmen,
čepici smeknauti; 2.) čepec, pce,
m.; Můzen-, čepiční na čepici.
Muzen, *v. a.* šňořiti šperkowati, stro-
jiti; 2.) kusy dělati, okusatiti.
Můzenmacher, *m.* čepičář, e, *m.*
Myrabellen, *pl. f.* myrabule, e, *f.*
Myriade, *f.* deset tisic.
Myrrhe, *f.* myrra, y, *f.*
Myrthe, *f.* myrt, u, *m.*; —nborn, *m.* bo-
dlawá palma, *f.* ostrolist, u, *m.*; —
nhain, *m.* myrtowí, myrtowiště, *n.*
Miſterien, *pl.* tajemnosti, *pl.*; —iös,
adj. tajemný.
Mythe, *f.* starobylé báje, bájstwo,
a, *n.*
Mythologie, *f.* bájeslowí, *n.*; —iſch,
adj. bájeslowní.

N.

Nabe, *f.* pist, u, náboj, e, *m.*
Nabel, *m.* pupek, pku, *m.*; Nabel-, pu-
peční, pupkowý; —binde, *f.* powi-
jadlo, a, *n.*; —bruch, *m.* kýla ob. wý-
hřez pupku; —kraut, *n.* cimbálek,
lku, pupkowník, u, *m.*
Nabeln, *v. a.* pupek zawázati.
Nabelſchnur, *f.* pupeční prowázek.
Nabenbohrer, *m.* plužňák, u, *m.*
Nabenring, *m.* zděr na pístu.
Näber, *m.* ušátko, a, *n.* nebozec, u, *m.*;
—ſchmid, *m.* nebozeznik, a, *m.*
Nach, *praep.* do; nach Hauſe, domů; k,
po; 2.) pro, na, o: 3.) po, za; 4.)
dle, podlé, wedlé; *adv.* nach und nach
pomálu; postupně.
Nachachten, *v.* říditi se podlé něčeho.
Nachäffen, *v. a.* po někom se přetwá-
řeti, přestřebowati někomu.

Nachmahd, *f.* otawa, y, *f.*
Nach-mälig, *adj.* potomní; —mals, *adv.* potom, potomně.
Nachmann, *m.* nástupce, e, následník, a, následowatel, e, *m.*
Nachmeſſen, *v.* po někom měřiti, znowu měřiti.
Nach-mittag, *m.* odpoledne, *adv.* odpolední; —mittägig, *adj.* odpolední.
Nachrechen, *v. a.* po někom hrabati.
Nachrechnen, *v.* přepočítati, počty přehlédnauti.
Nachred-e, *f.* pomluwa, y, *f*; üble —e, zlá powěst, klewety, *pl.*; 2.) druhá, pozdnější řeč; —en, *v.* pomluwiti, pomlauwati; —ner, *m.* utrhač, e, *m.*
Nachreichen, *v. a.* wice podati, postrčiti.
Nachreue, *f.* pykání, *n.*
Nachricht, *f.* zpráwa, y, *f.* náwěšti, *n.* wědomost, i, nowina, y, *f.*
Nachrichter, *m.* kat, a, poprawce, e, *m.*
Nachrichtlich, *adv.* zprawně.
Nachrücken, *v. n.* táhnauti za někým, přitáhnauti, wtrhnauti; 2.) *v. a.* postrčiti, pomknauti.
Nachruf, *m.* wolání za někým, zawolání, *n.*
Nachruhm, *m.* sláwa po smrti.
Nachrühmen, *v. a.* chwáliti, chwálu dáti.
Nachſagen, *v. a.* po někom říkati; Gutes —, dobře o někom mluwiti; Böſes —, pomlauwati.
Nachſammeln, *v. a.* posběrowati.
Nachſatz, *m.* zadní položení; 2.) zásadka, y, *f.*
Nachſchallen, *v. n.* rozlíhati se.
Nachſchauen, *v.* ſ. Nachſehen.
Nachſchicken, *v. a.* za někým poslati.
Nachſchieben, *v. a.* postrčiti, postrkáwati.
Nachſchießen, *v. a.* přidati, dodati; 2.) po někom stříleti; 3.) swaliti se.
Nachſchlagen, *v. a.* po někom biti; [illegible] im Buche —, místo w knihách.
[illegible]n, *v.* lauditi se za někým, tradmo lézti.
Nachſchlüſſel, *m.* ſ. Dietrich.
Nachſchmecken, *v. n.* chuť po něčem miti, něčím páchnauti.
Nachſchneiden, *v.* podlé něčeho řezati.
Nachſchnitt, *m.* wyřezeti podlé něčeho.
Nachſchreiben, *v.* das Geſchriebene nachahmen, něčí pismo od ruky wytwořiti; 2.) Jemands Worte —, po někom psáti; 3.) das Verſäumte —, připsati; 4.) hinterher —, za někým psáti.
Nachſchreien, *v.* za někým křičeti.
Nachſchrift, *f.* připis, u, *m.*
Nachſchuß, *m.* dotatek, doplatek, tku, *m.*
Nachſchwarm, *m.* druhý roj, druhák, a, *m.*
Nachſehen, *v.* za někým hleděti; 2.) prominauti, promíjeti, prohlídnauti, 3.) podiwati se, dohlídnauti, dohlížeti; nachſehend, dohlídawý; Nachſeher, *m.* dohlížitel, e, *m.*
Nachſetzen, *v. a.* zasaditi; 2.) posaditi, podložiti; 3.) *v. n.* za někým tehnáti.
Nachſicht, *f.* promíjení, prohlížení, prominutí, odpuštění, *n.*
Nachſichtig, *adj.* showiwawý, promíjející; —keit, *f.* showiwawost, i, *f.* nachſichtlich, *adj.* odpustitelný, prominutelný.
Nachſingen, *v. a.* po někom zpiwati.
Nachſinnen, *v.* přemýšleti, rozjímati.
Nachſollen, *v.* mit za kým jíti.
Nachſommer, *m.* babské obec babí léto.
Nachſpähen, *v.* slíditi po něčem, —er, *m.* slídič, e, *m.*
Nachſpiel, *n.* pohří, *n.* dohra, pohra, y, *f.*
Nachſpotten, *v.* ošklibati se po někom.
Nachſprechen, *v.* powídati, po někom říkati.
Nachſproß, *m.* nowý mláz.
Nachſpüren, *v.* slíditi, stopowati.
Nächſt, *adv.* wedlé, podle, onehdá. *praep.* po.
Nach-ſtand, *m.* zbytek, tku, *m.*; —ſtändig, *adj.* zbýwající.

bližní, iho, m.; 2.) *adj.* nej-
šiti.
t, *v.* přeryti.
, *v.* následowati; 2.) po ně-
, jíti, ustaupiti.
t *v.* za někým lézti.
n, *v. n.* ukládati, úklady čí-
n Leben —en. na život ně-
žiti; —er, *m.* úkladník, a, *m.*;
úkladnice, e, *f.*; —erisch,
ádný; —ung, *f.* úklady, *pl. m.*
pl. f. nástraha, y, *f*
:be, *f.* láska k bližnímu
adv. co nejdříwe, přiště.
, *f.* dodawek k berni, doplat-
—n, *v a.* dodáwati k berni.
m. rytina podlé jiné.
:in, *v. a.* poběrowati.
n, *v.* postrciti.
n, *v. n.* dychtiti, usilowati,
o něčem.
ıangen, *adv.* onehdy.
n, *v. n.* hledati, wyhledáwa-
Büchern —, přehlížeti, přehle-

noc, i, *f.*; Nacht-, noční; —
f. noční neštowice; —brod,
ıchteſſer.
v. smrkati se, tmiti se.
n. *n.* wečeře, e, *f.*; —eule, *f.*
, *f.*; —garn, *n.* tenátka na
ıy; —geiſt, *m.* příšera, y, *f.*
oční, *m.* strašidlo, a, *n.*; —ge-
n. noční nádoba; —gleiche, *f.*
ennost, *f.*; —haube, *f.* čepec

, *m.* škoda, újma, y, *f.*; —ig,
odliwý, újmawé —ig, fein,
u býti.
mbe, *n.* čechlík, u, *m.* noční
—herberge, *f.* nocleh, u, *m.*
t, *v. a.* něco po někom dělati.
adj. noční.
ll, *f.* slawík, a, *n.*
), *m.* pamlsky, pochoutky, *pl.*
ier, *n.* nocleh, u, *m.*
), *adj.* noční.
ht, *n.* noční swice; —luft, *f.*
wzduch; —mahl, *n.* wečeře,

e, *f.*; —mahlen, *v.* wečeřeti, —mán-
chen, *n.* můra, y, *f.* ſ. Alp; —motte. *f.*
šwáb, a, *m.*; —mücke, *f.* swětluška,
y, *f.*; —mütze, *f.* noční čepice; —
quartier, *n.* nocleh, u, *m.*
Nachtönen, *v.* později se ozýwati.
Nachtrab, *m.* zadní wojsko, tyl šiku
Nachtrabe, *m.* lelek, lka, *m.*; 2.) ko-
zodoj, e, *m.*; 3.) ſ. Nachteule
Nachtrachten, *v. n.* čihati na něco, dy-
chtěti po něčem.
Nachtrag, *m.* dodatek, tku, dodawek,
wku, *m.*; 2.) doplnění, *n*: —*s*, do-
datní, doplňující; donosní; —en, *v.*
a. za někým nésti; 2.) donesti, do-
náseti; 3.) dosaditi, doplatiti, dopl-
niti.
Nachträglich, *adv.* dodawkem, w do-
plňku.; *adj.* pozdější.
Nachtreten, *v. n.* nastaupiti, nastupo-
wati, za někým staupati.
Nachtrinken, *v.* piti po někom; 2.) za-
piti, zapíjeti.
Nachtrocknen, *v.* později doschnauti,
dosýchati.
Nachtrunk, *m* zapijení, *n.* zápoj, e, *m.*
Nachtrunde, *f.* newod, u, *m.*
Nachtrupp, *m.* pozadní wojsko *n.* ru-
máje, e, *f.*
Nachts, *adv.* w noci, nočního času té
noci
Nacht-ſchatten, *m.* psí wino, psinky;
—ſchwärmer, *m.* noční těkař, nocní so-
wa; —ſitzen, *n.* noční sedání; —ſtück,
n. noční obraz; —ſtuhl, *m.* noční sto-
lice; —tiſch, *m.* ſ. Toilette; —topf,
m. ſ. —geſchirr; —vogel, *m.* nesytka,
y, *f.*; 2.) můra, y, *f.* nočátko, a, *n.*;
—wache, *f.* noční stráž, *f.* noční bdě-
ní, *n.* ponučka, y, *f.*; —wache halten,
ponocowati; —wächter, *m.* po-
nocný, ého, *m.*; —wandler, *m.* náměs-
íčník, a, *m.*
Nachwachſen, *v.* porůsti, poporůstati.
Nachwägen, *v.* prewážiti.
Nachwaiſe, *m.* pohrobek, bka,
Nachwandeln, *v. n.* po někom
kým pokračowati.

Nachwärmen, *v.* později ohříti, ohříwati, přiohříwati.
Nachwärts, *adv.* k zadu, na zad.
Nachweh, *n* potomní, poslední bolest; 2.) bolest po porodu.
Nachwein, *m.* zadní wíno.
Nachweis-en, *v. a.* ukázati, poukázati: dokázati; —ung, *f.* poukázání, *n.* průkaz, u, *m.*
Nachwelt, *f.* potomstwo, a, *n.*
Nachwerfen, *v. a.* po někom hoditi; 2.) Holz —, dříwí přiložiti, přikládati.
Nachwinter, *m.* pozimek, u, *m.*
Nachwirken, *v.* po někom od. po něčem oder později oder potom působiti.
Nachwuchs, *m.* porost, u, *m.*
Nachzahlen, *v* doplatiti, dopláceti.
Nachzählen, *v.* přepočítati.
Nachzeichnen, *v.* překresliti, odlikowati.
Nachziehen, *v. a.* za sebau wléci; 2.) za někým táhnauti
Nachzucht, *f.* příplod, u, *m.*
Nachzug, *m.* zadní wojsko.
Nacken, *m.* šíje, e, *f.* waz, znak, u, *m.*; 2.) záda, *pl. n.*; 3.) an der Hacke, týlec, lce, obuch, u, *m.*
Nackenschlag, *m.* pomluwa, y, *f.*
Nackt, *adj.* nahý; ein nackter Mensch, naháč, e, *m.* 2.) holý; 3.) *fig.* čistý, pauhý; —heit, *f.* nahota, y, holost, i, *f.*
Nadel, *f.* jehla, y, jehlice, e, *f.*; Nadel-, jehelní, jehliční, chwojowý, jehliči, špendliční, jehlowý; —büchse, *f.* jehelník, u, *m.*; —geld, *n.* jehelné, jehličné, ého, *n.*; - holz, *n.* jehličné dříwí; —kissen, *n.* polštářík (na jehly); —kopf, *m.* hlawička špendlikowa, pálka, y, *f.*; —n, *v.* jehlau připnauti; —öhr, *n.* úško jehelní; —spitze, *f.* špička u jehly; —streu, *m.* hrabanina, y, *f.* steliwo, a, jehliči, *n.*
Nadler, *m.* jehlař, špendlikář, e, *m.*; Nadler-, jehlařský, špendlikářský; —in, *f.* jehlářka, špendlikářka, y, *f.*
Nagel, *m.* nehet htu; 2.) hřebík, hwozdík, u, *m.*; 3.) *fig* am Auge, powlaka, y, *f.* sukno, a, *n.*; Nagel-, nehetní, nehtowý, hřebíkowý.
Nagelbohrer, *m.* wrtátko, a, *n.*; nebozízek, zku, *m.*
Nägelein, *n.* hřebíček, čku, *m.*
Nagel-eisen, *n.* hřebnice, e, hřebowna, babka, y, *f.*; —fest *adj.* hřebem přibitý; —geschwür, *n.* widlák, u *m.* zánehtice, e, *f.*; —kopf, *m.* hlawa oder hlawička u hřebíku; —kraut, *n* chlupáček, čku, *m.*; —mal, *n.* bodení hřebu.
Nagel, *v. a.* hřebem přibiti, přibíjeti
Nagel-neu, *adj.* zbrusu nowý, nowičký, zčista nowý; —schmid, *m.* hřebař, hřebíkář, cwokář, e, *m.* —schmide, *f.* hřebikárna, cwokárna cwokowna, y, *f.*; —schrote, *f.* útinka, y, *f.*; —zwang, *m.* bolest od zadění u nehtu.
Nagen, *v. a.* hrýzti, hryzati, hlodati das Nagen des Gewissens náhněte swědomí; —d, hryzawý, hlodawý.
Nager, *m.* hlodač, e *m.*
Nagethier, *n.* hryzák, a, hlodawec, wce *m.*
Näh-, šicí, šijící, k šití, na šití.
Nahe, *adj.* blízký, blížní; *adv.* blízko na blízku z blízka.
Nähe, *f.* blízko, a, *n.* blízkost, i, *f.*
Nahen, *v. a.* sich —, *v. r.* blížiti se přibližowati se
Nähen, *v.* šiti; —, *n.* šití, *n.*
Näher, *m.* šwedlí, *m.*; —in, *f.* šwedlena, y, *f.*
Näher, *comp.* bližší, *adv.* blíže.
Nähern, *v.* přiblížiti, přibližowati.
Näherung, *f.* blížení se.
Nahezu, *adv.* blízko.
Näh-kissen, *n.* šicí poduška; —nadel, *f.* jehla šicí, jehlice, *f.*; —pult, *n.* šicí stolek; —rahm, *m.* šicí rám e.
Nähr-, žiwný, *adj.*
Nähr-en, *v.* žiwiti; 2.) krmiti, žiwiti; 3.) *fig.* chowati; —er, *m.* žiwitel, e, *m.*
Nahrhaft *adj.* žiwný; 2.) potrawný,

—igkeit, *f.* živnost, potra-
i, *f.*
adj. neživný, bezživný; —
', neživnost, bezživnost, *f.*
b, *m.* živný staw.
, *f.* potrawa; 2.) obživa, vý-
', živnost, i, *f.* 3.) *fig*; —beš
podpal, u, *m.*; Nahrungs-,
potrawní; —mittel, *n.* po-
y, *f.* pokrm, u, *m.*; —saft, *m.*
i oder krmní šťáva; —sorge.
o živnost, starost o obžive-
ung. *f.* bern. plat ze ži-

rr. *m.* pěstaun, a, *m.*
f. hedbáwi k šití.
šew, *gen.* šwu, steh, u, *m.*
n. šwadli, *n.* —ci, *f.* šiti, *n.*;
šwadlena, y, *f.*
), *m.* šicí stolek; —zeug, *n.*

lj. prostosrdečný.
. jméno, názwisko, a, *n.* ná-
wu, *m.*; 2.) slowutnost, i, *f.*;
e, jmenowni.
uch, *n* slabikář, e, *m.*; —los,
zejmenný; —regiſter, *n.* jme-
el, e, *m.*; —los, *adj.* bezej-
.
-tag, *m.* jmeniny, *pl.*; —vetter,
lujmenowec, wce, *m.*
lich, *adj.* jmenowitý; *adv.* jme-
; wýslownš, zejména.
t, *adj.* wýslowný. znamenitý
witý; — machen, » jmenowati.
, *adj.* týž, tentýž; *adv.* totiž,
witě.
. okřín, u, *m.*
f. jizwa, bliznа, prauha, y, *f.*;
i Ši, očko, a, *n.*; 3.) an der
lic, e, *m.*
, *s. a.* holiti, srážeti kůži; 2.)
celiti se.
-fell, *n.* licowka, y, *f.*; —seite,
ní strana, *f.* lic, e, *m.*
, *adj.* jizwowatý, šramowatý.
f. nard, u, *m.*
m. blázen, zna, *m.*; zum Nar-
haben, tag blázna míti; einen

Narren an Etwas gefreſſen haben, do něčeho se zbláznili.
Närrchen, *n.* brach, a, holeček, čka, *m.*
Narren, *v.* blázniti; Narren-, bláznowý, bláznowský.
Narren-haus, *n.* bláznice, nce, *m.*
-kappe, *f.* bláznowská čepice; —kolbe, *f.* palička, y, *f*; —poſſen, *pl.* šašky, šilhřinky, *pl.*; —ſeil, *n.* am —ſeile führen, za blázna míti; —beugung, *f.* nemandré tlachy.
Närrin, *f.* bláznice, e, *f.*
Narrheit, *f.* bláznowstwí, *n.*
Närriſch, *adj.* bláznowský, bláznowý.
Narwal, *m.* jednozubec, bce, *m.*
Narziſſe, *f.* jaroko, a, *m.* narcisek, sku, *m.*; Narziſſen-, narcisowý.
Naſchen, *v. n.* mlsati.
Näſcher, *m.* mlsné, e, mlsák, mlsaun, a, *m.*; —ei, *f.* mlsota, y, *f.* mlsy, pamslky, *pl.*; —in, *f.* mlsačka, y, *f.*
Naſchhaft, *adj.* mlsný, mlsawý; —igkeit, *f.* mlsnost, *f.*
Näſchig, *adj.* mlsný, mlsawý.
Naſchluſt, *f.* mlsawost, *f.*
Naſchmarkt, *m.* trh pamlsni.
Naſchwerk, *n.* mls, u, *m.* mlsota, y, *f.* mlsy, pamlsky, *pl. m.*
Naſe, *f.* nos, u, *m.*; Einem eine — drehen, někomu welblauda na nos powěsiti; Einem auf der — ſpielen, dmýchati komu pod nos.
Naſehorn, *n.* nosorožec, žce, *m.*
Naſen-, nosní, nosowý; —band, *n.* krabořka, náhubka, y, *f*; —bein, *n.* nosní kost; —bluten, *n.* krwáceni nosu; —knorpel, *f.* chrustačka, chrupawka w nose; —laut, *m.* hlas nosowý; —loch, *n.* chřípě, ě, nozdra, y, *f.*; —riemen, *m.* nánosek, sku, *m.*; —ſtüber, *m.* šňupka, frčka, y, *f.* štilec, lce, *m.*
Naſeweis, *adj.* wšetečný, prostořeký; ein —er Menſch, wšetečka, y, *f.*; —heit, *f.* wšetečnost, prostořekost, *f.*
Naſhorn, *n.* ſ. Naſehorn.
Naß, *adj.* mokrý, mokrý; 2.) si

Näſſe, *f.* mokro, a, *n.* mokrota, y, *f.* mokrost, i, *f.*
Näſſen, *v.* mokrati. zmoknauti.
Naßgalle, *f.* remenec, nce, *m.*
Naßkalt, *adj.* sychravý.
Näßlich, *adj.* nawlhlý.
Naſt, *m.* wětew, twe, *f.*
Naſtholz, *n.* přinos, u, *m.* přinosni dřewo.
Nation, *f.* národ, u, *m.*
National, *adj.* národní; —ität, *f.* národnost, i, *f.*
Nativität, *f.* 1. Geburt, Abkunft; 2.) saurodi swěcdění.
Natter, *f.* had, a, *m.* zmije, e, *f.*; 2.) užowka, y, *f.*; Natter-, hadi; —halé, *m.* wrtohlaw, wijohlaw, a, *m.*; —kraut, *n.* netřesk, u, *m.*; —wurz, *f.* hadi kořen; —zunge, *f.* hadi jazyk.
Natur, *f.* přiroda, y, *f.*, 2.) přirozenost, i, podstata, y, *f.*; 3.) twořiwá sila; die Natur des Geſchäftes, powaha wěci; Natur-, přirozený, přirodni, podstatný, o přirodě, w přirodě; —al-, naturální.
Naturalien, *pl.* přírodniny, *pl.*; —kabinet, *n.* přirodowna, y, *f.* sbirka přirodnich wěcí.
Naturaliſiren, *v.* wnárodniti.
Naturaliſt, *m.* přirozenec, nce, *m.*
Natur-begebenheit, *f.* udalost o přirodě; —beſchreibung, *f.* přírodopis, u, *m.*
Naturell, *adj. n.* přirozenost, i, *f.* přirozená powaha.
Natur-erſcheinung, *f.* úkaz w přirodě; —forſcher, *m.* zpytowatel přirody; —forſchung, *f.* přírodozpyt, u, *m.*; —gabe, dar přirozený; —geſchichte, *f.* přírodowěda, y, *f.* —beſchreibung; —geſetz, *n.* zákon přirodní; —kind, *n.* dítko přirozené; —kraft, *f.* síla přirody; —kunde, *f.* přírodoznanstwí, *n.*; —lehre, *f.* silozpyt, u, *m.*
Natürlich, *adj.* přirozený; přírodní; 2.) wlastní, samorostlý; 3.) nemanželského boku; —keit, *f.* přirozenost, i, *f.*
m. člowěk přirozený, samorost, a, *m.*; —recht, *n.* přirozené právo; —reich, *n.* říše přírodní; —ſpiel, *n.* hra přírody; —trieb, *m.* pud přirodní; —wiſſenſchaft, *f.* přírodowěda, y, *f.*
Nautiſch, *adj.* plawecký.
Nebel, *m.* mhla, y, *f.*; Nebel-, mlhowý; —ig, *adj.* mlhawý; —krähe, *f.* wrána, y, *f.*
Nebeln, *v. n.* mhliti se, mžiti.
Neben, *prp.* u, při, wedlé, podlé, dle, mimo; (in der Zuſammenſetzung) postranní, spolu, wedlejší, přibytný, pobočni, mimotni; 2) *adv.* wedle, přitom.
Neben-abſicht, *f.* wedlejší ohled; —arbeit, *f.* postranní práce; —buhler, *m.* sok, sausok, a, saupeř, e, *m.*; —buhlerin *f.* sokyně, ě, saupeřka, y, *f.* —gaſſe, *f.* wedlejší ulička; —gebäude, *n.* přichlop, u, přihradek, dku, *m.*; —gebühr, *f.* přislušnost, *f.*; —kirche, *f.* filiálni kostel.
Neben-mann, *m.* wedlejší muž; —menſch, *m.* bližní, iho, *m.*; —meer, *n.* odměnci, *n.*; —niere, *f.* nadledwina, y, *f.*; —ſache, *f.* postranní ober wedlejší wěc; —ſonne, *f.* edsluní, *n.*; —ſtreit, *m.* wedlejší rozepře; —ſtube, *f.* wýstupek, pku, *m* —ſtunde, *f.* wolná hodina.
Neben-urſache, *f.* přičina připadlá; —weg, *m.* postranní cesta; —weib, *n.* ženina, ženima, y, *f.*; —wort, *n.* přislowce, e, *m.*; —zimmer, *m.* postranní pokoj.
Nebſt, *prp.* mimo, wedlé, při, nad, s
Necken, *v.* škádliti, dráždíti, pokaušeti; —erei, *f.* škádleni, pokausenj, *n.*; —eriſch, *adj.* čtweračiwý, smějsý.
Neffe, *m.* synowec, wce, *m.*
Negativ, *adj.* záporný.
Neger, *m.* maurenin, a, *m.*
Negligé, *n.* oblek po domácku.
Nehmen, *v.* bráti, wziti, přijmauti
Platz —, sednauti si; übel —, za zlé miti, pokládati; ſich Zeit —, na chwili sobě dáti; ſich in Acht —, na

e míti; seine Zuflucht —, u-
n. brání, wzetí, pojmuti, n.
s. bráč, berce, e, m.
záwist, i, f.; —en, v. záwi-

. záwistník, a, m.; —in, zá-
, e, f.
m. f. Neider.
ıdj. zawistiwý, záwistný.
adj. naklonitelný.
úbytek, tku, m. újma, y, f
k, ňku, m. počepí, n.; auf
:hen, na málo, na počepí

. kloniti, naklonití, nachý-
. chýliti se.
f. naklonění, n. nakloně-
ichylnost, i; 2.) poklona, y;
onnost, f.
. ne.
karafiát, hwozdík, ku, m.;
karafiátowý, adj.; —nſtock,
karafiátowý.
vací, nazývací.
adj. jmenowatelný.
v. jmenowati, nazywati, na-

n. jmenowatel, e, m.
:k, m. jmenowitá cena.
t, n jméno, a, n
m. Wodan, a, m.
. žilna, čilna, čiwa, y, f.
i, n.
nerwowni, čiwowni; —fieber,
wnička, y, f.; —ſyſtem, n.
va nerwů; —wurm, m. živý

ıdj. nerwnatý, čiwnatý.
adj. nerwni, čiwní.
. Midvel.
kopřiwa, y, f.; —ausſchlag,
enčina, y, f.; —baum, m. bo-
, u, břestowec, wce, m.; —
m. spálení od kopřiwy; —fö-
. střízliček, čka, m.; —tuch, n.
nik, u, m. powlečka, y, f.
chumáč, e, m.; 2.) hnizdo, a,
ſt, i, f.; 3.) wrkoč, e, m.
: am Kopfe, wrkoč, e, m.; 2.)

stuha, y, f.; —nabel, f. jehlice, e,
jehlička, y, f
Neſtkuchen, m. výškrabek, pöškrabek,
bku, m.
Neſtler, m. stuhar, e, m.
Neſtling, m. hnězdník, a, m.
Neſttaube, f. holub z hnízda.
Nett, adj. šwarný, čacký, čistotný.
Nettigkeit, f. šwarnost, i, čistota, y, f.
Nette, d. i. nach Abzug der Auslagen,
po srážce.
Netz, n. síť, i, sítka, y, f.; 2) für
Thiere, léč, i, f. teneto, a, n.; Netz-,
sítní, tenetní; —bruch, m. přetrž
bránice.
Netzen, v. a. močiti, máčeti, wlažiti,
kropiti; 2. mřežowati.
Netzförmig, adj. síťowitý, sítkowitý.
Netz-haube, f. čepec sítkowy; —haut,
f. bránice sítková, pawučinová; —
kammer, f. kropirna, y, f.; —ſtricker,
m. sítař, tenetář, e, m.
Neu, adj. nowý, nowotný.
Neu-angenommen, adj. nowopřišlý; —
backen, adj. nowopečený; —begierde,
f. Neugierde, —gierig; —bekehrte, m.
nowák, a, nowowěrec, rce, m.; —
bruch, m. nowina, obnowa, y, f.
Neue, n. nowina, obnowa, y, f.
Neuerer, m. nowotář, e, nowotník, a,
m.; Neuerer-, nowotářský; —in, f.
nowotářka, y, f.
Neuerlich, adj. onehdejší, nedávní,
adv. onehdá, nedávno.
Neuern, v. nowotiti.
Neuerung, f. nowota, y, nowost, i, f
Neuerungsſucht, f. nowolibost, i, f.
Neu-geboren, adj. noworozený; —ge-
tauft, adj. nowokřtěný; —getaufter,
m. nowokřtěnec, nce, m.
Neugier, —de, f. wšetečnost, zwěda-
wost, i, f; —ig, adj. wšetečný,
zwědawý.
Neuglaubig, adj. nowowěrný.
Neuheit, f. nowota, y, f.
Neuigkeit, f. nowina, y, f.
Neujahr, n. nowý rok; Neujahrs-
woroční.

Neulich, *adj.* onehdejší, *adv.* onehda, onehdy.

Neuling, *m.* nováček, čka, novotník, a, *m.*

Neu-mondisch, *adj.* nowoluňní. —*mond, m.* nový měsíc, nowoměsíc, e, *m.*

Neun, *num.* dewět; —*auge, f.* mihule, e, *f.*

Neune, *f.* dewitka, y, *f.*

Neuner, *m.* dewitka, y, *f.*; —*lei, adj.* dewatery.

Neun-fach, *adj.* dewetinásobný; —*heit, f.* jakost růžek; —*hundert, dewět set*; —*jährig, adj.* dewítiletý; —*mal, adv.* dewětkrát; —*malig, adj.* dewětkrátný; —*stündig, adj.* dewítihodinný; —*tägig, adj.* dewítidenní.

Neunte, *adj.* dewátý, —*teil, adj.* díl dewáte.

Neuntel, *n.* dewitka, y, *f.*

Neun-teilig, *adj.* dewítidílný; —*tens, mezipoj.* dewátý, a, mezipodst. dílo, *n.*; — *und zwanzig, num.* dwacet dewět, dewět a dwacet, dewětadwacátý.

Neunzehn, *num.* dewatenáct; —*mal, adv.* dewatenáctkrát; —*te, adj.* dewatenáctý. —*tel, n.* dewatenáctina, y, *f.*

Neunzig, *adj.* dewadesát; —*er, m.* dewadesátník, a, *m.*, —*erin, f.* dewadesátnice, e, *f.*, —*jährig, adj.* dewadesátiletý. —*ste, adj.* dewadesátý.

Neuröster, *m.* nowomlýnář, a, *m.*; — *adj.* nowomlýnský.

Neusilber, *f.* nowostříbro, a.

Neutefamentisch, *adj.* nowozákonní.

Neutral, *adj.* nijakový, nestranný, žádnostranný —*ität, f.* nijakowost, nestrannost, žádnostrannost, *f.*

Neu-vermählt, *adj.* nowomanželský; —*zeitlich, adj.* nowočasný, nowověký.

Nicht, *adv.* ne, jat —, nikoli zrovna, —, nikoliwěck, —*achter, m.* nemec.

Nichte, *f.* neť, i, *f.*

Nichtig, *adj.* nicemný, marný —*keit, f.* nicemnost, marnost, i, *f.*

Nichts, *adv.* nic, *gen.* ničeho, niwec —*desto weniger*, nic méně.

Nichtsnutzig, *adj.* ničemný, daremný.

Nichtswürdig, *adj.* prewrátilý, ničemný —*keit, f.* ničemnost, daremnost, nehodnost, i. *f.*

Nickel, *m.* pochwistík, u, *m.*

Nickel, *n.* wojanda, nerudá, šandra y, *f.*

Nicken, *v.* kywati, pokywnouti, hýbat hlawau, podřimowati; 2.) mrkat mrknouti, mžikati.

Nie, *adv.* nikdy, nikda.

Nieder, *m.* smetana, y, *f.*

Nieder, *adj.* nizký; 2.) nižší, dolejší; 3.) hanebný; 4.) nižádný, dolní.

Nieder-beugen, *v.* sehnauti, skloniti —*brennen, v.* zhořeti; 2.) spálit, wypálit; —*brennen, v.* ohrnouti, mračit o přitmělé, pěthaměti, líbi tahnauti; 2.) *fig.* utiskowati, sužowati.

Niederе, *f.* nižina, y, *f.*

Nieder-fallen, *v.* a. sestampati, zrazit, *v. a.* zajeti, přejeti; —*fahrt, f.* sestoupení, sjetí, n.; —*fallen, v.* padnauti, upadnauti; —*fallen, v.* padnauti, skloněnými býti; —*fluß, m.* západ, u. m.; —*gehen, v.* upadat, —*gerichtet, m.* nižší práwo; —*gesetzt, adj.* skormoucený, sklíčený, mysl —*gedrückt, adj.* —*geschmettert, adj.* zkormoucený, sklíčený, mysl —*geschmettertheit, f.* zkormoucenost, sklíčenost, i, *f.*; —*hacken, v.* dat dřewo: dosáhl.

Nieder-hangen, *v.* dolů wisetí, 2. skapati; 3.) schlipiti; —*hauen, v. a.* sekati, na Ruskau —*hauer, pasekář, porazič, srubač*; —*hauen, v. a.* na hubeň sekauti, na hubku sekati, kácati se; —*hocken, v. a.* cuchnúti, u. —*kirchen, m.* spodní ruská n. nižowiec, e, *f.*, —*kunft, v.* klesnauti; —*kommen, v.* sklesnauti, porodit. —*kunft, f.* porod, u, *m.*

Niederlage, *f.* porážka, y, *f.* 2.) sklad, u, *m.*; —*ort, m.* sklad, sklad zboží, —*platz, m.* místo, dwůr, dwojsí zemí; *f.* Stapelplatz, *m.*

v. a. spustiti, spauštěti; ssen, posaditi se, sednauti, se, osaditi se; —lassung, f. osada, y, f.; —legen, v. a položiti; 2.) ein Kind —legen, 3.) sich —legen, položiti se, le- 4.) fig. ein Amt —legen, úřad —legung, f. úklad, sklad, u, ení, n.; —liegen, v. n. ležeti i; —machen, v. a. spustiti; 2.) ekati, pobiti; —metzeln, v. a. i, porubati.

ißen, v. a. strhnauti; ein -reißen, rozbaurati, zbořiti; — v. a. na koni přejeti, zajeti. . auf und —reiten, nahoru a zditi, projížděti se; —rennen, ěže poraziti, koněm zajeti; — , v. a. pošawlowati, poru- awlí); —schießen, v n. sletěti; . zastřeliti; —schlag, m. sra- usedlina, y, f.; —schlagen, v. nauti, praštiti sebau; 2.) v. a. í, omráčiti; Augen —schlagen, i oči; (in der Chemie), sraziti; ng —schlagen, nad ji sklamati; os Gemüth —schlagen, zarmau- -schlagend, adj. pohromný; — n, v. polknauti, polykati; — en, v. napsati; —senken, v. a. i; ins Wasser —senken, po- .

etzen, v. a. stellen, postawiti; aditi; sich —setzen, posaditi se, ati; —sinken, v. uklesnauti, spu- e; im Wasser, potopiti se, ati; —sitzen, v. n. posaditi se: mig, adj. nízký; —stechen, v. bodnauti; —stoßen, v. a. pora- 2.) probodnauti; —stürzen, v. otiti se; v. a. poraziti, překo-

rächtig, adj. opowržený, podlý, ný; —keit, f. opowrženost, po- , i, f.

eten, v. a. pošlapati, zešla-

ung, f. nížina, dolina, y, f.

wand, f. [illegible]ky, kalhoty, pl.

Niederwärts, adv. dolů.

Nieder-werfen, v. a. někohoporaziti, někým mýknauti; —zerren, v. a strhnauti, sešmejknauti; —ziehen, v. a stahnauti.

Niedlich, adj. čacký, ladný, utěšený; libezný; roztomilý; —keit, f. čackost, šwarnost, ladnost, i, f.

Niedrig, adj. nízký; fig. podlý, nevznešený, —keit, f. nízkost; —ung, f nížina, y, f.

Niemals, adv. nikdy, nikda.

Niemand, pron. nikdo, žádný; gar —, nižádný.

Niere, f. ledwina, y, f.; Nieren-, ledwinowý, ledwinní.

Nieren-braten, m. ledwinowá pečeně; —förmig, adj. ledwinowitý; —stein, m. kámen w ledwině; —stück, n. kus od ledwiny.

Niese-, kýchací; —kraut, n. persan, u, m.

Nieseln, v. huhňati.

Niesemittel, n. kýchadlo, a, n.

Niesen, v. kýchati, kýchnauti.

Nieser, m. kýchač, e, m.

Niesewurz, f. čemeřice, e, f.

Niespulver, n. kýchací prášek.

Nießbar, adj. užíwatelný.

Nießbrauch, m. požíwání, n.

Nießen, v. užíwati.

Niet, n. nejtek, tku, m.

Niete, f. nicka, y, f.

Nieten, v. mezkowati se; 2.) v. a. nejtowati.

Niet-hammer, m. nejtowník, u, m.; — nagel, m. nejt, u, nejtek, tku, m.; 2.) záděra, dřížha, y, zánehtice, e, f.

Niffeln, v. a. drbati, šaustati.

Nilpferd, n. hroch, a, m.

Nimmer, adv. nikdy; —mehr, adv. nikdy wíce, jak žiw; —satt, m. nenasyt, nedožraut, a, m.; —stag, m.; auf St. Nimmerstag, na psí letničky, za uherský měsíc.

Nippen, v. n. lízati, srkati, okusiti.

Nirgend, adv. nikde, nikdež —anders wohin, adv. nikam jinam; —shin, adv. nikam.

Nische, *f.* výklonek, nku, sklipek, pku, *m.*

Nischel, *m.* kotrba, y, *f.*

Niß, *f.* hnida, y, *f.*; —kamm, *m.* hnidový hřeben.

Nißen, *v. n.* hniditi se.

Nisteln, *v. n.* hnízditi se.

Nix, *m.* Nixe, *f.* wodník, a, *m.*

Nobel, *adj.* výborný, ušlechtilý, vzáený, čistý, čacký; šlechtický, urozený, nádherný; panský.

Noblesse, *f.* šlechta, y, *f.* šlechtictwo, urozenstwo, panstwo, a, *n.*

Noch, *conj.* ani, ni; 2.) *adv.* ještě, dosawad; — so sehr, sebe wíce; — soreich, sebe bohatší.

Nochmalig, *adj.* opětowaný, opakowaný.

Nochmals, *adv.* ještě jednau, opě zase.

Nocke, *f.* noka, y, *f.*

Nomad-e, *m.* kočownik, a, *m.*; Nomaden-, kočowní, kočownický; —isch *adj.* kočownický.

Nominal-, jmenowní, názewný, nominální.

None, *f.* dewátá, é, *f.*

Nonne, *f.* jeptiška, mniška, y, *f.*; Nonnen-, jeptišči; —kloster, *n.* jeptiškým panenský klášter.

Noppen, *v.* čistiti sukno.

Nord, Norden, *m.* sewer, u, *m.* půlnoc, i, *f.*; Nord-, Norden-, sewerní, půlnoční.

Nordisch, Nördlich, Nord-, *adj.* půlnoční, sewerní, *adv.* na půlnoc.

Nord-licht, *n.* červánky, záře sewerní; —ost, *m.* sewerowýchod, u, *m.*; —östlich, *adj.* sewerowýchodní; —ostwind, *m.* wítr sewerowýchodní; —pol, *m.* úhel ob. čep sewerní, —schein, *m.* s. —licht; —see, *f.* sewerní moře; —seite, *f.* sewerní strana; —stern, *m.* sewerní ob. půlnoční hwězda; —west, *m.* sewerozápad, u, *m.*; —westwind, *m.* wítr mezi půlnoci a západem; —westlich, *adj.* sewerozápadní; —wind, *m.* wítr sewerní.

Nörgeln, *v. n.* bublati, mumlati, — Normal-, normální; —ien, *pl.* normalie, *pl. f.*; —schule, *f.* wzorní škola, normálka, y, *f.*; —schulfond, *m.* normální fond.

Normatag, *m.* wyznamenaný den.

Nörz, *m* norek, rka, *m.*

Nöbel, *m.* žejdlik, u, *m.*

Notabilität, *f.* znamenitost, znamenitá osoba.

Notar, *m.* notár, a, *m.*

Note, *f.* nota; 2.) známka, y, *f.*; 3.) připis, doklad, u, *m.*; 4.) poznamenání, *n.*

Noten-, notowý, s notami, na noty w notách; —buch, *n.* kniha s notami; —papier, *n.* papír na noty; —schreiber, *m.* notář, e, *m.*

Noth, *f.* bída, y, nauze, e, potřeba, y, těžkost, i, tíže, e, strast, i, *f.*; Kindesnoth, porod, u, *m.*; Nothnuzný, bídný, w nauzi, z nauze; —anker, *m.* záchowní kotwy; —brücke *f.* jalowý most; —bringen, *v. a.* z nauze přinutiti.

Nothdurft, *f.* potřeba, y, nauze, e, bída, y, *f.*, seine — verrichten, na záchod, na potřebu jíti; nothdürftig *adj.* nuzný, potřebný.

Noth-erbe, *m.* přirozený dědic; —fall *m.* čas nauze, potřeby; —gericht s hrdelní právo.

Noth-helfer, *m.* pomocník w nauzi; —hülfe, *f.* pomoc w nauzi, z nauze.

Nöthig, *adj.* potřebný; es ist — jest potřebí, zapotřebí; —en, *v. a.* nutiti, přinutiti; 2.) pobizeti, nutkati; —end, nutkawý; —er, *m.* nutitel, e, *m* —erin, *f.* nutitelka, y, *f.*; —heit, *f.* potřebnost, *f.*

Nothjahr, *n.* drahý rok.

Nothknecht, *m.* pacholek z nauze.

Noth-leidend, *adj.* nauzi trpící; —lage *f.* leż z nauze.

Nothpfennig, *m.* peníz k potřebě.

Noth-stall, *m.* lisice, e, *f.* lisy, *pl.*; —stand, *m.* nuzný stáw; —taufe, *f.* křest z potřeby; —wehr, *f.* obrana z potřeby, z nauze.

ig, *adj.* potřebný, nutný; —
otřebnost, nutnost, i, *f.*
t, *f.* násilí, násilně pohaněn
panny; —züchtigen, *v. a.*
pohaniti, porušiti pannu.
g, *m.* přinucení, *n.*
. poznamenati.
powědomost, i, *f.* náwě-

adj. známý, dokázaný.
, *m.* listopad, u, *m.*
nováček, čka, *m.*
t činem —, w okamžení.
adj. lačný, čtitrobný; 2.)
střízlivý; —heit, *f.* lačnost,
ba, y; 2.) střízwost, střízli-
f.
nudle, e, *f.*; Nudel-, nudlo-
rett, *n.* válec na nudle; —n
mi krmiti; —suppe, *f.* poliw-
lí.
le, *f.* nulla, y, *f.*; — und nich-
la neplatný.
f. nicota, y, *f.*
tif, *f.* penězoslowí, *n.*
f. číslo, a, *n.*; —iren, *v. a*
, číslowati.
. nyní, tedy, nuže.
adv. nyní, konečně; —ig,
nější.
m. papežský wyslanec.
. jen, toliko.
řech, u, *m.*; Nuß-, ořecho-
šní; —baum, *m.* ořechowý
ořešák, u, *m.*; —bäumen, *adj.*
vý; —beißer, —brecher, *m.* o-
a, *m.*; —braun, *adj.* tisawý;
, *adj.* ořechowé barwy; —
m. ořeší, *n.* ořešnice, e, *f.*;
, —häher, *m.* —krähe, *f.* soj-
f.; soják, a, *m.*; —kern, *m.* o-
é jádro; —knacker, *m.* lau-
, čka, *m.*; —öl, *n.* ořechowý
-staude, *f.* liskowí, liští, *n.*
dráha, dražba, y, *f.*
j. užitečný.
enbung, *f.* obrácení k užitku;
ıwné učení.

Nutzbar, *adj.* užitečný; —keit, *f.* užitecnost, i, *f.*
Nutzbringend, užitečný.
Nützen, *v.* prospěti, k užitku platen býti.
Nutzen, *v.* užiwati, potřebowati.
Nutzen, *m.* užitek, požitek, tku, zisk, u, *m.* kořist, i, *f.*
Nutzholz, *n.* dříwí k paliwu.
Nutzjahr, *n.* užitkowý rok.
Nützlich, *adj.* užitečný, prospěšný; —keit, *f.* užitečnost, prospěšnost, *f.*
Nutzlos, *adj.* bezužitečný, neužitečný; —igkeit, *f.* neužitečnost, *f.*
Nutznießend, užiwačný.
Nutznießer, *m.* požiwatel, e, *m.*; —erin, *f.* požiwatelka, y, *f.*; —ung, *f.* požiwání, užiwání, *n.*
Nutzung, *f.* užitek, požitek, tku, *m.* požiwání, *n.*
Nymphe, *f.* nymfa, rusalka, wila y, *f.*

O.

O, *interj.* o; 2.) *praep.* mit dem Local.
Ob, *prp.* nad, při, pro; *conj.* zdali, li, jestli.
Obacht, *f.* pozor, u, *m.* bedliwost, i, *f.*; —samkeit, *f.* pozorliwost, *f.*
Ob-benelbet, —benannt, —berührt, —befagt, *adj.* swrchu ober wýše oznámený, jmenowaný, dotčený, řečený.
Obbeschrieben, *adj.* nadepsaný, swrchu ob. nahoře psaný.
Obdach, *n.* střecha, y, *f.* krow, u, *m.* pokrowí, *n.* schránka, y, *f.*; —los, bez přibytku.
Obelisk, *m.* obelisk, u, *m.*
Oben, *adv.* nahoře, nawrchu, swrchu; —ein, *adv.* s wrchu, s hora; —hin, *adv.* powrchně, běžně.
Ober, *adj.* swrchní, hořejší, horníwyšší, wrchní.

Oberälteste, *m.* starší, nejstarší pořádku.
Oberamt, *n* wrchní úřad; —mann, *m.* wrchní, iho, *m*; —sbericht, *m* spráwa od wrchního úřadu.
Oberarm, *m.* rameno, a, *n*
Ober-aufseher, *m.* wrchní dohližitel, naddozorce, e, *m.*; —aufsicht *f.* wrchní dohlížení.
Oberbauch, *m.* nadbřišek, šku, *m*
Oberbefehl, *m.* wrchní, nejwyšší nařízení; —shaber *m* nejwyšší zpráwce
Ober-bein, *n.* wlaská od natní kost, —bereiter, *m.* wrchní projížďce. —bergmeister, *m* wrchní horní mistr. —bett *n.* swrchnice, e, duchna, y, *f.* —deutsch, *adj.* hornonémecky, —deutschland *n* hořejší Německo. —drescher, *m* poklasný, eho, *m*
Obere, *m.* swrchník, wrchník, a, *m*
Obere *n.* wrch, u, *m.*
Obereigenthümer, *m.* wrchní wlastník
Ober-einnehmer *m* wrchní wýběrčí. —eisen *n* kypřice, e, *f*
Oberfläch-e *f* ploska, y, powrchnost, i, *f.*, —lich *adj* powrchní, —lichkeit *f.* powrchnost, *f*
Ober-förster, *m* polesný, *m*; —forstmeister, *m.* nejwyšší polesný
Oberfuß *m* nárt, u, *m.*
Ober-gericht *n* wrchní saud od práwo. —gerichtlich *adj* wrchnosaudní, wrchnoprawní. —gespann, *m* nejwyšší stoličný pán
Oberhalb *adv* nad, wýš, wýše
Ober-hand *f* zápestí, *n.* 2) *fig* moc, i, wláda y, *f* předek, dku, *m*; —hand haben předek míti, předčiti —hand erhalten přednost, předek obdržeti, —haupt, *n* hlawa, y, *f.* nejwyšší hlawa, náčelník, a, *m.* —haus *n* hořejší díl domu; 2) wrchní parlament, wyšší sněmowna; —haut, *f* swrchní kožka, —hemd wrchní košile.
m wrchní pán, náwladník, —lich, *adj* wrchnopanský, cky, —schaft *f.* wrchní wláda, wládařstwí, *n.*; —schaftlich, *adj.* wrchnopanský.
Ober-hof, *m.* wrchní díl dworu. 2.) wrchní práwo; —hofmeister, *m* poddwoří, *m*; —holz, *n.* oklešťky, *pl.*
Oberin, *f.* představená, é, wrchnice, e, *f.*
Oberjäger, *m* nadlesní, iho, *m.*; —meister, *m* nejwyšší mysliwec.
Oberkammerherr, *m.* wrchní komorní pán
Ober-kleid, *n* swrchní šat; —knecht, *m* koňák, a, oráč, e, *m.*
Ober-land, *n.* hořejší země ober kraj; —länder, *m* obywatel hořejších zemí, horan, a, *m.*; —leder, *n* kůžena nárty; —leib, *m.* hořejší tělo; —lippe, *f* hořejší pysk
Ober-mann *m* rozsudí, *m.*; 2.) im Kartenspiel, swršek, ška, shorek, rka, chlapec, pce, *m.*; —officier, *m.* wyšší důstojník; —postamt, *n.* wrchní poštowský úřad, —priester, *m.* nejwyšší kněz, —pol, *m.* úhel oder čep sewerní; —see, sewerní moře; —seite *f* sewerní strana.
Ober-richter *m.* wrchní sudí; —rist, *m* nárt, u *m*; —rock, *m.* swrchní kabát, swrchník, u, *m.*
Obers *n* smetana, y, *f.*
Ober-satz *m* prwní sada, napowěd, i, *f.*, —schenk, *m* podčeší, iho, *m.*; —schenkel *m* hořejší stehno.
Ober-schlächtig *adj* koreční; —schwelle *f* podwoj, e, *m.* nadpraží, *n*; —sitz *m* wyšší sedení, sedadlo; 2.) *fig* přední místo, *n* přednost, i, *f.*
Oberst *m* plukowník, a, *m.*; —burggraf *m* nejwyšší purkrabí.
Oberste *adj* nejwrchnější, nejwyšší.
Oberst-hofmeister *m.* nejwyšší přídwoří; —in *f.* plukownice, e, *f*; —jägermeister: *m* nejwyšší lowčí, —lieutenant *m* podplukowník, a, *m.*; —stallmeister *m* nejwyšší podkoní; —wachtmeister nejwyšší strážní.
Obertheil *m.* swrchek, chku, *m.*
Oberwähnt *adj* dotčený, nadzmíněný.
Ober-wärts *adv* nahoru, wrchem —

tdejší swět; 2) nebesa, *pl.*;
n. hořejší zub.
adj. swrchu jmenowaný,
ý.
onj. ač, ačkoli.
v. n. na sobě míti, zawáza-

ochrana, y, pečliwost, i, *f.*
hořejší, předešlý.
předmět, u, *m*; —iv, *adj.*
ní.
powinnost, i, *f.*
oblítek, oplatek, tku, *m.*
, oblítkowý, oplátkowý; —
m. oplatečník, a, *m.*
v. n. na peči míti, hleděti
oddati se na něco: 2.) ná-
ísluseti, přináležeti; heit,
tknání, *n.* powinnost, i, *f.*
dj. zawázaný, obligátní.
, *f.* zápis, u, *m.* list dlužní.
n dozorce; 2.) rozsudí, nad-

f. wrchnost, i, *f.*; —lich,
hnostenský, panský.
plukowník, a, *m.*
onj. ač, ačkoli.
n *v. n. fig.* wznikati, trwati.
v. zwítěziti; der —ende
itězná strana; —er, *m.* wí-
ězitel, e, *m.*
. péče, e, starost, i, *f.*
woce, e, *n*; Obst-, owocní,
—baum, *m.* owocný strom;
, —hamen, *m* skřipec,
—darre, *f.* sušírna, y, *f.*; —
n. štěpnice, e, *f.* sad owo-
ändler, *m.* owocník, a, sa-
n; —händlerin, *f.* owocnář-
; —jahr, *n* úrodný rok na
—kammer, *f.* owocnice, e,
nat, *n.* září, *m.*; —reich, *adj.*
ý; —wein, *m.* owocnowka,

, *v. n.* nacházeti se, nalé-
týkati se; —end, *adj.* pří-
nastalý
obzwar, *conj.* ač, ačkoli.
wysoké moře.

Ocher, *m.* ochra, y, *f.*
Ochs, *m.* wůl, *gen.* wola, *m.*
Ochsen-, wolowý, wolí, wolský, s wo-
ly; —auge, *n.* wolské oko; 2.) zla-
tohláwek, wku, *m.*; —bauer, *m* wo-
lař, e, *m.*; —brech, *n.* jehlice, e, *f.*
babí hněw; —fleisch, *n.* wolowina,
y, *f.*; —händler, *m.* wolař, e, wolák,
a, *m.*; —haut, *f.* wolowice, e, wolo-
wina, y, *f.*; —hirt, *m.* wolák, a, *m.*;
—kalb, *n.* býček, čka, *m.* býče, ete,
n.; —kopf, *m.* wolská hlawa; 2) *fig.*
bůwol, a, *m.*
Ochsen-mäßig, *adj.* wolowský; —mist,
m. wolský hnůj, wolowinec, nce, *m.*;
—stall, *m.* wolský chliw, wolín, u,
m; —treiber, *m* wolák, a, *m*; —zie-
mer, *m.* býkowec, wce, *m.* žíla, y,
f.; —zunge, *f.* wolowý jazyk; 2.) pi-
lát lékařský (Pfl.)
Ochsig, *adj.* wolowský, wolowatý.
Octav, *n.* osmerka, y, *f.*
Octave, *f.* oktawa, y, osmice, e, *f.*
October, *m.* říjen, jna, *m.*
Oculiren, *v a.* očkowati.
Oculist, *m* lékař oční.
Oede, *adj.* pusty, zpustlý.
Oede, *f.* paušť, ě, pustina, y, *f.*
Odem, *m.* s. Athem.
Oder, *conj.* nebo, anebo; neboli; či,
čili.
Odermenig *m.* řepčík, u, *m.*
Ofen, *m.* kamna, *pl. n.*; pec, e, *f.*;
Ofen-, pecní, u, kamen, na kamna,
na kamnech; —bank, *f.* lawice u ka-
men; —gabel, *f.* widlice, e, *f.*; —hü-
ter, *m.* peciwálek, lka, *m.*; —krücke,
f. hřeblo, a, *n.* ožeh, u, *m.*; —loch,
n. čelesten, tnu, prsk, u, *m* ústa,
pl. n; —röhre, *f.* trauba u kamen;
—ruß, *m.* saze z kamen; —setzer, *m.*
kamnář, e, *m.*; —thür, *f.* dwířka u
oder do kamen; —topf, *m.* měděnec,
nce, kamnowec, wce, *m.*; —wisch,
m. pometlo, a, *n.*
Offen, *adj.* otewřený, odemčený, o-
demknutý; 2.) *fig.* weřejný; upří-
mný; pochopný; zjewný; —bar,
adj. zjewný, zřejmý, patrný,

zřetelný; —baren, iv. wyjewitz jewiti, otewřiti; —barung, f. wyjewení; zjewení, odkrytí, n.
Offenheit, f. otewřenost; upřímnost, i, f.
Offenherzig, adj. upřímný, prostosrdečný; —keit, f. upřímnost, prostosrdečnost, i, f.
Offenkundig, adj. wůbec známý.
Offen stehen, otewřenu býti.
Oeffentlich, adj. weřejný, zjewný; 2.) obecný; —keit, f. weřejnost, obecnost, i, f.
Offizial, m. oficiál, a, m.
Offiziant, m. úřadující, ího, m.
Offizier, m. důstojník wojenský; —skorps, n. důstojnictwo wojenské; —stelle, f. důstojnictwí, n.
Offizin, f. kněhtlačitelský krám; 2.) bradírna, y, f.
Offizios, offiziel, adj. úřední.
Oeffn-en, v. otewříti; odemknauti, odmykati; odkryti; —end, adj. otwírající otwírawý.
Oeffnung, f. otwírání, odmykání, odemknutí, n. otwor, u, m.; 2.) stolice, e, f.
Oft, adj. častý; adv. často.
Oefter, adj. čaštější; öfters, adv. častěji.
Oftmal, adv. mnohokrát; —ig, adj. častý; —s, adv. často.
Oheim, m. ujec, jce; strýc, e, m.
Oehl, n. olej, e, m; —baum, m. oliwa, y, f.; —beere, f. oliwka, y, f.; —berg, m. hora oliwetská; —bild, n. obraz olejní.
Oehlen, v. a. olejem zadělati, napustiti, olejowati.
Oehl-farbe, f. olejowa barwa; —fläschchen, n. olejíček, čku, m.; —flecken, m. skwrna od oleje; —gemälde, n. olejobarwý obraz; —götze, m. trdlo, a, n.; —handel, m. obchod s olejem, olejnictwí, n.; —händler, m. olejkář, e, m.
[illegible]t, adj. olejowitý.
[illegible]dj. olejný.
[illegible]n, m. bochnice, e, opelka, y, f.; —malerei, f. olejní malba; —mühle, f. olejna, y, f.; —müller, —schläger, m. olejník, zábojník, a, m.
Oehlung, f. letzte —, poslední pomazání.
Oehlzweig, m. ratolest s oliwy.
Öhm, m. uherské wědro.
Ohne, praep. bez; krom, kromě, mimo, leč; —dem, —dies, —hin, bez toho.
Ohneweiters, adv. bez okolků, bez odkladu, hned.
Ohngeachtet, conj. ač, ačtě, třeba.
Ohnmacht, f. mdloba, y, f. omdlení, n. nestatečnost, i, f.; in — fallen omdleti.
Ohnmächtig, adj. mdlý, nestatečný.
Oehr, n. auško, a, n.
Ohr, n. ucho, a, n.; Ohr-, Ohren-, ušní, ušitý.
Ohrband, n. s. Ortband.
Oehre, f. jawor, u, m.
Ohren-bläser, m. poštěwač, pošeptawač, nadymač, e, m.; —bläserei, f. nadymačnost, utrhačnost, i, f.; —bläserin f. poštěwačka, utrhačka, y, f.; —brausen, n. šumění w uších; —klingen, n. znění, hučení w uších; —zwang, m. bolest w uších.
Ohr-eule, f. kalauš, e, m. sowa ušata. —feige, f. auf die Wange, poliček, čku, m. facka, y, f.; hinter das Ohr záušek, šku, m.; auf den Kopf, pohlawek, wku, m.; —finger, m. malík, u, m.; —gehänge, n. záušnice, e, f., —käfer, m. s. —wurm; —kissen, n. poduška, y, f.; —läppchen, n. lalaušek, lalauček u ucha, m. uchawice, e, f. —löffel, m. ušní lžička; —ring, m. náušnice, e, náuška, y, f.; —wurm, m. škwor, a, m.
Oekonom, m. hospodář, e, m.; —ie, f. hospodářstwí, n.; —isch, adj. hospodářský.
Oktober, m. říjen, jna, m.; Oktober-říjnowý.
Okuliren, v. očkowati.
Oleaster, m. česká oliwa, hlošina, y, f.
Olive, f. oliwa, y, f.; Oliven-, oliwo-

wni; —nfarbig, *adj.* oliwo-

n. olymp, u, *m.*; —iade, *f.* o-
la, y, *f.*; —isch, *adj.* o-
f.
otawa, y, *f.*
f. samoprzeň, zně, *f.*
ujec, jce, *m.*; —s, ujcowý.
nehetec, tce; ohňáč, e, *m.*
opál, u, oslepowec, wce, *m.*
zpěwohra, y, *f.*; —ist, *m.* zpě-
c, rce, *m.*; —istin, *f.* zpěwo-
i, y, *f.*; —nhaus, *n.* zpěwo-
y, *f.*
t, *f.* konání, podnikání, *n.* prá-
race, e, *f.*
v. podnikati; operowati.
us, *n.* zpěwárna, y, *f.*; —sän-
zpěwoherec, rce, *m.*
obět, i, žertwa, y, *f.*; Opfer-,
obětný; —altar, *n.* obětnice,
-kasten, *m.* f. —stock; —mann,
;nik, a, *m.*
obětowati, žertwowati.
nung, *f.* obětní řád; —prie-
obětník, a, obětující kněz;
m. obětní pokladnice; —thier,
tče obětní; —tisch, *m.* obět-
, *f.*
, *f.* obětowání, *n.*
opiát, u, *m.*
s. opium, makowé mléko.
t, *m.* odporník, a, *m.*
n, *f.* odpor, u, *m.*
swětloznalstwí, *n.* zorba, y, *f.*
m. swětloznalec, lce, *m.*
adj. swětelský, zorební,

s. swatobor, u, *m.* chrám pro-
2.) bohozwěst, i, *f.*
f. pomoranč, e, *m.*; —rie, *f.*
ančnice, e, *f.*
m, *n.* weliký hudební sbor;
dlitebnice, e, *f.*
, *n.* hudební sbor; 2.) hude-
n.
, *pl. f.* božské saudy, *pl. m.*
n. řád; 2.) zákon, u, *m.*; ře-
, *f.*; Ordens- řadu, z řádu,
w řádu, řádowý, zákonní, řeholní
—band, *n.* přepas řádu; —sbruder,
m. řeholník, zákonní bratr; 2.)
bratr z řádu; —geistlicher, *m.* zá-
konník, řeholník, a, *m.*; —kleid, *n.*
řeholní hazuka, habit; —meister, *m.*
mistr řádu; —profess, *f.* řeholní slib;
—regel, *f.* řehole, e, *f.* zákon, u, *m.*;
—ritter, *m.* rytíř řádu; —schwester,
f. sestra zákonní, zákonnice, e, *f.*
Ordentlich, *adj.* řádný, pořádný, sprá-
wný; náležitý; oprawdowý, oby-
čejný; —keit, *f.* pořádnost, i, *f.*
Ordinanz, *f.* služebná stráž.
Ordinär, *adj.* obyčejný, sprostý.
Ordination, *f.* swěcení na kněžstwo.
Ordiniren, *v. a.* swětiti na kněžstwí;
2.) předepsati, naříditi. (Medic.)
Ordn-en, *v. a.* říditi, pořádati, 2.) po-
raučeti, naříditi, nařizowati; 3.) zří-
diti, ustanowiti; —er, *m.* pořada-
tel, e, *m.*
Ordnung, *f.* řád, pořád, u, pořádek,
dku, *m.*; 2.) střída, y, *f.*
Ordre, *f.* nařízení, *n.* rozkaz, u, *m.*;
an die Ordre meine eigene. mně.
Organ, *m.* nástroj, stroj, ústroj, e,
m.; —isation, *f.* zřízení, *n.* ústroj-
nost, i, *f.*; —isch, *adj.* strojowý, ú-
strojný; —isiren, *v.* pořádati, uspo-
řadati; —isirung, *f.* pořádání uspo-
řádání, organisowání, *n.*
Organist, *m.* warhaník, a, *m.*
Orgel, *f.* warhany, *pl.*; —bauer, *m.*
warhanář, e, *m.*; —n, *v. n.* na war-
hany hrati; —pfeife, *f.* píšťala we
warhanech; —werk, *n.* warhanní
stroj, warhany.
Orient, *m.* wzchod, wýchod, u, *m.*; —
alisch, *adj.* wýchodní, wzchodní;
—iren, *v.* obezřiti se, upamotowa-
ti se.
Original, *n.* půwod; wzor, u, *m.*; pů-
wodn spis, prwopis; —, *adj.* půwo-
dn, prwotworní; —ität, *f.* půwod-
nost, *f.*
Orkan, *m.* wichr, chru, strašliwá
bauře.
Ornament, *n.* ozdoba, y, *f.*

Ornat, m. ornát, u, m. (ozdoba).
Ort, m. místo, a, n.; Örtchen, n. místečko, a, n.; einsamer —, samotný, n.; Ort-, místní; —band, n. nákončí u pošwy; am Flegel. swor, swornik, u, m.; —beschreibung, f. místopis, u, m.; —brett, n. pelest, i, f.
Orthodox, adj. f. rechtsgläubig.
Orthographie, f. f. Rechtschreibung.
Oertlich, adj. místní; —keit, f. místnost, i, f.
Ortsgericht, n. místní saud.
Ortschaft, f. místo, a, n. osada, y, wes, gen. wsi, f.
Ortscheit, v. rozpora, rozporka, y, f.
Ost, Osten, m. východ, u, m. wzchodí, n.
Oster-, welikonoční; —abend, m. welikonoční swatwečer; —blume, f. wětrnice, e, f.; —ei, n. kraslice, e, f.; —fest, n. welikonoční hod Boží, welikonoc, i, f.; —faden, m. mazanec, nce, welikonoční bochníček.
Oesterlich, adj. welikonoční.
Ostern, pl. welikánoce, i, welikonoce, pl. f.
Oster-tag, m. welikonoční den; —woche, f. welikỳ, swatỳ týden.
Oestlich, adj. wzchodní, wýchodní.
Ostsee, f. baltické moře,
Ostwärts, adv. na wýchod, k wýchodu.
Oesterliren, v. drhati, chwíti se.
Otter, f. ještěr, a, m.; 2.) wydra, y, f.; Ottern-, ještěrč, wydrowý.
Oval, adj. wejčitý.
Oxhoft, n. půldruhowědrák, u, m.
Oxhs, n. kyseličník u, m.

P.

Paar, n. pár, u, m. dwé, n. suda, y, f.; adj. sudý; několik.
Paaren, v. párowati, družiti; sich —, se, pojimati se.
adv. několikrát.
Paarung, f, párowí, n.
Paarweise, adv. w páru, po páru, po dwau.
Pabst, m. papež, e, m.
Päbstlich, adj. papežský.
Pabstthum, n. papežstwí, n.
Pacht, m. pronájem, jmu, m.; Pachtnájemní; —bauer, m. nájemní sedlák,
Pachten, v.a. najmauti, najímati, pronajmauti.
Pächter, m. nájemce, e, najemnik, a, n.; —in, f. nájemnice, e, f.
Pacht-geld, n. nájemné, ého, n. nájemní peníze; —gut, n. pronajatý statek; —herr, m. pronájemník, a, m.; —schilling, m. nájemní suma; —weise, adv. nájemně, nájemním způsobem.
Pack, m. balik, u, m; 2.) n. slota, bolota, y, f.
Päckchen, n. balíček, čku, m.
Packen, v. popadnauti, chapnauti; 2.) ukládati; 3.) sich —, kliditi se.
Packfong, m. nowokow, u, m.
Packgeräth, n. zawazadla, pl.
Packet, n. swazek, zku, uzlík, u, m.
Pack-haus, n. wážnice, e, f. nákladní dům; —knecht, m. nakladač, e, a; —leinwand, f. režné plátno, lokteše; —papier, n. zábalní papír; —pferd, n. nákladeční kůň; —sattel, m. saumarské sedlo; —stock, m. tlusť, u, m.; —tuch, n. ſ. —leinwand; —wagen, m. wůz na zboží.
Pact, m. ſ. Vertrag.
Pädagog, m. ſ. Erzieher.
Paff, interj. buf, buf.
Paffen, v. n. baffati, bafnauti.
Page, m. panoš, e, panoček, čka, m.
Paginiren, v. stránkowati.
Pagode, f. pagoda, y, f.
Pallaſch, m. palaš, e, m.
Pallaſt, m. palác, e, zámek, mku, m.
Palliſade, f. koli, m.
Palm-, palmowý; —baum, m. palmowý strom, m. palma, y, f.
Palme, f. palma, y, f.; 2.) paupě, ěte, ete, n, m.; 3.) kotátka, pl. n.; 4.) dlaň, ě, f.

g, m. kwětná neděle.
m. ratolest, wětew pal-
koťátka, pl. n.
n. oběžni spisek.
poliwka chlebowá.
wšeobecný prostředek.
orauhew, hwe, f. praporec,

panchart, a, m.
kwas, u, m.
n. swětozor, u, m. pano-

nus, m. Wšeslowanstwí,
anstwo, a, n.; —iſtiſch, adj.
nský.
Panſterrad, n. hubenáč,

n. Pantherthier, n. lew-
dal, a, m.
n. pantofel, fle, m.; —holz,
rku, m.
bryndanina, y, f.
brně, ě, f. brnění, n.; —
železná košile, osnir, e, m.;
m. brnir, e, m.
. a. w brnění oditi; gepan-
lbat, odénec, nce, m.
:, n. brněnec, nce, m.
piwoňka, y, f.
otec, tce, m.
s. papaušek, ška, m.; Pa-
apauškowý.
papir, u, m.; —en, adj. pa-
—fenſter, n. okno papiro-
ld, n. papirowé peníze; —
s. obchod s papírem; —händ-
papirník, a, m.; —laus, f.
nihowní; —macher, m. pa-
, m.; —macherin, f. papír-
f.; —mühle, f. papirna, y, f.;
f. nůžky na papír; —ſtaude,
wý keř.
papeženec, nce, papežník,
erei, f. papeženstwí, pape-
n.; —iſch, adj. papeženský,
y.
kaše, e, f.; 2.) — der Buch-
maz, u m. kli, n.; 3.) slepen-

Pappel, f. wysoký sléz.
Pappel, f. —baum, m. topol, e, m.;
Pappel-, slezowý; topolowý.
Pappelroſe, f. sléz růžowý.
Pappelweide, f. linda, y, f.
Pappen, adj. lepenkowý.
Pappen, v. n. papati; 2.) v. a. kaši
dáwati; 3.) lepiti.
Pappen-deckel, m. lepenka, y, f. deska
z lepenky; —ſtiel, m. fig. hračka,
y, f; um ein —, za babku, za ba-
latku.
Pabſt, u. ſ. w. ſ. Pabſt.
Par, paren, ſ. Paar, paaren.
Parabel, f. podobenstwí, n.
Parade, f. paráda, y, f.; —bett, n. ho-
nosní oder parádní lože; —ſtück, n.
honosní kus.
Paradies, n. raj, e, m.; —-, rajský, rá-
jowý; —apfel, m. rajské jablko; —
iſch, adj. rajský; —vogel, m. rajský
pták.
Paradiren, v. ozdobně se ukázati, blý-
skati se.
Paralell, adj. rownoběžný.
Paraſol, n. ſ. Sonnenſchirm.
Parce, Parze, f. sudice, e, f.
Pardel, Parder, m. ſ. Panther.
Pardon, m. milost, i, f. smilowání, n.;
—iren, v. smilowati se, milost u-
děliti.
Parentation, f. ſ. Leichenrede.
Parere, n. zdání, n.
Parforce, adv. mermomocí, silau.
Parien, pl. stejné spisy.
Pariren, v. wyhnauti se; 2.) sa-
diti se.
Park, m. park, u, m.
Parlament, n. parlament, u, m. sněmo-
wna, y, f.
Parole, f. heslo, a, n.
Paroxismus, n. třeštiwost, i, f.; tře-
štiwá chwile, f.
Part, m. díl, podíl, u, m. částka, y,
f.; 2.) strana, y, f.
Partei, Partie, f. kus, u, m.; 2.) stra-
na, y, f.; 3.) im Kriegswesen, wpád,
u, m.; —gänger, m. kořistník; 2.)
stranník, a, přiwrženec, nce, m.

—isch, *adj.* stranný; —lichkeit, *f.* strannost, i, *f.*; —los *adj.* bezestranný, nestranný.

Partie, *f.* částka, y; 2.) společnost, i, *f.*; partiell, *adj.* částečný.

Partikel, *f.* kausek, sku, *m.*; částice, e, *f.*

Partikulär, *adj.* částeční, zwláštní.

Partisane, *f.* halapartna, y, *f.*

Partitur, *f.* partitura, y, *f.*

Pasch, *m.* pas, e, *m.* násoba, y, *f.*; —en, *v. n.* kostkowati; 2.) *fig.* paòowati, zapowězené wěci tajně přinášeti.

Pascha, *m.* baša, y, *m.*

Pasquill, *n.* paskwil, u, *m.* potupný spis; - ant, *m.* paskwilant, a, hanliwec, wce, *m.*

Paß, *adj.* přihodný; zu —, w hod.

Paß, *m.* (v. Pferd), klus, mimochod, jinochod; 2.) prosmyk, u, *m.* úžina, y, *f.*; 3.) *fig.* průwodní list.

Passage, *f.* průjezd, u, *m.*; —ier, *m.* pocestný, ného, *m.*

Passatwind, *m.* pasátní ob. živý wítr.

Passen, *v. n.* im Spiele, nehrati; warten, čekati, počkati, pozor dáti; lauern, číhati, 2.) hoditi se; přináležeti; 2.)měřiti.

Passend, *adj.* slušný, způsobný, shodný.

Passer, *m.* čekatel, e, *m.*

Paß-gang, *m.* klus, jinochod, mimochod, u, *m.*; —gänger, *m.* jinochodník, mimochodník, a, *m.*

Passieren, *v. n.* projiti, minauti; 2.) das passirt, to ujde, projde; 3.) drženu býti; 4.) hoditi se, udati se.

Passierzettel, *m.* průwodní ob. cestowní list.

Passion, *f.* umučení, utrpění, *n.*; 2.) wášeň, šně, náružiwost, i, *f.*; —sblume, *f.* mučenka, y, *f.* kwět pašijowý.

Passiren, *v.* projiti; procházeti; minauti.

Passiv, *adj.* trpný, nečinný; —schuld, *f.* skutečný dluh.

Paßport, *m.* propusta, y, *f.* průwodní list.

Pastell, *m.* tužka, y *f.*; —farben, *pl.* suché barwy; —malerei, *f.* tužková malba.

Pastete, *f.* paštyka, y, *f.*

Pastinake, *f.* paštrnák, u, *m.*

Pastor, *m.* pastor, a, *m.*; —at, *n.* pastorstwí, *n.*

Patent, *n.* otewřený list; 2.) wýsadní list.

Pater, *m.* páter, a, duchowní, iho, *m.*; —noster, *n.* Otčenáš, e; 2.) růženec, nce, *m.*

Pathe, *m.* kmotr, a, *m.*; otec křestní; 2.) i. Täufling.

Pathen-geld, —geschenk, *n.* peníze do wínku.

Pathetisch, *adj.* wášniwý, náružiwý.

Pathin, *f.* kmotra, y, *f.*

Pathos, *n.* wážnost, i; wášeň, šně, *f*

Patient, *m.* nemocný, ého, *m.*; —in, *f.* nemocná, é, *f.*

Patriarch, *m.* arciotec, tce, patriarch, a, *m.*; —alisch, *adj.* arciotcowský, patriarchální; —at, *n.* arciotcowství, *n.*

Patrimonialgericht, *n.* wrchnostenský, patrimoniální saud

Patriot, *m.* wlastenec, nce, *m.*; —in, *f.* wlastenka, y, *f.*; —isch, *adj.* wlastenecký; —ismus, *m.*; wlastenectwí, *n.*

Patrize, *f.* patrice, e, *f.*

Patrizier, *m.* měšťanošlechtic, e, *m.*

Patrolle, **Patrull-e**, *f.* ponůcka, hlaska, y, *f.*; zu Fuß obchod; zu Pferd, objezd, u, *m.*; —iren, *v.* pomocowati, obcházeti, objížděti.

Patron, *m.* podpůrce; ochránce, e, *m.*; Kirchen —, podací pán; —at, *n.* podací prawo.

Patrone, *f.* patrona, rána, y; 2.) wznětnice, e, *f.*

Patrontasche, *f.* kulownice, e, *f.*; tobolka na rány.

Patsch, *interj.* plesk, bác; žbluň, bluňk.

Patsche, *f.* placák, u, *m.*; 2.) Kinderſp., pac, ručka, y, *f.*

. s. plesknauti; 2.) v. a. 3.) plácati.
m. ploskonoh, a, m.; ple-, y, f.
plaskati; —ereti, f. plaskazanice, e, f.
. wypinačný, pánowitý.
wlaský buben, kotly, pl.; a wlaské bubny tlauci; —r, ik, a, m.
m. úhrnné, ého, n. úhrnní
v. a. tlauci, roztlaukati; 2.) eti.
přestáwka; odpočiwka, y, v. n. přestati.
. duran. pawián, a, m.
m. an Häuſern, přistawek, in Gärten, besídka, y, f.
ola, smůla, y, f.; —baum, hre; —brenner, m. smolař, draták, m. nasmolená dratew; a. smulu páliti; —er, m. , m.; —fačel, f. smolnice, olná ſpochodeň; —hut, m. u, m.; —hütte, f. smolárf. smolnatý; smolný.
, —můze, f. smolní čepice, , e, f.; —kranz, m. smolník, molný wěnec; —nelke, f. a, y, f.; —reich, adj. smolſchwarz, adj. jako smola rany; —tanne, f. smrk, u, a, y, f.
eš, m. smolnice, e, f. smel-
edál, u, m.
sprostomudrák, a, m. f. bě; —ereti, f. sprostomu-n.; —iſch, adj. sprosto-
školní sluha.
uka, y, f. trápení, saužení, m. v. mučiti, trýzniti, trápiti, —er, m. mučitel, e, m.; mučení, n.
adj. trapliwý; 2.) utrpný; Bericht, útrpné právo; —e
Unterſuchung, hrdelní wyšetrowání; 3.) přikrý, přikorný, trapný, —keit, f. trapliwost, přikornost, i, f.
Peißker, m. pyskoř, e, m.
Peitſche, f. bič, praskač, e, m.; —n, v. bičowati, mrskati; —nhieb, m. šwihnutí, mrsknutí, n.; —nſtiel, m. bičiště, n.
Pelikan, m. nenasyt, šediper, a, m.; 2) zubotah, u, m.
Pelz, m. kožich, u, m. čuba, y, f. 2.) kožešina, y, f.; Pelz-, kožišní, kožichowý.
Pelzen, v. f. prügeln; 2.) štěpowati, (bei Bäumen).
Pelzhändler, m. kožišník, a, m.
Pelzig, adj. kožešinatý, kožišný.
Pelz-kirſche, f. chrupeňka, y, f.; —kragen, m. labutinka, y, f.; —mütze, f. koženná čepice.
Pelzreich, n. wrub, u, m.
Pelzwerk, n. kožešina, y, f.
Pendel, n. kýwadlo, u, n.; —uhr, f. hodiny s kýwadlem.
Pennal, n. pauzdro na péra, n. pernice, e, f.
Penſion, f. wyslaužilost, i, f. výslužné, ého, n.; —iren, v. wysluhowati.
Pergament, n. pergament, bělpuch, u, m.; —en, adj. pergamentowý, bělpuchowý; —macher, m. pergamentník, a, bělpuchař, e, m.
Periode, f. doba, y, čas, wěk, u, m. lhůta, y, f.; 2.) složená sada; —iſch, adj. periodický, občasný, wýčasný.
Peripherie, f. kruhowý okolek.
Perkuſſionsgewehr, n. ručnice náražní.
Perl-, perlowý, adj.; —birn, f. medowka, y, f.
Perle, f. perla, y, perle, e, f.
Perlen, v. perliti se, perlowati.
Perlen-fänger, —fiſcher, m. perelník, a, m.; —fang, m. —fiſcherei, f. perelnictwí, n.; —händler, m. obchodník w perlách; —muſchel, f. škoble perlonosná; —reich, adj. perelnatý; —ſchmuck, m. ozdoba z perel, f. perlowce, wce, m.

Perl-farbig, *adj.* perlobarwý; —gerste, —graupe, *f.* perlowé krupky; —hirse, *f.* wrabí símě, *n.* kamejka, y, *f.*; —huhn, *n.* perlička, perlowka, y, *f.*; —mutter, *f.* matice perlowá; —schrift, *f.* drobňaunké písmo.
Peroriren, *v.* řečniti.
Perpendik-el, *m.* kýwadlo, a, *n.*; kolmice, e, *f.*; —ulár, *adj.* kolní, kolmý.
Perücke, *f.* wlasenka, y, *f.*; —nmacher, *m.* wlasenkář, e, *m.*; —nstock, *m.* hlawonoš, e, *m.*
Persifl-age, *f.* zahanbení, *n.* posměch, u, *m.*; —iren, *v.* zahanbiti koho, posmíwati se komu.
Persing, *m.* okaun, a, *m.*
Person, *f.* osoba; 2.) postawa, y, *f.*; hüsch von Person, hezký tělem; Person-, Personal-, osobní; —ale, *n.* osoby, *pl. f.*; —alexekution, *f.* wedení exekuce na osoby.
Personalien, *pl.* osobnosti, *pl. f.*
Persönlich; *adj.* osobní; —keit, *f.* osobnost, i, *f.*
Perspectiv, *n.* s. Fernrohr, —e, *f.* zhlídnost, *f.*; —isch, *adj.* zhlídný.
Pertinenzien, *pl.* přináležitost, i, *f.* poboční kusy.
Pest, *f.* mor, u, *m.*; morowá rána; unter d. Viehe, pád dobytčí; Pest-, morowý, morní, nakažliwý; —ähnlich, *adj.* morowitý; —beule, *f.* morowá baule, hlíza; —haus, *n.* mornice, e, *f.*
Pestilenz, *f.* s. Pest; —ialisch, *adj.* morowý, morní; —kraut, *n.* jestřabina, y, *f.*; —vogel, *m.* kopřiwník, u, *m.*
Pestzeit, *f.* čas morní.
Petarde, *f.* páka, y, *f.*
Peterschierling, *n.* kozí pysk, *m.* tetlucha, y, *f.*
Petersilie, *f.* petržel, petružel, e, *f.*; Petersilien-, petruželowý, petruželní.
Petition, *f.* žádost, i, *f.*
Petschaft, *f.* Petschier, pečeť, i, *f.*; Pet-
... pečetní.
...n, *v.* pečetiti, zapečetiti.
...echer, *m.* pečetník, u, *m.*

Petz, *m.* nedwěd, a, *m.*
Petze, *f.* čubka, y, psice, e, *f.*
Pfad, *m.* pěšina, stezka, y, *f.* chodník, u, *m.*
Pfaffe, *m.* pop, a, *m.*; Pfaffen-, popowský; —nbaum, *m.* brslen, u, *m.*; —nfeind, *m.* kněžotepec, pce, *m.*
Pfahl, *m.* kůl, *genit.* kolu, slaup, u, *m.*; Pfahl-, kolowý, kolní; —bau, *m.* s. —werk; —eisen, *n.* železný kůl.
Pfählen, *v. a.* tyčiti, koly wrážeti, zarážeti; 2.) am Pfahl stecken, wraziti, strčiti na kůl.
Pfahlholz, *n.* kolík, u, *m.*; *dim.* kolíček, čku, *m.*
Pfahlwerk, *n.* kolí, *n.*
Pfeidler, s. Trödler.
Pfalz-graf, *m.* falc-hrabě, ěte, *m.*; —gräfin, *f.* falc-hraběnka, y, *f.*; —gräflich, *adj.* falc-hraběcí; —grafschaft, *f.* falc-hrabstwí, *n.*
Pfand, *n.* záwdawek, wku, základ, zatoh, u, *m.* zástawa, y, *f.*; Pfand-, zástawní; —brief, *m.* zástawní list.
Pfändbar, *adj.* zajímatelný; 2.) zastawitelný.
Pfänden, *v. a.* stawiti, zastawiti, zajmauti, do zástawy wzíti.
Pfänderspiel, *n.* hra w zástawy.
Pfand-gläubiger *m.* zástawní wěřitel —herr, *m.* zástawník, a, *m.*; —haus *n.* zástawna, y, *f.*; —recht, *n.* zástawní práwo; —schaft, *f.* zástawa, y, zástawnost, *f.*; —schuldner, *m.* zástawující, iho, *m.*
Pfändung, *f.* zábawa, y, *f.*; zájem, jmu, *m.*; Pfändungs-, zástawní, zájemní.
Pfandweise, *adv.* zástawně.
Pfanne, *f.* pánew, nwe, pánwice, e, *f.*; *dim.* pánwička, y, *f.*; kuthán, u, pekáč, e, *m.*
Pfannen-, pánewní, pánwiční, u pánwe; —flicker, *m.* pánwičkář, e, *m.*, —schmid, *m.* plechař, e, pánewník, a, *m.*; —stiel, *m.* držadlo u pánwe.
Pfannkuchen, *m.* switek, tku, *m.*
Pfarr-, farský, farní, s farau, farářský, pro faru, fary; —bezirk, *m.* farní okres.

farret, *f.* fara, y, *f.*
m. farář, e, m.; Pfarrer-,
.
ářův. *f.* plat na faráře; —haus,
y, *f.* farní dům; —hof, m.
rní; —kind, n. farník, osad-
dušník, a, m.; osadnice, e,
he, *f.* farní kostel
páw, a, m.; Pfauen-, páwo-
ří.
ige, n, pawí oko; —feder, *f.*
ro; —schwanz, m. pawí ocas.
te, *f.* páwice, e, *f.*; —taube,
y, *f.*; 2.) holub třesavý.
. pepř, e. m.; Pfeffer-, pe-
—baum, m. pepřák, u, m.;
lýko větší; —büchse, *f.* pe-
y, *f.*; —gurke, *f.* okurky z
—kraut, n. čábr, u, m.; —ku-
pernik, peprník, u, m.; —
m. pernikář, e, m.; —münze,
peprná.
r. *a.* pepřiti, opepřiti; ge-
adj. peprný, pepřený; per-
r. n. pepřeti, čpíti jako
wamm, m. kozák, u, m.; —
n. pepřík, a, m.
trubka, y, *f.*; in d. Wachs-
, buňka, y. *f.*; 2.) zum Rau-
rmka, y, *f.*; 3.) in d. Muſik,
y, *f.*
r. ficeti, fučeti; 2.) pískati,
ati; 3.) mit dem Munde. hví-
dýmkový, s dýmky, na dým-
dýmky, na píšťaly, u dýmky,
ky; —topf, m. lulka, y, f.; —
m. dýmkař, e, m.
m. piskač, e, hwizdák, a, m.;
pištba, y, *f.*
ange, *f.* owčák, a, m.
. šip, u, m. šipka, střela, y,
il, šípový, střelový; —artig,
powitý.
m. pilíř, e, sloup, u, m.; Pfei-
ezipilíři, mezislaupní; —spie-
. zrcadlo mezislaupní.

Pfeil-kraut, n. střilowka, y, *f.*; —wur-
zel, *f.* kolní kořen.
Pfennig, m. penize, e, m.; 2.) widen-
sky, ého, m.; —fuchser, m. skrblík,
wydřiduch, a, m.; —kraut, n. peni-
zek, zku, m.
Pferch, m. mrwa, y, *f.*
Pferche, *f.* ohrada, y, *f.* výběh, u, m.
stání, n.
Pferchen, v. n. káleti; 2.) v. a. das
Feld, mrwiti; 3.) die Schafe —, rau-
howati owce.
Pferchlager, n. rauh, u, m.
Pferd, n. kůň, *gen.* koně, m.; Pferd-,
koňowý, koní, koňský.
Pferde-arzt, m. koňský lékař; —decke,
f. čabraka, popona, y, *f.*; —fleisch,
n. konina, kobylina, y, *f.*; —frohne,
f. tažná robota; —futter, n. obrok,
u, m.; —geschirr, n. pochwy, chámy,
pl.; —gurt, m. podprsh, u, m. pod-
pěnka, y, *f.*; —haar, n. žině, e, hři-
wa, wlasina, wlašina, y, *f*; —han-
del, m. koniřstwí, koňářstwí, n.; —
händler, m. koňař, koníř, e, m.; —
haut, *f.* konina, y, *f.* koňská kůže.
Pferde-knecht, m. koňák, a, pacholek
od koní, m.; —kopf, m. koňská hla-
wa; —leine, *f.* oprať, í, *f.*; —mist, m.
koninec, kobylinec, nce, m.; koňský
hnůj; —nuß, *f.* chrapáč, e, m.; —
schwemme, *f.* brod pro koně; —stall,
m. komirna, koňowna, y, *f.*; —ver-
leiher, m. půjčowatel koní; —zeug,
n. pochwy, *pl.*; —zucht, *f.* chowání
koní; 2.) koňařstwí, n.
Pfiff, m. hwizd, u, m. hwizdnuti, za-
pisknutí, n.; 2.) *fig.* úskok, u, m.
Pfifferling, m. kozák, u, m
Pfiffig, *adj.* úskočný, wybraný, chy-
trácký; —er Mensch, chytrák, a, m.
Pfingst-, swatodušní, letniční; —abend,
m. swatwečer před swatodušními
swátky.
Pfingsten, *pl.* letnice, *pl.* swatodušní
swátky.
Pfingst-fest, n. swatodušní, letniční
hod boží; —feiertag, m. swatodušní
swátek; —vogel, m. wlha, y.

Pfipps, *m.* tipot, ptu, tipec, pce, třpit, u, *m.*

Pfirſich, *m.* broskew, kwe, *f.*; Pfirſich-, broskowý, broskewni: —baum, *m.* broskew, kwe, *f.*; —blüte, *f.* broskewní kwět; —fern, *m.* broskowá pecka.

Pflanz-bar, *adj.* saditelný; —beet, *n* planiště, *n.*

Pflanze, *f.* bylina, zelina, rostlina, y, *f.*; 2.) sazenice, e, *f.*

Pflanzen, *v. a.* saditi, štípiti, sázeti; einen Garten —, založiti zahradu; 2.) *fig.* die Fahne wohin —, praporec zaraziti; die Kanonen auf etwas —, děla na něco zatáhnauti.

Pflanzen-, bylinní, bylinowý, rostlinní, rostlinowý; —beet, *n.* záhon pro sazenice; —reich, *n.* bylinstwo, rostlinstwo, a, *n.*

Pflanzer, *m.* štěpitel, stěpař, e; 2.) osadník, a, *m.*; Pflanzer-, štěpitelský, štěpařský.

Pflanzgarten, *m.* semeniště, planiště, *n.* štěpnice, e, *f.*

Pflanzſchule, *f.* semeniště.

Pflanzſtadt, *f.* osada, y, *f.* osadiště, *n.*

Pflanzung, *f.* štípení, sázení, *n.*; 2.) osada, y, *f.*

Pflaſter, *n.* přílep, u, přílepek, pku, *m.*; 2) dlažba, y, *f.* dluždění, *n.*; — legen, dlažiti, dlaždíti; Pflaſter-, přílepní, dlažební.

Pflaſterer, *m.* dlažič, e, *m.*

Pflaſtern, *v. a.* dlažiti, dláždíti.

Pflaſter-ſtein, *m.* dlažební kámen; — treter, *m.* hlatošlap, dlažbošlap, tulák, a, zahaleč, e, *m.*

Pflaume, *f.* sliwa, y, *f.*

Pflaumen-, sliwowý, šwestkowý; — artig, *adj.* sliwowitý, šwestkowitý; —baum, *m.* sliwa, y, *f.*; —mus, *n.* powidla, *n. pl.*

Pflegebefohlen, *adj.* k wychování

strowání, šetření, pěstovjící, opatrowaný, pěstaunský; —ältern, *f.* opatrowní rodiče; —kind, *n.* chowanec, nce, *m.* schowanka, y, *f.*; —mutter, *f.* pěstaunka, y, *f.*

Pflegen, *v. a.* opatrowati, hlídati, šetřiti; 2.) hleděti, howěti; 3.) obyčej miti, zwyknauti.

Pfleger, *m.* zpráwce, e; 2.) opatrownik, a; 3.) pěstaun, a, *m.*; —in, *f.* pěstaunka, chowatelka, y, *f.*

Pflege-ſohn, *m.* chowanec, nce, *m.*; — —tochter, *f.* chowanka, y, *f.*; —vater, *m.* pěstaun, a, *m.*

Pflegtich, *adj.* opatrný, šetrný.

Pflegling, *m.* svěřenec, chowanec, nce, *m.*

Pflicht, *f.* powinnost, i, *f.*; Pflicht-, powinnostní; powinowaný; —brüchig, *adj.* powinnost rušící; —gemäß, *adv.* powinně, dle powinnosti; —ig, *adj.* powinen, powinowán; — leiſtung, *f.* složení přísahy; —los, *adj.* nepowinný; —mäßig, *adj.* powinný, dlě powinnosti; —mäßigkeit, *f.* powinnost, *f.*; —teil, *m.* powinný díl; —vergeſſen, *adj.* na powinnost zapomělý; —widrig, *adj.* odporný powinnosti.

Pflock, *m.* kůl, *gen.* kolu, kolík, u, *m.* Pflöckchen, *n.* kolíček, čku, *m.*

Pflöcken, *v.* kolíkem přibiti, přikoliti.

Pflücken, *v. a.* škubati, trhati, utrhnauti; přebírati; čkáti; Obſt —, česati owoce.

Pflug, *m.* pluh, u, *m.*; Pflug-, plužní, poplužný, poplužní; —bar, *adj.* orný; —eiſen, —meſſer, *n.* krajidlo, a, *n.*

Pflügen, *v.* orati; —er, *m.* oráč, e, *m.*

Pflug-hacken, *m.* nákolesník, u, *m.*; — kehre, *f.* sauwrať, úwrať, i, *f.*; —ochs, *m* pluží wůl; —rad, *n.* pluží kolečko; —reute, *f.* otka, y, *f.*; —ſchar, *f.* radlice, e, *f.* lemeš, e, *m.*; —ſterze, *f.* těhle, e, *f.*; —wende, *f.* sauwrať, úwrať, i, *f.*

Pforte, *f.* brána, y, *f.*; die ottomaniſche Pforte, otomanská brána, porta

n. wrátný, eho, m.; -in, f
é, f.
ošňa, plocha, y, f.; 2.) we-
f.
. tlapka, pracinka, nožka,

lapa, dlapa, pracna, pra-
.
. Pfrieme, f. sídlo. a, n.;
Acker, chobot, klin, u, m.;
z. —enförmig. adj. šidlowi-
raut, n. s. Ginster.
:opfen, m. zátka; 2.) při-
. f.
v. a. pěchowati, cpáti; 2.)
ti; 3.) štěpiti, štěpowati;
štěpař, e, m; —er-, štěpař-
ěpný; —messer, n. štěpowací
wachs, n. s. Baumwachs; —
n. wýwrtka, y, f.
f. prebenda, y, f. nadání, n.;
. nadanec. nce, m.
v. n. prskati, chuchati.
. močidlo, a, bahniště, n.
močál, u, m.
. poduška, y, podhlawnice,

tepfe, f. kozák, a, m.
erj. fi, fuj.
. libra; 2) Talent, hriwna,
Pfund-, liberní; —apfel, m.
, e, m.; —birn, f. libernice,

adj. liberní.
ber, n. podešwice, e, f.; —
f. podšew z podešwice; —
adv. na libry, po librách.
f. chowit, u, m.
n, v. kadautiti, břiditi, hudlo-
motchati; —er, m. hudlař, e,
kadaut, prták, a, m.; —erei,
autstwí, hudlowání, n.
. lauže, kaluze, e, kalužina,
—nwasser, n. woda z lauže, lu-
a, y, f.
z, adj. naskrz mokrý.
ten, n. zjew, objew, u, m.
ie, f. j. Fantasie.
n, n. prelud, u, m.

Pharaonsmaus, f. promyka, y. f.
Pharis-äer, m. faryzeus, zea, m.; —äisch, adj. faryzejský; —äismus, m. faryzejstwí, n.
Pharmacie, f. lékárnictwí, n. lékárnické umění.
Phase, f. proměna, y, f.
Philantrop, m. lidomil, a, m.
Philharmonisch, adj. hudbolibý.
Philolog, m. filolog, a, m.; —ie, f. filologie, e, f.
Philosoph, m. libomudřec, drce, m.; —ie, f. libomudrctwí, n.; —iren, v. n. mudrowati; —isch, adj. libomudrcký.
Phlegma, n. wodnokrewnost, f.; —tisch, adj. wodnokrewný.
Phönix, m. samolet, a, ohniwáček, čka, m.
Phosphor, m. kostík, u, m.; Phosphorkostikowý, adj.
Phrase, f. průpowěd, i, f. způsob mluwení.
Physik, f. silozpyt, siloskum, u, m.; —er, m. fysik, a, silozpytec, tce, m.; —alisch, adj. siloskumný; —er-, m. silozpytecký, siloskumny, adj.
Physiognom-ie, f. pohled, u, m. twář, twárnost, i, f.; —ik, f. twářeznanstwí, n.
Physisch, adj. fizický.
Pianoforte, n. fortepiano, a, n. milozněna, y, f.
Pichen, v. a. smoliti, posmoliti.
Pickel-häring, m. šašek, ska, kašpárek, rka, m.; —haube, f. přilbice, e, f. šišák, u, m.
Picken, v. ďobati, klwati.
Picket, n. pikét, u, m.
Piedestal, n. podstawa, y, f.
Pietist, m. swatáček, čka, swataušek, ška, m.; —erei, f swatáčstwí, n.
Pikant, adj. perný, stiplawý, ostrý.
Pike, f. kopí, n. sudlice, hrále, e, pika, y. f.
Pikenir, m. kopiník, a, m.
Pilger, Pilgrim, m. pau
Pilger-, pautnický; —
. f; —fahrt, f. pauť,

ni, s.; —flaſche, f. láhew tykwowá; —ſchaft, f. putowání, s.; —ſtab, m. hůl poutnická.

Pille, f. pilule, e, pilulka, y, f.

Pilot, m. ſ. Steuermann.

Pilz, m. hřib, u, m.

Pimpelmeiſe, f. mlynářiček, čka, m.

Pimpernuß, f. pistacie, e; 2.) klokočka, y, f.

Pimpinelle, f. bedrník, u, m.

Pinguin, m. tučnice, e, f.

Pinelle, f. pinela, y, f.

Pinne, f. cwok, u, m.

Pinnholz, s. krušina, y, f.

Pinſel, m. štětec, tce, m.; 2.) von Borſten, štětka, y, f.; 3.) fig. láka, laula, y, traup, hňup, a, m.

Pinſelmacher, m. štětkář, e, m.

Pinſeln, v. a. mazati; 2.) v. n. kňaurati, skuhrati.

Pinte, f. pinta, y, f.

Pionier, f. hradebník, a, m

Pipen, v. n. piskati, pištěti.

Pipplerei, f. páračka, y, f.

Pipps, m. tipec, pce, tipet, ptu, m.

Piraß, m. chlíšť na udici.

Pirolt, m. wlha, y, f.

Piſſe, f. scánky, pl. moč, e, m.

Piſſen, v. močiti, scáti.

Piſtopf, m. ſ. Nachtgeſchirr.

Piſtazie, f. pistacie, e, f.

Piſtole, f. pistole, e, f.; —nhalfter, f. pauzdro na pistole; —ſchuß, m. výstřel z pistole.

Pitſche, f. korbel, e, m.

Placiren, ſich, v. umístiti se.

Plack-en, v. n. bauchati, stříleti; 2.) třeniti; 3.) fig. týrati; —er, m. bauchnutí, n. 2.) kaňha, y, f.: 3.) tyrač, e, m.; —erei, f. týrání, n.

Plage, f. sauženi, trápení, n. muka, y, f.; —geiſt, m. trapitel, trapič, e, m; —n, v. a. mučiti, saužiti, týrati, trápiti; —nd, tejrawý, trapliwý; —r, —teufel, m. trapič, e, m.; —rin, f. trapička, y, f.

Plagiat, n. spisowatelská krádež.

Plan, adj. rowný; 2.) fig. jasný, pojemný, pochopný.

Plan, m. planina, rowina, y, f.; 2.) náwrh, u, m.

Plane, Plahne, f. plena, y, f.

Pläne, f. planina; rowina, y, f.

Planet, m. planeta, y, bludice, obežnice, e, f.; —enleſer, m. hwězdočet, planetník, a, m.

Planiren, v. a. planiti, plano dělati, rownati.

Planke, f. plaňka, y, f.

Plankwerk, n. oplaňkowání, n.

Plan-los, bez záměru; 2.) bez náwrhu; —mäßig, záměrně, dle náwrhu.

Planſchen, Plantſchen, v. n. šplíchati, šplechtati.

Plapperer, m. darmotlach, a, brepta, y, tlachač, e, m.

Plapperei, f. tlachání, breptání, n.

Plapperhaft, adj. tlachawý, žwawý; —igkeit, f. tlachawost, žwawost.

Plappermaul, n. ſ. Plapperer.

Plappern, v. n. žwatlati, tlachati, žváti.

Plappertaſche, f. ſ. Plapperer.

Plärrange, n. oko krhawé.

Plärrängig, adj. krhawý, slzawý brlooky.

Plarre, f. neštowice, e, f.

Plärre, f. tlama, y, f.

Plärren, v. n. bečeti.

Plärrmaul, n. bečan, u, m.

Plaſtik, f. sošnictwi, n.

Platina, n. platik, u, m.

Plätſchern, v. šplíchati, šplechtati.

Platt, adj. plochý, ploský; fig. platt Wahrheit, sprostá, čistá prawda.

Plattdeutſch, adj. dolnoněmecký.

Platte, f. cihlička, y, f.; 2.) am Kopfe, lysina, y, f.: 3.) der Geiſtlichen, pleš, e, f.; 3.) plotna, y, f.; 4.) mělká misa.

Platteiſen, n. želízko do cihličky.

Platten, Plätten, v. n. zplaskanuti, 2.) v. a. spleskati, spleštiti.

Plätter Plattner, m. platnéř, e, m.

Platterdſe, f. cizrna, y, f.

Platterdings, adv. zhola, zprosta.

, *m.* chodidlo, a, *n.*; ploska
2.) ploskanohák, a, *m.*
ig, *adj.* ploskonohý.
, *f.* ploska, y, plochost, *f.*
ſig, *adj.* plochonohý; —laus,
ka, y, *f.*; —naſe *f.*, ploský
-naſig, *adj.* ploskonosý.
m. platnéř, plechař, e, *m.*
plesk; 2.) líz, u, *m.* liha,
.) misto, a, *n.*; Platz-, místní;
r, *m.* plachetník, *m.*; —bůchle,
hačka, y, *f.*
v. n. pleskati; 2) praskati;
ichati, pukati.
v. a. pleskati, bauchati.
ſel, *f.* praskací kaule; —pul-
praskawý prach, *m.*; —regen,
wec, wce, přiwal, u, *m.*; —
-Buch, *n.* kniha na směnky

. hádawý, plácawý, tlachawý
r, *m.* pleskač, darmožwá-

i, *f.* žwání, tlachání, štěbe-

)aft, *adj.* žwawý, tlachawý,
wý; —igkeit, *f.* tlachawost,
wost. i, *f.*
marft, *m.* husí sněm, židow-
ola: —mauſ, *n.* —taſche, *f.* tluč-
y, pleskač, e, *m.*
i, *v. n.* žwáti, štěbetati, tla-
šwandročiti, žwatlati.
cug, *n.* tlachanina, žwatlani-
f.
en, *v.* žwáti, šáliti; —er, *m.*
pletichář, e, *m.*; —erin, *f.* žwa-
letichařka, y, *f.*
f. tesák, u, *m.*
f. switek, tku, *m.*
en, *v.* olowem zalíwati.
. cejn, u, *m.*
, *adj.* náhlý, nenadálý; *adv.*
nenadále.
)ſen, *pl.* plundry, *pl.*
adj. nemotorný, neohrabany,
enſch, nemotora, laula, y, hňup,

interj. bluňk, žbluňk.

Plumpen, *v. n.* bluňkati, bluňknauti, žbluňknauti.
Plumpheit, *f.* nemotornost, neohrabanost, *f.*
Plumpſack, *m.* zum Schlagen, pešek, šku, *m.*; 2.) *fig.* hňup, nemehlo, a, *m.*
Plunder, *m.* haraburdí, harampádí, *n.*
Plünderer, *m.* lupič, dráč, e, *m.*
Plunderkram, *m.* kolce, *pl.*
Plündern, *v. a.* drancowati, lanpiti pleniti.
Plünderung, *f.* drancowání, *n.* lanpež, e, *f.*
Plunderwerk, *n.* harampádí, *n.*
Plural, *m.* počet množný.
Plüſch, *m.* pliš, e, *m.*
Pluzer, *m.* plucar, *m.* dyně, é, *f.*
Pluzer, *m.* baňka, y, *f.*
Pluzig, *adj.* otekly, naběhlý, opuchlý.
Pöbel, *m.* —volk, *n.* láje, e, sběř, i, chatra, luza, holota, y, *f.*; Pöbel-, sprostý, luzy, (in d. Zuſammenſetzung, luzo; —haft, *adj.* sběřičný, podlý, prostáčky.
Pochen, *v. n.* tlauci, bauchati; 2.) *fig.* durditi se, tužiti se; 3) auf ſein Glück —, wypínati se štěstím.
Pocher, *m.* rudotluk, a, *m.*; 2.) *fig.* hrdopejška, y, chlubník, chwastaun, a, *m.*
Poch-mühle, *f.* —werk, *n.* rudní mlýn, staupa.
Pocke, *f.* neštowice, e, osýpka, y, *f.*
Pocken, *v. n.* osýpati se.
Pocken-grube, *f.* neštowičný důlek: —narbe, *m.* rap, u, *m.*
Pockengrübig, *adj.* rapawý, důlkowatý.
Pobagt-a, *n.* dna w nohau; —iſch, *adj.* dnawý.
Poeſie, *f.* básnictwí, *n.*; basniwoſt, *f.*
Poet, *m.* básník, a, *m.*; —iſch, *f.* básnictwí, *n.*; —iſch, *adj.* básnický; —iſiren, *v. n.* básniti.
Poſôſe, *f.* haluska, y, *f.*
Pöhlen, *v. a.* sráželi chlupy, holiti.
Pokal, *m.* číše, e, *f.* kalich, u, *m.*
Pökel, *m.* láh, rosol, u, *m.*; —fleiſch *n.*

maso naložené w soli; —hâring, m. w soli naložený slaneček.
Pökeln, ſ. Einpökeln.
Pol, m. stežeje, e, točna, y, f. úhel, hlu, m.
Polar-, polární; —kreiß, m. stežejník, u, m. polární kruh: —ſtern, m. stežejnice, e, f. polární hwězda.
Poldrock, m. polturák.
Polei, m. polej, e, m.
Polem-ik, f. půtka, spor písebný; —iſch, adj. zastáwawý, potykawý.
Polier-, hladeci, hladicí, leštici; —en, v. a. hladiti, leštiti; —er, m. hladič, e, hladik, a, m.; —ſtahl, m. hladidlo, a, n.
Politik, f. politika, y, f.; —iker, m. politik, a, m.; —iſch, adj. politický; 2.) fig. chytrý, lstiwý.
Politur, f. hladkost, i, hladina, y, f.
Polizei, f. policie, e, f; Polizei-, policejní; —beamter, policejní úředník; —diener, m. policejní sluha; —ordnung, f. ústaw policejní; —übertretungsfall, m. policejní přestupek; —vergehen, n. policejní prowinění, n.
Poll, m. wrcholík, u, m.
Pollmehl, n. kruchowá mauka.
Pollwecke, f. kruhowka, y, f.
Polonaiſe, f. polský tanec.
Polſter, m. polštář, e, m
Polſtermacher, m. polštářník, a, m.
Polſtern, v. a. wycpati, polštařowati.
Polterer, m. durdič, ďuřič, e, m.
Poltergeiſt, m. strašidlo, a, n.
Polterkammer, f. haraburdna, y, f.
Polternuß, f. křapáč, e, m.
Poltern, v. n. buráceti, bauřiti; 2.) świandařiti.
Polyandrie, f. mnohomužství, n.
Polygamie, f. mnohoženství, n.
Polyp, m. množec, žce; polyp, u, m.
Pomade, f. pamáda, y, f.
Pomeranze, f. pomoranč, e, m.; —n-, pomerančowý; —nbaum, m. pomo- m.; —nblüthe, f. kwet po- —nſchale, f. kůra pomo-
Pomp, m. nádhernost, pyšnost, i, f.; —haft, adj. nádherný, pyšný, welikolepý; —ös, adj. hlučný, slawný.
Pönfällig, adj. pokutní.
Popanz, m. bubák, strašák, a, m.
Populär, adj. prostonárodní.
Porphyr, m. porfyr, u, m.
Porree, m. por, u, ořechowec, wce, m.
Porſch, m. rojownik, u, m.
Port, m. přístaw, u, m
Portal, n. brána stkwostná.
Portier, m. wrátný, ého, wrátník, a, m.
Porto, n. für Briefe, poštowné, listowné, ého, n.
Porträt, n. podobizna, y, f.
Portulak, m. kuřinoha, y, f.
Porzellan, n. porculán, u, m.; —en, adj. porcelánowý, porculánowý; —erde, f. porculánowá země.
Poſament, n. pozament, u, m. prýmy, pl.; —ierer, m. pozamentnik, a, m.
Poſaune, f. pozaun, u, m.
Poſaunen, v. traubiti na pozauny; 2.) fig. aus—, wytraubiti.
Poſaunenbläſer, Poſauner, Poſaunift, m. pozaunik, a, m
Poſitiv, adj. bejahend, kladný; daný, psaný.
Poſitiv, n. warhánky, pl. [peč.
Poſitiv, m. positiw, u, m. prwní stu-
Poſitur, f. ſ. Stellung.
Poſſe, f. fraška, y, f.
Poſſen, m. čtwerácství, n. kausek, sku, m.; Jemanden etwas zu — thun, někomu něco na wzdory učiniti; —haft adj. čtwerácký; —macher, —reißer, m. čtwerák, a, fraškář, e, šašek ška, m.
Poſſirlich, adj. směšný, zábawný; —keit, f. směšnost, zábawnost, i, f.
Poſt, f. pošta y, f.; mit der — kommen, po poště přijeti; Poſt-, pošťowský, poštowní.
Poſtamt, n. pošta, y, f. poštowský úřad.
Poſt-beamte, m. poštowský úředník —bote, m. poštowský posel.

nt, *n.* **podstawek, wku, pod-**
k, u, *m.*
m. **místo, a, stanowiště,** *n.*; 2.)
, y, *f.* **úřad, u,** *m.*
, *adj.* **swobodný od poštovné-**
gelb, *n.* **plat poštowní, pošto-**
ho, *n.*; —haus, *n.* **pošta, y,** *f.*;
, *n.* **poštowská trubka.**
f. **postilla, y,** *f.*
u, *m.* **postilion, a,** *m.*
eſche, *f.* **kočár poštowý, kolé-**
ſtowá; —knecht, *m.* ſ. Poſtil-
—meiſter, *m.* **poštář, e,** *m*; —
, *n.* **papír poštowní**; —pferd,
towsky kůň; —ſäule, *f.* **slaup**
vní.
pt, *n.* **přípis, u,** *m.*
aße, *f.* **silnice poštowská**; —
s. den poštowní; —wagen, *m.*
poštowský; —weſen, *n.* **po-**
, *f.*
t, *m.* **mocnář, e,** *m.*
)e, *f.* **salajka, y,** *f.* **drasło, dr-**
, *n.*
), *m.* **hlawáč, e,** *m.*
be, *f.* **bílá wrba, bělice, e,** *f.*
)e, *f.* **prebenda, y,** *f.* **obrok du-**
ní.
, *m.* **žadonič, e, žadonil, a,** *m.*
f. **skwostnost, nádhernost,** *f.*;
t-, **nádherný, skwostný**; —auf-
f. **skwostné wydání**; —bett, *n.*
rná postel; —himmel, *m.* **hal-**
n, u, *m.*
g, *adj.* **skwostný, nádherný.**
-tat, *n.* **sraženina, usedlina, y,**
iren, *v.* **sraziti, srážeti.**
ination, *f.* **předzřízení,** *n.*
tat *m.* **kazatel, e,** *m.*
it, *n.* **wřezanek, u,** *m.*
, *m.* **představený.**
, *v. n.* **wtisknauti, raziti**; 2.)
ig, *f.* **wtisknutí,** *n.*; 2.) **ráz, u,**
ti, *n.*
, *m.* **bitec, tce,** *m.*
atiſch, *adj.* **probytečný.**
en, *v. n.* **chlubiti se, honositi**
rychlaubati se; —er, *m.* **chlub-**
nik; —erei, *f.* **chlauba, y, chlubnost,**
f; —erin, *f.* **chlubitelka, y,** *f.*; —eriſch,
adj. **chlubný, honosný**; —ſucht, *f.*
chlubiwost, *f.*; —ſüchtig, *adj.* **chlu-**
biwý.
Prahm, *m.* **die Fähre, prám, u,** *m.*; 2.)
aus Flößen beſtehend, pramen, e, *m.*
Prakti-ciren, *v.* **cwičiti se**; 2.) **prak-**
tikowati, wykonáwati; —k, *f.* **prak-**
tika, y, *f.* **zkušení,** *n*; —ken, *pl.* **lest,**
gen. **lsti,** *f.* **klam, u,** *m.*; —kant, *m.*
praktikant, a, *m.*; —ſch, *adj.* **prak-**
tický, wykonný, konawý, činný.
Prälat, *m.* **prelát, a,** *m.*; —en, **prelátský,** *adj.*
Präliminar, *n.* **rozwrh, náwrh, u,** *m.*
Prall, *adj.* **tuhý.**
Prallen, *v. n.* **odraziti, odskočiti.**
Prämie, *f.* **odměna, náhrada, y,** *f.*
Prangen, *v. n.* **blyštěti, stkwíti se; ho-**
nositi se.
Pranger, *m.* **praněř, e,** *m.* **lešení,** *n.*
Pränumer-ant, *m.* **předplatitel. před-**
plátce, e, *m.*; —ation, *f.* **předpla-**
cení, *n.*; —iren, *v.* **předplatiti.**
Präpoſition, *f.* ſ. Vorwort.
Präſent, *n.* **dar, u,** *m.*
Präſent-ation, *f.* **ukázání,** *n.*; —iren,
v. **ukazati**; —atum, *n.* **den zadá-**
ní, *n.*
Präſident, *m.* **předsedící, iho, předse-**
da, y, *m.*
Praſſeln, *v. n.* **praskati.**
Praſſen, *v. n.* **hodowati, mrhati, kwa-**
siti.
Praſſer, *m.* **hodownik, kwasownik,** *n.*
mrhač, e, *m.*
Praxis, *f.* **praktika, y,** *f.* **zkušení, wy-**
konáwání, *n.*
Prätendent, *m.* **osobowatel, e,** *m.*
Prațe, *f.* **pazaur, u,** *m.*
Präzis, *adj.* **určitý, odměřený.**
Predigen, *v. n.* **kázati**; —er, *m.* **kaza-**
tel, hlasatel, e. *m.*
Predigt, *f.* **kázání.** *n.*; —amt, *m.* **úřad**
kazatelský, kazatelstwí, *n*; —ſtuhl,
m. **kazatelnice, e, kazatelna, y,** *f.*
Preis, *m.* **am Hemde, limec, mce,** *m.*;
2.) **Prámie, odplata, y,** *f.* 3.) **Ruhm.**

slawa, y, *f.*; 4.) Werth, cena, y, *f.* Preis-, cenní, cenný.
Preiselbeere, *f.* brusnice; 2.) nedwědice, e, *f.*
Preisen, *v.* slawiti, oslawowati, welebiti.
Preis-frage, *f.* otázka cenná; —schrift, *f.* spis odpalaní; —würdig, *adj.* ceny hodný; welesławný.
Preisziegel, *m.* střepice, e, *f.*
Prellen, *v. a.* mrštiti; Füchse —, wymrškowati lišky; 2.) *fig.* napáliti, ošáliti, podskočiti.
Preller, *m.* mrsk, u, *m.*; 2.) auf den Hintern, plesk, u, *m.*; —ei, *f.* šalba, y, *f.* podskočeni, *n.*
Prellnetz, *n.* mrštící síť.
Premſen, *v. a.* cpáti.
Preß, *adj.* tuhý; *adv.* ztuha.
Preſſe, *f.* lis, tisk, čeřen, u, *m.*
Preſſen, *v. a.* dlabiti, tlačiti; 2.) *fig.* saužiti; Matroſen —, sbírati plawce; —er, *m.* tlačitel, e, *m.*; —freiheit, *f.* swoboda tisku; —haft, *adj.* nedužiwý, churawý; —geſetz, *n.* zákon o tisku.
Pretzel, *f.* preclik, u, *m.*
Prickeln, *v. a.* pichati.
Prieſter, *m.* kněz, e, *m.*; Prieſter-, kněžský; —in, *f.* kněžka, kněžina, y, *f.*; —lich, *adj.* kněžský; —rock, *m.* kleryka, flanda, y, *f.*; —ſchaft, *f.* kněžstwo, a, *n.*; —thum, *n.* kněžstwí, *n.*; —weihe, *f.* swěcení na kněžstwí.
Prima-Wechſel, *m.* prwní směnka.
Primas, *m.* primas, a, *m.* [lat.
Princip, *n.* počátek, tku, *m.* f. Grund-
Principal, *m.* principál, a, *m.*
Prinz, *m.* kníže, ete, *m.* kněžic, e, *m.*; —eſſin, *f.* kněžna, y, *f.*
Prior, *m.* přewor, a, *m.*; —in, *f.* přewořiže, e, přeworka, y, *f.*; —at, *n.* přeworstwí, *n.*
Priſe, *f.* Tabak, žnupec, pce, *m.* žnupka, y, *f.*; 2.) ein Schiff, zajatá loď.
—, *adj.* saukromý, saukromní; —, *s.* prywatník, saukromník.
Privet, *n.* záchod, u, *m.*
Privet-Räumer, *m.* bál, u, *m.*
privilegiren, *v.* wýsadau opatřiti.
privilegium, *n.* wýsada, y, *f.*
robe, *f.* zkauška, y, *f.* skušení, *n.*; 2.) důkaz, u, *m.*; Probe-, na zkaušku; —ſtück, *n.* zkaužka, y, *f.*
Probier-, zkaušeci, zkaušební, zkušowaci, na zkaušky; —en, *v. a.* den Wein, okusiti; 2.) eine Feder, zkrušeti; 3.) dokázati, dokazowati.
Proceſſion, *f.* procesí, *n.*
Producent, *m.* hotowitel, e, *m.*
Product, *n.* plod, u, požitek, tku, *m.*; plodina, y, *f.*
Profan, *adj.* světský
Profeß, *f.* profesí, *n.*
Profeſſion, *f.* řemeslo, a, *n.*; —iſt, *m.* řemeslník, průmyslník a, *m.*
Profeſſor, *m.* profesor, a, *m.*
Profeſſur, *f.* profesura, y, *f.*
Profit, *m.* zisk, u, užitek, tku, wýdělek, lku, *m.*; —iren, *v. a.* získati.
Profoß, *m.* profaus, a, *m.*
Project, *n.* podání, nawržení, *n.*; —iren, *v.* podati, nawrhnauti.
Prokura, *m.* f. Sachwalter.
Prolog, *m.* proslow, u, *m.*
Prompt, *adj.* ochotný.
Prophet, *m.* prorok, a, wěštec, tce, *m.*; —in, *f.* prorokyně, wěsthyně, e, *f.*; —iſch, *adj.* prorocký, wěštěcí
Prophezei-en, *v. a.* prorokowati; —ung *f.* proroctwí, *n.* wěštba, y, *f.*
Proponiren, *v.* přednesti, přednášeti nawrhnauti, nawrhowati.
Proportion, *f.* rozměr, u, *m.* srownalost, i, *f.*; —irt, *adj.* rozměrný, sauměrný, přiměrný.
Propſt, *m.* probošt, a, *m.*; —ei, *f.* probošstwí, *n.*; —eilich, *adj.* probošský; —in, *f.* probošstka, y, *f.*
Proſa, *f.* prosa, y, *f.*; —iſch, *adj.* prosaicky.
Proſelit, *m.* nowokřtěnec, nce, *m.*
Proſodie, *f.* prosodie, e, *f.*; —iſch, *adj.* prosodický.
Prospect, *m.* wyhlídka, y, *f.*
Proteſt, *m.* protest, u, *m.* odpor, o

saudní; Wechsel-Protest, swědčení.
m. odporník, a, odpůrce, rotestant, a, m.; —isch, adj. ntský.
, v. n. odporowati; oswěd-
n. protokol, u, m; —iren, v. owati.
. n. štercowati.
m. zásoba, y, f.; Proviant-, zásobní; —haus, n. zásobna, meister, m. zásobitel, e, m.; n. zásobnicstwi, n.
f. krajina, y, f.
. saud, u, m. pře, rozepře, rzen — machen, zkrátka od- rozeß-, saudní; —iren, v. n. se; —kosten, pl. práwní, sau- ity; —verhandlung, f. liče-
. dým, u, m. pára, y, f; 2.) , e, m.; —n, v. n. klokati; 2.) ichtiti.
v. zkaušeti, zkušowati, ti, zpytowati; —er, m. zkau- zpytowatel, e, m.; —ung, f. ní, n. zkauška, y, f. zpytowá- Prüfungs-, u zkaušky, pro , zkaušecí, ke zkaušce, zkau-
n. kyj, e, klacek, cku, m.; 2.) k, u, m.; 3.) rána, y, f.; —ei, ice, e, f.; —n, v. tepati, i, mlátiti.
pe, f. wýprask, u, wýtopek,
. stkwělost, i, f. blesk, u, m. , y, f.; —en, v. n. stkwiti se; jpati se.
. žalm, u, m.; Psalm-, žalmo- buch, n. žaltář, e, m.; —ist, m. a, y, m.
m. s. Psalmbuch.
gie, f. dušeslowi, n. duševě- f.
n, v. oznámiti, prohlásiti.
n, n. obecenstwo, a, n.
m. ježek, žku, m.

Pudel, m. im Kegelspiele, pudl; 2.) eine Art Hunde, pudlík, pudl, a, m.; —n, v. n. pudlowati: 2.) batoliti se; — närrisch, adj. tatrmanský; —närrischer Mensch, tatrman, a, m.
Puder, m. pudr, u, m.; Puder-, pudrowý; —ig, adj. popudřený, popudrowaný; —n, v. a. pudřiti, pudrowati popudrowati.
Puff, interj. buch.
Puff, m. buchta, y, f.; —en, v. n. buchati; 2.) v. a. bauchati; —er, m. bauchačka, y, f.
Puls, m. puls, u, m.; —schlag, m. udeření pulsu, žilobiti, n. nápor, u, m
Pult, n. pulpit, u, m.
Pulver, n. prach, u, m.; 2.) als Medicin, prášek, šku, m.; Pulver-, prachowní; —müller, m. prašný mlynář
Pulver-n, v. a. změlniti, na prach setřiti; —sack, m. míšek na prach; — thurm, m. prachowna, y, f.
Pumpe, f. pumpa, y, f.; —n, v. a. pumpowati; —nmacher, m. pumpář, e, m.; —r, m. pumpowač, e, m.
Pumpernickel, m. režný chléb.
Punkt, m. puntík, u, m. tečka, y, f.; Punkt für Punkt, posobně, adv.; — iren, v. a. punktowati, puntikowati.
Pünktlich, adj. zpráwný; adv. na wlas; —keit, f. zpráwnost, f.
Punsch, m. punč, e, čaj, e, m.; —en, v. n. punčowati.
Pupill, m. sirotek, tka, m.; —ar, adj. sirotčí.
Puppe, f. děcko, a, n.; 2.) paupě, čte, n.
Püppchen, n. paupátko, a, n.
Puppen, v. n. lautkowati.
Puppen-, lautkowý, adj. s lautkami, jako lautka.
Püppenspiel, n. lautkowání, n.; 2.) hra w tatrmánky.
Pur, adj. čistý, samý, samočistý; 2.) ryzí.
Purganz, f. počištění, n.
Purgiren, v. n. průjem míti; 2.) v. a. čistiti, počišťowati.
Purpur, m. čerwec, wce, brunát, —

Purpur-, brunátný; —färbig, *adj.* brunátný, brunátné barwy; —kleid *n.* raucho šarlatowé, brunátné; —krämer, *m.* prodawač brunátu.
Purpurn, *adj.* brunátný.
Purpur-röthe, *f.* brunátnost, *f.*; —schnecke, *f.* červec, wce, *m.* šarlatowý hlemejžď.
Püster, *m.* mišok, šku, *m.*
Putterhahn, *f.* Truthahn.
Putz, *m.* šperk, u, *m.* ozdoba, y, *f.*; —docke, *f.* panák, a, *m.* panenka, y, *f.*; 2.) ein Frauenzimmer, fifena, y, *f.*
Putzen, *v. a.* čistiti, čiditi; 2.) das Licht —, utírati, utříti swíčku.
Putz-kopf, *m.* f. Haubenstock; —macherin, *f.* čepčářka, y, *f.*; —scheere, *f.* utěradlo, a, *n.*; —zeug, *n.* šperkowání, *n.*
Pyramide, *f.* pyramida, y, *f.*
Pyrolt, *m.* f. Pfingstvogel.
Pyrotechnik, *f.* ohněstrojnictwí, *n.*

Q.

Quabbeln, *v. n.* hejčkati se.
Quacken, *v. n.* batoliti se; 2.) *fig.* wiklati se, wrtkým býti.
Quackler, *m.* wrtoch, wrtoduch, a, *m.*
Quacksalber, *m.* dryáčník, a, olejkář, e, *m.*, —ei, *f.* dryáčnictwí, olejkářstwí, *n.*; —n, *v. n.* dryáčniti, olejkařiti.
Quader, —stein, *m.* čtwerhranatý kámen, *m.*
Quadrant, *m.* čtwrtina, y, *f.*
Quadrat, *n.* čtwerohranik, u, *m.*; Quadrat-, čtwerečný, čtyrhraný; —ur, *f.* čtwerhranost, *f.*
—fle, *f.* kadrila, y, *f.*
—t, *adj.* mřížowaný.
v. a. čtwerhraniti; 2.) *s.*
n. kläbositi, žwatlati.
Quaken, *v. n.* kunkati, škřehotati, wřeštěti.
Quäken, *v. a.* von Füchsen, skomliti; von Hasen, wřeštěti, wřiskati.
Quäker, *m.* jikawec, wce, *m.*; 2.) wřiskač, e, wřešťaun, a, *m.*; —in, *f.* wřešťaunka, y, *f.*
Qual, *f.* muka, y, *f.* trápení, *n.* trud, u, *m.* saužení, *n.*
Quäl-en, *v. a.* trápiti, trudliti; —er, *m.* trapič, e, *m.*; —end, trapliwý, mořiwý.
Qualificiren, *v.* způsobniti, schopniti.
Qualität, *f.* jakost, i, powaha, y, *f.*
Qualm, *m.* záduch, puch, u, *m.*; —en, *v. n.* kaučiti se.
Qualster, *m.* šlem, u, *m.*; —baum, *m.* jeřáb, u, *m.*
Quantität, *f.* Quantum, *n.* kolikost, i, *f.* množstwí, *n.*
Quappe, *f.* mik, mník, a, *m.*
Quark, *m.* twaroh, u, *m.*; *dim.* tworáček, žku, *m.*; Quark und Butter, rozhuda, y, *f.*; Quark-, twarohowý, twarožní; —käse, *m.* homolka, y, *f.* —kaul, *m.* twořidlo, a, *n.*
Quart, *n.* čtwrtina, čtwrtka, y, *f.*; 2.) žejdlík, u, *m.*; —aly *n.* kwartál, u, *m.*; —ant, *m.* čtwrtarchowní formát.
Quartier, *n.* čtwrt, i, *f.*; 2.) am Schuhe, opatek, tku, *m.* zápěti; 3.) am Hemde, límec, mce, *m.* obsazení, *n.*; 4.) Wohnung, byt, u, *m.*; —meister, *m.* staništník, stanowištník, a, *m.*
Quarz, *m.* skřemen, u, *m.*; —icht, *adj.* skřemenowitý; —ig, *adj.* skřemenitý.
Quast, *m.* Quaste, *f.* třapec, pce, *m.*
Quastenförmig, *adj.* třapcowitý.
Quästchen, *n.* třapeček, čku, *m.*
Quatember, *m.* suchý den.
Quatschen, *v. n.* čwachati.
Quatschlicht, *adj.* čwachawý.
Quecke, *f.* pýř, e, *m.*; —ngras, *n.* pýř, pýřawka; —nrechen, *m.* hrábě na pýř.
Quecksilber, *n.* rtuť, i, *f.* živé stříbro; Quecksilber-, rtuťowý.
Quehle, *f.* ručník, u, *m.*

ramenowý, pramenný, zří-

. pramen, u, m. zřídlo, a, n.;
n. prameniti se, prýštěti se;
nauti, wyplýwati; 3.) bobtěti,
ěti; 4.) v. a. močiti.
ſſer, n. pramenná woda.
m. mateřídauška, y, f.; 2.)
ſche —, thymián, u, m.
. kwintlík, u, m.; —chen, n.
ček, čku, m.
j. příční; adv. na příč, při-
os.
, f. kříž, e, m. obruční seke-
alken, m. příční trám.
. příčka, y, f.
che, f. příčník, u, m. příční
; —gaſſe, f. příční ulice; —
. příčka, y, f. příční dřewo;
m. příčník, u, m.
. mautew, twe, mautwička,
—en, v. n. mautiti, zamautiti.
ie, f. příční čára; —pfeife, f.
a, n.; —ſack, m. bisací, n.;
tt, m. říznutí na příč; —ſtrich,
ční čára; —wand, f. příční

, f. tiseň, sně, f.
iſen, n. zapalowací želízko.
n, v. a. mačkati, pomačkati,
čkati; 2.) uskřipnauti, při-
auti.
ng, f. náraz, u, m. zhmoždě-
r, f.
dj. čerstwý, swiží.
. s. Queckſilber.
v. n. kwičeti.
f. kwinta, y, f.; 2.) fig. fiňá-

enz, f. pátá oder sama tresť.
Quitze, f. jeřabina, y, f.
adv. prost; 2.) prázden;
n.
f. kutna, y, gdaule, e, f.; —
, m. gdaulowé jablko; —nbaum,
aule, e, f. gdaulowý strom.
en, v. a. kwitowati; 2.) opu-
zanechati.
ng, f. kwitancí, f.

Quote, f. častka, y, f. kolikátník, a, m.
Quotient, m. količník, u, m.

R.

Raa, Rahe, f. rejna, y, f.
Rabat, m. spust s ceny.
Rabatte, f. wýložek, žku, m.; 2.) fig. záhonec, nce, záhrobec, bce, m.
Rabat, m. wýtěžek, žku, m.; Rabat-, wýtěžní.
Rabbiner, m. rabin, a, m.
Rabe, m. hawran, a, krkawec, wce m.; Raben-, hawraní, krkawčí; —naas, n. ostuda, mrcha, y, f.; —nkrähe, f. hawran, a, m.; —nſchwarz, adj. černý jako hawran, jako krkawec; —nſtein, m. rozhraní, poprawiště, n.
Rabiat, adj. hrubý.
Rabuliſt, m. štěkawec, wce, tlučhuba, y, m.
Race, f. plemeno, a, n.
Rache, f. msta, pomsta, y, f.; Rache-, mstiwý, msty, pomsty, po mstě.
Rächen, v. mstíti, pomstiti.
Rachen, m tlama, y, f.
Rächer, m. mstitel, e, m.; —in, mstitelka, y, f.
Rachgier, f. mstiwost, i, f.; —ig, adj. mstiwý.
Rach-ſchwert, n. meč pomsty; —ſucht, f. ſ. —gier; —ſüchtig, adj. ſ. gierig.
Racker, m. ras, a, pohodný, ého, m.
Rackern, ſich, v. mezkowati se, ostauzeti se.
Rackete, f. raketa, y, f.
Rad, n. kolo, a, n.; Rad-, kolní, w kole, na kolo.
Rädchen, n. kolečko, a, n.
Radebohrer, m. kolářský nebozez.
Radebrechen, v. a. kolem fig. koktati.
Radhaue, Radehacke, f. kratce, e, f.

aučet wedauci; —weſen, *n.* aučetnictwí, *n.*

Recht, *adj* prawý; sprawedliwý, dobrý, slušný; *adv.* dobře; 2.) práwě; die rechte Hand, prawice, e, *f.*

Recht, *n.* práwo, a, *n.*

Rechten, *v. n.* hádati se, sauditi se, přiti se.

Rechtfertig-en, *v. a.* osprawedlniti, omluwiti; —ung, *f.* osprawedlnění, *n.* omluwa, y, *f.*; —ungsſchrift, *f.* omluwný spis.

Rechtgläubig, *adj.* prawověřici, prawowěrný; —er, *m.* prawowěrec, rce, *m.*

Rechthaberei, *f.* na swém stání.

Rechtlich, *adj.* práwní; 2.) počestný.

Rechtlos, *adj.* neprawní, bezprawní; —igkeit, *f.* bezprawnost, *f.*

Rechtmäßig, *adj.* prawný, řádný; —keit, *f.* řádnost, i, *f.*

Rechts, *adv.* w prawo, na prawo; —um, po prawé straně.

Rechtsbeſtändig, *adj.* práwně od. prawem stwrzený.

Rechtſchaffen, *adj.* poctiwý; —heit, *f.* poctiwost, i, *f.*

Rechtſchreibung, *f.* prawopis, u, *m.* dobropisemnost, i, *f.*

Rechts-execution, *f.* dopomožení práwa; —freund, *m.* práwní přítel; —gang, *m.* saud, u, *m.* práwní pře, *f.*; —gelehrſamkeit, *f.* práwní umění; —gelehrt, *adj.* w práwich zběhlý; —gelehrter, *m.* práwník, u, *m.*; —handel, *ſ.* —ſache; —hängig, *adj.* ku prawu zadaný; —kraft, *f.* práwní moc; —kräftig, *adj.* prawomocný; —kundige, *m.* zběhlý w práwich.

Rechts-ſache, *f.* pře práwní, *f.*; —ſchluß, *m* usudek práwní, *m.*; —ſtand, *m.* podřízenost prawomocnosti; —ſtändig, *adj.* pod prawomocnost náležitící; —verſtändig, *adj.* w práwich zběhlý; —titel, *m.* práwní důwod; —weg, *m.* práwní cesta; —wirkung, *f.* práwní účinek; —wiſſenſchaft, *f.* práwní umění; —zug, *m.* wedení pře; —ung, *m.* moc práwa.

Rechtwinkelig, *adj.* prawouhelný, prawokautný.

Rectiv, *n. ſ.* Rückfall

Recke, *m.* rek, a, sahán, a, slombidlo, a, *m.*

Recken, *v. a.* natahowati, protahowati; 2.) wztáhnauti, nastawiti, nastrčiti.

Reckholder, *m.* černý bez; 2.) jalowec wce, *m.*

Recrut, *ſ.* Recent.

Rector, *m.* rektor, a, *m.*

Redaktion, *f.* redakci, *f.*

Rede, *f.* řeč, i, *f*; 2.) mluwa, y *f* 3.) rozprawka, y, *f.*; es geht die — powídá se; —kunſt, *f.* řečnictwí, *n* —künſtler, *m.* řečník, a, *m.*

Reden, *v. a. u. n.* mluwiti, howořiti, rozprawěti; ein wenig —, pohowořiti, porozprawěti.

Redensart, *f.* způsob mluwení.

Redeſcheu, *adj.* nemluwný.

Redetheil, *m.* díl, částka řeči.

Rede-weiſe, *f.* způsob mluwení; —zeichen, *n.* znamení mluwení.

Redigiren, *v.* sprawowati, wésti.

Redlich, *adj* poctiwý.

Redlichkeit, *f.* poctiwost, i, *f.*

Redner, *m.* řečník, a, *m.*; **Redner-**, —iſch, *adj.* řečnický; —kunſt, *f.* řečnické umění; —ſtuhl, *m.* kazatelnice, e, *f.*

Redſelig, *adj.* howorný, mluwný, žwitorný; —keit, *f.* howornost, mluwnost, žwitornost, i, *f*

Redoute, *f.* reduta, y, *f.*; bál maskowý.

Reduciren, *v.* shrnauti zpočisti, zpočitati, wztahowati.

Reduction, *f.* zpočtění, spočitání, *n*

Reel, *adj.* skutečný.

Reff, *n* krosna, y, *f.*; —träger, *m* krosnář, e, *m.*

Reflectiren *v. a. u. n.* rozmýšleti; 2) odraziti, odrážeti.

Reflexion, *f.* rozmysl, u, *m.*; 2.) odražení, *n.*

Reformation, *f.* obnowení, *n.* reformaci, *f.*; —miren, *v. a.* obnowiti, ob-

.i; —mirter, m. obnowenec,

i. regální; —ien, pl králow-
va.
obratný.
rawidlo, a, n.; 2.) Ordens-
hole, e, f.
adj. bezprawidelný, bezřád-
keit, f. bezprawidelnost, bez-
i, f.
q, adj. prawidlný, řádný; —
rawidelnost, řádnost, i, f.
uprawiti, uprawidelniti.
a. hnauti.
déšť, ě, m.; Regen-, dešťo-
tní; —bach, m. dešťowý po-
třina, y, f.; —bogen, m. du-
.: —frosch, m dešťowá žab-
uß, m. lijawec, wce, m.; —
n. dešťom r. u, m.; —pfeifer,
ia, y, f; —schauer, m pře-
y, f.; —schirm. m. deštník,

. panownik, a, mocnář, e,
. f. panownice, e, f.
pfen, m. krůpěje, e, f.; —tuch,
a, plachetka, y, f.; —vogel,
ha; —wasser, m. dešťowka,
i woda; —wetter, n. dešťowé
—wolke, f. mracno, a, n.; —
m. hlíst, a, m.
zpráwa, y, f.; Regie-, zprá-
lj.
v. a. říditi, zprawowati, 2.)
ti, wládnauti.
m. panownik, a, m.
cht, f. panowačnost, i, f.; —
adj. panowačný.
g, f. wláda, y, f.; panowání,
áwa, y, f. řízení; Regierungs-,
, u wlády; —srath, m. rada
ení zemském.
t, n. řízení, n. zpráwa, y, f.;
it. pluk, u, m.; Regiments-,
ý, plukowní; —stambour, m.
vní bubeník.
n. ukazadlo, a, n.
f. uprawení, n.
v. n. pršeti, dštíti: ein we-
nig —, poprcháwati, schwach —, mží-
ti, meholiti; stark —, plískati.
Regnerisch, adj. deštiwý, dešťowý.
Regreß, m. náhrada, y, f.
Regsam, adj. hbitý, potočitý, obratný;
—keit, f. hbitost, potočitost, obrat-
nost, i.
Regul-är, adj. prawidelný, řádný; —
iren, v. a. zpořádati; —irung, f. spo-
řádání, uspořádání, uprawowání, n.
Regung, f. hnutí, pohnutí, n.; — los
bez pohnutí, nehybný.
Reh, n. srna, y, f.; Reh-, srní, srnčí
Rehbaum, m. hřídel u horníků.
Rehbock, m. srnec, nce, m.
Rehe, adj. zchwácený.
Rehe, f zchwácení, n. zchwácenost, i, [f.
Reh-farben, adj. srní barwy; —fleisch,
n. srnina, y, f.; —geiß, f. srna, y,
f.; —haar, n. srnčí srsť; —haut, f
srnčina, y, f.; —kalb, n. srnče, ete,
n srnčí kolauch.
Rehkraut, n janowec, wce, m.
Rehling, m. liška, y, f.
Reh-schlägel, m. srnčí kýta; —wild-
pret, n. srnčí zwěřina; —zicklein, n.
srnče, ete, srnčátko, a, n.; —ziemer,
m srnčí zadek.
Reib-, třecí; drbací.
Reibe, f struhadlo, a, n.; —bret, n. hla-
dička, y, f. [n.
Reibeisen, n. struhadlo, struhádko, a,
Reiben, v. a. šaustati; tříti natříti,
natírati, mnauti; drbati; Geschirr —,
drhnauti nádobí.
Reiber, m. drbač, e, m.; —in, f. drbač-
ka; 2.) patka, y, f.
Reibestein, m. třecí kámen.
Reibnagel, m. swornik, u, m.
Reibung, f tření, n třenice, e, f.
Reich, adj. hojný; 2.) bohatý, zá-
možný.
Reich, n. králowstwí, wládařstwí, n.;
2.) říše, e, f.
Reichen, v. n. sáhnauti, sahati, dosa-
howati; 2) stačiti, posta
stíhnauti; 4) v. a. pc
dati.
Reichgabel, f. podáwky,

Reichhaltig, *adj.* hojný, mnohonásobný.

Reichlich, *adj.* hojný; —keit, *f.* hojnost, i, *f.*

Reichs-, říšský; —acht, *f.* říšská klatba; —adel, *m.* říšské šlechtictwí; říšská šlechta; —apfel, *m.* říšské jablko; —glied, *n.* říšan, říšák, a, *m.*; —hofrath, *m.* říšská dworská rada; —ſtadt, *f.* říšské město; —tag, říšský sněm; —verweſer, *m.* zastupitel říše.

Reichthum, *m.* bohatství, *n*

Reichung, *f.* podání, podávání, *n.*

Reif, *m.* prowaz, u, *m.*; 2.) obruč, e; *f*

Reif, **Reifen**, *m.* jini, *n* jinowatka, y, *f*

Reif, *adj.* zralý, dozralý; 2.) dospělý.

Reife, *f.* zralost, uzralost, dozralost, *f.*; 2.) dospělost, i, *f.*

Reifen, *v. n.* zráti; 2.) *fig.* dospěti.

Reifen, *v. es* reift, jini padá.

Reifholz, *n* pruty, hole na obruče.

Reiflich, *adj.* zralý; *adv.* náležitě.

Reif-meſſer, *n.* pořiz, u, *m.*; —rock *m* rohowka, y, *f.*; —ſchläger, *m.* lanař, e, *m.*; —zange, *f.* potáhlik, u, *m.*

Reihe, *f.* řada, y, *f.* pořadí, *n.* řad, u, *m.*

Reihen, —tanz, *m.* kolo, tanec do kola; **Reihen-**, řádkowý.

Reihen, *v.* řaditi, pořádati, spořádati; 2.) nawlikati.

Reihenweiſe, *adv.* jeden po druhem, po stříde.

Reiher, *m.* wolawka, y, *f.* čapě, ěte, *n.*; —beize, *f.* low, lapání wolawek; —buſch, *m.* kytka z wolawčího peří; —feder, *f.* pero wolawčí.

Reim, *m.* rým, rownosloh, u, *m.*; **Reim-**, rýmowý, rýmowní; —buch, *n.* rymownik, u, *m.*

Reimen, *v. a.* rymowati; ſich —, rymowati se; *fig.* přislušeti, hoditi se.

Reimer, *m.* rymař, e, rymownik, a, —, *f.* rymařka, y, rymownice, *f* rymownictwí, *n.*

-los, *adj.* bez rymu, nerymowaný; —kunſt, *f.* rymownictwí, *n.*; —ſchmid, *m.* rymař, e, rymownik, a, *m.*

Rein, *adj.* čistý; 2.) ryzí; *adv.* do čista, na čisto; —heit, *f.* čistota, y, *f.*

Reinertrag, *m.* čistý wýnos.

Reinigen, *v. a.* čistiti, očistiti, wyčistiti.

Reiniger, *m.* čistitel, očišťowatel, e, *m.*; —in, *f.* čistitelka, očišťowatelka, y, *f.*

Reinigkeit, *f.* čistota, y, *f.*

Reinigung, *f.* čištění, očištění, očišťowaní, *n.*; —s-, očišťowací.

Reinlich, *adj.* čistotný; —keit, *f.* čistotnost, i, *f.*

Reis, *n.* prut, u, *m.* prauti, *n.*; bürres —, roždi, *n.*; —chen, *n.* prautek, tku, *m.*; —bund, *m.* otýpka roždi, prauti.

Reiſe, *f.* cesta, y, *f*; **Reiſe-**, pocestní, cestowní; —beſchreibung, cestopis, u, *m.*; —bündel, *n.* uzlik, tlumok, u, *m.*; —fertig, *adj.* na cestu hotowý, připrawený.

Reiſe-gefährte, *m.* spolupocestný, ého, *m.*; —geld, *n.* cestné, ého, *n.*; —gepäcke, *n* zawazadla, *n. pl.*; —jäger *m.* cestný, průwodčí mysliwec; —kleid *n.* šaty pocestné; —luſt, *f.* chut ku konání cesty.

Reiſen, *v. n* cestowati; zu Pferd, Wagen, jeti; zu Fuß, jíti.

Reiſe-ſack, *m.* tlumok, u, *m.* —wagen *m* wůz pocestný.

Reisholz, *n.* klest, u, *m.* 2.) prauteni, dřiwí.

Reisig, *n.* chwoj, e, klest, i, *f.*; 2.) chrasti, *n.*

Reisig, *adj.* jizdný; —e, *m.* jezdec, dce, *m.*

Reiß, *m* rejže, e, *f.*

Reißaus, *n.* — nehmen, s waňkem se poraditi, paty ukázati, w nohy se dáti.

Reiß-blei, *n.* rejsowací tužka; —brett *n* rejsowací deska.

Reißen, *v n.* trhati se, přetrhnauti se, wytrhnauti se; 2.) puknuti se; 3.)

linde, bauřiti; 3.) in Glie-
matı; 5.) *v.ª a.* trhati, přetr-
roztrhnauti; 6.) Possen —,
rowozowati, šaškowati; 7.)
, rejsowati; 8.) einen Hengst
ice klestiti.
adj. drawý, bystrý, silný.
, trhač, e, *m.*; —in, *f.* trhač-
.
, *f.* rejsowní péro.
n. rejzowiště, *n.*
, *f.* uhel rejsowací.
m. ryzec, zce, *m.*
:, *f.* poliwka z rejže.
e, *f.* wytrhowací kleště.
, *n.* rejsowadlo, a, *n.*; —zir-
rejsowací kružidlo.
zděci, jizdný.
, *f.* jezdiště, *n.*
. jezditi, jeti.
adj. konný, jezdecký; *adv.*
, jezdecky.
. jezdec, dce; koňák, a, *m.*;
, jezdecký, jezdcowý; —ci, *f.*
, *f.* jízdný lid.
v. a. říčici podsiwati.
te, *f.* prutice jizdní: —gurt, *m.*
, u, *m.*; —hengst, *m.* pušťák,
—knecht, *m.* jezdecký, eho, *m.*;
, *f.* jezdectwí, *n*: —schůl, *m.*
, *m*; —peitsche, *f.* bič, e, *m.*;
, *n.* jizdný kůň; —schule, *f.*
ia, y, *f.*; —zeug, *n.* náčiní

, půwab, wděk, u, *m.* wnada,
2.) popud, u, *m.*
adj. wábný, wábiwý, wna-
2.) popudliwý; —keit, *f.* wáb-
wábiwost, wnadnost; 3.) po-
vost, i, *f.*
v. ponaukati; popauzeti, po-
, dráždíti, škádliti; 2.) anlo-
ákati, wábiti.
, *adj.* půwabný, wnadný.
m. dráždič, e, *m.*; —in, *f.* dráž-
, y, *f.*
, *adj.* bezwabný.
, *f.* dráždění, popauzení, wá-
lákání, *n.*

Reizvoll, *adj.* wábný, přewábný.
Reckel, *m.* ein Hund, hamák, a, *m.*; 2.) ein grober Mensch, maňas, mamlas, hamák, a, *m.*
Rekognition, *f.* ohledání, *n*; —oßiren, *v.* ohledati; —oßirung, *f.* ohledání, *n.*
Rektifikation, *f.* opraweni, *n.*
Relativ, *adj.* potažný.
Religion, *f.* náboženstwí, *n.*
Religions-, náboženský; —eifer, *m.* horliwost w náboženstwí; —freiheit, *f.* swoboda w náboženstwí; —haß, *m.* nenáwist z náboženstwí; —krieg, *m.* wálka pro náboženstwí; —schwärmer, *m.* náboženský blaznitwec; —spötter, *m.* rauhač, posměwáček náboženstwí; —zwang, *m.* nátisk w náboženstwí.
Religiös, *adj.* nábožný; —e, *m.* řeholník, kláštérník, a, *m.*; —ität, *f.* nábožnost, i, *f.*
Reliquien, *f.* relikwije, *pl.* kosti aneb ostatky swatých.
Remiren, *v.* zaměniti.
Reminition, *f.* záměna, y, *f.*
Remiſe, *f.* kolna, y, *f.*
Remittiren, *v.* směnku zaslati.
Remuneration, *f.* obdařeni, *n.*
Renegat, *m.* odpadlik, odstupnik, a, poturčenec, nce, *m.*
Renette, *f.* reneta, y, *f.*; Leberrenette, koženek, nku, *m.*; Goldrenette, zlatáč, e, *m.*
Rennbahn, *f.* závodní místo.
Rennen, *v. n.* hnáti se, cwálati, páditi, běžeti, tržiti; *v. a.* einem den Degen durch den Leib —, někoho kordem prohnati.
Renner, *m.* běhaun, a, *m.*
Rennjagen, *n.* honba na koni.
Renn-käfer, *m.* chrobák, a, *m.*; —pferd, *n.* závodní kůň; —schiff, *n.* honěcí, střelčí lodka; —spiel, *n.* závodní hra; —spieß, *n.* sudlice, e, *f.* oštip, u, *m.*
Rennthier, *n.* sob, a, *m.*
Rente, *f.* důchod, u, *m.*; —n, *v. n.* wynášeti (na důchodu); —ei, *f.*

chod, u, m.; —ierer, —ner, m. důchodník, úročník, a, m.
Rentmeister, m. důchodní, iho, m.
Repar-atur, f. oprawa, y, f.; —iren, v. sprawiti, oprawiti, zaprawiti.
Repetiren, v. a. opětowati, opakowati.
Replick, f. replika, y, f. odpowěd na odwod.
Repphuhn, n. korotew, twe, f.
Repressalien, pl. represalie, pl. odwet, u, m.
Republik, f. wěc pospolitá, swobodná obec, republika, y, f; —aner m. republikán, a, m.; —anisch, adj. republikánský.
Requisiten, pl. potřeby, pl.
Reserve, f. reserwo, a, n. odwodowe wojsko, záložní wojsko.
Resid-ent, m. sidlitel, e, resident, a, m.; —enz, f. sídlo, a, n. residencí, f.; —iren, v. n. dworem, sídlem býti.
Resolviren, v. rozhodnauti.
Respekt, m. úcta, y, f.; —tage, pl wýhodní dni.
Ressen, v. a. kopati, dobýwati rudy.
Rest m. ostatek, zbytek, tku, nedoplatek, tku; m.; 2) záwada, y, f.; einem den — geben, někoho doraziti.
Restant, m nedoplátce, e, m.
Resten, restiren, v. n. zpátky býti, restowati.
Rette, f. pes samec.
Resultat, n. wýsledek, dku, m.
Retirade, f. caufání, n. ústup, u, m. záchod, u, m.
Retour, adv. zpátky.
Retten, v. a. wybawiti, spasiti, wyswoboditi, uhájiti, uchrániti.
Retter, m. wyswoboditel, sprostitel, e, m.
Rettig, m. ředkew, kwe, f.; —feld, n. ředkwiště, n.
Rettung, f. oswobození, zbawení, sproštění, n.
[illegible]el, pyk, u, m.
[illegible]. žel, lito býti, litowati, [illegible]kati.
Reugeld, n. s. Reukauf.
Reuig, adj. litostný, žalostný, zkraušený.
Reukauf, m. želkup, u, m.
Reu-muth, m. litost, žalost, zkraušenost, i, f.; —müthig, adj. žalostný, zkraušený.
Reuse, f. wrš, wrše, e, f.
Reut, n. kopanina, y, f.
Reute, f. motyka, y, f.; 2.) Pflugreute, otka, y, f.
Reuten, v. a. planiti, mýtiti, wykopáwati, plíti.
Reuthaue, f. motyčka, y, f.
Reuevoll, adj. zkraušený.
Reverenz, f. poklona, y, f.
Revers, m. upsání od sebe, n úpis, u, m.
Revidiren, v. přehlížeti.
Revision, f. přehlídka, y, f.
Revier, n. hájemstwí, n.; —en, v. n. hledati, slíditi.
Revolution, f. zwrácení, pobauření, powstání, n.
Revüe, f. přehlídka, y, f.
Rezension, f. úwaha, y, f. posudek, dku, m.
Rhabarber, f. rebarbora, y, f.
Rhede, f. rejda, y, f. stanowiště lodi.
Rhein, m. Rén, Rýn, m.; Rhein-, Renský; —fall, m. spád Rýna.
Rheinisch, adj. Rýnský.
Rhein-schwalbe, f. břeháček, cka, m.; —weide, f. linda, y, f.; —wein, n. wino rýnské.
Rheuma, n. hostec, tce, m.
Richt-, poprawní; rownací.
Richtblei, n. záwaží, n.
Richtbühne, f. rozhraní, n.
Richte, f. přímota, y, f.; 2.) pořadí, n. řada, y, f.
Richten, v. a. strojiti, přímiti; 2.) sich in die Höhe —, wztýčiti se, zpřímiti se; ein Gebäude —, zdwihati; 3.) zprawiti, rozprawiti; 4.) zum Essen —, připrawiti.
Richter, m. sudič, posuzowač; saudce, e, sudí, iho; rychtář, e, m.; Richter-, saudní; —amt, n. sudstwí; 2.) rych-

, *n.*; —lich, *adj.* saudcowý,

v. a. posuzowati, třepati,
wati.
, *n.* zdwižná, é, *f.*
, *n.* saudnice, e, *f.*
, *n.* ředidło, a, *n.*
dj. přímý; 2.) náležitý, pra-
řádný; 4.) dokonalý; *adv.*
náležitě, jistě, právě; —
náležitost, prawost; 2.) po-
t, i, *f.*
illung, *f.* sprawení, *n.*
, *n.* muška, y, *f.*
en, *m.* kopyto na střewice.
, *n.* obecná mira.
ß, *m.* rozhraní, poprawiště, *n.*
eit, *n.* prawidlo, a, *n.*: —schnur,
ži, *n.*
ert, *n.* meč katowský.
te, *f.* poprawiště, rozhraní, *n.*
q, *m.* stezka, pěšina, y, *f.*
l, *m.* saudna stolice.
, *f.* naměření, obrácení, *n.*
srna, y, *f.*; 2.) hawran, a, *m.*
, *adj.* wonitelný; —keit, *f.*
slnost, i, *f.*
n, *m.* woňawý šipek.
v. n. woněti; riarf —, čpiti;
—, smrděti; 2.) páchnauti, za-
auti; 3.) *v. a.* číti, cítiti, če-
i; an etwas —, k něčemu při-
i; 4.) den Geruch unterſuchen,
ati, čuchati, čenichati.
lichchen, *n.* wonička, woňawka,
—waſſer, *n.* woňawá wodička.
žlábek, bku, *m.*
m. zátyčka, záwora, y, *f.*; bei
hür, záwora, y, *f.*; Riegel-,
rni.
, *m.* řemen, u; Riemen-, ře-
ý; —blume, *f.* řemenice, e, *f.*;
rb, *n.* opratní kůň; —zeil, *n*
nná oprat.
r, *m.* řemenář, uzdář, e, *m.*;
ter-, řemenářský; —handwerk,
emenářství.
m. obr, welikán, a, *m.*
f. piha, y, *f.*

Rieſeln, *v. n.* vom Bach, hrčeti; 3.) vom Regen, mžiti, mrholiti; 3.) vom Schnee, krupice padati.
Rieſen-, obrowý, obrowský; —gebirge, *n.* Krkonošské hory, Krkonoše, *pl.*
Rieſ-ig, *adj.* obrowský; —in, *f.* obryně, é, *f.*
Rieß, *n.* rys, u, *m.*
Rieth, *n.* rákos, u, *m.* rákosí, *n.*; —binder, *m.* rakosník, a, *m.*; —gras, *n.* žargan, u, *m.*; —kamm, *m.* brdo a, *n.*
Riff, *n.* násep, spu, *m.*
Riffel, *f.* drhlen, u, *m.* drhlačka, y, *f.*
Riffeln, *v. a.* drhnauti; šaustati; *fig.* drbati, jebati.
Rille, *f.* strauha, y, *f.*
Rimeſſa, směnka zaplatní.
Rind, *n.* howězí dobytek; Rind-, howězí.
Rinde, *f.* kůra, kůrka, y, *f.*; 2.) strup, u, *m.*
Rinden-, korowý, korní, strupowý.
Rindenkäfer, *m.* zákornik, a, *m.*
Rinder-, kowězí, dobytčí.
Rindern, *adj.* howězí.
Rindern, *v. n.* honiti se, běhati se, hárati se.
Rindfällig, *adj.* odkoralý.
Rindfleiſch, *n.* howězí maso.
Rindig, *adj.* koratý, korowatý.
Rinds-, howězí; —auge, *n.* wolowec, wce, *m.*
Rindsſchlag, *m.* poražení dobytka.
Rindvieh, *n.* howězí dobytek, skot, a, *m.*
Ring, *m.* kolo, a, *n.* okolek, lku; kroužek, žku, *m.*; am Ohre, náušnice, e, *f.*; am Finger, prsten, u, u, *m.*; ein Stadtplatz, náměstí, *n.*; Ring-, prstenowý, prstenní.
Ringelkunſt, *f.* zápasnictwí, *n.*
Ringel, *m.* kroužek, prstýnek, *m.*; —blume, *f.* krusiček, čku, *m.*
Ringeln, *v. a.* prstýnkowati.
Ringelraupe, *f.* prstenice, e, *f.*
Ringeltaube, *f.* hřiwnáč, e, *m.*
Ringen, *v. n.* zápasiti s někým; 2.) poražeti se, tauziti; *v. a.*; 3.) die

Hände —, rukama lomiti; 4.) tě̈sniti, krautiti.

Ringer, *m.* zápasník, zápolník, a, *m.*; —in, *f.* zápasnice, e, *f.*

Ring-finger, *m.* prstenný prst; —förmig, *adj.* prstýnkovatý; —futter, *n.* prstenice, e, *f.*; —macher, *m.* prstenník, a, *m.*

Ringmauer, *f.* zeď kolem okolo.

Ringš, *adv.* wůkol, kolem okolo, dokola; —herum, *adv.* kolem do kola, kolem okolo.

Ringuhr, *f.* hodinky w prstenu.

Rinnäugig, *adj.* krhavý, bolooký, slzavý.

Rinne, *f.* strauha, struhá, y, *f.*; 2.) žlab, u, *m.*; 3.) koryto, a, *n.*

Rinnen, *v. n.* téci; 2.) sraziti se, sběditi se.

Rinnenförmig, *adj.* žlabkowitý.

Rinnsaal, *m.* řečiště, *n.*

Rippe, *f.* řebro, a, *n.*; 2.) am Schiffe, kleč, e, *m.*; **Rippen-**, žebrowý, žeberní.

Rippeln, *v. n.* šíchy —, hýbati se, wrtěti sebau.

Rippen-braten, *m.* pickowina, y, *f.*, —stoß, *m.* uderšeni do žebra.

Rippig, *adj.* žebernatý

Rippſpeer, *n.* schán, u, *m.*

Rippš-rappš, *interj.* halabala, lecjaks; 2.) *subst.* oračka, y, *f.*

Riſiko, *n.* odwaha, y, *f.*

Riſkiren, *v.* odwažiti.

Riſpe, lať, i, *f.*

Riß, *m.* trh, u, *m.* trhnutí, *n.*; — der Erde, rozsedlina; des Glaſes, rozpuklina; des Holzes, roztrženina; der Haut, rozpukanina; in der Mauer, škulina; *fig.* záhuba, y, *f.*

Riß, *m.* wýkres, rys, u, *m.* wyrejsowání, *n.* náwrh, u, *m.*

Riſſig, *adj.* trhlý; — werden, trhnauti se, puknauti.

Riſt, *m.* der Pferde, kohautek; 2.) am Menſchenfuße, nárt, u, *m.*; 3.) an der Hand, swršek ruky.

Ritt, *m.* pojezd, u, *m.* jizda, y, *f.*; einen — machen, jeti, pojeti; **Ritt-**, jizdowý, jizdní.

Ritter, *m.* rytíř, e, *m.*; zum — ſchlagen, na rytířstwí pasowati; **Ritter-**, rytířský; —gut, *n.* rytířský statek, —lich, *adj.* rytířský; —pferd, *n.* oř, e, *m*; —ſchaft, *f.* rytířstwí, *n.*; 2.) rytířstwo, a, *n.*; —ſchlag, *m.* pasowání na rytířstwí; —ſporn, *m* stračka, strači nožka, y, *f.*; —ſtand, *m.* staw rytířský, rytířstwo, a, *n.*, —zug, *m.* wálečné tažení rytířů.

Rittlings, *adv.* okročně, okročmo.

Rittmeiſter, *m.* rytmistr, a, *m.*; —ſtelle, *f.* rytmistrowství, *n.*

Riß, *m.* štěrbina, skulina, rozsedlina, y, *f.*; 2.) škrabnuti, *n.*; —en, *v. a.* škrabati, škrábnauti; —ig, *adj.* skulinowatý, rozpuklý.

Ritus, *m.* obřad, u, *m.*

Rival, *m.* sok a, *m.*; **Rival-**, sokowý.

Robbe, *f.* tuleň, ě, *m.*

Robertskraut, *n.* boží milost.

Robot, *f.* robota, y, *f.*; **Robot-**, robotní; —geld, *n.* robotné, ého, *n.*; —en, *v.* robotowati.

Robuſt, *adj.* silný.

Rocambole, *f.* hadí česnek.

Roche, *m.* hawrán; 2.) hroch; 3.) rejnok.

Röcheln, *v. n.* chroptěti, chrčeti; 2.) rachati.

Röcheln, *n.* chropot, u, *m.* chropotina, y, *f.* chrčení, *n.*

Rochen, *m.* (im Schachſpiel), hroch, a, *m.*

Rock, *m.* kabát, u, *m.*; 2.) sukně, ě, *f.*; **Rock-**, kabátowý; sukní, *adj.*

Rocken, *m.* kužel, e, *m.*; —reife, *f* přástwa, y, *f.*; —reifer, *m.* přástewník, a, *m.*; —ſtock, *m.* kužel, e, *m.*

Röbel, *m.* auwin, u, *m.*

Robelland, *n.* kopanina, nowina, y, *f.*

Röbelkraut, *n.* wšiwec, wce, *m.*

Roben, *v. a.* mejtiti.

Rogen, *m.* jikra. [ryba.

Rogener, *m.* jikrnáč, e, *m.* jikrnatá

Roggen, *m* žito, a, *n.* rež, *gen* rži.—

žitný oder režný chléb; —
. žitná oder režná mauka.
adj. zwiklaný.
j. drsnatý; 2.) newzdélaný,
acowaný; 3.) syrowý, ne-
; 4.) von Leinwand, režný;
owý, hrubý.
. syrowost, hrubost, i, *f.*
trubka, y, *f.*; 2.) am Geweh-
weň, wně, *f.*; 3.) Schilfrohr,
y, *f.* rákos, u, *m.*; ein Stock
rákoska, y, *f.*
, *n.* hnát, u, *m.*
tt, *n.* brdo, a, *n.*; —busch, *m.*
kosi, *n.*; —decke, *f.* rohož, e,
a, y, *f.*; —dommel, *f.* bukač,

. trauba, trubka, y, trubice,

, *m.* jiní, *n*
büchse, *f.* zděř k traubám; —
, *m.* wodák, a, *m.*
te, *f.* pišťalka z rákosi; —ge-
, *n.* střil, u, *m.*
lz, *n.* dříwí na trauby; —kan-
konwice s trubkau; —kasten,
šna, y, *f.*
lbe, *f.* palička (třtinná), —mei-
maudiwláček, čka, *m.*; —pfei-
f. —flöte; —sperling, *m.* ráko-
a, *m.*; —stab, *m.* rákoska, třti-
, *f.* {dená.
sser, *n.* woda po trubách we-
n. starodáwní wěc; als Tracht,
dáwní kroj.
wálecí, sypací.
fel, *m.* chřestáč, e, *m.*
f. kolečko, a, *n.*; 2.) wálec,
m.; 3.) kadeř, e, *f.*; 4.) im
uspiel), osoba, y, *f.*; 5.) řičice,

, *v. n.* rachotiti, chřestěti; 2.)
leti se, kauleti se; 3.) točiti se;
. *a.* wáleti; kauleti; swinauti.
olz, *n.* mandlowadlo, a, *n.* wá-
lce, *m.*; —kammer, *f.* mandlo-
, y, *f.*; —stock, *m.* klobaučnická
e; —tabak, *m.* tabák kraucený;
gen, *m.* dětský wozýček.

Roman, *m.* román, u, *m.*; —haft, *adj.* románowý; —tik, *f.* nomantika, y, *f.*; —tisch, *adj.* romantický.
Romanze, *f.* romance, e, *f.*
Rösch, *adj.* křehký.
Rose, *f.* Röschen, *n.* růže, e, růžička, y, *f.*
Rosen-, růžowý; —blatt, *n.* růžowý list; —busch, *m.* růžowí, *n.*; —dorn, *m.* šípek, pku, *m.* planá růže; —farbe, *f.* barwa růžowá; —farben, *adj.* růžowý; —garten, *m.* růžowá zahrada; —holz, *n.* růžowé dřewo; —honig, *m.* med růžowý; —kranz, *m.* růžowý wěnec; 2.) růženec, nce, *m*; —mädchen, *n.* růženka, y, *f.*; —monat, *m.* čerwen, wna, *m.*
Rosen-öl, *n.* růžowý olej; —roth, *adj.* čerwený jako růže, růžowý; —sonntag, *m.* neděle družebná; —stock, *m.* růžowý trs; —wasser, *n.* woda růžowá.
Rosette, *f.* růžička, y, *f.*
Rosig, *adj.* růžowý.
Rosine, *f.* hrozinka, y, *f.*; Rosinen-, hrozinkowý; —artig, —förmig, *adj.* hrozinkowitý.
Rosmarin, *m.* rosmarýna, y, *f.*; 2.) wilder —, rojowník, u, *m.*; Rosmarin-, rosmarýnowý.
Rosoglio, *m.* rozolka, y, *f.*; wlaská wodka; Rosoglio-, rozolkowý, rozoleční, *adj.*
Roß, *n.* oř, e, kůň, *gen.* koně; zu Rosse, na koni, jezdecký; Roß-, kóňowý, koňský; —arznei, *f.* lék koňský; —arzt, *m.* koníř, e, *m.* lékař koňský; —beere, *f.* borůwka, y, *f.*; —bilz, *m.* májowka, y, *f.* polohřib, u, *m.*; —geier, *m.* mršák, a, *m.*; —haar, *n.* koňský chlup; 2.) žíně, ě, *f.*; —handel, *m.* koňařstwí, *n.*; —händler, *m.* koňař, e, *m.*; —haufen, *m.* koňstwo, a, *n.*
Roß-käfer, *m.* howniwál, a, *m.*; —kamm, hřeben na koně; 2.) koňař, e, *m.*; —klette, *f.* řepík, u, *m.*; —mühle, *f.* mlýn koňský; —pfl...
f. hlušice, e, bluma, y, *f.*; —sc...

m. koňský ocas; 3.) přeslička; — schweif, m. koňský ocas; 4.) turk. buncuh, u, m.; —tauscher, m. koniř, e, m.; —weibe, f. křehká wrba.

Rost, m. (zum Braten), rošt, u, m.; 2.) am Eisen, rez, gen. zi, f.; 3.) am Getreide, snět, i, f.; Rost-, pražný; 2.) reštowý.

Rostbraten, m. roštowá pečeně.

Röste, f. močidlo, a, n.

Rosten, v. n. zrzawěti.

Rosten, v. a. den Flachs, Hanf im Wasser, močiti; auf der Wiese, rositi; 2.) smažiti; 3.) pražiti; 4.) sušiti.

Rostig, adj. zrzawý; —sein, zrzawým býti; — werden, zrzawěti.

Rostpfanne, f. pánwička k smaženi, k praženi.

Roth, adj. červený; 2.) zardělý, rumenný; 3.) rudý; 4.) ryšawý; Roth-, červený, červeno-.

Roth-auge, n. podaustew, stwe, f.; —backig, adj. červenotwářný, ryšawý; —bart, m. ryšobradý, ého, m.; —baum, m. modřín, u, m.; —bein, n. červenonožka, y, f.; —binder, m. bečwář, e, m.; —birn, f. červenice, e, f.; —braun, adj. rudý; —buche, f. buk, u, m.; —broffel, f. crh, a, winař, e, m.

Röthe, f. červenost, zardělost, i, f.; rumenec, nce, m.; 2.) mařena, y, f.

Röthel, m. rudka, y, f.

Röthetn, pl. osutiny, pl.

Röthen, v. n. červenati se; zapalowati se; 2.) v. a. červeniti.

Roth-feder, f. (Fisch), bělice, e, f.; —fichte, f. smrk, u, m.; —fink, m. hýl, a, m.; —föhre, f. kosodřewina, y, f.; —fuchs, m. ryzka, y, f.; —gärber, m. koželuh, a, m.; —gießer, m. měděnář, e, m.; —glühend, adj. žhawý, řeřawý; —hals, m. čirek, rka, m.; —hänfling, m. konopka, y, f.; —huhn, n. jeřábek, bka, m.

—kelchen, —köpfchen, n. červenka, —ka, y, f.; —kopf, m. zrzan, an, a, m; —köpfig, adj. zrzawý, ryšawý; —lauf, m. růže, e, nátha, y, nátkowice, e, f.

Röthlich, adj. načerwený, přičerwený, počerwenalý, začerwenalý.

Roth-nuß, f. panenský ořech; —schimmel, m. tiska, y, f.; —schmid, m. kotář, měděnář, e, m.; —schwanz, m. čermák, a, m.; —tanne, f. smrk u, m.

Roth-wälsch, n. hantýrka; —weide, f. červenice, e, f.; —wild, n. —wildpret, n. červená zwěř; —wurst, f. jelito, a, n.

Rotte, f. rota, y, f.; 2.) zástup, u, m. 3.) zběř, i, slota, y, f.; Rotten-, rotní, adj.

Rotten, v. sich, rotiti se, spikati se, spiknauti se.

Rottengeist, m. rotník, m.

Rottweise, adj. po rotách, rotně.

Rottiren, v. s. rotten.

Rottierer, m. rotitel, e, rotník, a, m.

Rottland, n. nowina, kopanina, y, f.

Rottmeister, m. rotmistr, desátník, a, m.

Roß, m. ozher, zhru, sopel, ple, m. ozhřiwka, y, f.; —bube, m. usmrkaný kluk; —en, v. n. smrkati, ozher tahati; —fisch, m. pulec, lce, m. —ig, adj. ozhřiwý, sopliwý; 2.) usmrkaný; —igkeit, f. sopl wost, ozhřiwost, f.; —löffel, m. usmrkanec nce, m; —naſe, f. wozhřiwý nec 3.) usmrkanec, nce, m.

Routine, f. wycwičenost, f.

Royalist, m. kralowský smýšlejic.

Rübe, f. řepa, y, f.; gelbe — mrkew, kwe, f.

Rubel, m. rubl, e, m.

Rüben-, řepowý, řepní, řepí; —feld, n. řepniště, n.; —kraut, n. řepnat; —rettig, m. ředkew, kwe, f. —samen, m. řepné semeno.

Rubin, m. rubin, u, m; Rubin-, rubinowý.

Rüböl, n. řepkowý olej.

Rubrik, f. rubryka, y, f. oddělen. s

Ruchgras, n. wonawka, y, f.

Ruchlos, adj. bohaprázdný, přewrtlý

, *f.* bohaprázdnost, nešlecho-
i, *f.*
, *adj.* rozhlášený, zjewný; —
, rozhlásiti se, na jewo wy-
-keit, *f.* rozhlášenost, wyne-
a jewo.
. in einem Rucke, jedním šu-
šaustnutím.
bsel, *n.* ostatek, tku, *m.*
, *m.* ohled, wzhled, u, *m.* po-
a zpět.
ge, *m.* podpůrce, e, *m.*
hawran, a, *m*; 2.) srňa, y, *f.*
v. n. postupowati; pomknau-
a. postrčiti.
m. hřbet, u, *m*; den — wen-
brátiti se; Jemanden den —
, nadržowati komu.
alt, *m.* záloha, y, *f.*; —lehne,
icka, y, *f.*; —mark, *m.* náhřbe-
ohřbetník, u, *m.*
g, *m.* nawrácení, *n.*
l, *m.* připadnutí, *n.*; —fällig,
řipadlý.
ht, *f.* zpatečni náklad.
ng, *m.* zpět jiti; —gängig, *adj.*
ar přišlý, zrušený; —gehen, *v.*
t jiti; na zmar přijíti, zrušiti.
t, *m.* hřbetni kost, hřbetnice,

lt, *m.* zadržení, *n.*; —kauf, *m.*
ni kaupě; —kehr, —kunft, *f.*
ıcení, *n.*
gs, *adv.* zpět, zpátkem; 2.) na
3.) zadu.
ırsch, *m.* zpátečni tažení; —reise,
ta nazpátek.
t, *f.* ohled, u, *m.* zřetel, e, *m*;
rdig, *adj.* zřetele hodný.
ache, *f.* rokowání, *n.*
nd, *m.* zůstatek, tku, *m.*; zadr-
t, zadržalost, *f.*; —ständig, *adj.*
ılý; —verrechnung, *f.* zpětní
ání.
rts, *adv.* zádama; 2.) zpět, na
k, zpátky, zpátkem.
chsel, *m.* zpětní směnka.
eg, *m.* cesta zpátky; —zahlung,
f. zaplacení, nawrácení, *n.*; —zug,
m. tažení zpět.
Rüde, *m.* pes, *gen.* psa, lišák, wlk, a;
2.) ohař, e, *m.*
Rudel, *m.* hejno, stádo, a, *n.*
Ruder, *n.* weslo, a, *n.*; am — sitzen,
fig. zemi říditi, zprawowati; Ruder-,
weslowý; —artig, *adj.* weslowitý;
—bank, *f.* weslářská lawice.
Ruderer, Ruderknecht, *m.* weslář, e, *m.*
Rudern, *v.* weslowati.
Ruderschiff, *n.* galeje, weslice, e, *f.*
Ruf, *m.* zawolání, *n.*; hlas, u, *m.*; 2.)
powěst, i, sláwa, y, *f.*
Rufen, *v. n.* křičeti; 2.) wolati; 3.)
v. a. wywoláwati, wywolati; zu sich
—, powolati, zawolati; *fig.* wie ge-
rufen, práwě whod.
Rufer, *m.* wolač, wolatel, e, *m.*; —er,
f. wolání, *n.*; —in, *f.* wolačka, wo-
latelka, y, *f.*
Rüge, *f.* donáška, y, *f.* udání, *n.*; 2.)
wýtka, kára, wystawa, y, *f.*
Rügen, *v. a.* dotknauti; udati, žalowa-
ti; 2.) wytýkati, předhazowati; po-
kutowati.
Rüger, *m.* žalobník, a, donášitel, uda-
watel, e, *m.*
Rügung, *f.* udání, *n.* wýcitka, y, *f.*
Ruhe, *f.* odpočinutí, *n.* pokoj, e, po-
klid, u, *m.*; —bank, *f.* stolice, lawi-
ce k odpočíwání; —bett, *m.* sedací
lůžko; —feld, *n.* auhor, příloh, u, *m.*
Ruhen, *v. a.* odpočinauti, odpočíwati,
2.) pokoj dáti; 3.) auhoriti, přiloži-
ti; 4.) *fig.* spáti; 5.) auf etwas —,
na něčem ležeti.
Ruhe-platz, —stätte, *f.* odpočíwadlo, a,
n. fig. hrob, u, *m.*; —punkt, *m.* pře-
stáwka, y, *f.*; —saat, *f.* osení w při-
lohu; —tag, *m.* den odpočinutí.
Ruhig, *adj.* pokojný.
Ruhm, *m.* sláwa, y, *f.*; —begierde, *f.*
sláwy žádostiwost; —begierig, *adj.*
sláwy žádostiwý; —bekränzt, *adj.*
oslawený.
Rühmen, *v. a.* slawiti, welebiti, osla-
wowati, ohlašowati; sich —, wy-
chwalowati se, wychlaubati se.

Ruhmeshalle, *f.* síň slávy.
Ruhm-gier, *f.* slávy chtiwost; —gierig, *adj.* slávy chtiwý.
Rühmlich, *adj.* slawný, chwalitebný; —keit, *f.* slawnost, chwalitebnost, i, *f.*
Ruhmneid, *m.* závist slávy.
Ruhmredig, *adj.* chlubný, wzchlaubačný, honosný; —keit. *f.* chlauba, y, honosnost, i, *f.*
Ruhm-ſucht, *f.* slávy žádost; —ſüchtig, *adj.* slávy žádostiwý.
Ruhmvoll, *adj.* přeslawný, plný slávy.
Ruhmwürdig, *adj.* slávy hodný; —keit, *f.* slávy hodnost.
Ruhr, *f.* die weiße —, uplawice, e, *f.*; die rothe, červenka, y, *f.*; **Ruhr-**, úplawičný.
Rühren, *v. n.* pocházeti; 2.) dosahowati; 3.) *v. a.* hnauti, hýbati, pohybowati; den Brei —, kaši michati; dotknauti; die Trommel —, na buben tlauci; *fig.* pohnauti, proniknati.
Rühr-ei, *n.* michané wejce; —faß, *n.* máselnice, e, *f.*; —haken, *m.* rádlo, a, *n.*; —ig, *adj.* pohyblivý; —igkeit, *f.* mrštnost, *f.*; —kelle, *f.* měchačka, y, *f.*; —kraut, *n.* bilolist, úplawičník, u, *m.*; —löffel, *m.* lžice k michání; —nuß, *f.* papenský ořech; —ſtange *f.* wrtidlo, a, *n.*
Rührung, *f.* pohnuti, *n.*
Ruin, *m.* zkáza, záhuba, y, *f.*; 2.) die Trümmer, zboženiny, rozwaliny, zříceniny, sesutiny
Rülps, *m.* říh, u, *m.*
Rülpſen, *v. n.* říhati, škytati; das —, *n.* škytawka, y, *f.*
Rum, *m.* rum, u, *m.*
Rummel, *m.* haraburdí, harampádí, *n.*
Rummelei, *f.* haraburdí, *n.*; 2) ein altes Haus, haluzna, y, *f.*
Rummeln, *v. n.* im Magen, burcowati; 2.) wie der Donner, rachotiti.
m. hluk, powyk, u, *m.*
v. n. hulákati, powykowati.
mmer, *f.* haraburdirna, y, *f.*
len. *m.* skříně na haraburdí.
Rumpeln, *v. n.* im Magen, buráceti. 2.) wie altes Eisengeräth, rachotiti; wie ſchwerer Wagen, štercowati.
Rumpf, *m.* aul, u, *m.* kláda, y, *f.* tělo, a, *n.*
Rümpfen, *v. a.* die Naſe, krautiti nosem.
und, *adj.* okrauhlý; wie eine Kugel kulatý, zakulatělý; länglich —, oblý; 2.) *fig.* rundes Mädchen, baubelaté děwče; 3.) etwas — herausſagen, něco zpřima říci.
Runde, *f.* kulatost, okrauhlost, oblost. i, *f.*; 2) kolo, a, *n.*
Runden, *v. a.* kulatiti, okrauhliti.
Rund-fiſch, *m.* troska, y, *f.*; —gefäß, *m.* kolozpěw, u, *m.*; —holz, *n.* okleiky, *pl.*
Rundlich, *adj.* přiokrauhly, zakulatý.
Rund-ſchild, *n.* okrauhlý štít; —ſtich *m.* okrauhlina, y, *f.*
Rundung, *f.* kulaceni, okrauhlení, *n.* 2.) kulatost, i, *f.*
Rune, *f.* runa, y, *f.*
Runge, *f.* klanice, e, *f.*
Runkelrübe, *f.* burgundská řepa, kwaka, y, *f.*
Runzel, *f.* řasa; 2.) wráska, y, *f.*, —ig, *adj.* zwraštělý, swraskalý; —igkeit, *f.* wraskowatost, *f.*; —n, *v. a.* nabírati, řásniti; 2.) wrašťiti.
Rupfen, *v.* rwáti, trhati; 2.) škubati.
Rupfer, *m.* šklubač, e, *m.*
Rupye, *f.* mník, mik, *m.*
Ruppig, *adj.* oškubaný, otrhaný.
Rupprecht, *m.* der Knecht —, bubák, a *m.* strašidlo, a, *n.*
Ruß, *m.* kopot, ptu, *m.* saze, *pl.*; —artig, *adj.* kopetnitý, sazowitý; —butte, *f.* trubička sazi.
Rüſſel, *m.* des Schweines, rypák, u, *m.*; 2.) des Elephanten, trauba, y, *f.*
Rußig, *adj.* ukoptěný, umaznéný, zašmazený.
Rüſt-baum, *m.* slaup, u, lešení; —bock, *m.* koza pod lešení; —brett, *n.* prkno na lešení.
Rüſte, *f.* západ slunce.

v. a. strojiti, připrawowati; ti, wyprawiti, ozbrojiti.
n. jilm, u, m.
adj. jilmowý; 2.) wazowý.
s, n. zbrojnice, e, f.
adj. hbitý, udatný.
-Häusler, m. domkář rusti-

nmer, f. zbrojnice, e, f.; —lei- řebrina, y, f.; —stange, f. při- , f.; —tag, m. den připrawo-

, f. chystání, strojení, ozbro- i; 2.) oděni, n.; 3.) lešeni, n. ;en, m. kryty wůz.
j. n. spausta, mašina, y, f. j, e, m.
f. prut, u, m. metla, y, f. ste- stohu; der Schmiede, ožeh, u, n der Brücke, mostnice, e, f.; reschflegel cepowka, y, f.
er Thiere, prut, u, m.; der Men- konec, nce, m.
, metlowý. metelní, prutowý; e, f. očepek, pku, m.; —kraut, lowka, y, f.
f. náwalec, lce, m,
n, v. n. wáleti, šaupati; 2.) auti; 3.) jezditi; —er, m. šau- , m.; 2.) Ausflug, wýlet, u, m.; f. šaupalka, y, f.; —ig, adj. wý.
v. a. kutiti se, třásti, po- i.
h, n. swijanka, drchanina, nka, y, f.

S.

s. sál, u, m.
. setba, sejba, y, f. seti, n.; meno, a, n.; 3.) oseni, oseti, aat-, sewni, wýsewni, adj.
ige, f. přirážka, y, f.; —feld, eté pole, osení, n.; —hanf, m. hlawatá konopě; —zeit, f. setba, y, f. čas setí.
Sabbath, m. sobota, y, f. šábes, u, m. Sabbath-, šábesný, adj.; den — feiern, šabesowati.
Säbel, m. šawle, e, f.; —artig, —förmig, adj. šawlowitý; —klinge, f. hlaweň šawlowá.
Säbeln, v. šawlowati.
Säbelscheide, f. pošwa, y, f.
Säbenbaum, m. chwojka klášterská.
Sach-, wěcný, wěcni, adj.
Sache, f. wěc, i, f.; das ist deine —, to se tebe týká; 2.) pře, rozepře, e, f.; 3.) fig. seine Sachen verrichten, na stranu jíti.
Sachfällig, adj. werden, při oder saud prohrati, ztratiti.
Sachkundiger, m. znalec, lce, m.
Sächlich, adj. wěcnatý, wěcný, wěcni; (Gram.) střední (pohlawí); —keit, f. wěcnost, i, f.
Sacht, adj. tichý; zmlklý; adv. pomalu, zlehka, zwolna, zponenáhla, tiše.
Sachver-stand, m. důkladný rozum; —ständige, m. něčemu důkladně rozumějící, znalec, lce, m.
Sachwalter, m. práwní přítel, práwník, plnomocník, a, m.
Sack, m. pytel, tle, žok, měch, m.; lederner —, koženec, nce, m.; die Tasche, kapsa, y, f. wak, tlumok, u, m. fig. terbuch, pandero.
Säckel, s. Seckel.
Sacken, sich, v. n slehati se; vom Wasser, opadati, ubýwati; v. a. do pytlů měřiti, sypati; cpáti.
Säcken, v. a. do pytle zašiti.
Sackgarn, n. náhonec, nce, m.
Säckler, m. měšečník, a, pytlikář, wačkář, e, m.
Sackpfeife, f. dudy, kejdy, pl.; —r, m. dudař, e, dudák, a, m.
Sack-pistole, f. bambitka, y, f.; —träger, m. nosič pytlů; fig. osel, sla, m.; —uhr, f. hodinky, pl. f.
Sackzwillich, m. pytlowina, y, f.
Sacrament, n. swátost, i, f.; —ir-

v. sakramentowati; —lich, adj. swátostní.
Sacrist-an, m. kapelník, kostelník, a, m.; —ei, f. zakrystye, e, sakrista, y, f.
Säcularis-ation, f. swětštění, n.; —iren, v. a. swětštiti.
Sadebaum, m. s. Säbenbaum.
Sadrach, m. anciáš, luciáš, e, rarášek, ška, m.
Säebar, adj. wýsewní.
Säemann, m. rozsewač, e, m.
Säen, v. síti, rozsíwati.
Säetuch, n. rozsíwka, y, f.
Saffian, m. safián, u, m.
Safflor, m. planý šafrán, m. žlutidlo, a, n. swětlice, e, f.
Safran, m. šafrán, u, m.; Safran-, šafránowý, co šafrán.
Saft, m. šťáwa; im Baume, míza, y, f.; Saft-, šťawowý, mízowý.
Saftig, adj. šťáwnatý; fig. oplzlý; —keit, f. šťáwnatost, i, f.
Saftlos, adj. bezšťáwný; fig. jalowý, —igkeit, f. bezšťáwnost, jalowost, i, f.
Saftreich, adj. šťáwnatý.
Sage, f. řeč, i, f.; 2.) powěst, i, rozpráwka, y, f.; es geht die —, powídá se.
Säge, f. pila, pilka, y, f.; —artig, —förmig, adj. pilowitý; —block, m. rýl, u, m. klada, y, f.; —bock, m. koza k řezání; —fisch, m. ostropysk, u, m.; —mühle, f. pila, y, f.
Sägen, v. a. pilau řezati, třiti.
Sagen, v. a. prawiti, říci, říkati; man sagt, powídá se, práwí se; zu Allem ja —, ke wšemu přiwoliti; 2.) gute Nacht —, dobrau noc dáti; Dank —, díky wzdáti; das will so viel —, to znamená tolik; es hat nichts zu —, na tom nic nesejde; — lassen, wzkázati; entgegen — lassen, odewzkázati.
Säge-schmied, m. pilař, e, m.; —späne, pl. drtiny, piliny, pl.
[illegible], m. sago, a, n. [m.
[illegible]and, Sahlleiste, f. okrajek, jku,
Sahlweide, f. rokyta, y, f.
Sahne, f. smetana, y, f.
Sahnen-kelle, f. zběračka, y, f.; —topf, m. smetaník, u, m.
Saite, f. struna, y, f.
Saiten-, strunní, struněný, strun, strunný, w strunách, na struny, struno-; —halter, m. struník; —instrument, n. struněný nástroj; —macher, m. strunař, e, m.; —spieler, m. hauslář, hudbař, e, hudec, dce, m.
Salamander, m. ohnižil, a, m.
Salat, m. salát, u, m; Salat-, salátowý, salátní, na salát.
Salbader, m. darmotlach, a, darmožwáč, e šarlatan a, olejkář, e, m.; —ei, f. žwání, olejkářstwí, n.
Salbe, f. mast, i, f.
Salben, v. mazati, pomazati.
Salb-ei, f. šalwěj, e, f.; —eiweide, f. jiwa, y, f.; —öhl, n. křižmo, a, n.
Salbung, f. pomazání, n.
Salben-, mastní, na mast, mastmi, w mastech, na masti.
Saldirt, wyrownano, zaplaceno.
Saldo, n. wyrownaná, é, f. na wyrownanau.
Saline, f. solnice, e, soliwárna, y, f.
Salm, m. losos, a, m.; —fleisch, n. lososina, y, f.
Salmiak, m. salmiak, u, m.; —geist, líh salmiakowý.
Salomons-Siegel, m. ličidlo, a, n. kokořík, u, m.
Salon, m. síň, ě, f. sál, u, m.
Salpeter, m. salniter, tru, dusičník, u, m.; —artig, —icht, adj. salnitrowitý; —hütte, f. salnitrna, y, f.; —säure, f. kyselina salnitrowá.
Salpetersieder, m. salnitrník, a, m.; —ei, f. salnitrna, y, f.
Salpetrig, adj. salnitrný, salnitrowý.
Salse, f. jícha, omáčka, y, f.
Salter, m. žaltář, e, m.; 2.) slez, u, m.
Salve, f. salwe, n.
Salz, n. sůl, gen. soli, f.; Salz-, solní, adj.; —amt, n. solní úřad.
Salz-berg, m. solná hora; —brühe, f. rozsol, lák, u, m. slatina, y, f.

. soliti, osoliti.
. f. solnatá země; —faß, n.
:čka; 2.) slanice, e, slani-
f.; —fluß, m. solitok, u, m.;
f. solná, é, f.; —gefäll, n.
ly; —handel, m. solnářstwí,
ní, n.; —händler, m. solnář,
—haus, m. solnice, e, f.; —
. solný, ého, solni, ího, m.
dj. slaný; —keit, f. slanost,

ı, n. hrudka, krupička soli;
f. soliwárna, y. f.; —kraut,
inka, y, f.; —kufe, f. bečka
-lacke, f. rosol, u, m.; —lager,
doly; —magazin, n. sklad
—mann, m. solnář, e, m.; —
f. pramen solný; —säure, f.
a solnowodičnatá; —see, m.
solné; —sieder, m. soliwár, a,
ič, e, soliwárník, a, m.; —
f. soliwárna, y, f.; 2.) soli-
:wi, soliwařictwi, n.; —ver-
. m. solný, eho, solni, ího,
age, f. soliměr, u, m.; —was-
slaná woda; —werk, n. solni-
f. soliwařictwí, n.
. semeno, a, símě, gen. se-
2.) der Menschen, semeno, a,
:al. cham, u, m.; 3.) fig. der
potěr, u, m.
semenní, na semeno; —ähre,
ka, y, f.; —baum, m. seme-
m.; —bedarf, m. potřeba k
-fluß, m. tok wýkalu, kalo-
m.; —handel, m. semenář-
.; —händler, m. semenář, e, m.;
n. semátko, semičko, semýn-
n.; —kraut, n. brčál, u, m.;
:, f. semeniště, n. semenice,
-staub, m. semenní prášek.
, f. semení, semena, pl. n.
n. jircha, y, f. zámiš, e, m.;
er, m. jirchář, e, zámišník,

n, v. n. sebrati, sbírati; 2.)
ažďowati, střadati; 3.) sich—,
kranken), okříwati, zotawowa-
fig. zpamatowati se.

Sammelname, m. hromadné slowo.
Sammelplatz, m. sbořiště, n.
Sammet, m. aksamit, u, m.; Sammet-, aksamitowý, adj.; —artig, adj. aksamitowitý; —blume, f. aksamítník, u, m.
Sammeten, adj. aksamitowý.
Sammet-mütze, f. aksamítka, y, f.; —kleid, n. aksamitowé šaty; —weber, m. aksamitník, a, m.
Sammler, m. zběrač, sbiratel; shromažďowatel, e, m.; 2.) střádač, e, m.; —in, f. sběratelka, y, f.
Sammlung, f. sebrání, n. sbírka, y, f.
Sammt, adv. — und sonders, wšickni wesměs; 2.) praep. spolu, i.
Sämmtlich, adj. wšickni wesměs, spolu, společně, wšeliký, weškeren.
Samstag, m. sobota, y, f.
Samstägig, adj. sobotní.
Sanct, adj. swatý.
Sand, m. písek, sku, m.; Sand-, pískowý, písečný, písčitý, adj.
Sandale, f. skorně, pl. sandál, u, m.
Sandarack, m. sandaraka, y, f.
Sand-artig, adj. pískowitý; —bank, f. mělčina, y, f. násep, spu, m.; —beere, f. medwědice, e, f.; —berg, m. hora písečná; —büchse, f. písečnice, e, f.; —dorn, m. žlutý zob.
Sandelholz, a. sandalowé dřewo, n.
Sanden, v. a. pískem posypati.
Sander, m. lupice, e, f
Sand-gries, m. štěrk, u, m.; —grube, f. pískowý důl, m. písečnice, e, f.; —hafer, m. owsíř, e, m.; —haufen, m. píština, písčina, y, f.
Sandig, adj. písečný, pískowý.
Sand-korn, n. zrno písku, píseček, čku, m.; —kraut, n. písečnice, e, f.; —läufer, m. bělořítek, tku, m.; —mann, pískář, e, písečník, a, m.; —reiter, m. swrhnutý jezdec; —schwalbe, f. břeháček, čka, m.; —stein, m. kámen písečný; —uhr, f. sypací hodinky; —weide, f. písečnice, e, f.; —wüste, f. písčina, pískowina, y, f.
Sanft, adj. tichý; krotký, mírný; libý, měkký.

Sänfte, *f.* nosidla, nosídka, *n. pl.* —nträger, *m.* nosidelník, a, *m.*
Sanftheit, *f.* tichost, powlownost, měkkost, i, *f.*
Sänftigen, *v. a.* chácholiti, krotiti.
Sanft-muth, *m.* – müthigkeit, *f.* tichá mysl, krotký duch, krotkost, utulnost, i, *f.*; —müthig, *adj.* tichý, powolný, utulný, tichomyslný.
Sang, *m.* zpěw, u, *m.*; Sang-, zpěwný, pěwný, *adj.*
Sangdrossel, *f.* drozd, a, *m.*
Sänger, *m.* zpěpák, a, *m.*; Sänger-, zpěwácký, zpěwecký; —in, zpěwačka, y, *f.*
Sangninistisch, *adj.* lehkokrewný.
Sangweise, *adv.* zpěwmo.
Sanglerche, *f.* skřiwan, a, *m.*
Saphir, Sapphir, safír, u, *m.*; Saphir-, safírowý.
Sappe, *f.* podkop, u, *m.*
Sappeur, *m.* podkopník, a, *m.*
Sappiren, *v. a.* podkopati.
Sardelle, *f.* sardele, e, *f.*; Sardellen-, se sardelemi, sardelowý
Sarder, Sardonier, *m.* sardonych, u, *m.*
Sarg, *m.* rakew, kwe, *f.*; Sarg-, rakewní.
Sarraß, *m.* záraz, u, *m.*
Sarter, *m.* wzorec korábu.
Sasaparilla, *f.* wlaské r wí.
Sassafraß, *m.* sasafras, u, *m.*
Satan, *m.* satan, a, satanáš, e, *m.*; —isch, *adj.* satanský; Satans-, satanowý, satanský.
Satt, *adj.* sytý, syt; *adv.* dosti; sich — essen, do syta se najísti sich —lachen, spielen, schlafen, nasmáti se, nahrati se, wyspati se.
Sattel, *m.* sedlo, a, *n.*; Sattel-, podsebni, sedlowý; —baum, *m.* hlawa sedla; —bügel, *m.* skoba sedla; —druck, *m.* odhnětení, oddawenina, sadmo; —frei, *adj.* swobodný; —gurt, *f.* podpinka, y, *f.*; popruh, u, *m.*; —hof, *m.* dědina, y, *f.*; —knecht, *m.* dlač, e, *m.*; —knopf, *m.* hlawice u [illegible]
[illegible], *v. a.* sedlati, osedlati.

Sattel-pferd, *n.* podsedni kůň; [illegible]sche, *f.* wisák, wak u sedla.
Sattheit, *f.* sytost, *f.*
Sättig, *adj.* sytý; —en, *v.* sytiti, nasytiti; —end, *adj.* sytný; —ung, *f.* nasycení, *n.*
Sattler, *m.* sedlář, e, *m.*; Sattler-, sedlářský; —handwerk, *n.* sedlářstwí, *n.*; —junge, *m.* sedlařík, a, *m.*
Sattsam, *adj.* dostatečný; —keit, *f.* dostatečnost, *f.*
Saturei, *f.* čibr, u, *m.*
Saturn, *m.* hladolet, a, *m.*
Satyr, *m.* satyr, a, kozonožec, žce, *m.*
Satyr-e, *f.* satyra, y, *f.*; —iker, *m.* satyrik, a, *m.*; —isch, *adj.* satyrycký.
Satz, *m.* (Sprung) skok, u, *m.* (Musik) sadba, y, *f.*; (Bodensatz), sedlina, y, *f.*; (Redesatz), sada, y, průpowěd, i, *f.*; (im Spiele), sázka, y, *f.*; (v. Fischen) plod, u, *m.* násada, y, *f.*; (Seifensieder), štelowina, y, *f.*; (Buchdruck.), wysazení, *n.*; Satz-, kalowý, sazební, sadní.
Satzhase, *m.* zaječice, e, *f.*
Satzholz, *n.* raub, u, *m.*
Satzschrift, *f.* zporný spis.
Satzteich, *m.* násadník, u, násadní rybník.
Satzung, *f.* nařízení, ustanowení, *n.* wýrok, u, *m.*; 2) wysazení.
Sau, *f.* swině, ě, *f.*; ungarische —, bagaun, a, *m.*; eine Gelte, nunwice, řezanice, e, miška, y, *f.*; Kleks, kaňka, kaňka, y, *f.*; *fig.* necuda, y, *m.* u, *f.*; Sau-, swinský, swiní; —auge, *n.* wraní oko; —bar, *m.* kanec, nce, *m.*; —beere, *f.* psí wino.
Sauber, *adj.* čistý; 2) šwárný, šumný; —keit, *f.* čistota, y, čistotnost, šwárnost, *f.*
Säuberer, *m.* čistitel, e, *m.*
Säuberlich, *adj.* šwárný, šumný.
Säubern, *v. a.* čistiti; 2.) Geschirr —, drhnauti; 3.) Gläser —, pláknauti, mýti.
Sauberstange, *f.* bidelec, lce, *m.*
Sau-blume, *f.* smetánka, pleška, y, *f.*; —bohne, *f.* bob, u, *m.*; —borste, *f.*

y, *f.*; —brod, *n.* brambor, u.
ißel, *f.* swinský bodlák; 2.)
ku, *m.*
omáčka, y, *f.*
. *n.* kaňhati, klechtati.
dj. kyselý; 2.) *fig.* trpký;
, zasmušilý; — ſehen, mra-
škarediti se.
upfer, *m.* šlowík, šlewík, u.
raten, *m.* dušenice, e, *f.*; —
t, *m.* kyselice, kyselky, *pl.*
m. dráč, e, dřišlál, u, *m.*
f. swiňáctwí, swinstwí, *n.*
a, y, *f*
:e, *m.* kyselý, zaječí jetel; —
kyselé zelí, kwasná kapu-
rautwaſſer, *n.* zelná woda.
). *adj.* nakyslý, přikyslý, ky-
; —keit, *f.* nakyslost, *f.*
g, *m.* kyselina, y, *f.*
v. n. kyseleti, kysati, ky-
v. a. kwasiti.
, *m.* zátěstek, tku, *m.*
tig, *adj.* zakrnělý, zasmu-
f, *m.* kyslík, u, *m.*
, *adj.* kyselosladký.
, *m.* kwas, u, *m.* nákwasa,
a, y, *f.*
of. *m.* člowěk zakrnělý, ška-
eda; —törfiſch, *adj.* zakrně-
nušilý.
. *f.* kwašení, *n.*
ſſer, *n.* kysela woda; 2.) ky-
l.
ralský, opilský, *adj.*; —aus.
stoň, ě, močhuba, ochlasta.
bruder, *m.* spolupiták, radow-
m.
. *n.* piti; 2.) chlastati, chme-
pati.
l, *m.* jelení kořen.
. ožralec, lce, piják, a, o-
y, *m.*; —ei, *f.* chlastanice,
, y, *f.*; —in, *f.* pijačka, y, *f.*
ng. *m.* řadowání, *n.*; —gesell-
společnost pitáků, pitáctwo;
n pitárna, y, *f*

Saufleiſch, *n.* swinina, y, *f.* swiňské maso.
Saufſchweſter, *f.* řadownice, e, pijačka, y, *f.*
Saufſucht, *f.* chlastawost, ožírawost, *f.*
Säugamme, *f.* kojná, é, kojka, y, *f.*
Sauge, *f.* wčelesno a, *n.*
Sauge-ferkel, *n.* podswiňce, čunče, sele, ete, *n*; —füllen, *n.* podkobylče, ete, *n.*
Saugemilch, *f.* mleziwo, a, *n.*
Saugemutter, *f.* bei den Thieren, mlznice, e, *f.*
Saugen, *v. n.* ssáti; 2.) piti.
Säugen, *v. a.* von Menſchen, kojiti, přikajetí; 2.) von Thieren, dojiti.
Sauger, *m.* ssawec, wce; 2.) dojič, dráč, e, *m.*
Säugerin, *f.* kojná, é, kojitelka, y, *f.*
Saugerüſſel, *m.* ssadlo, a, *n.*
Säugethier, *n.* ssawec, wce, *m.*
Säugling, *m* cucák, a, ssawec, wce, *m.*; dítě při prsech.
Saugras, *n.* rojowník, u, *m.*
Saubirt, *m.* swiňák, a, *m*
Saugel, *m.* ježek, žka; 2.) *fig.* swiňák, prase člowěk.
Säuiſch, *adj.* swiňský, praseci.
Sau-jagd, *f.* honba na černau zwěř; —koben, *m.* krmník, u, *m.*; —kraut, *n.* psí wino; —lache, *f.* kal, u, *m.*
Säule, *f.* slaup u, *m.*
Saulcder, *n.* swiňská kůže, swinina, y, *f.*; 2.) *fig.* swiňák, nerád, a, *m.* mrcha člowěk.
Säulen-, slaupowý, *adj.*; —fuß, *m.* podslupí, *n.*; —gang, *m.* slaupowí, *n.* slaupowá chodba; —ordnung, *f.* slaupořadí, *n.*; —ſtein, *m.* čedič, u, *m.*; —ſtellung, *f.* poslupí, *n.*; —ſtuhl, *m.* podstawek, wku, *m.* podslupí, *n.*; —weiſe, *f.* mezislupí, *n.*
Saum, *m.* lem, u, limec, mce, *m.* obruba, y, *f.* obkladek, dku, *m.*; Saumobrubní, *adj.*
Saumagen, *m.* wepřowý žaludek; 2.) *fig.* swiňák, a, *m.*
Saumband, *n.* lemowka, lemowačka, y, *f.*

Säumen, *v. a.* obraubiti, obložiti, obkládati, lemowati.

Säumen, *v. n.* dliti, meškati, prodlewati; —d, meškawý.

Säumig, *adj.* meškawý, rozwláčný; — sein, obmeškati něco; —keit, *f.* meškawost, rozwláčnost, *f.*

Saumiſt, *m.* swininec, nce, swiňský hnůj.

Saumpferd, Saumroß, *n.* saumar, a, *m.* nákladní kůň.

Saumſal, *n.* obmeškání, *n.* zdlauhawost, *f.*

Saumſelig, *adj.* meškawý, wáhawý, zdlauhawý; —keit, *f.* meškawost, wáhawost, zdlauhawost, *f.*

Saumthier, *n.* howado nákladní.

Saumutter, *f.* prasnice, e, *f.*

Saupelz, *m. fig.* swiňák, a, *m.*

Säure, *f.* kyselost, i, kyselina, y, *f.*

Saurüſſel, *m.* rypák swinský.

Saus, *m.* — und Braus, hejření, hejsowání, *n.*

Sausack, *m.* bachoř, e, *m.*

Sauſchnabel, *m.* pleška, y, *f.*

Sau-ſchneider, *m.* miskář, nunwář, e, *m.*; —ſchwein, *n.* miška, y, nunwice, e, *f.*

Säuſeln, *v. n.* powiwati, liběwáti.

Säuſen, *v. n.* hučeti, šuměti; —d, kučiwý, šustiwý, *adj.*

Sauſewind, *m.* chumel, mle, *m.*; 2.) *fig.* třeštidlo, a, *n.*

Sau-ſpieß, *m.* ostép lowecký; —ſtall, *m.* swinec, nce, swinský chlíw; —treiber, *m.* honák, a, *m.*; —trog, *m.* koryto pro swině; —wurz, *f.* krtičník, u, *m.*

Scapulier, *n* škapulíř, e, *m.*

Scene, *f.* wýstup, u, *m.* diwadlo, a, *n.*

Scepter, *m.* žezlo, a, *n.*

Schab-, strauhací, škrabací, wyškrabowací.

Schabe, mol, e; 2.) šwab, a, *m.*; Schabeisen, *n.* struhadlo, a, *n.*; 4.) chrásty, *pl.*

Schabefleiſch, *n.* pazdeři, *n.*

Schaben, *v. a.* škrabati strauhati,

Schabenkraut, *n.* molowá bylina.

Schaber, *m.* struhadlo, a, *n.*; 2.) *fig.* wydřiduch, a, *m.*

Schabernack, *m.* Jemanden einen — thun, někomu něco učiniti.

Schabes, *m.* šábes, u, *m.*; Schabesſabbesní, *adj.*

Schabeſtaub, *m.* ostružky. *pl.*

Schabicht, *adj.* molowatý.

Schäbig, *adj.* chrastawý, prašiwý; 2.) *fig.* ničemný, daremný, ošumělý.

Schabracke, *f.* pokrývka, čabraka, y, *f.*; —nmacher, *m.* čabračník, a, *m.*

Schabſel, *n.* ostružky, *pl.*

Schach, *m.* šach, u, *m.* šachowá hra. — ſpielen hráti w šachy.

Schachbret, *n.* šachownice, e, *f.*

Schächer, *m.* lotr, nákočník, a, *m.*; ein armer —, chudinec, nce, chuďas a, *m.*

Schacher, *m.* šantročil, a, *m.*; —ei, *f.* šantroctwí, šantročení, tarmarčení, *n.*; —in, *f.* šantročnice, e, *f.*

Schachern, *v. a.* šantročiti, tarmarčiti.

Schachkönig, *m.* král w šachách.

Schachmat, *adj.* šachmat; *fig.* er iſt —, jest prachem mdlý.

Schachſpiel, *n.* hra w šachy

Schachſpieler, *m.* šachownik, a, *m* —in, *f.* šachownice, e, *f.*

Schachſtein, *m.* šach, u, šachowý kámen.

Schacht, *m.* row, u, *m.* jáma, šachta, y, *f.*; Schacht-, šachtowní, *adj.*

Schachtel, *f.* krabice, škatule, e, *f.*; —halm, *m.* duwok, u, *m.*; —mann, *m* krabičník, a, škatulář, e, *m.*

Schachteln, *v. a.* duwočiti.

Schachten, *v. a.* zabijeti, zař zati, *fig* šiditi.

Schächter, *m.* košerák, a, *m.* řezník židowský.

Schadbürge, *m.* podpůrce, e, *m.*

Schade, *m.* kaz, u, *m.* wada, y, *f.*; 2.) rána, y, *f.*; 3.) úraz, u, *m.*; 4.) škoda, y, *f.*

Schädel, *m.* lebka, y, *f.*

Schaden, *v.* škoditi, uškoditi,

Schadenfreude, *f.* radost z cizí šk

froh, *adj.* radující se z cizí
.
ift, *adj.* chybný, kazowitý, zá-
r, nakažený; —igkeit, *f.* kazowi-
, wada, y, *f.*
ch, *adj.* škodliwý, škodný; —
škodliwost, *f.*
s, *adj.* bezeškodný, bezeško-
-halten, nahraditi komu škodu.
shaltung, *f.* nahražení škody;
da, y, *f.*
n. owce, e, *f.*; Schaf-, owčí,
owce; —ampfer, *m.* zajičky, *pl.*
nestowice, owčice, *pl.*; —bock,
ran, a, *m.*
en, *n.* owečka, y, *f.*; (an Bäu-
kolátko, a, *n.* beruška, y, *f.*
el, *m.* motolice, e, *f.*
, *m.* owčák, a, *m.* pastýř o-
Schäfer-, owčácký, pastýrský;
f. owčáctwí, *n.*; —gedicht, *n.*
ka, y, *f.*; —hütte, *f.* koliba, y,
in, *f.* owčačka, y, *f.*; —isch, *adj.*
cký; —leben, *n.* pastýrské živo-
; —spiel, *n.* pastýrská hra; —
rb, *m.* owčáctwí, *n.*; —stunde,
astná hodinka; —tasche, *f.* pa-
tobolka.
n. škopek, pku, *m.*
en, *v.* poručeti, sprawowati;
nden aus dem Hause —, nekoho
nu wypowěditi; sich viele Mü-
—, mnoho knih sobě nakaupiti,
inati; hier etwas zu — haben,
něčeho miti k pohledáwání; 2.)
iati, zaopatřiti; Ruhe —, pokoj
obiti; viel zu — haben, mnoho
ot nadělati.
en, *v. irr.* tworiti, stworiti.
ell, *n.* owčina, y, *f.* owčí kůže,
owice, e, *f.*
leisch, *n.* owčina, beranina, y, *f.*
i maso.
ner, *m.* nádwornik, a, rataj, ša-
e, *m.*; Schaffner-, šafářský; —
, *f.* ratejna, y, *f.*
ot, *n.* krwolešení, *n.*
ung, *f.* tworeni; 2.) zaopatře-
jednání, *n.*

Schafgarbe, *f.* řebříček, čku, *m.*
Schafhäutchen, *n.* oděnícko, a, *n.* šát-
ky, *pl. m.* košilka, y, *f.*
Schaf-hirt, *m.* f. Schäfer; —hund, *m.*
owčácký pes; —hürde, *f.* owčí o-
hrada, saláš, e, *n.*; —käse, *m.* owčí
sýr; —knecht, *m.* walach, a, *m.*; —
lamm, *n.* jehnice, e, jehnička, y, *f.*;
—leder, *n.* owčí kůže wydělaná, o-
wčí usně; —lorbeere, *f.* owčí bobek.
Schaf-meister, *m.* owčák, a, *m.*; —
milch, *f.* owčí mléko; —mist, *m.* o-
wčí kal; —mutter, *f.* bahnice, e, *f.*;
—pelz, *m.* owčí kožich, rauno, a, *n.*
beránek, nka, *m.*; —pocken, f. —blat-
tern; —scheere, *f.* nůžky owčí; —
schur, *f.* střiž, e, *f.* střihání owec.
Schafskleid, *n.* owčí oděw.
Schafskopf, *m.* owčí hlawa; 2.) *fig.*
hňup, a, *m.* [*m.*
Schafstall, *m.* owčín, u, owčinec, nce,
Schaft, *m.* an der Flinte, hlawiště;
am Spieße, kopiště, ratiště, *n.*; an
der Brust, socha, y, *f.*; am Stiefel,
holinky, *pl.*; an Gewächsen, klaubek,
bku, *m.* lodyha, y, *f.*
Schäften, *v. a.* hlawiště dělati.
Schafthalm, *m.* f. Schachtelhalm.
Schaftheu, *n.* stolička, blywačka, y, *f.*
Schaf-vieh, *n.* owčí dobytek, braw;
—zäcke, *f.* kliště, ě, *m.*; —zunge, *f.*
owčí jazyk; 2.) jitrocel, e, *m.*
Schächer, *m.* čtwerák, a, *m.*; —ei, *f.*
čtwerácтwí, *n.*; —in, *f.* čtweračka,
y, *f.*; —n, *v. n.* čtweračiti, dowáděti,
kutiti, pohráwati; —nd, čtwera-
čiwý, skotačiwý.
Schal, *adj.* jalowý, nechutný; 2.) *fig.*
—er Kopf, prázdná, jalowá hlawa.
Schälbar, *adj.* laupawy.
Schälbe, *f.* jalowice, e, *f.*; —haut, *f.*
jalowina, y, *f.*
Schale, *f.* des Eies, skořínka, škořepina, y, *f.*; des Obstes, supina, y, *f.*; am Messer, střenka, y, *f.*; am Pflu-
ge, zhlawí, *n.*; die Baumrinde, kůra, y, *f.*; am Wagen, šárka, y, *f.*; —n-, šalowý, šálkowý,
misky, se škořepinau.

Schällen, *v. a.* dřiti, laupati.
Schalheit, *f.* jalowost, prázdnost, wywětralost, i, *f.*
Schälhengst, *m.* pušťák, a, *m.*
Schalk, *m.* padauch, šibal, a, *m.*; —haft, *adj.* šibalský; —heit, *f.* šibalství, *n.*; —snarr, *m.* šibal, čtverák, a, *m.*; Schalks-, chytráků, chytrácký, šelmowský, šibalský.
Schall, *m.* hlabol, zwuk, u, *m.*; Schall-, hlaholní, hlaholný; —ante, *f.* lžičák, a, *m.*
Schallen, *v. n* hlučeti, hučeti, zwučeti.
Schallend, *adj.* hlučný, zwučný.
Schallloch, *n.* okno na zwonici.
Schalm, *m.* liz, u, *m.* líha, y, *f.*; —en, *v. a.* lihowati, lizowati.
Schalmei, *f.* šalmaje; —pfeifer, *m.* šalamajník, *m.*
Schalotte, ošlejch, u, ořechowec, wce, *m.*
Schalten, *v.* něčím wládnauti; úřed—, zle hospodařiti; —und walten, wladařiti, poručeti.
Schaltbier, *n.* škořepí živočich, skořepinák, a, *m.*
Schalt-jahr, *n.* přestupný rok; —monat, *m.* hrudeň, dně, *m.* hrudní měsic; —tag, *m.* přestupný den; weide, *f.* široká wrba; —zahn, *m.* drobiwý zub.
Schalwitz, *m.* jalowý wtip.
Scham, *f.* stud, styd, u, *m.*; 2.) hanba, y, *f.*; 3.) přirození, láno, a, *n.*; —bein, *n.* třislní kost.
Schämen, sich, *v.* hanbiti se, styděti se; 2.) ostýchati se.
Schamglied, *n.* stydký úd.
Schamhaft, *adj.* studný, stydliwý, cudný, ostýchawý; —igkeit, *f.* stydliwost, *f.*
Schamkraut, *n.* swinina, y, *f.*
Schamlos, *adj.* nestaudný, necudný, ...atý; ein schamloser Mensch, necuda, y, *m.*; —igkeit, *f.* ...ost, *f.*
..., *adj.* studem zardělý; — zerdělost, *f.*
Scham-seite, *f.* slabizna, y, *f.*; —theil, *f.* stydké údy.
Schandbalg, *m.* necuda, y, *m.*
Schandbar, *adj.* hanebný, mrzký; —keit, *f.* hanebnost, mrzkost, *f.*
Schandbube, *m.* hanebník, ohawník, a, *m.*
Schandbedeckel, *m.* přikrywka hanby.
Schande, *f.* hanba, y. *f.*; zur Schande machen, někoho zahanbiti, něco zhanobiti; *fig.* sich zu Schanden arbeiten, upracowati se.
Schänden, *v. a.* zohawiti; 2.) haněti, zhaněti; zhanobiti, zrušiti; eine Jungfrau —, pannu zmrhati, porušiti.
Schänder, *m.* hánce; 2.) rušitel, zmrhatel; 3.) zohawitel, e, *m.*
Schand-fleck, *m.* úhona, poškwrna, y, *f.*; —gedicht, *n.* hanliwá báseň; —geld, *n.* mrcha peníz; *fig.* wšiwý peníz.
Schändlich, *adj.* hanebný, ohawný, mrzký; —keit, *f.* hanebnost, mrzkost, i, *f.*
Schand-lied, *n.* hanebná píseň; —mal, *n.* hanebná, newymitá, newymáchaná huba; —pfahl, *m.* pranýř, e, *m.* lešení, *n.*; —that, *f.* hanebný čin, mrzký skutek.
Schändung, *f.* zhaněni, zhanobění; einer Jungfrau, zprznění, pohanění, *n.*
Schank, *m.* prodej nápojů; —stube, *f.* nálewna, y, *f.*; —tisch, *m.* málewník, u, *m.*
Schanz-, Schanzen-, hradební, *adj.*
Schanze, *f.* okop, příkop, násyp, *n.*, *m.*: —n, *v. a.* náspem ohraditi, okopati, příkopy obehnati; —graben, *m.* příkop, u, *m.*; —gräber, *m.* příkopník, a, *m.*
Schanzkorb, *m.* hradební ...sb. ohradní koš.
Schar, *f.* hejno, a, *n.* zástup, u, *m.* tlupa, y, *f.*; Schar-, zástupný, zástupní, *adj.*
Scharbe, *f.* morčák, a, *m.*
Schärben, *v.* pokrájeti.
Scharbock, *m.* škorbut, u, *m.* kur-

l. f., —skraut, n. lžičník,

v. a. krájeti.
dj. ostrý, břitký; peprný,
ý; přísný; bystrý.
ck, m. bystrohled, u, m.
f. ostrost, břitkost; peprnost,
ost, i, f. ostří, n.; přísnost;
t, i, f.
v. a. ostřiti, brousiti; bři-
ı Mühlstein, křesati žernow
Strafe, přitužiti pokutu.
biß, n. ostré udidlo; —gras,
ce, e, f.; —kantig, adj. ostro-

hter, m. kat, katan, a; poprá-
, m.; Scharfrichter-, popraw-
, f. katowstwí, n.; als Ge-
2.) katowna, y, f. als Woh-
—in, f. katowka, y, katowá,

ütze, m. ostrostřelec, lce, m.
htig, adj. bystrooký; —keit, f.
t oči.
n, m. ostrowtipnost, důwtip-
; —ig, adj. ostrowtipný, dů-
; —igkeit, f. ostrowtipnost,
nost, f.
, m. čerwec, wce, šarlat, u,
n, adj. šarlatowý, čerwcowý;
adj. čerwcowý, brunátný.
tzel, n. půtka, šarwatka, ú'r-
, f.; —n, v. n. potýkati se.
f. šerpa, y, f.
f. šorna, y, f. struhadlo hrn-

ı, v. a. škrabati; 2.) hrabati,
, m. hrabač, smolař, e, m.; —
ırabačka, škrtačka, y, f.
als, m. stuchlík, wydřiduch,

f. zub, u, m. štěrbina, y, f.;
ut, n. srpek, pku, m.
, adj. zubnatý, zubowatý, zaub-
ý.
ück n. im Faße, krajíc, e, m.
vache, f. newod, u, m.; —wäch-
. newodař, e, m.
eise, adv. stádně.

Scharwerk, n. robota, y, f.; —en, v. a. robotowati.
Schörzel, m. skrojek, jku, načinek, nku, m.
Schatten, m. stín, u, m.; Schatten-, stínowý; —gang, m. stinné laubí; —reich, n. říše mrtwých; —riß, m. wyobrazení, n.; —spiel, n. hra na stěně.
Schattig, adj. stinný, stinowý.
Schattir-en, v. a. nastiniti, nastěňowati; —ung, f. nástin, u, m.; nastinění, m.
Schatulle, f. škatulka, y, f.
Schatz, m. poklad, u, m.; fig. paupátko, a, n; Schatz-, pokladní, klenotní, adj.
Schätzbar, adj. wážný, drahocenný; —keit, f. wáznost, drahocennost, i, f.
Schätzen, v. wážiti; ceniti; klásti, pokladati; hádati, odhádati; pačiti, určiti, wínaditi; uložiti cenu.
Schätzenswerth, adj. wážnosti hoden.
Schätzer, m. wažitel, ocenitel, e; 2.) tržní, ího, m.
Schatz-frei, adj. swobodný od daně; —gräber, m. kopač pokladu; —kammer, f. pokladnice, e, f.; —kasten, m. pokladnička, y, f.
Schätz-mann, —meister, m. odhadowatel, e, m.
Schatzmeister, m. pokladník, a, m.; —amt, n. pokladnictwí, n.
Schatzung, f. daň, ě, f. poplatek, tku, m.
Schätzung, f. wážení, n.; odhad, u, m. procenení, n.; —spreis, m. cena odhadná, odhadní cena; Schätzungs-, odhadní, oceňowací, adj.
Schau, f. odiw, u, m. odiwa, y, f.
Schaubhut, m. kapalín, u, m.
Schaubühne, f. diwadlo, a, n.
Schauder, m. hrůza, y, f.; mráz, u, m.; haft, adj. hrozný; —lich, adv. hrozně; —n, v. hroziti se, děsiti se, žásnauti
Schauen, v. díwati se, hleď
ti; patřiti.
Schauer, m. diwák, a, ?

y, *f.*; 3.) krupobití, *n.*; 4.) hrůza, y, *f.*

Schauerig, *adj.* sychravý; děsný; —keit, Schauerhaftigkeit, *f.* děsnost, *f.*

Schauern, *v. es* schauert, kraupy padají; 2.) hrozití se.

Schauervoll, *adj.* přehrozný.

Schaufſen, *n.* jídla pro podiwanau.

Schaufel, *f.* lopata, y, *f.*; Schaufel-, lopatní, lopatowý; —hirſch, *m.* daněk, ňka, *m.*; —macher, *m.* lopatář, e, *m.*

Schaufeln, *v.* lopatau házeti, na lopatu brátí.

Schaugerüſt, *n.* lešení, *n.*

Schaukel, *f.* haupačka, y, *f*; —n, *v. n.* kolebati se, haupati se; *v. a.* haupati; —nd, *adj.* haupawý, kolébawý.

Schaukler, *m.* haupač, e, *m.*; —in, *f.* haupačka, haupalka, y, *f.*

Schaum, *m.* pěná, y, *f.*; Schaum-, peniwý, pěnný, *adj.*

Schäumen, *v.* pěniti se.

Schaumig, *adj.* pěnawý, pěniwý, zpěnělý.

Schaum-kelle, —löffel, *m.* opěnowačka, y, *f.*; —kette, *f.* podbradek, dku, *m.*

Schaumünze, *adj.* pamětní peniz.

Schauplatz, *m.* diwadlo, a, *n.*

Schauſpiel, *n.* činohra, y, *f.*; 2.) diwadelní hra; 3.) podiwání, *n.*. Schauſpiel-, diwadelní, *adj.*

Schauſpieler, *m.* herec, rce, *m.*; Schauſpieler-, herecní, *adj.*; —in, herkyně, ě, *f.*; —iſch, *adj.* herecký.

Schauſpiel-haus, *n.* diwadlo, a, *n.*; —kunſt, *f.* herectwí, *n.*

Schauſtück, *n.* kus na podiwanau.

Schauwürdig, *adj.* podiwání hoden.

Schechſig, *adj.* šmatlawý.

Scheck-e, *f.* straka, y, *f.*; —ig, *adj.* strakatý, peřestý.

— — *m.* lebka, y; 2.) palice, e, *f.*; — *m.* lebowrták, u, *m.*; — leboslowí, *n.*; —ſtätte, *f.* —, rozhraní, *n.*

korec, rce, *m.*; —n, *v.*

Scheibe, *f.* kolo, a, *n.* kruh, u, *m.* Schieß —, trč, e, *f.*; am Knie, číška, y, *f.*; Scheiben-, terčowy, terčowní, *adj.*; —nhonig, *m.* stred, u, *m.* med w plastech; —nkamm, *m.* brdo, a, *n.*; —nrohr, *n.* tažnice, trčownice, e, *f.*; —nſchießen, *n.* střílení do terče; —nſchütz, *m.* střelec do terče.

Scheibbar, *adj.* rozlučitelný, rozdwojitelný.

Scheide, *f.* des Degens, pošwa, y, *f.*; des Meſſers, nožnice, nožny, *pl. f.*

Scheide-brief, *m.* listek rozchodní; —erz, *n.* čistá ruda.

Scheide-kunſt, *f.* lučba, y, *f.*; —künſtler, *m.* lučebník, a, *m.*

Scheidemünze, *f.* drobný penize.

Scheiden, *v. n.* odebrati se, odbírati se, rozlaučiti se; *v. a.* laučiti, rozwesti, oddéliti.

Scheider, *m.* rozlučowatel, e, *m.*; —in, *f.* rozlučitelka, rozdwojitelka, y, *f.*

Scheide-wand, *f.* přehrada, y, *f.* příční stěna; (Anatom), branice, e, *f.*; —waſſer, *n.* hlodawka, y, *f.*

Scheidewег, *m.* rozcestí, *n.*

Scheidung, *f.* dělení, oddělení, rozlaučení; Ehescheidung, rozwod, rozwedení manželů.

Schein, *m.* swětlost, i; 2.) zář, e; 3.) *fig.* podoba, y, twárnost, i, *f.*; 4.) zámysl, u, *m.* oko, a, *n.*; 5.) list, u, *m.* wyswědčení, *n.* písemnost, i, *f.*

Schein- zdáliwý, na oko, powrchní, klamawý, mámiwý.

Scheinandacht, *f.* zewnitřní, powrchní pobožnost.

Scheinbar, *adj.* zdánliwý; —keit, *f.* zdánliwost, i, *f.*

Scheinchriſt, *m.* křesťan licoměrný.

Scheinen, *v. a.* swítiti; 2.) *fig.* zdáti se, podobati se.

Scheingrund, *m.* zdánliwý důwod.

Scheingut, *n.* zdánliwé dobro.

Scheinheilig, *adj.* licoměrný, na oko nábožný.

Scheinliebe, *f.* láska na oko.

b, *m.* domnělá smrt.
bt, *adj.* polomrtwý.
ere, *f.* kruhina, y, *f.*
f. sračka, běhawka, y, *f.*
, *v.* sráti, wyprázdniti se; in
nderſprache, kakati.
, *m.* sráč, e, *m.*; —ei, *f.* sra-
e, *f.*
ıuß, *n.* záchod, u, *m.*
n. poleno, a, *n.* štěpina, y, *f.*
, *f.* paut, u, pautec, lce, wrch
, témě, ěne, *n.*; Scheitel-, pau-
wrcholaí; —n, *v.* rozčesati,
iti wlasy na obè strany; —
m. hlawní punkt, nadhlawí,
echt, *adj.* kolmý; *adv.* kolmo.
haufen, *m.* hranice, e, *f.*
n, *v. n.* rozbiti se, ztroskota-
2.) *fig.* nepodařiti se, zma-
.
)auer, *m.* drwoštěp, a, *m.*; —
e, prokolí, *n.*
idj. křiwý, křiwolaký.
f. šupina, y, *f.*
i, *v.* ſich, laupati se.
f. ronklička, rolnička, y, *f.*;
Kartenſpiele, bubny, *pl.* *m.*;
ie Maulſchelle, facka, y, *f.* po-
čku, *m.*
i, *v.* břinkati, zwoniti.
i-kranz, *m.* krahulec, lce, *m.*;
ſchlein, *n.* řechtačka, chřesta-
y, *f.*; —werk, *n.* ronkličky, *pl.*
ſch, *m.* bachně, ě, *f.*
engſt, *m.* puſťák, a, *m.*
raut, *n.* kolita, wlaſťowičník
.
, *m.* šelma, y, čtwerák, a, ta-
, e, *m.*; —artig, *adj.* šelmowi-
—en, *v.* za ušima miti; —erei, *f.*
owstwí, *n.*; —iſch, *adj.* šel-
skỳ.
ſucht, *f.* zahlídawost, i, *f.*; —
ig, *adj.* zahlídawý.
-, lajici, hanliwý, nářkliwý, *adj.*
brief, *m.* hanliwý list.
-en, *v.* proklínati, kliti, zloře-
; 2.) plísniti; 3.) nadati; 4.) *v. n.* bublati, žehrati; —er, *m.* hánce, lajce, e, *m.*; —erin, *f.* laječka, y, *f.*
Scheltſchrift, *f.* spis hanliwý.
Schemel, *m.* stupadlo, a, *n.* podnožka, y, *f.*; der Lenkſchemel, oplín, u, *m.*; — der Weber, šlapačka, y, *f.*
Schenk, *m.* krčmář, e, hospodský, ého, *m.*; Schenk-, krčemní, *adj.*
Schente, *f.* krčma, hospoda, y, *f.*
Schenkel, *m.* stehno, a, *n.*; Schenkel-, stehní, *adj.*; —blatt, *n.* pobočnice, e, *f.*; —knochen, *m.* hnat w stehně.
Schenk-en, *v. a.* einſchenken, liti, naléti; 2.) ausſchenken, piwo neb wíno na prodej miti, prodáwati; 3.) geben, darowati; 4.) erlaſſen, prominauti, opustiti; —er, *m.* darowatel, krčmář, e, *m.*; —erei, *f.* krčmářstwí, *n.*; —erin, *f.* krčmářka, y, *f.*
Schenkenamt, *n.* čišnictwí, *n.*
Schenk-ſtätte, *f.* krčma, hospoda y, *f.*; —tiſch, *m.* nalewaci střez.
Schenkung, *f.* darowání, nadání, odpuštění, *n.*; Schenkungs-, nadací, nadawaci, darowný; —brief, *m.* list nadací.
Schenkwirth, *m.* hospodský, ého, krčmař, e, *m.*; —in, *f.* hospodká, é, krčmářka, y, *f.*
Scheppern, *v.* křapěti.
Scherband, *n.* an der Deichſel, ohlawník, u, *m.*
Scherbe, *f.* střep, u, *m.* střepina, y, *f.*
Scherben, *m.* hrnec, nce, *m.*; —ſuchen, *m.* waječník, u, *m.*
Schere, *f.* nožice, nůžky, *pl.*; in der See. skalina, y, *f.*; — des Krebſes, klepeto, a, *n.*
Scheren, *v. n.* táhnauti, odejiti; *v. a.* *fig.* škádliti, týrati; laß mich ungeſchoren, dej mi pokoj; was ſchert dich das, co jest tobě do toho; 2.) holiti, břiti; střihati; 3.) (Weber), snowati, nasnowati; 4.) *fig.* střihati, dříti; 5.) *v. n.* ſich —, ostauzeti se.
Scherenſchleifer, *m.* bru-
Scherer, *m.* holič, e, *n*
Schererei, *f.* tahání, or

Scherf, *m.* Scherflein, *n.* šart, u, *m.* šarapatka, babka, y, *f.*
Schergabel, *f.* snowaci widle.
Schergarn, *n.* osnowa, y, *f.*
Scherge, *m.* biřic, e, birda, y, *m.*
Schergdiener, *m.* holomek, mka; pochop, a, *m.*
Scherhare. a. ostřižky, *pl.*
Scherkenholz, *n.* střemcha, y, *f.*
Scherl, *m.* měsičník, rozpuk, u, *m.*
Schermaus, *f.* krt, a, *m.* krtice, e, *f.*
Scher-messer, *n.* břitwa, y, *f.*; —schmied *m.* břitwař, e, *m.*
Scher-mühle, *f.* —nahmen, *m.* snowadlo, a, *n.*
Scherpe, *f.* patoky, *pl.*; 2.) pas důstojnický.
Scher-stab, *m.* raubík, u, *m.*
Scherstube, *f.* holírna, y, *f.*
Scherwenzel, *m* čerwenc w strašáku.
Scherwolle, *f.* střižná wlna; 2.) ostřižky, *pl.*
Scherz, *m.* žert, u, *m.*; — bei Seite, žert na stranů; Scherz-, žertowný, *adj.*
Scherzchen, *n.* žertík, u, *m.*
Scherz-en, *v.* žertowati; —end, žertowný.
Scherzer, *m.* žertowník, a, *m.*; —in, *f.* žertownice, e, *f.*
Scherzgedicht, *n.* žertowná báseň.
Scherzhaft, *adj.* žertowný; —igkeit, *f.* žertownost, i, *f.*
Scherzrede, *f.* žerty, šašky, *pl.*
Scherzweise, *adj.* žertem, žertowně.
Scheu, *adj.* plachý; zplašeny; 2) bážliwý, stydliwý.
Scheu, *f.* plachost; 2) oškliwost; 3.) ostýchawost, i, *f.*; 4) bázeň, zně, *f.*
Scheucher, *m.* strašák, a, *m.*
Scheuchen, *v.* plašiti, děsiti.
Scheuen, *v. a.* děsiti se; 2.) štítiti se; 3.) straniti se, wyhýbati se; ostýchati se.
[illegible] todola, y, *f.*; Scheuer-, sto- [illegible] —faß, *n.* střez, u, *m.*; [illegible] eslička, y, *f.*
[illegible] drhnauti; 2) sich —, drbati se, ošiwati se; 3.) *fig.* někomu domlauwati.
Scheuertag, *m.* popelec, lce, *m.*
Scheuerwisch, *m.* wěchet, chtu, *m.*
Scheuleder, *n.* klapka u oka.
Scheune, *f.* stodola, y, *f.*
Scheu-flur, *f.* humno, a, *n.* mlat, u, *m.*; —gerüst, *n.* odry, *pl.* patro, a, *n.*; —knecht, *m.* poklasný, ého, *m.*
Scheusal, *n.* hastroš, e, bubák, strašák, a, *m.*; 2) šereda, y, *f.*; 3.) ohawa, ohyzda, y, *f.*
Scheußlich, *adj.* šeredný, ohawný, ohyzdný; —keit, *f.* šerednost, ohawnost, *f.*
Scheve, *f.* pazdero, a, *n.*
Schicht, *f.* wrstwa, y, *f.* sloj, e, *m.*; —en, *v. a.* děliti, rozděliti; 2.) wrstwiti, wrstwowati; —holz, *n.* hraničné dříwí; —meister, *m.* šichtowní mistr; —weise, *adv.* wrstwau, wrstwami.
Schicken, *v.* poslati, posílati; 2.) *v. r.* sich —, strojiti se, chystati se; hoditi se; slušeti.
Schicklich, *adj.* náležitý, slušný, způsobný; —teit *f.* náležitost, slušnost, způsobnost, *f.*
Schicksal, *n.* osud, u, *m.*
Schicksam, *adj.* slušný, přihodný.
Schickung, *f.* poslání, dopuštění, *n.*
Schieb-, šaupací; odstrční.
Schiebebock, *m*, kolečko, a, *n.*
Schieben, *v. a.* strčiti, strkati, sunauti, pomykati; 2.) sázeti; 3.) aufschieben, odkládati; 4.) klásti, rozkládati; 5.) *v. n.* wrhnauti, wychazeti.
Schieber, *m.* strkač, postrkáwač, e, *m.*; 2.) lopata, y, *f.*; —in, *f.* strkačka, postrkawačka, y, *f.*
Schiebkarren, *m.* táčka, y, *f.* trakař, e, *m.*
Schiebstange, *f.* auf dem Schiffe, sochor, u, *m.*; 2.) in der Schneidemühle, podawač, e, *m.* podawačka, y, *f.*
Schiech, *adj.* diwoký, oškliwý, škaredý, ohawny; 2.) splašený; —werden, zoškliwěti; 2.) splašiti se.

·gericht, *n.* rozsudní saud; —
·; *f.* příční zeď; —rain, *m.* hrá-
ě, *f.*
·richter, —mann, *m.* rozsudí,
prostředník, a; smírce, e;
:eramt, *n.* rozsudní úřad; —
dj. rozsudní.
ſpruch, *m.* rozsudní wyřčení.
ein, *m.* hraničník, sád, u, *m.*
adj křiwý, křiwohranný; *adv.*
, pošikmo, šikem. *fig.* die Sa-
bt ſchief, jde to šeberem
f. křiwina, y, *f.*
, *m.* auf dem Kopfe, lup, u, *m.*
, y, *f.*; 2.) mrwa, tříska, y, *f.*;
řidlice, břidlice, e, *f.*; Schie-
křidliční, břidlicowý, opuko-
—decker, *m.* škřidličník, a, *m.*;
adj. škřidlowitý; —ig, *adj.*
:ný, škřidličný.
n, *v. n.* bublati; *v. r.* laupa-
·=nagel, *m.* škřidličník, u, *m.*;
i, *n.* laupawý kamenec; —zahn,
k, wlčí zub; 2.) zub drobiwý.
·inkelig, *adj.* křiwouhelný.
en, *v. n.* po očku hleděti; 2.)
i; 3.) *fig.* měniti se; —end, *adj.*
wý, přišilhawý, měňawý; —er,
lhán, šilhaun, a, *m.*
·ein, *n.* hnatowá kost, hnátowi-
holeň, i, *f.*
, *f.* šín, u, *m.*; — der Töpfer,
; — der Aerzte, dlaždičky, de-
pl.
:iſen, *n.* šínowé železo.
en, *v. a.* šinowati; 2.) zlama-
ohu, ruku dáti do dlažiček; —
, *f.* šínowá dráha.
nagel, *m.* šínowý hřebík; mit
Kopfe, hlawizna, y, *f.*
, *adj.* samý, čirý, čistý; *adv.*
o, málem, bezmála.
en, *v a.* kutiti; *fig.* poštíwati;
řehlížeti.
:ling, *m.* der kleine —, kozí pysk;
er —, bolehlaw; Waſſerſchier-
, rozpuk, u, *m.*

Schieß-, střelčí, střelný, *adj.* k stří-
lení.
Schießbeere, *f.* krušina, y, *f.*
Schieße, *f.* chlebowá lopata.
Schießen, *v. n.* letěti, padati, hrnauti
se, stříkati, wymknauti se; — laſſen,
pustiti, popustiti; *v. a.* práti, mrští-
ti, udeřiti, stříleti; einen Bock —,
chybiti; (Weber), protkáwati.
Schießer, *m.* wrcholka, y, *f.*
Schieß-geld, *n.* zástřela, y, *f.*; —ge-
rechtigkeit, *f.* práwo stříleti.
Schieß-gewehr, *n.* sřelecí zbraň, oru-
ží, ručnice, e, *f.*; —haus, *n.* střel-
nice, e, *f.*; —hund, *m.* pes na bar-
wu; —loch, *n.* střelnice, na zděch
městských; —plan, *m.* střelnice, e,
f.; —pulver, *n.* ručničný prach, smu-
dník, u, *m.*; —ſcharte, *f.* střílnice na
hradbách; —taſche, *f.* mysliwecká
brašna.
Schiff, *n.* loď, i, *f.*; groſſes —, korab,
u, *m.*; kleines —, loďka, y, *f.*; der We-
ber, člunek, nku, *m.*; Schiff-, lodní,
korábní, na lodi, korábowý, z lodí.
Schiffbank, *f.* weslářská lawice na
lodi.
Schiffbar, *adj.* plawný, poplawný; —
keit, *f.* plawnost, i, *f.*
Schiffbau, *m.* lodinářstwí, lodistroje-
ní, *n.*; —er, *m.* lodinář, loďnář, lo-
distrojce, e, *m.*; —kunſt, *f.* lodinář-
stwí, lodistawitelstwí, *n.*
Schiffbaum, *m.* stežeň, žně, *m.*
Schiff-bruch, *m.* rozbití oder stroskotání lodí, tápání, *n.*; —brüchig, *adj.*
tápawý
Schiffen, *v. n.* plawiti se, plauti; 2.)
v. a. plawiti.
Schiffer, Schiffahrer, *m.* plawec,
wce, *m.*
Schiff-fahrt, *f.* plawba, y, *f.*; 2.) pla-
wectwí, *n.*; —flotte, *f.* loďstwo, a,
n.; —fracht, *f.* lodné, ého, *n.*; —ha-
fen, *m.* přístaw, u, *m.*; —hobel, *m.*
rozsecha lodní; —jun[illegible]
čík, a, *m.*; —kunſt, *f.*
—lande, *f.* wýtoň, ě
plawci, *pl. m.* plaw

—meiſter, *m.* plawní, iho, *m.*; —mýſle, *f.* lodník, lodňák, u, *m* lodní mlýn.

Schiffreich, *adj.* lodnatý, bohatý, hojný na lodý; —rohr, *f.* wětrnice, e, *f.*; —ſchnabel, *m.* čelo, předek lodi; —ſeil, *n.* lano, a, *n.*.

Schiffs-, nálodní, lodní, z lodi.

Schiffspatron, *m.* zprawce lodi.

Schiffſtelle, *f.* stanowiště lodi.

Schiffs-volk, *n.* plawci, *pl. m.* plawectwo, a, *n*; —werfte, *f.* loděnice, e, *f*; —wurm, *m.* červotoč, e, *m.*; —zieher, *m.* taboun lodí; —zimmermann, *m.* lodňář, e, *m.*; —zoll, *m.* lodné, ého, *n.*; —zwieback, *m.* suchary na lodi.

Schifane, *f.* sužowání, tejrání, *n.* pletichy, *pl.*

Schild, *m* paweza, y, *f.* štít, u, terče, e, *f.*; Schild-, pawezní, štítowý, terčowý.

Schild, *n.* wýwěska, y, *f.* štít, u, *m*

Schilderei, *f.* líčení, malowání, *n.* obraz, u, *m.*

Schilderhaus, *n.* strážnice, e, budka, y, *f.*

Schildern, *v. a* líčiti, malowati, popisowati, wyobraziti.

Schildern, *v. n.* na stráži býti; 2.) čumětí, ciwěti.

Schilderung, *f.* líčení, malowání, popsání, wyobrazení, *n.*

Schildknappe, *m.* štítník, a, zbrojnoš, e, *m.*

Schildkraut, *n.* šišák, u, *m.*

Schildkröte, želw, a, *m.*; —en, *adj*, želwowý; —enſchale, *f* želwina, y, *f.* želwinec, nce, *m* želwowa skořepina.

Schildlaus, *f.* červec, wce, *m.*

Schild-macher, *m.* štitař, e, *m.*; —träger, *m.* pawéžník, a, štitonoš, e, *m.*

Schildwache, *f.* stráž, e, *f.*; — ſtehen, býti na stráži.

Schilf, *m.* u. *n.* rákos, palach, u, *m.* třtina, y, *f.*; Schilf-, rákosowý, rákowý; —bornreich, *m.* rákosí; —gras, *n.* bělohřibek, bku, *m.*; —icht, *adj.* rákosatý, třtinowatý.

Schilf-rohr, *n.* rákosí, *n.* třtina, y, *f.*; —meer, *n.* (in der Bibel), moře červené.

Schill, *m.* lupice, e, *f.*

Schillern, *v.* měniti se.

Schiller-taffet, *m.* měňawá tykyta; —wein, *m.* náčerwené wíno.

Schilling, *m.* penízek, zku, *m*; *ſt.* chlost, pardus, u, *m*.

Schimmel, *m.* pliseň, sně, plesniwina, y, *f.*; (Pferd) bron, a, *m.* brána, y, *f.* brný kůň; —ig, *adj.* plesniwý; —kraut, *n.* protěž, e, *f*; —n, *v.* plesniwěti.

Schimmer, *m.* blesk, lesk, leskot, třpytění, *n.*; —n, *v. n.* blyštěti se, třpytěti se; 2.) mihati se; —nd, bleskawý.

Schimpf, *m.* hana, y, *f.* porok, u, *m.*; Schimpf-, hanliwý, haněcí; —en, *v. a.* haněti, poročiti, tupiti; —er, *m.* hánce, e, *m.*; —lich, *adj.* hanebný, —name, *m.* přezdiwka, y, *f.*; —rede, *f.* hánliwá řeč; —wort, *n.* hanliwé slowo.

Schinbaas, *n.* mrcha, zcíplina, zdechlina, y, *f.*; —anger, *m.* mrchowiště, *n.* mršník, u, *m.*

Schindel, *f.* šindel, e, *m*; — der Wundärzte, dešťky, dlažičky, *pl. f.*; Schindel-, šindelowý, šindelní, *adj.*; —dach, *n.* střecha šindelná; —decke, *m.* pobijec, e, *m.*; —eiſen, *n* wýtah, u, *m.*; —macher, *m.* šindelář, e, *m.*, —n, *v.* šindelem pobiti; —nagel, *m.* šindelák, u, *m.*

Schinden, *v. a.* dříti, odříti, odirati, katowati, rasowati.

Schinder, *m.* ras, a, dřič, e, pohodný, ého, *m.*; *fig.* wydřiduch, a, *m.*; —ei, *f.* die Arbeit, dření, rasowání, *n.*; 2.) das Gewerbe, rasowstwí, *n.*; 3.) die Wohnung rasowna, y, pohodnice, e, *f.*; —lich, *adj.* rasowský; —grube, *f* mrchow ště, *n.*; —knecht, *m.* holomek, mka, pohodňák, a, *m.*; —

adj. rasowký; —wohnhaus, ·na, y, *f.*
isch, *n.* rasowina, mrchowi-.; —mähre, *f.* herka, mrcha, :oße —, škapa, y, *f.*
m. šunka, pickowina, y, *f.* ýta.
f. lopata, lopatka, y, *f.*
m. ochrana, záštita, y, *f.*; ona, opona, y, *f.*; Schirm-, ıý, záštitný; —en, *v. a.* o-ı, ochraňowati.
v. šwiřinkati.
ister, *m.* nádwornik, a, po-ého, *m.*
iker, *m.* odpadlník, a, *m.*
n, *v. n.* chlastati, chlemtati.
f. bitwa, y, *f.*; Schlacht-, ı, *adj.*; —bank, *f.* jatky, *pl.*; *a.* biti, zabíjeti; einen Och-rážeti wola; ein Schwein, za-ırase.
r, *m.* balaban, a, *m.*
:r, *m.* řezník, a, masař, e, *m.*; werk, *n.* řeznictwí, *n.*
·feld, *n.* bojiště, bojowiště, *n.*; . *n.* jatky, *pl.*; —messer, *n.* ře-ıbiják, u, *m.*; —ochs, *m.* krmný —opfer, *n.* zábitná obět, žer-, *f.*; —ordnung, *f.* šik, u, *m.*; :rt, *v.* burdyř, e, šaršaun, u, ıieh, *n.* krmný dobytek.
:, *f.* truska, okowina, y, *f.* o-ıl.; —ig, *adj.* truskowatý; 2.) wý, slotný.
ıurst, *f.* konečník, u, bachoř,

m. spánek, nku, *m.* spání, *n.* Gliedes, zdřewěnění, ztrnutí, apfel, *m.* mužík, u, *m.*; 2.) ec, lce, *m.*; —bank, *f.* ležanka, ınka, y, *f.*; —beere, *f.* lilík, u, *m.*
m. pl. skráně, židowiny, *pl.*
n, *v. n.* spáti.
r, *m.* spěč, e, ospalec, lce, *m.*; *f.* spěčka, ospalka, y, ospa-e, *f.*

Schläfern, *v.* es schläfert mich, chce se mi spáti.
Schlaff, *adj.* ochablý, ochabělý, ochlíplý, oslablý, odwíslý; —heit, *f.* ochabělost, ochablost, oslablost, i, *f.*
Schlaf-geld, *n.* —kreuzer, *m.* nocležné, ého, *n.* peníze za nocleh; —gemach, *n.* ložnice, e, lehárna, y, *f.* spálow, u, *m.*; —gesell, *m.* spolunoclehář, e, *m.*; —haube, *f.* se —mütze; —hosen, *pl.* gatě, *pl.*; —kammer, *f.* s. —gemach; —kraut, *n.* psí wíno; 2.) blín, u, *m.*; 3) lilík, rulík, u, *m.*
Schlaflos, *adj.* bezesný, bezespaní; —igkeit, *f.* nespaní.
Schlafmütze, noční čepička; *fig.* ospalec, lce. *m.*
Schläfrig, *adj.* ospalý; *fig.* nejapný, liknawý; —keit, *f.* ospalost, i, *f.*
Schlafrock, *m.* župan, u, *m.*
Schlaf-sucht, *f.* záchwát, u, *m.* ospánliwost, *f.*; —süchtig, *adj.* záchwatiwý, ospánliwý.
Schlaf-trank, *m.* spánek, nku, *m.*; —trunk, *m.* pití na podušku; —trunken, *adj.* rozespalý; —zimmer, *n.* s. —gemach.
Schlag, *m.* udeření, uhození, bauchnutí, tlučení, *n.*; des Pulses, bití pulsu nápor, u, *m.*; an der Münze, ráz, u, *m.*; 2.) *fig.* druh, u, *m.* vom guten Schlage, dobrého plemene; 3.) mrtwice, e, *f.*; der — hat ihn getroffen, porazilo ho; wie vom —e gerührt, oheromený; 4.) am Dach, poklop, u, *m.*; an der Kutsche, dwírka, *pl.*; im Walde, paseka, y, *f.*; 5.) Schläge, *pl.* (Prügel), wýprask, u, *m.*
Schlag-, mrtwiční; 2.) bicí; 3.) paseční, *adj.*
Schlagader, *f.* tepna, y, *f.*
Schlagbar, *adj.* mýtný.
Schlag-baum, *m.* zapadací záwora; —brücke, *f.* zdwihací most.
Schlägefaul, *adj.* otlučený.
Schlägel, *m.* tlauček, čku, *m.* palička, y, *f.*; — der Winzer, nabiječka, y, *f.*; — der Böttcher, pobiječka,

kyjanka, y, *f.*; — eines Thieres, kýta, y, *f.*; —milch, *f.* podmásli, *n.*

Schlagen, *v. n.* mýknauti, mrštiti sebau; aus der Art —, zwrhnauti se; dies schlägt nicht in mein Fach, to mně nepřináleží; (von der Nachtigall), tlauci; (Puls, Uhr), biti; Wurzeln —, ujmauti se, wkořeniti se; *v. a.* tlauci, biti, třískati; die Hände über den Kopf —, rukama lomiti; zu Boden —, porazíti; Holz —, dříwi porážeti; Feuer —, křesati; die Trommel —, bubnowati, Lárm —, powyk dělati; zum Ritter —, na rytířstwí pasowati; Aber —, žilau pustiti; eine Brücke —, most udělati; *fig.* aus dem Sinne —, wyraziti z mysli; sein Leben in die Schanze —, život swůj nasaditi; etwas in den Wind —, mimo sebe pauštěti, za záda házeti; etwas in ein Papier —, do papíru zaobaliti; durch ein Sieb —, procediti; ein Rad —, kozelce metati; die Unkosten auf etwas —, útraty k něčemu přiraziti; auf das Rad —, na kolo wpleсti; die Karten —, karty wykládati; *v. r.* sich —, biti se; sich linker Hand —, na lewo se dáti; sich ins Mittel —, do něčeho se wložiti; sich zu dem Feinde —, k nepříteli se přiraziti.

Schläger, *m.* bitec, tce, prář, rwáč, e, *m.*; —ei, *f.* pranice, rwanice, e, pračka, rwačka, y, *f.*; —in, *f.* pračka, y, *f.*

Schlagewerk, *n.* bicí stroj.

Schlag-faß, *n.* kupecký stroj; —fertig, *adj.* hotowý připrawený k něčemu; —fluß, *m.* mrtwice, e, *f.*; —gold, *n.* praskawé zlato; —hüther, *m.* semenáč, e, *m.*; —kraut, *n.* zwa, y, *f.*; —loth, *n.* pajka, y, *f.*; —regen, *m.* lijawec, wce, *m.*; —schatten, *m.* stín jadrný od. plný; —scheibe, *f.* bicí kolečko; —uhr, *f.* bicí hodiny, hodinky; —wand, *f.* zábradlí, *n.*; —wasser, *n.* woda mrtwičná; —wort, — —řadné slowo.

m. náplaw, kal, u, *m.* bahno, a, *n.*; **Schlamm-, kalowý,** *adj.*; —beißer, —beißker, *m.* piskoř, e, *m.*

Schlämmen, *v. a.* čistiti, propírati; 2.) *v. n.* (schlemmen), hejřiti, kwasiti.

Schlemmer, *m.* wypěrač, e, ryžownik, a, *m.*; 2.) *fig.* hejsek, ska, kwasownik, a, *m.*; —ei, *f.* hejření, kwašení, *n.*

Schlammgrube, *f.* splánice, e, *f.*

Schlammicht, *adj.* bahnowitý.

Schlammig, *adj.* bahnitý.

Schlammpeißker, *m.* piskoř, e, *m.*

Schlampampen, *v.* hejsowati.

Schlamp-e, *f.* bliwonina; 2.) chuchta, necuda, cára, y, *f.*; —en, *v. n.* hejsowati; 2.) chlemtati; 3.) cárati. —ig, *adj.* pliskawý, blatiwý.

Schlange, *f.* had, a, *m.* hadice, e, *f.* 2.) *fig.* beim Branntweinbrenner trauba; Feldschlange, šwihowka, y, *f.*

Schlängeln, sich, *v.* krautiti se, točiti se, winauti se.

Schlangen-, hadí, *adj.*; —bad, *m.* hadí kůže, swlečky, *pl.*; —biß, *m.* hadí uštknutí; —brut, *f.* hadí plémě; —förmig, *adj.* hadowitý; —freſſer, *m.* hadojed, a, *m.*; —gang, *m.* točitý chod; —gurke, *f.* hadyně, ě, *f.*; —mann, *m.* hadonoš, e, *m.*; —stich, *m.* hadí uštknutí, *n.*; —wurzel, *f.* hadí kořen; —zunge, *f.* hadí jazyk.

Schlank, *adj.* štíhlý, štíplý, táhlý; —el, *m.* čtwerák šmejdil a, klaceska, *m.*; —eln, herum, *v.* gahálowě sem a tam choditi; —heit, *f.* štíhlost, konopatost, *f.*

Schlappe, *f.* wýtopek, pku, *m.* ztráta, y, *f.*

Schlappen, *v. n.* chleptati, chlemtati. 2.) křapati se.

Schlaraffe, *m.* lenoch, a, otrapa, y, *m.*; —nland, *n.* trantarye, e, *f.*

Schlarfe, *f.* trepka, y, *f.* křáp, u, *m.*

Schlarfen, *v. n.* křápati se, křámati se.

Schlau, *adj.* chytrý, schytralý; ein schlauer Gast, chytrák, a, *m.* lišák podšitý.

Schlauch, *m.* měch, u, *m.*; 2.) bei Thie-

aurek, rku, *m.*; der Köder, la-
ı, *m.*; —en, *v. a.* pročistiti
y.
der-haft, —isch, *adj.* zběžný,
chni; *adv.* halabala, ledabylo,
ě, powrchně
-heit. —igkeit, *f.* chytrost, zchy-
ıt, i, *f.*
kopf, *m.* chytrák, šibal, a, *m.*
t, *adj.* sprostý; 2.) špatný,
ný; 3.) ničemný, zlý, daremný,
terbings, *adv.* dokonce, napro-
nermo, zhola.
t-heit, —igkeit, *f.* špatnost, da-
ost, i, *f.*
thin, *adv.* naprosto, zhola.
tweg, *adv.* přímo, zrowna.
en, *v. n.* mlaskati.
er, *m.* mlsaun, a, lahodníček,
mlsáček, čka, *m.*; —bissen, *m.*
lka, pamlska, y, *f.*; —ei, *f.* mlsa-
, i, *f.*; 2.) mlsky, *pl.*; —haft,
mlsný, mlsawý; 2.) mlaskawý.
ern. *v. n.* pomlaskáwati, 2.) *v.*
lsati, zmlsati.
e, *f.* trnka, y, *f.*; Schlehen-, trn-
ý, *adj.*; —dorn, *m.* trnka, y, *f.*;
in, *m.* trnkowník, u, *m.*
ch-, podlaudní, pokautní, zdlau-
ý, plaziwý, *adj.*
chdrucker, *m.* pokautní tiskař.
chen, *v. n.* plaziti se; 2.) krá-
e, laudati se; schleichendes Fie-
mořiwá zimnice.
cher, *m.* padalec, lce; 2.) laudač,
ič, e; 3.) pošmaurník, a, *m.*
ch-handel, *m.* pašowání, podlaud-
bchod, podlaudnictwí, *n.*; —
ler, *m.* pašerák, průnosník, po-
ıdník, a, *m.*
ich-treppe, *f.* tajné schody; —
, *m.* oklika, y, *f.* zápolí, *n.*
ier, *m.* pawučník, a, přístěrek,
, *m.* rauška, y, *f.*; Schleier-, rau-
wý, *adj.*; —n, *v. a.* rauškau za-
ti.
eifbank, *f.* brusnice, e, *f.*

Schleifbaum, *m.* der Weber, wrce-
lce, *m.*
Schleife, *f.* oko, a, *n.* pletka; sklon-
ka, y, *f.*; 2.) von Draht, sponka, y,
f.; 3.) an der Leinwand, petlice, e;
4.) eine Masche, smyčka, y, *f.*; 5.)
ein Schlitten, smyk, u, *m.*
Schleifen, *v.* wléci; 2.) Waaren, zbo-
ží smýkati; 3.) eine Festung —, pe-
wnost rozbořiti; 4.) *v. n.* wléci se;
5.) auf dem Eise —, klauzati se na
ledě.
Schleifer, *m.* brusař, e, *m.*
Schleif-kanne, *f.* korbel, e, *m.*; —müh-
le, *f.* brusírna, y, *f.*; —späne, *pl.* o-
brusky, *pl.*; —stein, *m.* brus; —trog,
m. brusnice, e, *f.* brusidlo, a, *n*
Schleihe, *f.* lín, a, líň, ě, *m.*
Schleim, *m.* sliz, i, *f.* šlem, hlen, u,
m.; Schleim-, šlemowý, slizowý, *adj.*;
—drüse, *f.* žláza slizní; —en, *v. a.*
očistiti se od slizí; 2.) *v. n.* sli-
znauti; —ig, *adj.* slizowaty; —sup-
pe, *f* raubenice, e, *f.*
Schleißbaum, *m.* borowice, e, *f.* so-
sna, y, *f.*
Schleiße, *f.* dračka, y, *f.*; 2.) Charpie
škubanka, y, *f.*
Schleißen, *v. n.* trhati se; 2.) *v. a*
štípati; 3.) Feder —, poří dráti.
Schlemmen, *v.* s. Schlämmen.
Schlendergang, *m.* drndawá chůze.
Schlendern, *v. n.* cárati, caurati,
drndati.
Schlendrian, *m.* krcení, *n.* ledabylost,
f.; dem — folgen, krtiti.
Schlenge, *f.* zájezek, *m.*
Schlenkern, *v. n.* zmítati, házeti; die
Füsse —, nohama zwoniti; 2.) mršti-
ti, odmrštiti.
Schleppe, *f.* wlečka, y, *f.*; 2.) wláče,
wlačiby, *pl.* wlák, u, *m.*
Schlepp-en, *v. n.* wléci se, smýkati se,
caurati; 2.) *v. a.* wléci; smýkati,
tahati; —end, plauhawý, *adj.*; —erei
f. tahání, *n.*
Schleppenträger, *m.* wlečkář, e, *m.*
Schlepp-fuß, *m.* pletinoha, y, *f.*; —
kleid, *n.* šaty s wlečkau; —tau, *n* tá

—, a, n; ein Schiff ins —tau nehmen, loď na táhlo vziti.
Schleuder, f. prak, u, m.; Schleuder-, prakový; —er, m. prakovník, a, m.
Schleudern, v. a. z praku házeti, lučiti, fig. v. n. ledabylo, špatně dělati.
Schleunig, adj. spěšný, rychlý.
Schleuse, f. an der Mühle, jemčina, y, f.; eine — öffnen, wyhraditi; 2.) am Teiche, splaw, u, m.; 3.) an der Mühle, stawidlo, a, n.; Schleußen-, stawidelní, stawidel, u stawidel, we stawidlách; —zoll, m. pobřežné, wýhražné.
Schlich, m. kaut, a, m. skrýš, e, f.; 2.) fig. úskok, obmysl, u, m.
Schlicht, adj. rowný; fig. prostý; —er Verstand, prostý, zdravý rozum.
Schlichtheil, n. oštěpačka, širočina, y, f.
Schlichte, f. tkadlecký klej.
Schlichten, v. a. rownati; 2.) tesati, otesati; 3.) Haare —, rozprawiti, rozčesati wlasy; 4.) fig. porownati, smířiti.
Schlichter, m. rownač, rownatel, e, m.; —in, f. rownačka, rownatelka, y, f.
Schlicht-hobel, m. hladik, u, m.; —mond, m. přihladič, e, m.
Schlick, m. jil, u, m.; —grund, m. jilowiště, n. jilowatina, y, f.; —krapfen, m. rawiolská koblyha.
Schlief, m. brus, zákal, u, m. klihowatina, y, f.
Schliefen, v. n. lézti, saukati se; 2.) lihnauti se; 3.) wsáknauti se,
Schliefig, adj. zahnětený, brusowitý, klihowitý.
Schließe, f. kleště, pl. závlač; an der Deichsel, závlačka, y, f.; am Vorlegeschloß, petlice, e, f.; am Buche, zápona, y, f.
Schließen, v. n. otwirati, přiléhati, swirati, dobře seděti (na koni); v. a. zamknauti, zamykati, zawříti, zawirati; Einen —, ukowati, spoutati, do želez dáti; die Augen —, zawříti oči, fig. umříti; fig uzawříti; endigen, skončiti; einen Kreis —, udělati kolo; einen Vergleich —, porownati se.
Schließer, m. zawěrač, e; 2.) kličník, m.; —ei, f. šatlawa, y, f.; —in, f. zawěračka, y, kličnice, e, f.
Schließ-geld, n. wězné, žaláře, ého, n.; —haken, m. petlice, e, f.
Schließlich, adj. naposledy, konečně.
Schliff, m. braušení, n. obraušenost, wybraušenost, f.
Schlimm, adj. zlý.
Schlingbaum, m. chudowina, y, f.
Schlinge, f. lapačka, lička, oko, e, sidlo.
Schlingel, m. halama, y, mamlas, a, m.; —ei, f. mamlastwi, traupastwi, n.; —haft, adj. mamlaský, traupowský.
Schlingen, v. hltati, pohltiti, polknauti, polykati, 2.) witi se, krautiti se, točiti se.
Schlingrabe, m. morčák, a, m.
Schlippe, f. záchutně, f.
Schlitten, m. sáně; dim. saňky; Schlitten-, saňkowý, sanní; —bahn, f. sanice, e, f.; —baum, m. sanice, e, f. —fahrer, m. saničník, a, m.; —fahrt f. sanice, e, f.; —kopf, m. nosy u sání; —kufe, f. sanice, e, f.
Schlittschuh, m. kosle, brusle, krapie.
Schlitz, m. am Kleide, rozpárek, rku, m.; an der Feder, spaušť; am Leibe, roztrženina, rozedřenina, y, f.; an der Scheere, rozstřiženina, y, f.
Schlitzen, v. a. rozříznauti, roztrhnauti, rozedříti, rozpárati; einen Fisch —, trhnauti rybu; eine Feder —, roštipnauti, rozštipiti pero.
Schlohweiß, adj. ſ. Schneeweiß.
Schloß, m. (zum Schließen), zámek, mku, m.; (Gebäude), hrad, u, zámek, m. twrz, i, f.; Schloß-, zawěrací, zámecký, hradní, zámeční, adj.
Schloße, f. kraupa, y, f. hrad u, m. —en, v. kraupy padají.
Schloßen-stein, m. skřemének, mku, ráž, e, m.; —wetter, n. krupobití, e.
Schlosser, m. zámečník, a, m.; Schlosser-, zámečnický; —in, f. zámečnice

zámečníkowá, é, f.; —hand-
n. zámečnictwí, n.
hauptmann, m. hradecký, zá-
ý, ého, twrznik, a, m.
nagel, m. cwok, u, cwoček,
m.; —riegel, m. záwora, y, f.
ätte, f. hradiště, n.
weiß, adj. sněžnobílý.
m. stoka, y, f.; 2.) dymník,
, u, m.
, f. palička, y, f.
eger, m. komínik, a, m.; 2.)
, m.
enblume, f. koniklec, e, m. wě-
, e, f.
er, f řehtačka, chřestačka, y.
apfel, m. chřistač, e, m.; —
. taulec, lce, m.; —ig, adj.
wý; —milch, n. kyselé mléko,
, y, f.
ern, v. n. třásti se, chwíti se;
Kleidern, třepati se.
er, m. cuclík, u, m.
t, f. aužlabí, n. aužlabina, y,
mol, u, m.
g-en, v. n. škytati, zlýkati; das
n. škytání, zlýkání, n.; —er, m
nutí, n.
, m. polknutí, n.; 2.) daušek,
m.
en, v. n. polykati; 2.) škytati,
ti; 3.) v. a. polknauti.
er, m. polykač, e, hltoň, ě, m.,
—, chuďas, a, chudinec, nce,
ožátko, a, n.
, f. klauza, y, f.
mer, m. dřímota, y, f.; —ste-
. dřímačka, y, f.; —ig, adj.
wý.
mern, v. n. dřímati, podřimo-

p-e, f. cára, y, f.; —en v. n
i, plaužiti se, caurati, cárati;
adj. cárawý, caurawý, plau-

b, m. hltoň, ě, jícen, cnu, m.
radlo, a, n.; in den unrechten —
ten, zaskočiti někomu; 2.) pro-
i, f.; Schlund-, jícnowý, adj.

Schlüpfen, v. n. klauznauti; wie ein Schlange, wsaukati se, wklauznauti; aus der Hand —, wyklauznauti, wymknauti se.
Schlupfloch, n. daupě, e, skrýš, e, f.
Schlüpfrig, adj. kluzký; 2.) fig. plzký, oplzlý; —keit, f. kluzkost; fig. plzkost, oplzlost, f.
Schlupfwinkel, m. daupě, ěte, n. skrýš, e, f.; —ig, adj. skrýšnatý.
Schlürfen, v. a. srkati, srknauti; oft und langsam —, posrkáwati; —d, srkawý, adj.
Schluß, m. záwěrek, rku, m. zawírka, y, f., — einer Rede, konec řeči; — eines Landtages, zawření sněmu; Beschluß, ustanowení, n. úmysl, u, m.; Spruch, úsudek, dku, m. snešení, n. nález, u, m; —art, f. způsob zawírání; —baum, m. swírka, y, f.; —bein, n. kyčelní kost; —bier, n. dodělná, ě, f.
Schlüssel, m. klíč, e, klíček, čku, m.; —bart, m. zuby u klíče; —bein, n. ostružka, y, f.; —blume, f. bílá bukwice; —büchse, f. bambitka, y, f.; —loch, n. dírka klíčowá; —ring, m. rejdna, y, f.; —rohr, n. trubka u klíče; —verwahrer, m. klíčník, a, m.; —verwahrerin, f. klíčnice, e, f.
Schlüssig, adj. — werden, umysliti sobě, rozmysliti se.
Schlußfassung, f. ustanowení, rozmyšlení, n.
Schluß-punkt, m. puntík, tečka, (na konci); —rechnung, f. účet při zawěrku; —rede, f. záwěrek řeči, řeč konečná; —reif, m. poslední obruč; —schrift, f. spis konečný; —stein, m. klín, u, m.
Schmach, f. pohanění, n potupa, y, f.; Schmach-, úkorný, nářkliwý; — rede, f. řeč hanliwá.
Schmachten, v n. nýti, mříti; 2.) vor Durst, Hitze, žízní, horkem pojíti, se zalknauti; 3.) fig. vor Liebe —, láskau mříti; 4.) vor Verlangen —, bažiti wysoce po něčem; —d, taužiwý bažiwý.

Schmächtig, *adj.* hladový, wychrtlý; 2.) čiplý, štíhlý; —keit, *f.* zchaudlost; štíhlost, *f.*
Schmachtriemen, *m.* jezdecký pás.
Schmackhaft, *adj.* chutný, pochutný, pochautný; —igkeit, *f.* chutnost, pochutnost, *f.*
Schmäh-, hanliwý, žáci.
Schmäh-en, *v. a.* haněti, sočiti, tupiti; —er, *m* hánce, e, *m.*
Schmäh-sucht, *f.* hanliwost, hánčliwost, *f.*; —süchtig, *adj.* hanliwý, hánčliwý.
Schmähung, *f* hanění, *n.*
Schmal, *adj.* chatrný, skrownÿ; 2.) úzký.
Schmälen, *v. n* láti, bůblati, hubowati, dowáděti, žehrati.
Schmälern, *v. a.* aužiti, uskrowniti.
Schmalhans, *m.* mříhlad, a, hladomříč, e, skrbec, bce, *m.*
Schmählich, *adj.* skrownÿ; 2) potupnÿ, ohawnÿ; 3) hroznÿ.
Schmalte, *f.* šmolka, y, *f.*
Schmalvieh, *n.* braw, *m.*
Schmalz, *n.* přepaušténé máslo; 2.) sádlo, a, *n*; 3.) in den Ohren, hnůj w ušich; —birn, *f.* máslenka, y, *f.*; —blume, *f.* blatauch, u, *m.*; —böse, *f.* podižka na máslo.
Schmalzen, *v. a.* mastiti, omastiti.
Schmalz-käfer, *m.* myk, a, *m.*; —kübel, *m.* f. Schmalzböse.
Schmalz-mann, *m.* sádlnik, a, *m.*; —weib, *n.* sádlnice, e, *f.*
Schmant, *m.* f. Rahm, Sahne.
Schmaragd, *m.* smaragd, u, *m.*; —en, *ádj.* smaragdowý.
Schmarotz-en, *v. n.* náchlebničiti; —er, *m.* břichopásek, cizopásek, skaz, náchlebník, a, *m.*: —erin, *f.* náchlebnice, e, *f.*; —erei, *f.* náchlebnictwí, *n.*; —erisch, *adj.* náchlebný; —erpflanze, *f.* rostlina cizopasní.
Schmarre, *f.* jizwa, prauha, y, *f.*
—hmasche, *f.* oko, a, *n.*; 2.) jehnětinka.
—inka, y, *f.*
—tz, *m.* Schmätzchen, *n.* hubička, y, *f.* —en, *v. n.* mlaskati; —, zůbkowati se až to mlaská.
Schmauch, *m.* dým, čad, u, *m.*; —en, *v. n.* kaufiti se, čaditi, čmauditi; 2) *v. a.* Tabak —, tabák kaufiti; *v. a.* wykuřowati, wykaufiti; 2.) das Fleisch—en, maso dusiti; 3.) im Rauchfang, uditi; —er, *m.* kuřič, e, kuřák, a, *m.*; —feuer, *n.* čmaud, u, *m.*
Schmaus, *m.* hody, *pl.* kwas, u, *m.*; —er, —bruder, *m.* hodownik, kwasownik, a, *m.*
Schmaus-en, *v. n.* hodowati, kwasiti. —erei, *f.* hodowání, kwašení, *n.*; —erin, *f.* hodownice, kwasowanice, e, *f.*; —erisch, *adj.* hodownický, kwasownický.
Schmausschwester, *f.* hodownice, kwasownice, e, *f.*
Schmecken, *v. a.* okusiti; 2.) pocititi; 3.) chuť míti; 4.) *v. n.* chutnati; 5.) nach etwas —, páchnauti, zapáchati, zawáněti něčím; 6.) wohl —, whod býti, líbiti se.
Schmecker, *m.* nos, u, *m.* huba, y, *f.*
Schmeer, *m.* sádlo, a, *n.* tuk, u, *m.*; —bauch, *m.* podbříšek, šku, *m.*; 2.) břicháč, bachráč, e, *m.*
Schmeichel-ei, *f.* ulisnost, *f.* lichocení, pochlebenstwí, *n.*; —haft, *adj.* ulisnÿ, lahodiwý, lichotiwý; —n *v. n.* lahoditi, lichotiti se, pochlebowati, lisati se; —nd, chlácholwý, lahodící, pochlebugící.
Schmeichler, *m.* pochlebník, a, *m.*; —in, *f.* pochlebnice, e, *f.*; —ei, *f.* pochlebnictwí, ulisnictwí, *n.*; —risch, *adj.* pochlebnÿ, ulisnÿ, licoměrnÿ.
Schmeidig, *adj.* hebkÿ, ohebnÿ, štíplý.
Schmeißen, *v. a.* hoditi, mrštiti, udeřiti; poraziti; (von Fliegen) podělati se.
Schmeißfliege, *f.* struska, y, *f.* strusná maucha.
Schmelz, *f.* lesk, u, smalta, y, *f.* tuw, *m*; Schmelz-, topnÿ, tawnÿ, smaltownÿ; —arbeit, *f.* dílo ze smaltu.
Schmelzbar, *adj.* rozpustitelnÿ, —m. f. rozpustitelnost, *f.*

butter, *f.* přepauštěné máslo.
en, *v. n.* rozplynauti se, roz-
se; der Schnee schmilzt, sníh
ihne; (von der Kerze), pla-
plawiti se; *v. a.* přeháněti,
titi, přepauštěti; etwas Fet-
wařiti.
er, *m.* slewač, e, litec, tce, *m.*
-glas, *n.* leskowní sklo; —hüt-
slewárna, šmelcowna, y, *f.*;
, *f.* slewactwí, *n.*; —tiegel, *m.*
llo, a, *n.*
ung, *f.* rozpauštění, přeháně-

n. tuk, u, *m.*
le, *f.* mřeň, ě, *m.*
, *m.* bolest, i, *f.* bol, u, *m.*; *fig.*
, *m.* žalost, lítost, i, *f.*; —en,
eti; —haft, *adj.* bolestný; 2.)
bolawý; —lich, *adj.* bolest-
lostný.
zenreich, *adj.* plný bolesti.
zlos, *adj.* bezbolestný; —igkeit
bolestnost, *f.*
zstillend, *adj.* bolest ukláda-

ten, *m.* smetana, y, *f.*
terling, *m.* motýl, a, *m.*; —s-,
owý, motýlní; *adj.*; —sblüthe,
týlice, e, *f.* koruna motýlo-

tern, *v. n* křastěti, rupěti, pra-
; (Trompete), drčeti, *v. a.* roz-
i; roztřiskati.
ed, *m* kowář, e, *m.*; Schmied-,
řský, kowací, kující.
ede, *f.* kowárna, y, *f.*
ede-balg, *m.* měch kowářský;
e, *f.* wýheň, hně, *m.*; —hammer,
owářské kladiwo, mlat; —hand-
, *n.* kowářstwí, *n.*; —junge, *m.*
ařík, a, *m.*
ieden, *v. a.* kowati, kauti; 2.) *fig.*
wati, do želez dáti; Ränke —,
wati, kauti, strojiti úklady.
iedeschlacke, *f.* škwára, y, *f.*
iedin, *f.* kowářka, y, *f.*
tiege, *f.* křiwina, y, uhelnice, e, *f.*
iegen, *v. n.* nahýbati, ohýbati, o-
hnauti; sich —, ohýbati se, chauliti
se, winauti se; *fig.* kořiti se.
Schmiegsamkeit, *f.* útulnost, *f*
Schmiele, *f.* metlice, e, *f.*; 2.) sítí, *n.*
Schmier, *n.* mazadlo, a, *n.*
Schmieralien, *pl.* mazanina, škraba-
nina, y, *f.*; 2.) auplatky, *pl.* hala-
fance, *pl.*
Schmierbüchse, *f.* puška na maz.
Schmiere, *f.* maz, u, *m.* mazadlo, a, *n.*
Schmieren, *v. a.* mazati; 2.) schlecht
schreiben, mazati, škrtati, škrabati;
den Buckel —, zada prášiti; den
Wein —, wínó strojiti.
Schmierer, *m.* mazač, e, škrabák, a,
m.; —ei, *f.* mazanice, e, škrabanina,
y, *f.*; —in, *f.* mazačka, škrtačka,
y, *f.*
Schmierig, *adj.* mazawý, nečistý.
Schmier-käse, *m.* mazawý sýr; 2.)
twároh, u, *m.*; —schaf, *n.* owce pra-
šiwá.
Schmink-, líčiwý, *adj.*
Schminkbohne, *f.* fazole, e, *f.*
Schmink-e, *f.* líčidlo, a, *n.*; —en, *v.* lí-
čiti, barwiti; —er, *m.* líčitel, e, *m.*;
—erei, *f.* ličba, y, *f.* líčení, *n.*; —e-
rin, *f.* ličitelka, y, *f.*; —pflästerchen,
n. muška, y, *f.*
Schmirgeln, *v. n.* sádlem smrděti.
Schmiß, *m.* mýknutí, bauchnutí, *n.*
Schmitz, *m* šwih, mrsk, u, *m.* mr-
sknutí, *n.*
Schmitze, *f.* poplitka, y, *f.*; —n, *v. a.*
mrskati, fikati; 2.) barwiti; 3.) ko-
ptiti, ukoptiti; 4.) *v. n.* mauniti,
černiti.
Schmolle, *f.* střída, y, *f.*
Schmollen, *m.* žmolek, lku, *m.*
Schmollen, *v. n.* durditi se, brunditi.
Schmollwinkel, *m.* samokautek, tku *m.*
Schmorbraten, *m.* dušenice, e, *f.*
Schmoren, *v a.* dusiti; 2.) škwařiti,
3) *v. n.* dusiti se. [*m.*
Schmu, *indecl.* slupka, y, *f.* zisk, u,
Schmuck, *m.* ozdoba, okrasa, y, *f.*
šperk, u, *m.*
Schmuck, *adj.* ozdobný, k
Schmücken, *v. a.* okrášli

Schmuckkäſtchen, *n.* ozdobnička, y, *f*
Schmubel, *f.* necuda, cára, nešwara, y, *f.*; —ig, *adj.* špinawý, nešwárný.
Schmuggeln, *v. a.* pašowati; —ler, *m.* pašer, podlaudník, a, *m.*
Schmunzeln, *v. n.* usmiwati se, zubiti se.
Schmutz, *m.* nešwara, špina, y, *f.*; —ärmel, *m.* rukáwec, wce, *m.*; —buch, *n.* makulář, e, *m.*; —en, *v. n.* špiniti, šplnawěti; 2.) *v. a.* šišmati, káleti; —er, *m.* šišmal, a, špinič, e, *m.*; —erin, *f.* šišmalka, y, špinička, y, *f.*
Schmutzig, *adj.* špinawý; 2.) opilý; —keit, *f.* špinawost, i, nešwara, y, *f.*
Schnabel, *m.* ptačí pysk, zob, u, *m.*; —artig, *adj.* zobáčitý; —ig, *adj.* zobatý.
Schnabeliren, Schnabeln, *v. a.* jísti, pořádati, saukati, zobati.
Schnäbeln, ſich, *v.* zobati se, celowati se, hubičkowati se; 2.) nosem zapotřiti
Schnabelweide, *f.* pochoutka, y, *f.*
Schnack-e, *f.* komár, a, *m.*; 2.) šašky, frašky, *pl.*; —iſch, *adj.* směšný, zábawný.
Schnalle, *f.* přeska, y, *f*; 2.) an der Thüre, klika, y, *f.*
Schnallen, *v. n.* práskati, lauskati, tláskati; 3.) *v. a.* zapíti, zapnauti, zapínati.
Schnalzen, *v. n.* mit der Zeitſche, práskati; 2.) mit dem Finger, lauskati, tláskati; 3.) mit der Zunge, křesati, lauskati.
Schnalzer, *m.* mit der Zunge, mlask; 2.) mit der Peitſche, prask, tlask; 3.) die ſchnalzende Perſon, mlaskač, tlaskač, praskač, *m.*
Schnapp, *interj.* chňap, šup.
Schnappen, *v. n.* (vom Schloß). zapadati, 2.) chňapnauti, lapati, chytati.
Schnäpper, *m.* pušťadlo, a, *n.*
[illegible] *v. n.* šwandročiti, šwá-
[illegible] *n.* holomek, mka, wy-
Schnäpp-ig, —iſch, *adj.* prostořeký, prostohubý.
Schnappmeſſer, *n.* zawěrák, u, zawiráček, čku, *m.*
Schnapps, *m.* breberka, kořalička, y, *f.*
Schnappſack, *m.* tobolka, y, *f.*
Schnappſen, *v. n.* breberkowati.
Schnappweiſe, *f.* zapadací motowidlo.
Schnarch-en, *v. n.* chrápati, chrnčti; 2.) bublati, braukati, osupowati se, obořiti se; —end, chrápawý, *adj.* —er, *m.* chrápač, e; 2.) bublák; 3.) chlubník, a, *m.*; —erei, *f.* chrápačka, bublačka, y, *f.*
Schnarrdroſſel, *f.* brawnik, *m.*
Schnarre, *f.* Ratſche, *f.* chřestačka, hrkawka, y, *f.*: 2.) swijadlo, a, *n.*; —n, *v. n.* škřípěti, wrzatí; —nd *adj.* skřípawý, hrkawý.
Schnarr-wachtel, *m* sekáč, chřástal, a, *m.*; —werk, *n.* dračidlo, hrkadlo, a, *n.*
Schnatter-ei, *f.* žwanice, e, *f.*; —er, *m.* žwástal, a, *m.*; —erin, *f.* hubařka, křapa, y, *f.*
Schnattern, *v. n.* (von Gänſen) gagatí, gagotati, štěbetati; (von Enten) kákati, šachtati: *fig.* brebentiti, klábositi, žwandročiti; —d, štěbetawý.
Schnauben, *v. n.* supati, fauněti; 2) sápati se, srčeti; —d, sápawý.
Schnauf-en, *v. n.* supati, žiti; 2.) fučeti; —er, *m.* fauna, y, *m.*
Schnauze, *f.* nos, pysk, u, *m.* moráň, ňuchna, y, *f.*
Schnäuzen, *v. a.* utříti nos, wysmrknauti se, smrkati; das Licht —, utříti swětlo; *fig.* einen —, podsaditi někoho, utříti někomu.
Schnäuzer, *m.* smrkač, e, *m.*
Schnecke, *f.* (ohne Haus), slimák, a, plž, e, *m.*; (mit einem Hauſe), hlemejžď, ě, *m.*
Schnecken-, hlemejžďowý, hlemejžďí, *adj.*; —berg, *m.* hlemejžďowna, y, *f.*; —förmig, *adj.* hlemejžďowitý; —gang, *m* točitý chod; *fig.* zdlauhawost, těthawost, i, *f.*; —haus, *n.* hlemejžď

ca; —linie, *f.* čára točená; —
zdlauhawá pošta; —treppe,
lé schody.
m. snih, *gen.* sněhu, *m.*;
-, sněhowý, sněžný; —ammer,
nad sněžný; —bahn, *m.* sně-
uda, polák. kaule ze sněhu;
liaa, y, *f.* (Pflanze); —beere, *f.*
ina, y, *f.* ozimní brusnice; —
m. sněžka, y, *f.* sněžník, u,
wee, wee, *m.*: —fink, *m.* jika-
wce, *m.*; —flocke, *f.* kotauč
; —gans, *f* hukač, e, *m.*; —
r, *m.* chumelice, metelice, prá-
, e, *f.*; —glöckchen, *n.* březno-
věť; 2.) sněženka, y, *f.*; —
m. sněžník, a, škřemenáč,

g, *adj.* posněžený, sněžný.
lawine, *f.* swalenina, ober spau-
čhu; —lerche, *f.* sněhule, e, *f.*;—
, *m.* sněhowý panák, *m.*; —meise,
mářiček, čka, *m*; —milch, *f*
gen. sněhu, *m.* mléko zpěně-
—schuh, *m.* nárty, *pl.*; - wasser,
šhowka, y, *f.*; —weiß, *adj.* sně-
ý, sněhobělý; —wetter, *n*
wo, a, *n.*; —wolke, *f.* mračno
wé.
be, *f.* ostří, *n.*; Schneide-, kráj-
řezaci, stříhaci; —bank, *f.* o-
tolice, pořeznice, e, *f.*; —kelle,
trá lžíce.
be-lade, *f.* řezačka, y, *f.* řezaci
ce; —messer, *n.* osmi nůž, osník,
raužek, žku, *m.*; 2.) řezaci nůž;
hle, *f.* pila, y, *f.*
den, *v. n.* řezati, ostru býti; *v.*
zati; Brot —, krájeti chléb;
der Scheere), stříhati; (mit der
el), žíti; etwas klein —, něco na
no rozřezati; Kraut —, krauha-
raužiti zelí; ein Thier —, kle-
, vyřezati; ein Holz —, vyře-
na dřewě; in Stahl, Stein —,
yti na oceli, na kameni; *fig* Ge-
r —, šklebiti se, ošklibati se,
čiti se; einen — říznauti, pod-
čiti.

Schneider, *m.* krejčí, iho, *m*; Schnei-
der-, krejčowský, *adj*; —in, *f.* krej-
čířka, y, krejčowá, é, *f.*; —ei, *f.* krej-
čowstwí, *n.*; —geselle, *m.* krejčow-
ský towaryš; —junge, *m.* krejčík,
a, *m.*; —n, *v. a.* krejčowati; —fin-
ke, *f.* krejčírna, y, *f.*
Schneidezahn, *m.* řezák, kusák, u, *m.*
přední zub.
Schneidig, *adj.* břitký, ostrý, řezawý.
Schneien, *v.* což schneiet, sníh padá,
sněží se.
Schneiteln, *v.* klestiti.
Schnell, *adj.* prudký, spěšný, rychlý,
kwapný, náhlý, brzký.
Schnellen, *v. n.* spustiti se, odskočiti;
2.) *v. a.* tlásknati; hoditi, mrštiti;
3.) *fig.* ošidíti, podskočiti.
Schneller, *m.* šňupka, y, *f.*; 2.) lu-
skounti, *n*
Schnell-falle, *f.* tlučka, y, *f.*; —fäßig,
adj. bystronohý, rychlonohý; —gal-
gen, *m.* čekan, u, *m.*
Schnelligkeit, *f.* rychlost, spěšnost, *f.*
Schnell-kraft, *f.* pružina, y, mrštnost,
f.; —kugel, *f.* kulička, y, *f.* ráž, e,
f.; —schleife, *f.* wěšák, u, *m.*; —wa-
ge, *f.* přezmen, u, *m.*
Schnepfe, *f.* sluka; 2.) koliha, y, *f.*;
Schnepfen-, sluči, *adj.*
Schnepfenfliege, *f.* jepice, e, *f.*
Schnepfe, *f.* (an Gefäßen), pysk, u,
m. hubička, y, *f*
Schnepper, *m.* f. Schnäpper.
Schnerr, *m.* schřastal, sakáč, e, *m.*
Schnicken, *v. a.* rozprskowati.
Schnickschnack, *m.* třesky plesky, tla-
my žwamy, trety, *pl.*
Schnieben, *v. n.* f. Schnaufen.
Schniegeln, *v. a.* fintiti, šňořiti.
Schnippchen, *n.* šňupka, y, *f.* štilec,
ice, *m.*
Schnippeln, *v.* rozšižlati, rozstřihati
na kausky.
Schnippen, *v. n.* šňupkowati; *v. a.*
sukno postřihowati.
Schnippisch, *adj.* f.
Schnirkel, *m.* f. Sc
Schnitt, *m.* řez, u,

řezba, y. *f.*; in der Ernte, žeň *gen.* žně, *f.* žetí, *n.*; (des Schneidens), střih, u, *m.*; (in der Mode), kroj, e, *m.*; (eines Buches), orizka, y, *f.*; *fig.* zisk, u, *m.*

Schnitt-, řezaní, na řezaní, ke žni, we žni, we žních.

Schnittbank, *f.* osní stolice.

Schnitte, *f.* skywa, y, *f.*

Schnitter, *m.* žnec, *gen.* žence, *m.*; —in, žnečka, y, *f.*; —fest, *n.* obžinky, *pl.*

Schnitt-handel, *m.* obchod w loketním zboží; —händler, *m.* obchodník w loketním zboží; —hobel, *m.* hroznák, u, *m.*; —lauch, *m.* oblejch menší, pažitka, y, *f.*; —ling, *m.* výhon, wrub, u, *m.*; 2.) pažitka, y, *f.*; 3.) wýřezek, zku, řezanec, nce, *m.*; —messer, *n.* osnjk, u, *m.*; žabka, y, *f.*

Schnitz, *m.* křížalka, kružalka, y, *f.*; bank, *f.* osní stolice.

Schnitzel, *n.* zřízek, zku, *m.*

Schnitzeln, *v. a.* wyřezáwati, řízkati.

Schnitzen, *v. a.* řezbowati, wyřezáwati.

Schnitzer, *m.* řezbář, e *m.*; 2.) *fig.* ein Fehler, chyba, y, *f.* omyl, u, *m.*; —ei, *f.* řezba, y, *f.* řezbářství, *n.*

Schnitzern, *v. n.* bauchati, chyby se dopustiti.

Schnitz-kunst, *f.* řezbářství; —messer, *n.* osník, u, strauzek, zku, *m.*; —werk, *n.* řezba, y, *f.*

Schnöde, *adj.* mrzký, ohawný, ohyzdný; 2.) potupný; —igkeit, *f.* mrzkost, ohawnost, *f.*

Schnörkel, *m.* okružina, y, *f.*; —n, *v.* kružiti.

Schnuffeln, *v. n.* čmuchati, čuchati, čenichati; 2.) huhňati; 3.) srkatiť, —d, huhňawý, *adj.*; Schnüffler, *m.* huhňa, y, *m.* u. *f.*

Schnupf-, šňupací, šňupawý, *adj.*

Schnup[illegible]ti.

Schr[illegible]y, ozhřiwice,

e [illegible]fen-, rýmo-

B [illegible].

Schnupf-tabak, *m.* šňupací tabák; —tuch, *m.* šátek na nos.

Schnuppe, *f.* oharek, rku, *m.*

Schnur, *f.* šňůra, y, *f.*; *dim.* šňůrka, y, *f.*

Schnür-, šňůrkowý, na šňůry, šněrowací; —band, *n.* šněrowadlo, a, *n.* šněrowačka, y, *f.*; —brust, *f.* šněrowačka, y, *f.*

Schnüren, *v. a.* šněrowati; 2.) *fig.* natahowati; 3.) Perlen—, nawlikati perle.

Schnürer, *m.* šněrowač, e, *m.*; *fig.* ein Wirth, odřihost, *m.*

Schnurgrade, *adv.* přímo, zrowna.

Schnür-hacken, *m* zápona u šněrowačky; —leib, *m.* šněrowačka, y, *f.*; —macher, *m.* šňorař, e, *m.*; —nadel, *f* šněrowací jehla, jeskle, *f.*

Schnurrbart, *m.* frňausy, klimboky, walausy, *pl.*

Schnurrbärtige, *m.* walausáč, e, *m.*

Schnurre, *m.* ponocný, hlásný, ého, *m.*

Schnurre, *f.* nos a huba; 2.) chřestačka, y, *f.*; 3.) haraburdí, *n.*

Schnurren, *v. n.* bručeti, bzučeti; 2.) vom Elephanten, řičeti; 3.) vom Spinnrade hřčeti; 4.) *fig.* durditi se; 5.) osupiti se, obořiť se; 6.) *v. a.* žebrati; 7.) ukrásti.

Schnurrig, *adj.* šměšný, zábawný.

Schnurrpfeiferei, *f.* haraburdí, *n*

Schnürsenkel, *m.* *f.* Schnürband.

Schnurstraks, *adv.* přímo, zrowna, zhola, zcela.

Schober, *m.* kopa, kůpa, y, *f.*; 2.) stoh, u, *m.*; Schober-, stohowý, stožní, *adj.*; —n, *v. a.* kopiti; 3.) okoliště dělati.

Schock, *n.* kopa, y, *m.*; —en, *v. a.* kopiti; —holz, *n.* okleštky, otýpky, *pl.*; —weise, *adv.* po kopách, kopan.

Schöfel, Schöfelig, *adj.* bídný, chatrný

Scholle, *f.* hruda, y, *f.*

Schon, *adv.* již, už, již; 2.) wšak.

Schön, *adj.* pěkný, krásný; vom Ge-

., sličný; von Gestalt —, spa-
ild —, až milo krásný; wun-
ku podiwu krásný.
ck, m. licotisk, u, m.
f. pěkná ženská, krásotinka,

v. a. šetřiti: —d, adj. šetři-
swerth, adj. šetření, od. uše-
odný.
:ber, m. barwiř na pěkno.
it, f. krása, y, pěknost; —
sichtes, sličnost; — der Gestalt,
ost, f.
itsgefühl, n. krasocit u, m.
lästerchen, n. muška, y, f.
reib-er, m. krasopisec, sce, m.;
f. krasopis, u, m,
rift, f. krasopis, u, m.
g, f. šetření, n. šetrnost, f.;
adj. neušetřilý, bez šetrno-
-svoll, adj. plný šetrnosti.
issenschaftlich, adj. krasowědný.
m. klín, u, m. lůno, a, n.; 2.)
Kleide, šos, u, m.; —hund, m.
ždníček, čka, m.; —jünger, m.
k Páně; —kind, n. miláček,
m.; —sünde, f. zamilowaný

m. pačesy, wrkoče, pl.
runnen, m. studně, ě, studni-
f.
, f. čerpadlo, a, n.
imer, m. okow; wědro.
n, v. n. téci; 2.) v. a. čerpati,
.
nde, n. palička, y, f. wrchol,

r, m. twůrce, stwořitel, e, 2.)
č, wážitel, e, m.; —isch, adj.
ý, twořiwý.
gelte, f. nálewka, y, f.
gube, f. kokrhel, m.
g, adj. chocholatý.
tanne, f. nálewka, y, f.; —löf-
. zběračka, y, f.
meile, f. kozliček, m; —nagel,
rozník, u, m.; 2.) hlawizna,

Schopf-rad, n. řeřábí kolo; —schaufel, f. liwák, u, m.
Schöpfung, f. twoření, stwoření, n.; — des Spruches, wynešení, wynašení wýroku.
Schöppe, m. konšel, m.; 2.) přísedící, m.
Schoppen, m. kolna, kůlna, y, f.
Schoppen, v. a. cpáti, wycpáwati.
Schöppen-stube, f. saudnice, e, f.; — stuhl, m. saudní stolice.
Schoppnudel, f. slejška, y, f.
Schöps, m. skop, a, skopec, pce, m.; 2.) maňas, a, laula, y, m.
Schöpsen, adj. skopowý; —fleisch, n. skopowina, y, f.; —haut, f. skopowice, e, f.
Schorf, m. škralaup, u, m.; 2.) lupina, y, f.
Schörl, m smolák, m.
Schormaus, f. krtek, tka, m.
Schornstein, m. komín, dymník, u, m.; —feger, m. kominík, a, m.
Schoß, m. wýstřelek, lku, m. ratolest, i, f.; 2.) podnebí, n.; 3.) daň, ě, f.
Schoßbar, adj. poplatní.
Schossen, v. metati se.
Schösser, m. chlebná, chlebowá lopata.
Schoßfaß, n. slewací káď.
Schoßfrei, adj. swobodný od daně.
Schoßjahr, n. mladé leta.
Schoßkiel, m pýrání, n.
Schößling, m. ratolest, i, f. wýstřelek, lku, m.; 2.) wýrostek, tku, m.
Schoßpflichtig, adj. poplatní.
Schoß-rebe, f. slaupek, pku, m.; — reis, n. odnoží, n. wýstřelky, pl.
Schoßrinne, f. žlábek, bku, m.
Schoßstein, m. hromowý kámen.
Schote, f. lusk, u, m.; Schotten-, luskowý; —nartig, adj. luskowitý; —ndorn, m. ostrobýl, m.
Schottenklee, m. komonice, e, f.
Schotten, m. syrowátka, y, f.
Schotter, m. drť, i, sutina, y, f. u, m.; —ig, adj. sutinný.
Schräge, adj. křiwý, křiwolaký.

Schräge, *f.* křiwolakost, i; *f.*; —maß, *n.* úhelnice, e, *f.*
Schragen, *m.* šrák, u, *m.*
Schramme, *f.* pruh, u, *m.*; —n, *v.* pružiti.
Schrank, *m.* des Webers, zbírání, *n.*; 2) als Behältniß, škříňí, ě, *f.*; 3.) Brunnenschrank, ohlubeň, ohlubnice, e, *f.*; 4.) Kleiderschrank, šatník, u, *m.*
Schrankader, *f.* křížowní žíla.
Schranke, *f.* meze.
Schränken, *v. n.* zbírati.
Schrankenlos, *adj.* neobmezený.
Schrankenfenster, *n.* okno s mřížemi.
Schrape, *f.* hřbelec, lce, *m.*, —n, *v.* škrábati.
Schraube, *f.* točenice, e, *f.* šraub, u, *m.*
Schrauben, *v. a.* šraubowati; 2.) tejrati.
Schrauben-, šraubowý, *adj.*
Schrauben-gang, *m.* zawitek; —mutter, *f.* matice, e, matka, y, *f.*
Schraub-stecken, *m.* lautka, y, *f.*; —stock, *m.* šraubowna, y, *f.*
Schreck, *m.* lek, u, *m.* leknutí, uleknutí, *n.*
Schreckbild, *n.* strašák, a, *m.*
Schrecken, *v. n.* puknauti; 2.) s. Erschrecken; 3.) *v. a.* zaleknauti, strašiti.
Schreckenberger, *m.* strašáky, *pl. m.*
Schreckhaft, *adj.* lekawý, bojácný.
Schrecklich, *adj.* hrozný, strašný; —kett, *f.* hroznost, strašnost, i, *f.*
Schreckniß, *f.* hrůza, y, *f.*
Schreckstein, *m.* malachit, *m.*
Schrei, *m.* křiknutí, *n.*
Schreib-, psací, písařský, *adj.*
Schreibart, *f.* způsob psání.
Schreibe-gebühr, *f.* plat od psání; —kunst, *f.* krasopisnost, *f*; —meister, *m.* krasopisec, sce, *m.*
Schreiben, *v. a.* psáti; oft —, psáwa-[illegible] falsch —, přepsati se; —, *n.* psá-[illegible]wání, *n.*
[illegible] *m.* písař, e, *m.*; Schreiber-, [illegible]; —dienst, *m.* písařstwí, *n.*; [illegible]ání, *n.*
Schreibezeug, *n.* kalamář, e, *m.*
Schreib-fehler, *m.* omyl w psání; —papier, *n.* psací papír; —schule, *f.* psárna, y, *f.*; —stube, *f.* písowna, y, *f.*; —sucht, *f.* psawost, i, *f.*; —süchtig, *adj.* psawý; —tafel, *f* početnice, e, psací tabulka.
Schreien, *v.* křičeti; oft —, křičíwati; sehr —, haukati; vom Raben, krákati; vom Kranich, kyhati; von der Nachteule, haukati; vom Guckguck, kukati; von der Gans, hejsati; —d, křiklawý, haukawý, *adj.*
Schreier, *m.* křiklaun, a, *m.*; —in, *f* křiklaunka, y, *f.*
Schrein, *m.* police, e, *f.*; —er, *m.* truhlář, stolař, e, *m.*
Schreiten, *v.* kročiti, kráčeti.
Schrift, *f.* písmo, a, *n.* spis, u, *m.*; Schrift-, písemní, spisowní, *adj*
Schriftausleger, *m.* wykladač písma.
Schriftchen, *n.* spisek, sku, *m.*
Schriftgelehrte, *m.* zákoník, a, učený w písmě.
Schriftgießer, *m.* slowičkář, e, *m.*; —ei, *f.* slowičkárna, y, *f.*
Schriftkasten, *m.* spisowna, y, *f.*; 2) — der Buchdrucker, slownice, e, *f.*
Schriftlich, *adj.* písebný.
Schriftmäßig, *adj.* podlé písma
Schriftsäßig, *adj.* panský.
Schriftsetzer, *m.* sazeč písma
Schriftspötter, *m.* posměwáček písma.
Schriftsprache, *f.* písemní řeč
Schriftsteller, *m.* skladatel, spisowatel, e, *m*; —in, *f.* spisowatelkyně, ě, *f*; —isch, *adj.* spisowatelský.
Schritt, *m.* krok, u, *m.*; Schritt-, krokowý, *adj.*
Schrittschuh, *m.* kraple, kluštka.
Schrittzähler, *m.* krokoměr.
Schroff, *adj.* příkrý; —heit, *f.* příkrost, i, *f.*
Schrolle, *f.* hruda, y, *f.*
Schröpfe, *f.* požinky, *pl.*
Schröpfen, *v.* požinowati; 2.) bažky sazeti.
Schropfkopf, *m.* baňka, y, *f.*
Schrot, *m.* špalek, odkolek, [illegible]

:r Leinwand, polowička. půl- 3.) *fig.* střiž; 4.) zum Schie- k, u, m.; 5.) gemaleneš Ge- tluč, m.; —axt, *f.* kalačka, , y, *f.*; —baum, m. ližina, y, tel, n. pytlik na broky; — stažné, swalné, ého, n.; — koza, liha, y, *f.*; —büchse, wnice, e, *f.* . antinka, útinka, y, *f.* n. n. rypadlo, a, n.; 2.) — afterš, knejp, u, m. *v. a.* vom Holze, točiti: 2.) :treibe, šrotowati; 3.) von . přeřezati, přepilowati; 4.) sen. utiti, přetuti; 5.) von skládati; 6.) váleti. m. Bierschröter, skladač pi- alzschröter, sladomel, m. :in, n. mára, y, *f.* škřitek, m. mmer, m. f. Schrotmeisel; — ». uběrák, u, m; —leiter, *f.* *f.* námětek, tku, m.; —mei- skáč, e, m.; —säge, *f.* pila ny; —schwein, n. malé pra- ií, n skladaci prowaz; — *f.* ližina, y, *f.*; —stück, n. od- ku, m.; —wage, *f.* krokwice, wurm, m. štir, a, m. t, *v. a.* škrabati. obel, m. ostrý hoblík. , m. scwrknutí; 2) sprašné; scwrknauti; —ig, *adj.* scwr- raštilý. *f.* rozpuklina, rozsedlina, y, *v.* n. pukati se, rozpukati se. . wrh, m.; šup, postrk, u, m.; n. luštění, zaluskowání, i, n.; —fenster, n. wyhlídka, lstrkowací okno; —gelber, *pl.* lé penize. , *adj.* lijowitý, položitý. rren, m. trakař, e, m.; —ka- truhlík, u, m. s, m. jochař, e, m. gel, m. zawora, y, *f.* l, m. kapsář, e, m. kapsářka, sen, n. šupařstwí, n.

Schüchtern, *adj.* bázliwý, lekawý.
Schüchternheit, *f.* bojácnost, i, *f.*
Schuckeln, *v. a.* haupati, hejčkati.
Schuffe, *f.* šauf, u, m. nálewka, y, *f.*
Schuft, m. kobylkař, e, m.; 2.) wši- wák, a, otrhanec, nce, m.
Schufut, m. wej, m.
Schuh, m. střewíc, e, m.
Schuhahle, *f.* šídlo ševcowské.
Schuhblatt, n. nárt, u, m.
Schuhbohrer, m. cikán, m.
Schuhdraht, m. dratew, twe, *f.*
Schuhen, *v. a.* obuti.
Schuhfleck, m. přištipek, pku, m.
Schuhflicker, m. prták, a, m.; —in, *f.* prtačka, y, *f.*
Schuhflickerjunge, m. prtě, ěte, n.
Schuhflickerei, *f.* prtáctwí, n.
Schuhmacher, s. Schuster, [m.
Schuhnagel, m. cwok, u, nejtek, tku,
Schuhputzer, m. čistič střewiců.
Schuhschwärze, *f.* ševcowské černiadlo.
Schuhsohle, *f.* podšew m.
Schuhstöckel, m. kramflek, u, m.
Schuhwachs, n. wosk na střewice.
Schul-, školní. *adj.*; —amt, n. úřad školní; —buch, n. kniha školní; — lehrer, m. učitel školní.
Schuld, *f.* wina, y, *f.*; — an etwas sein, býti winen čím; 2.) powinnost, i, *f*; 3.) dluh, u, m.; — mit — bezahlen, klin klinem wyrážeti; — brief, m. upsání, n. dlužní list; — buch, n. dlužní kniha.
Schulden-frei, *adj.* bez dluhů, bezdlužný; —last, *f.* břemě dluhů; —rest, m. zbývající dluh.
Schuld-forderung, *f.* upomenutí o dluh; —frei, *adj.* bezwinný, —herr, m. wěřitel, e, m.
Schuldig, *adj.* winen, winný; 2.) po- winen; 3) dlužen; —er, m. winník, dlužník, a, m.; —ermaßen, *adv.* po- winně; —keit, *f.* powinnost, *f.*
Schuldleute, *pl.* dlužníci,
Schuldlos, *adj.* bezwin
igkeit, *f.* bezwinnost,
Schuldmann, Schuldn
a, m.; —in, dlužnice

Schwamm, *m.* houba, y, *f.*; zum Anzünden, hubka, y, *f.*; zum Abwaschen, okatice, e, *f.*; 2.) am Fuße des Pferdes, bradawice, e, *f.*; Schwamm-, houbowý, *adj.*; —artig, *adj.* houbowitý.

Schwämmchen, *n.* (im Munde), žabry, *pl.*

Schwamm-icht, *adj.* houbowatý; —ig, *adj.* houbowý, hubnatý.

Schwan, *m.* labuť, ě, *f.*; Schwanen-, labuťový, labutí, *adj.*

Schwanen, *v. n.* zdáti se, tušiti, předcitowati; —gesang, *m.* labutí zpěw.

Schwang, *m.* rozhaupnutí, *n.*; *fig.* běh, u, obyčej, e, *m.*

Schwängel, *m.* in der Glocke, srdce e, *n.*; 2.) am Dreschflegel, biják, u, *m.*; 3.) am Ziehbrunnen, váha, y, *f.*

Schwanger, *adj.* těhotný, s autěžkem; *fig.* womit — gehen, něco kauti, obmýšleti.

Schwängern, *v. a.* obřichatiti, obtěžkati, zlibati, otěhotniti.

Schwangerſchaft, *f.* autěžek, žku, *m.* těhotnost, *f.*

Schwängerung, *f.* obřichacení, otěhotnění, *n.*

Schwank, *adj.* hebký, ohebný, štíhlý.

Schwank, *m.* kudrlinky, šašky, frašky, *pl.*

Schwanken, *v. n.* klátiti sebau, kolibati se; 2.) im Gehen, wráworati.

Schwänken, *v. a.* ſ. Schwenken.

Schwankend, *adj.* klátiwý, wiklawý, wrtkawý, wrtohlawý.

Schwänkmacher, *m.* kudrlinkář, e, *m.*

Schwanz, *m.* ocas, u, *m.*; —bein, *n.* kostřec, rce, kostál, u, *m.*

Schwänzel-n, *v. n.* mrdati ocasem, lizati se; —pfennig, *m.* úškrabek, bku, schoř, e, *m.*

Schwänzen, *v. n.* mrdati; *fig.* wykračowati sobě; die Schule —, probědati školu.

Schwanzlos, *adj.* bezocasý, kusý.

Schwanz-meiſe, *f.* šidlo, a, *n.* mlynáříček, čka, *m.*; —perrücke, *f.* wlasec ocasatá, —riemen, *m.* poducas

nik, u, *m.*; —rübe, *f.* košťál, u, *m.*; —ſchraube, *f.* čep u hlawně; —ſtück, *n.* kus od ocasu.

Schwapp, Schwapps, *interj.* plesk. šup; —en, *v. n.* bluňkati.

Schwär, Schwären, *m.* wřed, nežit, u, *m.*

Schwären, *v. n.* hnojiti se, jitřiti se, podbírati se.

Schwärig, *adj.* podebraný, podbíraný, wředowitý.

Schwarm, *m.* roj, e, *m.*

Schwärmen, *v. n* von Bienen, rojiti se; 2.) *fig.* baučiti, hejřiti. 3.) tmlati se, potulowati se, plahočiti se 4.) fučeti, šíleti.

Schwärmer, *m.* bučič, hejřič, e, *m.*; 2.) třeštěnec, šílenec, nce, *m.*; —ei, *f.* bauření, hejření, *n.* třeštiwost, *f.* šílení, *n.*; —in, *f.* hejřilka, *f.*; —iſch, *adj.* hejřiwý, třestiwý.

Schwarte, *f.* škwárek, rku, *m.* škwára, y, *f.*; 2.) im Bergbau, plachy, *pl.*

Schwartenbret, *n.* krajina, y, *f.*

Schwartenwurſt, *f.* bachoř, e, *m.*

Schwartig, *adj.* hubowatý.

Schwarz, *adj.* černý, snědý; 2.) von der Sonne, osmáhlý; 3.) vom Brennessel, černý; 4.) vom Erdboden, černawý; 5.) das Schwarze im Auge, zřítelnice, e, *f.*; 6.) ein —es, černaus, e, *m.*; — werden, černati, zčernati; — machen, černiti.

Schwarzamſel, *f.* kos, a, *m.*

Schwarzäugig, *adj.* černooký.

Schwarzbäcker, *m.* chlebnař, pecař.

Schwarzbart, *m.* černowous, a, *m.*

Schwarzbärtchen, *n.* borowka, čečetka, y, *f.*

Schwarzbeere, *f.* borůwka, y, *f.*

Schwarzbeerſtrauch, *m.* borůwčí, černé jahodowí.

Schwarzbinder, *m.* bečwář, e, *m.*

Schwarzbinderei, *f.* die Werkſtatt, bečwárna, y, *f*; 2.) das Gewerbe, bečwářstwí, *n.*

Schwarzblau, *adj.* zsinalý, sčernomodrý.

blütig, *adj.* černokrevný.
blütigkeit, *f.* černokrevnost,

braun, *adj.* snědý; ein wenig, lý, másnědlý.
born, *m.* trnka, y, *f.*
e, *f.* černost, i, *f.*
en, *v.* černiti, počerniti; 2.) ische, zašpiniti, umazniti; 3.) immel, zamračowati, kaboniti *fig.* Jemanden, očerniti, o- mékoho; Waaren, pašowati.
er, *m.* podlaudník, pašer, a, *m.*
färber, *m.* barwič na černo.
füßig. *adj.* černonohý.
gelb, *adj.* černožlutý.
grau, *adj.* černošedivý.
haarig, *adj.* černowlasý.
hafer *m.* owsíř, e, swerep, *m.*
händig, *adj.* černoruký.
holz, *n.* chwojowé dříwí.
feichen, *n.* lojsek, komini-
kopf, *m.* černohláwek.
köpfig. *adj.* černohlawý.
kümmel, *m.* černý kmín.
künſtler, *m.* černokněžník,
lich, *adj.* načerný, počernalý, ný, začernalý; —keit, *f.* na- ost, *f.*
meiſe, *f.* auplnik, m
miſcher, *m.* režný stírač.
roth, *adj.* zčernačerwený.
ſchecke, *f.* černostrakatý kůň.
ſpecht, *m.* žluna, y, *f.*
ſtube, *f.* čeledník, u, *m.*
wald, *m.* les chwojowého 2.) Šumawa, y, *f.*
wild, *n* černá zwěř.
wildbret, *n.* černá zwěřina.
wurz, *f.* kostiwál, swalník, k, *m.*
n, *v. n.* bleptati, klepati, ště- wáti; —d, žwatlawý, žwa- *adj.*
r, *m.* klepač, e, mastihuba, če, e, *m.*; —ei, *f.* žwatlání, žwa-

stání, *n.* tlachanice, e, *f.*; —in, *f.* klepna, bleptna, y, *f.*
Schwatzhaft, —ig. *adj.* štěbetný, žwawý; —igkeit, *f.* štěbetnost, žwawost, *f.*
Schwebe, *f.* wznášení, *n.*; 2.) wěšidlo, subidlo, a, *n.*
Schweben, *v. n.* wiseti, wznášeti se; 2.) plésti se; 3.) vorden Augen, mihati se před očima; 4.) in Gefahr —, býti w nebezpečenstwí; 5.) im Freuden —, plesati.
Schweder, *m.* brzlik, *m.*
Schweberich, *m.* lososnice, e, *f.*
Schwedler, *m.* tobolka, y, *f.*
Schwefel, *m.* sira, y, *f.*; Schwefel-, sirkowý, sirný.
Schwefelfaden, *m.* sirka, y, *f.*
Schwefelgelb, *adj.* sirkowé barwy.
Schwefelgeruch, *m.* siřina, sirkowina, y, *f.*
Schwefelhölzchen, *n.* sirka, y, *f.*
Schwefelhütte, *f.* sirná huť.
Schwefelicht, *adj.* sirowatý.
Schwefelig, *adj.* sirný, sirnatý.
Schwefeleiſen, *m.* síra se železem.
Schwefelmilch, *f.* sirné mléko.
Schwefeln, *v. a* sirkowati.
Schwefelſäure, *f.* sirková kyselina.
Schwefelwaſſer, *n.* smrdawka, y, *f.*
Schwefelwurz, *f.* jeleni kořen.
Schwelze, *f.* strž.
Schweiden, *v. a* šwejdowati.
Schweif, *m.* ocas, u, *m.*; 2.) beim Weber, osnowa, y, *f.*; Schweif-, roztahowací, snowáci
Schweifen, *v. n.* plahočiti se, taulati se, potulowati se; 2.) *v. a.* ocas přidělati; 3.) plácnauti; 4.) das Getreide —, shánětí, smetati.
Schweifgelb, *n.* ocasné, ého, *n.*; 2.) beim Hornvieh, parožné, ého, *n.*
Schweifhaar, *n.* žině, e, wlasina, y, *f.*
Schweifrahmen, *m.* snowadlo, a, *n.*
Schweifriemen, *m.* podocasník, — —
Schweifſtöckel, *m.* snowadlice
Schweifträger, *m.* wlečkář,
Schweifung, *f.* wýkružek, ř

Schweigen, *v. n.* mlčeti, umlknauti, zamlčeti se; —b, mlčky.
Schweigſam, *adj.* mlčeliwý; —keit, *f.* mlčeliwost, *f.*
Schweimen, *v. n.* potáceti se, wráworati; 2.) mixeti; das Geſicht ſchweimet mir, zrak se mi trati; 3.) es wird ihm ſchwindelig, hlawa se mu točí.
Schwein, *n.* swině, ě, *f.* prase, ete, *n.*; geſchnittenes —, (männl.) wepř, *m.*; (weibl.) miška, y, nunwice, e, *f.*; Schwein-, swinský, swiní; wepřowý, *adj.*; —bär, *m.* kanec, nce, *m.*
Schweinen, *adj.* wepřowý.
Schweinefleiſch, *n.* wepřowina, y, *f.* wepřowé maso.
Schweinerei, *f.* prasectwí, swinstwí, swinstwo, *n. n.*; 5.) kaňhání, *n.*
Schwein-haut, *f.* wepřowice, e, *f.*; —hirt, *m.* swiňák, a, *m.*
Schweinigel, *m.* ježek, žka, *m.*; 2.) swiňka mořská; 3.) *fig.* swiňák, a, *m.*
Schweiniſch, *adj.* swinský, praseci.
Schweinkoben, *m.* ſ. Schweinſtall.
Schweinmutter, *f.* prasná swině, oprasnice, prasnice, e, *f.*
Schwein-porſch, *m.* rojownik, *m.*
Schweins-blaſe, *f.* měchýř swini; —borſte, *f.* štětina, y, *f.*; —brot, *n.* swinský ořech.
Schweinſchneider, *m.* miškář, e, *m.*
Schweins-keule, *f.* kýta swini; —kopf, *m.* polohlawí, *n.* poličí černého kusu; —pilz, *m.* laupawka, y, *f.* podmáslník, u, *m.*
Schweinſtall, *m.* swinec, nce, *m.* swinský chlěw, —treiber, *m.* swiňař, e, *m.*
Schweinswildpret, *n.* černá zwěřina.
Schweinzucht, *f.* chowání swinského dobytka.
Schweiß, *m.* pot, u, *m.*; bei Jägern, barwa, y, *f.*, Schweiß-, potowý, potní, *adj.*; —bad, *n.* potnice, e, párna, y, *f.*; —en, *v. n.* bei den Jägern, barwiti; 2.) das Eiſen —, swařowati se; 3.) *v. a.* swařiti; —fuchs, *m.* plawák, a, *m.*; —hitze, *f.* žár, u, *m.*; —hund, *m.* pes na barwu; —ig, *adj.* potiwý, zapocený; —loch, *n.* potní dírka, potinka, y, *f.*; —treibend, *adj.* pot wywodící; —tropfen, *m. pl.* krůpěje potu, *f. pl.*; —tuch, *n.* potní raucho, potící raucho; —wurſt, *f.* jelito, a, *n.* krewnice, e, *f.*; —wurz, *f.* podběl, podbil, *m.*
Schweizer-bart, *m.* klimborty, walensy, *m.*; —hoſe, *f.* šarywary, plundry, *pl.*; —krankheit, *f.* domácí nemoc, stejskání.
Schwelen, *v. n.* tlíti, dautnati; 2.) *v. a.* páliti.
Schwelgen, *v. n.* hejřiti, hejsowati.
Schwelger, *m.* hejsek, ska, zhejralec, lce, *m.*; —ei, *f.* hejření, mrhání, *n.* —iſch, *adj.* hejřiwý, mrhawý.
Schwelkboden, *m.* (in Brauhäuſern) walečka, *pl. n.*
Schwelken, *v. a.* sušiti, sušiwati.
Schwelle, *f.* práh, u, *m.*; —en, *v. n.* bobtěti, zpuchnauti, oteci; 2.) *fig.* šířiti se; 3.) *v. a.* ohněsti, otlačiti.
Schweller, *m.* (der Schlittenbaum) sanice, e, *f.*
Schwemm-, náplawní, *adj.*
Schwemme, *f.* brod, u, *m.* plawiště, a, plawiště, ě, *n.*
Schwemmen, *v. a.* plawati, plawiti; 2.) Pferde —, broditi; 3.) etwas feſtes wohin —, nanésti; 4.) splawnauti, smýti; —, *n.* plaw, u, *m.* plawení, *n.*
Schwemmholz, *n.* plawené, wýtažné dříwí.
Schwenden, einen Wald, *v. a.* wýpaliti les.
Schwengel, *m.* srdce, e, kladiwo, *n.*
Schwenken, *v. a.* mit der Fahne, točiti, točiwati, máchati; 2.) obráceti; 3.) wymršiti; ſich —, zatáčeti se, otáčeti se, obrátiti se.
Schwenk-keſſel, *m.* wanice, e, waničky, y, *f.*; —ung, *f.* obrat, u, *m.* zatočení, *n.*; —waſſer, *n.* proplahujicí woda.
Schwepſtockholz, *n.* babyka, y, *f.*

adj. těžký; 2.) *fig.* twrdý, 3.) dušný; — werden, — sein,

:, *f.* těžkost, tiž, i, *f.*

-fällig, *adj.* těžký, neobratný, ičitý; —fälligkeit, *f.* rozwláči- ěžkost, *f.*; —flüßig, *adj.* těž- ný; —füssig, *adj.* těžkonohý; g, *adj.* težkohlawý; —händig, ěžkoruký; —kraft, *f.* těžká moc; *adj.* stěžkem, ztěžka, sotwa; er, *m.* těžkoměr, u, *m.*; —muth, komyslnost, *f.*; —müthig, *adj.* nyslný; —müthigkeit, *f.* těžko- ost, *f.*; —punkt, *m.* těžník, u, žně, *m.* těžiště, ě, *n.*

:, *n.* meč, e, *m.*; Schwert-, me- ; —bohne, *f.* šawlička, y, *f.*

tchen, Schwertlein, *m.* meček,

t-feger, *m.* měčíř, e, *m.*; —feger, ský; —fegerin, mečířka, y, *f.*; rei, *f.* mečířstwí, *n.*; —fisch, *m.* ysk, a, ostromeč, e, *m.*, —le- , léno po meči; —lilie, *f.* ko- , tce, *m.*; —mage, *m.* příbuzný eči; —schlag, *m.* udeření me- pasowání, *n.*; —streich, *m.* rána m; —träger, *m.* mečník, a, me- , e, *m.*

ter, *f.* sestra, y, *f.*; Schwester-, rský; —chen, *n.* sestřička, y, lich, *adj.* sesterský; —mann, střin muž; —schaft, *f.* sester- sesterstwo, a, *n.*; —sohn, *m.* enec, nce, *m.*; —tochter, *f.* se- ice, e, *f.*

bogen, *m.* oblauk, u, *m.*

gel, *f.* píšťala, *dim.* píšťal- , *f.*

ger-eltern, *pl.* tchán a tchyně; ber, *pl.* zeť a newěsta; —mut- . šwegruše, e, tchyně, ě, *f.*; — , *m.* zeť, ě, *m.*; —tochter, *f.* ne- a, y, *f.*; —vater, *m.* tchán, a, a, *m.*

l-e, *f.* mozol, u, *m.*; —ig, *adj.* mozolowatý; —igkeit, *f.* mozolnost, mozolowatost, *f.*

Schwierig, *adj.* těžký, nesnadný; — keit, *f.* těžkost, nesnadnost, *f.*

Schwimm-, plawací, plowací; —blase, *f.* měchýř plawací; —en, *v. n.* plynauti; 2.) plauti, plowati; —end' *adj.* plawající; —er, *m.* plawač, e, plawec, wce, *m.*; —erin, —erei, *f.* plawačka, y, *f.*; —füßig, *adj.* plaskonohý; —ort, *m.* plawadlo, a, *n.*; —schule, *f.* plowárna, y, *f.*; —vogel, *m.* ploskonožec, žce, *m.*

Schwind, *m.* chřadnutí, schnutí, *n.*

Schwinde, *f.* lišej, e, *m.*

Schwindel, *m.* záwrať, i, *f.*: —er, *m.* wrtohlawec, wce; 2.) šwihák, a, *m.*; —ei, *f.* záwrať, záwratiwost, i, *f.*; —geist, *m.* wrtoduch, u; 2.) wrtoch, a, *m.*; —hafer, *m.* zabylka, y, wzteklice, e, *f.*; —kopf, *m.* wrtohlawec, wce, *m.*; —ig, *adj.* záwratiwý; —n, *v.* míti záwrať; *impers.* mir schwindelt, hlawa jde mi kolem, točí se; 2.) šwihačiti.

Schwinden, *v. n.* mizeti, pomíjeti; 2.) přehlížeti; 3.) chřadnauti.

Schwindflechte, *f.* lišej, e, *m.*

Schwindgrube, *f.* tratiwod, stok, u, *m.*

Schwindlicht, *adj.* zwrátký.

Schwind-sucht, *f.* sauchotiny, *pl. f.* aubyt, u, *m.*; —süchtig, *adj.* sauchotinný, sauchotinowatý.

Schwinge, *f.* opálka, y, wějice, e, *f.*

Schwingel, *m.* zabylka, matonoha, y, *f.*

Schwingen, *v. a.* witi, přewíjeti, oháněti; 2.) sich auf das Pferd —, wzkočiti na koně; 3.) sich in die Luft empor —, wznésti se, wznášeti se; 4.) sich an einem Seile —, na prowaze se haupati; 5.) *fig.* zmoci se; 6.) von Vögeln, zdwíhati, zatřepetati; 7.) die Fahne —, máchati, plápolati, zatáčeti, točiti praporcem; 8.) den Flachs —, potírati len; 9.) eine Lanze —, zabodnauti kopí; 10.) wznésti, wznášeti, wyniknauti; —d šwihawý, *adj.*

Schwingestock, *m* třepanice, e, *f.*
Schwingmühle, *f.* odfukáč, e, *m.*
Schwingung, *f.* wání, wnášení se, *n.*
Schwippe, *f.* an der Angelschnur, nástawek, wku, *m.*; 2.) an der Peitsche poplitka, y, *f.*
Schwirren, *v. n.* cwrkati, škwrčeti; —d, świtorný, *adj.*
Schwitz-bad, *n.* potní lázeň; —**bank**, *f.* potnice, e, *f.*
Schwitz-en, *v. n.* potiti se; 2.) *v. a* krwí se potiti; —**ig**, *adj.* potiwý, upocený; —**kasten**, *m.* potní lázeň; —**pulver**, *n.* prášek pro pocení; —**stube**, potní světnice.
Schwör-en, *v. n.* zapřísahati se, zařikati se; —**er**, *m.* přísahatel, e, *m.*; —**erin**, *f.* přisahatelkyně, ě, *f.*
Schwül, *adj.* parný, wedemí; *adv.* parno; —**e**, *f.* parno, dušno, wedro, a, *n.*
Schwulst, *m. u. f.* opuchlina, oteklina, spuchlina, y *f.*; spuchnutí, *n.*
Schwülstig, *adj.* opuchlý, oteklý; 2.) *fig.* nadutý.
Schwung, *m.* rozhaupnutí, kýkání, *n.*; 2.) mrsk, u, *m.*; 3.) wzlet, u, *m.* wyniknutí, *n.*; —**baum**, *m.* rejdna, y, *f.* rejdňák, u, *m.*; —**feder**, *f.* brk, brok, u, *m.*; —**grendel**, *n.* pastorek, rku, *m.*; —**kraft**, *f.* mrštnost, i, pružina, y, *f.*; —**rad**, *n.* kolo přemítací, *n.*; —**voll**, *adj.* pružný, zpružný.
Schwunitz, (Hirsevogel), *m.* zwonek, nka, *m.*
Schwur, *m.* přísaha, y, *f.* zakleni, *n.*; den — leisten, přisahu činiti, učiniti, složiti; den — halten, přísahu držeti.
Schwürig, *adj.* podebraný, zjitřený.
Sclave, *m.* otrok, newolník, a, *m.*
Sclaven-, otrocký; —**dienst**, *m.* otrocká služba; —**handel**, *m.* otročení, *n.*; —**händler**, *m.* otročník, a, *m.*; —**kind**, *n.* otroče, ete, *n.*; —**ei**, *f.* otroctwí, *n.* poroba. y, newolnost, *f.*
Sclav-in, *f.* otrokyně. ě, newolnice, e, *f.*; —**isch**, *adj.* otrocký, newolný.
Scorbut, *m.* kurděj, e, *f.*
Scorpion, *m.* štír, a, *m.*; **Scorpion-**, štírowý; —**kraut**, *n.* myší uška; —**öl**, *n.* štírowý olej.
Scribler, *m.* pisálek, lka, spisowníček, čka, *m.*
Scorzonera, *f.* hadí mlíčí.
Scrupel, *f.* swědomí, *n.* náhněte, tku, *m.*
Scrupulös, *adj.* hnětliwý, rozpáčliwý.
Scrupulant, *m.* hnětliwec, mozkowrtec, tce, *m.*
Sebenbaum, *m.* klášterská chwojka.
Sech, *n.* čertadlo, krojidlo, a, *n.*
Sechs, *num.* šest; —, *f.* šestka, y, *f.*; **Sechs-**, šesti-; —**achteltact**, *m.* šestiosmičkowý takt; —**blätterig**, *adj.* šestilistý; —**eck**, *m.* šestihranik, u, *m.*; —**eckig**, *adj.* šestihranný; —**einerig**, *adj.* šestiwěderný; —**er**, *m.* šestka, y, *f.*; 2.) ein Spiel, šesták, a, *m.*; —**erlei**, *adj.* šesterý; —**fach**, —**fältig**, *adj.* šesteronásobný; —**farbig**, *adj.* šestibarwý; —**füßig**, *adj.* šestinohý; —**herr**, *m.* šesták, a, *m.*; —**herrenamt**, *n.* šestáctwí, *n.*, —**hörnig**, *adj.* šestirohý; —**hundert**, šestset; —**jährig**, *adj.* šestiletý; —**körnig**, *adj.* šesthlawý; —**ling**, *m.* poltůra, y, *f.* poltůrák, *m.*; —**mal**, *adv.* šestkrát; —**malig**, *adj.* šestkrátý; —**monatlich**, *adj.* šestiměsíčný; —**reihig**, *adj.* šestiřadý; —**schuster**, *m.* owce wyrownaná; —**sichtig**, *adj.* šestihlá tříletka; —**seitig**, *adj.* šestistranný; —**spännig**, *adj.* šestispřežný, se šest koňmi; —**ständer**, *m.* šestoperák, *m.*; —**stündig**, *adj.* šestihodinný; —**t**, *adj.* šestý; —**tägig**, *adj.* šestidenní; —**tel**, —**theil**, *n.* sestka, šestina, y, *f.*; —**tens**, *adv.* za šesté, po šesté; —**thalb**, *adj.* půlšesta; —**theilig**, *adj.* šestidílný; —**wochen**, *pl. f.* šestinedělě, *pl. f.*; —**wöchnerin**, *f.* šestinedělka, y, *f.*
Sechzehn, *adj.* šestnáct; —**er**, *m.* šestnáctník, u, *m*; —**jährig**, *adj.* šestnáctiletý; —**löthig**, *adj.* šestnáctilotowý; —**mal**, *adv.* šestnáctkrát; —**te**, *adj.* šestnáctý; —**tel**, *n.* šestnáctka, y, *f.*

adj. šedesát; —er, *m.* šedesátník, a, *m.*; —e- edesátnice, e. *f.*; —fach, —fál- *dj.* šedesátery; —jährig, *adj.* ıtiletý; —mal, *adv.* šedesát- —ste, *adj.* šedesátý; —stel, *n.* ıtka, y, *f.*

m. měšec, šce, pytlíček, čku, trant, *n.* pastuší tobolka; — r, *m.* pokladník, a, *m.*

m. měšečník, a, pytlikář, e, *m.* *n.* záchod, u, *m.*

r, *m.* sekretář, e, tajemník, —in, *f.* tajemnice, e, *f.*

. sekt, u, *m.*

. rozdwojení, *n.* sekta, stra- *f.*

r, *m.* bludař, e, bludník, a, r, e, *m.*; —in, *f.* bludařka, sek- , y, *f.*; —ei, *f.* sektářství, *n.*

ınt *m.* přiruční, iho, sekun-

(See, Meer), moře, e, *n.*; 2.) , jezero, a, *n.*; See-, jezerný; ný, námořní, námořský; —aal, řský auhoř; —bars, *m.* mořkaun, *m.*; 2.) lupice, e, *f.*; — , *m.* kot, a, *m.*; —beschreibung, sání moře; —blume, *f.* lekno, leknín, u, *m.*; —einhorn, *n.* zubec, bce, *m.*; —fahrer, *m.* ec mořský; —fahrt, *f.* plawba ber po moři; —fisch, *m.* ryba ná; —fischer, *m.* námořský ry- —gefecht, *n.* boj na moři; — e, *m.* tráwa mořská; —hafen, ístaw, u, *m.*; —helb, *m.* mořrdina; —hund, *m.* psohlaw, a, ký pes; —jungfer, *f.* ochechu- *f.*; —karte, *f.* mapa mořská; — heit, *f.* nemoc mořská; —krieg, vojna na moři; —kuh, *f.* kapu- , *m.*; —küste, *f.* pomoří, *n.*

f. duše, e, *f.*; bei meiner —, na duši; Seelen-, duše; o duši, o ch.

-amt, *n.* zpiwaná mše za mrtwé: ıft, *f.* auzkost-duše; —birt, *m.* ýř duší —los, *adj.* bezdušný — tag, *m.* dušičky, *pl.*; —größe, *f.* wznešenost duše; —kräfte, *pl. f.* moci duše; —lehre, *f.* učení o duši, duševslowí, *n.*; —tag, *m.* den dušiček, dušičky; —verkäufer, *m.* lidokupec, pce, *m.*; —wanderung, *f.* přestěhowání, putowánr duše; —messe, *f.* mše za mrtwé. [*pl.* *m.*

Seeleute, *pl.* *m.* lodnici, námořníci,

Seelig, *adj.* blažený, zbožný.

Seel-sorge, *f.* opatrowání, opatření duší; —sorger, *m.* duchowní pastýř.

See-macht, *f.* mořská mocnost; — mann, *m.* námořník, a, marynář, e, *m.*; —nessel, *f.* řása, y, *f.*; —pferd, *n.* mrož; —rabe, *m.* morčák, a, *m.*; — räuber, *m* laupežník mořský; —räuberei, *f.* laupežnictwí na moři; — reise, *f.* plawba po moři; —reisende, *m.* plawec po moři; —schäumer, *m.* rozbojnik na moři; —schlacht, *f.* bitwa na moři; —schwalbe, *f.* káně, rybička; —stadt, *f.* pomořské město; —wärts, *adv.* do moře, k moři; —wolf, *m.* psohlaw, a, wlk mořský.

Segel, *n.* plachta, y, *f.*; unter — gehen, pustiti se na moře; Segel-, plachtowý; plachetní, plachet, plawební; —baum, *m.* stežeň, stožár; —er, *m.* plawec, wce, *m.*, —fertig, *adj.* hotow k odplawení; —garn, *n.* špagát, u, *m.*; —macher, *m.* plachtář, e, *m.*; —n, *v. n.* plawiti se, po plachtách se spustiti; —ung, *f.* plawení, *n.*; —stange, *f.* tyč, *f.* bidlo korábowé; —tuch, *n.* korábowé plátno; —werk, *n.* plachty, *pl.* plachtowí, *n.*

Segen, *m.* požehnání; žehnání, *n.*; —reich, *adj.* požehnaný; —sprechen, *n.* žehnání, zaklínání, *n.*; —sprecher, *m.* žehnač, zaklinač, e, *m.*

Segge, ostříž, e, *m.*

Segnen, *v. a.* žehnati, požehnati; 2.) zaklinati; 3.) *fig.* dobrořečiti; das Zeitliche —, se světem se rozžehnati; gesegneten Leibes sein, s autěžkem býti.

Segner, *m.* žehnač, zaklinač, e, *m.*

Sehe, *f.* zrak, u, *m.*; —kraft, *f.* moc nost widění, widitelnost; —kunst, *f.* pohledacstwí, *n.*

Sehen, *v. n.* wyhlížeti; 2.) sauer —, mračiti se; 3.) scheel —, zahlížeti; 4.) blaß —, bledě wyhlížeti; 5.) *v. a.* widěti, hleděti, hlídati, diwati se, kaukati, patříti; sich — lassen dáti se widěti; durch die Finger —, prohlížeti, promijeti.

Sehnerfe, *m.* zřecí čilka.

Sehenswerth, *adj.* podiwání, widění hoden.

Seher, *m.* widaucí, ího, wěštec, tce, *m.*; —in, *f.* prorokyně, ě, *f.*

Seherohr, *n.* zhledí, *n.* dahlekohled, u, *m.*

Sehne, *f.* swaz, u, *m.* tětiwa, y, *f.*

Sehnen, *v.* bažiti, dychtiti, taužiti; —, *n.* bažení, taužení, *n.*

Sehnengallen, *pl.* nálewky, *pl.*

Sehnig, *adj.* swazowitý.

Sehn-lich, *adj.* dychtiwý, taužebný; —sucht, *f.* dychtiwost, taužebnost, *f.*; —süchtig, *adj.* dychtiwý, taužebný; —suchtsvoll, *adj.* pln tužby.

Sehorgan, *n.* stroj zraku.

Sehr, *adv.* welmi, náramně, tuze, welice, pře-; gar zu —, příliš.

Seichblume, *f.* pleška, y, *f.* mlič, e, *m.* smetanka, y, *f.*

Seichen, *v. n.* u. *a.* močiti, scáti.

Seicht; *adj.* nízký; 2.) mělký; 3.) *fig.* jalowý; —heit, —igkeit, *f.* mělkost, *f.*

Seide, *f.* hedbáwí, *n.*

Seidel, *n.* žejdlík, u, *m*; Seidel-, žejdlíkowý; —chen, *n.* žejdlíček, čku, *m.*; —bast, *m.* wlčí lyko; —n, *v. a.* spěniti.

Seiden, *adj.* hedbáwný; —artig, *adj.* hedwábowitý; —band, *n.* hedwábek, bku, *m.* stužka, y, pentle, e, *f.*; —bandmacher, *m.* pentličkář, e, *m.*; —bandmacherin, *f.* pentličkářka, y, *f.*; —bau, *m.* hedbáwnictwí, *n.*; —fa- [illegible] lwábárna, y, *f.*; —faden, [illegible] o, a, *n.*; —färber, *m.*; [illegible] báwí; —händler, *m.* hed- [illegible]; —händlerin, *f.* hedbáwnice, e, *f.*; —kleid, *n.* hedwábný šat; —kraut, *n.* hedwab polní; —kultur, *f.* hedwábnictwí, *n.*; —mühle, *f.* hedbáwník, u, *m.*; —pflanze, *f.* hedbáwnice, e, *f.*; —schwarz, *m.* sobol, chocholauš, *m*; —spinner, *m.* předlí hedbáwí; —spinnerin, *f.* přadlena, y, předlice hedbáwí; —sticker, *m.* krumpýř, e, *m.*; —stickerei, *f.* krumpýřstwí, *n.*; —stoff, *m.* —tuch, *n.* hedbáwohlaw, hedwábohlaw, u, *m.* hedwábina, y, *f.*; —weber, *m.* tkadlec, hedbáwní; —schmetterling, —wurm, *m.* hedbáwník, a, *m.*; —zeug, *m.* hedbáwné šaty oder materie, hedwábnice, e, *f.*

Seife, *f.* mýdlo, a, *n.*; Seifen-, mýdlowý, *adj.*

Seifen, *v. a.* mydliti, namydliti; 2.) ryžowati.

Seifen-artig, *adj.* mýdlowatý, mýdlowitý; —blase, *f.* bublina z mydlin; —geist, *m.* mýdlowý líh; —kraut, *n.* mydlice, e, *f.*; —kugel, *f.* mýdlowá kulička; —sieder, *m.* mydlář, e, *m.*; —siederin, mydlářka, y, *f.*; —sieder-, mydlářský; —siederei, *f.* mydlářstwí *n.*; —spiritus, *m.* mýdlowý líh; —wasser, *n.* mydliny, *pl.*

Seifer, *m.* šlichýř, e, ryžowník, a, *m.*

Seifig, *adj.* mýdlowaný.

Seifstein, *m.* mydlník, u, *m.*

Seig-, Seige-, Seihe-, wýcezowací, scezowací, cední cedící.

Seiger, *adv.* kolmo.

Seiger, *m.* hodiny, *pl. f.*; Sandseiger, sipací hodinky, *f.* Seicher; —hütte, *f.* zajrowna, y, *f.*; —n, *v. a.* zajrowati.

Seihe, *f.* ceďák, cezák, u, *m.*; —n, *v.* cediti, procediti; —r, *m.* cezák, u, *m.* cedidlo, a, *n.* cedník, u, *m.*; —er der Müller, strojidlo, a, *n.*

Seih-korb, *m.* bei den Bräuern, cíz, u, *m.*; 2.) sytko, a, *n.*; —stroh, *n.* podstelka, y, *f.*; —tuch, *n.* cedidlo, a, *n.* mličen.

Seil, *n.* prowaz, u, *m.*; Seil-, prowazní, po prowaze, na prowaze; —chen

wázek, zku, m.; —er, m. pro-
k, a, m.; —erin, prowaznice,
Seiler-, prowaznický; —hand-
w. prowaznictwí, n.; —rad, n.
a, u, m.
her, m. rybák na udici; —fi-
f. rybaření, chytání na udi-
traut, n. jelení růžek; —fchei-
botka, trauba, y, f.; —tänzer,
wazolezec, zce, m.
s. Honig, stred, u, m.; 2.) Ger-
n, ječmenec, nce, m.
f. prowázek, zku, m.
, v. a. šumowati; —honig, m.
aný med, stred.
býti.
on. swůj, swá, swé; —er, gen.
—ethalben, —etwegen, —etwil-
o někoho.
ſeine. pron. jeho, swůj.
le. od; za; jak; —dem, adv.
ak, za, po).
bok, u, m.; strana, y, f.; die
— deš Tuches, lic, m.; die ver-
—, rub, m.
poboční, postranní, se strany,
, stranau, stranní; —bein, n.
ni kost; —balken, m. im Schif-
č; —blatt, n. postranní list;
im Pferdegeſchirre, pobočnice,
3.) am Spinnrade, stojánek,
n.; —blick, m. postranní wze-
; —brett, n. postranice, e, f.;
x Miſtwagen, zástawa, y, f.;
, n. bei einer Truhe, přitruhlí,
fláče, f. an einem Meſſer, če-
elistka; —fleck, m. am Schuhe,
pek, pku, m.; —gewehr, n. po-
k, u, m.; —giebel, m. kabřinec,
m.; —kletter, m. břička, y, hej-
—ſchmerz, m. bolení w boku; —
n, n. pichání w bocích; —ſtu-
wystupek, pku, m.; —ſtück, n.
afſe, hrajic, e, m.; —wand, f.
ční stěna; —weg, m. ujezd, u,
oboční cesta.
r, adv. od toho času, od té chwi-
—ig, adj. dosawádní.
adv. strany

Seitwärts, adv. po straně, pobočně.
Selbander, m. sám druhý.
Selber, adj. sám.
Selbiger, pr. onen, tentýž.
Selbſt, pron. sám, sama, samo; 2.) adv. i, ba; —achtung, f. sebe wážnost, f.; —beflecker, m. samoprznik, a, samoprznitel, e, m.; —beflecfung, f. zprznění samého sebe; —betrug, m. ošizení sebe samého; —dürre, adj. samoschlý; —eigen, adj. swůj wlastní; —erhaltung, f. zachowání sebe samého.
Selbſt-erwählt, adj. samowolený, dobrowolný; —gefallen, adj. libost nad sebau samým; —gefällig, m. sobě-liby; —geſchoß, n. samostříl; —geſprách, n. rozmluwa s sebau samým; —gewachſen, adj. samorostlý; —heit, f. swojstwo, a, n.
Selbſt-herrſcher, m. samowládce, e, m.; —herrſcherin, f. samowládkyně, ě, f.; —hülfe, f. pomoc sobě samému; —klug, adj. mudrácký, sobě-mandrý; —klugheit, f. mudráctwí, n.; —lauter, m. samohláska, y, f.; —liebe, f. láska k sobě; —lob, n. samowlastní chwála; —mord, m. wražda nad sebau; —mörder, m. wrah samého sebe, samowlastní wrah; —rache, f. samowlastní pomsta; —ſchuldner, m. jistec, tce, m.
Selbſt-ſtändig, adj. samostatný; 2.) podstatný; —ſtändigkeit, f. soběctwí, sobictwí, n. samostatnost, podstatnost, f.; —ſüchtig, adj. soběcí; —thätig, adj. samočinný; —verläugnung, f. zapření samého sebe; —vertrauen, n. důwěrnost k sobě samému; —zufriedenheit, f. spokojenost s sebau samým.
Selchen, v. a. uditi.
Selcher, m. uzenář, e, m.; Selcher-uzenářský, adj.; —ei, f. uzenářstwí, n.; —in, f. uzenářka, y, f.
Selchfleiſch, n. uzené maso.
Selig, adj. blažený, spasený: den, spasenu býti; — mad ti; — ſprechen, za swaté

siti; —keit, *f.* blaženost, *f.* spasení; blahoslawenstwí, *n.*; —macher, *m.* spasitel, e, *m.*; —machung, *f.* spasení, *n.*; —preisen, *v.* blahoslawiti; —werdung, *f.* spasení, *n.*

Sellerie, *f.* celer, u, *m.*; Sellerie-, celerowý, *adj.*

Selten, *adj.* řídký, wzácný; *adv.* zřídka, pořídku, málokdy; —heit, *f.* řídkost, wzácnost, *f.*

Selterwasser, *n.* selterská woda.

Seltsam, *adj.* neobyčejný, diwný, podiwný; —keit, *f.* neobyčejnost, podiwnost, *f.*

Semester, *m.* pololetí, polauletí, *n.*

Semestral, *adj.* polotetní, polauletní.

Seminarium, *n.* semeniště, *n.* žákowna, y, *f.*

Seminarist, *m.* seminarista, y, *m.*

Semmel, *f.* žemle, e, *f.*; Semmel-, žemlowý; žemličkář; e, *m.*; —mehl, *n.* žemlowá mauka, běl, bělná mauka.

Semse, *f.* rákosí, *n.*

Senat, *m.* rada, y, *f.*; —or, *m.* rada, y, rádce, e, *m.*

Send, *f.* dohlídka, y, *f.*; Send-, poselací, poselní, *adj.*; —brief, *m.* poselací, poselný list.

Sendel, *m.* nejšpatnější sorta dykyty.

Senden, *v. a.* poslati, posílati.

Sender, *m.* posilač, e, *m.*; —in, *f.* posilačka, y, *f.*

Send-gericht, *n.* wyzitační právo; —schreiben, *n.* psaní, list posilací; —ung, *f.* poslání, posílání, *n.*; —ung, bes heil. Geiſtes, seslání.

Senf-, senesowý, *adj.*

Senfbaum, *m.* senes, u, *m.*

Senf, *m.* hořčice, e, *f.*; Senf-, hořčičný; —büchſe, *f.* hořčičnice, e, *f.*; —mühle, *f.* hořčičník, u, *m.*

Sengen, *v. a.* páliti, opáliti, popáliti.

Senior, *m.* stařší, iho, *m.*

stauha,
ikle, e,
lowni-

Senken, *v. a.* spustiti, spanstěti; 2.) pohřížiti, slehati se, propádati se, 3.) *fig.* pohanušiti, pohřížowati.

Senker, *m.* hříženice, e, *f.* rezwod u, *m.*

Senk-garn, *n.* čerem; —grube, *f.* trtiwod, u, *m.* prohlubeň, ě, *f.*

Senkler, *m.* stuhař, e, *m.*

Senkrecht, *adj.* kolmý; *adv.* kolmo.

Senkreuse, *f.* wrš, wrž.

Senkung, *f.* nahnutí, *n.*

Senn, *m.* walach, *m.*

Senne, *f.* skot howězího dobytka.

Senner, *m.* kůň z kobyłího pole.

Sennerei, *f.* krawařeni na Alpích.

Sennhütte, *f.* koliba, y, *f.*

Sensal, *m.* dohazowač, e, *m.*

Senſation, *f.* pohnutí, *n.*

Senſe, *f.* kosa, y, *f.*

Senſen-, kosní; —baum, *m.* kosiště, *n.*; —förmig, *adj.* kosowatý; —gerüſt, *n.* hrabice, e, *f.*; —hafen, *n.* pružinka, berle při kose; —ring, *m.* kosiřík, u, *m.*; —ſchmid, *m.* kowář, e, *m*; —ſpieß, *m.* rožeň, rožnice, e, *f.*; —ſtiel, *m.* kosiště, *n.*

Sentenz, *f.* průpowěd, i, *f.* wýrok, u, *m.*

Sentimental, *adj.* sentimentální.

September, *m.* září, *n.*

Sequeſter, *m.* důwěrník, a, *m.*

Seraph, *m.* serafin, a, *m.*

Serenade, *f.* zastaweníčko, a, *n.*

Sergeant, *m.* seržant, a, *m.*

Serviette, *f.* serwýt, u, ubrousek, ska, *n.*

Seſam, *m.* sezam, lohowa.

Seſeli, *n.* Roßkümmel, *m.* sesel, e, *m.*

Seſſel, *m.* sesle, e, *f*; —chen, *n.* stolička, y, *f.*

Seßhaft, *adj.* usedlý, osedlý; — werden, osaditi se, usednauti se.

Setz-, sazeci, sadní, sázecký, *adj.*

Setzart, *f.* způsob sazení.

Setze, *f.* winohrad, u, *m.*

Setzen, *v. n.* über etwas, skočiti, přeskočiti; 2.) *v. impers.* pojiti; 3.) *v. a.* saditi, posaditi, sázeti; ſich —, sednauti, posaditi se; ſich zu Tiſche —, sednauti, zasednauti za stůl; 4.)

diti se; 5.) von der Geschwulst. auti, opadati, plasknauti, o- wati; 6.) vom Wasser, ubý- 7.) ein gesetzter Mann, zmu- wážný muž; 3.) Jemanden zum und —, ustanowiti koho za po- ka; Jemanden an eines Andern : —, dosaditi někoho na místo .

m. sazeč, e, m.; —lohn, m. plat zení.

mmer, m. seclík, u, m.; —hase, mlice, zaječice, e, f.; —holz, enice, e, sadba, y, f.; —kasten, : Buchdrucker, slownice, e, f.; en, m. biják, u, m.; —ling, m. , y, sazenice, e, f.; 2.) ein setzling, hlawatice, e, f.; —reif, lawník, u, m; —stätte, f. wino- u, m.; —teich, m. rybník ná- ; —ung, f. sázení, n.; —wage, kwice, e, f.; —weide, f. wrbo- zenice.

f. morowá rána; 2.) náka- , f.

nartig, adj. morowý, nakažliwý. n, v. a. lkáti, wzdychati; ein- —en, wzdychnauti; —en, n. chání, lkání, n.; —er, m. wzdý- ti, wzdychání, n.; —end, lkawý, wý, adj.

ron. dat. sobě, si; sebe, se.

f. srp, u, m.; Sichel-, srpný, i; —geld, n. srpné, ého, n.; — e, f. stračí hnízdo.

-schmid, m. srpař, e, m.; —schmid-, řský; —förmig, adj. srpatý, i; —n, v. srpiti.

haus, n. chorobnice, e, f.

, adj. bezpečný, jistý, jistotný; t, f. bezpečnost, i, jistota, y, -lich adj. jistě, jistotně; —n, v. ezpečiti, ubezpečiti, jistiti, uji- ; —pfahl, m. znamení, n.; —stel- v. zjistiti; —stellung, f. zjištění, —ung, f. bezpečení, ubezpeče- n.

er, m. (ein Vogel), příležníček, , m.

Sicht, f. ukázka, y, f. úkaz, okaz, u, m.

Sichtbar, adj. widitelný, spatřitelný; 2.) fig. patrný; —keit, f. widitelnost; 3.) fig. patrnost. i, f.; —lich, adj. patrný, zřejmý.

Sichten, v. a. pytlowati, prosiwati, tříbiti.

Sichtzeug, n. prosiwadlo, tříbidlo, a, n.

Sichtlich, adj. widitelný; fig. patrný, zřejmý.

Sichtung, f. prosiwání, tříbení, n.

Sichtzeug, n. pytlowání, n.

Sie, pr. ona, ji; pl. wy, wás.

Sieb, m. síto, a, n.; Sieb-, sítkowý, sítní, —artig, adj. sítowitý; —bein, n. sítkowá kost; —boden, m. sítkowé dno.

Sieben, v. a. cediti, cíditi; prosíwati, tříbiti.

Sieben, num. sedm; Sieben-, sedmi-; —eck, n. sedmihraník, u, m.; —eckig, adj. sedmihraný; —eimerig, adj sedmiwěderní; —erlei, adj. sedmerý.

Sieben-fach, —fältig, adj. sedmernásobný; —fingerkraut, n. nátržník, u, m.; —füssig, adj. sedminohý; —gestirn, n. kuřátko, a, n.; —jährig, adj. sedmiletý; —mal, adv. sedmkrát; —malig, adv. sedmkrátý; —monatlich, adj. sedmiměsíčný; —schläfer, m. spáník, a; fig. ospalec, lce, m.; —schichtig, adj. sedmiřadý; —schwanz, m. (ein Vogel), sobol, a, m.; —seitig, adj sedmistranný; —stündig, adj. sedmihodinný; —tägig, adj. sedmidenní; —te, adj. sedmý; —tel, n. sedmička, y, f.; —thalb, adj. půl sedma; —theilig, adj. sedmidílný.

Sieb-förmig, adj. sítkowatý, řešetowatý; —chen, n. sítečko, a, n.; —händler, —macher, m. sítář, sítkář, e, m.; —händlerin, —macherin, f. sítářka, y, f.

Siebner, m. sedm sedmička, y, f.

Siebtuch, n. sítkový šat.

Siebzehn, num. sedmnáct; —er, m. sedmnáctník, u, m.; —jährig, adj. sedmnáctiletý; —te, adj. sedmnáctý; —tel, n. sedmnáctka, y, f.

Siebzig, num. sedmdesát; —er, m. sedmdesátník, a, m.; —erin, sedmdesátnice, e, f.; —jährig, adj. sedmdesátiletý; —mal, adv. sedmdesátkrát; —malig, adj. sedmdesátkrátý; —ste, m. sedmdesátý.

Siech, adj. kuňhavý, nedužiwý, nedoživý; —bett, n. lože nemoci; —en, v. n. churawěti, nedužiwěti, postonáwati, schnauti; —haus, n. chorobnice, e, f.; —heit, f. churawost, nedužiwost, i, f.; —ling, m. churawec, nedužiwec, wce, m.; —thum, n. nedužiwost, stonawost, i, f.

Siede, f. řezanka, y, f. 2.) pařeni, n.; Siede-, zawařowací, pařicí, waříci, wařecí; - kammer, f. řezárna, y, f. sausek, sku, m.; —kasten, m. řezačka, y, f.; —mann, m. řezankář, e, m.

Siedel, m. (Stuhl) židle, e, f.

Sied-en, v. n. wřiti, wařiti se; aufsieden, zwirati; 2.) v. a. wařiti, gesotten, wařitý: Gesottenes und Gebratenes, wařité a pečité; uwařiti; —en, n. wření, wařeni, n.; —end, wařicí, wrauci, warný, adj.; —heiß, adj. wřelý, wraucí, wařicí; —er, m. wařič, e, m.; —erin, f. wařička, y, f.; —erei, f. wařictwí, n. wárna, y, f.

Siefern, v. n. mžiti, mrholiti se.

Sieg, m. witězstwí, n.

Siegel, n. pečeť, pečet, i, f.; Siegel-, pečetní, adj.; —bewahrer, m. kancliř, e, m.; —er, m. pečetář, e, pečetník, a, m.; —erde, f. pečetní hlina; —gelb, n. plat od pečetění, m. početné, ého, n.; —kunde, f. pečetářstwí, n.; —kundige, m. pečetář, n.; —lack, m. španělského wosk; . pečetiti, pečetiwati; —presepečetidlo, a, n.; —ring, m. pečeť, i, f. pečetní prsten, m.; —wachs, n. španělský wosk.

Sieg-en, v. witěziti; —end, adj. witězný, witěziwý; —er, m. witěz, witězitel, e, m.; —erin, f. witězitelnice, e, f.

Siegern, v. n. crkati, kanauti, kapati.

Sieges-, witězný, adj.

Sieges-geprange, n. witězosláwa, y, f.; —geschrei, n. witězný křik; —krone, f. witězná koruna; —lied, n. witězná, é, f.

Siegler, m. pečetník, a, pečetář, e, m.

Sieghaft, adj. witězitelný.

Siegmannswurz, f. dewaternik, u, m.

Siegreich, adj. witězliwý, witězoslawný.

Sieh! hle! wiz, hleď.

Siefe, f. samice, ptačice, e, f. [hati.

Siefern, v. n. crčeti, kapati, protSiel, n. splaw, u, m.

Siele, f. chomaut, u, m.; 2.) Sielen, pl. pochwy, pl.

Sielen, v. a. wodu spustiti.

Siemann, m. ženkýl, a, m.

Siezen, v. a. onikati.

Signal, n. znamení, n.

Signalisiren, v. wyuiknauti, předwídati.

Signatur, f. podpis, u, m.

Silau, m. koromač luční.

Silber, n. stříbro, a, n.; Silber-, stříbrný, stříbrowý; —arbeiter, m. stříbrník, a, m.; —blättchen, n. stříbřitko, a, n.; —farbe, f. stříbrná barwa; —farben, adj. stříbrné barwy; —gang, m. stříbrný cauk, m.; —grischen, n. stříbrný groš; —grube, f. stříbrný důl, m. stříbřiště, ě, n; —chlorid, soličník stříbrnatý; —hammer, f. stříbrnice, e, f.; —kraut, n. stříbrník, u, m.; —lache, m. bolen, wolen; —laib, m. plik, u, m.; —linde, m. stříbrný, ého, stříbrňák, u, m.; —münze, f. stříbrná mince; —n, adj. stříbrný; —papier, n. stříbřitko, a, n.; —pappel, f. bílý topol, linda; —reich, adj. stříbrnatý; —schaum, m. stříbrná pěna; —schlacke, f. pěna od

a; —schmid, m. stříbrník, a,
-stoff, m. stříbrohlaw; —stoffer,
stříbrohlawý; —strich, m. stří-
, a, m; —stück, n. stříbrohlaw,
; —wäscher, m. stříbrář, e, m.;
ß, adj. stříbrowitý, bíly jako
ro.
ette, f. nástin, u, m.
f. kšandy na wábní ptáky.
m. humenečník, u, m.
er, m. wěrtel, e, m.
ie, f. swatokupectwí, n.
l, adj. sprostý; simpler Mensch,
plicist, m. sprosták, a, m.
m. an der Wand, police, e, f.;
m Ofen, krancle; 3.) in der
unst, wýpustek, tku, m.; —ho-
n. karnýsek, sku, m.; —kachel,
ranclík, u, m.; —werk, n. řím-
l. f.
zpěwný, zpěwní, zpěwací, adj.;
r, n. kůr zpěwců, zpěwáků; —
el, f. cwrčala, y, f.; —kunst, f.
ní zpěwácké; —en, v. n. zpíwa-
ěti; anfangen zu —en, zazpíwa-
nge —en, nazpíwati se; zu En-
, dozpíwati; 2.) v. a. zpíwati;
el, n. zpěwohra, y, f.
rün, adj. barwínek, nku, m.
, v. n. topiti se, potopiti se,
uti; 2.) spustiti; 3.) in etwas
n —, propadnauti se, probořiti
o něčeho; 4.) in Ohnmacht —,
leti; 5.) in einen tiefen Schlaf,
wrdě usnauti; 6.) fig. snížiti se
auti; 7.) Muth —, klesnauti,
ati; 8.) v. a. hlaub kopati.
m. smysl, cit, u, m.; 2.) fig. bei
ten sein, při sobě býti; von
nen kommen, smysl ztratiti, po-
i; anderes Sinnes werden, roz-
liti se.
u, m. husí nůžka, f. klobau-
pt.
bild, n. podobizna, y, f.; —bild-
adj. podobizný.
n, v. n. mysliti, přemýšleti, wy-
leti; hin und her —, přemýšleti;
eine List —, lest kauti; Sinnen-,
smyslowý, smyslný, adj. na smysly
smyslů.
Sinnes-, myslowý, smyslný, smyslní,
adj.; —änderung, f. proměnění myslí.
Sinn-gedicht, n. wtipka, důwtipka, y,
f. nápis, u, m.; —grünn, n. barwínek,
nku, m.; —ig, adj. smyslný; —lich,
adj. smyslný; 2.) tělesný; —lichkeit,
f. smyslnost; 3.) tělesnost, i, f.; —
los, adj. bezsmyslný, pošetilý; —lo-
sigkeit, f. bezsmyslnost, pošetilost,
šílenost, i, f.; —pflanze, f. žiwobyl,
e, m.; —reich, adj. důmyslný, smy-
slný; —spruch, m. propowídka
wtipná
Sinter, m. okuje, e, f. okowina, y, f.
Sintern, v. n. kapati, crčeti; 2.) tu-
hnauti, ztuhnauti.
Sipken, v. n. crkati, crknauti; —, n.
crkání, n.
Sipmaß, n. wěrtel, e, m.
Sippschaft, f. příbuzenstwí, spřízně-
ní, n.
Sirene, f. ochechule, e, f.
Sirop, m. sirup, u, m.
Sistir-en, v. stawiti, zastawiti, polo-
žiti, určiti, odložiti; —ung, stawe-
ní, zastawení, položení, určení, n.
Sitte, f. mraw, u, obyčej, e, způsob,
zwyk, u, m.; Sitten-, mrawný, mra-
wní; —gesetz, n. mrawní zákon; —
lehre, f. mrawnictwo, a, n. nauka
o mrawnosti, f. mrawoučení, n.;
—lehrer, m. mrawoučitel, e, m.; —
los, adj. nemrawně, bezmrawný.
Sittig, m. papuch, a, papaušek, ška, m.
Sittlich, adj. (gebräuchlich), obyčej-
ný; 2.) mrawný; —keit, f. mraw-
nost, i, f.
Sittsam, adj. mrawopočestný; —keit,
f. mrawnost, mrawopočestnost, i, f.
Situation, f. poloha, y, f.
Sitz, m. sedadlo, a, n. místo, sídlo,
a, n.; Sitz-, sídelní, k sezení, se-
dací; —bank, f. sedátko, a, n.; —en,
v. n. seděti; 2.) immer zu Hause
—en, wždy doma dřepěti; 3) im
Kothe —en bleiben, uwáznauti w blá-
tě; 4.) —en bleiben, von Frauen-

gim ſperu, ohnáti ſwecům na opatky, na průtiſpky; 5.) —en laſſen, vor Frauenzimmern, nechati ſedéti na holičkách; 6.) —en ſitzen, sedati, sedáwati; 7.) ins —en kommen, rozsedéti se; 8.) zur Genüge —en, wysedéti se; 9.) lange eher oft —en, nasedéti se; 10.) eine Weile —en, posedéti; —ſleiſch, n. er hat kein —, má raupy, je neposeda; — heben, posedéti; —geld, n. robotní penize; —kiſſen, n. podřitnička, y, f.; —ung, f. sezení, sedání, zasednutí, n.; —zimmer, n. seducice, e, f.

Skalde, m. básník starých Švédů.

Skandal, n. pohoršení, n.

Skarnizel, n. kormaut, u, m.

Skelett, n. kostliwec, wce, m.

Skiz-e, f. nastínění, n. náwrh, u, m.; —iren, v. a. nastíniti, nawrci.

Sklave, m. otrok, nowolník, a, m.

Slave, m. Slowan, a, m.; —nthum, n. Slowanstwo, a, n.

Slavenfreſſer, m. slowanožrout, a, m.

Slaveſſen, pl. slawesky, pl.

Slaviſch, adj. slowanský.

Slaviſiren, v. poslowaniti.

Slaviſt, m. slawista, y, m

Smaragd, m. smaragd, u, m.

So, pron. který, co, jenž, ješto; conj. tak, jestli, pakli, pokudž; adv. tedy, tak, takto; —bald als, jak mile.

Soč-e, f. přikopyti, n.; —en, v. a. přikopyti přidělati; 2.) v. r. usaditi se, osáknauti.

Sod, m. studnice, e, studně, ě, f.

Soda, f. soda, y, f.; Soda-, sodowý, adj.

Sodann, part. potom, pak.

Sod-brennen, n. žáha, y, f. —brod-em, m. žahák, u, m.

Sodomit, m. mužoložník, a, sodomář, e, m.; —erei, f. mužoloženství, sodomářství, n.

Sofern, part. jelikož, pokud.

—ralstwí, opilstwí, n.

tak dále.

lodi.

no í, ba í.

Sogenannt, adj. řečený

Sogleich, part. hned.

Sohin, adv. tedy, následně.

Sohle, f. bes Saljes, pára, y, f.; 2.) bei den Jägern, kal, u, m.; 3.) bei den Wundärzten, dlalička, y, f.; 4.) bei den Zimmerleuten, práh, u, m.; 5.) am Pflughaupte, připlata, y, f.; 6.) der Tiſchlerhobel, spodní plocha; 7.) des Fußes, chodidlo, a, n. plocha, y, f.; 8.) des Schuhes, podšew, šwu, m.

Sohlleder, n. podšewowice, e, kůže na podšwy, f.

Sohn, m. syn, a, m.; Sohn-, synowský, adj.

Söhnen, v. a. mířiti.

Sohn-ſchaft, f. synowstwí, n.; —kind, n. synowe dítě, n. wnuk, a, m.; —tochter, f. synowá dcera, wnučka, y, f.

Soirée, f. večerní beseda.

Solchenfalls, adv. w takowé připadnosti.

Solcher, pron. takowý; —ſet, adj. takový, takowý.

Sold, m. žold, u, m.

Soldat, m. woják, a, m.; Soldaten-, wojanský, adj.; Aufwärter, m. žákodník, a, m.; —frau, f. wojačka, y, f.; —leben, n. wojanství, n.; —ſtand, m. staw wojenský; —weſen, n. wěci wojenské; —nidel, m. —hure, f. wojanda, y; —weib, n. wojačka, y, f.

Soldatiſch, Soldatenmäßig, adj. wojácky, wojanský.

Sölde, f. chalupa, y, f. barák, u, m

Sölduer, m. žoldnéř, e, m.; 2.) chalupník, a, m.; Sölduer-, žoldnéřský, adj.

Solenn, adj. slawný

Solid, adj. řádný, správný, wážný.

Sollen, v. m. miti; er ſoll warten, nechť čeka; ihr ſollet Recht haben, mějte prawdu; ſollte es möglich ſein? bylolidy možná? es ſoll ſtark regnen, tuze prší.

. m. želíř, e. m. síň, ě, pawlač,

, *part.* pročež.
er, *m.* léto, a, *n.*; Sommer-, , *adj.*; —acker, *m.* měkota, y, *f.*; , *m.* setba z jara; —bier, *n.* , u, *m.*; —drossel, *f.* cwrčala, ; —eiche, *f.* dub, u, *m.*; —faden, láčka, babské léto; —feld, *n.* ota, y, *f.*; —fleck, *m.* piha, y, *f.*; kig, *adj.* pihawý, pihowatý; — t, *f.* jařina, y, *f.*; —flocken, *f.* abí léto; —getreide, *n.* jař. jeři- ařice; —haft, *adj.* letný; —haus, otní dům, letník, u, *m.*; —hitze, edro, a, letní parno; —kittel, *m.* ce, e, letnička, y, *f.*; —kleid, *n.* šat; —könig, *m.* králíček, čka, —korn, *n.* jarka, jaré žito; — , *f.* opar, u, *m.*; —latte, *f.* wý- lek, lku, *m.*; —laube, *f.* beseda, ; —lehne, *f.* výslunná stráň; b, *adj.* letný, letní; —loch, *m.* lka, y, wzteklice, e, *f.*; —mal, iha, y. *f.*; —n, *v. impers.* což- t, léto se přibližuje; 2.) *v. a.* iti; *v. a.* sluniti; —obst, *n.* letní ce; —rock, *m.* letní kabát; —ber ber, letnice, e, *f.*; —rocken, *m.* a, y, *f.*; —saat, *f.* jař; —seite, *f.* lunní strana; —sprosse, *m.* piha, .; —sprossig, *adj.* pihowaty; — , *pl.* *m.* letní dnowé; —thierchen, . Schneeglöckchen; —vogel, *m.* í pták; 2.) motýl, a, *m.*; —weit- *m.* jará pšenice; —wende, *f.* nowiště slunečné w létě; —wurz, . Sonnenwurz.

ich, *part.* pak, potom, následowně, ite, *f.* sonáta, y, *f.*
e, *f.* železko na rány.
er, *prp.* bez, beze.
erbar, *adj.* podiwný, diwný; — , *f.* podiwnost, i, *f.*
erlich, *adj.* zwláštní; *adv.* zwlá- ; —keit, *f.* zwláštnost, podiwnost,

erling, *m.* osobník, zwláštník, m.

Sondern, *v. a.* děliti, oddělíti, wyměsiti, odlaučiti, rozlaučiti.
Sondern, *conj.* ale, alebrž.
Sonders, *adv.* zwláště, nýbrž, nobrž.
Sonderung, *f.* dělení, oddělení, laučení, *n.*
Sondiren, *f.* wyhledati, prohledati,
Sonnabend, *m.* sobota, y, *f.*; —s, *adv.* w sobotu.
Sonne, *f.* slunce, e, *n.*; Sonnen-, slunečný, sluneční, *adj.*
Sonnen, *v. a.* na slunce wystawiti; sich —, na slunci se hřáti, slunití se; —aufgang, *m.* wýchod slunce; — blume, *f.* slunečnice, e, *f.*; —dächer, *m.* wějíř, e, *m.*; —ferne, *f.* odsluní, *n.*; —finsterniß, *f.* zatmění slunce; —hitze, *f.* parno oder wedro slunečné; —hof, *m.* slunečník, u. *m.*; —käfer, *m.* slunečnice, e, *f.*; —klar, *adj.* zjewný, patrný, zřejmý, zračitý, bilední; —koller, *m.* slunečný janek; —kraut, *n.* čekanka, y, *f.*; —lauf, *m.* běh, oběh slunce; —nähe, *f.* obslunní, *n.*; —rauch, *m.* požáry, *pl.*; — reich, *adj.* wýslunný; —schein, *m.* záře slunečná, slunečnost, i, *f.*; — schirm, *m.* slunečník, u, *m.*; —schuß, *m.* slunečnice, e, myš, i, *f.* —schwindelig, *adj.* wrtohlawý; —tag, *m.* den přirozený; —thau, *m.* rosička, sluneční rosa; —uhr, *f.* slunečné hodiny; —untergang, *m* západ slunce; —wende, *f.* stanowiště slunečné; —wirbel, *m.* kozi cecek; —wurz, *f.* konopice, e, *f.*; —zeiger, *m.* ukazowač na slunečných hodinách; —zirkel, *m.* slunečná cesta.
Sonnet, *n.* značka, y. *f.*
Sonnicht, *adj.* wejslunný.
Sonn-tag, *m.* neděle, e, *f.*; Sonntags-, nedělní, *adj.*; —tägig, *adj.* nedělní; —täglich, *adj.* nedělní; —tagskind, *n.* šťastnauček, ška, *m.*; —tagskleid, *n.* nedělní šat; —tagsprediger, *m.* nedělní kazatel.
Sonſt, *adv.* mimo to; 2.) kromě; 3.) jinak; 1.) sic, sice; 5.) ostatně; — ig, *adj.* ostatní, někdejší.

Sopha, *n.* pohowka, y, *f.*
Sophist, *m.* mudrák, a, *m.*; —erei, *f.* mudráctwí, *n.*; —isch, *adj.* mudrácký.
Sorge, *f.* starost; 2.) péče, e, *f.*; —n, *v. n.* starati se, pečowati.
Sorgen-frei, *adj.* bezstarostný; —los, *adj.* bezstarostný; —voll, *adj.* starostliwý.
Sorg-falt, *f.* starostliwost, pečliwost, i, *f.*; —fältig, *adj* pečliwý; —lich, *adj.* starostliwý; —los, *adj.* bezstarostný; —losigkeit, *f.* bezpečliwost; 2.) nedbánliwost, i, *f.*; —sam, *adj.* pečliwý, starostliwý; —samkeit, *f.* pečliwost, starostliwost, i, *f.*
Sorte, *f.* druh, u, *m.*
Sortiren, *v. a.* rozbírati, rozwrhowati.
Söse, *f.* wyliwák, u, *m.*
Soß, *f.* omáčka, jícha, y, *f.*
Souffl-eur, *m.* napowěda, y, *m.*; —iren, *v.* napowídati.
Souverain, *m.* mocnář, e, *m.*
Souverain, *adj.* samowládný.
Souverainität, *f.* mocnářstwí, *n.* samowláda, y, *f.*
Soweit als, pokud, pokawad.
Sowohl als auch, jak — tak, nejen — ale i.
Spächtig, *adj.* přepadlý, wyzáblý, cíplý.
Spagat, *m.* motauz, motowuz, špagát, u, *m.*
Späh, *f.* dohlídka, y, *f.* pozor, u, *m.* zwědy, *pl. f.*
Spähen, *v. n.* wyzwídati, skaumati, číhati.
Späher, *m.* wyzwědač, e, *m.*
Spalier, *n.* im Zimmer, čalaun, u, *m.*; 2.) im Garten, špalír, u, *m.*; —en, *v. a.* koltrami obestříti; 2.) špalirowati.
Spalm, *m.* lodní smola.
Spalt, *m.* Spalte, *f.* rozštípenina, roztrženina, y, *f.*; — einer Feder, rozparek, rku, *m.*; 3.) — einer Thür, šku-[illegible], *f.*; 4.) rozkal, u, *m.*; gedruckte [illegible]pec, pce, *m.*
Spaltel, *n.* křížala, y, *f.* suchár, u, *m.*
Spalten, *v. n.* rozštípiti se, rozpuknauti se, puknauti; 2.) *v. a.* štípati, kálati; 3.) *fig.* den Kopf —, roztíti hlawu, rozkoliti.
Spaltig, *adj.* škulinowaty; 2.) kolný.
Spaltkeil, *m.* klín kolný.
Spaltung, *f.* roztržka, y, *f.* rozdwojení, rozštípení, *n.*
Spalze, *f.* opěšky, opišky, *pl.*
Span, *m.* blána, oblana; 2.) třiska, osečka, y, *f.*
Spanbett, *n.* ložnice, e, *f.*
Spänekalb, *n.* odstáwče, ete, *n.*
Spänen, *v. a.* odstawiti.
Spanferkel, *n.* podswinče, čunče, ete, *n.*
Spange, *f.* spona, sponka, y, *f.*; —nmacher, *m.* sponkář, e, *m.*
Spängler, *m.* platnýř, e, *m.*
Spangrün, *n.* zelenorez, u, *m.*
Spanholz, *n.* sosnowé, borowé dříwí.
Spaniol, *m.* špaňol, u, *m.*
Spann, *n.* spřež, *f.* spřeženi, *n.*
Spann, *m.* nárt, u, *m.*; 2.) — der Seiler, režník, u, *m.*
Spannader, *f.* swazowá žíla.
Spannbaum, *m.* wratidlo, a, *n.*
Spanndienst, *m.* patážní robota.
Spanne, *f.* píď, *f.*
Spannen, *v. n.* nastawowati uši; 2.) auf etwas —, číhati; 3.) *v. a.* natáhnauti; 4.) den Wagen —, zawříti wůz, kolo; 5.) *fig.* den Fluß —, zahraditi řeku; die Pferde vor den Wagen —, zapřáhnauti, zapřahati koně do wozu; die Saiten —, natáhnauti struny.
Spannenlang, *adj.* zpídi dlauhý, pídi zdélí.
Spanner, *m.* Gespann, spřežník, *m.*
Spann-häftel, *n.* kolík u tenat; —holz, *n.* šprysl; —ig, *adj.* spřežený; 2.) ložný; —kette, *f.* zawírka, šupka, y, *f.*; —kraft, *f.* spřažina, y, *f.*; —leute, *pl.* spřežníci, *pl. m.*; —nagel, *m.* swornik, u, *m.*; —nagelneu, *adj.* zbrusunowý; —rahmen, *m.* puch, pauch, u, *m.*; —raupe, *f.* chum-[illegible]

hausenka; —reif, m. stawnik, ; —riegel, m. krokew, kwe, wa, y, f.; —riemen, m. potěh, u -ring, m. swěrací kruh; —rip podpleči, n.; —ſtock, m. ber r, činek, u, m.; —ſtrick, m. spě- u, m.; —ung, f. natažení, na- , n.; —wüſte, f. swička, y, f.; ge, f. stahovací kleště; —zet- . služebná cedule.

adj. suchý; vom Munde, wy- ; vom Brote, suchý, okoralý; pký.

spořiwý, sporný, adj.; —bret, pořidlo, a, n. —büchſe, f. po- ička, y, f.; —en, v. a. hnití, iwěti; 2.) v. a. spořiti, šetřiti; ikládati; —er, m. spořič, spo- šetřitel, e, m.

, m. špargl, m.; —bret, n. špar- na, y, f.; —klee, m. wojtěška,

m. kolenec, nce, m. kolín- , f.

iſſa, f. spořitelna, y, spořitel- e, f.

inft, f. šetřiwost, i, f. umění, ini, n.

ch, adj. skrowný.

fennig, m. uspořený peníz.

-en, m. krokwa, y, f. coll. kro- n.; —engelb, n. postřešné, ého, -enkopf, m. krokownice, e, f.; g, n. krokwowé dřiwí; —nagel, okewní hřebík; —werk, n. krow, .

am, adj. spořiwý; šetřiwý, skro- , schránliwý; —keit, f. šetrnost orota, y, f.

üchtig, adj. skrblý.

m. žert, šprým, u, m.; —en, v. prymowati, žertowati; —haft, ſtig, adj. šprymowný; —vogel, ertýř, e, šašek, ška, m.

adj. pozdní; adv. pozdě.

tel, m. lopatka, y, f; 2.) wřeč- y, f.

n, m. rejč, e, m.; lopata, y, f. rbſe, f. pozdní hrách.

Spath, m. živec, wce, m.

Spathen, n. podrost, i, f.

Spathig, adj. šalowitý, špátowy.

Spät-herbſt, pozdní podzim; —jahr, n. podzimek, mku, m.; —ling, m. pozdníče, ete, n.; —obſt, n. pozdní, ležaté owoce.

Spatz, m. wrabec, bce, m; —enfalk, m. wrabečník, a, m.

Spatzir-en, v. n. projiti se, procházeti se; —fahrt, f. projížďka, y, f.; —gang, m. procházka, y, f.; —platz m. procházka, y, f. chodiště, n.; —reiſe, f. cesta pro wyražení; —ritt, m. datel, strakopaud, m.

Specht, m. datel, m.; —artig, adj. datlowitý.

Spechter, m. řepice, číše, e, f.

Spechtmeiſe, f. ořešník, m.

Specifikation, f. podrobní udání, wypočtění, n.

Speck, m. slanina, pl.; 2.) sádlo, a. n. tuk, u, m.; —buch, m. podbřišek, šku, m.; —birn, f. banatka, sladnice; —fett, adj. přetlustý, přetučný; —icht, adj. slaninatý, slaninowatý; —ig, adj. tlustý, tučný, slaninowý; —käfer, m. kožejed, a, m.; —lilie, f. kozí list; —maus, f. netopejr, a, m.; —melbe, f. psoser, psí lebeda; —ſchwarte, f. škwarek od slanin; —ſchwein, n. sádelnice, e f.; ſeite, f. polt, wepřowý; —ſtein, m. tučník, u, m.; —weizen, m. klihowka, y, f.; —wurſt, f. tučnice, e, f.; —täfel, n. diwadlo, a, n. hlak, u, m.

Speculativ, adj. rozmýšliwý.

Spekulieren, v. přemýšleti.

Spedieren, v. a. odprawiti, dále poslati.

Spedition, f. zásilka, y. f.: —s, zastlaci, dosilaci, adj.

Speer, m. kopí, n. oštěp, u, m.: —en- ſtich, m. prostřelenec, nce, m.; —kraut, n. plamýnek, nku, m.; —rer, m. kopinník, m.

Speiche, f. špice, e, f.

Speichel, f. slina y, f.; —drüſe, f. sli-

nice, e, f.; —fluß, m. slinotok u, m.; —kraut, n. wšiweč, wce, m.; —lecker, m. polizáček, m.; —n, v. n. pliwati, wypliwati; 2.) sliniti, posliniti; —wurz, f. mydlice, e, f.

Speichenwurz, m. haufník, u, m.

Speicher, m. obilnice, e, sejpka, y, f.; —dieb, m. wrabec, bce, m.; —herr, m. obroční, ího, m.

Speien, v. pliti; blíti, dáwiti; wyhazowati.

Speier, m. blíč, e, m.; —in, f. blička, y, f.

Speiler, m. špejl, cink, u, m.; —n, v. a. špejlowati, cinkowati.

Speis, f. špižírna, y, f.

Speise, f. jídlo, a, n.; pokrm, u, m.; Speise- jídelní, pokrmní, potrawní, adj.; —bier, n. patoky, pl.; —gelb, adj. rudoplawý; —kammer, f. špižírna, y, f.; —markt, m. kuchyňský, špižní trh; —meister, m. špižírník, a, m.; —n, v. n. jísti; zu Mittage —n, obědwati; zu Tische —n, stoliti, stolowati; —opfer, n. obět suchá; —röhre, f. jedák, u, jícen, u, m.; —sal, m. jídelnice, e, f. obědwadlo, wečeřadlo, a, n.; —schrank, m. špižník, u, m; —träger, m. krmínoš, e, m.; —vorrath, m. špiže; —wein, m. stolní wíno; —wirth, m. hospodský, ého, m.; —zimmer, n. obědnice, e, f. wečeřadlo, a, n.

Spelz, m. špalda, samopše.

Spelze, f. otlučky, pl.

Spendabel, adj. rukotržný, štědrý.

Spende, f. rozdáwka, y, f. rozdáwání almužny; —n, v. a. rozdáwati.

Spendiren, v. n. štědře uděliti.

Spendirer, m. darowatel, e, m.

Spennadel, f. špendlík, u, m.

Sperber, m. krahulec, lce, m.; —baum, m. oškeruše; —kraut, n. střebíkrewka; —n, v. a. kropenatiti.

Spergelbaum, m. krušina y, f.

Sperling, m. wrabec, bce, m.; —s-, wrabcowý, wrabčí, adj.

[illegible], adj. krušný.

Sperr-baum, m. zawěradlo, a, n.; —brummel, m. auwín, u, m.

Sperre, f. zawírka, zamčení, n. pečeť, i, f.

Sperren, v. a. roztáhnauti, roztahowati; 2.) die Thore —, zawříti brány; 3.) den Fluß —, zahraditi, zastawiti řeku; 4.) Jemanden den Weg —, zastaupiti někomu cestu.

Sperr-geld, n. branné, ého, n.; —glas, n. led matky Boží; —haken, m. rohatina, y, f.; —holz, n. rozporka, y, f.; —ig, adj. rozedřený, roztažený; —kette, f. zawírka, zawěračka, y, f.; —leiste, f. rozpěňák, rozpěrák, u, m.; —ling, m. raubík, u, m.; —rad, n. zawěrací kolo; —ruthe, f. šprysl, činek, u, m.; —weit, adv. dokořán.

Spezerei, f. koření, n.; —händler, m. kořenář, e, m.

Sphäre, f. okres, u, m. kaule, e, f. kruh, u, m. kolo, a, n.

Spicken, v. a. špikowati; 2.) fig. den Beutel —, natřískati peněz.

Spicknadel, f. špička, špikowačka, y, f.

Spiegel, m. zrcadlo, a, n.; Spiegel-, zrcadlowý, zrcadlný; —ente, f. diwoká kachna; —fechterei, f. šermowání, n.; —futter, n. pauzdro na zrcadlo; —glatt, adj. hladký jako zrcadlo; —hell, adj. jasný jako zrcadlo; —hütte, f. zrcadelna, zrcadlárna, y, f.; —icht, adj. zrcadlowitý; —karpfen, m. králík, a, m.; —kuchen, m. sazené wejce; —kunst, f. zrcadelnictwí, n.; —macher, m. zrcadlník, a, m.; —meise, f. uhelníček, m.; —n, v. n. blyštěti se; třpytěti se, lesknauti se; 2.) v. a. wzhlídati se; 3.) sich an Jemanden —n, příklad sobě na někom bráti; —rahme, m. rámec na zrcadlo; —rochen, m. rejnok okatý; —scheibe, f. zrcadlowé kolečko; —zeug, n. teneta.

Spieke, f. lewandule, e, f.

Spiecker, m. hřeb, u, m.

Spiel, n. hra, y, f.; Spiel-, hrací, hrawý, herní, herečni, ke hrám,

ře; ein Spiel machen, zahrati, ati; sein Glück aufs — setzen, na tau se wydati; —bret, n. wrhice, e, f.; —bočce, f. lautka, nka, y, f.; —en, v. n. u. a. hráJ auf der Violine —en, hausti; die Flöte —en, na fletnu piskati; jemanden etwas in die Hände —en, mu něco podstrčiti; —er, m. , e, m.; —er-, hráčský, herecký, i, hráče, hráčů; —erei, f. hra, ka, hříčka, y, f.; —geld, n. herého, n.; —hahn, m. tetřiwek, , m.; —haus, n. herna, y, f.; —, f. kart, karta ke hře; —leute, hudbaři, pl.; —mann, m. hudec, m.; —raum, m. prostranstwí, n. tora, y, f.; —sachen, f. pl. hříhračka, y, f.; —sucht, f. karba, n. barbanìwost, i, f. , —tisch, raci stůl.

kobalt, m. siřičasec, sce, m.

, m. kopi, n. oštěp, sudlice; eč-, kopinný, rožňowý, adj.; — jer, m. měšťák, a, m.; —en, v. a. pichnauti, wpichnauti, probouti; —gesell, m. towaryš, e, druh, e.; —glas, střibřec, brce, m.; — ch, Spieker, m. kolauch, špičák, —ruthe, —gerte, f. prautek k hání.

e, f. wřeteno, a, n.

ing, m. špendlík, u, m.

at, m. špenát, u, m.

bel, f. wřeteno, a, n.; 2.) am umrabe, cewě, ě; 3.) die Leimhe, wějice; Spinbel-, wřetenní,

.

et, n. ostrozwučná hudba.

ne, f. pawauk, a, m

n-en, v. a. přísti; Tabak —en, i, točiti, přísti tabák; —gewebe, pinnenwebe), n. pawučina, y, f.; r, m. přádlí, iho, přádelník, a, m.; rin, f. předlice, e, přadlena, y, f.; rei, f. předení, přádlo, a, n. přára, y, f.; —haus, n. přadelna, y, —rad, n. kolowrat, u. m. přeslie, f.; —rocken, m, kužel, e, m. trubice, e, f.; —wolle, f. wlna přadená wlna k předení.

Spion, m. wyzwědač, e, špehaun, a, m.; —iren, v. n. wyzwidati, přezwidati, špehowati.

Spiritus, m. wodka, y, f. líh, u, m.

Spital, m. nemocnice, e, f.; Spital-, nemocničný.

Spitz, adj. špičatý; —, m. ein Hund, špiclik, špicl, a, m.; 2.) ein Räuschchen, špička, y, opice, e, f.; —chen, n. opička, špička, y, f.; —bube, m. taškář, e, padauch, a, m.; —büberei, f. taškářstwí, n.; —bübin, f. taškářka, y, f.; —bübisch, adj. taškářský; —e, f. špice, e, f.; 2.) —e des Messers, špička, y, f.; 3.) —e des Heeres, čelo, a, n.; 4.) am Getreide, osina, y, f.; 5.) eines Bohrers, pochob, u, m.; 6.) —e eines Baumes, palička, y, f. wrchol, u, m.; 7.) des Hufes, tytlik, u, m.; 8.) —e eines Schiffes, předek, dku, m.; 9.)] —e des Berges, wrch, u, wršek, šku, m.; 10.) die Spitzen, krajky, pl.; —en, v. a. špičatiti, zešpičatiti, ostřiti; den Mund —en, brausiti huby; die Ohren —en, nastawowati uši; von Pferden, střihati ušima; —enhändler, m. krajkář, e, m.; —händlerin, f. krajkářka, y, f.; —flöpfel, m. palička na krajky; —findig, adj. zchytralý; —findigkeit, f. zchytralost, i, f.; —glas, n. špičatá sklenice; —hacke, —haue, f. střihowačka, y, f.; —ig, adj. končitý, špičatý; 2.) důtkliwý; —igkeit, f. končitost, bodlawost, ostrost, pichawost, f.; —maus, f. sisel, m.; —nahme, m. přezdiwka, y, f.; —nase, f. špičatý nos; —säule, f. jehlanec, nce, m.; —winkelig, adj. špička, y, f.; —zahn, m. špičák, hák, u, m.

Spleiße, f. okuje.

Spleißen, v. n. rozštípnauti se, v. a. štípati.

Splint, m. blána, oblana; 2.) tříška, y, f.

Splitter, m. tříška, mrwa, y, f.; —

v. n. třepiti se; 2.) v. a. roztřepiti; roztřištiti; —richten, m. přetřepáwati; —richter, m. přetřepáwáček, čka, m.

Sporen, v. n. hniti.

Sporko-Gewicht, n. prostá wáha.

Sporn, m. ostruha, y, f.; Sporn-, ostruhowý; —en, v. a. bodnauti, zabosti, zabodnauti ostruhu; 2.) fig. pobádati; —macher, m. ostrožník, ostružník, a, m.; —macherhandwerk, n. ostruhařstwí; —rädchen, n. ostruhowé oder ostružné kolečko; —streichs, adv. walem, auprkem, pádem; —träger, m. nosič ostruh.

Sporteln, pl. halafance, úplatky.

Spott, m. posměch, u, ausměšek, šku, aušklebek, bku, m. 2.) hanba; 3.) mrcha, y, f.; Spott-, posměšný, potupný, posměwací, adj.

Spöttelei, f. ausměšky, uštipání, ušklíbání.

Spötteln, v. n. usmíwati se, ušklíbati se.

Spotten, v. n. posmíwati se; 2.) durch Worte, uštipowati, utrhowati; 3.) durch Mienen, ušklíbati se; 4.) über die Religion, rauhati se, porauhati se.

Spötter, m. posměwač, e, posměwáček, čka, m.; —ei, f. ausměšky, posměšky, pl.

Spott-gedicht, n. —schrift, f. auštipačná báseň, auštipka; —geld, n. mrcha peníze.

Spöttisch, adj. posměwačný, ausmě-[šný.

Spott-name, m. přezdíwka, y, f. nadání, n.; —vogel, m. posměwáček, uštipáček, čka, m.; —wohlfeil, adj. přelacíný.

Sprach-, mluwní, jazyční, řeční, adj.

Sprach-e, f. řeč, i; mluwa, y, f. jazyk, u, m.; —eigenheit, f. wlastnost mluwení; —fehler, m. chyba w jazyku; —forscher, m. zpytatel jazyka, jazyků; —lehre, f. mluwnice, e, f.; — [illegible] učitel jazyka, jazyků; — [illegible] oněmělý; —igkeit, f. o[illegible]t, i, f.; —meister, m. učitel jazyka; —richtig, adj. prawidelný, správný; —rohr, n. mluwník, dalekomluw; —verderbniß, n. pokažení řeči; —zimmer, n. howorna, mluwírna, y, f.

Sprechart, f. způsob řeči.

Sprechen, v. n. říci, prawiti; rozprawěti, řečiti, řečňowati.

Sprecher, m. řečník, a, m.; —in, f. řečnice, e, f.

Spreiten, v. a. rozepnauti, rospáčiti.

Spreize, f. rozpěnák, rozpěrák, u, m. —n, v. n. praskati, prskati; 2.) v. n. roztahowati, rozprostírati; 3.) fig. sich —n, zpěčowati se, zprotiwowati se; 4.) zdráhati se, upejpati se 5.) wypínati se, chlubiti se něčím.

Spreng-, kropicí, ke kropení, 2.) roztrhowací.

Sprengel, m. osada, y, f.; 2.) biskupstwí, n.

Spreng-en, v. n. skočiti, wraziti; über etwas, přeskočiti něco; 2.) v. a. sypati, posypati; 2.) kropiti; 3.) wyraziti, wymrštiti; 4.) wyhoditi; 5.) ztrhati; 6.) wýhnati; 7.) někoho honiti; 8.) roztrausiti něco; —kanne, f. kropicí konew; —wedel, —wisch, m. kropač, e, m. kropicio, a, n.

Sprenkel, m. wěšák, u, m.

Sprenkeln, v. a. pokropiti, strakatiti.

Sprenklich, adj. kropenatý.

Spreu, f. pléwa, y, f.; voll —, plewnatý; —artig, adj. plewitý.

Sprich-wort, v. příslowí, n.; —wortlich, adj. příslowný.

Spriegel, m. obruč, e, oblauk, u, m.

Sprießel, m. šprysel, u, m.

Sprießen, v. s. Sprossen.

Spring-, skákací, skočný, wodomelní, adj.

Spring-brunnen, m. wodomet, wodowrh; —en, v. puknauti, rozpuknauti se; 2.) mit starkem Klange, řinknauti; 3.) von Saiten, se trhati praskati, pukati; 4.) skočiti, skákati; gesprungen kommen, přiskákati; —er, m. skočec, čce, m. —feder,

ıkací péro; —fluth, f. náhlá
a; —kiste, f. skakací truhlík;
s, n. skakací sklo; —stock, m.
ık, cku, klát, u, m.
, stříkací, stříkawý. adj.
t, f. stříkačka, y, f.; —n, .
ati, stříknauti; —nfisch, m. pr-
ec, wce, m.; —r, m. stříkač, e,
—rin, f. stříkačka, y, f.
-e, adj. suchý, twrdý; křehký;
pejpawý; —igkeit, f. křehkost,
awost, i, f.
e, f. Sprößling, m. odnož, odro-
, wýstřelek, wýpuk; 2.) šprysl;
v. n. wyrážeti, pučeti se; 2.)
Hirschen, wyháněti.
, m. propowídka, y, průpowěd.
Ausspruch, wyrčení, n.; Rechts-
ch, nález, u, rozsudek, dku, m.;
r heiligen Schrift, příslowí, n.
eln, v. n. prejštiti se, prameniti
2.) aus dem Munde, kloktati.
ıen, v. a. jiskřiti; 2.) mrholiti
nřiti; v. a. rositi; wyprskowati.
ıg, m. skok, u, m.; —riemen, m.
užní řemen.
t, f. slina, y, f. wýpliwek, wku,
—n, v. n. pliwati.
, m. hluk, u, m. rachocení, n.;
rykule, wrtochy; 3.) strašidlo;
, v. n. strašiti.
, f. ciwka, y, f.; 2.) — der We-
člun, u, m.; 3.) Federspule, brk,
.; —n, v. a. saukati.
en, v. n. s. Ausspülen; 2.) v. a.
nauti, wypláknauti; 3.) wymyti;
wymáchati; —faß, n. wymíwá-
a, n.; —icht, n. —wasser, n.
yje; —napf, m. wyplakowací
ec.
ourm, m. hlíšť, hlísta, škrkaw-
y, f.
b, m. im Brote, klihowatina, y,
.) im Holze, blána, y, f.; Spund-,
owý, čepní; —bohrer, m. heme-
, e. m.; —bret, n. špuntowní prk-

ben, v. a. ein Faß, bedniti, za-
niti, špuntowati.

Spund-geld, n. šrůtka, y, f.; —hefen, pl. swrchní kwasnice, droždí; —loch, n. spuntownice, e, f.
Spur, f. der Menschen, šlepěje, e, f.; 2.) des Wildpretes, stopa, y, f. sled, šlak, čich, u. m.; 3.) des Viehes, šlapota, y, f.; 4.) ein Merkmal, znamení, znamínko, a, n.; 5.) in der Mühlpfanne, náraz, u, m.; Spur-, stopní, adj.
Spür-, slídný, adj.
Spür-en, v. n. slíditi, šlakowati; 2.) v. a. čenichati, čuchati; —hund, m. slídník, a, m.
Spurlos, adj. bezestopný, bezestopý.
Staar, m. der graue —, bělmo, a, n. powlaka, y, f.; der schwarze —, cink, u, m.
Staar, Stahr, m. špaček, čka, m.
Staat, m. stát, u, m.; Staaten, státní, států; —engeschichte, f. státní dějepis; 2.) dějepis o státech.
Staats-, státní, státský; —angelegenheit, f. státní záležitost; —buchhaltung, f. státní účtárna; —bürger, m. státní měšťan; —dame, f. státská dáma; —gefangene, m. státní wězeň; —geschäft, n. státní řízení; —gut, n. státný statek; —kleid, n. státní šat, oděw; —klug, adj. politický; —klugheit, f. politika, y, f.; —mann, m. státník, a, m.; —minister, m. státní, státský ministr; —rath, m. státní, státský rada; —recht, n. státní práwo; Staatenrecht, práwo státůw; —schatz, m. státní pokladnice; —secretär, m. státní sekretář, tajemník; —umwälzung, f. wywrácení státu; —verbrechen, n. státní přečinění hrdelní, přečinění hrdelní proti státu; —verfassung, f. státní zřízení, zřízení státu, zřízení w státě; —wissenschaft, f. státowěda, y, f.
Stab, m. ein Stock, hůl, gen. holi, f.; 2.) fig. — eines Regimentes, štáb, u, m.; —eisen, n. železo w holích.
Stäbeln, v. a. týčiti, stanowiti.
Stabil, adj. stálý.
Stabs-officier, m. důstojník od štábu;

—quartier, n. obydlí pro štáb; hlavní obydlí štábu.
Stabwurz, f. boží dřewce, pelynek.
Stachel, m. oset, kel; coll. klí, n.; 2.) der Bienen, žihadlo, a, n.; 3.) der Aehre, osina, y, f.; 4.) der Treibestachel, bodec, dce, m.: —beere, f. angrešt, u, srstka, meruzalka, chlupatka, y, f.; —beerstaude, f. srstka, meruzalka, y, f.; —ig, adj. bodlawý, pichlawý, ostenowatý, trnowitý, žáhawý; —igkeit, f. bodlawost, pichlawost, i, f.; —n, v. a. pobodati, popichowati; —nuß, f. kotwice, e, f.; —roche, m. rejnok bodlawý; —schwein, n. mořská swiňka.
Stackет, n. tyčkowý plot, plot z lati.
Stadel, m. stodola, y, f.
Stadt, f. město, a, n.; Stadt-, městský, městní, adj.
Städter, m. měšťénin, měšťák, a, m.
Stadtgraben, m. městský příkop.
Stadthauptmann, m. městský hejtman.
Städtisch, adj. městský.
Stadt-kundig, adj. celému městu známý, powědomý; —rath, m. městský rada, radní; —recht, n. městské právo; —richter, m. městský soudí; —schreiber, m. městský pisař; —soldat, m. městský woják; —thor, n. městská brána; —uhr, f. městské hodiny; —wage, f. městská wáha; —wappen, n. městský erb.
Staffel, f. stupeň, pně, m.; —ei, f. podloha, y, f. prkenec, nce, m.
Staffete, f. štafeta, y, f.
Staffir-en, v. a. wykrášliti, wyprawiti; 2.) den Hut —en, založiti klobauk; 3.) ein Kleid —en, šat olemowati, opremowati; —ung, f. wykrášlení, wyprawení, n.
Stag, m. lano, a, n. lodní prowaz.
Stahl, m. ocel, u, m.; 2.) — im Bügeleisen, železo, a, n.; 3.) Feuerstahl, křesadlo, a, n.; 4.) Metzstahl, ocilka, y, f.; Stahl-, ocelowý, ocelový.
—, v. a. oceliti, zoceliti, zaocelowati, adj. ocelowý.
Stahl-feder, f. ocelowé péro; —grün, adj. ocelozelený.
Stahr, m. špaček, čka, m.
Stall, m. chlém, chliw, a, m.; Stall-, chlewowý, stájní, adj.: —baum, m. kobyla, přiwora, slaup na stáni; —en, v. n. močiti; 2.) v. a. srownati; —geld, n. plat od stání, m. koničné, ého, n.; —knecht, m. maštalíř, e, m.; —meister, m. podkoní, iho, m.; —ung, —raum, m. stání, n. staj, e, f.
Stamm, m. peň, kmen; 2.) fig. rod, koleno, pokolení, plemeno; Stamm-, kmenowý, kmenowní, kmenný, pokolenní, původní, kmenowí, rodu, základní, rodinní; —eltern, pl. kmenowí rodičowé; —baum, m. strom pokolení, rodu; —buch, n. rodopis, kniha rodu; —eln, v. n. breptati, koktati, zajikati se; —en, v. n. pocházeti, rodem býti.
Stämmen, v. a. porážeti; 2.) wydlabati; 3.) fig. opříti se, opírati se; 4.) podpírati se.
Stammende, n. peň.
Stamm-gut, n. zpupný statek; —haft, adj. říčný, statečný, zapadlý; —haus, n. kmenný dům; —holz, n. kmenowé dříwí.
Stämmig, adj. kmenowý; 2.) zawalitý.
Stammler, m. brebtač, e, m.; —in, f. koktačka, koktalka, y f.
Stamm-register, n. rejstřík rodu; —tafel, f. původní tabule, list; —vater, m. arciotec, tce, původa rodu; —wirthschaft, f. základní hospodářstwí; —wort, n. slowo původní, prwotní.
Stämpel, m. kolek, lku, štempl, e, m. —amt, n. štemplowní úřad, —geld, n. štemplowné, ého, n.; —n, v. a. kolkowati; —n, n. štemplowání, kolkowání, n.; —papier, n. kolkowaný papír; —schneider, m. kolkownik, a, m.
Stampf-e, f. staupa, y, f.; —n, v. n. dupati, dusati, cupati; 2.) v. a. hmo-

tlauci; —er, *m.* als Perſon, ɔwač, e, *m.*; als Werkzeug, bi-u, *m.*; —mühle, *f.* krupnik, stup-u, *m.*; —trog, *m.* staupa, y, *f.* *m.* ſtaw, u, *m.*; 2.) — eines nerš, ſtáni, stawadlo, a. *n.*; in ɔorigen — einſetzen, ku předešlé-ɔrávu nawrátiti.

t, (des Reiches), *m. pl.* stawowé, *n.*

arte, *f.* praporec jezdecký; — fer, *m.* praporeční pacholik.

-chen, *n.* zastaweníčko, a, ſtandr- —er, *m.* ſtaudew, dwe, *f.*

ɔtš-gebúhr, *f.* slušnost stawu; — iig, *adj.* podlé stawu; —perſon, soba od stawu.

b-gelb, *n.* místne, ého, *n.*; —haft, stálý, wytrwalý; —haftigkeit, tálost, setrwalost, *f.*; —punkt, *m.* wadlo, a, stanowiště, *n.*; —quar-, *n.* stanowní obydlí, stanowiště, —recht, *n.* místné právo; —rede, ohřební kázaní, řeč u hrobu.

ge, *f.* tyč; bidlo; žerď.

gel, *m.* slaupek, pku, *m.*; —n, *v.* metati se; 2.) *v. a.* tyčiti, stano-i.

igen-, holowý, shidelní, prutní, ; —artig, *adj.* holowitý, tyčko-ý.

igen-eiſen, *n.* holowé železo; — b, *n.* kruh zlata; —pferd, *n.* kůň oji; —ſaum, *m.* udidlo se stra-ema; —ſilber, *n.* kruh stříbra.

ifer, *m.* prčoch, smrčoch, a, *m.*; *fig.* šťára, různik, hašteřil, a, ; —ei, *f.* smrady, *pl.*; 2.) šťárání; hašteření; *n.*; —in, *f.* smraditel-, y, *f.*; —n, *v. a.* čmuchati, čeni-ati; 2.) šťárati; 3.) smraditi; 4.) . hašteřiti se, různiti se.

pel, *m.* kůl; 2.) hromada, y, *f.*; loďnice, e, *f.*; 4.) *fig.* sklad, u, ; —gerechtigkeit, *f.* skladní právo; n, *v. n.* chňapati se; 2.) *v. a.* skládati; —ort, —platz, *m.* skladné isto.

r, *m.* špaček, čka, *m.*

Stark, *adj.* silný; říčný; von der Stimme, hřmotný; walný.

Stárk-, škrobowý, škrobní, *adj.*

Stárk-e, *f.* síla, y, tlustost, wysokost, hřmotnost, pewnost, i, *f.*; —n, *v. a.* síliti, posilniti; Wäſche —en, škrobiti prádlo; —ung, *f.* posílnění, *n.*

Starr, *adj.* tuhý, ztuhlý, ztrnulý, zdřewěnělý; —en, *v. n.* tuhnauti, dřewěnětí, trnauti; vor Kälte, křehnauti; —heit, *f.* tuhost, ztuhlost, zdřewěnělost, *f.*; —ig, *adj.* urputný, urputilý; —kopf, *m.* urputilec, zawilec, lce, *m.*; —köpfig, *adj.* urputilý, zawilý; —ſinn, *m.* urputilá mysl; —ſucht, *f.* ztrnuti, zkřehnuti, *n.*

Stát, *adj.* stálý, 2) ustawičný; —ig, *adj.* stawní; 3.) ustawičný; —heit, *f.* stawnost, ustawičnost, *f.*

Station, *f.* štací, *f.*

Statiſt, *m.* statysta, y, *m.*; —ik, *f.* státopis, u, *m.* státowěda, y, *f.*; —iker, *m.* státowědec, dce, *m.*

Statt, *f.* misto, a, *n.*; 2.) *praep.* misto.

Stätte, *f.* misto, a, stání, *n.*

Statt-haft, *adj.* přípustitelný; —halter, *m.* náměstek, tka, náměstník, a, místodržící, iho, *m.*; —halterſchaft, *f.* náměstenstwí, *n.*; —lich, *adj.* stkwostný, úprawný, wýborný, wýnosný, statečný.

Statue, *f.* socha, y, *f.*

Statur, *f.* postawa, y, *f.*

Statut, *n.* ustanowení, *n.*

Staub, *m.* prach, u, *m.*; Staub-, prachowý, prašný, *adj.*; —beſen, *m.* pometlo, a, chwoštiště, *n.*; —en, *v. n.* prášiti se.

Stäuben, *v. a.* prášiti, oprášiti, wyprášiti.

Staub-faden, *m.* stojánek, nku, *m.* pýrko, a, *n.*; —ig, *adj.* prašný, prášiwý.

Stauchen, *v. a.* *fig.* den Flachs, len klásti na rozkráčky; 2.) Waaren in etwas —, zboží do něčeho nakládati; 3.) das Fleiſch —, dusiti maso.

Stáubchen, *n.* křowíčko, a, *n.* křowinka, y, *f.*

Staube, *f.* keř, e, *m.*; *coll.* křowí, *n.* křowina, y, *f.*; —n, *v. n.* ſich, křowatěti, zkřowatěti; Stauden-, křowní, *adj.*; —ſalat, *m.* křowatý, chrastinowý salát.

Staunen, *v. n.* diwiti se, užasnauti.

Staupbeſen, *m.* mrskání, *n.* šupec, lupec, pce, *m.*

Staupe, *f.* mrskanice, e, *f.* weřejné mrskání.

Stäupen, *v.* mrskati, šwihati, šlehati.

Stech-, wichací, pichlawý, bodlawý, špičatý, wypichowací, *adj.*

Stech-apfel, *m.* krawák, u, *m.* panenská okurka; —en, *v. a.* pichati; einmal —en, pichnauti; todt —en, upichati; 2.) bodati, bůsti, zabodnauti; 3.) von Mücken, štipati; 3.) *fig.* zakoliti; 5.) in Kupfer —en, wyrýti; 6.) von der Sonne, pálit; —er, *m.* Kupferſtecher, rytec, tce, *m.*; 2.) Raiſtecher, kýr, krondle; 3.) am Gewehre, spauš; 4.) im Turnieren, kolec, e, *m.*; 5.) eine Art Degen, burdýř, e, šaršaun, u, *m.*; —palme, ostrolist, bodlawá palma.

Steck-brief, *m.* zatykač, e, list zatykací; —birn, *f.* hodbáwnice, e, *f.*; —en, *m.* hůl, *gen.* holi *f.*; —en, *v. v.* wězeti; 2.) wáznauti, uwáznauti; 3.) *v. a.* strčiti, nastrčiti; —enknecht, *m.* pochop profausůw; —enpferd, *n.* koník, a, koníček, *m.*; —fluß, ſ. Stickfluß; —nabel, *f.* propichowací jehla, *f.* špendlík, u, *m.*; —rübe, *f.* kolník, u, *m.*

Steg, *m.* über einen Graben, láwka, y, *f.*; 2.) über den Durchlaß, chodba, y, *f.*; 3.) im Bergbau, joch w lintu; 4.) an der Säge, příčka mezi widelci; 5.) der Kreuzſteg der Buchdrucker, křížowá lawička; 6.) im Mahlgerüſte, kobylice, e, *f.*; 7.) auf Violine, kobylka, y, *f.*; 8.) auf te, mosteček, čku, *m.*

m. třmen, střmen.

Stehen, *v. n.* státi; oft —, stáwati; dann und wann —, stáwáwati; ein wenig —, postati; ſich müde —, ustati se; lange — müſſen, postati sobě; ſo lange die Welt ſteht, co swět swětem stojí; ſtehend, stoje, stojíc; *pl.* stojíce; wie er leibt und lebt, jak stojí; für etwas gut —, státi za něco.

Steif, *adj.* tuhý, korawý, ztuhlý; 2.) urputilý; —e, —igkeit, *f.* tuhost, zkřehlost; eines Complimentes, ucenost, i, *f.*; —en, *v. a.* Wäſche —en, škrobiti prádlo; 2.) podpirati; 3.) Jemanden in etwas —en, utwrzowati někoho w něčem; ſich auf etwas —en, spolehati se na něco; —en, *n.* škrobení, spolehání, *n.*; —leinwand, *f.* klížené plátno.

Steigbügel, *m.* třmen, střmen; 2.) popruh, u, *m.*; —riemen, *m.* třmenní řemen.

Steige, *f.* für die Hühner, schůdky, *pl.*; 2.) die Treppe, schody, *pl.*

Steig-en, *v. n.* lézti, wstaupiti, stupowati; 2.) *fig.* přibýwati; wrazíti se; připlatiti; —er, *m.* lezec, zce, *m.*

Steiger-n, *v. a.* dražiti, zadražiti; Jemanden —n, někoho předražeti, připlácetí; 2.) wýšiti, powyšowati, zwyšowati; —ung, *f.* dražení, připlácení, *n.*; 2.) odhad, u, *m.*

Steigriemen, *m.* třmeniště, *n.*

Steil, *adj.* příkrý, strmý; —heit, *f.* příkrost, i, strmina, y, *f.*

Stein, *m.* kámen, u, *u.* e, *m.*; coll. kamení, *n.*; zu — werden, kamenětí, zkamenětí; in — verwandeln, zkamenitì; Stein-, kamenný, kámení; —alt, *adj.* prastarý, stařičký; —bock, *m.* kozorožec, žce, *m.*; —brech, *m.* der weiße —, lomikamen, lupkamen; 2.) der rothe —, tužebník, u, *m.*; —brecher, *m.* lomec kamene; —bruch, *m.* lom kamene; —druck, *m.* kamenotisk, u, *m.*; —drucker, *m.* kamenotiskář, e, *m.*; —druckerei, *f.* kamenotiskárna, y, *f.*; —eiche, *f.* skalní dub; rn, *adj.* kamenný.

ıt, n. kamenina, y, f.; —metz, nenik, a, m.; —haufen, m. hrò- kamení; —icht, adj kamenitý, owatý; —ig, adj. kamenitý; v. a. kamenowati; zu Tode ukamenowati; —igung, f. ka- ráni, ukamenowání, n.; —klip- skalina, y, f.; —kohle, f ka- uhel; —bergwerk, n. hory na né uhlí; —köhlenniederlage, f. ouhelní sklad: —linde, f. skal- a; —meißel, m. dláto, a, n.; , m. kameník, a, m.; —metz-, ıický, adj.; —nuß, f. kame- , m.; —obst, n. peckowité o- —öhl, n. kamenný olej; —pfla- . kamenná dlažba, kamenné ıí; —pimpinelle, f. bedrník, u, reich, adj. hojný na kamení; řebohatý; —salz, n. krušec, ı. kruščowá sůl.

hmerz, m. bolest od kamene; alle, f. přezka s kameny; — ıer, m. kamenář, e, m.; —schnitt, ýřez kamene; —schrift, f. ná- kamenu; —schwalbe, f. rorejk, —setzer, m. wysazowatel me- ; 2.) dlažič, e, m.; —weg, n. ıná, dlažená cesta; —wurf, m. i kamenem.

n. prdel, řit, zachule; Steiß-, adj.; —bein, n. řitní kost.

hein, n. dostaweníčko, a, n. f. místo, a, n.; 2.) úřad, u, m. ı, y, f.

r. a. stawiti, zastawiti; 2.) witi; 3.) Soldaten in Schlacht- ng —, wojsko zšikowati; 4.) nden zur Rede —, počet, účet oho žádati; auf freien Fuß —, stiti někoho; etwas dahin ge- sein lassen, něčeho zatím poza- ti; Schlingen —, pletky klá- oliknauti.

ıcher, m. kolar, e, m.

g, f. postawení, položení, m.

rtreter, m. zástupce, e, m.

ıgen, m. dostawník, u, m.

Stelz-e, f. chůda, y; 2.) dřewěná no- ha; —fuß, m. dřewěná noha.

Stemmen, s. Stämmen.

Stempel, s. Stämpel.

Stempeln, v. kolkowati.

Stemplung, f. kolkowání, n.

Stepp-e, f. suchopár, u, step; —en, v. a. štepowati, prošíwati; —erei, f. štepowání, prošíwání, n.

Sterbe-bett, n. smrtelná postel; —fall, m úmrtí, n.; —hemd, n. rubaš, e, m. hazuka, y, f.; —glöckchen, n. umírá ček, čku, m.; —liste, f. popsání umr- lých; —n, v. n. mříti, umříti, umí- rati; —nskrank, adj. na smrt ne- mocný.

Sterblich, adj smrtelný; —keit, f. smrtelnost, i, f.

Stern, m. hwězda, y, f.; —apfel, m. zlatolist; —bild, n. zhwězdění, n.; —chen, n. hwězdička, y, f.; —deuter, m. hwězdowěštec, tce, m.; —deutung, —deuterkunst, f. hwězdowěštba, y, f.; Sternen-, hwězdný, adj.; —hell, adj. hwězdný; —himmel, m. hwězdné nebe; —kunde, f. hwězdářstwí, n.; —kundige, m. hwězdář, e, m.; —pu- tze, —schnuppe, f. očištění hwězdy; —warte, f. hwězdárna, y, f.

Stert, m. Sterze, f. des Pfluges, kleč, und kleče, e, f.; 2.) bei den Thieren, ocas, u, m.; 3.) bei den Menschen, řit, i, zachule, e; f.; 4.) am Wagen, opačina, y, f.; 5.) eine Speise, kuc- mauch, kucmoch, u, m. škubanka, y, f.

Stet, Stetig, s. Stät.

Stets, adv. pořád, ustawičně, wždy.

Steuer, f. daň, ě, berně, f. plat, u, m.; Steuer-, berní, berňowý; —amt, n. berní úřad, m. berna, y, f.; —aufla- ge, f. úklad poplatku; —bar, adj. poplatný, celný; —bord, n. prawice lodi; —buch, a. berničná kniha; — einnehmer, m. berník, a, wýběrčí daní; —frei, adj. swobodný od da- ně; —freiheit, f. wyswobození od daně; —gemeinde, f. berní obec; — gulden, m. berní zlatý —kassa

bernični pokladnice; —mann, m. weslař, e, m.; —n, v. a. odpírati, brániti, překaziti; 2.) rejdowati: 3.) poslati. posilati; 4.) podpírati se; 5.) platiti daň; —pflichtig, adj. poplatný, platu podrobený; —ruder, n. opačina, y, f.; —schein, m. poplatný list; —schreiber, m. berničný písař; —system, n. saustawa daní; —wesen, n, daňstwí, n.; —zuschlag, m. přirážka k daním.

Stich, m. pichnutí, bodnutí, n.; in den Karten, štych u, m.; —blatt, n. štítek u jílce; 2.) karta, y, f.; —elei, f. dětky, auštipky, špičky, pl.; —eln, v. a. špičkowati, popichowati, dorážeti slowy; —wort, n. auštipek, pku, m. dojímawé slowo.

Sticken, v. a. wyšiwati; 2.) dusiti.

Sticker, m. wyšiwač, e, m.; —in, f. wyšiwačka, y, f.; —ei, f. wyšiwání, n.

Stick-gas, n. kysličník, u, m.; —husten, m. dawní kašel; —kohlenstoff, m. dusičník uhličitý; —luft, f. dusík, u, m.

Stieben, v. n. prchnauti, rozprchnauti se; 2.) rozprášiti, rozptýliti.

Stief-, newlastní, pastorní, adj

Stief-ältern, pl. newlastní rodice; —bruder, m. newlastní bratr.

Stiefel, m. bota, y, f. bot, u, m.; — auf die Hölzer schlagen, narazíti boty na desky; kurze —, botánky, pl.; häßlicher —, botisko, a, n.; Stiefel-, botowý, botní, adj.; —bret, n. deska na boty; —holz, n. boták, u, m. deska do boty; —ette, f. Kamasche; —knecht, m. zauwák, u, m.; —putzer, m. botař, e, m.; —n, v. a. boty obauti, obauwati; —schaft, f. holinka, y, f.; —wichse, f. mazadlo na boty; —zieher, m. bototahaun, u, m.

Stief-geschwister, pl. pastorčata, newlastní bratří a sestry; —kind, n. newlastní dítě; —mutter, f. macecha, y, f.; —schwester, f. newlastní sestra; —sohn, m. newlastní syn, pasynek, rka, m.; —tochter, f. newlastní deera, pastorkyně, ě, f.; —vater, m. otčim, a, m.

Stiege, f. schody, pl. m,

Stieglitz, m. stehlík, a, m.

Stiel, m. rukowět, i, f.: 2.) am Gebäude, slaup, u, m.; 3.) am Beil, topůrko, a, n.; 4.) an der Peitsche, bičiště, n.; 5.) am Messer, střenka, y, f.; 6.) am Dreschflegel, cepowka, y, f.; 7.) an der Sense, kosiště, n.; 8.) am ordinären Taschenmesser, kudlíště, n.; 9.) am Rechen, hrabiště, n.; 10.) am Obste, stopka, štopka, y, f.

Stielen, v. a. nasazowati.

Stier, m. býk, a, m.; 2.) (Himmelskörper), býkowec, wce, m; —gefecht, n. půtka mezi býky; —köpfig, adj. býkohlawý.

Stift, m. ženlička, y, f.; 2.) —, n. proboštství, n.; —en, v. a. ženličkau nawlíknauti; 2.) Frieden —, sjednati, zawříti pokoj; 3.) Freundschaft —en, přátelstwí učiniti; 4.) Unheil —en, natropiti, naploditi mnoho neštěstí; 5.) einführen, zawesti; 6.) Nutzen —en, způsobiti užitek; —er, m. zakladatel, založitel, e, m.; —shütte, f. archa umluwy; —skirche, f. hlawní kostel; —ung, f. založení, nadání; způsobení, zjednání, n.

Stiftungsbuch, n. nadací kniha.

Stilet, n. bodec, dce, m.

Still, adj. tichý; —e, f. ticho, a, n. tichost, i, f.; —en v. a. stawiti; 2.) fig. den Durst —en, uhasiti žízeň; 3.) Schmerzen —en, ukládati bolesti; 4.) Zorn —en, ukrotiti hněw. 5.) ein Kind —en, kojiti dítě: 6.) Aufruhr —en, utišiti; —schweigen, n. mlčení, umlknutí, n; —schweigen, v. mlčeti, umlknauti; —stand, m. zastawení, postání, příroční, n.

Stimm-e, f. hlas, u, m.; —en, v. n. zníti; 2.) für etwas —en, hlas swůj k něčemu dáti; 3.) v. a. štěmowati, strojiti, nastrojiti; —hammer, m. štemowací kladiwko; —recht, n. právo k hlasowání, n.; —ung, f. nastrojení, srownání, n

. n. smrděti, zapáchnauti, ti; —d, stinkig, adj. smra-

pulec, lce, m.
t, m. stypendista, y, m.
m, n. štipendium, n.
čelo, a, n.; Stirn-, adj. čel-
der, f. čelní žíla: —band, n.
pentle na čelo; —haar, n.
a čele: —riemen, m. náčel-
m.
. Stäuber; —n, s. stäubern.
, v. a. pobodati; 2.) párati
ěčem; 3.) přebírati se, pipla-

. kmen, u, keř, e, trs, u, m.
n, holi, f.; —band, n. tkanice
—blind, adj. praslepý, do-
epý; —dumm, adj. hlaupý ja-
ez, dubowý; —en, v. n. tyči-
přisazowati; 3.) v. n. zasta-
e.
del, —geige, f. skřipky, pl.;
r, adj. tma jako w pytli; —
. treska, y, f.; —fleck, m. flek
ení; —fleckig, adj. sleželý, pro-
—haus, n. šatlawa, wazba
ká; —holz, n. drwa, dříwí
wé; —ig, adj. proleželý, sle-

), adj. zařezaný, urputilý,
, zawilý.
opf, m. knoflík od hole; —
, m. žalářník, a, m.; —narr,
olený blázen; —schläge, m. pl.
sk holi.
ig, f. zástawa, y, f. zastawe-
—werk, n. poschodí, patro, a,
ahn, m. třenowní zub m. sto-
y, f.
. příčina, y, příležitost; látka,
, y, f.; —en, adj. hmotny, lá-
r.
, v. n. hekati stenati.
Stola, f. štola, štůla, y, f.; —
r, f. s. Stole; Stola-Taxe, f.
taxa.
f. kleine —, hauska, y, f.; gro-

ße —, calta, y, f.; von Wachs, slau-
pek, pku, m.
Stollen, m. noha, y, f.; 2.) am Stuhle, noha u stolice, e, f; 3.) im Bergb. štůla, y, f.; 4.) am Hufeisen, ozubec, bce, m.
Stolpern, v. n. klesati, klopejtati, brkati.
Stolz, m. hrdost, nádhernost, i, pýcha, y, f.; —, adj. hrdý, nádherný; pyšný; —en, v. napínati se.
Stopf-en, v. a. cpáti; voll —en, nacpati; Gänse —en, krmiti husy; Jemanden das Maul —en, zacpati hubu; —er, m. cpáč, zacpáwač, e, m.; —loch, n. prorostlík, u, m.
Stoppel, f. strniště, n.; 2.) beim Federvieh, špička, y, f. stonek, nku, m.; —feld, n. strniště, n.; —gans, f. krmná husa; —n, v. a. paběrowati; 2.) spláceti; 3.) strniště orati.
Stöpsel, m. čípek, pku, m. zátka, y, f.
Stör, m. jeseter, a, m.; Stöhr-, adj. jesetří, jesetrowý; —fleisch, n. jesetřina, y, f.
Storch, m. der weiße —, čáp, a, m.; der schwarze —, šatan, bočan, a, m.; —schnabel, m. čapí nos.
Stör-en, v. a. šťárati, dlaubati se, rýti se; 2.) rušiti, nepokojiti; —er, m. buřič, rušitel, e, m.; —erin, f. buřička, y, f.
Störrig, adj. twrdošijný, swéhlawý, urputilý; —keit, f. urputnost, swéhlawost, odbojnost, i, f.
Störung, f. bauření, wytrhowání, rušení, burcowání, n.
Storz, m. (beim Seifensieder), štorc, e, m.
Stoß, m. rána, y, f. udeření, n. štulec, lce, m.; 2.) — Holz, halda, y, hranice, e, f.; Stoß-, strkací, bodací, bodný, adj.; —degen, m. koncíř, plec, e, m.
Stößel, m. mautew, twe, mautwice, e, palička, y, f.
Stoßen v. a. strčiti, strkati; mit den Füßen —, kopati; mit den Hörnern —, trkati, trknauti; sich an etwas

—, zawaditi o něco; uhoditi se do něčeho; Pfeffer —, pepř tlauci; Klein —, roztlauci, ztlauci; auf Jemand —, wraziti na někoho, napadnauti někoho; nach Jemand —, po někom hnáti; vom Lande —, odstrčiti od břehu.

Stoßer, *m.* štuchač, e, m.

Stößer, *m.* drawec, wce, m.

Stößerei, *f.* strkanice, e, *f.*

Stoßgebet, *n.* střelčí modlitba.

Stößig, *adj.* trkawý.

Stoß-ſeufzer, *m.* střelčí wzdychnutí; —vogel, *m.* drawec, wce, m.; —zahn, *m.* ztesák, u, m.

Stotter-er, *m.* brepta, y, breptač, e, m.; —ig, *adj.* koktawý.

Stottern, *v. n.* breptati, kdákati; —d, *adj.* breptawý.

Stracks, *adv.* přímo, upřímo; po jednau.

Straf-, trestní, kárawý, pokutní, kárající, káraci, trestaci, trestu, kázně, pokuty, z pokuty.

Straf-amt, *n.* třestní úřad; —bar, *adj.* trestatelný, trestu hodný; —barkeit, *f.* trestu hodnost; —e, *f.* trest, u, *m.* pokuta, y, *f.*; —en, *v. a.* trestati; am Gelde, pokutowati na penězích.

Straff, *adj.* ztuha napnutý; natažený.

Straf-fällig, *adj.* prowinilý, zawinilý; —geld, *n.* pokutní peníze; —gerechtigkeit, *f.* sprawedlnost trestu; —geſetz, *n.* trestný, pokutný zákon; —haus, *v.* trestnice, e, *f.*

Sträflich, *adj.* trestatelný, trestu hodný; —keit, *f.* trestatelnost, trestlinost, i, *f.*

Strafloſ, *adj.* beztrestny.

Strafmäßig, *adj.* trestu přiměřený.

Strafpredigt, *f.* kárajicné kázání, kázání kárawé.

Strahl, *m.* hrom, u, m.; 2.) paprsek, sku, m.; Strahl-, paprskowý, *adj.*; —en, *v. n.* paprskowati, třpytěti se; —enbrechung, *f.* obrážení paprsku; —end, *adj.* paprskujici; —glanz, záře, e, *f.*; —enkrone, *f.* paprskowý, wěnec; —ig, paprskowý; —icht, *adj.* paprskowitý.

Stráhne, *f.* předeno, přadeno, a, n.

Strampeln, *v. n. u. a.* cupati, hmožditi.

Strampfen, *v. n.* cupati, dupati.

Strand, *m.* břeh mořský; —bewohner, *m.* pobřežník, a, pobřežní obywatel; —en, *v. n.* wraziti na břeh; 2. rozbiti se, zstroskotati; —gut, *n.* připlaulé zboží; —recht, *n.* pobřežní právo; —reiter, *m.* pobřežný, ého, m.

Strang, *m.* prowaz, u, prostranek, nku, m.

Strangulíren, *v. a.* zaškrtiti, uškrtiti.

Strapaz-e *f.* trmáceni, *n.* nesnáz, e, und i, *f.*; —iren, *v a.* trmáceti, tahati; —irlich, *adj.* hlomozný.

Straße, *f.* silnice, e, *f.*

Straßen-, silniční, uliční, pocestní, po silnici, na silnici, silnic, na ulici, ulic; —aufſeher, —bereiter, —inſpector, *m.* dohlížitel, silnice, silniční; —bau, *m.* stawění silnic; —baulichkeit, *f.* silničná stawba; —laterne, *f.* lucerna na silnici, silniční; —raub, *m.* —ráuberei, *f.* nákerničtwi, *n.*; —räuberei treiben, v nakeřničiti; —räuber, *m.* nákeřník, a, m.; —räuberiſch, *adj.* nákeřnický.

Straßenbuch, *n.* přiruční kniha.

Sträußen, *v. a.* ježiti; 2.) čepejřiti se; 3.) zpěčowati se; zdráhati se, zpirati se.

Straubig, *adj.* rauný, kosmatý, hostrbatý.

Strauch, *m.* keř, e, m. chrastina, y, *f.* křowi, hauští, *n.*; —dieb, *m.* nákeřník, a, m.

Strauchеln, *v. n.* klesnauti, klopejtnauti; —, *n.* poklesnutí, klopejtnutí, *n.*; *fig.* poklíska, y, *f.*

Strauß, Straußvogel, *m.* štros, pštros, a, m.

Strauß, *m.* (Blumenſtrauß), kytka, woňawka, y, *f.*

Strebe, *f.* mečik, u, m.

Streben, *v. n.* snažiti se, usilowati, dychtiti, tauziti.

protahowačka, y, *f*; 2.)
u, *m*.—; n, *v*, *a*, wytáh-
tahowati; sich—n, protaho-

rána, y, *f*. udeření, *n*.;
twí, *n*. kausek, sku, *m*.
v. *a*. hladiti.
v. táhnauti, sjíti, projíti,
se.
n, —netz, *n*. tenátka na ptá-
z, *n*. sháněčka, y, *f*. shá-
n.; —zeit, *f*. čas tahu; 2.)

en, *m*. pásmo, a, *n*. pruh,
hen, *n*. štráfek, fku, *m*.;
zasáhnauti, dotknauti se;
auti; 3.) plahočiti se; 4.)
—erei, *f*. wpád, u. *m*.;
pruhowatý, pruhowaný; —
přeháňka, y, *f*.; —schuß *m*.
, *f*. postřetení, *n*. —zug,
, wýskok, u, *m*.
wáda, y, *f*, swár, u, *m*.
. hadání se, potýkání, *n*.;
urdýř, e, *m*.; —bar, *adj*.
bojowný; —barkeit, wáleč-
wnost, i, *f*.; —en, *v*. *n*.
2.) potýkati se; 3.) háda-
auditi se; 5.) odporowa-
bitec, tce. bojowník, a,
, *f*. otázka. y, *f*.: —ig,
ý, roztržitý; —igkeit, *f*.
f.; spor, u. *m*. —sache,
; —schrift, *f*. sporný spis;
adj. hašteřiwý.
přísný; 2.) krutý, tuhý;
—e, *f*. přísnost, tuhost,
f.
ání, steliwo, a, *n*.; —
osypátko, a, *n*.; —en, *v*.
pati; 2.) házeti; 3.) roz-
) stláti, —, *n*. sutí, *n*.,
posypátko, a, *n*.
h, u, *m*. tažení, *n*. průha,

owaz, u, *m*.; —beutel, *m*.
pytlík.
a. wázati, plésti, štryko-
n —erei, *f*. wázání štry-

kowání, *n*.; —er, *m*. wazač, štryko-
wač, e, *m*.; —rin, *f*., wazačka, y *f*;
—holz, *n*. dřewo štrikowací; —lei-
ter, *m*. řebřík prowazowy; —nadel,
f. štrykowačka, y, *f*.; —scheide, *f*.
tauleček, čku, *m*.; —waare, *f*. štry-
kowané zboží; —zeug, *n*. wazání,
štrykowání, *n*.
Striegel, *f*. u. *m*. hřbelec, lce, *m*.; —
n, *v*. *a*. čiditi, česati hřbelcem.
Striem-e, *f*. pruh, u, *m*. pružina, y,
f.; —ig, *adj*. pružinowatý, pruho-
watý.
Strippe, *f*. lošna, y, *f*.
Stroh, *n*. sláma, y, *f*.; Stroh-, slamě-
ný, ze slámy; —dach, *n*. doškowá
střecha: decke, *f*. slaměná přikrýw-
ka; —farbe, *f*. plawá barwa; —fie-
del, *f*. cimbálek, lku, *m*.; —gelblich,
adj. zaplawlý; —halm, *m*. steblo slá-
my; —hut, *m*. slaměnec, nce, sla-
měnek, nku, *m*.; —hütte, *f*. barák,
u, *m*.; —junker, *m*. kokylkář, e, *m*.;
—kopf, *m*. slaměná palice; —mann,
m. hastróš, e, *m*.; —sack, *m*. slamník
u, *m*.; —schneidekammer, *f*. řezárna,
y, *f*.; —schneider, *m*. řezač, e, *m*.; —
teller, *m*. slaměnka, y, *f*.; —wisch, *m*.
wěchet, chtu, wích, u. *m*.; —witwe,
f. wdowa po žiwém; —witwer, *m*.
wdowec po žiwé.
Strom, *m*. tok, praud, u, *m*.; Strom-,
praudní, *adj*.
Strom-en, *v*. praudem téci, waliti se;
—ung, *f*. prauděni, *n*.
Stromweise, *adv*. praudem.
Strophe, *f*. štrofa, y, *f*.
Strotzen, *v*. *n*. bobtěti, dauti se, dmauti
wynášeti.
Strudel, *m*. požeradlo, a, *n*.; 2.) za-
winač, e, *m*.; prohlubeň, bně, *f*.; —
kopf, Strudel, *m*. pitomec, mce,
wrtohlawec, wce, *m*.; —n, *v*. *n*. wří-
ti, klopotem zwírati; —n, *n*. wře-
ni, *n*.
Strumpf, *m*. punčocha, y. *f*.; —band,
n. podwázek, zku, *m*.; —händler, *m*.
obchodník s punčochami; —stricker,
m. punčochář, o, *m*.; —strickerin, *f*.

punčochářka, y, f.; —wirker, m. stáwkář, e' m.; —wirkerei, f. stáwkářstwí, n. —wirker-, oder —weberstuhl, m. staw, u, m.; —zwickel, m. klínek, w punčoše.

Strunk, m. slaupek, pku, špalek, lku m.

Strupfe, f. auwazek, zku, m.

Struppig, adj. kosmatý.

Stübchen, n. čtyři pinty; 2.) swětnička, jizbička, y, f.

Stube, f. swětnice, e, jizba, y, f. Stuben-, swětniční, domácí, domowní; we swětnici, do swětnice, jistební, od swětnice, u swětnice.

Stuben-arrest, wězení w jizbě; —bursch, m. jiztebník, a, m.; —fenster, n. swětničné okno; —hocker, m. domák, a, peciwálek, lka, m. —kammer, f. wýstupek, pku, m.; —mädchen, n. panská, é, f.; —ofen, m. swětničná kamna; —mensch, n. služka, y, f. (pokojowá).

Stüber m. štilec, lce, m. půtka, y, f.

Stück, n. kus, u, m. částka, y, f.; (Kanone) dělo a, n.; —chen, n. kausek, sku, kauseček; —en, —eln, v. a. na kusy rozsekati; 2.) přidělati, přišiti; —faß, n. Swidnický sud; —gießer, m. dělař, e, dělolitec, tce, m. —gießerei, f. dělolejna, ý, f.; —knecht, m. pacholek od děl; —kugel, f. kaule do děla; —pferd, n. kůň od děla; —pulver, n. prach do děl; —weise, adv. kus po kusu, po kusích; —werk, n. kusy, pl.

Student, m. student, a, m.

Studien, pl. studowání, n.

Studir-en, v. n. studowati; —stube, f. swětnice k učení.

Stufe, f. schod, u, m.; stupeň, pně, f. Stufen-, stupňowý, adj.; —nerz, n. ruda w kusích; —nfolge, f. poslaupnost, postupnost, i, f.; —njahr, n. postupní rok; —nleiter, f. poslaupnost, i, f.; —nweise, adj. poslaupný, —pný; adv. poslaupně, po stu-

n. stotice, židle, e, f.; 2.) stolec, lce, m.; Stuhl-, stoliční, židelní, u stolice, na stolici —gang, m. stolice, e, f.; —lehne, f. s. Lehne; —zäpfchen, n. čípek pro stolici; —zwang, m. tuhawka, y, f.

Stukateur, m. štukator, a, m.; Stukateur-, štukatorský.

Stukatur, f. štukatura, y, f.; —machen štukaturowati; —arbeit, f. štukatorské dílo.

Stuke, f. pářez, u, m.

Stulpe, Stülpe, f. des Topfes, pokličká, y, f.; 2.) des Hutes, facka, střecha, y, f.

Stülpen, v. založiti.

Stumm, adj. němý; —werden, on'mě-ti; —heit, f. němota, y, f.

Stümmel, m. konec, nce, pahejl, u, m.

Stümper, m. hudlař, e, m.; —ei, f. hudlowání, n.

Stümp-ern, v. n. hudlowati, hudlařiti; auf der Violine, wrzati, skřípati na hauslích; —erei, f. hudlaření; 2.) skřípání, n. —er, m. hudlař, e, m.

Stumpf, m. pahejl, u, m.

Stumpf, adj. tupý, ztupělý; 2.) kusý; 3.) rozplesklý; 4.) neohýralý.

Stümpfen, v. a. die Bäume, klestiti, zaklestiti; 2.) tupiti.

Stumpf-heit, f. tupost, ztupělost, f. —nase, f. rozplesklý nos; —nasig, adj. piknosý, pikonosý; —schwanz, m. kusý ocas; —sinn, m. tupý wtip, newtip, u, m.; —sinnig, adj. tupého wtipu, ztupělý, newtipný; —winklig, adj. tupouhelný.

Stunde f. hodina, y, f.; Stunden-, hodinowý, hodinný, hodinní, hodin; —nglas, n. sypací hodinky; —nzeiger, m. hlasný, ého, n.; —nuhr, jednoduché hodiny, —nweise, adv. každau hodinu; —nzeiger, m. ručička, y, f.

Stündlein, Stündchen, n. hodinka, y, f.

Stündlich, adj. hodinný; adv. každau hodinu.

Stupfen, v. šťauchnauti, šťauchati.

Stupfer, m. šťuchač, m.

bauře, e, bauřka, y, f.; auřící, útoční, bauřliwý, bauři, w bauři.
. n. tlauci, třískati; 2.) , udeřiti na něco; —er, wec, wce. buřič, e, m.; ner, obrazorušec, šce, m. s. woznice, e, f.; —glo- ící zwon; —haube, f. příl-

adj. bauřliwý.
n, n. útok, u, m.; —läu- čník, a, m.; —leiter, m. oční; —wetter, n. powě- é; —wind, m. wichřice,

ád, překot, ú, n
n Bergb., halda, y, f., 2.) y, f.; 3.) kleč, e, f.
ürzel, m. am Felde, strní- n Weinstocke, podpusta; 3.) , řit.
n. překotiti se; spadnau- se, skotiti se; 2.) v. a. rhnauti, sraziti.
byla, klisna, y, f.; Stu- lí, adj.; —nfohlen, n. hře- ebička, y, f.; —rei, f. ko- ce, m. kobylí pole.
uc, ú, m. tažnice, e; f.; — stříhaná brada.
odpora, y, f.
n. trkati se; zastawiti se; řezati, ostříhati.
a. podepříti, podpírati; 2.) ati.; 3.) nabíjeti.
. šwihák, šwihlík, a, m.; adj. šwihácký; sich —erhaft , wyšwihnauti se; —ig. ošijný, twrdohlawý, urpu- žený; —perücke, f. kratká ; —rohr, n. štuc, u, m. ta- f.; —schwanz, m. s kusým usoocasý.
oh, u, m.
adj. podřadní, podřízený. podmět, m.; —iv, adj. pod- [biti.
en, v. a. podříditi, podro-

Subordination, f. podřízenost, podrobenost, i, f.
Subordinirt, adj. podřízený, podrobený.
Subskrib-ent, m. podpisowatel, e, m.; —iren, v. podepsati.
Subskription, f. podepsání, n.
Subsidien, pl. pomocné wojsko.
Substanz, f. samostatnost, podstatnost, i, f.
Substituiren, v. na něči místo dáti ustanowiti, na něčím místě jiného ustanowiti.
Substitut, m. náměstek, tka, m.
Subtil, adj. autlý, tenaunký, drebaunký.
Subtraction, f. odtažení, n.
Subtrahiren, v. a. odtahowati.
Such-en, v. a. hledati; 2.) pohledáwati; 3.) wyhledáwati; 4.) hleděti; —en, n.; —ung, f. hledání, hledění, pohledáwání, n.; —er, m. hledač, e, m.; —erin, f. hledačka, y, f.; —erei, f. hledání, n.
Sucht, f. nákaza, y, nákažliwá nemoc; fallende —, padaucí nemoc; žádost, f.
Sud, m. auwar, klokot, u, m.
Süd, Süden, m. jih, u, m. poledne, e, n.; Süd-, polední, jižní, adj.
Sudel-buch, n. makulář, e, m.; —ei, f. šmaření, škrtání, n.; —haft, adj. špinawý, umauněný; —ig, adj. špinawý, umauněný; —koch, m. kuchtič, e, m.; —in, f. kuchtička, y, f.; —magd, f. kuchtice, e, f.; —n, v. a. šmařiti, zaneřáditi, zanečístiti, šišmati; 2.) kuchtiti; —papier, n. papír obálkowý.
Sudler, m. kuchtič, e, m.; —ei, f. Sudelei.
Süd-lich, adj. polední; —ost, strana, mezi wýchodem a polednem; —pol m. uhel polední; —wärts, adv. k straně polední; —west, m. strana mezi polednem a západem; —wind, m. polední witr.
Süffling, m. piják, a, ožralec, lce, m
Suffragan. m. podbiskupí, m.

Sukurs, *m.* posila, y, *f.*
Sultan, *m.* sultan, a, *m.*; —in, *f.* sultanka, y, *f.*
Sulz-, rosolowy, *adj.*
Sulze, *f.* stydla jicha.
Summarisch, *adj.* stručný, sumowni, z krátka usazený.
Summe, . suma, y, *f.*
Summen, *v. n.* bzučeti, zwučeti.
Summir-en, *v. a.* sumowati; —ung, *f.* sumowáni, *n.*
Sumpf, *m* báhno, močidlo, a, *n.*; Sumpf-, bahni, *adj.*; —ig, *adj.* bahnitý, bahništný; —fisch, *m.* ryba bahni.
Sumsen, *v. n.* sičeti, bručeti; in Ohren, hučeti, hlučeti, zniti; —, *n.* sičení, bzení, *n.*
Sünd-e, *f.* hřích, u, *m.*; Sünden-, hříchowý, hříšni, *adj.*; —enfall, *m.* pád prwních rodičů, hříšný pád; —enschuld *f.* wina hříšná; —er, *m.* hříšník, a, *m.*; —erin, *f.* hříšnice, e, *f.*; —fluth, *f.* potopa swěta; —haft, —ig, *adj.* hříšný, —igen, *v.* hřešiti; —lich, *adj.* hříšný, hřešiwý.
Superb, *adj.* skwostný.
Superintendent, *m.* střídník lutrianský, —ur, *f.* střídnictwí lutrianské.
Superior, *m.* wrchni, iho, *m.*
Superklug, *adj.* přemaudrý.
Supp-e, *f.* poliwka, y, *f.*; —enlöffel, *m.* poliwečná lžice; —nfreund, —mann, *m.* políwkář, e, *m.*; —nfreundin, *f.* —enweib, *n.* políwkářka,, y, *f.*; —enschüssel, *f.* poliwečná misa; —enteller, *m.* talíř na políwku, poliwečný talíř; —ig, —icht, *adj.* políwkowatý.
Supplic-ant, *m.* pisemný prosebník; iren, *v. n.* podati spis.
Supplik, *f.* prosebný list.
Surrogat, *n.* důstawek, wku, *m.*
Suspendiren, *v.* odložiti; vom Amte —, zdržeti od úřadu.
Süß, *adj.* sladký, libezny, přijemný; —e, (Süßigkeit), *f.* sladkost, libez-[illegible]ost i, *f.*; —en, *v. n.* sladiti; 2.) *v.* [illegible]aditi, osladiti; —holz, *n.* léko řice, sladke dřewo; —kirsche, *f.* sladká třešně; —lich, *adj.* zasladlý, slaďaučký; —ling, *m.* slaďauš, e, sladík, a, *m.*
Sylbe, *f.* slabyka, y, *f.*; —nmaß, *n.* jakost slabyk; —nstecher, *m.* slabyčka, y, *f.* slabykoměrec, rce, *m.* —nstecherei, *f.* slabykoměrectwi, *n.*
Syllabisch, *adj.* slabykowý.
Symbol, *n.* obraz, u, *m.*; —isch, *adj.* obrazný.
Symetr-ie, *f.* jednoměrnost, i, *f.* souměr, u, *m.*; —isch, *adj.* jednoměrný.
Sympath-ie, *f.* jednocitelnost, i, *f.*; —isiren, *v.* jednocititi, stejnocitowati.
Sympathetisch, *adj.* jednocitelný.
Symphonie, *f.* jednozwučnost, stejnozwučnost, i, *f.*
Symptom, *n.* připadlý neduh.
Synagoge, *f.* židowská škola.
Syndicus, *m* sindykus, a, *m.*
Syrup, *m.* sirop, u, *m.*
System, *n.* saustawa, y, *f.* —atisch, *adj.* saustawni.
Systemisirt, *adj.* zřízený.

T.

Tabak, *m.* tabák, u, *m.*; Tabak-, tabákowý, na tabák, *adj.*
Tabelle, *f.* tabule, e, *f.*
Tabernakel, *n.* stánek, nku, *m.*
Taberne, *f.* krčma, y, *f.*
Tableau, *n.* sestawení, skupení, *n.*
Tabular-Behörde, *f.* knihowni, listowni úřad; —gläubiger, *m.* knihowní wěřitel.
Tabulat, *n.* podloha, y, *f.*
Tact, *m.* takt, u, *m.*; den — führen, schlagen, dáwati takt; —fest, *adj.* silný w taktu; —führer, *m.* dáwatel taktu; —mäßig, *adj.* podlé taktu.
Tadel, *m.* wada, hana, y, *f.*; —frei, *adj.* bez wady, bez auhony; —haft, *adj.*

ıany hodný; —haftigkeit, f. f.; —n, v. n. haněti, tupi-
ɔerth, adj. hany hoden; —
ıánliwost, tupliwost, i, f.;
adj. hánliwý, tupliwý.
tupič, hanič, hánce, e, m.;
ička hanička, y, f.
bule, e, f.; dem. tabulka, y,
decken; na tabuli prostříti;
deska, y, f.; die Gesetzta-
r, pl. f.; Tafel-, tabulowý,
—bier, n. patoky, pl.; —birn,
ruška; —decker, m. stolník,
ıiener, m. slaužící při tabu-
n. stolowné, tabulné, ého;
n. stolní statek; —musik,
při tabuli; —n, v. tabulo-
lowati; 2.) taflowati; —ser-
dobí stolní; —tuch, n. u-
abule; —werk, n. taflowání,
, n. tabulní nářadí; —zim-
abulní pokoj.
ykyta, tykyta, y, f.; Taf-
towý; —band, n. dykyto-
; —weber, m. dykytník,

a, gen. dne, m.; der — bricht
se, rozedniwá se; es wird
; den ganzen lieben —, celý
— für —, den jak den; der
, saudný den; der heutige
, ška, m.; der gestrige —,
, ška, m.; der morgige —,
řka, m.; in meinen alten Ta-
á stará kolena; nächster Ta-
dříwe; den — bestimmen,
iti; in unseren Tagen, za
ů; Tag-, denní, adj.; —ar-
nní práce.
n. denník, u, m.; —buch,
enník, denník, u, m.; —
haleč, krádce dne; —dienst,
, y, f.; —erde, f. swrchní
ıě; —fahrt, f. stání, n. rok,
ılter, m. motýl, a, m; —
ıowé swětlo; —lohn, m.
a; —löhner, m. nádenník,
hnerin, nádennice, e, f.; —
. nádennictwí, n.

Tagen, v. n. switati, dníti se, roze-
dníwati se; 2.) v. a. srokowati, sro-
čiti.
Tages-, dnowý, denní, na den, dne, we
dne, za dne.
Tag-reise, f. den cesty; —satzung, f.
rok, u, m. stání, n.; —schläfer, m.
lelek, lka, m.; —schläger, m. slawík,
a, m
Tages-anbruch, m. dnění, n.; —länge,
f. délka dne; —zeit, f. částka dne.
Tag-vogel, m. motýl, a, m.; —wähler,
m. poboňkář, e, m.; —werk, n. den-
ní práce; 2.) jitro, a, n.; —werken,
v. nádenničiti; —werker, m. náden-
ník, a, m.; —wurzel, f. swrchní ko-
ření; —zeit, f. částka dne; 2.) lhů-
ta; 3.) hodinky, pl. f.
Tägig, adj. denní.
Täglich, adj. denní, každodenní; 2.)
wšední; 3.) wezdejší.
Taille, f. wzrůst, u, m. postawa, y, f.
Takel, n. jeřáb, a, m.
Takeln, v. a. lodi lany zaopatriti.
Takelwerk, n. lana, pl. n.
Takt-ik, f. taktika, y, f.; —los, adj.
nezdatný; adv. nezdatně; —losigkeit,
f. nezdatnost, f.
Talar, m. kleryka, hazuka, y, f. ta-
lár, u, m.
Talent, n. wtip, důwtip, u, m.; 2.) hři-
wna, y, f.
Talg, m. loj, lůj, e, m.; 2.) trdlo, a,
laula, y, m.; Talg-, lojowý, adj.; —
en, v. n. loj míti; 2.) v. a. tučniti,
olojiti; —icht, adj. lojowatý; —ig,
adj. lojowý; —licht, n. lojowá swíčka.
Talk, m. lojník, a, m.
Talken, m. wdolek, lku, m.; gegossener
—, liwanec, nce, m.
Talkig, adj. knedlíkowatý.
Talmud, m. talmud.
Tamarinde, f. tamarinda, y, f.
Tamariske, f. tamaryška, y, f.
Tambour, m. bubenník, a, m.
Tand, m. kleweta, titěrka, y, f.
Tändel-ei, f. laškowání, titěrkowání,
laudání, n.; —er, Tändler, laudač,
wáhač; —erin, laudačka, y, f.; 2.)

titěrkář, e; 3.) tarmarečník, a, m.; —ħaft, *adj.* titěrní; —ħaftigkeit, *f.* titěrnost, i, *f.*

Tandel-markt, *m.* tarmark, u, m.; —n, *v. n.* děckowati, laškowati, titěrkowati; 2.) laudati se; 3.) tarmarčiti; —nd, hrawý, *adj.*

Tändelwoche, *f.* milostinky, *pl. f.*

Tangel, *f.* jehličí, *n.* chwoj, e, *f.*; —ħolz, *n.* chwojowé, jehličné dřiwí, chwojowí, *n.*

Tanne, *f.* Tannenbaum, *m.* jedle, e, *f.* jedlowý strom.

Tannen, *adj.* jedlowý; —finf, m. jikawec, wce, m.; —ħäher, m. sojka, y, *f.*; —ħain, *m.* jedlowí, jedlí, *n.*; —ħarz, *n.* jedlowá pryskyřice; —kräħe, *f.* sojka, y, *f.* ořešník, a, m.; —meiſe, *f.* aupolník, a, m.; —papagei, m. křiwonoska, y, *f.*; —pilz, m. opěnka, břzowka, y, *f.*; —wald, m. jedlowý les; *coll.* jedlowí, *n.*; —wedel, *m.* truskawec, wce, m.

Tannhirſch, m. daněk, ňka, m.

Tännling, *m.* ryzec, zce, m.

Tannzapfen, *m.* jedlowá šiška; šach, u, m.

Tante, *f.* teta, tetka, tetička, y, *f.*

Tanz, m. tanec, nce; *dem.* taneček, čku, m.; Tanz-, taneční, tance, w tanec, k tanci; —bär, m. nedwěd, a, m.; —en, *v.* tančiti, tancowati.

Tänzer, m. tanečník, a, m.; —in, tanečnice, e, *f.*

Tanz-kunſt, *f.* tanečnictwí, *n.*; —luſtig, *adj.* tančiwý; —meiſter, m. taneční mistr; —platz, m. taneční místo; —ſaal, m. sál k tanci; —ſchuh, *m.* střewic k tanci.

Tapet, *n.* koberec, rce, m.; etwas aufs – bringen, s něčím na jewo na swětlo wyjiti.

Tapete, *f.* čalaun, u, m

Tapetenwirker, m. čalaunik, a, m.

Tapeterie, *f.* čalauny, *pl.* m

Tapezi-ren, *v.* wyčalauniti; —rer, m. čalaunik, a, m.

tapfer, *adj.* udatný, statečný, zmužilý; —keit, *f.* udatnost, statečnost, zmužilost, i, *f.*

Tappe, *f.* pracna; 2.) dlapa, y, *f.* cap, u, m.; —n, *v. n.* mit Händen, hmatati, šmatati, makati; mit Füſſen, hňápati se.

Tappiſch, *adj.* nemotorný.

Tapps, *m.* nemotora, y, m. trdlo, a, n.

Tarantel, *f.* mizhýř.

Tariff, *m.* wyzazená cena

Tarock, m. tarok, u, m.

Tarnickel, *f.* trnosliwka, y, *f.*

Tarras, *m.* taras, u, m.

Tartane, *f.* tartána, y, *f.*

Tartſche, *f.* terč, e, m.

Tartüffel, *f.* lamýž, e, m. zemnik, u, m.

Tarz, *m.* jestřáb samec.

Taſche, *f.* kapsa, y, *f.*; Taſchen-, kapesní.

Taſchen-, kapesní, u kapsy, do kapsy; —feger, m. taškář, e, m.; —frant, a. pastuši tobolka; —meſſer, n. zawerák, u, m.; —ſpieler, m. figlář, e, m.; —ſpielerei, *f.* figlářstwí, n. figle, pl.; —uhr, *f.* hodinky kapesní, *pl. f.*

Täſchner, m. wačkář, e, měšečník, a, m.

Taß, m. perna, y, *f.*

Taſſe, *f.* šálek, lku, m.; *dem.* šáleček, čku, m.

Taſſen, *v.* do perny skládati.

Taſten, *v.* n. makati, hmatati.

Taſter, m. chmatal, a, m.

Taſtſinn, m. cit chmatu.

Tatze, *f.* tlapa, pracna, *dem.* pracnka, y, *f.*

Tatzel, tacle, e, *f.*

Tau, m. lano, a, n.

Taub, *adj.* hluchý; 2.) prázdný; 3.) jalowý; etwas —, náhluchlý.

Taube, *f.* holubice, e; *dem.* holubička, y, *f.*; junge —, holaubě, ěte, holubátko, a, n.

Tauben-, holubí, *adj.*; —apfel, m. holubinka, y, *f.*; —ei, n. holubí wejce; —falk, —ħabicht, m. holubník, a, krahujec, jce, m.; —farbe, *f.* holubí barwa; —färbig, holubí barwy; —fuß, *m.* holubí nůžka; —ħabicht,

haus, *n.* holubník, u, kotec,
—jekel, *m.* holubář, e, *m.*; —
pazaurky, *pl.*; —kraut, *n.*
u, *m.*; —kropf, *m.* holubí
liebhaberei, *f.* holubářstwí,
, *m.* holubí trus, holubinec,
—rock, *m.* přeslička, y, *f.*;
m. holubník, u, *m.*; —vogt,
ář, e, *m.*
holub, a, *dem.* holaubek,

m. lenoch, a, *m.*; —hafer,
sa, y, *f.*; owsíř, e, *m.*; —
uchota, y, hluchost, i, *f.* —
ilek, lku, *m.* wzteklice, c,
y, *f.*
holubice, e, *f.*
m. holubinka, y, *f.*; 2.)
m), čertoplach, u, *m.*
, *adj.* hluchoněmý; —enin-
ústaw pro hluchoněmé.
f. potápka, y, *f.*
a. potápěti, potopiti, po-
.) omočiti, tlačiti.
norek, rku, *m.*; 2.) potáp-
—säge, *f.* potápka, y, *f.*
f. nurek, norek, rka, *m.*;
. slípka, y, slepice, e, *f.*;
m. bukač, e, *m.*
. wyděláwati, laužiti kůže.
ní; —buch, *n.* křtící kniha;
. křestná smlauwa; —e, *f.*
. křtu, *m.*; —en, *v. a.* křtí-
, okřtiti.
křtitel, e, *m.*
f. milost swatého křtu.
. křtěnec, nce, pokřtěný

m. křtící jméno; —pathe,
a, *m.*; —pathin, kmotra,
hein, *m.* křtící list; —
n. křtiny, *pl. f.*; —stein, *m.*
e, e, *f.*; —wasser, *n.* křti-
—zeug, *n.* nářadí ke křtu;
. kmotr, a, *m.*; —zeugin,

noditi se, schopným býti,
ti. [a, ničema, y, *m.*
m. ničemník. daremník.

Tauglich, *adj.* schopný; —keit, *f.* schopnost, i, *f*
Taumel, *m.* motaní, *n.* záwrat, *f.* potácení, *n.*; 2.) wytržení, omámení, *n.*; Taumel-, záwratiwý, *adj.*; —ig, *adj.* motawý, wráworawý; —käfer, *m.* wráworáč, e, *m.*; —n, *v.* motati se, potáceti se, wráworati se; —nd, motawý, *adj.*
Taumler, *m.* wraworáč, e, *m.*
Taupel, *f.* čeřen, u, *m. dem.* čeřínek, nku, *m.*
Tausch, *m.* smena, y, *f.*; —en, *v. n.* směniti; —er, *m.* měnitel, e, *m.*
Täusch-en, *v. a.* mámiti, šáliti, omámiti, ošáliti; —nd, mamliwý; —ung, *f.* mámení, šálení, *n.* šalba, y, *f.*; —er, *m.* mamič, šálič, e, *m.*; —erin, *f.* mamička, y, *f.*
Tauschhandel, *m.* směna, y, *f.*
Tauschvertrag, *m.* záměnní smlauwa.
Tausend, *n.* tisíc, e, *m.*; der Tausend! hrome! nastojte! —blatt, *n.* řebříček, čku, *m.*; —guldenkraut, *n.* hlístník, u, *m.*; —mal, *adv.* tisíckrát; —ste, *adj.* tisící.
Tauwerk, *n.* lana; *pl. n.*
Tax, Taxbaum, *m.* tis, u, *m.*
Taxation, *f.* cenění, procenění, *n.*
Tax-bemessung, *f.* wyměřowání tax; —frei, bez tax.
Taxe, *f.* wýsada, taxa, y, *f.*
Taxir-en, *v.* taxu uložiti, wydati, ceniti; —ung, *f.* taxací, *f.*
Techn-ik, *f.* technika, y, *f.*; —isch, *adj.* technický.
Teich, *m.* rybník, a, u. u, *dem.* rybníček, čku, *m.*; —damm, *m.* hráz u rybníka.
Teichel, *m.* trauba, raura, y, *f*
Teich-fenster, *n.* swodnice, e, *f.*; —fischerei, *f.* držení rybníků; —gräber, *m.* rybníkář, e, *m.*; —kolbe, *f.* palička, y, *f.*; —meister, *m.* sádecký, ého, *m.*
Teig, *m.* těsto, a, *n.*; —icht, *adj.* hniličkowitý, uhniličelý, uleželý; —ig, *adj.* těstnatý; —kratze, *f.* šorna, y,

f.; —mal, *n.* strup těstowý; —rad, *n.* kružátko, a, *n.*
Telle, *f.* tauně, tůně.
Teller, *m.* talíř, e, *dem.* talířek, řku, *m.*; —eisen, *n.* železa, *pl. n.*; —lecker, *m.* polizač, e, náchlebník, a, *m.*; —leckerin, *f.* polizačka, y, náchlebnice, e, *f.*; —rübe, *f.* řepa, y, *f.* tuřín, u, *m.*; —tuch, *n.* serwit, u, ubrausek, sku, *m.*; —wärmer, *n.* ohřiwadlo na talíře.
Tempel, *m.* chrám, u, kostel, a, *m.*; heidnischer —, božnice, e, *f.*; der Judentempel, židowna, y, *f.*; —herr, *m.* templář, e, *m.*; —orden, *m.* templářský řád; —stock, *m.* potykač, e, *m.*
Temperament, *n.* složení, *n* letora, y, *f.*
Tenne, *f.* mlat, u, *m.* humno, a, *n.*
Tennen-bär, *m.* placák, u, *m.*; —meister, *m.* poklasný, ého, *m.*
Tennewand, *f.* oploteň, tně, *f.*
Tenor, *m.* tenor, u, *m.*; —ist, *m.* tenorysta, y, *m.*
Teppich, *m.* (Wandteppich), čalaun, u, *m.*; (Tischteppich), koberec, rce, *m.*; —händler, —krämer, —macher, —wirker, *m.* koberečník, a, *m.*
Terling, *m.* dřínka, y, *f*
Termin, *m.* lhůta, y, *f.*
Terpentin, *m.* terpentýn, u, *m.*
Territor-ium, *n.* auzemí, *n.*; —ialverletzung, *f.* rušení auzemní.
Tertia-Wechsel, *m.* třetí směnka.
Terzerol, *n.* bambytka, y, *f.*
Teschine, *f.* těšinka, y, *f.*
Testament, *n.* kšaft, u, *m.*; —arisch, *adj.* kšaftowní; —serbe, *m.* kšaftowník, a, *m.*; —sfälscher, *m.* falšowatel kšaftu; —weise, *adv.* kšaftem.
Testator, *m.* kšaftující.
Teufel, *m.* čert, a, ďábel, bla, raráček, ška, luciáš, e; *dem.* čertík, a, čertíček, čka, *m.*; ein armer —, chuďas, chudák, a, *m.*; —ei, *f.* ďábelstwí, čertowstwí, *n.*
[illegible]isch, teuflisch, *adj.* ďábelský, čer-
[illegible] *a.* čertowati, ďáblowati.
[illegible]ertowy, *adj.*; —abbiß, *n.* čertkus, u, *m.*; —auge, *n.* ohníček, čku, *m.*; —banner, *m.* zaklinač čerta; —beere, *f.* lelík, rulík, u, *m.*, —bube, *m.* čertík, a, hromský chlapec; —dreck, *m.* čertowo howno; —kerl, *m.* hromský chlap, čertův chlap.
Teufels-kind, *n.* čertowo dítě; —kirsche, *f.* rulík; 2.) poschod, u, *m.*; —klaue, *f.* jelení růžek, zemský mech; —kopf, *m.* čertík, a, *m.*; —milch, *f.* chwojka, y, *f.* kolowratec, tce, *m.*; —rotte, *f.* čertowina, y, *f.*; —weib, *n.* čertice, e, *f.*; —wurz, *f.* šalomaunek, nku, *m.*; —zeug, *n.* čertowá wěc.
Text, *m.* text, u, *m.*; Text-, *adj.* textowní; —irung, *f.* wepsání, líčení, *n.*
Thal, *n.* údolí, *n.*: über Berg und —, přes hory a doly; 2.) úžlabí, *n.* *dem.* údoličko, úžlabíčko, a, *n.*; Thal-, údolní, *adj.*
Thaler, *m.* tolar, u, *m.*; *dem.* tolárek, rku, *m.*; Thaler-, tolarowý, *adj.*
Thalgehänge, *n.* stráň, ě, *f.*
Thalhängig, *adj.* položitý.
That, *f.* skutek, tku, čin, u, *m.*; 2.) böse —, zločinstwí, zločinstwo, a, *n.* That-, skutkowý, skuteční, *adj.*
Thäter, *m.* činitel, e, skutečník, a, *m.* 2.) zločinec, nce, pachatel, e, *m.*; —in, činitelkyně, pachatelkyně, ě, *f.*
Thathandlung, *f.* násilí, zločinstwí, *n.*
Thätig, *adj.* skutečný; 2.) účinný, účinliwý; 3,) činný, přičinliwý; —keit, *f.* skutečnost, činnost, přičinliwost, účinnost, i, *f.*
Thatkundig, *adj.* rozhlášený.
Thätlich, *adj.* skutečný, násilný; —keit, *f.* násilí, *n.* pych, u, *m.*
Thatsache, *f.* skutečný čin.
Thau, *m.* rosa, *dim.* rosička, y, *f* —beere, *f.* kupina, y, *f.*; —bogen, *m.* rosowá duha; —en, *v. n.* táti, roztáti, jihnauti, pauštěti; 2.) rositi; es thauet, taje, rosa padá; —erde *f.* swrchnice, wornice, e, *f.*; —ig, *adj.* porošený; —made, *f.* hlíšť, ě, *m.* hlísta, y, *f.*; —saat, *f.* rozesetí, *n.*; —schlag, *m.* stopa zwěře; —schlägig

›rošeny; —schnarre, f. chřá-
, chřístel, e, m.; —wetter, n.
, jih, u, m.; —wind, m. jih,
vítr; —wurzel, f. swrchní ko-

·n. diwadlo, a, n.
lisch, adj. diwadelní.
čaj, e, m.
n. kolomaz, i, f.; —büchse, f.
ıznice, e, f.; —brenner, m. ko-
ník, a, m.; —en, v. a. dehtiti;
e, f. dehetník, u, m.; —ig,
olomazný; —kraut, n. smolnic-
f.; —ofen, m. pícka na kolo-
—seidel, n. řapek, pku, m.
. díl, u, m. část, i, částka,
dim. dílek, díleček, částička;
ana; —bar, adj. dělitelný, díl-
·barkeit, f. dělitelnost, dílnost,
—betrag, m. částka, y, f. —en,
iti, rozděliti; sich in etwas —
něco se děliti; —er, m. dělič,

ıber, m. účastník, a, m.; —haft,
ělný, dělitelný, —haftig, adj.
n, účastny; —haftigkeit, f. ú-
ıstwí, n. účastnost, i. f.; —
, —nehmung, f. účastenstwí, n.
ehmer, m. účastník, a, m.; —sam,
ilný; —s, adv. leckdo, na mno-
stech, leckdos; 2.) dílem; —
. dělení, rozdělení, n.; —ungs-
n. dělící úd; —ungsrecht, n.
práwo; —wehr, n. splaw, u,
weise, adv. po částkách; —zet-
. dílčí cedule,
n. úloha, látka, y, f.
, m. bohomluwec, wce, m.; —
bohoslowí, bohomluwectwí, n.;
, adj. bohoslowní, bohomluwní.
isch, adj. skumný.
e, f. skum, u, m. theorie, e, f.;
h, adj. skumný, theoretický.
. kolomaz, i, f.
, m. dryák, u, m.
›meter, m. teplomér, u, m.
adj. drahý; —ung, f. draho,
drahota, y, f.
n. žiwočich, žiwok a, m.; 2.)

zwíře, ete, n.; Thier-, zwěří, zwí-
řecí, adj.; —arzt, s. Viehartzt; —gar-
ten, m. obora, y, f.; —gefecht, n. po-
týkání se sezwěří, —geschichte, f. zwě-
řopis, u, m.; —isch, adj. žiwočišný,
zwířecí; —kreis, m. zwěřinec, nce,
m.; —pflanze, f. zwěřobýl, u, m.; —
reich, n. žiwočišstwo, a, n.
Thon, m. hlína, y, f.; Thon-, hlinný,
hliněný, adj.; —artig, adj. hlinowa-
tý; —erde, f. hlína, y, hlinowitá ze-
mě, hliník, u, m.
Thönern. adj. hliněný.
Thon-farben, adj. hlinožluty; —gelb,
n. hlinožlutost, f; —grube, f. hlini-
ště, é, n.; —icht, adj. hlinowatý; —
schlägel, m. palice, e, f. klacek, cku,
m.; —schneide, f. srp, u, m.
Thor, n. wrata, pl. n.; Stadtthor, brá-
na, y, f.; Thor-, branní, wratní, adj.;
2.) —, m. blázen, zna, pošetilec, lce,
m.; —in, f. bláznice, e, nemaudrá, é,
f.; —flügel, m. wrateň, f; —geld, n.
branné, ého, n.; —glocke, f. zwonec
u brány; —heit, f. pošetilost, nemau-
drost, i, f. bláznowstwí, n.
Thöricht, adj. pošetilý, nemaudrý.
Thor-riegel, m. záwora u brány; —
schließer, m. podbranný; —schluß, m.
Thorsperre, f zawření brány; —schlüs-
sel, m. klíč od brány; —steher, —
wärter, m. wrátný, ého, m.; —wär-
terstelle, f. wrátenstwí, n.; —wärter-
stube, f. wrátnice, e, f.; —weg, m.
cesta skrze wrata.
Thram, m. trám, u, m.
Thran, m. trán, u, rybí tuk.
Thräne, f. slza, y, slze, e, f.; —n, v.
slzawěti, slzeti, plakati.
Thränen-, slzawý, plačtiwý, adj.; —
bach, —strom, m. potok slzí; —brod,
n. chléb pláče; —fistel, f. slzawý
střil.; —leer, —los, adj. bezslzý; —
quelle, f. pramen slzí; —voll, adj.
pln slzí, slzawý.
Thranicht, adj. tránowitý.
Thron, m. trůn, u, m. stolice, e, f. dem.
tronec, nce, trůnek, nku, m.; 2.) sto-
lec, lce, m. Thron-, trůnní, adj.;

—en, *v. n.* tronowati, seděti, panowati na trůnu; —erbe, *m.* dědic trůnu; —folger, *m.* nástupce trůnu; —himmel, *m.* nebesa, *pl. n.*; —werber, *m.* o trůn se ucházející.

Thun, *v. a.* und *n.* dělati, činiti; kund— známo činiti; zu Leide —, ublížiti; Abbitte —, odprositi; einen Fall —, padnauti; nichts zu — haben, nemiti nic na práci; viel zu — haben, miti mnoho co dělati.

Thunfisch, *m.* bahník, blatník, a, *m.*

Thunlich, *adj.* konatelný, možný, činitelný; —keit, *f.* činitelnost, konatelnost, wykonatelnost, možnost, i, *f.*

Thür, *f.* dwéře, *pl. f. dim.* dwířka, *pl. n.*; Thür-, dweřní, *adj.*; —angel, *m.* stežeje, e, *f.*; —band, *n.* závěsnice, e, *f.*; —flügel, *m.* dweřní křídlo, *n.* dweřeň, ně, *f.*; —gerüst, —gestell, *n.* futro ke dweřím; —hüter, *m.* dweřný, ého, *m.*

Thurm, *m.* věž, *f. dim.* wížka, y, *f.*; Thurm-, věžní, *adj.*; —bau, *m.* stawění věže.

Thürm-en, *v.* věžiti; —er, *m.* hlásný, ého, *m.*

Thurm-falke, *m.* ostříž, e, *m.*; —fisch, *m.* jelec, lce, *m.*; —herr, *m.* věžní pán; —knopf, *m.* báně na věži; —schwalbe, *f.* rorejk, a, *m.*; —uhr, *f.* hodiny na věži; —tragend, *adj.* věženosný; —wächter, *m.* věžník, a, *m.*; —wärter, *m.* hlásný, ého, *m.*; —wärterstube, *f.* hlásnice, e, *f.*

Thür-pfoste, *f.* wereje, e. *f.*; —riegel, *m.* závora u dweří; —schloß, *n.* zámek ode dweří; —schwelle, *f.* dweřní práh, u, *m.*; —steher, *m.* dweřný, ého, *m.*; —stock, *m.* wereje, e, *f.*; —verkleidung, *f.* lištowání u dweří.

Thymian, *m.* (Botan.) wlaská materidauška.

Thymfeide, *f.* kopřiwník, u, lišej, e, *m.*

Tick, *m.* das Ticken, tuknuti, *n.* tuk, u, *m.*

Ticken, *v.* tukati, tuknauti.

—, *adj.* hluboký; *adv.* hluboko, hlubce, zhlaubi; in Zusammensetzungen: tief-, hluboko; —äugig, *adj.* wpadlé oči majici; —denkend, *adj.* zamyšlený; —eindringend, *adj.* hluboce pronikající, pronikawý, dojimawý; —e, *f.* hlaub, i, hlaubka, hlubina, y, hlubokost, i, *f.*; —sinn, *m.* —sinnigkeit, *f.* hlubokomyslnost, zamyšlenost, *f.*; —sinnig, *adj.* hlubokomyslný, zamyšlený.

Tiegel, kotlík, rendlík, u, *m.*; *dem.* kotlíček, rendlíček, čku, *m.*

Tieger, Tiger, *m.* tygr, tygrys, a, *m.*; (weiblich,) tygřice, e, *f.*; Tiger-, tygrowý; —haut, *f.* tygrowice, e, *f.*

Tiegern, *v.* tygrowati; —, *n.* tygrowání, *n.*

Tiene, *f.* wanička, y, štaudew, dwe *f.*

Tiffe, *f.* tista, čupka, y, *f.*

Tilg-en, *v. a.* zahladiti, wyplemeniti, shladiti, zahladiti, zaprawiti, wyhladiti, wymazati; —ung, *f.* zaprawení, wyhlazení, *n.*; —ungsquote, *f.* částka splatná,

Tinctur, *f.* tinktura, y, bafice, baphicé, e, *f.*

Tinte, *f.* ingaust, u, *m.*

Tinten-faß, *n.* kalamář, e, *m.*; —fisch, *m.* černokrudka, y, *f.*; —flasche, *f.* láhwice na ingaust; —fleck, *m.* flek od ingaustu; —klecks, *m.* kaňka, y, swině, ě, *f.*

Tiraß, *m.* rukáwník, u. *m.*; —iren, *v.*, do rukáwníku chytati.

Tisch, *m.* stůl, *gen.* stolu, *m.*; Tisch-stolowý, stolní, *adj.*; zu Tische sitzen, stoliti, stolowati; —blatt, *n.* wíra, y, *f.*; —chen, *n.* stoleček, lku, stoleček, čku, *m.*; —en, *v.* prostříti, prostírati; 2.) stoliti, stolowati; —freund, *m.* stolní přítel; —fuß, *m.* trnož e, *m.*; —gänger, *m.* strážník, stolownik, a, *m.*; —gängerin, *f.* strážnice, e, *f.*; —gebet, *n.* modlitba před stolem, po stole; —geld, *n.* stolné, strawné, ého, *n.*

Tisch-genoß, —gesell, *m.* spolustolitel, e, spolustrážník, a, *m.*; —gerät, *n.* stolní nářadí; —gesellschaft, *f.* spolustrážnici, stolní společnost, stolu

'šstwo, a, n.; —gestell, n. trnož, —korb, m. košík na stolní ná-

m. truhlář, e, m.; —in, f. tru-, y, f.; Tischler-, truhlářský; werk, n. —ei, f. truhlářstwí, lářské řemeslo; —junge, m. ik, a, m.

sser, n. nůž stolní; —rede, f. spräch, n. rozmlauwání při sto-ing, m. kruh, u, m.; —tuch, s, u, m. prostěradlo, a, n. ka, y, f.; —wein, m. stolní —zeit, f. čas k obědu; —zeug, ní stolní.

tytul, e, názew, zwu, m.; dů-, m. práwo, a, n.; Titel-, ty-

adj. tytulární; —buch, n. ty-, tytulární kniha; —rath, m. ní rada.

, v. a. tytulowati.

. údolí, n.

n. nlučeti, ječeti, wztékati ati se, sršeti, zůřiti, zůřiwě-třeštiti se; —, n. sap, u, m. ječení, sršení, n.; —d, adj. ječící, sršící, litý, zuřiwý.

f. wzteklost, i, f. sršánstwí, epliwost, i, f.

f. dcera, dim. dcerka, dce-y, f.; —kind, n. dítě po dce-irche, f. synowský, filiální —mann, m. zeť, ě, m.

smrt, i; zu Tode quälen, u-umořiti; sich vor etwas fürch-ého se báti; Todes-, smrtel-tící, adj.; 3.) smrti.

mrtelný, úmrtní, smrti, o smrti, před smrtí; —angst. lná auzkost, f.; —art, f způ-ti; —fall, m. umření, n. smrt, furcht, f. strach smrti; —ge-. nebezpečenstwí žiwota; — m. smrtelný boj, zápasení se —noth, f. nebezpečenstwí ži-—strafe, f. hrdelní trest, trest —stunde f. hodinka smrti —

tag, m. den smrti; —urtheil, n. odsauzení na smrt.

Tod-fall, m. aumrtí, n. odaumrť, i, f.; —fällig, adj. odaumrtní; —feind, m. auhlawní nepřítel; —feindin, f. auhlawní nepřítelkyně; —krank, adj. na smrt nemocný

Tödtlich, adj. smrtelný, záhubný; —, adv. na smrt, smrtelně; —keit, f. smrtelnost, i, f.

Todsünde, f. smrtelný hřích.

Todt, adj. umrlý, mrtwý; der —e, umřelý, ého, umrlec, lce, m.; die —e, umrlá, é, f.

Tödten, v. a. usmrtiti, zabiti, umořiti; 2.) mrtwiti, umrtwiti; von der Zeit, mařiti, tráwiti; 3.) Ungeziefer —, hubiti, mořiti.

Todten-, umrlčí, smrtní, o smrti, mrtwých; —acker, m. hřbitow, a, m.; —amt, n. zpíwaná mše za mrtwé; —bahre, f. máry, pl.; —beschwörer, m. zaklinač mrtwých; —beschwörung, f. zaklínání mrtwých; —bett, n. smrtelná postel; —bitter, m. umrlčí zwač; —blaß, adj. bledý jako smrt; —bläße, f. umrlčí bledost; —eule, f. sejc, dim. sejček; —farbe, f. umrlčí barwa; —geläute, n. hrana, pl. n. wyzwánění, n.; —geleit, n. průwod, u, m.; —gerippe, n. smrtina, y, f. kostliwec, wce, m. kost a kůže; —geruch, m. umrlčina, y, f. umrlčí puch; —gerüst, n. umrlčí lešení; —gespräch, n. rozmlauwání mezi mrtwými; —glocke, f. umrlčí zwon; —gräber, m. hrobař, e, hrobník, a, m., —gräberhäuschen, n. hrobárna, y, f.

Todten-gruft, f. hrobka, krypta, y, f.; —hemd, —kleid, n. rubáš, e, m.; —kammer, f. umrlčí komora; —knochen, m. umrlčí hnat; —kopf, m. umrlčí hlawa; 2.) swatojanské žito; —krampf, m. ztrnutí, zdřewěnění, n.; —kraut, n. barwinek, nku, m.; —lied, n. pohřební píseň; —al. n. pohřební oběd, umrlčí hody, pl.; —musik, f. pohřební hudba.

Todtenopfer, *n.* obet za mrtwé; —register *n.* řejstřík mrtwých; —sarg, *m.* umrlčí truhla; —schein, *m.* umrlčí list; —schlaf, *m.* smrtelné spání; —sonntag, *m.* smrtelná neděle; —topf, *m.* umrlčí hrnec; —trager, *m.* nosič umrlých; —truhe, *f.* rakew, kwe, *f.*; —uhr, *f.* cerwotoč, e, *m.*, —vogel *m.* kopřiwník, *m.*

Tödter, *m.* wrazditel, e, wrah, a, *m.*

Todt-schlag, *m.* wražda, y, *f.* zabití, *n.*; —schlagen, *v. a.* zabiti, zabíjeti, usmrtiti; —schläger, *m.* zabijec, jce, wrah, wražedlník, a, *m.*; —schlägerin, *f.* wražedlnice, e, *f*

Tofstein, (Tof), *m.* opuka, y, *f.*; —artig, *adj.* opukowatý.

Toilette, *f.* přístroj.

Toleranz, *f.* tolerancí, *f.*

Toll, *adj.* ztřeštěný, zšílený; 2.) wzteklý; über Jemand — sein, míti wztek na někoho; das ist zu —, to je až přes příliš; —apfel, *m.* psinky, *pl.*; —beere, Tollkirsche, *f.* rulík, u, *m.*; —haus, *n.* bláznice, e, *f.*, —heit, *f.* nesmyslnost, ztřeštěnost, wzteklost, i, *f.*; —kopf, *m.* fučík, wzteklík, a, *m.*; —körner, *pl.* kebule; —kraut, *s* Tollbeere.

Toll-kühn, *adj.* odwážliwý, drzy, ztřešteně smělý; —kühnheit, *f.* drzost, odwážliwost, i, *f.*; —wurm, *m.* čerw u psa pod jazykem; —patsch, *m.* bůta, bačkora, y, *f.* ťulpa, y, *f.* u. *m.*

Tölpel, *m.* špalek, lku, *m.*; 2.) ťulpa, y, blb, a, bliwoň, ě, bluma, y, dub, hňup, traup, trdlo, nemehlo; —ei, *f.* hňupstwí. hulwáctwí, *n.*; —haft, *adj.* hňupowský; —jahre, *pl. n.* léta nejapnosti; —n, *v.* hňupem býti.

Tölpisch, *adj.* traupowský, blbý; *adv.* po traupowsku, po hňupowsku.

Tomback, *m.* tompach, u, *m.*

Ton, *m.* zwuk, u, *m.*; in der Sprach- [illegible] wuk, u, *m.*; der gute —, [illegible] způsob, u, *m.*; Thon-, [illegible], *adj.*; —art, *f.* způ-

Tönen, *v. n.* zniti; 2.) hlučeti, zwučeti; —d, *adj.* zwučící, znící.

Ton-kunst, *f.* hudba, y, *f.* hudební umění; —künstler, *m.* hudebník, a, *m.*; —leiter, *f.* zwučné zprawidlo, a, *n.*; —legung, *f.* přízwuku položení; —messung, *f.* přízwuk, umění o přízwuku.

Tönnchen, *n.* tunka, y, *f*

Tonne, *f.* tuna, y, *f.*; Tonnen-, tunní, w tuně, w tunách; —ngehölz, *n.* dužné, dužinowé dříwí.

Ton-sylbe, *f.* přízwučná slabyka; —zeichen, *n.* přízwučné znamení.

Topas, *m.* topáz, u, *m.*

Topf, *m.* hrnec, nce, hrnek, nku, *dem.* hrnéček, čku, *m.*, Topf-, hrncowy, hrnkowý, *adj.*; —brett, *n.* sudes, dnu, *m.*

Topfen, *m.* twaroh, u, *m.*

Töpfer, *m.* hrnčíř, e, *m.*; —in, *f.* hrnčířka, y. *f.*; Töpfer-, hrnčířský; —arbeit, *f.* hrnčířské dílo; —geschirr, *n.* hrnčířské nádobí; —handwerk, *n.* hrnčířstwí, *n.*; —junge, *m.* hrnčířík, a, *m.*; —n, *adj.* hliněný, hrnčířský; —ofen, *m.* hrnčířská pec; —scheibe, *f.* hrnčírský kruh; —werkstatt, *f.* hrnčírna, y, *f.*; —zeug, *n* hrnčířské nářadí.

Topf-käse, *m.* naložený sejr; —markt, *m.* trh na hrnce.

Topp, *m.* wrchol, u, *m.*

Torf, *f.* rašelina, slatina, y, *f.*; —asche, *f.* rašelinný popel; —boden, *m.* slatinná půda; —erde, *f.* s. Torf; —grund, *m.* rašeliniště, ě, *n.*; —pflanze, *f.* rašelinná rostlina.

Torkel, *f.* čeřen.

Torkeln, *v.* wráworati.

Tormentill, *f.* (ein Kraut), nátržník, u, *m.*

Tornister, *m.* tobolka. y, *f.*

Torte, *f.* dort, u, tykanec, nce, *dem.* dortík, dortíček, tykaneček, *m.*; Torten-, dortowý.

Torten-bäcker, *m.* dortář, e, *m.*

Tortur, *f.* muka, *pl.* mučidlo, a, *n.*

Tosen, *v.* dusati, šramotiti

adj. úplný, celý.
mme, f. suma celosti.
er, n. turnaj, e,
s. chůze, e, f.; 2.) ber Pferde, u, m.
t, m. drabant, a, m.; stráž ní.
i, v. n. klusati; 2.) nádherně vykračovati, počínati; —et, m. s, a, m.
pl. mláto, a, n.; —grube, f. já- i mláto.
f. kroj, e, m.,
n, v. n. obmejšleti; 2.) usilo- snažiti se, wynasnažowati se, ti, hledati; nach etwas —, tau- lychtěti po něčem; Jemand nach leben —, wyhledáwati bezživo- oho.
g, adj. březí; von Stutten, hře- von Kühen, stelný; von Scha- kotný; von Schweinen, sprasný; ren, oteliti se, ohřebiti se; — . březost, i, f.
nent, n. plat, u, m.; 2.) hosti- , f.
, m. pojednání, n.; 2.) smlau- , f.; 3.) jednání, n.
en, v. zacházeti; 2.) častowati, ; 3.) jednati o něco; 4.) hodo- kwasiti.
nosný, nosecí, adj.
ltar, m. nosecí oltář; —bar, noseci, nosný, úrodný, plodný, ; —e, f. nosidla, pl. n.
adj. liný, leniwý, nejapný, ne- ý.
ahre, f. nosidla, pl. n.; —balken, ám, u, m. břewno a, n.
hand, n. mečík, u, m.; —baum, ochor, u, m.; —büchſe, f. buk, u, —himmel, m. nebesa, pl. n.; — e, f. nosný pupenec; —korb, m. , e, f.; —lohn, m. plat od no-

n, v. a. u n. nésti, nositi; eine ende Kuh, březí kráwa; den Sieg n — witězstwí obdržeti; Ehre n — cti dojiti; Leid — žalost miti; daran keine Gefallen —, w nemiti zalíbení.
Tragen, subst. n. nesení, nošení.
Träger, m. nosič, e, m.; —in, f. nosič- ka, y, f.; 2.) trám, u, m. břewno, a, n.
Trage-reff, n. krosna, krošna, y, f.; — ring, —rinker, m. nálišní oko; —ſeil, n. popruh, u, m.
Trägheit, f. lenost, leniwost, i, f.
Trägiſch, adj. truchlivý, smutný.
Tragödie, f. smutnohra, y, f.
Tragſeſſel, m. nosecí, nošní lůžko.
Train, m. wlak, u, m.
Traiteur, m. strawowatel, e, m.
Trakeln, v. rejhowati.
Trakt, m oddil, u, m.; —ament, n. hostina, y, f.
Tram, m. trám, u, m. břewno, a, n.
Trámel, m. drauh, u, dim. drauček, žku, m.
Traminer, m, wlaský běl.
Trampe, f. tlauk, u, m.
Trampel, m. Trampelthier, n. hňáp, a, m. hňápa, cápa, y, f.
Trampeln, v. n. hňápati, cápati, cupati, dupati, křápati; —, n. cupání, dupání, tlapání, n.
Trampeltonne, f. káď, i, f.
Trampen, trampſen, v. cupati, dupati.
Trändeln, v. titěrkowati, landati se.
Trank, m. nápoj, e, m.
Tränke, f. napajedlo, a, m.; zur — führen, wésti napájet.
Tränken, v. a. napojiti, napájeti; 2.) kojiti; 3.) dáti, dáwati píti; 4.) wlažiti, zawlazowati, nawlažowati; 5.) napauštěti.
Trank-opfer, n. obět mokrá; —rinne, f. napajecí žlab, koryto; —ſteuer, f. berně, ého, nápojní, piwní, iho, n.; —ſteueramt, n. berna nápojní; —ſteuerbeamter, m. popiwní, iho, m.
Tranſfer-iren, v. přesaditi; —irung, f. přesazení, n.
Tranſport, m. dowážka, y, f.
Trapp, interj. cup; 2.) —, m. stopka, y, f.
Trappe, f. šlápota, y, f; 2.) — drof.

Trappeln, *v.* drnkati.

Trappen, *v.* cupati, dupati; —, *s.* cupání, tlapání, *n.*

Trappgans, *f.* drof, a, *m.*

Trassant, *m.* wydáwce směnky.

Trassat, *m.* směnkau poukázaný.

Traffiren, *v*, wydati směnku.

Tratte, směnka jinému swědčící.

Trau, *f.* oddawky, *pl. f.*; Trau-, oddawací, *adj.*; —ring, *m.* swadebný prsten.

Traube, *f.* hrozen, *dem.* hrozníček, čku, *m.*; Trauben-, hroznowý, *adj.*

Trauben-beere, *f.* winná jahoda; —blut, *n.* krew hroznů; —bohrer, *m.* kolowrátek, tku, *m.*; —holder, *m.* horní bez; —hülse, *f.* slupka hroznowá; —kraft, *f.* hrozníček, čku, *m.*; —lese, *f.* zbirání hroznů; —leser, *m.* zbirač hroznů; —saft, *m.* hroznowá šťáwa, wino; —stock, *m.* keř hroznowý; —weizen, *m.* křibice, e, *f.*

Traubig, *adj.* hroznatý

Traublich, *adj.* hroznowatý.

Trauen, *v. a.* oddati, oddáwati; *v. r.* sich — lassen, dáti se oddati; 2.) *v n.* wěřiti, *n. a. pr.* někomu; 3.) daufati, *n. p.* w Boha; sich —, traufati si.

Trauer, *f.* smutek, zarmutek, tku, trud, u, *m.*; Trauer-, smutkowý, smuteční, smutečný, *adj.*: 2.) žalostný; 3.) truchliwý; 4.) pohřební; —binde, *f.* smutkowá, smuteční opáska; —flor, *m.* flor, pawučník, u, *m.*; —gedicht, *n.* žalostná báseň: —gelaut, *n.* hrana, *pl. n.*; —gerüste, *n.* smutečné lešení; —gesang, *m.* žalostný zpěw; —geschichte, *f.* smutný, truchliwý příběh; —habit, *m.* smutkowé, smutečné raucho; —gewand, *n.* smutečník, u, *m.*

Trauer-hut, *m.* smutečný klobauk; —jahr, *n.* rok zarmutku, žalostný rok; —kappe, *f.* smutečná kukle; —kleid, *n.* smutek, smuteční odew; —kutsche, —tečný wůz; —lied, *n.* smutná, —rá pisen; —manschetten, *pl.* —né tacle; —musik, *f.* žalo—tná hudba.

Trauern, *v.* smutiti se, truchliti; sich —, rozžalostiti se; —rede, *f.* řeč žalostná; —schleier, *f.* —flor; —spiel *n.* smutnohra, y, *f.*; —swielbichter, *m* básnir tragický, básnik smutnoher. —tuch, *n.* černé, smutečné sukno; —voll, *adj.* plu smutku, žalosti; —zeit *f.* čas smutku.

Traufe, *f.* okap, kapěj.

Träufeln, *v.* kapati, kanauti; 2.) rositi, rosu dáti.

Träufelnd, *adj.* kapaličný.

Traum, *m.* sen, *gen.* snu, *m.*; Traum-, snowý, senní, *adj.*; —bild, *n.* snowý ukaz, widění we snách; —buch, *n.* snář, e, *m.*; —deuter, *m.* snář, e. snowěštec, tce, *m.*; —deuterin, *f.* snářka, y, *f.*; —deuterei, *f.* snářstwi, wykládání snů.

Träum-en, *v.* zdáti se, sniti se, sen miti; —er, *m.* snář, e, *m.*; —erin, *f.* snářka, y, *f.*; —erei, *f.* snářstwi, *n.* —erisch, *adj.* jako we snách.

Traum-gesicht, *n.* widění, ukaz we snách; —gott, *m.* bůh snů.

Traun, *part. adv.* wězto, wěru, ba wěru.

Traurede, *f.* řeč při oddawkách.

Traurig, *adj.* smutný, truchliwý; —keit, *f.* smutnost, truchliwost, i, *f.*

Trau-ring, *m.* swádebni prsten; —schein, *m.* swadebni list

Träuschen, *v.* pliskati.

Träuschling, *m.* auhelka, y, *f.*

Trau, *adj.* roztomilý, wěrný.

Trauung, *f.* oddawký, *pl. f.* snatek, tku, *m.* snaubeni, *n.*; —s, oddawací, snaubni, *adj.*

Trecken, *v.* táhnauti, tahati.

Treff, *m.* dryksa, buchta, y, *f.*

Treffen, *v. a.* und *n.* trefiti, uderiti. 2.) tknauti se, dotknauti se; 3.) zastihnauti, napadnauti; 4.) die Rache trifft mich, řád jest na mně; 5.) potkati; 6) uhoditi; 7.) dowesti; 8.) einen Vergleich —, smlauwu učiniti: Anstalten zu etwas —, připrawy k něčemu dělati; es trifft sich oft, často se stane, udá, nachází, přihodí,

. den Sinn einer Sache —, smysl
ıauti.
. n. půtka, bitwa, y, f. potýká-
; 2.) řád, u, m. řada, y, f. šik,

m. trefa, wýhra, y, f.; trefník,

j, adj. wýborný, znamenitý; —
. wýbornost, i, f.
hnací, honicí, wyhaněcí, poha-

bett, n. pařiště, n.; —brief, m.
owací list; —bühne, f. náhon,
; — faß, n. náhonec, nce, m.; —
n. wyhoniště, n.; —holz, n. ná-
ní dříwí; 2.) walec; —jagen,
háňka, y, f. hlawní honba; —
pl. honci, pl. m.
, v a. u. n. müßig herum —, po-
ati se, plahočiti se; 2.) hnáti se,
; 3.) auseinander —, rozehnati,
ašiti; 5.) Silber —, přeháněti
ro; 6.) aus dem Hause —, wypu-
: domu; fig. in die Enge —, do
otu wehnati; zu Paaren —, ro-
aziti; an die Arbeit —, poháně-
práci; die Noth treibt ihn da-
auze jej k tomu dohání: eine
e betreiben, na něco hnáti, tla-
naléhati; 7.) páchati, dopauště-
; 8.) tropiti, ploditi; 9.) ein
werk —, prowozowati řemeslo;
er treibt es zu arg, příliš sobě
ıá; wie mans treibt, so geht es,
ý swého štěstí strůjce; in Zu-
ıensetzungen: treibe-, hnáci.
:s, n. ženauci se, hrnauci se led.
r, m. honec, nce, m. [m.
stachel, m. bodec, dce, osten, u,
zeug, n. rukáwník, u, m.
aus, n. wyhoniště, ě, n.
ing, m. pastorek, rku, m.; 2.)
naná wčela.
nittel, n. prostředek wyhánějící.
velle, f. pastorek, rku, m.
:, f. chrpa, y, modrák.
bar, adj. rozlučitelný; —keit, f.
ıčitelnost, i, f.
en, v. a. děliti, rozděliti, oddě-
liti; 2.) rozraziti; 3.) párati; von
einander, rozpárati; fig. odlaučiti,
rozlaučit. ein Bündniß —, rušiti
smlauwu; Eheleute —, rozwesti man-
žele; sich von Jemand —, odděliti se
od někoho; —ung, f. rozdělení, od-
dělení, rozražení, parání, odlaučení,
rušení, rozwedení, rozdwojení, n.
Trense, f. stihlo, a, n
Trensen, a. zaříjeti.
Treppe, f. schody, pl. dim. schůdek,
dku, m.
Treschak, n. strašák, a, m.
Tresekammer, f. pokladnice, e, f.
Tresor, n. suden dnu, m.
Trespe, f. stoklasa, y, f.
Trespensieb, n. stoklaska, y, f.
Tresse, f. prým, u, obkladek, dku, m.
Tressen-hut, m. klobauk premowaný
—kleid n. premowaný kabát.
Trester, pl. mláto, matoliny.
Tresterwein, m. patésky, pl. m.
Treten, v. a šlapati, šlápnauti; 2.)
n. staupiti, kročiti, kráčeti; bei Sei-
te—, odstaupiti; herein —, wstau-
piti; zusammen —, dohromady stau-
piti; alles niedertreten, pošlápati, fig.
das Pflaster —, po ulicích se potlau-
kati.
Treter, m. šlapač, e, m.; —in, f. sla-
pačka, y, f.
Tret-rad, n. šlapací kolo, samotižné
kolo; —stock, n. káď.
Treu, adj. wěrný; —bruch, m. zruše-
ní wěrnosti; -brüchig, adj. wěro-
rušný, zpronewěřilý, newěrný; —e,
f. wěrnost, i, f.; bei meiner Treu!
wěru! na mau prawdu! —ergeben, adj.
wěrně oddaný.
Treuge, adj. osáklý, oschlý.
Treu-herzig, adj. upřímný, čistosrdečný;
—herzigkeit, f. upřímnost, čistosr-
dečnost, i, f.; —lich, adv. wěrně, u-
přímně; —los, adj. newěrný, zpro-
newěřilý; —losigkeit, f. zpronewěři-
lost, newěrnost, i, f.
Treusche, s. Aalraupe.
Triangel, m. tříhraník, u, m.
Tribuliren, v. mořiti, trápiti, saužiti.

Tribunal, *n.* saudní stolice.
Tribut, *m.* daň, ě, *f.*
Trichter, *m.* nálewka, y, *f* trychtýř, e, *m.*; *dim.* nalewačka, trychtýřek.
Trieb, *m.* bes Baumes, wejhon, prut, u, *m.*; des Viehes, wejhon; bei den Jägern, léč; der Ochsen, Schafe, stádo, a, *n.*; des Gewehrs, donášení; aus eigenem Triebe, (Antriebe), z wlastního wnuknutí.
Triebartig, *adj.* z pudu.
Triebe, *f.* wejhon, výhon, u, *m.*
Triebel, *m.* tryblík, u, *m.*; am Spulrade, klika, y, *f.*
Trieb-feder, *f.* pružina; 2.) pohnutka, podudka, y, *f*; —rad, *n.* pohybowací kolo; —sand, *m.* sypký písek; —stange, *f.* wřeteno, a, *n.*; —stock, *m.* srážka, y, *f.*; —werk, *n.* stroj jdaucí.
Trief-auge, *n.* kyšici, bolawé, krhawé oko; —äugig, *vdj.* tokooký, krhawý.
Triefen, *v. n.* kapati, kanauti; 2.) krhati; 3.) sliwati.
Triefnase, *f.* kapawý nos.
Trieg-en, *v. a.* klamati, oklamati, ošidíti; 2.) mýliti, sáliti; —erei, *f.* klam, u, *m.* šálení, *n.*; —erisch, *adj.* klamawý, podwodný, swodný; —lich, *adj.* klamawý, oklamatelný, mylný; —lichkeit, *f.* klamawost, mylnost, i, *f.*
Trize, *f.* kládka, y, *f.*
Trift, *f.* der Weg, průhon, u, *m.*; 2.) der Ort der Weide, pastwiště, ě, *n.*; —gelb, *n* wyhonné, ého, *n.*; —ig, *adj.* důkladný; —igkeit, *f.* důkladnost, i, *f.*; —schäfer, *m.* obecní pastýř, pastucha, y, *m.*
Trilich, *m.* třílich, u, *m.*
Triller, *n.* trýl, e, *dem.* trylek, lku, *m.*; einen — schlagen, trýl dělati; —n, *v.* trylowati, trýle dělati.
Trilling, *m.* wřeteno, a, *n.*
Trink-, pici, pitelný, pitní, *adj. transp.* —bar, *adj.* pilý; 2.) k pití; —barkeit, *f.* pilost, pitedlnost, i, *f.*; —en, : in der Kinderſprache, bumGelagen, žunkati; trinken pflegen, piwati; 2.) das Vieh — lassen; napojiti, napájeti dobytek.
Trink-en, *n.* pití, *n.*; —entwerth, *adj.* pití hodný; —er, *m.* pitec, tce, pitel, e; 2.) piják, piták, a, *m.*; —erei, *f.* pití, *n.*; —erin, *f.* pijka, pijačka, y, *f.*; —geld, *n.* spropitné, ého, *n.*
Trink-glas, *n.* pící sklenice; —haus, *n.* krčma, y, *f.*; —lied, *n.* píseň při pití; —schale, *f.* šalek k pití, pící šálek; —stube, *f.* piterna, y, *f.*
Trio, *n.* trio.
Tripel, *m.* trupel, ple, *m.*
Triplik, *f.* triplika, y, *f.*
Trippeln, *v. n.* precati se, zdrobna kráčeti.
Tripper, *m.* výkalotek, u, *m.*
Tritt, *m.* krok, u, kročej, e, *m.*; des Menschen, šlepeje, e, *f.*; des Viehes, stopa, y, *f.*; worauf man tritt, stupadlo, stupátko, a, *n.*; Tritt-, šlapací; —eisen, *n.* železa, *n. pl.*
Triumph, *m.* oslawa, y, *f.* triumf, u, *m.*; —iren, *v.* plesati, jasati; wítězství slawiti.
Trivial-schule, *f.* obecní škola.
Trocken, *adj.* suchý; 2.) wyprahlý; —werden, oschnauti, uschnauti, wyprahnauti; 3.) *fig.* jalowý; —er Wechsel, mimořadní směnka; —heit, *f.* suchost, i, suchota, y, *f.*; 3.) *fig.* wyprahlost, i, *f.*; —platz, *m.* sušidlo, a, místo k sušení, *n.*
Trocken, *v. a. u. n.* schnauti, wyschnauti; 2.) sušiti, wysušiti, sušiwati; —en, *n.* —ung, *f.* schnutí, osychání, sušení, sušiwání, *n.*
Tröbel, *m.* třísně, třápy.
Tröbel, *m.* kotec, *pl.* 2.) harabardi, harampáti, *n.*; Tröbel-, wetešní, tarmareční, *adj.*
Tröbler, *m.* laudač, e; 2.) tarmarečník, wetešník, a, *m.*; —in, *f.* laudačka, y, tarmarečnice, wetešnice, e, *f.*
Tröbelei, *f.* laudání; wetešnictwí, tarmarečnictwí, *n.*
Tröbel-frau, **Tröblerin**, *f.* wetešnice, e, *f.*; —haft, *adj.* laudawý, piplawý; —mann, *m.* wetešní trh; —n, *v.* lau-

piplati se; 2.) tarmarčiti,
iti; —waare, f. haraburdí,
tí, n. weteš, e, f; —weib, n.
e, e, f.
Backtrog, stirka, y; Wasch-
cky, pl.; Stampftrog, stau-
; Fisch-, Vieh-, Wassertrog,
a, n. žlab, u, m.; dim. stír-
ecičky, korytko; —scharre,
, y, f. struhadlo, a, n.
lochna, skapa, y, f.
. hašteřiti se, křičeti; kotá-
;áleti; táhnauti, klíditi se.
, m. pyskáč, e, pyskatý,

f. buben, bnu, m.; Kaffee-
l, pražidlo, a, n.; kleine Trom-
binek, nku, m.; Trommel-,
ý, bubenní. adj.; —fell, n.
a, bubenní kůže; —häutchen
lřice bubinkowá; —klöpfel, n.
od bubnu; —n, v. bubnowa-
Tauben, bublati; —reif, m.
: bubnu; —schlag, m. udeře-
uben, zabubnowání; bubno-
.; —schlägel, m. palička na
—schläger, m. bubeník, a, m.;
f. nadýmání žiwota; —taube,
áč, e, m
r, m. bubeník, a, m.
e, f. trauba, y, f.; Trompeten-,
traubní, adj.
en, v. n traubiti; einmahl —,
biti; —schall, —ton, m. zwuk
trauby; —stoß, m. zatraube-

ter, m. trubač. e, m.
Tropfen, m. slak, u, m. mrtwi-
f.; 2.) ťuťa, y, cucák, spro-
a, m.; armer —, chuďas, a, m.
kapací, kapawý, adj.
b, n. kapací lázeň.
en, n. kapíčka, krapička, y, f.
n, v. krápěti; nakapati.
, v. n. kapati, nakapati.
, m. kapka, y, krůpěje, e, f.
t, m.; dim. kapička, krůpějič-
, f.; —fall, m. kapěj, e, f. o-
u, m.

Tropfnaß, adj. omoklý, na wezkru
mokry.
Tropfwein, m. kapaličné wino, n.; po-
čepky, pl. m.
Tropfenweise, adv. po kapce, pokap-
kach, po krůpějich.
Trophee, f. witězné znamení.
Troß, m. zawazadla; 2.) záškodní
chasa.
Troß-bube, —junge, m. záškodník, a,
m; —pferd, n. saumar.
Trost, m naděje, e, f.; 2.) potěšení,
utěšení, n.; Trost-, potěšný, adj.
Trost-amt, n. auřad utěšitele, utěši-
telstwí, n.; —bar, adj. těšitelný; —
brief, m. potěšliwé, těšliwé, potěši-
telné psání.
Tröst-en, v. těšiti, potěšiti; —en, n,
těšení, n; —er, m. těšitel, e, m.; —
erin f. těšitelka, y, f.
Trostgrund, m. příčina k potěšení.
Tröstlich, adj. potěšitelný; —keit, f.
potěšitelnost, i, f.
Trostlos, adj. bez potěšení; 2.) (un-
tröstlich), neukojitelný, neutěšitelný;
—igkeit, f. bezpotěšení, n. bezpotě-
šenost, i, f.; —quelle, pramen potě-
šení, utěchy; —reich, adj. potěšitel-
ný, utěchohojný.
Tröstung, f. těšení, potěšení, n.
Trost-voll, adj. potěšitelný; —wort, n.
potěšitelné, potěšliwé slowo.
Trott, m. klus, u, m.; —baum, m. li-
snice, e, f.
Trotte, f. čeřen, lis, u, m.
Trotten, v. a. šlapati, presowati; 2.)
drmoliti se.
Trott-knecht, m. šlapač, e, m.; —spin-
del, f. presowací wřeteno.
Troß, m. zpurnost, zpupnost, i, f.; na-
wzdory, pl.; —dem, bez toho, na wzdo-
ry tomu, jako; zum —, na příkoř,
na wzdor; —en, v. chlubiti se, wy-
pínati se; 2.) spauštěti se, spoléha-
ti; 3.) spěčowati se, opříti se; 4.)
wzdorowati, trucowati; —en, n. wzdo-
rowání, opomítání, n,
Troß-ig, adj. wzdorný; 2.) zamrače-
ný, zamračilý; —igkeit, f. wzdor-

nost, wzdorowitost, *f.*; —kopf, *m.* zpurník, a, *m.*; 2,) zamračenec, nce, *m.*

Trübe, *adj.* kalny; tm —n fischen, lowiti w hustém; — werden, kaliti se, zakaliti se; — machen, kaliti, zakaliti; 2.) pošmaurný, zakabonělý; *fig.* zamračený, newrlý, newhodný.

Trüben, *v. a.* kaliti, zakaliti; 2.) kormautiti.

Trüb-sal, *n.* neřest, strast, i, lopota, psota, y, *f.* swízel, e, *m.* u. *f.*; —selig, *adj.* neřestný, strastný, lopotný; *fig.* zarmaucený, zkormaucený; —seligkeit, *f.* strastnost, lopotnost; *fig.* zkormaucenost, i, *f.*

Trübsinn, *m.* zkormaucení mysli; —ig, *adj.* zkormaucený, zasteskly; —igkeit, *f.* zkormaucenost, i, *f*

Truchseß, *m.* podstolí, ího, *m.*

Trudel, *m.* haraburdí, *n.*

Trüffel, *f.* lanýž, e, hliwa, y, *f.*; —hund, *m.* pes na lanýže; —jagd, *f.* hledání lanýžů.

Trug, *m.* klam, podwod, u, *m.*; Trug-, klamný, podwodný; —bild, *n.* mámidlo, a, *n.*; —gestalt, *f.* s. —bild; —schluß, *m.* mylný, omylný záwěrek.

Trügen, *v.* podwesti, podwáděti, swésti, klamati, šiditi, omýliti; —d, klamawý, mýlný.

Trügerisch, *adj.* klamawý, mámiwý.

Trüglich, *adj.* podwodný, swodný, omylný.

Truhe, *f.* truhla, y; kleine —, truhlice, e; *dim.* truhlička, y, *f.*

Trumm, *n. pl.* Trümmer, b. Weber, třišně, třápy; e. Burg, etc. zříceniny; 3.) der Gefäße, střepiny; 4.) v. Holzwerk, zlomky; 5.) e. gescheiterten Schiffes, rozbitiny; in Trümmer, na kusy, na cancory, na caparty.

Trumpf, *m.* trumf, kozír, u, *m.*; —en, *v. a.* beim Zimmermann, kusatiti; 2.) trumfem biti, zabiti; *fig.* řízkati, [illegible]íwati někomu.

[illegible]k, *m.* pití; 2.) opilstwí, *n.*; an einen —, jedním dauškem; 3.) nápoj, e, *m.*

Trunkelbeere, *f.* klikwa, žerowina, y, *f*

Trunken, *adj.* opilý, napilý, napitý. — werden, opiti se; öfter — werden opíjeti se; — machen, opiti, opíjeti, podnapiti; —, *fig.* opojený.

Trunkenbold, *m.* opilec, lce, ochlasta, y, *m.*

Trunkenheit, *f.* oplistwí, ožralstwí; *fig.* opojení, *n.*

Trupp, *m.* u. *f.* spolek, lku, *m.* hromada, y, *f.*; 2.) hejno, stado, a, *n.*

Truppe, *f.* společnost herecká; Truppen, *pl.* wojsko, a, *n.*

Truppenweise, *adv.* po haufích, hromadně.

Trusche, Trüsche, Trutte, *f.* mík, mník, u, meň, ě, *m.*

Trut-hahn, *m.* indyán, ťopan, ťopák, a, *m.*; —henne, *f.* krůta, ťopka, morka, y, *f.*

Tuberkulose, *f.* tuberkule, e, *f.*

Tubus, *m.* průhledlo, a, *n.*

Tuch, *n.* sukno, a, *n.* 2.) šátek, tku, *m.*; *dem.* sukýnko, a, *n.*; šáteček, čku, *m.*; Tuch-, saukenní, saukenný, *adj.*; —artig, *adj.* suknowatý.

Tüchern, *adj.* saukenný.

Tuch-fabrik, *f.* dílna na sukno, suknowá towárna; —färber, *m.* barwíř sukna, suknowý barwíř; —haden, *m.* háčky, *pl.*; —halle, *f.* saukenický krám; —handel, *m* obchod se suknem, *m.* saukenictwí, *n.*

Tuch-händler, *m.* saukeník, a, suknowý kupec, *m.*; —knappe, *m.* saukenický towaryš; —laden, *m.* saukenický krám; —lappen, *m.* onuce, e, *f.*

Tuchmacher, *m.* saukeník, a, *m.*; —handwerk, *n.* saukenictwí, *n.*

Tuch-nadel, *f.* jehla, y, *f.*; —presse, *f.* pres, u, *m.*; —rahmen, *m.* rám na sukna, suknowý rám; —scheere, *f* postřihačské nůžky; —scheerer, *m.* postřihač, e, *m.*

fTüchtig, *adj.* náležitý, hodný; 2.) zu

způsobný, schopný; —keit, *f.* t, způsobnost, i, *f.*
. lest, *gen.* leti, potutelnost, itelnost, i, *f.*
adj. potutelný, potměšilý, elý.
ter, *m.* potměšil, a, potměšie, pokautník, a, *m.*
m. zem opuková.
f. cnost, i, cnota, y, *f.*;—arm, udý na cnost; —haft, *f.* cnostbeld, *m.* hrdina cnosti; —lehre i o cnosti; —reich, *adj.* přetulipán, u, *m.*; wilde —, planý ; gemeine —, obecný tulipan; Schimpfname), tulipán, a, *m.*; —, tulipánowý, *adj.*; —baum, pník, u, *m.*
m. wrtochy, *pl.* m.; 2.) mach, ſich einen — oder ein Tümn trinken, chytiti macha, neb —ig, *adj.* wrtohlawý; —n, *v.* ; 2.) Pferde —n, koně harcoprohánětí, pospíšiti sobě; ſich —n, rejditi, pachtiti se; — *m.* brojiště, rejdiště, *n.* kroy, *f.*; —ſattel, *m.* mlowčí
r, *m.* e. Art Trauben, burclík, ik, a, *m.*
Tümpfel, *m.* tůně, ě, *f.*
m. rumrejch, u, *m.* bauře, e, arifch, *adj.* baurliwý, nezbedbiliči, běliči, obmítací, *adj.*
f. obmítka, y, *f.*; —en, *v. a.* ti, biliti, obwrci; —er, *m.* běmitač, e, *m.*; —erin, *f.* obmey, *f.*; —binſel, *m.* bělici štět—ſcheibe, *f.* spořidlo, a, *n.*; — obmítka, y, *f.*
m. swizel, e, *m.* u. *f.*
f. omáčka. máčka, y. *f.*; —n. omočiti, máčeti, omáčeti, nan, *f.* putýnka, y, *f.*
n. podzemní průchod.
n. tuk, puntik, u, *m.*; —chen, *n.* puntíček, čku, *m.*; —ig, *adj.* puntikowatý; —n, *v.* puntikowati; —ig, *adj.* puntikowaný.
Tüpfen, *v. a.* łukati, łuknauti, połuknauti.
Tupfen, *v. a.* šlauchati.
Turban, *m.* turban, turbit, u, *m.*
Türk, *m.* Turek, rka, *m.*; zum — machen, poturčiti; — werden, poturčiti se; junger —, turče, ete, *n.*; —ei, *f.* Turky, *pl.* turecká země; —enkopf, *m.* turek, rka, *m.*; —iſch, *adj.* turecký.
Türkis, *m.* turkus, u, *m.* chrpa, y, *f.*
Turnanſtalt, *f.* tělocwičný ústaw.
Turnier, *n.* turnaj, e, *m.* kolba, y, *f.* záwod, u, *m.*; —en, *v.* buráceti; 2.) kláti, koliti, w turnaji zápasiti; — rennen, *n.* kolba, y, *f.* klání, *n.*
Turnipſe, *f.* bílá englická řipa.
Turteltaube, *f.* hrdlice, hrdlička.
Turteln, *v. n.* cukrowati.
Tuſche, *f.* tuš, e, *m.*; 2.) *adv.* wzhůru; — blaſen, wzhůru traubiti; —n, *v.* rejsowati tušem, tušowati; 2.) tutlati.
Tüte, *f.* kornaut, u, *m.*
Twalch, *m.* zabylka, matonoha, y wzteklice, e, *f.*
Twáre, *f.* štir, n, *m.*
Typhus, *m.* hlawnička, y, *f.*
Tyrann, *m.* ukrutník, a, *m.*; —in, *f.* ukrutnice, e, *f.*; —ei, *f.* ukrutnost, i, *f.* ukrutenstwí, *n.*; —iſch, *adj.* ukrutný, krutý.
Tyranniſiren, *v.* nakládati ukrutně; Jemanden —, s někým.

U.

Ubikation, *f.* wýkaz přibytku.
Uibel, *adj.* zlý; *comp.* horší; *adv.* zle, bawon, *comp.* hůře, hůř; er mag wohl oder — wollen, chtěj nechtěj; — ankommen, přijiti na plnau; —aufnehmen, zle wykládati, za zle miti; —

ausſehen, zle wyhlížeti, wypadati; — berüchtigt, zlopowestný; — beſchaffen, zle způsobený; — beſtellt, zle objednaný; — gehen, zle se wésti.

Uibel, *s.* wada, y, *f.*; 2.) zle, ého, *n.*; —geſinnt, *adj.* zlomyslný, zlowolný; —keit, *f.* těžkost, i, mdloba, y, *f.*

Uibel-klang, *m.* zlozwučnost, i, *f.* nezwuk, u, *m.*; —klingend, *adj.* zlozwučný; —launig, *adj.* rozmařilý, rozwrzalý; —laut, *m.* zlohlasnost, i, *f.* nehlas, u, *m.*; —lautend, *adj.* zlohlasný, nehlasný; —ſtand, *m.* zlý staw, neslušnost; —that, *f.* zločinſtwí, zločinſtwo, a, *n.*; —thäter, *m.* zločinec, nce, zlosyn, a, *m.*

Uebelthäter-, zločinský, zlosynský, *adj.*; —in, *f.* zločinkyně, ě, *f.*

Uebeltönend, *adj.* zlozwučný.

Ueben, *v. a.* cwičiti; 2.) prowozowati, *n. p.* řemeslo; 3.) Gewalt —, nasili prowoditi; Rache an Jemand —, pomstiti se na někom.

Uiber, *adv.* na opak, na ruby: — und —, na překot, walem, skrz na skrz; 2.) *pr.* nad, při, pro, za, k, na, wice; —ackern, *v.* přeworati.

Uiber-all, *adv.* wšudy, wšady; der alte Uiberall und Nirgend, wšudybyl a nikam nedošel; —allher, *adv.* odewšad.

Ueberalt, *adj.* přestarý.

Uiber-antworten, *v.* odewzdati, dodati, wydati; —antwortung, *f.* odewzdání, dodání, wydání, *n.*; —arbeiten, *v.* předělati něco; praci se namoci.

Uiber-aus, *adv.* přewelmi, až hrůza, náramně, přílišně, hrozně; —bau, *m.* nadstawení, *n.*; —bauen, *v.* nadstawěti; 2.) přestawěti; prostawěti; —halten, *v.* pozanechati; —bein, *n.* wnawní kost; —bieten, *v.* wice podati, předati se; —binden, *v.* přewazáti; —blättern, *v.* eine Stelle, běžný mlistů přemítáním přehlídnauti; ein Buch, knihu běžně přeběhnauti.

—bleiben, *v.* zbýwati, zbýti, pozůſtati; —bleibſel, *n.* zbytek, ostatek, tku, posledek dku, *m.*; —bleibſel d. Heiligen, pozůſtatky swatých; —blühen, *v.* překwesti; —brud *m.* přepal, u, *m* přepálení, *n.*; —breiten, *v.* přeſtříti, prostříti; —brennen, *v.* přepáliti.

Uiber-bringen, *v.* přenesti, přenášeti, donesti, donášeti; —bringer, *m.* dowatel, e, *m.*

Uiber-bede, *f.* příkrow, u, *m.* příkrywka, y, *f.* příkrywadlo, a, *n.*; —decken, *v.* přeſtříti, příkryti: —denken, *v.* přemysliti, rozjimati, rozwažiti; —dies, *adv.* přes to; —dreſchen, *v.* omlátiti, přemlátiti; —druß, *m.* omrzení, *n.* omrzelost, i, *f.*; —drüſſig, *adj.* mrzutý, omrzelý, promrzely; —dunken, *v.* pohnojiti: 2.) přehnojiti; —eck, —eckes, *adv.* kosmo, napříč.

Uiber-eilen, *v. a.* přeſtihnauti; 2.) uchwátiti, překwapiti; —eilt, překwapený; —eilung, *f.* překwapení, kwapení, *n.*; —ein *adv.* stejně, jednostejně; —einander, *adv.* jedno na druhém, jedno na druhé, na sebe; —einkommen, *v. n.* usnesti se, srownáwati se, shodnauti se; —einkunft, *f.* srownání, *n.* usnešení.

Uibereinſtimmen, *v. a. u. n.* srownáti se, srownáwati se; —d, *adj.* jednosworný, jednomyslný.

Uibereinſtimmung, *f.* jednosworność, jednohlasnost, stejnohlasnost, jednomyslnost, i, *f.*

Uiber-eintreffen, *v. a.* srownáwati se, —eſſen, *v.* přejísti; —fahren, *v. n.* přeplawiti se, přewezti se, přewážeti se, přejeti; —fahrt, *f.* přewoz, u, *n.*

Uiber-fall, *m.* přepad, u, *m.* přepadnauti, *n.*; —fallen, *v.* přepadnauti, zachwátiti, napadnauti; —fallen werden, přepadenu, zachwácenu býti; —feilen, *v.* přepilowati; —fein, *adj.* tenaučký, drobaučký; —fliegen, *v. a. u. n.* přeletěti, přelitnauti; —fließen, *v. n.* přetýkati

fig. oplýwati; —flügeln, *v.* idliti.
, *m.* zbytek, tku, *m.* zbyteč-
jnost, i, *f.*; —flüssig, *adj.* zby-
adv. zbytečně, nazbyt; —flü-
f. zbytečnost, *f.*; —fluthen, *v.*
i; —fracht, *f.* přeloženi, *n.*;
n, *v. a.* přeložiti, překládati;
, *v.* zamrznauti.
e, *f.* příwoz, u, *m.*; —führen,
wezti, přewážeti; *fig.* pře-
eswědčiti; —führer, *m.* při-
a, *m.*; —fuhrgeld, *n.* příwo-
, *n.*; —führung, *f.* přewede-
ezeni, přeswědčeni, *n.*; —
. *a.* přeplniti; —füllung, *f.*
ní, *n.*; —füttern, *v. a.* překr-
fütterung, *f.* překrmeni, *n.*
, *f.* odewzdání, wzdání, *n.*;
, *v.* překynauti; —gang, *m.*
ka, y, *f.* přejití, *n.*; 2.) pře-
y, *f.*; —gangbar, —gänglich,
chodný; —gattern, *v.* zamří-
gauckeln, *v.* omámiti; —geben,
lodati, odwesti, odewzdati;
ben, kuckati se, skantorem
, wrhnauti se, dawiti se; —
. odewzdatel, odewzdawatel,
—gebung, *f.* s. —gabe.
en, *v.* přetýkati, přeliwati se,
ti; pocházeti; 2.) přejiti; 3.)
piti; 4.) poddati se, wydati;
inauti; 6.) promeškati; mit
weigen —gehen, opominauti;
m. obchůdce, e, *m.*; —ge-
. přejití, opominutí, *n.*; —ge-
wýwažek, přewažek, žku;
přewah, zwah, u, *m.*
ßen, *v. a.* politi, přeliti, pře-
—gießer, *m.* polewač, e, *m.*;
n, *v. a.* přemřežowati; —gol-
a. pozlatiti; —griff, *m.* pře-
, *m.*; —groß, *adj.* přeweliký,
nský; —gürten, *v.* přepásati;
m. politi, přeliti, *n.*; —gut,
edobrý; —gypsen, *v. a.* posá-
posádrowati; —halten, *v.* pře-
—hand, *adv.* nehmen, rozmo-
rozmáhati se, zmoci se, zma-
nati se; —hang, *m.* des Baumes, přewěšowání se stromu; 2.) am Hause, pawlač; 3.) opona, y, *f.* přístřeší, *n.*; —hangen, *v. n.* přewišowati.

Uiber-hängen, *v. a.* zawěsiti přes něco, přewěsiti; —harschen, *v.* okorati, strupatěti, stříšiti se; —häufen, *v. a.* přemnožiti, přeplniti, obsipati, zanesti, zanášeti, zawaliti; —häuft, *adj.* přemožený, přeplněný.

Uiber-haupt, *adj.* wesměs, úhrnkem, —heben, *v. a.* pozdwihowati, wypinati, wynášeti; der Arbeit —heben, práce zbawiti, sprostiti; sich —heben, namoci se, porauchati se; —heitzen, *v.* přetopiti; —helfen, *v.* pomoci přes; einem —heben, nadržowati, napomáhati někomu.

Uiber-hobeln, *v.* přehoblowati, přehladiti; —hoch, *adj.* přewysoký; —holen, *v.* přesdtihnauti; —holung, *f.* předstížení, *n.*; —hören, *v. a.* verhören, přeslechnauti; Jemanden —hören, wyslechnauti, wyslíchati; —hüpfen, *v. a.* přeskočiti; —hüthen, *v.* přepásti, přehnati; —jagen, *v. a.* přehnati, uhnati; —fahrt, *adj.* přestaralý.

Uiber-irdisch, *adj.* nadzemní, nebeský; —kaufen, *v.* překaupiti; —kehr, *f.* auhrabky, *pl.*; —kehren, *v.* přemesti; —kippen, *v. n.* klopiti se, přewážiti se; 2.) *v. a.* přewážiti; —kleiben, *v. a.* přelepiti, polepiti; —kleid, *n.* swrchní šat; —kleiden, *v. a.* přewléci, přewlikauti, přewlíkati.

Uiber-kleistern, *v. a.* oblepiti, přelepiti; —klug, *adj.* přemudřelý, příliš chytrý; —klügeln, *v. a.* přechytřiti; —kochen, *v.* kypěti, wykypěti, přewařiti; —kommen, *v. a.* přejíti, shodnauti se, porownati se, dostati, dosáhnauti; —kunft, *f.* přijiti, příchod, u, *m.*

Uiber-laden, *v.* přeložiti, překládati; *fig.* přeplniti, přecpati, protižiti, zawaliti; —ladung, *f.* přeložení, přeplnění, obtížení, *n.*; —land, přespolní, *adj.*; —lang, *adj.* předlar
langen, *v.* dosáhnauti *fig.*

podati; —laß, *m.* zůsatek, tku, *m.* —lassen, *v.* nechati, pozůstawiti, pustiti přes, přepustiti, popustiti, oddati se, wydati se, odewzdati, poručiti; —lassung, *f.* pozůstawení, popuštení, přepuštění, *n.*

Uiber-last, *f.* přetížení, *n.*; —lasten, *v.* přetížiti; —lästig, *adj.* přetížný, obtížný; —lästigen, *v.* obtěžowati; —lästigkeit, *f.* obtížnost, i, *f.*; —laufen, *v.* přetýkati, přelíwati se, kypěti, zdwihati se; politi, pojiti, pocházeti, přeběhnauti, zaběhnauti; *fig.* nabíhati, napadati; —laufen, *n.* přeběhnuti, utečení, nabíhání.

Uiber-läufer, *m.* poběhlec, lce, přeběhlce, lce, *m.*; —lauschen, *v.* přeslechnauti; —laut, *adv.* welmi na hlas, hlasitě; —leben, *v. a.* přežiti, přečkati; —legebaum, *m.* skřipec, pce, *m.*; —legen, *v. a.* přeložiti, položiti, překládati, rozwážiti, rozwažowati.

Uiber-legen, *adj.* an Macht, mocnější; an Stärke, silnější; an Tapferkeit udatněší; —legen sein, přewyšowati, předčiti někoho, býti nad někoho w něčem; —legenheit, *f.* překonawost, i, *f.*; —legsam, *adj.* rozwážliwý, powážliwý; —legsamkeit, *f.* rozwážliwost, i, *f.*; —legt, *adj.* rozwážený, rozwážný; —legung, *f.* přeložení, rozwážení, rozmyšlení, *n.*; —legungskraft, *f.* rozmyslost, i, *f.*; —lesen, *v.* přečísti; oft, přečítati.

Uiber-liefern, *v.* odewzdati, odwesti, dodati, wydati; —lieferung, *f.* odewzdání, odwedení, dodání, wydání, *n.*; —mündliche, —lieferung, ústní podání; —lieferungslehre, *f.* poslaupné učení, podání, *n.*; —liegen, *v.* přeležeti; —listen, *v. a.* přelstiti; —listung, *f.* přelštění, *n.*; —loben, *v.* přechwaliti; —machen, *v.* předělati; 2.) odeslati.

Uiber-macht, *f.* přemoc, i, wyšší moc; —mächtig, *adj.* přemocný; —mahlung, *f.* předělání, přeonačení, o-[illegible]lání, *n.*; —malen, *v. a.* přemalowati; 2.) auf der Mühle, přemlíti; —mannen, *v. a.* přemoci, přemáhati, podmaniti; —mannung, *f.* přemožení, podmanění, *n.*

Uibermaß, *n.* přeměření, *n.*; *fig.* nesmírnost, přílišnost, i, *f.*; —maßen nad míru; —mäßig, *adj.* přílišný, nesmírný, nestřídmý; —mauern, *v.* přezditi; —meistern, *v. a.* přemistřiti, přemistrowati; —menschlich, *adj.* nelidský, přehrozný, přenesmírný; —messen, *v.* změřiti, přeměřiti; —mögen, *v.* přemoci, přetáhati.

Uiber-morgen, *adv.* pozejtří; —morgig, *adj.* pozejtřejší; der übermorgige Tag, pozejtřek, řku, *m.*; —muth, *m.* zpupnost, přílišná pýcha, wysokomyslnost, prostopášnost, i, *f.*; —müthig, *adj.* zpupný, wysokomyslný, prostopášný; —nachten, *v. n.* noclehowati, přenocowati; der Uibernachtete, noclehář, e, *m.*; die Uibernachtete noclehářka, y, *f.*; —nächtig, *adj.* přenoční, přesnočný; —nachtung, *f.* přenocowání, *n.*; —nähen, *v. a.* přesiti.

Uiber-nahme, *f.* přijem, jmu, *m.* přewzetí, přejmutí, přijmutí, přijmání, *n.*; —natürlich, *adj.* nadpřirozený; —nehmen, *v. a.* přejmauti, přijíti, přijímati; přewzíti, na sebe wzíti; sich — nehmen, přebrati se; přetahowati; —nehmer, *m.* přejímač, přijímatel, e, *m.*; —nehmung, *f.* přebrání, zmožení, *n.*; —nommen, *adj.* přewzatý; —ordnen, *v.* nadříditi; —pfeffern, *v.* přepepřiti.

Ueber-pflügen, *v.* přeworati; —prägen, *v. a.* přebiti, přebíjeti; —purzeln, *v.* překotiti se, zwrátiti se; —ragen, *v.* přewýšowati; —raschen, *v. a.* přepadnauti, překwapiti, zachwátiti, postihnauti; —raschend, *adj.* překwapliwý; —raschung, *f.* překwapení, přechwácení, *n.*; —raspeln, *v.* přerašplowati; —rechen, *v.* přehrábnauti, přehrabati.

Ueber-rechnen, *v.* přepočísti, přepočítati; —rechnung, *f.* přepočítání, přepočtení, *n.*; —reden, *v. a.* mlauwiti,

iti, nawesti; —redend, *adj.* ný; —rebung, *f.* namluwení, eni, *n.*; —reichen, *v.* stačiti, odawati; —reichung, *f.* do- sáhnutí, *n.*

adj. přezralý; —reife, *f.* st, i, *f.*; —reiten, *v. a.* pře- ti, zchwátiti; —reiter *m.* , ého, *m.*; —rennen, *v.* běže přeběhnauti, předběhnauti; . ostatek, zbytek, tku, *m.*; *v.* přeteci, přetýkati.

m. swrchní kabát; —rück, e, *m.*; —rücks, *adv.* znak, ; —rumpeln, *v. a.* klopotem auti, přechwáliti; —rumpe- přepadnuti, přechwáceni, *n.* n, *v.* owrhowati, pačocho- ſáen, *v. a.* zasiti, ositi, po- siti; —ſäung, *f.* oseti, po- seti, *n.*; —ſatzen, *v. a.* pře- -ſatz, *m.*; přesazení, *n.*; — přeškrabati, prestrauhati. llen, *v.* přehlučeti; —ſcharf, ostrý; —ſchatten, *v.* zastiniowati; —ſchattung, *f.* za- *n.*; —ſchätzung, *f.* přehad, u, hauen, *v.* přehlidnauti; — , *f.* přehlidnutí, *n.*; —ſchä- přeceniti; —ſchicken, *v.* ode- slati, posilati.

kung, *f* odeslání, poslání, *n.*; n, *v. a.* prestřeliti; —ſchif- . přeplawiti; —ſchiffung, *f.* eni, *n.*; —ſchlag. *m.* in der ywážek, žku, *m.*; am Kleid- žek, žku, *m.*; auf ein Fran- b, obkladek, dku, *m.*; in der g, zběžný počet.

agen, *v. a.* von der Wage, prě- se; vom Wein, Bier, odwla- odraziti se, odrážeti se; ein řeložiti, překládati, obložiti, ti; ſich, přemrštiti se; ein obrátiti; —ſchlämmen, *v. a.* i, oblepiti hlinau; —ſchlei- přilauditi se, připlaziti se; — , *v.* rauškau přistříti; —ſchlin- obsiwati.

Uiber-ſchmieren, *v. a.* přemázнauti, přemazati; —ſchnappen, *v.* přeskakowati; —ſchneien, *v. a.* posněžen býti; —ſchnellen, *v.* přechňapnauti, osuliti, podskočiti; —ſchnüren, *v.* ošnerowati; —ſchreiben, *v.* nadepsati; napsati, dopsati, dopisowati, přepsati, přepisowati; —ſchreibung, *f.* nadepsání, přepisowání, *n.*

Uiber-ſchreiten, *v. a.* překročiti, přestaupiti, *fig.* wystaupiti, wykročiti; přewýšowati; —ſchreitung, *f.* překročení, přestaupení; —ſchrien, *v. a.* překřičeti, přeštěkati; —ſchrift, *f.* nápis, nadpis, u, *m.*; —ſchuß, *m.* ostatek, tku, přebytek, tku, *m.*; — ſchütten, *v.* přeliti, rozliti; mit Sand, piskem zasypati; 2.) politi; —ſchüttet, *adj.* osutý, osypaný, přikrytý.

Uiber-ſchüttung, *f.* zasypání, osutí, přikrytí, *n.*; —ſchwängern, *v. a.* přeobtížiti, přeobtěžkati, přetěhotniti; — ſchwängerung, *f.* přetěhotnění, *n.*; —ſchwanken, *v.* překlopowati se, swážiti se; —ſchwänklich, *adj.* swrchowaný, přílišný, nemírný; —ſchwagen, *v.* namluwiti, natřepati, natlachati, přemluwiti: —ſchwelle, *f.* podwoj; —ſchwellen, *v.* rozwodniti se; — ſchwemmen, *v. a.* rozwodniti se, potopiti, přeliti.

Uiber-ſchwemmung, *f.* powodeň, dně, *f.* rozwodnění, *n.* zátopa, y, *f.*; — ſchwer, *adj.* přetěžký; —ſchwimmen, *v. n.* přeplawiti, přeplauti, přeplowati; —ſegeln, *v. n.* přeplawiti se, zplawiti; —ſehbar, *adj.* přehledný; — ſehen, *v. a.* přehlidnauti; *fig.* prominauti, pohowěti; —ſehen, *n.* přehlidnutí, prominutí, *n*; —ſenden, *v.* poslati, odeslati, posilati; —ſender, *m.* posilatel, e, *m.*; —ſenderin, *f.* posilatelka, y, *f.*

Uiber-ſendung, *f.* odeslání, posilání, poslání, *n.*; —ſetzbar, *adj.* přeložitelný; —ſetzen, *v.* přeskočiti, přeplawiti se, přesaditi, překládati, nadsaditi, nadsazowati; —ſetzen, *n.* překládání, *n.*; —ſetzer *m.* překladač, překladatel

e, m.; —ſetzerin, f. Überkladatelkyně, ě, f.; —ſetzung, f. přeložení, přeſazení, n.; —ſicht, f. přehlednutí, n. přehled, u, m.; —ſichtig, adj. brlooký; —ſichtlich, adj. přehledný; —ſiedeln, v. přeſtěhowati (se); —ſieden, v. kypěti, wykypěti, přewařiti.

Uiber-ſilbern, v. postříbřiti, přestříbřiti; —ſingen, v. a. přezpiwati; —ſinnlich, adj. nadsmyslný; —ſommern, v. přeletowati, přes léto býti; —ſpannen, v. a. napnauti, napíti, opnauti, opíti; fig. přepíti; —ſpannt, adj. přepiatý; —ſpannung, f. přepětí, n. přepiatost, i, f.; —ſpinnen, v. a. opřísti, přepřísti; —ſpringen, v. a. přeskočiti, namrštiti.

Uiber-ſprung, m. přeskok, u, m.; —ſtamm, m. am Schuhe, obsázka, y, f.; —ſtändig, adj. přestálý. von Holz; 2.) přezralý; von Obſt, Getreide; —ſtauben, v. oprášiti, poprášiti; —ſtechen, v. a. přebiti, zabiti; —ſteben, v. a. státi přes něco, přestati; —ſteigen, v. přelezti, přelizati; fig. přemoci, přewyšowati, přesahati; —ſteigen, n. přelézání, n.; —ſteigern, v. přeplácetí, předražiti; předražowati.

Uiber-ſteigung, f. přelezení, n.; —ſtellen, v. rozestříti; —ſtimmen, v. wice hlasů míci; bei Inſtrumenten, přetáhnauti; —ſtolz, adj. přehrdý; —ſtoſſen, v. přewrátiti; srážeti; —ſtrahlen, v. objasňowati, přemazati; —ſtreichung, f. omazání, přemazání, přetržení, n.

Uiber-ſtreuen, v. a. posypati, přesypati; —ſtricken, v. n. oplesti, přeplesti; —ſtrömen, v. n. wytápěti, wystupowati, přetýkati, přeliwati se; —ſtrömung, f. přetýkání, n. powodeň, f.; —ſtudiren, v. a. přeučiti, přestudowati; —ſtülpen, v. a. poklopiti, přechlípiti, přehnauti; —ſtülpen, n. přechlipení, přehnutí, n.

Uiber-ſtürzen, v. překlopiti (se); ſich přewrci se, přewrátiti se, zkáceti se; —ſüß, adj. přesladký; —täfeln, v. a. podlážiti, deskami polo-

žiti; —täuben, v. a. ohlušiti, nabíti na někoho; —täubung, f. ohlušení, n.; —theuer, adj. předraný; —theuern, v. a. předražiti; —theurung, f. předražení, n.; —tölpeln, v. a. nabulikowati, přebulikowati.

Uiber-trag, m. přenos, u, m. přenešení, přenášení, n.; —tragen, v. a. přenesti, přenášeti, přewesti; —tragung, f. přenešení, přenášení, n.; —treffen, v. a. přewyšiti, předčiti. přewyšowati; —treiben, v. přehnati, přehánětí, uhnati; fig. něco dělati přes příliš; —treibung, f. přilišnost, i, f.

Uiber-treten, v. a. překročiti; den Fluße (austreten), wystaupiti; ein Geſetz, přestaupiti, přestupowati; —treter, m. přestupník, a, m.; —tretrin, f. přestupnice, e, f.; —tretung, f. přestaupení, překročení, n.; —tretungsfall, m. přestupek, pku, m. pád přestaupení, n.

Uiber-trieben, adj. přílišný, přehnaný, přemožený; —triebenheit, f. přehnanost, f.; —trinken, v. přepiti (se); —tritt, m. přestaupení, překročení, n.; —trumpfen, v. wyšším trumfem zabiti; —tünchen, v. a. obíliti, zabíliti; vom Neuen, přebíliti; — und —, na překot; —völkern, v. přelidniti; —voll, adj. přeplný; —vortheilen, v. a. přelstiti, podwesti, ošáliti, podskočiti, ošidíti.

Uiber-vortheilung, f. podskočení, oszení, n.; —wachen, v. bedliwě dohlídati; — wachſen, v. a. přerosti, přerostati, zarosti, přerůsti; —wägen, v. a. přewážiti; fig. přewýšiti, přesahati; —walken, v. n. kypěti, překypěti, přeliwati se, přetýkati; — wältigen, v. a. přemoci, přemáhati, podmaniti; —wältigung, f. přemožení, podmanění, n.; —wälzen, v. přewaliti se, překotiti se; —wärmen, v. ohříti, přehříti.

Uiber-wärts, adv. wzhůru, na horu, —weben, v. přetkati; —weiſe, adj. přemudřelý; —weiſen, v. poukázati, do-

dokazowati; —weiſend, —
, *adj.* přeswědčitelný; —wei-
obilití, přebilití.
bung, *f* přebílení, *n.*; —wer-
a. přehoditi; den Teig, pře-
ěsto; ſich, rozkmotřiti se,
řiti se; —werfung, *f.* poho-
rozkmotření, *n.*; —wichtig,
wážný; *fig.* přesahující; —
v. obwinauti, obalíti; —wie-
a. převálíti, přewažowati,
iti; —wiegend, *adj.* přewa-

iben, *v. a.* owinauti, obwinau-
přemoci, přemáhati; —win-
přemáhaní, *n.*; —winder, *m.*
itel, *e*, *m.*; —winderin, *f.* pře-
kyně, *ě*, *f.*; —windlich, *adj.*
itelný; —windlichkeit, *f.* pře-
nost, *i*, *f.*; —windung, *f.* pře-
, *n.*; —wintern, *v. n.* přezi-
; —witzig, *adj.* přewtipčlý,
řelý; —wucht, *f.* zwah.
rf, *m.* swrchní oděw; —zahl,
počet, čtu, *m.*; —zählen, *v. a.*
sti, přepočítati; —zählen, *n.*
tání, *n*; —zählig, *adj.* přes-
; —zählung, *f.* přepočtení,
tání, *n.*; —zahlen, *v.* přepla-
zahn, *m.* kolozub, u, *m.*; —
, *v.* přeuzditi; —zeitig, *adj.*
ý; —zeugen, *v. a.* přeswědčí-
ugung, *f.* přeswědčení, *n.*
jen, *v. a.* přestěhowati se;
iauti; ein Bett —ziehen, po-
powlikauti; der Himmel über-
h, nebe se mračí; mit etwas
, přetáhnauti, potáhnauti; —
v. a. pocinowati; —zinnung,
inowání, *n.*; —zuckern, *v. a.*
wati, pocukrowati; —zug, *m.*
a, y, *f.*; powlak, u, *m.* po-
i, *n.*; —zwerch, *adv.* napříč,
ič; —zwingen, *v.* podmaniti,
i.

adj. obyčejný; — ſein, w o-
býtr; —werden, zobyčejeti; —
obyčejnost, zwyklost, i, *f.*
adj. ostatní; — ſein, —haben,
zbywati, zbýti; pozůstáwati; im
Uebrigen, ostatně; 2.) zbytečný.
Uibrigens, *adv.* ostatně.
Uibung, *f.* cwičení, *n.* cwik, u, *m.*;
Uibungs-, cwiční, *adj.*
Ucht, *f.* saumrak, súmrk, u, *m.*
Ufer, *n.* břeh, u, *m.*; Ufer-, *adj.* bře-
žní, břehowý, nábřežní; am — lie-
gend, *adj.* břežný; —aas, *n.* jepice,
e, *f.*; —bewohner, *m.* břežan, a, *m.*;
—ſchwalbe, *f.* břehák, a, *dim.* břehá-
ček, čka, *m.*
Uhlane, *m.* hulán, a, *m.*
Uhr, *f.* hodina, y, hodiny, *dim.* hodin-
ka, hodinky, *f.*; Uhr-, u hodin,
na hodinách, u hodinek, k hodin-
kám; —band, *n.* tkanička, pentle k
hodinkám; —feder, *f.* péro hodinko-
wé; —gehäuſe, *n.* kapsička hodin-
kowá, pauzdro hodinné; —gehäus-
macher, *m.* pauzderník hodinný; —
handel, *m.* hodinářství, *n.*
Uhr-macher, *m.* hodinář, e, *m.*; —ma-
cherin, *f.* hodinářka, y, *f.*; Uhrma-
cher-, *adj.* hodinářský; —macher-
kunſt, *f.* hodinářství, *n.*; —rad, *n.*
kolečko w hodinách, w hodinkách;
—ſand, *m.* písek do sypacích hodin;
—taſche, *f.* kapsička na hodinky; —
werk, *n.* hodinkowý stroj; —zeiger,
m. ručička u hodin.
Uhu, *m.* výr, a, *m.*
Ukas, *m.* ukaz, rozkaz, u, *m.*
Ukelei, *f.* auklej, e, auklejka, y, *f.*
Ulm-baum, *m.* Ulme, *f.* jilm, u, *m.* jil-
ma, y, *f.*; Ulmen-, jilmowý, *adj.*;
—enholz, *n.* jilmina, y, *f.*; —enwald,
m. jilmowí, *n.*
Ultra, *m.* ultrista, y, *m.*
Ultramarin, *n.* modrá lazurowá barwa.
Um, *praep.* okolo, wůkol, po, pro;
conj. aby.
Umacker-n, *v. a.* rozworati, oworati,
zworati; —ung, *f.* rozworání, owo-
rání, *n.*
Umänder-n, *v.* přejinačiti, přeonačiti;
—ung, *f.* přejinačení, přeonačení, *n.*
Umarbeit-en, *v. v.* předělati; —ung,
předělání, *n.*

Umarm-en, *v. a.* objímati, obejmauti, objíti, obímati; —ung, *f.* objetí, objímání, obímání, *n.*

Umbau, *m.* přestawení, *n.*

Umbehalten, *v.* na sobě podržeti.

Umbeißen, *v.* ohausati.

Umbiegen, *v. a.* ohnauti, zahnauti.

Umbild-en, *v. a.* přejinačiti, přetwořiti, —ung, *f.* přetwoření, přeonačení, *n.*

Umbinden, *v. n.* obwázati; anders —, přewázati.

Umblasen, *v. a.* přefauknauti, ofauknauti, uwíti.

Umblättern, *v.* listy překládati.

Umbrechen, *v. a.* přelomiti, olámati, olamowati

Umbringen, *v. a.* zabiti, zabíjeti, usmrtiti.

Umbürzeln, *v. n.* překotiti se, zkáceti se.

Umdämmen, *v.* hrázi opatřiti, ohraziti.

Umdecken, *v.* jinač prostříti.

Umdrehen, *v.* otrníti.

Umdreh-bar, *adj.* otočitelný; —en, *v. a.* otočiti, otáčeti, zakrautiti; —en, *n.* otáčení, *n.*; —ung, *f.* otočení, obrácení, zakraucení, *n.*

Umdruck-en, *v. a.* přetisknauti, přetlačiti; —ung, *f.* přetlačení, přetisknutí, *n.*

Umdufte, *v. a.* owanauti.

Umfahren, *v. n.* zajeti si, objížděti si; 2.) objeti, objížděti; 3.) přujeti, zajeti; —, *n.* objetí, objíždění, *n.*

Umfall, *m.* pád, aupad, u, *m.*; —en, *v.* padnauti, upadnauti, přewrci se, zwrátiti se; —en, *n.* upadnutí, *n.*

Umfalzen, *v.* přefalcowati

Umfang, *m.* obor, obsah, u, okolek, lku, *m.* wůkoli, objetí, *n.*; —en, *v.* obehnati, objíti, objímati, obkličiti, obkličowati.

Umfärb-en, *v. a.* přebarwiti, obarwiti; —ung, *f.* přebarwení, *n.*

Umfass-en, *v.* obložiti, obkládati; — obsažný; —ung, *f.* obložení, 2.) osah, u, *m.* osažení, *n.*

Umflattern, *v. a.* obtřepetati, obletowati.

Umflechten, *v.* oplesti.

Umfliegen, *v.* obletowati.

Umfließen, *v.* obliti, obliwati, oblékti, téci okolo.

Umformen, *v. a.* přetwářiti, přepodobniti.

Umfrage, *f.* potaz, dotaz, u, *m.* poptawání, *n.*

Umfragen, *v. n.* dotazowati se, poptáwati se.

Umfreffen, *v.* ožrati.

Umführen, *v.* obnesti, obwoditi.

Umfüll-en, *v. a.* přeliti, přeplniti, přepiňowati; —ung, *f.* přelití, *n.*

Umgaffen, *v.* lelkowati, zewlowati.

Umgang, *m.* oběh, ochoz, obchod, u, *m.* obcowání, zacházení, wyhnutí, *n.*

Umgänglich, *adj.* wlídný, towaryšský. —keit, *f.* towaryšstwí, *n.* towarýšnost, i, *f.*

Umgeben, *v. n.* obehnati, ohraditi. obkličiti.

Umgegend, *f.* okolí, *n.*

Umgehen, *v. n.* objíti, obcházeti: 2.) dojíti, docházeti; 3.) strašiti: 4.) točiti se; 5.) zajíti si, zacházeti si, 6.) obírati se, zacházeti; 7.) straviti.

Umgieß-en, *v. a.* přeliti, oblíti; —ung, *f.* přelití, *n.* přelitwka, y, *f.*

Umgrab-en, *v. a.* přerýti, překopati, okopati, okopáwati; —en, *n.* přerytí, *n.*; —ung, *f.* okopání, okopáwání, *n.*

Umgränz-en, *v.* ohraditi, obmeziti; —*n.* ohrazení, obmezení, *n.*

Umgreifen, *v.* obsáhnauti.

Umgucken, *v.* ohlížeti, ohlídati se.

Umgürten, *v.* opásati, přepásati.

Umguß, *m.* přelití, *n.* přelitwka, y, *f.*

Umhaben, *v.* na sobě miti.

Umhacken, *v.* podsekati, osekati.

Umhalsen, *v.* objíti, objímati.

Umhang, *m.* opona, y, *f.* zawěšení, *n.* owěšek, šku, *m.*

Umhängen, *v. a.* obwěsiti, owěsiti, owěšeti, zawěsiti.

Umhau-en, *v. a.* podtíti podsekati, po

iti, obsekati, podsekati; —ung, odsekání, posekání, n.
r, adv. wůkol, kelem, o kola, em a kolem; um sich herum se-, hleděti wůkol sebe; —fahren, s. wůkol, kolem jezditi, objížděti; attern, v. sem tam se třepati, letowati; —fliegen, v. n. kolem lo lítati, obletowati; —fließen, s. kolem okolo téci, plynauti; — ihren, v. n. kolem okolo woditi, váděti.
r-gehen, v. n. kolem okolo cho-, obcházeti; —laufen, v. n. ko okolo běhati; —legen, v. kolem ožiti; —liegen, v. n. sem a tam eti; —liegend, adj. různo, porů-; —schauen, v. ohledati se; — wärmen, —schweifen, v. n. taulati potulowati se; —stehen, v. okolo ti.
n, adv. nicht — können, nemoci, ninauti.
illen, v. obaliti, zabaliti.
ipfen, v. obskakowati.
hr, f. obrácení, n.
hr-en, v obrátiti, wrátiti se, na-ititi se, wraceti se, wywrátiti, wrátiti; —ung, f. obrácení, n.
ppen, v. překlopiti (se).
after-n, v. obsažiti; —ung, f. ob-ení, n.
ammern, v. zaťatými pazaury se eti.
eiden, v. přewléci, přewlíkati, strojiti.
mmen, v. zahynauti, pojíti; fig. nauti.
änzen, v. owěnčiti, owěncowati.
eis, m. obwod, u, okolek, okr-k, lku, m.
iden, v. přeložiti, překládati.
igern, v. přeložiti; 2.) oblehnauti, éhati.
auf, m. oběh, u, m.; 2.) list po-ací.
aufen, v. a. přeběhnauti, obíhati, běhnauti si.
äufer, m. běhaun, a, těkač, e, m.

Umlaufsperiode, f. přewáděcí doba.
Umlaut, m. přezwuk, u, m.
Umleg-en, v. a. klásti se; založiti, zahnauti, zahýbati, zawázati, obložiti, obkládati; —ung, f. přehnutí, zahnutí, n.
Umleiten, v. přewesti, přewáděti.
Umlenken, v. a. obrátiti, obráceti.
Umleuchten, v. oswítiti.
Umliegen, v. wůkol ležeti.
Umliegend, adj. okolní, wůkol ležící.
Ummachen, v. předělati; die Schürze —, přiwázati zástěru.
Ummauern, v. n. obezdíti, zdí obehnati.
Ummess-en, v. a. přeměřiti; —ung, f. přeměření, n.
Ummünzen, v. přebiti.
Umnagen, v. objísti, obhrýzti, ožrati.
Umnähen, v. a. obsíti, obšíwati, přešiti.
Umnebeln, v. a. omhliti, obstíniti, mlhau obestříti.
Umnehmen, v. a. wzíti na sebe, okolo sebe.
Umpacken, v. a. přepakowati, přeložiti.
Umpanzern, v. brněním wůkol ozbrojiti.
Umpfählen, v. zakoliti.
Umpicken, v. obzobati, oklubati.
Umpflanzen, v. a. přesaditi, obsaditi, přeštěpowati.
Umpflügen, v. a. přeworati, obworati.
Umpräg-en, v. a. přebiti; fig. přejinačiti; —ung, f. přebití, přebíjení, n.
Umrändern, v. (mit einem Rande versehen), okolkowati.
Umräumen, v. okliditi, přešťárati.
Umreisen, v. objeti, objížděti, zajeti si, zajížděti si.
Umreißen, v. a. zbořiti, pobořiti, rozbořiti.
Umreiten, v. a. objeti, objížděti na koni, zajížděti, zajeti sobě.
Umrennen, v. a. překotiti, přewaliti.
Umring-en, v. n. ohraditi, obehnati, obklíčiti; —ung, f. ohradení, obklíčení, n.
Umriß, m. nástin, u, m.; — machen nastiniti.

Umritt, *m.* projižďka, y, *f.*

Umrühren, *v. a.* promichati, zamichati; —ung, *f.* promichání, zamichání, *n.*

Umſacken, *v.* přesypati z pytle do pytle.

Umſagen, *v.* wzkázati kolem.

Umſägen, *v.* pilau obřezati, pilau přeřezati.

Umſalzen, *v.* přesoliti.

Umſattel-n, *v. a.* přesedlati; *fig.* obrátiti jinam; —ung, *f.* přesedlání, *n.*

Umſatz, *m.* přeměna, wýměna, y, *f.*

Umſäumen, *v.* oiemowati.

Umſchaffen, *v. a.* přetwořiti, přestwořiti.

Umſchanzen, *v.* obhraditi, obhraditi, obraubiti.

Umſchar-ren, *v.* přehrabati.

Umſchatt-en, *v. a.* obstiniti, osloniti; —ung, *f.* obstinění, *n.*

Umſchattig, *f.* obstinný.

Umſchauen, *v. n.* ohlížeti se, ohlídati se, ohlídnauti se.

Umſchaufeln, *v.* přeházeti lopatau.

Umſcheren, *v.* ostřihati.

Umſcheinen, *v.* obswítiti.

Umſchicken, *v.* obeslati.

Umſchiff-en, *v. a.* plawiti se okolo; —ung, *f.* oplawení swěta.

Umſchlag, *m.* proměnina, y, *f.* obrácení, *n.* wýložek, žku, pokrajek, jku, *m.* obálka, šupina, y, *f.* obložek, žku, *m.*; —en, *v. n.* přewrhnauti, přewrci, zwrátiti, překotiti se; ein Kleid —en, šat založiti; Leinwand um etwas —en, něco do plátna obaliti, zaobaliti.

Umſchleifern, *v.* obestřiti.

Umſchleierung, *f.* obestření, *n.*

Umſchleichen, *v.* oblizati, oplazowati.

Umſchleppen, *v. a.* sem a tam wláčeti.

Umſchlichten, *v.* přerownati.

Umſchließen, *v. a.* zawříti, obkličiti.

Umſchlingen, *v. a.* obwinauti, objíti, objimati.

Umſchmeißen, *v. a.* přewrhnauti se, přeci se, zwrátiti, zwrhnauti.

Umſchmelz-en, *v. a* přepustiti; *fig.* přidělati; —ung, *f.* přepuštění, přepuštění, *n.*

Umſchmieden, *v. a.* překowati, obkowati.

Umſchmieren, *v.* přemazati, omazati.

Umſchnallen, *v. a.* přezky připnauti, připiti, zapnauti, zapnauti kolem.

Umſchneiden, *v.* okrájeti, ořezati; mit der Scheere, ostřihati.

Umſchnüren, *v.* přešněrowati, ošněrowati.

Umſchränk-en, *v. a.* ohraditi; *fig.* obmeziti; —ung, *f.* ohrazení, obmezení, *n.*

Umſchreib-en, *v. a.* přepsati, opsati, opisowati; —ung, *f.* opisowání, opsání, *n.*; přepis, u, *m.*

Umſchrift, *f.* opis, u, *m.* nápis kolem.

Umſchroten, *v.* ohryzti.

Umſchürzen, *v. a.* okasati, podkasati, obnauti.

Umſchütteln, *v. a.* zamichati, zatřásti.

Umſchütten, *v. a.* přeliti, přeliwati, rozliti, oblíti; mit Erde —, zemí obsypati.

Umſchweif, *m.* zacházka; zu Pferde u. Wagen, zajížďka, y, *f.*; 2.) *fig.* okolek, lku, *m.* oklika, y, *f.*; —en, *v. n.* okolkowati; 2.) laudati se, obcházeti.

Umſegeln, *v. a.* okolo se plawiti, oplawiti.

Umſehen, ſich, *v. a.* ohlížeti se, obhlídati se, ohlídnauti se, prohlídnauti.

Umſetz-en, *v. a.* přesaditi, obrátiti, obraceti se, obsaditi; —ung, *f.* přesazení, wyměnění, *n.* wýměna, y, *f.*

Um ſich greifen, *v.* rozmáhati se.

Umſicht, *f.* opatrnost, *f.*; —ig, *adj.* opatrný, obzwětrný.

Umſinken, *v. n.* prášťiti sebau.

Umſinnen, *v.* přemýšleti.

Umſitzen, *v* wůkol seděti.

Umſonſt, *adv.* darmo, nadarmo, nadarmo, daremně, marně.

Umſpann-en, *v. a.* přepřáhnauti; —ung, *f.* přepřáhnutí, *n.*

Umſpinnen, *v.* zapřísti, opřísti.

pringen, *v. a.* obskočiti, obskakovati.
kaltbar, *adj.* přetvořitelný.
kalt-en, *v. a.* přetwořiti, přeonačiti; —ung, *f.* přetvoření, přeonačení, *n.*
kand, *m.* případnost, okoličnost, i; překážka, y, *f.*
kändlich, *adj.* okoličný, zewrubný, širný; —keit, *f.* zewrubnost, obmnost, i, *f.*
kecken, *v.* přeryti.
kecken, *v.* přestrčiti, přestrkati, obkati.
kehen, *v. n.* wůkol státi; —d, *adj.* stojící, wůkol stojící.
kellen, *v.* přestawiti, obstawiti.
kimmen, *v.* dáwati hlasy; 2.) přemowati.
kören, *v. a* přešlárati, přešlauti.
koſſ-en, *v. a.* poraziti; *fig.* zrušiti, wrátiti; —ung, *f.* poražení, zrušení. wywrácení, *n.*
krahl-en, *v. a.* objasniti, oswíliti, aprášliti; —ung, *f.* objasnění, oswícení, *n.*
kreichen, *v.* obmazati, přemazati; 2.) alati se.
kreu-en, *v.* obsypati; —ung, *f.* obpání, *n.*
kricken, *v. a.* přewázati, přeplesti, lesti.
krömen, *v. n.* otýkati, obtýkati.
kurz, *m.* wywrácení, *n.* wýwrat, u, přewrácení, *n.*
kürz-en, *v.* zwrátiti se, wywrátiti, zbořiti se, zwrcí se, poklopiti; ung, *f.* poražení, přewržení, zwrání, *n.* wýwrat, u, *m.*
ucken, *v.* přešlárati.
aufen, *v. a.* překřtiti.
auſch, *m.* směna, y, *f.*; —en, *v. a.* ěniti, přeměniti.
hun, *v. a.* dáti, wziti na sebe.
önen, *v.* obezníti.
ragen, *v.* obnášeti, roznášeti.
reiben, *v. a.* honiti, hnáti do kola; prohánětí někoho.
reten, *v.* pošlapati, přestaupiti.

Umtrieb, *m.* oběh, u, *m.*
Umtritt, *m.* přestaupení, *n.*
Um und um, *adv.* kolem okolo, dokola.
Umwachſen, *v. n.* obrůsti, obrostati.
Umwachſen, *adj.* obrostlý.
Umwälz-en, *v. a.* přewaliti; *fig.* přewrátiti, zwrátiti; —ung, *f.* přewalení, přewrácení, *n.*
Umwandel-n, *v. a.* přeonačiti, přejinačiti; —ung, *f.* přejinačení, přeměnění, přetwoření, *n.*
Umweben, *v.* oplésti.
Umwechſeln, *v. a. u. n.* směniti, proměniti, wyměniti, střídati (se); Schuhe —, přezauti střewice; —d, *adj.* střídní, proměnný.
Umweg, *m.* zu Fuß, zacházka, y, *f.*; zu Pferd od. Wagen, zajížďka, y, *f.*; — machen, zacházeti si, zajíti si, zajeti si, zajížděti si, 3.) (Umſtand), okolek, lku, *m.*
Umwehen, *v. a.* wywáti, ováti, owiti, owiwati.
Umwenden, *v. a.* obrátiti, obraceti; 2.) točiti, otáčeti.
Umwerfen, *v. a.* hoditi na sebe; 2.) zwrátiti, zkáceti, wywrátiti; 3.) přewrhnauti; 4.) Mauern —, zdi zbořiti
Umwickel-n, *v. a.* owinauti, owinowati, obaliti, obtočiti, obtáčeti; —ung, *f.* obwinutí, obalení, *n.*
Umwindeln, *v.* přewinauti, přewinowati.
Umwind-en, *v. a.* přewiti, owiti; —ung, *f.* obwinutí, obtočení, *n.*
Umwölken, *v. a.* zamračiti kolem.
Umwühl-en, *v. a.* rozryti, přeryti; —ung, *f.* rozryti, rozhrabání, *n.*
Umzapf-en, *v. a.* otočiti; —ung, *f.* otočení, otáčení, *n.*
Umzäun-en, *v.* oplotiti, obehnati plotem; —ung, *f.* oplocení, obhrazení, *n.*
Umzeichnen, *v.* přeznamenati, obznamenati.
Umziehen, *v.* in der Welt, taulati se po swětě; 2.) in eine andere Wohnung, stěhowati se, přestěhowati

sich —, přewlesi se, přewlíkati se; die Schuhe, Strümpfe, Stiefel, přezauti, přezauwati; etwas —, obtáhnauti, obtahowati; *fig.* potahowati někoho.

Umzingeln, *v. a.* obklíčiti, obraditi, otočiti.

Umzirkeln, *v.* okranžiti.

Umzirken, *v.* obmeziti.

Umzug, *m.* stěhowání, přewlíkání, přezutí, obtažení, *n.*

Unabänderlich, *adj.* nezměnitelný, nezjinačitelný; —keit, *f.* nezměnitelnost, i, *f.*

Unabgesondert, *adj.* neodlaučený, neoddělený.

Unabhängig, *adj.* nepodrobený, nezáwisný; —keit, *f.* nezáwisnost, i, *f.*

Unablässig, *adj.* neustálý, ustawičný.

Unableglich, *adj.* nesložitelný,

Unabsehbar, *adj.* nedohlídný, nepřehlídný; —keit, *f.* nepřehlídnost, i, *f.*

Unabsonderlich, *adj.* nerozlučitelný.

Unabweislich, *adj.* neodbytný, newyhnutelný.

Unachtbar, *adj.* malowážný; —keit, *f.* malowážnost, i, *f.*

Unachtsam, *adj.* nepozorný, newšímawý; —keit, *f.* nepozornost, newšímawost, i, *f.*

Unadelig, *adj* neurozený, nešlechtický.

Unähnlich, *adj.* nepodobný; — sein, nepodobniti se; —keit, *f.* nepodobnost, i, *f.*

Unangefochten, *adj.* nedotknutý.

Unangehört, *adj.* newyslyšený, neuslyšený.

Unangekleidet, *adj.* neoblečený, neoděný.

Unangemeldet, *adj.* neopowězený.

Unangenehm, *adj.* nepříjemný.

Unangerührt, *adj.* nedotknutý.

Unangesehen, *adv.* nehledě, bez ohledu.

Unannehmlich, *adj.* nepříjemný; nepřijmutelný; —keit, *f.* nepříjemnost, i, *f.*

Unansässig, *adj.* neusedlý; —keit *f.* t, i.

Unansehnlich, *adj.* nepatrný, nezhledný, neosobný; —keit, *f.* nepatrnost, nezhlednost, neosobnost, i, *f.*

Unanständig, *adj.* neslušný; —keit, *f.* neslušnost, i, *f.*

Unanstössig, *adj.* neauražčiwý, nepohoršliwý; —keit, *f.* nepohoršliwost, i, *f.*

Unappetitlich, *adj.* nechutný.

Unart, *f.* nemraw, nezpůsob, u, *m.*; —ig, *adj.* nezpůsobný.

Unaufgeblasen, *adj.* nenadutý, nenafauknutý.

Unaufgelöst, *adj.* nerozwinutý, nerozpuštěný, nerozlaučený; *fig.* nerozwinutý.

Unaufgemacht, *adj.* neotewřený, neodemknutý.

Unaufgeräumt, *adj.* neochotný, newhodný.

Unaufhalt-bar, —sam, *adj* nezdržitelný

Unaufhörlich, *adj.* ustawičný, neustálý.

Unauflös-bar, —lich *adj.* nerozlučitelný, nerozwazatelný, nerozwinutelný; —barkeit, *f.* nerozlučitelnost, nerozwinutelnost, i, *f.*

Unaufmerksam, *adj.* nepozorný, nešetrný; —keit, *f.* nepozor, u, *m.* nepozornost, nešetrnost, i, *f.*

Unausbleiblich, *adj.* newyhnutelný, jistý.

Unausforschlich, *adj.* newyzpytatelný, newyskaumatelný.

Unausführ-bar, —lich, *adj.* newywedný, —barkeit, *f.* newywednost, i, *f.*

Unausgearbeitet, *adj.* newydělaný, newypracowaný.

Unausgemacht, *adj.* newyjednaný.

Unausgesetzt, *adj.* nepřitržný, ustawičný; *adv.* bez přestání.

Unauslöschlich, *adj.* neuhasitelný, neukojitelný, newymazatelný; —keit, *f.* neukojitelnost, i, *f.*

Unaussprechlich, *adj.* newyslowitelný, newyprawitelný; —keit, *f.* newyslowitelnost, i, *f.*

Unausstehlich, *adj.* nesnesitelný,

Unaustilg-bar, —lich, *adj.* nezahleditelný, newyplenitelný

. adj. nezbedný; adv. nezbed-
it, f. nezbednost, i, f.
erzig, adj. nemilosrdný; adv.
rdně; —keit, f. nemilosrden-

adj. holobradý.
:, m. holobrádek, dka, m.
. zanedbání; — des Feldes,
ní pole.
ortlich, adj. nezodpowědný;
. nezodpowědnost, i, f.
, adj. newzdělaný; nezasta-

:, adj. nerozmyslný, nepowá-
—, m. nepowážení, nerozwá-

tig, adj. nerozwážliwý.
tsam, adj. nerozwážliwý; adv.
ážliwě; —keit, f. nerozwáže-
nerozwážliwost, i, f.
, adj. nepřikrytý; mit unbe-
Haupte, maje na hlawě.
end, adj. nepatrný, chatrný.
t, adj. neobmezený, bez wý-

rächtigt, adj. neujmutý, ne-
ný.
, adj. bezdědičný; adv. bez dě-

jen, adj. nepojatý; —heit, f.
tost, i, f.
t, adj. nepoškwrněný; —heit,
oškwrněnost, i, f.
, adj. bezpráwný, nenáležitý.
ızt, adj. neobmezený, neobkli-

flich, adj. nepochopitelný; —
nepochopitelnost, i, f.
rt, adj. bezwlasý, bezchlupý.
lich, adj. nepříjemný, nepoho-
—keit, f. nepohodlnost, i, f.
en, adj. neosekaný, neotesa-
okleštěný.
ıt, adj. nesmělý.
lich, adj. nepomocný, nejapný.
et, adj. nezáwadný.
sam, adj. neopatrný; —keit, f.
ıost, i, f.
nt, adj. neznámý, nepowědomý.

Unbekleidet, adj. neoděný, neobsazený.
Unbekümmert, adj. bezstarostný.
Unbeladen, adj. neobtížený, nenalo-
žený.
Unbelastet, adj. nezáwadný.
Unbelaubt, adj. bezlistý
Unbelebt, adv. hezžiwý, nežiwý; —
heit, f. hezžiwost, i, f.
Unbelesen, adj. nezběhlý w knihách;
—heit, f. nezběhlost w knihách.
Unbeliebtheit, n. nelibost, i, f.
Unbeliebig, unbeliebt, adj. nelibý, ne-
milý.
Unbemannt, adj. neozbrojený, neosa-
zený lidem.
Unbemerkt, adj. nepostřehnutý, nepo-
zorowaný.
Unbemittelt, adj. nezásobený, nemo-
howitý. [se.
Unbemüht, adj. neusilující, nepřičině
Unbenannt, adj. nejmenowaný.
Unbeneidet, adj. nezáwiděný.
Unbenommen, adj. es leibt ihm —, ne-
brání se mu.
Unbequem, adj. nepříležitý, nepřího-
dný, nepohodlný; —keit, f. nepohodl-
nost, i, f.
Unberathen, adj. nerazený; adv. bez
rady; 2.) newybytý.
Unberedsam, adj. newýmluwný; —keit,
f. newýmluwnost, i, f.
Unberedt, adj. nemluwný, newýmluwný.
Unbereitet, adj. nepřipraweny, nepři-
chystaný, nepřihotowený. [ný.
Unberitten, adj. neobjezděný, bezkon-
Unberüchtigt, adj. nerozneseny, neroz-
hlášený.
Unberufen, adj. nepowolaný, nezawo-
laný; 2.) nezlopowěstný.
Unberühmt, adj. neslawný, neslowútný.
Unberührt, adj. nepodotknutý.
Unbeschadet, adv. bez uražení, bez u-
blížení, bez ujmy.
Unbeschädigt, adj. neporaněný, neura-
žený, neporušený.
Unbeschattet, adj. neobstíněný, neza-
stíněný.
Unbeschäftigt, adj. nezaneprázdněný,
nezaměstknaný.

Unbeſcheiden, *adj.* nemírný, nerozšafný.

Unbeſchlagen, *adj.* von Pferden, nekovaný, neokowaný; *fig.* nezběhlý, nedospělý, nestatný.

Unbeſchnitten, *adj.* neořezaný, neobkrájený, neostříhaný.

Unbeſcholten, *adj.* zachowalý, dobropověstný; —heit, *f.* zachowalost, i, *f.*

Unbeſchränkt, *adj.* neobmezený.

Unbeſchreiblich, *adj.* newyprawitelný, newyslowitelný; —keit, *f.* newyslowitelnost, *f.*

Unbeſchrieben, *adj.* nepopsaný.

Unbeſchwerlich, *adj.* neobtížný.

Unbeſchwert, *adj.* neobtížený, bez nesnáze; — laſſen, neobtěžovati.

Unbeſeelt, *adj.* bezdušný.

Unbeſiegbar, *adj.* nepřemožitelný.

Unbeſonnen, *adj.* nerozmyslný, nesmyslný; —heit, *f.* nesmyslnost, *f.*

Unbeſtand, *m.* nestálost; 2.) neustawičnost, i, *f.*

Unbeſtändig, *adj.* nestálý; 2.) neustawičný; —keit, *f.* nestálost.

Unbeſtechlich, *adj.* neporušitelný; —keit, neporušitelnost, i, *f.*

Unbeſtimmt, *adj.* neustanowený, neurčený, neurčitý; —heit, *f.* neurčenost, neurčitost, i, *f.*

Unbeſtreitbar, *adj.* neodolatelný.

Unbeſucht, *adj.* nenawštěwowaný, bezlidný. [něný.

Unbeſudelt, *adj.* nezprznění, neumau-

Unbeträchtlich, *adj.* neznamenitý, newalný.

Unbetrüglich, *adj.* nepohnutelný; neklamawý.

Unbeugſam, *adj.* neohebný.

Unbeweglich, *adj.* nepohnutelný; 2.) nemowitý.

Unbewacht, *adj.* nehlídaný, neostříhaný.

Unbewaffnet, *adj.* nebranný, neoděný.

Unbewährt, *adj.* nestwrzený, nedokázaný.

Unbewandert, *adj.* nezkušený, nezběhlý.

Unbewehrt, *adj.* nebranný, nezbrojný, neoděný.

Unbeweislich, ſ. Unerweislich.

Unbewohnbar, *adj.* nebydlitelný; —keit, nebydlitelnost, *f.*

Unbewußt, *adj.* newědomý, nepowědomý, neznámý.

Unbezäumt, *adj.* nezuzdaný.

Unbezeugt, *adj.* neswědčený.

Unbezogen, *adj.* nepotažený, nepowlečený, neobydlený.

Unbezweifelt, *adj.* nepochybný.

Unbezwinglich, *adj.* nepodmanitelný, nepřemožitelný; —keit, *f.* nepodmanitelnost, *f.*

Unbiegſam, *adj.* neohebný; —keit, *f.* neohebnost, *f.*

Unbild, *f.* příšera, obluda, ohawa y, *f.*; 2) křiwda, y, *f.* příkoří, *n.*; —lich, *adj.* neobrazný.

Unbillig, *adj* neslušný; křiwdiwý, nespravedliwý; —keit, *f.* neslušnost, křiwdiwost, i, *f.*

Unbrauchbar, *adj.* neužitečný, nepotřebný, neplatný; —keit, *f.* nepotřebnost, i, *f.*

Unbußfertig, *adj.* nekající, nekajičný; —keit, nekajičnost, i, *f.*

Unchriſt, *m.* nekřesťan, a, *m.*; —lich, *adj.* nekřesťanský; —lichkeit, *f.* nekřesťanstwi, *n.*

Und, *conj.* a, i.

Undank, *m.* Undankbarkeit, *f.* newděčnost; —bar, *adj.* newděčný; —bare, *m.* newděčník, a, *m.*

Undenkbar, *adj.* nepomyslitelný.

Undenklich, *adj.* nepamětný; vor —en Zeiten, od nepaměti lidské.

Undeutlich, *adj.* nezřejmý, nezřetelný; 2.) neswětlý, nejasný; —keit, *f.* nezřetelnost, *f.*

Unbeutſch, *adj.* nedobře německý.

Undienlich, *adj.* neplatný, neužitečný; —keit, *f.* neplatnost, i, *f.*

Undienſtfertig, *adj.* nesloužebný; —keit, *f.* nesloužebnost, *f.*

Unding, *n.* nic, nicota, y,

Unduldſam, *adj.* nesnášeliwý; —keit, *f.* nesnášeliwost, *f.*

Undurchdringlich, *adj.* neproniklý; —keit *f.* neproniklost' *f.*

ichtig, *adj.* neprohledací, ne-
lawý; —keit, *f.* neprohleda-
f.
adj. nerowný, nepřímý.
adj. falešný; 2.) neprawý.
adj. nešlechetný.
, *adj.* nemanželský; z leweho
cizoložný.
r, *adj.* nepočestný, nectný; —
nepočestnost, i, *f.*
f. nečest, *gen.* necti, *f.*
ietig, *adj.* neuctiwý; —keit, *f.*
wost, i, *f*
h, *adj.* nepoctiwý, bezectný;
nepoctiwost, *f.*
nützig, *adj.* nezištný; —keit, *f.*
nost, i, *f.*
lich, *adj.* newlastni, neprawý.
nglich, *adj.* nedobytný; —keit,
obytnost, *f.*
unden, *adj.* nezawázaný.
enk, *adj.* nepamětliwý.
aßt, *adj.* neobraubený, neob-

salzen, *adj.* nenasolený, neo-
.
schränkt, *adj.* neskličený, ne-
ený.
weiht, *adj.* neposwěcený.
uneins, *adj.* nesjednocený,
rný; —keit, *f.* nesjednocení,
wornost, i, *f.* swár, u, *m.*
ndlich, *adj.* nečitelný, necitli-
—keit, *f.* nečitelnost, necitli-
f.
h, *adj.* neskončený, neskonalý.
ečný, nesmírný; —keit, *f.* ne-
nost, *f.*
hrlich, *adj.* přepotřebný, mu-
ý; —keit, *f.* musitelnost, *f.*
lblich, *adj.* bezplatný, bezpe-
, bez platu.
ltsam, *adj.* nezdrželiwý; —keit,
drželiwost, i, *f.*
ieden, *adj.* nerozhodnutý.
lossen, *adj.* nerozmyšlený, ne-
čitý; —heit, *f.* nerozmyšle-
f.
tet, s. Ungeachtet

Unerbittlich, *adj.* neuprositelný; —keit, *f.* neuprositelnost, i, *f.*
Unerfahren, *adj.* nezkušený, nezběhlý, neumělý; —heit, *f.* nezkušenost, *f.*
Unerforschlich, *adj.* newyskaumatelný, nezpytatelný; —keit, *f.* nezpytatelost, i, *f.*
Unerfreulich, *adj.* nepotěšitelný.
Unergründlich, *adj.* bezedný, nestižitelný.
Unerheblich, *adj.* nedůležitý, neznamenitý; —keit, *f.* neznamenitost, *f.*
Unerhört, *adj.* neslýchaný.
Unerkannt, *adj.* neuznaný, nepoznaný, nepoznalý.
Unerkenntlich, *adj.* nepoznanliwý 2.) neuznalý; —keit, *f.* neuznalost, *f.*
Unerklär-bar, —lich, *adj.* newyložitelný, newýjádřliwý.
Unerläßlich, *adj.* nepropustitelný, neprominutelný.
Unerlaubt, *adj.* nedowolený.
Unermeßlich, *adj.* bezmírný, nesmírný; —keit, *f.* nesmírnost, *f.*
Unermüdet, *adj.* neunawený.
Unerörtert, *adj.* nerozhodnutý.
Unerreichbar, *adj.* nedostižitelný, nepostižitelný.
Unersättlich, *adj.* nenasicený, nesitý; —keit, *f.* nenasicenost, *f.*
Unerschaffen, *adj.* nestwořený.
Unerschöpflich, *adj.* newywažitelný, newywážliwý, —keit, newywážliwost, *f.*
Unerschrocken, *adj.* nelekawý, nebázliwý, nebojácný; —heit, *f.* nebojácnost, *f.*
Unerschütterlich, *adj.* neohromitelný; —keit, *f.* neohromitelnost, i, *f.*
Unerschwinglich, *adj.* nestihlý.
Unersetzlich, *adj.* nedosaditelný, nenaprawitelný, nenahraditelný; —keit, *f.* nenahraditelnost, i, *f*
Unersteigbar, *adj.* nepřestupný.
Unerträglich, *adj.* nesnesitelný.
Unerwachsen, *adj.* nedorostlý, nezrostlý.
Unerwartet, *adj.* neočekáwaný, nenadálý.

Unerweck-bar, —lich, *adj.* neprobuditelný.

Unerweichlich, *adj.* neobměkčitelný.

Unerweislich, *adj.* nedůwodný, nedokázatelný.

Unerwiesen, *adj.* nedokázaný.

Unerzogen, *adj.* newychowaný, nedochowaný.

Unessbar, *adj.* nepožiwatelný.

Unfähig, *adj.* neschopný; —keit, *f.* neschopnost, *f.*

Unfahrbar, *adj.* nejezdný.

Unfall, *m.* nehoda, pohroma, y, *f.*

Unfehlbar, *adj.* nepochybný, bezpochybný, neomylný; —keit, *f.* neomylnost, i, *f.*

Unfern, *adv.* nedaleko.

Unfertig, *adj.* lehkomyslný.

Unflath, *m.* nepořád, u, *m.* nešwara, nečistota, y, *f.*

Unfläther, *m.* prase člowěk, swiňák, a, *m.*; —ei, *f.* prasectwí, swiństwí, swiňstwo, a, *n.*

Unfläthig, *adj.* nepořádný, nešwarný, nečistotný.

Unfleiss, *m.* nepilnost, nebedliwost, i, *f.*

Unfleissig, *adj.* nepilný, nebedliwý.

Unfolgsam, *adj.* neposlušný; —keit, *f.* neposlušnost, i, *f.*

Unform, *m.* nezpůsob, u, *m.*

Unförmlich, *adj.* netwárný, nezpůsobný, nepodobný; —keit, *f.* nezpůsobnost, *f.*

Unfreund, *m.* nepřítel, e, *m.*

Unfrei, *adj.* neswobodný.

Unfreundlich, *adj.* nepřiwětiwý; —keit, *f.* nepřiwětiwost, *f.*

Unfreundschaft, *f.* nepřátelstwí, *n.*; —lich, *adj.* nepřátelský.

Unfriede, *m.* nepokoj, e, nemír, u, *m.*

Unfriedlich, *adj.* nepokojný.

Unfruchtbar, *adj.* neplodný, nerodný, neúrodný; —keit, *f.* neplodnost, i, *f.*

Unfug, *m.* nešest, i, *f.* neplecha, y, nepřísluśnost, nezpůsobnost, i, *f.*

Unfüglich, *adj.* nenáležitý, nepřísluśný.

Unfügsam, *adj.* nepowolný.

Unfühlbar, *adj.* nečitelný.

Ungangbar, *adj.* neschodný, bezcestný.

Ungeachtet, *adj.* newšímawý, newznětlivý, bez ohledu na, neohledaje se na; ač, ačkoli.

Ungeackert, *adj.* nesworaný.

Ungeahndet, *adj.* neskáraný; *adv.* bez kázně.

Ungearbeitet, *adj.* nepředělaný, nepředělawaný.

Ungebahnt, *adj.* neubitý.

Ungebaut, *adj.* newzdělaný.

Ungeberdig, *adj.* ošklibawý, netwárný.

Ungebeten, *adj.* nedožádaný, neprošený, nedoprošený.

Ungebildet, *adj.* newzdělaný.

Ungebleicht, *adj.* nezbilený.

Ungeblumt, *adj.* nekwětowaný, nekwitkowaný.

Ungeboren, *adj.* nezrozený, nenarozený.

Ungebräuchlich, *adj.* neobyčejný, neobwyklý.

Ungebraucht, *adj.* nepotřebowaný, nežiwaný.

Ungebühr, *f.* neslušnost, nepřísluśnost, i, *f.*; —end, *adj.* nemáležitý nepřísluśný; —lich, *adj.* nepřísluśný, nemáležitý.

Ungebunden, *adj.* newázaný; —keit, *f.* newázanost, *f.*

Ungedeihen, *n.* nedužnost, *f.*

Ungedrungen, *adj.* nenucený.

Ungeduld, *f.* netrpěliwost, *f.*; —ig, *adj.* netrpěliwý.

Ungeehrt, *adj.* nectěný, neuctěný.

Ungefähr, *m.* náhoda, y, *f.* nenadání, *n.*; als *adj.* náhodný, nenadálý.

Ungefällig, *adj.* nelibý, nelibezný; —keit, *f.* nelibost, *f.*

Ungefärbt, *adj.* nebarwený, nelíčený.

Ungefordert, *adj.* nežádaný, nepožádaný.

Ungefüttert, *adj.* nepodsitý, nepodsiwaný, nekrmený.

Ungegessen, *adj.* bez jidla, nejedený.

Ungeglättet, *adj.* nehlazený.

Ungegründet, *adj.* nedůwodný, bezdůwodný, nepodstatný.

Ungehalten, *adj.* newrlý, rozhorlený.

Ungeheissen, *adj.* nekázaný, neporučený.

ımt, *adj.* nezastawený, neza-
ý.
:chelt, *adj.* nelicoměrný.
:er, *n.* potwora, y, zpotwoři-
, *f.*; als *adj.* hrozný, ukrutný,
rný.
bert, *adj.* nepřekážený, bez
žky.
elt, *adj.* neohlazený, neohra-
newybraušený.
ft, *adj.* nenadálý.
ig, *adj.* nenáležitý, neslušný.
sam, *m.* neposlušnost, i, *f.* ne-
enstwi, *n.*; als *adj.* nepo-
.
ich, *adj.* swětský, neduchowní.
ımt, *adj.* nečesaný, neučesaný.
t, *adj.* nesežwejkaný.
nkt, *adj.* nesaužený, nermau-
nemořený.
stelt, *adj.* jednoduchý; nestro-
nelíčený.
tert, *adj.* nepřečištěný.
:n, *adj.* nepříležitý, nepoho-
—heit, *f.* nepříležitost, i, ne-
e, *f.*
cig, *adj.* neučeliwý; —keit, *f.*
liwost, *f.*
:samkeit, *f.* neučenost, i, *f.*
ct, *adj.* neučený; ungelehrter
, nedouk, a, *m.*
rtheit, *f.* neučenost, nedouče-
i, *f.*
k, *adj.* nehebký, neohebný, ne-
neobratný.
cht, *adj.* nehašený, neuhašený.
ch, *n.* nesnáz, e, neřest, i, klo-
trampota, y, *f.*; als *adj.* ne-
, nepohodlný.
chlich, *adj.* nepohodlný; —keit
ohodlnost, klopotnost, i, *f.*
ß, *adj.* nepříslušný.
stet, *adj.* nekrmený.
n, *adj.* neobecný, neobyčejný,
ný.
ıgt, ungemischt, *adj.* nemicha-
mišený.
sen, *adj.* nezměřený, neurčitý,
nzt, *adj.* kruhowý.

Ungenannt, *adj.* nejmenowaný, nepojmenowaný.
Ungeneigt, *adj.* nenáchylný, nenáklonny, nenakloněný.
Ungenetzt, *adj.* nemáčený.
Un-genießbar, *adj.* nepožíwatelný; —genossen, *adj.* neužitý.
Ungenöthigt, *adj.* nenucený, nedonucený.
Ungenügsam, *adj.* nespokojitelny; —keit, nespokojitelnost, *f.*
Ungenützt, *adj.* neužíwaný, nepotrebowaný.
Ungeordnet, *adj.* neřádaný, nepořádaný, nespořádaný.
Ungepackt, *adj.* nesložený, nezuzlený.
Ungepflastert, *adj.* nedlážený.
Ungepreßt, *adj.* nestěsněný, neswíráný.
Ungerade, *adj.* nerowný, nepřímý, lichý.
Ungerathen, *adj.* nepodařený, nepodařilý, nezdařilý, nezdárný.
Ungerechnet, *adj.* nespočtený, nepočítaný.
Ungerecht, *adj.* nesprawedliwý, nesprawedlný, křiwdiwý, bezpráwný; —igkeit, *f.* nesprawedliwost, nesprawedlnost, i, křiwda, y, *f.*
Ungereimt, *adj.* nesrownalý; —heit, *f.* nesrownalost, i, *f.*
Ungern, *adv.* nerád.
Ungerächt, *adj.* nepomstěný.
Ungesalzen, *adj.* neslaný, nesolený, neosolený.
Ungesattelt, *adj.* nesedlaný, neosedlaný.
Ungesäuert, *adj.* nekwašený, nezakwašený.
Ungesäumt, *adj.* nemeškaje, bez meškání.
Ungeschehen, *adj.* nestalý, nedálý.
Ungescheidt, *adj.* nemaudrý, nerozumný, nerozšafný; —heit, *f.* nemaudrost, i, *f.*
Ungescheut, *adj.* neostýchawý, nebojácný.
Ungeschicklichkeit, *f.* nezpůsobnost, neobratnost, nemotornost, i, *f.*
Ungeschickt, *adj.* nezpůsobný, neobratný, nemotorný.

Ungeſchlacht, *adj.* neobrabaný, tuhý, drsnatý.
Ungeſchliffen, *adj.* nebroušený, neotesaný; —heit, *f.* neotesanost, *f.*
Ungeſchmälert, *adj.* neztenčený.
Ungeſchmalzen, *v* nemastný.
Ungeſchmeidig, *adj.* nehebký, nemrštný; —keit, *f.* nehebkost, i, *f.*
Ungeſchminkt, *adj.* neličený.
Ungeſchoren, *adj.* nebolený, nestřihaný.
Ungeſchworen, *adj.* nepřisežný.
Ungeſehen, *adj.* newiděný, nespatřený.
Ungeſellig, *adj.* netowaryšský, nedružebný; —keit, *f.* netowaryšnost, *f.*
Ungeſittet, *adj.* nemrawný.
Ungeſotten, *adj.* newařený.
Ungeſprächig *adj.* nehovorný, nemluvný; —keit, *f.* nehovornost, *f.*
Ungeſtaltet, *adj.* netvorný, netvárný, nepodobný; —heit, *f.* netvornost, i, *f.*
Ungeſtändig, *adj.* nepřiznalý, nepřiznávající se.
Ungeſtattet, *adj.* nepowolený, nedowolený, nepřipuštěný.
Ungeſtört, *adj.* nemejlený, nezbouřený, nezburcowaný.
Ungeſtraft, *adj.* netrestaný. nepotrestaný, nekáraný.
Ungeſtriegelt, *adj.* neučesaný.
Ungeſtüm, *m.* bouřliwost, nezbednost, prudkost, *f.*; als *adj.* bouřliwý, nezbedný, prudký; — ſein. bouřiti, nezbedniti.
Ungeſund, *adj.* nezdravý, nedužiwý; —heit, *f.* nezdrawost, *f.*
Ungetheilt, *adj.* nerozdělený, neoddělený.
Ungetheim, *n.* strasidlo, a, *n.* přisera, y, *f.* přelud, u, *m.*
Ungetreu, *adj.* newěrný.
Ungeübt, *adj.* necwičený.
Ungewiß, *adj.* nejistý, nejistotný; — heit, *f.* nejistota, y, *f.*
Ungewiſſenhaft, *adj.* neswědomitý.
Ungewißheit, *f.* nejistota, y, *f.*
, *m.* bauře, e, bouřka, y, *f.*; , hlupejš, e, *m*
Ungewogen, *adj.* nenáchylný; —heit, *f.* nenáchylnost, *f.*
Ungewohnheit, *f.* nezwykłost, neobyčejnost, *f.*
Ungewöhnlich, *adj.* neobyčejný; —keit *f.* neobyčejnost, *f.*
Ungewohnt, *adj.* nezwyklý, nenawyklý
Ungezähmt, *adj.* neskrocený.
Ungezäumt, *adj.* nezuzděný, bezuzdný.
Ungeziefer, *n.* plaz, u, *m.* hmyz, nečistá u, *m.*
Ungeziemend, *adj.* neslušný, nepřiměřený.
Ungezogen, *adj.* nezwedený; —heit, *f.* nezwednost, *f.*
Ungezweifelt, *adj.* nepochybný, bezpochybný.
Ungezwungen, *adj.* nenucený, nedonucený, nepřinucený; —heit *f.* nenucenost, *f.*
Unglaube, *f.* newěra, y, *f.*
Ungläubig, *adj.* newěřící, newěravý
Unglaublich, *adj.* newěřitelný; —keit, *f.* newěřitelnost, i, *f.*
Ungleich, *adj.* nerowný, nepřímý, nestejný; —heit, *f.* nerownost, *f.*
Ungleichartig, *adj.* nejednostejný; —keit, *f.* nejednostejnost, i, *f.*
Ungleichförmig, *adj.* nestejnotwárný; —keit, *f.* nestejnotwárnost, i, *f.*
Unglimpf, *m.* nelitostiwost, nemirnost, *f.*; —lich, *adj.* nelitostiwý, nemirný.
Unglück, *n.* neštěstí, *n.*; —lich, *adj.* neštastný; —bote, *m.* neštastný posel; —fall, *m.* neštastná příhoda, nehoda, y, *f.*; —flink, *n.* neštastník, a, *m*; —ſtifter, —vogel, *m.* neštastník, a, *m.*; —zeichen, *n.* znamení neštastné.
Ungnade, *f.* nemilost, i, *f.*
Ungnädig, *adj.* nemilostiwý
Ungöttlich. *adj.* nebožský.
Ungrund, *adj.* nedůwod, u, *m.*
Ungültig, *adj.* neplatný, neberný; —keit, *f.* neplatnost, *f.*
Ungunſt, *f.* nepřízeň, zně, nepřízniwost, newhodnost, i, *f.*
Ungünſtig, *adj.* nepříznaiwý, newhodný.

it, *adj.* nedobrý; nichtě für —, : za zlé.
ite, *f.* nedobrota, y, *f.*
itig, *adj.* nedobrotivý.
ıltbar, *adj.* nepewný, neobstojný.
:il, *n.* nehoda, zlota, pohroma, y, —bar, *adj.* nezhojitelný; —bar-t, *f.* nezhojitelnost, i, *f.*
:ilig, *adj.* neswatý, neposwatný; :eit, *f.* neswatost, neposwátnost, *f.*
eilvoll, *adj.* neštěstí, zkázy plný.
eimlich, *adj.* trapný.
öflich, *adj.* nezdwořilý; —keit, *f.* :zdwořilost, *f.*
old, *adj.* nelaskawý, nepřízniwý.
old, *m.* obluda, y, rarášek, ška, *m.*
oldenferge, *f.* diwizna, y, *f.*
erſal, *adj.* wšeobecný.
:erſität, *f.* uniwersi, wysoké uče-, wysoké školy.
agbbar, *adj.* nehonný.
atholiſch, *adj.* nekatolický.
e, *f.* zmyje, *f.*; Waſſerunke. kukač-t, y, *f.*
ennbar, unkenntlich, *adj.* neznalý, :poznalý; —keit, *f.* nepoznalost, *f.*
enntniß, *f.* newědomost, i, *f.* nečedomi, *n.*
euſch, *adj.* nečistý, smilný.
ſar, *adj.* nejewný.
lug, *adj.* nerozšafný, nemaudrý; —:it, *f.* nemaudrost, *f.*
örperlich, *adj.* netělný, beztělný, keit, *f.* beztělnost, i, *f.*
oſten, *f. pl.* autrata, y, *f.* náklad, *m.*
raut, *n.* kaukol, u, *m.* sněť, i, *f.*
und-e, *f.* newědomí, *n.* newědomost, ; —ig, *adj.* newědomý, nepowě-omý.
ängſt, *adv.* nedáwno.
áugbar, *adj.* nezapirate lný; —keit nezapiratelnost, *f.*
auter, *adj.* nečist; —keit, *f.* ne-istost, *f.*
eiblich, *adj.* nestrpěliwý, nesnesi-lný.
eſ-erlich, —bar, *adj.* nečitelný.
Unlieb, *adj.* nelíbý, nelahodný.
Unſöblich, *adj.* neslawný, nechwalitebný.
Unluſt, *f.* nechuť, nelibost, *f*
Unluſtig, *adj.* nelibý, neweselý.
Unmannbar, *adj.* nedospělý.
Unmäßig, *adj.* nemirný, nestřídmý, neskrowný; —keit, *f.* nestřídmost, *f.*
Unmenſch, *m.* nečlowěk, a, *m.*; —lich, *adj* nelidský; —lichkeit, *f.* nelidstwí, *n.*
Unkenntlich, *adj.* nepoznalý, neznamenitý.
Unmilde, *adj.* nemilostiwý.
Unmittelbar, *adj.* neprostředečný, bezprostředný, bezprostředečný; —keit, *f.* neprostředečnost, bezprostředečnost, i, *f.*
Unmöglich, *adj.* nemožný; —keit, *f.* nemožnost, *f.*
Unmoraliſch, *adj.* nemrawopočestný, nemrawný.
Unmündig, *adj.* nezletilý, nedospělý; —keit, *f.* nedospělost, *f.*
Unmuth, *m.* zkormaucenost, newrlost, *f.*; —ig, *adj.* zkormaucený, newrlý.
Unnachbarlich, *adj.* nesausedský.
Unnachläſſig, *adj.* nepopustitelný, nepowolitelný.
Unnachſichtig, *adj.* nepromijející.
Unnachtheilig, *adj.* neškodný; *adv.* bezeškody.
Unnatürlich, *adj.* nepřirozený.
Unnennbar, *adj.* nejmenowatelný, newyprawitelný, newyslowitelný.
Unnöthig, *adj.* nepotřebný, nezpotřebný; —keit, *f.* nepotřebnost, *f.*
Unnütz, *adj.* neužitečný, neplatný, daremný, ničemný.
Unordentlich, *adj.* nepořádný, nezřízený, nezpráwný.
Unordnung, *f.* nepořádek, dku, *m.* nezpráwa, y, *f.*
Unorganiſirt, *adj.* nezůstrojněný.
Unpartei-iſch, —lich, *adj.* nestranný, —lichkeit, *f.* nestrannost, *f*
Unpäßlich, *adj.* stonawý, churawý; —keit, *f.* churawost, *f.*
Unperſönlich, *adj.* neosobný.
Unpolirt, *adj.* newyhlazený.

unpolitiſch, *adj.* nepolitický.
Unproportionirt, *adj.* nerownoměrný.
Unrath, *m.* Caremnost, neřest, i, nepleoha, y, *f*
Unrathlich, *adj.* nešetrny.
Unrathſam, *adj.* nebezpečný, nejistý.
Unrecht, *n.* křiwda, y, *f.* bezprawí, *n.*; als *adj.* nesprawedliwý, neprawý; als *adv.* nedobře; neprawě; —handeln, neprawě jednati; Jemanden — thun, křiwdu někomu činiti; —mäßig, *adj.* neprawý, neprawný, nespravedliwý; —mäßig an ſich bringen, nespravedliwě se uwázati w něco; —mäßigkeit, *f.* neprawost, nespravedliwost, i, *f.*
Unredlich, *adj.* nepoctiwý; —keit, *f.* nepoctiwost, *f.*
Unregelmäßig, *adj.* neprawidelni, bezprawidelni; —keit, *f.* neprawidelnost, *f*
Unreif, *adj.* nezralý, nedozralý; nedospělý; —e Feige, holička, y, *f.*; —e, *f.* nezralost, nedozralost, nedospělost, i, *f.*
Unrein, *adj.* nečistý, nečistotný, neřádný; —igkeit, *f.* nečistost, nečistotnost, i, nečistota, y, neřádnost, *f.*; —lich. *adj.* nečistotný, neřwarný; —heit, *f.* nečistotnost, *f.*
Unrichtig, *adj.* nenáležitý, nezprawný; —keit, *f.* nenáležitost, *f.*
Unruh-e, *f.* nepokoj, e, *m.* nepokojnost, nespokojenost, *f.*; —ig, *adj.* nepokojný, nespokojený, nezbedný; —ſtifter, *m.* nezbednik, a, buřič, e, *m.*
Unrühmlich, *adj.* neslawný, newelebný.
Uns, *pron.* nám; nás; námi.
Unſäglich, *adj.* newýmluwný, newypravitelný.
Unſanft, *adj.* newolny.
Unſauber, *adj.* nečistý, neřwarný; —keit, *f.* neřwara, y, neřwarnost, *f.*
Unſchadhaft, *adj.* nekazowitý, nechybný, newadný.
Unſchädlich, *adj.* neškodny, neskodliwý; —keit, *f.* neškodnost, *f.*
Unſchätzbar, *adj.* bezcitimý.
Unſchätzbar, *adj.* wzneſený
Unſcheinbar, *adj.* neswětlý, nezřejmý, nepatrný, nepodobný
Unſchicklich, *adj.* neslušný, newhodný, nezpůsobný; —keit, *f.* neslušnost, *f.*
Unſchiffbar, *adj.* neplawný.
Unſchlachtig, *adj.* dřwý, surowý.
Unſchlitt, *n* loj, e, *m.*; —licht, *n.* lojowá swička.
Unſchlüſſig, unentſchloſſen, *adj.* nerozmyslný; —machen, zwrtkati; —werden, zwrtkati se; —keit, *f.* nerozmyslnost, i, *f.*
Unſchmackhaft, *adj.* necnutný; —igkeit *f.* nechutnost, *f*
Unſchuld, *f.* newinnost, *f.*; —ig, *adj.* newinný; die —igen Kindlein, mláďátka.
Unſchuldigerweiſe, *adv.* newinně.
Unſelig, *adj.* nešťastný; —keit, *f.* nešťastnost, *f*
Unſer, *pron.* náš; unſer einer, Einer von unſerer Partei, našinec, nce. *m.*
Unſertwalben, —wegen, —willen, *adv.* pro nás.
Unſicher, *adj.* nejistý, nebezpečný; —heit, *f.* nejistota, y, nebezpečnost, *f.*
Unſichtbar, *adj.* newiditelný, nespatřitelný; — werden, zmizeti; —keit *f.* newiditelnost, *f.*
Unſinn, *m.* —igkeit, *f.* nesmysl, u, *m.* nesmyslnost, *f.*; —ig, *adj.* nesmyslný, bezsmyslný; — machen, zbláznit, potřeštiti.
Unſittlich, *adj.* nemrawný, necudný; —keit, *f.* nemrawnost, *f.*
Unſorgſam, *adj.* nepečliwý; —keit, *f.* nepečliwost, *f.*
Unſtät, *adj.* nestálý, neustawičný; —igkeit, *f.* nestálost, neustawičnost, *f.*
Unſtatthaft, *adj.* nedostatečný; —keit, *f.* nedostatečnost, *f.*
Unſtattkraut, *n.* žlučucha, y, *f.*
Unſterblich, *adj.* nesmrtelný; —keit. *f.* nesmrtelnost, *f.*
Unſtern, *m.* zlá planeta.
Unſtörbar, *adj.* nebaučitelný, nemýtelný; —keit, *f.* nebaučitelnost, nemýtelnost, *f.*
Unſträflich, *adj.* netrestliwý, bezúhon-

:it, *f.* netrestliwost, bezúhon-

, *adj.* bezpochybný, jistotný,
ný.
ıft, *adj.* nezáwadný, neporu-
—igkeit, *f.* nezáwadnost, bez-
ost, neporušenost, *f.*
h, *adj.* neschopný, newalný;
. neschopnost, *f.*
lv. dole, wespod; von — her,
od spodu; — an, od spodu,

b. b. spodní, dolní, dolejší.
p. pod, mezi, z, w, při, za.
heilung, *f.* poddělení, *n.*
rn. *v.* podorati.
ı, *m.* spodní rámě.
ıel, *m.* spodní rukáw.
, *f.* odrůda, y, *f.*
t, *m.* podlékař, e, *m.*
ken, *m.* hlawní trám.
ık, *f.* dolní stolice.
ı, *m.* stawení základu.
ıen, *v.* podstawěti
nkleid, *n.* podwlékačky, *pl.*
t, *n.* spodnice, e, *f.*
te, *f.* spodní díl aulu.
ben, *v.* podwázati.
tt, *n.* podlistí, *n.*
iben, *v. n.* opominauti se, o-
se, opominutu býti, opuštěnu
ıls *subst. neutr.* opominutí, o-
ı, *n.*
nden, *adj.* podwázaný.
:ch-en, *v. a.* přetrhnauti, zara-
—ung, *f.* přetržení, zaražení, *n.*
:iten, *v. a.* podestřiti, podsti-

:ngen, *v. a.* uwesti, uložiti, za-
ti.
ch, *n.* podkrowí, *n.*
ssen, *adv.* zatím.
ück-en, *v.* udutlati, udusiti, za-
; Jemanden —en, potlačowati,
wati, utiskowati koho; —er,
tlačitel, potlačowatel, utlači-
tlačowatel, e, *m.*; —ung, *f.* u-
ı, utlačowání, potlačení, pot-
ání, *n.*

Unterenke, *m.* pohůnek, nka, *m.*
Untereinander, *adv.* mezi sebau společně, dohromad.
Unterfahren, *v.* podjeti, podjížděti.
Unterfangen, sich, *v.* opowážiti se, pokusiti se.
Unter-fertigen, *v.* podepsati; —fertigung, *f.* podpis, u, *m.* podepsání, *n.*
Unterfutter, *n.* podšíwka, y, *f.*; —n, *v. a.* podšíti, podšíwati.
Untergang, *m.* západ, záchod, u, *m.*; gegen —, na západ; 2.) (Ruin), záhuba, zhaúba, zkáza, y, *f.*
Untergebäude, *n.* spodek domu.
Untergeb-en, *v.* wespod dáti, poddati, podrobiti; *adj.* poddaný, podrobený: —er, *m.* poddaný, ého, *m.*
Untergegangen, *adj.* zaniklý.
Untergehen, *v.* zapadnauti, zacházeti, zajíti; *fig.* zahynauti.
Untergeschoß, *n.* spodní ponebí.
Untergestellt, *n.* podstawek, wku, *m.*
Untergewehr, *n.* oruží, poboční zbraň, *f.*
Untergrab-en, *v.* podkopati, podhrabati, podebrati; *fig.* rušiti; —ung, *f.* podkopání, rušení, *n.*
Unterhalb, *prp.* wespod, dole.
Unterhalt, *m.* wyžiwení, *n.* obžiwa, wýžiwa, y, *f.* zachowání, wydržowání, *n.*
Unterhalt-en, *v.* podstawiti, z. B. ein Gefäß, nádobu; 2.) (erhalten), chowati, zachowati, wyžiwiti; 3.) (um die Zeit zu verkürzen), kratochwíliti, obírati se; —d, *adj.* kratochwilný, zábawný; —ung, *f.* kratochwíl, e, *f.* zábawa, y, *f.* obírání se, *n.*
Unter-handeln, *v. n.* jednati, rokowati, smlauwati, dohazowati; —händler, *m.* jednatel, smluwče, dohazowač, e, *m.*; —händlerin, *f.* wyjednawatelka, y, *f.*; —handlung, *f.* jednání, wyjednáwání, rokowání, smlauwání, dohazowání, *n.*
Unterhauen, *v. a.* podsekati.
Unterhauptmann, *m.* podsetník, a, *m.*
Unterhaus, *n.* dolejší dům, zbor anglický.
Unterhefen, *pl.* spodní kwasnice.

Unterhemd, *n.* spodní košile, *f.* rubáš, e, *m.*
Unterhof, *m.* dolejší dwůr.
Unterhölzen, *v. a.* podryti, podemleti.
Unterholz, *n.* chrastí, *n.*
Unterhosen, *f. pl.* podwlikačky, *pl.* spodní kalhoty.
Unterirdiſch, *adj.* podzemní.
Unterjoch-en, *v.* podmaniti, podrobiti; —er, *m.* podmanitel, e, *m.*; —ung, *f.* podmanění, podrobení, *n.*
Unterkammeramt, *n.* podkomoří auřad.
Unterkämmerer, *m.* podkomoří, *m.*
Unterkammerherr, podkomorní pán.
Unterkäufer, *m.* překupník, a, *m.*
Unterkehle, *f.* podbrdlek, lku, *m.*
Unterkinn, *n.* lalok, u, *m.*
Unterkleider, *n. pl.* spodní šaty.
Unterkoch, *m.* podkuchaři, *m*
Unterkommen, *v. n.* dostati se do bytu, do služby.
Unterkönig, *m.* místokrál, e, podkrálí, *m.*
Unterkriechen, *v. n.* podlezti, podlézati.
Unterkunft, *f.* přebyti, *n.* [a, *n.*
Unterlade, *f.* des Tuchmachers, bidlo,
Unterlage, *f.* podkladek, podstawek, wku, *m.*
Unterlaß, *m.* ohne —, bez přestání, bez přitrže.
Unterlaſſ-en, *v.* ponechati, zanechati, pustiti, opustiti, upustiti od čeho; —ung, *f.* zanechání, opuštění, upuštění od čeho, opomínutí, *n.*
Unterlaufen, *v.* podběhnauti, podbíhati; mit Blut —, zaliti se krwí; ein Fehler iſt —, wlaudila se chyba; von der Saumſeligkeit, díti se; als *adj.* zalitý.
Unterläufer, *m.* pažerák, a, *m.*
Unterlefze, **Unterlippe**, *f.* spodní pysk.
Unterleg-, podložní, *adj.*
Unterleg-en, *v. a.* podložiti, podkládati, nasazowati; —en, *n.* podkládání, [illegible]ní, *n.*; —ung, *f.* podložení, [illegible]odučitel, e, *m.*; —in, y, *f*
Unterleib, *m.* podbřišek, šku, *m.*
Unterliegen, *v.* wespod ležeti, zmožen býti; *fig.* padnauti; podléhati, klesnauti, klesati; der Arglift —, podskočen, zachwácen býti lsti.
Unterlieutenant, *m.* podporučník, a, *m.*
Untermann, *m.* spodek, dka, *m.*
Untermark, *f.* dolní Morky.
Untermauern, *v. a.* podezdíti.
Untermengen, *v.* smíchati, smíšiti.
Unterminiren, *v.* podebrati, podkopati.
Untermiſch-en, *f.* untermengen —miſcht, *adj.* smíšený; —ung, *f.* smíšení, smíchání, *n.*
Unternehm-en, *v.* předsewziti, předebráti, podniknauti, podnikati; —ung, *f.* předsewzetí, podniknutí, podnikání, *n.*; —end, *adj.* podnikawý; —er, *m.* podnikatel, e, *m.*
Unterlieutenant, *m.* podzástupník, a, *m.*
Unterofficier, *m.* poddůstojník, a, *m.*
Unterordn-en, *v.* podříditi, podřizowati; —ung, *f.* podřízení, *n.*
Unterpächter, *m.* podnajímatel, e, *m.*
Unterpfand, *n.* zástawa, y, *f.*
Unterpflügen, *v. a.* zaworati.
Unterred-en, ſich, *v.* smlauwati se, rozmlauwati mezi sebau; —ung, *f.* smlauwání se, rozmlauwání *n.* rozmluwa, y, *f.*
Unterricht, *m.* cwičení, poučení, poučowání, *n.* nauka, y, *f.*
Unterricht-en, *v. a.* cwičiti, poučiti, poučowati, nawesti; von etwas —en, zprawiti o čem; —er, *m.* podrost. iho, *m.*; —ſold, *n.* plat za wyučowání; —smethode, *f.* náwod, u, *m.*
Unterrinde, *f.* spodní kůra.
Unterrock, *m.* spodní kabát; spodní sukně, spodnice; *dem.* spodnička, y, *f.*
Unterſag-en, *v.* zapowěditi, zapowídati, zakázati; —ung, *f.* zapowědění, zakázání, *n.*
Unterſaß, *m.* podsedek, dka, *m.*
Unterſatz *m.* podklad, podstawek wku podsadek, dku, *m.*
Unterſchaffner, *m.* podkaťář, e, *m.*
Unterſcharren, *v. a.* podhrabati.

b-en, *v. a.* dĕliti, rozdĕliti, ; *fig.* rozeznati, rozeznáwauzowati; —er, *m.* rozeznawač, watel, e, *m.*; —ung, *f.* rozděozeznání, *n.*; —ungskraft, *f.* jičnost, rozeznánliwost, *f.*; — chen, *n.* znamení rozeznání ob. ní.

nk, *m.* podčeší, ího, *m.*

nkel, *m.* spodní hnát.

:ben, *v. a.* podstrčiti, podwr-:rſchobenes Kind, podwrženec,

eb, *m.* rozdil, u, *m.* rozdilnost, ý, *adj.* rozdilný, rozličný, roý, různý.

ag-en, *v.* zadrżeti, zatajiti; 2.) iti, *n. p.* mohu; —ung, *f.* zadrtajení; podražení, *n.*

eif, *m.* podmět, podskok, u, n, *v.* pašowati.

teiben, *v.* podřezati, podkrá-)dstříhati.

:eiben, *v. a.* podepsati, podpi-

:eiber, *m.* podepsatel, podpi-l; 2.) podpisaří, ího, *m.*

rift, *f.* podpis, u, *m.*

ürren, *v. a.* rozkutiti, rozdě-

ken, *v. a.* pohřiziti, potopiti.

en, *v. a.* podsaditi, podstawiti, iti, podklapati.

t, *adj.* zawalitý, složitý; —heit, itost, i, *f.*

geln, *v. a.* podpečetiti.

ken, *v. n.* podtonauti, potopiti ls *subst. n.* podtonuti, potope- *n.*

, *m.* dolejší sedění, sedadlo.

annen, *v. n.* podpínati.

reißen, *v. a.* podpirati.

ringen, *v. n.* podskočiti.

ılmeiſter, *m.* podkonírnik, a, *m.*

:den, *v.* podstrčiti, podstrko-

:hen, *v.* státi pod čím; ſich —, ážiti se.

:llen, *v. a.* podstawiti.

Unterſtemmen, *v.* podpříti.

Unterſtoſſen, *v. a.* podstrčiti.

Unterſtreichen, *v. a.* podtrhnauti, podtáhnauti čárau.

Unterſtreuen, *v. a.* podtrausiti, podsipati, podestlati.

Unterſtütz-en, *v. a.* podepříti, podpírati, podporowati, napomáhati; mit Gründen —, dowrzowati důwody; —er, *m.* podpíratel, e, *m.*; —ung, *f.* podpora, y, *f.* napomáhání, *n.*; — ungsbeitrag, *m.* příspěwek, wku, *m.*

Unterſuch-en, *v. a.* wyšetřiti, wyšetřowati, ohledáwati, wyhledáwati, —ung, *f.* wyšetření, wyšetřowání, přehledání, *n.*

Untertauch-en, *v. n.* pohřížiti, potápěti, potopiti; —ung, *f.* pohřížení, potopení, potápění, *n.*

Unterthan, *m.* poddaný, ého, *m.* —, *adj.* poddaný, podrobený.

Unterthänig, *adj.* poddaný, ponížený; —keit, *f.* poddanost, *f.*

Unterthanſchaft, *f.* poddanská záwada.

Unterthansverband, poddanost, *f.*

Unterthеil, *m.* spodek, dku, spodní díl, *m.*; vom Hemde, podolek, lku, *m.*

Unter-treten, *v. n.* wstaupiti pod; — drucken, podtisknauti.

Untertuſchen, *v. a.* ututlati.

Untervorſteher, *m.* podpředstawený, ého, *m.*

Unterwachſen, *adj.* podrostlý.

Unterwall, *m.* mezizwalí, *n.*

Unterwärts, *adv.* dolů.

Unterwegs, *adv.* po cestě, na cestě.

Unterweiſ-en, *v.* cwičiti, wycwičiti, wycwičowati, nawesti; —ung, *f.* cwičení, nawedení, poučení, *n.*

Unterwelt, *f.* dolejší, dolní swět.

Unterwerf-en, *v.* podwrci, podrobiti, poddati, podmániti; —ung, *f.* podwržení, podrobení, *n.*

Unterwinden, *v.* pokusiti se.

Unterwuchs, *m.* chrasti, křowí, *n.*

Unterwühlen, *v.* podemlíti, podmílati, podryti, krtiti.

Unter-würfig, —worfen, *adj.* p

-würfigkeit, *f.* poddanost, podrobenost, podwrženost, i, *f.*
Unterzahn, *m.* dolní zub.
Unterzeichn-en, *v. a.* podznamenati; —ung, *f.* podznamenání, *n.*; —er, *m.* podznamenač, e, *m.*
Unterzieh-en, *v. a.* podwléci, podwlíknauti, podwlíkati; sich —en, podrobiti se čemu, podstaupiti co, podniknauti; —hosen, *f. pl.*; podwláčky, *f. pl.*; —ung, *f.* podwlečení, *n.*
Unterzünden, *v.* podpáliti.
Unthat, *f.* zločinstwo, a, *n.*
Unthätig, *adj.* neúčinný, neúčinliwý; —keit, *f.* neúčinnost, neúcinliwost, *f.*
Untheilbar, *adj.* nedělitelný, nerozdělitelný, nedílný; —keit, *f.* nedělitelnost, nerozdělitelnost, *f.*
Untheilhaft, *adj.* neaučastný.
Unthier, *n.* potwora, nestwůra, y, *f.*
Unthunlich, *adj.* nečinitelný, nedělatelný; es ist — ta wěc se nedá dělati.
Untiefe, *f.* mělkost, i, mělčína, y, *f.*
Untödtlich, *adj.* nesmrtelný, nesmrtný.
Untragbar, *adj.* nenositelný, nenosný.
Untrennbar, *adj.* nerozlučitelný, neodlučitelný.
Untreu, *adj.* newěrný, zpronewěřilý; —e, newěrnost, zpronewěřilost, *f.*
Untrinkbar, *adj.* nepitný, nepilý.
Untröstlich, *adj.* neutěšitelný, nepotěšitelný; —keit, *f.* nepotěšitelnost, neukojitelnost, *f.*
Untrüglich, *adj.* neomylný.
Untüchtig, *adj.* neschopný, nedostatečný; —keit, *f.* nedostatečnost, *f.*
Untugend, *f.* necnost, *f.*
Unüberlegt, *adj.* nepřeložený, nerozwážliwý, nepowážný.
Unübersehbar, *adj.* nepřehlídný, nepřehlednutelný.
Unübersteiglich, *adj.* nepřestupitelný, nepřestupný.
Unübertrefflich, *adj.* nepřekonatelný.
[illegible] *adj.* nepřekonaný.
[illegible] *adj* nepřemožitelný;
[illegible]-wunden, *adj.* nepře-
[illegible]ný.

Unüblich, *adj.* neobyčejný.
Unumgänglich, *adj.* newyhnutelný.
Unumschränkt, *adj.* neobmezený, neobsahlý.
Unumstößlich, *adj.* neporazitelný, nesražitelný; newywratitelný, nezrušitelný; —keit, nezrušitelnost, *f.*
Ununterbrochen, *adj.* nepřetržný nepřetržliwý.
Ununterwürfig, *adj.* nepoddaný.
Unveränderlich, *adj.* neměnitelný, nezměnitelný, neproměnitelný; —keit, *f.* nezměnitelnost, *f.*
Unverantwortlich, *adj.* nezodpowídatelný, neosprawedlnitelný.
Unveräußerlich, *adj.* neprodajný.
Unverbesserlich, *adj.* nezlepšitelný, nenaprawitelný; —keit, *f.* nezlepšitelnost, *f.*
Unverbessert, *adj.* nezlepšený, nepolepšený, nenaprawený.
Unverbindlich, *adj.* nezáwazný.
Unverboten, *adj.* nezapowězený.
Unverbrüchlich, *adj.* nezrušitelný, neporušitelný, neporušený; —keit, *f.* neporušitelnost, *f.*
Unverdaulich, *adj.* nezážiwný, nestrawný; —keit, *f.* nezážiwnost, *f.*
Unverderblich, *adj.* nepokazitelný; —keit, *f.* nepokazitelnost, *f.*
Unverdienterweise, *adv.* nezaslauženě.
Unverdorben, *adj.* nezkažený, nepokažený.
Unverdrossen, *adj.* nemrzutý, neomrzelý; —heit, *f.* nemrzutost, neomrzelost, i, *f.*
Unverehlicht, *adj.* neženatý, neoženatý.
Unvereinbar, *adj.* nesrownalý; —keit, *f.* nesrownalost, *f.*
Unverfälscht, *adj.* neporušený; *fig.* bez auhoný.
Unverfänglich, *adj.* nelapawý, nezadrhliwý.
Unvergänglich, *adj.* nepominutelný, nepomijitelný; —keit, *f.* nepomijitelnost, *f.*
Unvergeßlich, *adj.* nezapomenutelný; —keit, *f.* nezapomenutelnost, *f.*
Unvergleichlich, *adj.* nepřirownawa-

ý; roztomilý, wyborný; —keit, ›přirownawatelnost, f.
golten, adj. nenahražený, newy-ažený, neodměněný.
halten, adv. netajno; es sei euch ıebuď wás tajno
heirathet, adj. neženatý, neože-ý.
hofft, adj. nenadálý; adv. z ne-ıní, maně.
hohlen, adj. neskrytý, neukry-ıetajný.
jährt, adj. nepromlčený.
kauft, adj. neprodaný.
kennbar, adj. nepřeznánliwý, ý.
langt, adj. nepožádaný.
letzlich, unverletzbar, adj. nepo-telný, neporanitelný. [něný.
letzt, adj. neporušený, nepora-lierbar, adj. neztratitelný.
loren, adj. neztracený.
löschlich, adj. neshasitelný.
meidlich, adj. newyhnutelný, ne-arowatelný; —keit, f. newyhnu-ost, f.
meint, adj. nedomnělý.
merkt, adj. nepozorowaný, adv. idomky.
mischt, adj. nemíchaný, nesmišený.
mögen, n. nemocnost, nestate-ıt, nemožnost; — zu zahlen, ne-itelnost, f.; —d, adj. nestatečný, ožný, nezámožný; — zu zahlen, atitelný; —heit, f. s. Unver-en.
muthet, adj. nenadálý.
nehmlich, adj. nesrozumitelný, ›rozumitelný; —keit, f. nesrozu-lnost, f.
nunft, f. nerozum, u, m.; nero-nost, nemaudrost, f.
nünftig, adj. nerozumný.
pflichtet, adj. nepowinowaný.
richtet, adj. newykonaný newy-ný, nezprawený; unverrichteter e, s nepořízenau (wěcí).
rückt, adj. nepomknutý; nezwrce-nepowrcený.

Unverschämt, adj. nestydatý; —heit, f. nestydatost, f.
Unverschont, adj. neušetřený.
Unverschuldet, adj. bezwinný, nezadlu-žilý, nezadlužený.
Unverschwiegen, adj. nezamlčený, ne-smlčený, nemlčeliwý; —heit, f. ne-mlčeliwost, f.
Unversehens, adv. nenadále, z nenadání.
Unversehr-barkeit, f. neporušitelnost, f.; —lich, adj. neporušitelný.
Unversehrt, adj. neporušený.
Unversiegelt, adj. nezapečetěný.
Unversöhnlich, adj. nesmiřitelný, neu-krotitelný; —keit, f. nesmiřitel-nost, f.
Unversorgt, adj. nezaopatřený.
Unverstand, m. nerozum, u, m.
Unverständ-ig, adj. nerozumný, bez-rozumný; —lich, adj. nesrozumitelný, neporozumitelný; —lichkeit, f. ne-srozumitelnost, f.
Unversucht, adj. neokušený, nezkušený.
Unverträglich, adj. nesnášeliwý, ne-snesitelný, nesrownálý; —keit, f. ne-snášeliwost, nesnesitelnost, nesro-wnáwalost, i, f.
Unverwandt, adj. neodwrácený.
Unverwehrt, adj. nezabráněný.
Unverweigerlich, adj. neodpírawý, nez-drahawý.
Unverweilt, adv. neprodleně, bez me-škání, neprodléwaje.
Unverwelklich, adj. neuwadlý.
Unverwerflich, adj. nezawržitelný, neo-powržitelný.
Unverweslich, adj. neporušitelný; —keit, f. neporušitelnost, f.
Unverwirrt, unverworren, adj. nezma-tený, nespletený, nezmotaný.
Unverwundbar, adj. nezranitelný; —keit, f. nezranitelnost, f.
Unverzagt, adj. nebojácný, nechaulo-stný; —heit, f. nebojácnost, f.
Unverzeihlich, adj. neodpustitelný.
Unverzollbar, adj. necelný.
Unverzüglich, adv. bez odtahu, bez prodlení, nemeškaje; adj. nepro-dlený; —keit, f. bezprodlenost, f.

Unvoll-kommen, —ſtändig, *adj.* nedokonalý, neaupln; —kommenheit, *f.* nedokonalost, neaupnost, i, *f.*

Unvorgeſehen, *adj.* nenadálý, nepředwidaný.

Unvorgreiflich, *adj.* nepředpisný.

Unvorſetzlich, *adj.* nezaumyslný, neschwálni.

Unvorſichtig, *adj.* neopatrný, neprozřetelný; —keit, *f.* neopatrnost, *f.*

Unvortheilhaft, *adj.* neprospěšný.

Unwahr, *adj.* nepradiwý, neprawý; —heit, *f.* neprawda, křiwda, v, *f.*

Unwahrſcheinlich, *adj.* prawdě nepodobný; —keit, *f.* prawdě nepodobnost, *f.*

Unwandelbar, *adj.* neměnitelný, nepřetwořitelný, newrtkawý.

Unwegſam, *adj.* bezcestný, neschodný.

Unweiberlich, *adj.* bezodporný.

Unweiſe, *adj.* nemaudrý.

Unweit, *adv.* u. *præp.* nedaleko, blízko.

Unwerth, *m.* nehodnost, i, necena, y, *f.*; als *adj.* nehodný, chatrný.

Unweſen, *n.* nepořád, powyk, u, rozbroj, e, *m.*; —tlich, *adj.* bezpodstatný.

Unwetter, *n.* nehoda, y, *f.* nečas, u, *m.*

Unwichtig, *adj.* newážný; *fig.* nedůležitý.

Unwiderleglich, *adj.* newywratitelný.

Unwiderruflich, *adj.* neodwolatelný.

Unwiderſetzlich, *adj.* nezprotiwitelný.

Unwiderſprechlich, *adj.* neodmluwitelný.

Unwiderſtehlich, *adj.* neodolatelný, neodporujičný; —keit, *f.* neodolatelnost, *f.*

Unwiederbringlich, *adj.* newynahraditelný; —keit, *f.* newynahraditelnost, *f.*

Unwiederruflich, *adj.* neodwolatelný.

Unwillen, *m.* newrlost, nelibost, i, newůle. e. *f.*

[illegible]wrlý, newolný, roz-

[illegible]newitaný.

[illegible]esamowolný ne-

Unwirkſam, *adj.* neúčinliwý, neučinný; —keit, *f.* neúčinliwost, neúčinnost, *f.*

Unwirthſchaft, *f.* nespořeni, nehospodářstwi, *n.*; —lich, *adj.* nehospodářský.

Unwiſſend, *adj.* newědaucí, newědomý, nepowědomý.

Unwiſſenheit, *f.* newědomost, nepowědomost, *f.*

Unwiſſentlich, *adj.* newědomky, z newědomi.

Unwitzig, *adj.* newtipný.

Unwohlſein, *n.* churawost, *f.*

Unwürdig, *adj.* nehodný, nedůstojný; —keit, *f.* nehodnost, *f.*

Unzahl, *f.* nesmírný počet.

Unzahlbar, *adj.* nesplatný.

Unzähl-bar, —ig, *adj.* nesčíslný, bezčíslný; *adv.* bez čísla, bez počtu.

Unze, *f.* unci, *f.* dwa loty.

Unzeit, *f.* newčas, u, *m.*

Unzeitig, *adj.* newčasný, newhodný, von Früchten, nezralý, nedozralý; —keit, *f.* newčasnost, newhodnost, von der Frucht, nezralost, nedozralost; von der Leibesfrucht, nedošlost, i, *f.*

Unzerbrechlich, *adj.* nezlomitelný, nepřelomitelný.

Unzerbrochen, *adj.* nezlámaný, nezlomený, nepřelámaný, nepřelomený.

Unzergänglich, *adj.* nerozpustitelný.

Unzerriſſen, *adj.* neroztrhaný, neroztržený.

Unzerſchnitten, *adj.* nerozřezaný, nerzřiznutý, nerozkrájený, nerozkrojený; mit der Scheere, nerozstřihaný, nerozstřižený.

Unzerſtör-bar, —lich, *adj.* nerozbořitelný, nezbořitelný.

Unzertheilt, *adj.* nerozdělený, nerozdilný.

Unzertrenn-bar, —lich, *adj.* nerozlučitelný, nerozdilný, nerozpojitelný. —barkeit, *f.* nerozlučitelnost, *f.*

Unziemlich, *adj.* neslušný, nemálečný

Unzierlich, *adj.* neozdobený.

Unzinsbar, *adj.* nepoplatní.

Unzuberettet, *adj.* nepřipraweny.

ben, *adj.* nespokojený; —heit, ıokojenost, *f.*
glich, *adj.* nepřichodný, ne-ıný.
f. smilstwí, smilstwo, a, *n.*; ben, smilniti.
q, *adj.* smilný, chlipný; —keit, nost, chlipnost, *f.*
glich, *adj* nedostatečný; —keit, ıstatečnost, *f.*
g, *adj.* nepřípustný; nedowo-
äffig, *adj.* nejistotný, nebez-ý; —keit, *f.* nejistotnost, ne-liwost, *f.*
menhängend, *adj.* nesrowna-pojený, nespojitý.
näßig, *adj.* nepřislušný, ne-ılý s cílem.
lhaft, *adj.* nepochybný, bez-ıný.
adj. chlipný, bujný; —keit, *f.* t, i, *f.*
n. praděd, a, *m.*
dj. prastarý, stařičký, staro-„ starobylý.
dj. worný, wzdělatelný.
-, urbariální, *adj.*
, *pl.* urbarie, *pl.*
ıchen, *v.* wzděláwati; als *subst.* ěláwání, *n.*
ı, *m.* wznik, u, prwopočátek,
m. prwopojem, u, *m.*
nutter, *f.* praprababa, y, *f.*
pl. m. předkowé, *pl. m.*
oater, *m.* prapraděd, a, *m.*
m. prawnuk, a, *m.*; —in, *f.* pra-a, y, *f.*
adj. mimrawý.
n. přiwoz, u, *m.*
f. přirčení, *n.*
mutter, *f.* prababa, y, *f.*; —pa-praděd, a, *m.*
m. původ, a, původce, e, pů-k, a, *m.*; —in, *f.* původkyně, nice, e, *f.*
. moč, e, *m.* scánky, *pl. f.*; —
. močiti, scáti; in der Kinder-ſprache, čurati; —glas, *n.* močová nádoba; —haft, *adj.* močový; —treibend, *adj.* na moč ženoucí.
Urkund-e, *f.* listina, y, swědečnost, i, *f.* swědečný list; —en, *v.* oswědčowati, oswědčiti; —enbuch, *n.* listowní kniha; —lich, *adj.* swědečný, swědecký.
Urlaub, *m.* dowolení, *n.*
Urne, *f.* popelnice, e, *f.*
Urochs, *m.* (Auerochs), tur, a, *m.*
Urquell, *m.* Urquelle, *f.* pramen, u, *m.* zřídlo, a, *n.* prwopočátek, tku, *m.*
Urſache, *f.* příčina, y, *f.*
Urſchrift, *f.* původní, prwotní spis, prwopis, u, *m.*
Urſprache, *f.* původní, prwotní jazyk.
Urſprung, *m.* původ, u, *m.* pojití, *m.*
Urſprünglich, *adj* původní, prwotní, prwopočáteční.
Urſtoff, *m.* původní, prwotná hmota, látka.
Urtext, *m.* původní, prwotní text.
Urtheil, *n.* rozsudek, dku, ortel, u, *m.*; — fällen, rozsudek učiniti, ortel wynesti; —en, *v. n.* saudíti, usuzowati; —er, *m.* sudič, e, *m*; —ſpruch, *f.* rozsaudnost, saudná moc.
Urgroßmutter, *f.* praprababa, prapababička, y, *f.*
Urgroßvater, *m.* prapraděd, a, *m.*
Urweſen, *n.* prwobytnost, *f.*
Urwort, *n.* prwoslowo, původní slowo.
Urzeit, *f.* prwočas, u, *m.* dáwnost, i, *f.*
Uſo, čas obyčejem wyměřený.
Utenſilien, *pl.* potřeby, *pl. f.*
Utraquiſt, *m.* obojednosta, y, *m.*

V.

Vakanz, *f.* prázdniny, *f. pl.*
Vadium, *n.* zástawa licitační.
Vagabund, *m.* tulák, světoběžník, s, *m.*
Valet, *n.* rozlaučení se, *n.*; —ſchmaus, *m.* hody ober kwas na rozl-

Valuta, *f.* waluta, y, *f.*
Vampyr, *m.* upír, wlkodlak, a, *m.*
Vanille, *f.* wanilie, e, *f.*
Variation, *f.* měnění, proměňowání, *n.*
Vasall, *m.* man, a, *m.*; —schaft, *f.* manstwí, *n.*
Vase, *f.* kwětinowý hrnec.
Vater, *m.* otec, tce, tatík, a, tatínek, nka, *m.*; dem — nacharten, potatiti se, wrci se po otci; —land, *n.* wlast, i, *f.*; —lands-, wlastenský, *adj.*
Vater-ländisch, *adj.* wlastenský, wlastenecký; —länder, *m.* wlastenec, nce, *m.*; —landsliebe, *f.* láska k wlasti; —liebe, *f.* otcowská láska.
Väterlich, *adj.* otcowský.
Vater-los, *adj.* osiřelý, otce nemající; —losigkeit, *f.* osiřalost, *f.*; —mord, *m.* otcowražda, y, *f.* wražda nad otcem; —mörder, *m.* otcowrah, a, *m.*; —mörderin, *f.* otcowražka, y, *f.*; —mörderisch, *adj.* otcowražedlný.
Vater-schaft, *f.* otcowstwí, otcowstwo, a, *n.*; —söhnchen, *n.* miláček otcůw; —stadt, *adj.* město wlastenské; —stand, *m.* otcowstwí, *n.*; —stelle, —pflicht, *f.* powinnost otcowská.
Vater-unser, *m.* otčenáš, e, *m.*; —theil, *m.* podíl po otci.
Vedette, *f.* hlídka, y, *f.*
Vegetabilien, *pl.* rostliny, *pl. f.*
Veilchen, *n.* fialka, y, *f.*; Veilchen-, *adj.* fialowý; —blau, *adj.* fialowý.
Veitsbohne, *f.* škrkawičný hrach.
Velinpapier, *n.* welinowý papír.
Venerabile, *n.* welebná swátost.
Venerisch, *adj.* francauzowitý.
Venus, *f.* Wenuše, e, Lada, y, *f.*; —beule, *f.* dyměje, e, *f.*; —berg, *m.* Wenušiná hora, *f.* Ladín, a, *m.*; —haar, *n.* netík, u, *m.*; —seuche, *f.* francauze, *pl.*
Verabfolgen lassen, *v.* wydati.
Verabred-en, *v.* smlauwati, umluwiti; —ung, *f.* sluwení, umluwení, *n.* smlauwa, umluwa, y, *f.*
[illegible] podati, podáwati, roz-
[illegible] promeškati, zameškati, pronedbati; —ung, *f.* promeškání, zameškání, pronedbání, *n.*
Verabscheu-en, *v.* oškliwiti sobě, zoškliwiti sobě, míti w oškliwosti; —ung, *f.* oškliwení sobě, zoškliwení, *n.*; —ungswürdig, *adj.* zoškliwení hoden, mrzký, ohyzdný.
Verabschied-bar, *adj.* wyhostliwý; —en, *v.* propustiti.
Veraccisen, *v. a.* zacliti.
Veraccordiren, *v. a.* umluwiti, ujednati, smluwiti.
Verachten, *v. a.* potupiti, potupowati, tupiti, opowrci; —enswürdig, *adj.* opowržení hodný; —ung, *f.* potupa, y, *f.* opowržení, *n.* opowrženost, i, *f.*
Verächter, *m.* potupník, a, tupič, tupitel, e, *m.*; —lich, *adj.* potupný, potupitelný, opowržliwý.
Verachtungswürdig, *adj.* potupy hoden, opowržení hoden.
Verallgemeinen, *v.* upowšechniti.
Veralten, *v. n.* stárnauti, stařeti, zestarati se, wěkem oder starostí scházeti oder starostí sejíti.
Veränderlich, *adj.* změnitelný, proměnitelný, měnitelný, zjinačitelný; *fig.* wrtkawý; veränderlicher Mensch, wrtoch, a, *m.*; —keit, změnitelnost, proměnitelnost, *f.*
Veränder-n, *v.* změniti, měniti, proměniti, zjinačiti, přejinačiti, zonačiti; —ung, *f.* změna, proměna, y, *f.* změnění, proměnění, *n.*; —ungs-, proměniwý, *adj.*
Veranlass-en, *v.* působiti, způsobiti, zploditi; Jemanden zu etwas —en, ponuknauti, ponaukati, nawesti koho k čemu; —ung, *f.* ponuknutí, *n.* podnět, u, *m.*
Veranschlagen, *v.* napřed wypočítati.
Veranstalt-en, *v.* opatřiti, zjednati, objednati, způsobiti, nastrojiti, strojiti, připrawiti; —ung, *f.* opatření, zjednání, způsobení, nastrojení, zřízení, připrawení, *n.* připrawa, y, *f.*
Verantwort-en, *v.* zodpowídati; sich

odpowidati se, odpowidati za —ung, *f.* zodpowídání, *n.* ortlich, *adj.* zodpowidačný; *f.* zodpowidačnost, *f.* t-en, *v. a.* zpracowati, zdělaing, *f.* zpracowání, zdělání, *n.* t, *v.* za zlé miti, za zlé wyloa zlau ſtrana wykládati oder

-n, *v.* zchudnauti, zchudobněidnauti; —ung, *f.* zchudnutí, bnění, *n.*
ſtiren, *v.* zatknauti.
)iren, *v. a.* prondjmauti.
uriren, *v.* zuhezpečiti.
ionir-en, *v. a.* prowolati, pro-; —ung, *f.* prowolání, *n.*
ab-en, *v.* wydati; —ung, *f.* wy-*n.*
r-n, *v.* odprodati, prodati, odod sebe zciziti; —ung, *f.* odj, prodaj, e, *f.* odprodání, zci-*n.*
n, *v. a.* zpeci, napeci, zapeci.
, *m.* úwazek, obwazek, zku, *m.*
t-en, *v. a.* wypowěditi, wyobí, wyhost dáti; aus dem Geiffe —en, wyhladiti z paměti; *f.* wypowědění, wyobcowání, ter, *m.* wypowěděný, ého, wyléněc, nce, *m.*
en, *v. a.* zastawěti, zastawiti; —, prostawěti.
en, *v. a.* shrýzti, ohrýzati, zazadržeti; ſich —, zatnauti se.
jen, *v. a.* okausati.
)-en, *v. a.* ukrýti, skrýti, skrýchowati; verhehlen, tajiti, za-; —ung, *f.* kryti, ukrytí, skryrýwání, schowání, *n.*; (Verhehtajení, zatajení, zamlčení, *n.* ter, *m.* zlepšitel, polepšitel, oitel, e, *m.*
erlich, *adj.* zlepšitelný, polepný, oprawitelný, naprawitelný.
er-n, *v.* zlepšiti, polepšiti, zlepti, přilepšiti, oprawiti, oprawonaprawiti; ein wenig —n, pooprawiti, ponaprawiti; —ung, *f.* zlepšení, polepšení, *n.* oprawa, y, *f.*

Verbeten, *v. a.* zamodliti.
Verbeug-en, *v.* ſich, pokloniti se, klaněti se; —ung, *f.* poklona, y, *f.* pokloněnί, *n.*
Verbiegen, *v. a.* zohybati, zkřiwiti.
Verbieten, *v. a.* zapowěditi, zapowídati, zakázati, zaporučiti co, brániti čemu, obstawiti.
Verbilden, *v.* znezpůsobiti, znewzdělati.
Verbind-en, *v. a.* zawázati, obwázati, spojiti, spolčiti; ſich —en, spříznití se; ſich zu etwas —en, zawázati se k čemu; —ung, *f.* zawázání, obwázání, spojení, *n.*; *fig.* závazek, zku, *m.* spolčení, *n.*
Verbindlich, *adj.* závazný, zawázliwý; —keit, *f.* závaznost, zawázliwost, *f.*
Verbindungswort, *n.* spojka, y, *f.*
Verbitten, *v. a.* wyprositi si.
Verbitter-n, *v. a.* zhořčiti, hořčiti; *fig.* rozhořčiti, popuditi; —ung, *f.* zhořčení, rozhořčení, popuzení, *n.*
Verblaſen, *v. n.* oddechnauti ſsi, wydechnauti sobě.
Verblechen, *v. a.* zaplechowati.
Verbleiben, *v. n.* zůstati, ostati, trwati, setrwati; ein wenig irgendwo —, pobyti, přebýwati kde.
Verbleichen, *v. n.* zblednauti.
Verblend-en, *v. a.* zaslepiti, oslepiti, mámiti, omámiti, ošáliti; —ung, *f.* zaslepení, omámení, zmámení, *n.* šalba, y, zmámenost, zaslepenost, i, *f.*; mámidlo, a, *n.*
Verblichen, *adj.* zbledlý; *fig.* umrlý.
Verblitzen, *v. n.* wyblýskati se.
Verblüffen, *adj.* zplašiti, zfanfrniti.
Verblühen, *v n.* odkwesti, odkwětnauti, odkwitati, sprchnauti; *fig.* zajíti, pojíti.
Verblümen, *v. a.* zakwítkowati.
Verblümt, *adj.* kwětowaný, prokwítaný.
Verblut-en, *v. n.* zakrwawiti, zakrwáceti, krwí se zaliti; —ung, *f.* zakrwawení, zakrwácení, *n.*

Verbogen, *adj.* skřiwený.
Verborgen, *v. a.* zapůjčiti. uwěřiti; hie und da —, rozpůjčiti; *adj.* skrytý, ukrytý, zakrytý; im —en, skrytě, ukrytě, podtají; —heit, *f.* skrejš, e, *f.* saukromí, *n.*; *fig.* skrytost, tajemnost, i, *f.*
Verborgenerweise, *adv.* skrytě.
Verbot, *n.* zápověd, i, obstáwka, y, *f.* zákaz, u, *m.* zaporučení, *n.*; —en, *adj.* zapowěděný, zakázaný, zaporučený; —sgesuch, *n.* obstawowací žádost; —swerber, *m.* obstáwce, e, *m.*
Verbrämen, *v. a.* zalemowati, zapremowati, obložiti; —ung, *f.* zalemowání, zapremowání, *n.*
Verbrannt, *adj.* spálený, upálený, opálený, osmahlý.
Verbraten, *v.* přepeci.
Verbrauen, *v. a.* zwařiti.
Verbrauch, *m.* zužiwání, zpotřebowáni, *n*; —en, *v. a.* zužiwati, zpotřebowati, wypotřebowati; die Seife —en, wymýdliti.
Verbrausen, *v. n.* wywříti, dowříti, wyhučeti; *fig.* wybauřiti, wyhejřiti.
Verbrech-en, *v. a.* polámati; *fig.* pročiniti, přečiniti, prowiniti, spáchati, dopustiti se čeho; als *subst. n.* přečinění, zawinění, dopuštění se, *n.* zločin, u, *m.*; —er, *m.* přečinitel, e, zločinec, nce, *m*; —erisch, *adj.* přečiniliwý, zločinný.
Verbreit-en, *v. a.* rozšiřiti, rozšiřowati; sich —en, rozšiřiti se, rozplemeniti se, rozmáhati se; —ung, *f.* rozšiřowání, rozšiřowáni, rozplemeněni, rozmáhání, *n.*
Verbrenn-en, *v. n.* spáliti; viel —en, popáliti; zu Asche —en, na prach spáliti, w popel obrátiti; (verzehrt werden), shořeti, dohořeti, uhořeti; —ung, *f.* spálení, upálení, shoření, *n.*
Verbrennbar, *adj.* spáliwý.
Verbringen, *v. a.* prowundati, promrhati; 2.) zmoci.
Verbröseln, *v. a.* rozdrobiti, rozdroliti.
Verbrüd-ern, *v. a.* sbratřiti se, bratřiti se; verbrüdert sein, býti bratřimi; —ung, *f.* sbratření, *n.*
Verbrühen, *v. a.* opařiti, spařiti.
Verbügen, *v. a.* wypleciti; 2.) překolíti.
Verbuhlt, *adj.* zfanfrnělý: —heit *f.* zfanfrnělost, *f.*
Verbunden, *adj.* zawázaný, wázaný.
Verbünd-en, sich, *v. a.* zawázati se, spuntowati se, sjednotiti; —er, *m.* spojenec, spolčenec, nce, *m.*; —niš, *n.* záwazek, zku, spolek, lku, *m.*
Verbürg-en, *v. a. u. n.* ručiti, zaručiti; sich —en, býti rukojmím čeho za rukojmě; —ung, *f.* ručení, zaručení, *n.*
Verdacht, *m.* podezření, *n.* podezřelost, *f.*
Verdächtig, *adj.* podezřelý; —keit, *f.* podezřelost, *f.*
Verdächtlich, *adj.* důmněliwý.
Verdachtlos, *adj.* bez podezření.
Verdämmen, *v. a.* zahraditi, zahražowati.
Verdamm-en, *v. a.* zatratiti, zatracowati; —ung, *f.* zatracení.
Verdammlich, *adj.* zatratitelný.
Verdammniß, *f.* zatracení, *n.*
Verdammt, *adj.* zatracený.
Verdammungs-, zatracowací, *adj*
Verdampfen, *v. n.* wyčichnauti, wypáchnauti, wypaříti.
Verdanken, *v. a.* poděkowati, děkowati; zu — haben, miti co děkowati.
Verdau-en, *v. a.* zažiti, zažiwati; —ung, *f.* zažití, *n.*
Verdaulich, *adj.* zážiwný, stráwný.
Verdauungs-mittel, *n.* prostředek zžiwní, pro zažití, *n.*; —saft, *m.* zžitost, *f.*
Verdeck, *n.* podlaha, y, *f.*
Verdecken, *v. a.* zakrýti, zakrywati, přikrýti, ukrýti, zastříti, zastírati.
Verdenken, *v. a.* miti za zlé, zlé wykládati, dokládati za zlé.
Verderb-en, *v. n.* zkaziti, dokaziti, kaziti, rušiti, zhubiti, hubiti; die Zeit —en, čas zmařiti, maříti; die Milch

ráci zmrhati; —er, m. kazič, , hubič, zhaubce: hubitel, ru- e, m.; —lich, adj. záhubný, ý; —lichkeit, f. záhubnost, ost, i, f.; —niß, n. Verdor- , f. zkaženost, porušenost, nost, f.; —theit, f. porušení, ni, n.

ch-en, v. a. zněmčiti; —ung, nčení, n.

n, Verdichten, v. a. zahustiti, ti, hustiti; —ung, f. shuštění, n.

n, v. a. prkna podložiti.

:n, v. a. wydělati, získati, za- i, zasluhowati.

ſt, n. zásluha, y, f.; 2.) —, m. ek, lku, m.; —lich, adj. za- lý; —lichkeit, f. zaslaužilost, f. , adj. dobře zaslaužilý.

ſtkreuz, n. záslužní kříž.

t adj. zaslaužený.

:en, v. a. pronajmauti, prona- ajmauti; ſich —en, dáti se do ; —ung, f. pronajetí, najetí, n.

netſch-en, v. a. přetlumočiti, čiti; —ung, f. přetlumočení, čení, n.

bel-n, v. a. zdwojiti, dwojiti, jiti, zdwojnásobniti, dwojná- ti; —ung, f. zdwojení, zdwoj- nění, n.

ben, adj. zkažený, pokažený, ený; —heit, pokaženost, f.

r-en, v. n. uschnauti, usíchati, auti, zwadnauti, uwadnauti, adnauti, chřadnauti, wysušiti —ung, f. uschnutí, zwadnutí, adnutí, n.

rt, adj. uschlý, zwadlý, zchřá- usušený.

ing-en, v. a. zapuditi, zahnati, aditi, wytisknauti; —ung, f. za- ní, zahlazení, zahnání, wyti- iti, n.

h-en, v. n. ztočiti, ztáčeti, utiti, zkrucowati; den Schlüſſel , přetočiti, překrautiti klíč; — f. ztočení, ztáčení, zakraucení, ucowání, n. točka, y, f

Verdreifachen, v. ztrojnásobniti, trojnásobniti.

Verdrieß-en, v. n. mrzeti; —lich, adj. mrzutý, newrlý; —lich machen, rozmrzeti; —lich werden, rozmrzeti se; —lichkeit, f. mrzutost, newrlost, i, f.

Verdringen, ſ. verdrängen.

Verdroſſen, adj. omrzelý, zmrzelý, mrzutý; —heit, f. omrzelost, zmrzelost, mrzutost, f.

Verdrucken, v. a. zlé wytlačiti, tlačením wypotřebowati; 2.) přetisknauti; 3.) protisknauti.

Verdruß, m. mrzutost, f.

Verduften, v. n. wypáchnauti.

Verdummen, v. n. zhlupěti, zwolowačeti.

Verdunkel-n, v. a. zatemniti, zamračiti, zastíniti; —ung, f. zatemnění, zamračení, zastínění, n.

Verdünn-en, v. a. zřediti, ztenčiti; — ung, f. zředění, ztenčení, n.

Verdunſten, v. n wypařiti, wypáchnauti.

Verdurſten, v. a. žízni zahynauti oder umořiti se.

Verdüſtern, v. a. zatemniti.

Veredel-n, v. zšlechtiti, ošlechtiti, ušlechtiti, zwelebiti; —ung, f. zšlechtění, ošlechtění, ušlechtění, zwelebení, n.

Verehelich-en, v. zasnaubiti, oženiti se; —ung, f. zasnaubení, n. sňatek, tku, m.

Verehr-en, v. a. ctiti; —ung, f. ctění, n.; —er, m. ctitel, e, m.; —erin, f. ctitelkyně, ě, f.; —ungswürdig, adj. ctihodný.

Vereiden, v. pod přísahu wziti.

Verein, m. spolek, lku, m. jednota, y, f. sjednocení, n.; einen — gründen, jednotu zarážiti, zříditi; —bar, adj. sjednotitelný, sjednotilwý; —baren, v. sjednotiti; —fachen, v. zjednodušiti. zjednonásobiti; —fachung, f. zjednodušení, zjednonásobení, n.; —igen, v. sjednotiti, spojiti, srownati; v. r. sjednotiti se, spojiti se; —igung, f. srownání, spojení, n.

Vereinſamen, *v.* osamotniti.
Vereint, *adj.* sjednocený.
Vereinzeln, *v.* rozčástkowati, rozdrobowati.
Vereiteln, *v. a.* zmařiti, na zmar přiwesti.
Vereiter-n, *v.* rozhnojiti se, rozjitřiti se; —ung, *f.* rozhnojení, rozjitření, *n.*
Verekeln, *v. a.* zošklíwiti, zostuditi, znechutniti.
Verenq-en, *v. a.* stisniti, zatisniti, sewřiti; —ung, *f.* stisnění, sewření, *n.*
Vererben, *v.* něco dědičně na koho přenesti.
Verewigen, *v. a.* zwěčniti.
Verfahren, *v. n.* zacházeti, nakládati; wyšetřowati; fortfahren, pokračowati, *v. a.* zawážeti; ſich —, zajeti; Geld —, projezditi, projeti; als *subst. n.* zacházení, řízení, jednání, nakládání, pokračowání, zajetí, projetí, *n.*
Verfahrungsart, *f.* způsob w zacházení, w pokračowání, způsob řízení.
Verfall, *m.* pád, u, *m.* hynutí, sejití, *n.*; des Rechtes, propadnutí, propadení, *n.*; —en, *v.* hynauti, mjeti, zapadati; gänzlich —en, mizinětí; *v.* Gebäuden, baurjti se, baurati se; in Strafe —en, do pokuty upadnauti; in Krankheit —en, do nemoce padnauti, roznemoci se; von der Zeit, projiti, uplynauti; auf etwas —en, připadnauti na něco; als *adj.* zbořený, propadlý, prošlý; —tag, *m.* den propadení; —zeit, *f.* čas kuplacení.
Verfälſch-en, *v.* zfalšowati, zkřiwditi; —ung, *f.* zfalšowání, *n.*; —er, *m.* falšowník, a, *m.*; —erin, *f.* falšownice, e, *f.*
Verfangen, *v.* chytati se něčeho, zalíkati se, zařáżeti se; *fig.* zadrhnauti se w řeči.
Verfänglich, *adj.* lapawý, zadrhliwý; —keit, *f.* lapawost, zadrhliwost, i, *f.*
Verfärben, *v.* ſich, změniti barwu.
—n, *v. a.* zřiditi, zřizowati; ein —en, skládati, složiti dilo; shotowiti, sepsati; —ung, *f.* zřízení, *n.* zřízenost, i, zpráwa, y, *f.*; —ung, eines Werkes, skládání, složení, *n.*; Zuſtand, Umſtand, staw, způsob, u, *m.*; —er, *m.* skladatel, e, *m.*; —erin, *f.* skladatelkyně, č, *f.*; —ungsmäßig, *adj.* zřízelý.
Verfaul-en, *v. n.* shniti, uhniti, pohniti; —ung, *f.* shnití, *n.* shnilost, i, shnilota, y, *f.*; —enzen, *v. a.* prolenošiti.
Verfault, *adj.* shnilý, pohnilý.
Verfechten, *v. a.* zastáwati, zastaupiti, hájiti; —ung, *f.* zastáwání, hájení, *n.*; —er, *m.* zastáwač; zástupce, obhájitel, e, *m.*
Verfehl-en, *v. a.* pochybiti, poblauditi, zblauditi, odchýliti se; den Zweck—, chybiti cíle.
Verfeinden, *v. a.* snepřáteliti se.
Verfeiner-n, *v. a.* zlíčiti; *fig.* wycwičiti, zšlechtiti; —ung, *f.* uličení, wyhlazení, *n.*; *fig.* wycwičení, zšlechtění, *n.*
Verfertig-en, *v. a.* zhotowiti, wyhotowiti, dohotowiti; —ung, *f.* zhotowení, wyhotowení, dohotowení, *n.*; —er, *m.* wyhotowitel, e, *m.*
Verfinſter-n, *v. a.* zatmiti, zatmiwati, zamračiti, zatemniti; —ung, *f.* zatmění, zamračení, *n.*
Verflechten, *v. a.* zaplésti, zapletati, zplésti; *fig.* wplésti.
Verfliegen, *v. n.* zaletěti, uprchnauti, rozprchnauti se; von der Zeit, uplynauti; ſich —, zalitnauti, zaletěti.
Verfließ-en, *v. n.* uplynauti, minauti; —ung, *f.* uplynutí, *n.*
Verfliſſen, *v. a.* proseptati.
Verfloſſen, *adj.* uplynulý, pominulý.
Verfluch-en, *v. a.* zaklínati, proklínati, zakliti, prokliti; —er, *m.* proklínač, zaklínač, e, *m.*; —ung, *f.* zakletí, prokletí, zaklínání, proklínání, *n.*
Verflucht, *adj.* zakletý, prokletý, zaklený, proklený.
Verflüchtigen, *v. a.* dáti wykauřiti.
Verfolg-en, *v. a.* stíhati, pronásledowati, pokračowati; —ung, *f.* stíhá-

následowání, pokračowání,
:, m. pronásledowník, a, m.;
f. pronásledownice, e, f.; —
ſt, m. —ungsſucht, f. duch
edowný.
en, v. a. zaplatiti wozné; wo-
ážeti.
, v. a. prožrati.
, adj. zmrzlý.
, v. a. ustanowiti, nařiditi;
in —en, odebrati se, zábra-
bírati; —ung, f. ustanowení,
í, odebrání se, n.
n, v. a. zawážeti; fig. Je-
—en, zawesti, zawáděti, swě-
diti; —ung, f. zawedení, za-
, swedení, n.
:, m. swůdce, zawádič, e, m.;
f. swůdkyně, ě, zawádička,
-iſch, adj. swodný.
-n, v. a. pokrmiti, překrmiti,
f. pokrmení, prokrmení, n.
, v. r. ſich, zbauchnauti se.
n, v. n. wykysati.
, v. a. roztrhnauti žluč; fig.
i.
n, adj. minulý, pominulý, pře-
prošlý; —heit, f. pominulost,
lost, f.
ich, adj. pomijitelný, pomi-
, pomíjející; —keit, f. pomi-
t, pominutelnost, pomijeji-
l, f.
en, v. prowolati, prohlásiti
lej; —ung, f. prowolání na
odprodání, n.
n, v. n. zkynauti; zkysati,
siti se.
piren, v. r. ſich, zaklopotati se.
en, v. a. zámřežowati, zamří-

n, v. a. uděliti někomu něco;
řad; in Karten —en, předati
das Recht —en, zadati práwo;
en —en, odpustiti, odpauštěti
nachſehen, prominauti; die
: —en, wdáti dceru; mit Gift
áti jedu, otráwiti; ſeiner Eh-
opominauti cti; —ung, f. u-
dělení, zadání, odpuštění, otráwení,
wdání, n.

Vergebens, adv. darmo, zdarma, daremně.

Vergeblich, adj. daremný, marný.

Vergeh-en, v. irre gehen, zajíti se, zacházeti si; zu Grunde gehen, pomíjeti, mizeti; von der Zeit, pojíti, uplynauti; hinter etwas gelangen, zajíti, zacházeti; ſich vergehen, v. r. fig. poblauditi, přečiniti, prowiniti; mit einer Frauensperſon —en, zkulhati se, podnesti se; —ung, f. zájíti, zacházení, uplynutí, poblauzení, přečinění, n.

Vergelt-en, v. a. odplatiti, odpláceti, odplacowati, odměniti, nahraditi; —ung, f. odplata, odměna, náhrada, y, f.

Vergeltbar, adj. odměnitelný.

Vergelt-er, m. odplátce, odplatitel, e, m.; —erin, f. odplatitelka, y, f.; —ungsrecht, n. práwo odplatné.

Vergeſellſchaften, v. a. stowaryšiti, spočiti; ſich —, v. n. stowaryšiti se, spolčiti se s někým.

Vergeſſ-en, v. a. zapomenauti, zapomněti, zapomínati; ein wenig —en, pozapomenauti; —en, n. —enheit, f. zapomenutí, zapomínání, n.; —lich, adj. zapomínawý, zapomenliwý; —lichkeit, f. zapóminawost, zapomenliwost, i, f.

Vergeud-en, v. a. promrhati, promarniti, prohejřiti; —er, m. marnotratce, e, m.; —ung, f. promrhání, promarnění, prohejření, n.

Vergewiſſer-n, v. a. zjistiti, ujistiti; —ung, f. zjištění, ujištění, n.

Vergieß-en, v. a. z. B. Suppe, rozliti; Thränen, Blut —en, proliti, wyliti, proléwati, wyléwati; mit Blei —en, zaliti olowem; —ung, f. rozlití, prolití, zalití, n.

Vergift-en, v. a. giftig machen, zjedowatiti, ojedowatiti; vergeben, otráwiti, jedu dáti; fig. nakaziti; —er, m. trawič, e, m.; —erin, f. tra-

wička, y, *f.*; —ung, *f.* zjedowatění, otrávení; *fig.* nakažení, *n.*

Vergißmeinnicht, *n.* pomněnka, y, *f.*

Vergitter-n, *v. a.* zamřižiti, zamřežowati; —ung, *f.* zamřížení, zamřežowání, *n.*

Verglas-en, *v. a.* zadělati sklem; —ung, *f.* sklem zadělání, *n.*

Verglasuren, *v. a.* obkládati něco něčím.

Vergleich, *m.* rownání, porownání, srownání, *n.* smlauwa, umluwa, y, *f.*; —en, *v. a.* rownati, porownati, srownati, přirownati; ſich —en, se srownati, sjednotiti, usnesti se; — ung, *f.* rownaní, přirownání, srownání, porownání, umluweni, *n.*; — ungsweiſe, *adv.* porownatelně, u přirownání.

Verglimmen, *v. n.* udautnati, zetliti.

Verglühen, *v. n.* splanauti.

Vergnügen, *v. a.* spokojiti, obweseliti, potěšiti; ſich —, kochati se, potěšiti, wyrážeti se.

Vergnügen, *n.* potěšení, wyrážení, *n.* libost, rozkoš, *f.*

Vergnüglich, *adj.* utěšený.

Vergnügſam, *adj.* spokojený.

Vergnügt, *adj.* potěšený, rozkošný.

Vergnügung, *f.* spokojení, *n.* spokojenost, i, *f.*

Vergold-en, *v. a* pozlatiti, pozlacowati; —ung, *f.* pozlacení, *n.*; —er, *m.* pozlatnik, a, *m.*

Vergönnen, *v. a.* dopřiti, dopřáti.

Vergötter-n, *v. a.* zbožniti, zbožiti; — ung, *f.* zbožnění, zbožení, *n.*

Vergöttert, *adj.* zbožnilý, zbožnělý, zbožněný.

Vergrab-en, *v. a.* zakopati, zahrabati; —ung, *f.* zakopání, zahrabání, *n.*

Vergrafen, *v. a.* přižinati, požinowati.

Vergreif-en, *v.* ſich, omýliti se, přebrati se, přehmátnauti se; an Jemand —en, sáhnauti na koho, pokusiti se o koho; an den Geſetzen —en, přerušiti, porušiti; von Waaren, sprodati se, odbyti se; —ung, *f.* přebrání, přehmatnuti, pokušení se, porušení, *n.* odbyt, u, *m.*

Vergriffen, *adj.* rozprodaný, odbytý.

Vergröß-ern, *v. a.* zwětšiti, zweliciti; —erung, *f.* zwětšení, wětšení, zwelicení, *n.*; —erungsglas, *n.* welicí sklo, wětšicí sklo.

Vergunſtig-en, *v. a.* powoliti, dowoliti, propůjčiti; —ung, *f.* powolení, propůjčení, *n.*

Vergüt-en, *v. a.* nahraditi, wynahraditi, zaprawiti; —ung, *f.* náhrada, y, *f.* wynahražení, zaprawení, *n.*

Verhabern, *v. a.* prohašteřiti, prostěkati.

Verhaft, *m.* Verhaftung, *f.* wazba, y, *f.* wězení, *n.*; in — nehmen, dáti, wsaditi do wazby, do wězení; 2.) zatknauti, zatýkati.

Verhaftet, *adj.* wězen; —er, *m.* wězeň, zně, *m.*

Verhaftsbrief, —befehl, *m.* zatykací list, zatykač, *m.*

Verhageln, *v. a.* potlauci.

Verhäkeln, *v. a.* zaháknauti, zaháčiti.

Verhalt-en, *v. a.* zadržeti, zdržeti: geheim halten, zatajiti; das Lachen —en, zdrželi se od smichu; den Athem —en, zadrželi duch; ſich —en, wězeti, zdržowati se; ſich benehmen, chowati se; von Sachen, rownati se, srownáwati se; Jemanden zu etwas verhalten, někoho k něčemu přidržeti; als *subst.* *n.* chowáni, *n.*; —ung, *f.* zadržení, zatajení, přidržowání, chowání, *n.*

Verhältniß, poměra, y, srownalost, i, rownoměra, y, rownostejnost, i, *f.* poměr, u, *m.*; —mäßig, *adj.* poměrný, rownoměrný, rownostejný; — widrig, *adj.* nerownoměrný; nerownostejný.

Verhaltungsbefehl, *m.* příkaz, u, *m.*

Verhandel-n, *v. a.* jednati, wyjednati, odbyti; —ung, *f.* wyjednání, odbyti, *n.*

Verhängen, *v. a.* zawěsiti, zastříti. *fig.* dopustiti; dopauštěti: mit ver-

:m Zügel, w zápěti, cwálem, n.
ıniß, n. osud, u, usudek, dku, puštění, n.; —glaube, m. —leh- osudnost, f.; —gläubiger, — m. osudník, a, m.
·en, v. n. setrwati, zůstati; — f. setrwání, n. setrwalost, f.; adj. setrwalý, setrwánliwý.
chen, v. n. zaceliti se.
·en, v. n. ztwrditi, zawrditi, f. ztwrzení, zatwrzení, ztwr- n. zatwrzelost, f.; —et, adj. dilý, zatwrdlý, zatwrzelý.
·eln, v. a. přemotati.
lichen, v. a. zošklíwiti, zohyz- šeřediti, zohawiti.
t, adj. nenávistný, zošklíwený.
cheln, v. a. rozmazati, rozma- i.
, m. záseka, y, f.
chen, v. a. wydýchati.
en, v. a. zasekati, posekati; Weg —, zaklestiti, zarubiti; -, zasekati se; —, n. utětí, za- lí, n.
·en, v. a. pleniti, poplenìti, ti; mit Feuer und Schwert —en, n a plenem hubiti, zhubiti; — f. plenění, hubení, poplenění, ění, n.; —er, m plenitel, hubi- haubce, e, m.
len, v. a. kryti, skrýti, zakrý- krýti, tajiti; —ung, f. krytí, u- , tajení, tušání, n.
len, v. a. zahojiti.
mlichen, v. a. zatajiti, utajiti; , f. zatajení, n.
rat·en, v. a. wdáti, wdávati, i, oženiti; ſich —en, oženiti se, i se, wdáti se, wdávati se; — f. oženění, wdání, n.; —et, adj. ty, vom Manne; wdany, von Frauensperſon.
ß·en, v. a. slíbiti, slibowati, ibiti, připověditi, připowídati; m. slibce, e, m.; —ung, f. při- ní, n. připověd, i, f.
lf·en, v. a. dopomoci, dopomá- hati někomu k něčemu; —ung, f dopomožení, dopomáhání, n.
Verherrlich·en, v. a. zwelebiti, zwelebowati; —ung, f. zwelebení, zwelebowaní, welesławení, n.
Verhetz·en, v. a. ponaukati, poštwati; —ung, f. poštwání, n.
Verher·en, v. a. očarowati, okauzliti, udělati; —ung, f. očarování, udělání, n.
Verhinder·lich, adj překážliwý, záwadný; —lich ſein, překážeti, překaziti; —n, v. a. překážeti, překaziti; —ung, f. překážení, n. překážka, záwada, y, f.
Verhoffen, v. a. nadáti se, doufati; —, n. nadání se, n.
Verhöhn·en, v. a. posmiwati, wysmiwati se; —er, m. posmíwač, e, m.; —ung, f. posmiwaní, wysmiwání, n. posměch, u, m.
Verhör, n. výslech, u, m. wyšetřowání, wyslyšení, wyslýchání, n.
Verhör·en, v. a. wyslýchati, wyšetřiti, wyšetřowati; überhören, přeslyšeti, přeslechnauti; —er, m. wyslýchač, e, m.; —zimmer, n. wyslechárna, y, f.
Verhudeln, f. Verpfuſchen.
Verhüll·en, v. a. zahalìti, zastříti, zaobaliti, zawíti, zakukliti; —t, adj. zakuklený; —ung, f. zahalení, zaobalení, zakuklení, n.
Verhülltuch, n. závějka, y. kukle, e, f. záwoj, e, m.
Verhungern, v. n. umříti hladem, umořiti se hladem.
Verhunzen, v. a. zohyzdìti, zohawiti, zkřesati.
Verhüten, v. a. zbrániti, zabrániti, ubránìti.
Verhypothezíren, v. dskami pojistiti.
Verjag·en, v. a. zahnati, zahánětí, zapuditi; —ung, f. zahnání, odehnání, n.
Verjähr·bar, adj. promíčenliwý, —en, v. n. promíčeti, zastarati; —ung, f. promíčení, n.; —t, adj. promíčený, zastaralý.

Verificiren, *v. a.* uskutečniti.
Verinteressiren, *v. a.* zauročiti, na úroky dáti.
Verirr-en, *v. n.* sich, zablauditi, zblauditi; —ung, *f.* zablauzení, *n.*
Verjüng-en, *v. a.* u. *n.* omladiti; sich —en, omladnauti; *trop.* uskrowniti; verjüngter Maßstab, uskrowněné měřidlo; —ung, *f.* omladnutí, *n.*
Verkalben, *v. n.* zmetati.
Verkalk-en, *v. a.* zwápeniti: —ung, *f.* zwápenění, *n.*
Verkält-en, *v. n.* sich, nastuditi se, zastuditi se, nastydnauti; —ung, *f.* nastuzení se, zastuzení se, nastydnutí, *n.*
Verkannt, *adj.* neseznalý, přeznalý.
Verkappen, *v. a.* zakukliti.
Verkauf, *m.* prodaj, e, *m.* prodání prodáwání, *n.*; —bar, na prodej. —en, *v. a.* prodati, prodáwati; an mehrere —en, rozprodati; etwas von etwas —en, uprodati.
Verkäuf-er, *m.* prodawač, prodawatel, e, *m.*; —erin, *f.* prodawačka, prodawatelka, y, *f.*; —lich, *adj.* prodajný, odbytný; —lichkeit, *f.* prodajnost, *f.*
Verkehr, *m.* obchod, u, *m.* kupčení, *n.*; —en, *v. a.* přewrátiti, přewráceti, přewracowati; Augen —en, točiti, očima krautiti; Worte —en, na opak obráceti slowa; *trop.* handeln, obchoditi, kupčiti: —ung, *f.* přewrácení, *n.*
Verkehrt, *adj.* přewrácený, opáčitý, přewrhlý; —heit, *f.* přewrácenost, přewrhlost, *f.*
Verkeilen, *v. a.* zaklinowati, zakliniti.
Verkennbar, *adj.* neseznánliwý, přeznánliwý.
Verkennen, *v. n.* neseznati, přeznati.
Verketten, *v. a.* sepnauti, spínati řetězem; *fig.* sčlánčiti.
Verketzer-n, *v. a.* zkaceřowati; —ung, *f.* zkaceřowání, *n.*
Verkielen, *v. a.* brkem opatřiti, zapeřiti se.
Verkiest-en, *v. a.* zaklejowati; —ung, [illegible]wání, *n*
Verklag-en, *v. a.* obžalowati, prožalowati; —ung, *f.* obžalowání, prožalowání, *n.*
Verkläger, *m.* obžalowatel, e, žalobník, a, *m.*
Verklammern, *v. a.* zakowati, stužiti.
Verklär-en, *v. a.* wyjasniti, proměniti, oslawiti; —ung, *f.* proměnění, oslawení; wyjasnění, *n.*
Verklatschen, *v. a.* wyklewetiti, probleptati.
Verkleiben, *v. a.* wylepiti, zalepiti.
Verkleb-en, *v. a.* zalepiti; —ung, *f.* zalepení, *n.*
Verkleid-en, *v. a.* prewleci, přewláčeti, přestrojiti; —ung, *f.* přewlečení, přestrojení, *n.*
Verkleiner-n, *v. a.* menšiti, zmenšiti, zmenšowati, uskrowniti; *fig.* ztenčiti, zlehčiti; —ung, *f.* zmenšení, uskrowněni, *n.*, *fig.* ztenčení, zlehčení, *n.*; —lich, *adj.* ztehčující, zlehčující; —ungsglas, *n.* zmenšowací sklo; —ungswort, *n.* slowo zmenšliwé.
Verkleistern, *v. a.* zaklížiti, zaklejowati; *fig.* zalepiti.
Verklüften, *v. a.* (vom Dachs), zalezti, zakopati se.
Verknöcher-n, *v. a.* zkostiti; —ung, *f.* zkostění, *n.*
Verknöpfen, *v.* zauzliti, zauzlowati.
Verknoten, *v. a.* zuzliti, zkličkowati
Verknüpfen, *v. a.* spojiti, spojowati, slaučiti; —ung, *f.* spojení, spojowání, *n.*
Verkochen, *v. a.* zawařiti.
Verkohlen, *v. a.* zuhliti.
Verkörpern, *v. a.* stělowati, stěliti.
Verkosten, *v. a.* zakusiti, okusiti.
Verköstig-en, *v. a.* strawowati; —ung, *f.* strawowání, *n.* strawa, y, *f.*
Verkratzen, *v. a.* zaškrabati
Verkriechen, *v.* sich, zalezti.
Verkrümmeln, *v. n.* sežižlati, rozžižlati, sežwaniti.
Verkrümmen, *v. n.* schromnauti, ochromnauti, ochroměti.
Verkrüppeln, *v. a.* zmrzačiti, zmrz-

byti mrzákem; 2.) *v. a.* za-
[se.
en, *v.* zastuditi se, zachladiti
mer-n, *v. a.* zatknauti, zatý-
—ung, *f.* zatknutí, *n.*
ig-en, *v. a.* zwěstowati, ohlá-
ohlašowati; —er, *m.* zwěsto-
, e, *m.*; —ung, *f.* zwěstowání,
ení, ohlašowání, *n.* ohláška,

teln, *v. a.* prepiplati, zpiplati.
eln, *v. a.* swoditi, swáděti.
-en, *v. a.* zkrátiti, zkracowati,
iti; —ung, *f.* zkrácení, zkra-
ní, *n.*
-en, *v. a.* wysmáti se, wysmí-
se, posmíwati se; —ung, *f.*
ání, wysmíwání, *n.* posměch,

m. záloha, y, *f.* sklad, ná-
u, *m.*; Verlags-, skladní, ná-
í, *adj.*; —sartikel, *m.* Verlags-
n. článek základní, kniha zá-
í, nákladní; —skosten *f. pl.*
d na tisk.
men, *v. n.* (von Schafen),
ti
gen, *v. a.* žádati, požádati; als
n. žádost, i, *f.* požádowání, *n.*
ger-n, *v. a.* zdelšiti, zdlaužiti,
aužiti; —ung, *f.* zdelšení, pro-
wání, *n. fig.* prodlaužilost, *f.*
den, *v. a.* zpřetwářiti.
, *m.* pozůstalost, *f.*
-en, *v. a.* zanechati, pozůstawi-
ustiti, opauštěti; sich —en, spo-
uti se, spoléhati se na něco;
eit, —ung, *f.* zanechání, opu-
, *n.*; —enschaft, *f.* pozůstalost,
halost, i, *f.*
enschaftskurator *m.* opatrowník
stalosti.
lich, *adj.* bezpecný; wěrný; ur-
bezpečliwý; —keit, *f.* bezpe-
ost, i, *f.*
er-n, *v. a.* pohaněti; —ung, *f.*
ění, *n.*
f, *m.* prominuti, uplynutí, wy-
ní, proběhnutí, projiti; nach —,
po čase; —en, *v. a.* den Weg, za
skočiti zameziti, nadběhnauti; *v. n.*
uteci, uplynauti, wypršeti, projíti,
pominauti; sich —en, zaběhnauti.
Verläugn-en, *v. a.* zapříti, zapírati,
upříti, upírati; —ung, *f.* zapření,
zapírání, upření, upírání, *n.*
Verlauten. *n.* Verlaut, *m.* powěst, i,
f. hláhol, u, *m.* rozpráwka, y, *f.*
Verlauten, *v.* powídati se, díti se, se
rozcházeti; sich — lassen, prohlásiti
se; 2) *impers.* es verlautet, jde po-
wěst, powídá se. [witi.
Verleben, *v. a.* přežíti, přebyti, strá-
Verledern, *adj.* zakožnatělý.
Verlechzen. *v. n.* rozsušiti se; 2.) ži-
zní se umořiti.
Verleckern, *v. a.* promlsati.
Verleg-en, *v. a.* založiti, přeložiti, od-
ložiti, naložiti, nakládati; sich auf
etwas —, oddati, oddáwati se na
něco; —, *adj.* zleselý; zaražený,
zkormaucený, na rozpacích; —ung,
f. založení, přeložení, odložení, na-
ložení, *n.* náklad, u, *m.*; —er, *m.*
nakladatel, e, *m.*
Verlehn-en, Verleih-en; *v. a.* pro-
půjčiti, propůjčowati, poskytnauti,
uděliti, zapůjčiti, uwěřiti; an meh-
rere leihen, rozpůjčiti; —ung, *f.* pro-
půjčení, udělení, uwěření, zapůjče-
ní, rozpůjčení, *n.*; —er, *m.* propůj-
čitel, zapůjčitel, e, *m.*
Verleit-en, *v. a.* nawesti, nawáděti; —
ung, *f.* nawedení, *n.* náwod, u, *m.*
Verlenken, *v. a.* wyhnauti se.
Verlernen, *v. a.* odučiti se, odwy-
knauti něčemu.
Verles-en, *v. a.* přečísti; —ung, *f.*
přečtení, *n.*
Verletzbar, *adj.* rušitelný.
Verletz-en, *v. a.* verwunden, poraniti;
beschädigen, zrušiti, porušiti; belei-
digen, uraziti, urážeti, ublížiti; —
ung, *f.* poranění, zrušení, ublížení,
n. urážka, y, *f.*; —lich, *adj.* porani-
telný, porušitelný.
Verleumd-en, *v. a.* utrhati, zh
—ung, *f.* utrhání, *n.*; —er,

hač, hánce, e, m.; —ernn, f. utrhačka, y, f.; —erisch, adj. utrhačný, utrhawý; —ungsúcht, f. utrhačnost, utrhawost, f.

Verlieben, 2. sich, zamilowati se, oblíbiti sobě.

Verliebt, adj. zamilowaný; —heit, f. zamilowanost, f

Verlierbar, adj. ztratitelný.

Verlieren, v. a. ztratiti, ztráceti; nach einander —, potratiti; im Spiele, eine Schlacht —, prohrati, prohrávati; im Handel —, prodělati; einbüßen, propadnauti; sich in Gedanken —, zamysliti se, pohřížiti se; durch Schweigen —, promlčeti.

Verlob-en, v. a. zaslíbiti, slíbiti, zasnaubiti; —ung, f. —niß, n. zasnaubení, n. námluwy, pl. f.

Verlöbniß-ring, m. swatební prstea; —tag, m. den zasnaubení.

Verlobt, adj. zaslíbený, zasnaubený.

Verlodern, v. n. wyplápolati, splanauti.

Verlocken, v. a. zalauditi, zawábiti.

Verlogen, adj. lživý, lhawý.

Verlohnen, v. a. odplatiti.

Verloos-en, v. a. wylosowati, zlosowati, losy metati; —ung, f. wylosowání, n.

Verlösch-en, v. n. zhasnauti, wyhasnauti; —ung, f. zhasnutí, n.

Verlöth-en, v. a. zaklejowati, zaletowati; —ung, f. zaklejowání, zaletowání, n.

Verlubern, v. a. prohampejsowati.

Verlumpen, v. a. zedrati.

Verlusen, v. a. po hlasu zwěř wypátrati.

Verlust, m. ztráta, y, f. ztracení, propadení, propadstwí, n.; im Handel, prodělek, lku, m.; —ig, adj. machen, zbawiti něčeho, připrawiti o něco; —ig werden, zbawenu býti, připrawenu býti.

Vermachen, v. a. zadělati, zahraditi; —, odkázati. poručiti. n. odkaz, u, m. odká-

Vermauthen, n. a. wycliti, zmejšiti.

Vermähl-en, v. a. zasnaubiti, oddati; —ung, f. zasnaubení, n. sňatek, tku, m. oddawky, pl. f.; —ungsfest, n. slawnost manželského sňatku.

Vermaledei-en, v. a. zlořečiti, zatracowati; —ung, f. zlořečení, zatracowání, n.

Vermalen, v. a. meze wytknauti; 2) zwymalowati; 3.) auf der Mühle semleti, zemleti.

Vermäntel-n, v. pláštěm přikryti; —ung, f. přikrytí pláštěm.

Vermarken, v. a. wytknauti meze

Vermauern, v. a. zazditi, zazdiwati.

Vermehr-en, v. a. rozmnožiti, rozmnožowati, zmnožiti, rozplemeniti; sich —en, zmáhati se, rozmáhati se; —ung, f. zmnožení, rozmnožení, rozplemenění, rozmáhání, n.

Vermeid-en, v. a. warowati se, uwarowati se, wystříhati se, pominauti; 2.) wyhybati se; —ung, f. warowání se, wystříhání, wyhnutí, n.; —lich, adj. uwarowatelný, wyhnutelný.

Vermeinen, v. a. smejšleti, domniwati se, domejšleti se; —, n. mnění, domniwání, n.

Vermeint, —lich, adj. domněly, domněný.

Vermelb-en, v. a. ohlásiti, oznámiti; —ung, f. ohlášení, oznámení, n.

Vermeng-en, v. a. smíchati, smíseti, promíchati; —ung, f. smíchání, promíchání, n.

Vermerken, v. a. seznamenati zpozorowati.

Vermessen, v. a. změřiti; sich —, přeměřiti se; fig. zakládati si na sobě. sich zu viel —, o mnoho se pokusiti, mnoho se opowážiti; —, adj. drzý, opowážliwý; —heit, f. opowážliwost, opowážnost, drzost, f.

Vermessentlich, adj. opowážliwě.

Vermieth-en, v. a. najmauti, najímati, pronajmauti; zu —en sein, býti k pronajmutí; —ung, f. najmutí, pronajmutí, n. nájem, pronájem, jmě

m. najímatel, najímač, pro-
. e, m.
-n, v. a. zmenšiti, zmenso-
nčiti, uskrowniti, zlehčiti;
f. zmenšení, zmenšowání,
, zlehčení, n.
ar, adj smiřitelný; —en, v.
iti, smichati, promichati;
, —en, smilniti; —ung, f
smíchání, promíchání, smil-

, v. a. pohřešiti něco; —
ohřešení, n.
n, v. a. prostředkowati, spro-
rati; —ung, f. sprostředko-

t, adv. podlé, dlé, wedlé.
, m. prostřednik, a, m.
n, v. n. zprachniwěti, ztrau-
i; —ung, f. zprachniwění,
hniwělost, f. zetlení, zpu-

prp. dlé, podlé, wedlé.
, v. a. u. n. moci; Jemand
s —, přiwésti, dobádati ně-
něčemu; bei Jemand viel —,
u někoho pořiditi; im Trin-
—, mnoho podstaupiti; über
viel —, welikau moc miti nad
, —, n. Kraft, možnost, moc-
oc, i, f.; irdiſches Gut, mo-
, mohowitost, majetnost, zá-
t, i, f jmění n; —ſtände,
okličnosti jmění swého, mo-
sti swé; —ſteuer, f. berně z
—b, adj. zámožný, mohowitý,
ý.
nſtand, m. staw majetnosti.
ch, adj. mocný, mohutný,

ſchen, v. n. zpuchřeti, zpukře-
uchniwěti; —ſcht, adj. zpuch-

men, v. a. zakuklit.
ten, v. n. zmincowati.
-en, v. a. domýšleti se, mni-
aniwati se, nadíti se; —en, n.
ní, domnění, nadání, n.; —lich,
úmělíwý, domnělý, nadálý;
adv. bez pochyby, domněle, nadále; —ung, f. domnění, n. domnenka, y, f.
Vernachläſſig-en, v. a. zanedbati; zanedbáwati, pronedbati; —ung, f. zanedbání, pronedbání, n.
Vernagel-n, v. a. hřeby zatlauci, zaraziti, zabijeti; Kanonen —n, zajehliti děla; —ung, f. hřeby zatlučení, n; der Kanonen, zajehlení děl.
Vernähen, v. a. sašiti; 2.) sešiti, wyšiti.
Vernarr-en, v. n. ſich in etwas —en, zbláznit se do něčeho; 2.) v. a. problázniti; —t, adj zbláznilý, zbláznený do něčeho.
Vernaſchen, v. a. promlsati.
Vernehmbar, adj. slyšitelný.
Vernehmen, v. a. slyšeti, uslyšeti, doslechnauti; gerichtlich —, wyslyšeti, wyslychati, wyslechnauti; ſich —laſſen, dáti se slyšeti; —, n. slyšení, uslyšení, doslechnutí, wyslechnutí, wyslychání, n. wýslech, u, m.; dem — nach, jak se slyš'
Vernehmlich, adj. srozumitelný, porozumitelný.
Vernehmung, f. wyslyšení, wyslychání, n.
Verneig-en, v. r. pokloniti se, klánětí se; —ung, f. poklonění, klánění, n.
Vernein-en, v. a. zapirati, upirati, odpirati, upřiti; —ung, f. zapírání, upření, odpírání, n.; —end, adj. zapirawý, zapiračný.
Verneinungs-, záporný, záporní, adj.
Vernichten, v. a. zničiti, zničemniti, w nic, w niwec obrátiti; —ung, f. zničení, zničemnění, n.
Vernieten, v. a. zanytowati, zanýtkowati.
Vernunft, f. rozum, u, m.
Vernünftelei, f. mudráctwí, mudrowání.
Vernünfteln, v. a. mudrowati; —, n. mudrowání, n.
Vernunftfähig, adj. rozumliwý; —keit, f. rozumliwost, f.
Vernünftler, m. mudrák, mudrlant, a, m.

Vernunftlehre, *f.* logika, y, umnice, e, *f.*

Vernünftig, *adj.* rozumný; —keit, *f.* rozumnost, *f.*

Vernunft-los, *adj.* nerozumný, bezrozumný; *adv.* nerozumně, bez rozumu; —mäßig, *adj.* rozumný; —mäßigkeit, *f.* rozumnost, *f.*; —schluß, rozsudek rozumowý, rozumowání, *n.*; —schlüsse machen, rozumowati.

Verödern, *v. a.* zpustiti, zpuštěti; 2.) *v. n.* zpustnauti; —ung, *f.* zpuštění, *n.* zpustlost, *f.*

Veroffenbaren, *v. a.* zjewiti, wyjewiti.

Verösterend, *adj.* častotliwý.

Verordn-en, *v. a.* nařiditi, nařizowati, zříditi, předepsati; —ung, *f.* nařízení, *n* předpis, u, *m.*; —eter, *m.* zřízenec, ustanowenec, nce, *m.*

Verpacht-en, *v. a.* pronajmauti, pronajímati; —ung, *f* pronajmutí, pronajímání, *n.* pronájem, jmu, *m.*

Verpächter, *m.* pronajímač, e, pronajemník, a, *m.*

Verpallisadiren, *v. a*, kolím obehnati, zapalisadowati.

Verpanzern, *v. a.* krunýřem oditi; ein Verpanzerter, oděnec, nce, *m.*

Verpassen, *v. a.* promeškati.

Verpestet, *adj.* morem nakažený.

Verpetschiren, *v. a* zapečetiti.

Verpfählen, *v. a.* zakoliti; —ung, *f.* zakolení, kolím obehnání, *n.*

Verpfänd-en, *v. a.* zastawiti, w zástawu dáti; —ung, *f.* zastawení, *n.*

Verpfeffern, *v. a* přepepřiti, opepřiti.

Verpflanz-en, *v. a.* přesaditi, přesazowati, přeštěpowati; —ung, *f.* přesazení, přesazowání, přeštěpowání, *n.*

Verpfleg-en, *v. a.* opatřiti, zaopatřiti, ošetřiti, ošetřowati, wyživiti, wyživowati; —ung, *f.* opatření, zaopatření, ošetřowání, wyživení, *n.*

Verpflegs-, potrawní, *adj.*; —amt, *n.* potrawní úřad; —beamter, *m.* potrawní úředník; —magazin, *n.* potrawní zásoba; —liste, *f.* potrawní list.

Verpflichtet-en, *v. a.* powinowati, zavázati; sich zu etwas —en zakázati se; —ung, *f.* powinowání, *n.* powinnost, i *f* zawázání, zakázání, *n.*

Verpflichtet, *adj.* powinowaný, zavázaný, zakázaný.

Verpfründ-en, *v. a.* nadati se; —ung *f* nadání se, *n.*

Verpfuschen, *v.* zhyzditi, zkřesati.

Verpich-en, *v. a.* zasmoliti; —ung, *f* zasmolení, *n.*

Verplämpern, *v. a.* rozbryndati.

Verplaudern, *v. a.* proštěbetati, protlachati; 2.) wybrebtati.

Verpönen *v. a.* pod pokutau, trestem zapowěditi.

Verpraff-en, *v. a.* prokwasiti, prohodowati, promrhati; —er, *m.* mrhač, e, *m.*

Verprocessiren, *v. a.* prosauditi.

Verproviantir-en, *v. a.* zásobiti; —ung, *f.* zásobení, *n.*

Verpuffen, *v. a.* u. *n.* wyprskauti, wyprskati; sich —, poklesnauti, prohleknauti.

Verpuppen, *v.* zawinauti se,

Verpuzen, *v.* zamazati, zatříti; 2.) promrhati, prohejřiti.

Verrainen, *v. a.* omeziti, zameziti.

Verrammeln, *v. a.* zatarasiti, zatarasowati.

Verrath, *m.* zrada, y, *f.*

Verrathen, *v. a.* prozraditi, wyzradit, zraditi.

Verräther, *m.* zrádce, e, *m.*; —in, *f* zrádkyně, ě, *f.*; —ei, *f.* zrada, y, *f.*; —isch, *adj.* zrádný; —isch, *adv.* zrádně.

Verrauch-en, *v. n.* wykauřiti se: wypáchnauti; —ung. *f.* wykauření, *n.*

Verrauschen, *v. n.* odšustěti; 2.) dohlučiti, došustiti.

Verrechn-en, *v*, *a.* wypočísti, wypočítati; sich —en, přepočísti se, přepočítati se; —ung, *f.* wypočtení, wypočítání, přepočtení, přepočítání, *n.*

Verrecken, *v. n.* zcipnauti, zcipati; —, poscipati.

, *v. a.* odříci se, odřeknauti
říkati se, zařící se, zařikati
eho; ſich —en, podříci se, pod-
ti se; im Geſpräche —, za-
í.
t, *v. a* zatříti, zašaustati.
t, *v. a.* Gelb, projezditi, u-
na cestách; 2.) *v. n.* odce-
, odjeti, odjíti; das —, odce-
í, ojetí, odjití, *n.*
t, *v. a.* ztrhati, zedrati.
, *v. a.* projeti, projížděti,
ɔromrhati.
n, *v a* wywinauti, wy-
i; ſich im Heben —en, strhnau-
—ung, *f.* wywinuti, wymknu-
rženina, y, *f.*
t, *v. a.* zaskočiti, zaběhnauti.
:n, *v. a.* konati, wykonati,
i. jednati, prowozowati, pá-
spáchati; —ung, *f.* konání,
prowození, spáchání, *n.*
t, *v. n.* wyčichnauti, wypá-
.
n, *v. a.* zapažiti, zastrčiti;
. zapažení, zastrčení, *n*
-n, *v. a.* menšiti, zmenšiti,
wati, ztenčiti, zlehčiti; —
zmenšení, ztenčení, zlehce-
v. a. prokopati, protrhati.
v. n. zazrzawěti; das —,
ění *n.*
adj. zazrzawělý.
adj přewrhlý, zlobiwý, zlo-
—heit, *f.* přewrhlost, zlobi-
zlosinstwí, *n.*
, *v. a.* postrčiti, pošaupnau-
en Kopf —en, zplésti, zmá-
lásti; —ung, *f.* postrčení,
ití; *fig.* zmatení, pomáto-
adj. postrčený, pošaupnutý;
tený, zmatený, pomátený; —
wrcenost, zmatenost, poma-
.
v. a. rozkřičeti, wykřičeti;
ozkřičení, wykřičení, *n.*
n, *v. n.* zwraštěti.

Vers, *m.* werš, e, *m.*; —art, *f* způsob wersů, způsob wersowní; —bau, *m.* wersowání, *n.*; —macher, *m.* wersowec, wce, *m.*; Verſe machen, skládati werše.

Verſá-en, *v. a.* zasiti, zaseti, obseti; —ung, *f.* zaseti, obsetí, *n.*

Verſagen, *v. a.* odepříti, oslyšeti; 2.) *v n.* vom Gewehr, selhati: 3.) ſich —, připowěditi se; das —, odepření, oslyšení; des Gewehres, selhání, *n.*

Verſalbuchſtab, *m.* wersální písmeno.

Verſalzen, *v. a.* přesoliti.

Verſammel-n, *v. a* shromážditi, shromáždowati, sbírati; —, *n.* shromáždění, sebrání, sbírání, *n.*; —ung, *f.* shromáždění, *n.* sbor, u, *m.*; —ungs-, sborní, *adj.*

Verſanden, *v. a.* zapíščiti, pískem zanesti; *v. n.* pískem se zanesti.

Verſart, *f.* způsob werše.

Verſatz, *m.* zástawa, y, *f.* základ, u, *m.*; Verſatz-, zástawní, *adj.*; —amt, *n.* úřad zástawní, *m.* zástawna, y, *f.*; —ſache, *f.* wěc zástawná.

Verſäuern, *v. n.* zkyseleti, zoctiti; wetnig —, zakysati.

Verſaufen, *v. a.* prochlastati.

Verſäum-en, *v. a.* zameškati, promeškati; —ung, Verſäumniß, *f.* zameškání, promeškání, *n.*

Verſchachern, *v. a.* prošantročiti.

Verſchäckern, *v. a* počtweračiti, prodowáděti, proděckowati.

Verſchaff-en, *v. a* zjednati, zaopatřiti; —ung, *f.* zjednání, zaopatření, *n.*

Verſchall-en, *v a.* střenky přidělati, střenkami opatřiti; —ung, *f.* přidělání střenek.

Verſchallen, *v. n.* rozhlásiti se.

Verſchämt, *adj.* stydliwý, cudný, ostýchawý; —heit, *f.* stydliwost, cudnost, ostýchawost, *f.*

Verſchänden, *v. a.* zohyzditi, zpotwořiti.

Verſchanz-en, *v. a.* obraditi, obražowati, hradbami obehnati; —ung, *f.* zákopy, *pl. m.* obrada, y, *f.*

Verſchärfen, *v. n.* zostřiti, přiostřiti
Verſcharr-en, *v. a.* zahrabati, zakopati; —ung, *f.* zahrabání, zakopání, *n.*
Verſchatt-en, *v. a.* zastiniti; —ung, *f.* zastinění, *n.*
Verſchäumen, *v. n.* odpěniti se.
Verſcheiden, *v. n.* skonati, shasnauti; —, *n.* skonání, shasnutí, *n.*
Verſchenk-en, *v. a.* rozdarowati, rozdati; ich habe nichts zu —en, nemám nic na rozdávky; —ung, *f.* rozdarowání, *n.*
Verſcherz-en, *v. a.* prožertowati; *fig.* zmrhatí něco; —ung, *f.* prožertowání, zmrhání, *n.*
Verſcheuch-en, *v. a.* zaplašiti, rozplašiti; —ung, *f.* zaplašení, rozplašení, *n.*
Verſchick-en, *v. a.* zaslati, zasilati; hin und her —en, rozeslati, rozsilati; nach einander hin und her —en, rozposilati; —ung, *f.* zaslání, zasílání, rozsilání, *n.*
Verſchieben, *v. a.* přestrčiti, přešaupnauti; *fig.* odložiti, odkládati; —, *n.* přestrčení, odložení, *n.* odklad, u, *m.*
Verſchieden, *adj.* rozličný, rozmanitý, různý; wšeliký, wšelijaký; —artig, *adj.* rozličný; —heit, *f.* rozličnost, rozmánitost, rozdilnost, *f.*; —tlich, *adv.* rozličně.
Verſchießen, *v. n.* wystřeliti; 2.) *v. n.* tratiti se, ztráceti se; von Farben plawiti, paušťěti; die Kolumnen —, přewundati; —, *n.* ztrácení se, *n.*
Verſchimmel-n, *v. n.* zplesniwěti; —t, *adj.* zplesniwělý.
Verſchlacken, *v. a.* w škwáry, w okuje obrátiti.
Verſchlafen, *v. a.* zaspati, prospati; als *adj.* ospalý; ein —er, ospalec, lce, *m.*; —heit, *f.* ospalost, ospánliwost, i, *f.*
Verſchlag, *m.* bedněni, *n.*
Verſchlagen, *v. a.* zatlauci, zatlaukati, zabednìti; — werden, zamrštěnu, zanešenu býti; von Wellen —, zachwánu býti; als *adj.* úskočný, ošemetpotměšilý; —heit, *f.* úskočnost, lnost, potměšilost, *f.*

Verſchlämmen, *v. a.* bahnem zanesti; 2.) prohejsowati, prohejřiti.
Verſchleiern, *v. a.* zastříti rauškau.
Verſchlechtern, *v. a.* zhoršiti.
Verſchleichen, ſich, *v. n.* uladiti se; mit der Zeit, uplynauti.
Verſchleim-en, *v. a.* zašlemowati; —ung, *f.* zašlemowání, *n.*
Verſchleiß, *m.* odbyt, u, odprodaj, *m.*; wystawowání, *n.*; —en, *v. a.* prodrati; Waaren —en, odbýti, odbywati, odprodati, odprodáwati.
Verſchleißrecht, *n.* právo k wystawowání.
Verſchlemmen, *v. a.* promrhati.
Verſchlendern, *v. a.* prodrndati.
Verſchleppen, *v. a.* zawleci, zatáhnauti.
Verſchleuder-n, *v. a.* promárniti; 2.) die Zeit —n, zmařiti čas; 3.) rozplýtliti; —ung, *f.* promarnění, zmaření, rozptýlení, *n.*
Verſchließ-en, *v. a.* zawříti, zawírati, zamknauti, zamikati; allet —en, zamikati, uzawirati; —ung, *f.* zawření, zawírání, zamknutí, zamikání, *n.*
Verſchlimmer-n, *v. a.* zhoršiti; —ung *f.* zhoršení, *n.*
Verſchlingen, *v. a.* zkličkowati, zapleſti, zawinauti; 2.) hinunterſchlingen, pohltiti, polknauti, polikati; ſich pohltati; Worte —, polknauti, polikati.
Verſchloſſen, *adj.* zawřený, zamčený *fig.* skrytý; —heit, *f.* skrytost, zawřenost, *f.*
Verſchlucken, ſ. Verſchlingen.
Verſchlummern, *v. a.* zadřímati, podřímati.
Verſchlüpfen, *v.* zaleznti, zaběhnauti, skočiti.
Verſchluß, *m.* zawření, zamknutí, závora, y, *f.*
Verſchmachten, *v. n.* zahynauti, umříti se; —ung, *f.* zahynutí, umření se, *n.*
Verſchmäh-en, *v. a.* opowrci, opowrhnauti, opowrhowati, pohrdnauti

iti; —ung, *f.* opowržení, opoti, pohrdnutí, *n.*
auſen, *v. a.* prokwasiti, proboi.
eißen, *v. a.* zahoditi.
elzen, *v. a.* rozpustiti, rozpau-
erzen, *v.* oželeti, odrmauti-
ieren, *v. a.* zamazati.
itzt, *adj.* zchytralý, podšitý; —
zchytralost, *f.*
ippen, ſich, *v. r.* podřeknau-
iuben, *v. n.* oddechnauti si.
iben, *v. a.* zořezati, zřezati,
ti, zstřihati.
ien, *v. n.* zawiti sněhem, sněe zasypati, zasněženu býti.
ttener, *m.* ořezanec, nce, *m.*
ßen, *v. a.* zřezati, rozřezati na
, zestřihati na kausky.
iren, *v. a.* ošněrowati, zašně-
.
en, *adj.* odložený.
en, *v. a.* ušetřiti, uchrániti; *f.* ušetření, uchránění, *n.*
er-n, *v. a.* okrášliti, přikrá—ung, *f.* okrášlení, *n.* okrasa,
ſen, *adj.* zbledlý, ztracený.
nſ-en, *v. a.* zahraditi, zameziti; *f.* zahražení, zamezení, *n.*
iuben, *v. a.* zašraubowati.
ib-en, *v. a* propsati, zapsati, ; ſich —en, chybiti w psání, se ti; —en, *n.* wypsání, přepsáiepsání, *n.*; —ung, *f.* upsání, *n.* u, *m.*
en, *v. a.* rozkřičeti.
enheit, *f.* rozkřičenost, zlopoist, *f.*
ben, *adj.* zakraucený; —heit, aucenost, *f*,
, *m.* odklad, u, *m.*
ptern, *v. n.* zaleknauti se; 2.) aleknauti, přeplašiti.
ben, *v. a.* zawiniti, prowiniti, iti; 2.) ein Haus —en, prodlužiti, zadlužiti; —en, *n.* wina, y, *f.* prowinění, zaslaužení; 3.) prodloužení, zadlužení, *n.*; —et, *adj.* zadlužený, prodlužený, zaslaužený; —ung, *f.* zadlužení, *n.*

Verſchütt-en, *v. a.* rozliti, wyliti; 2.) mit Erde —en, zasypati, zawaliti; —en, *n.* zasypání, sesypání, *n.*; —ung, *f.* rozliti, *n.*

Verſchwägern, ſich, *v. r.* šwagřiti se, spřízniti se.

Verſchwärzen, *v. a.* očerniti.

Verſchwätzen, *v. a.* proplískati, proštěbetati.

Verſchweig-en, *v. a.* zamlčeti smlčeti; —ung, *f.* zamlčení, smlčení, *n.*

Verſchwelgen, *v. a.* prohejřiti, promarniti.

Verſchwend-en, *v. n.* utratiti, utráceti, promrhati, rozmrhati, promařiti; —ung, *f.* marné utrácení, promrhání, promaření, *n.*; —er, *m.* mrhač, marnotrátce, e, marnotratnik, a, *m.*; —erin, *f.* mrhačka, y, marnotratnice, e, *f.*; —eriſch, *adj.* marnotratný, mrhawý.

Verſchwiegen, *adj.* mlčeliwý, zamlčený; —heit, *f.* mlčeliwost, *f.*

Verſchwinden, *v. a.* zmízeti, sprchnauti; —, *n.* zmizení, sprchnutí, *n.*

Verſchwiſtern, *v.* sseſtřiti se.

Verſchwitzen, *v. a.* zapotiti, upotiti; —, *n.* zapocení, zpocení, *n.*

Verſchwör-en, *v. a.* spřisáhnauti; ſich —en, spřisahnauti se, zapřisahati se, spiknauti se; —ung, *f.* spřisahnutí, spřeženi, zapřisáhnutí, *n.*

Verſchworner, *m.* spřisáhnutý, zapřisáhlý, spiklý.

Verſeh-en, ſich, *v. a.* přehlídnauti se; mit etwas —en, opatřiti, zásobiti; ein Geſchäft —en, zprawowati, říditi, zastáwati; —en, *n.* přehlídnutí, *n.*; —ung, *f.* opatření, zásobení, *n.* zásoba, zpráwa, y, *f.* řízení, zastáwání, *n.*

Verſehren, *v. a.* porušiti.

Verſehung, *f.* zprawowání, zastáwání, *n.*

Verſend-en, *v. a.* zaslati, odeslati, zasílati, odesílati; —ung, *f.* zaslání, odeslání, zasílání, odesílání, *n.*

Verſeng-en, *v. a* opáliti, opalowati; wenig —en, připáliti; —ung, *f.* opálení, opalowání; unbedeutende —ung, připálení, *n.*

Verſenk-en, *v. a.* pohřížiti, potopiti, spustiti dolů; —ung, *f.* pohřížení, potopení, dolů spaušténí, dolů spuštění, *n.*

Verſeſſen, *adj.* auf etwas —, dolehawý; 2.) zasedělý; promlčený.

Verſetz-en, *v. a.* přesaditi, přesazowati, přeložiti; von Pflanzen, přeštěpowati; als Pfand —, zastawiti, im Reden —, drbnauti koho; in die Nothwendigkeit —, přinutiti; in Umstände —, uwesti w okoličnosti; in die Zahl —, wstawiti, wsaditi w počet; einen Hieb —, wrazíti, zasaditi, dáti; antworten, odpowěditi; —ung, *f.* přesazení, přeložení; der Pflanzen, přeštěpowání, *n*; des Pfandes, zastawení; das Antworten, opáčení, odpowědění, *n.*

Verſeufzen, *v. a.* prowzdychati, odwzdychati.

Verſicher-n, *v. a.* bezpečiti, ubezpečiti, zbezpečiti, ujistiti, pojistiti; —er, *m.* pojišťowatel, e, *m.*; —ung, *f.* ubezpečení, ujištění, pojištění, *n.*; —ungsſchein, *m.* jistící list; —ungsſchreiben, *n.* pojišťující psaní.

Verſieden, *v. a.* prowařiti, wywařiti, zawařiti; 2.) *v. n.* přewařiti se.

Verſiegel-n, *v. a.* zapečetiti, upečetiti; —ung, *f.* zapečetění, *n.*

Verſiegen, *v. n.* wysáhnauti, wypráhnauti; —, *n.* wysáknutí, wyprahnutí, *n.*

Verſiegbar, *adj.* wysákliwý, wypráhliwý.

Verſilbern, *v. a.* postříbřiti; *fig.* speněžiti.

Verſink-en, *v. n.* propadnauti se, propadati se, zpropadnauti se, zpropadati se, pohřížiti se w...; —ung, *f.* dnutí, pohřížení se

Verſinnlich-en, *v. a.* zmyslniti; —ung, *f* zmyslnění, *n.*

Verſitzen, *v. a* promlčeti; proseděti

Verſmacher, *m.* wersowec, wce, wersownik, a, *m.*; —ei, *f.* wersowstwi wersotworstwi, *n.*

Verſoffen, *adj.* ožralý, ochlastaný; —er, *m* ožralec, lce, ochlasta, y, *m*

Verſohlen, *v. a.* podšwy přidělati.

Verſöhn-en, *v. a.* smiřiti, udobřiti, wkrotiti; —er, *m.* smiřitel, e, *m.*; —lich, *adj.* smirný, smirliwý, smiřitelný; —lichkeit, *f* smirnost, *f.*; —ung, *f.* smíření; —ungsopfer, *n.* obět za hřích; —ungstag, *m.* den smíření.

Verſorg-en, *v. a.* zaopatřiti, ostarati —er, *m.* opatřitel, zachowatel, e, *m.*; —ung, *f* zaopatření, *n.*; —ungsanſtalt, *f.* zaopatřowací ústaw.

Verſorgungshaus, *n.* zaopatřowna, opatrowna, y, *f.*

Verſortiren, *v. a.* zbožím zaopatřiti.

Verſparen, *v. a.* uspořiti.

Verſpät-en, ſich, *v. r.* opozditi se, opozditi se; —ung, *f.* opoždění se, opoždění se, *n.*

Verſpeien, *v. a.* popliwati, opliwati, zapliti.

Verſperr-en, *v. a.* zawříti, zawírati, zamknauti, zamykati; alles —, uzawírati, uzamykati; —ung, *f.* zawření, zamknutí, uzawírání, *n.*

Verſpielen, *v. a.* prohrati, prohrávati

Verſpinnen, *v. a.* zpřísti.

Verſplitter-n, *v. a.* zmařiti, rozpráskati, rozptýliti; —ung, *f.* zmaření, rozpráskání, rozptýlení, *n.*

Verſpott-en, *v. a* posmiwati se, wysmiwati se; —ung, *f.* posměch, *n.* posmiwání, wysmiwání, *n.*

Verſprech-en, *v. a.* slibiti, slibowati, přislibiti, připowěditi, připowídati ſich —en, zaslibiti se; im Reden, podřeknauti se, podřící se, přeřeknauti se; ſich von Jemand viel—en, slibiti si od někoho, nadáti se od někoho; —er, *m.* slibce, e, *m.* —en *n.*; —ung *f.* slib, u, *m.* slibowání, přislibení, připowědání, přís-

n. připowěď, i, f.; —end, adj

gen, v. a. podstawiti, pode-
[liti.
gen, v. a rozmrštiti, rozptý-
gen, v. wyskočiti, proskákati.
en, v. a. wystříkati, rozstří-
as Blut —, proliti krew.
en, v. a. zašpuntowati, za-

n, v. n. pocítiti, ucítiti.
en, v. n. zoceliti; —ung, f.
i, n.
m. rozum, u, m.; 2.) Sinn,
u, m.
g, adj. rozumný znalý; 2.)
; —en, v. a. zpráwiti, ozná-

ich, adj. srozumitelný, sro-
porozumitelný; —keit, f. sro-
nost, porozumitelnost, i, f.
tiß, n. srozumění, n.
en, v. a posíliti, posilniti,
zmocniti; —ung, f. posil-
mocnění, n.
n, v. a. dowoliti, powoliti,
iti, připauštěti; —ung, f. do-
připuštění, n.
n, v. a. rozprášiti se.
n, v. a. rozprášiti.
-en, v. v. wywinauti, wywrci;
f. wywinutí, wywržení, n.
m. schowawačka, y, f. mžík,
ek, tku, m.; —en, v. a. za-
schowati, ukryti; hin und
—en, rozchowati.
t, v. a. zastehnauti.
, v. a. u. n. rozuměti, poro-
mit oder unter einander, sich
uměti se, rozuměti sobě; zu
t, dáti rozuměti, dáti na sro-
u.
t, sich, v. r. zalezti; 2.) fig.
se.
-n, v. a. přiházkau prodá-
—ung, f. přihazowaci prodej,
ázka, y, f.
r-n, v. a. zkameniti; —ung,
enění, n. zkameněnina, y, f.

Verstell-en, v. a. přetwářiti, přetwo-
řiti; sich —en, přetwářiti se, pře-
twařowati se; —ung, f. přetwáření,
n. přetwářenost, f.; —ungskunst, f.
přetwařowání, n. přetwářliwost,
i, f.
Versterben, v. n. zemříti.
Versteuern, v. a daň platiti z něčeho.
Verstimm-en, v. a. přeštemowati, pře-
hlasowati; —ung, f. přehlasowání,
n. neswornozwučnost, f.
Verstimmt, adj. přehlasowaný, ne-
swornozwučný.
Verstöbern, v. a. zawíti, zawáti.
Verstock-en, v. a zatwrditi; 2.) v. n.
stuchnauti; —ung, f. zatwrzelost,
urputilost, f.
Verstockt, adj. zatwrdilý, zatwrzelý,
urputilý; —heit, f. zatwrdilost, f.
Verstohlen, adj. aukradný, pokautný;
verstohlenerweise, adv. kradmo, po-
kradmo, podtají.
Verstopf-en, v. a. zacpati, ucpati; —
ung, f. zacpání, ucpání, n
Verstorben, adj. zemřelý, umrlý; —er,
m. nebožtík, a, m.; —e, f. nebožka,
y, f.
Verstör-en, v. a. rozptýliti, rozrušiti;
2.) fig. zkormautiti; —ung, f. roz-
ptylení, rozrušení· 2.) fig. zkor-
mauceni, n.
Verstoß, m. omyl, u, m. omylení, n.,
—en, v. a. odstrčiti, zawrci, opo-
wrci; 2.) v. n. gegen etwas —en,
pročiniti; 3.) v. r. zmýliti se, zblau-
diti, zawaditi; —ung, f. odstrčení,
zawržení, opowržení, n. omyl, u, m.
Verstreich-en, v. a. zamazati, zatříti;
2.) v. a. minauti, proběhnauti, uply-
nauti; —ung, f. zatření, pominutí,
proběhnutí, uplynutí, n.
Verstreuen, v. a. rozsypati, roztrausiti.
Verstrick-en, v. a. wyplesti; 2.) fig. ver-
wickeln, zaplesti, zaplétati; —ung,
f. wypletení; fig. zapletení, n.
Verstudiren, v. a. přeštudowati, pro-
študowati.
Verstümmel-n, v. a. zohawiti, porau-

chati; —ung, f. zohawení, porauchání. n.

Verstümmelt, adj. porauchaný, zohawený.

Verstummen, v. n. oněměti; 2.) fig. zaraziti se; —, n. oněmění, n.

Versuch, m. pokus, u, m.; 2.) zkauška, y, f.; —en, v. a. pokusiti se o něco, pokaušeti; 2,) zkaušeti; —ung, f. pokušení, pokaušení, zkaušení, n.; —er, m. pokusitel, pokušitel, e, m.

Versucht, adj. pokušený, zkušený, pokaušený.

Versudeln, v. a. umauniti, pomauniti, zprzniti.

Versündig-en, sich, v. n. prohřešiti (se); —ung, f. prohřešení, n.

Versüß-en, v. a. osladiti, oslazowati; —ung, f. oslazení, oslazowání, n.

Vertagen, v. a. den ustanowiti; 2.) promeškati den.

Vertändeln, v. a. prodaremkowati.

Vertanzen, v. a. protančiti, protancowati.

Vertausch-en, v. a. proměniti, wyměniti; —ung, f. proměnění, wyměnění, n.

Verteufelt, adj. čertowý, ďábelný, propadený.

Verteutschen, v. a. zněmčiti.

Vertheidig-en, v. a. hájiti, obhajowati, obhájiti, brániti, zastáwati; —ung, f. hájení, bránění, n. obrana, y, f.; —ungsrede, f. obranní řeč; —sschrift, f. obrana, y, f. spis obranní.

Vertheidiger, m. obhájce, obrance, zastáwač, e, m.

Vertheil-en, v. a. rozděliti, rozdělowati, rozwrhnauti, rozdati; mehrere betheilen, poděliti; —ung, f. rozdělení, podělení, n.; —end, adj. podílný.

Vertheuern, v. a. zdražiti; —ung, f. zdražení, n.

Verthun, v. a. promrhati, prohejřiti; —lich, adj. rozundačný, rozundawý, mrhawý; —lichkeit, f. rozundačnost, rozundawost, i, f.

Vertical, adj. kolmý, záwažní; —linie, f. kolmá čára.

Vertief-en, v. a. prohlaubati; 2.) sich in etwas —en, zabrati se, pohřížiti se, zamysliti se; —ung, f. zabrání, pohřížení, zamyslen, n.; vertieft in Gedanken, zamyšlený; vertiefte Stelle, hlubina, y, f.

Vertilg-en, v. a. shladiti, wyhladiti; —ung, f. zahlazení, wyhlazen, n.; —er, m. zahladitel, shladitel, e, m.

Vertrag, m. smlauwa, umluwa, y, f. snešení, n.

Vertragen, v. a. zanesti, zanášeti; 2.) roznesti, roznášeti; 3.) fig. snesti, snášeti; 4.) srownati, porownati, smluwiti.

Verträglich, adj. snášeliwý, snesitelný, srownalý, srownanliwý; —keit, f. snášeliwost, snesitelnost, srownánliwost, srownalost, i, f.

Vertragsmäßig, adj. smlauwčí.

Vertragsam, adj. snášeliwý.

Vertrauen, v. a. důwěřiti se, důwěřowati se; 2.) swěřiti se; —, n. důwěrnost, i, důwěra, y, f.

Vertrauensmann, m. důwěrník, a, m.

Vertrauern, v. a. protruchliti, prožalostiti.

Vertraulich, adj. důwěrný, domácný; —keit, f. důwěrnost, domácnost, f.

Verträumen, v. a. prosniti, prospati.

Vertraut, adj. důwěrný; —er, m. důwěrný, ého, důwěrník, a, m.; —e, f. důwěrnice, e, f.

Vertreib-en, v. a. zahnati, zaháněti, zapuditi, zaplašiti, wypuditi; —en, n. odbyt, u, m. odbýwání, n.; —ung, f. zahnání, zahánění, zapuzení, n.

Vertret-en, v. a. den Fuß, podwrhnauti si nohu; vor Jemand —en, zastupiti; in die Erde —en, zašlapati. Jemands Stelle —en, zastati, zastáwati; —er, m. zastupce, zastupitel, zastáwatel, e, m.; —ersrecht, n. zástupčí práwo; —ung, f. zastání, zastaupení, zašlapání, zastáwání, n.; —ersrecht, n. zástupčí práwo.

Vertriebener, m. wyhnanec, wypowěděnec, nce, m.

Vertrinken, v. a. propiti, zapiti.

ckn-en, v. n. uschnauti, pře-
auti, wyschnauti, zaschnauti; —
f. uschnutí, zaschnutí, wyschnu-
.
ist-en, v. a. potěšiti, těšiti; —
f. potěšení, n. potěcha, utě-
y, f.
ch-en, v. a. ututlati, zadutlati,
ti, udusiti: —ung, f. ututlání, n.
eln, v. a. za zlé míti, zlé wy-
ati.
en, v. a. prowesti, dokázati, do-
iti, páchati, spáchati, wykonati.
edeln, v. a. zneštechtiti.
ehr-en, v. a. zneuctiti, znectíti,
biti, zhanobiti; —ung, f. zneu-
í, pohanění, n.
einig-en, v. a. rozdwojiti, nesje-
iti, rozkmotřiti; —ung, f. roz-
jení, nesjednocení, rozkmo-
í, n.
glimpfen, v. a. ublížiti, urážeti.
glücken, v. n. w neštěstí přijíti,
nuti; 2.) fig. mißlingen, nezda-
se.
heiligen, v. zaneswětiti.
reinig-en, v. a. znečistiti, za-
stiti, zaneřáditi; —ung, f. zne-
ění, zanečištění, n.
stalt-en, v. a. přetwářiti, zpo-
říti, zšerediti; —ung, f. přetwá-
, zpotwoření, zšeredění, n.
treuen, v. a. zpronewěřiti se w
em.
sach-en, v. a. způsobiti, působiti,
dniti, ztropiti, příčinu dáti, pří-
u býti; —er, m. působce, půso-
l, e, m.; —ung, f. působení, spů-
ení, n.
theil-en, v. a. odsauditi, odsuzo-
i; —te, m. odsauzenec, nce, m.;
ng, f. odsauzení, n. odsudek,
, m.
elfältig-en, v. a. zmnohonásobiti,
honásobiti; —ung, f. zmnohoná-
ení, mnohonásobení, n.
llkomm-en, v. a. zdokonaliti,
konalowati; —ung, f. zdokonale-
zdokonalowání, n.

Vervollständigen, v. zúplniti.
Verwachen, v. a. probditi.
Verwachsen, v. a. wyrůsti, zarůsti; als adj. zarostlý.
Verwahr-en, v. a. schowati, zachowati; sich vor etwas —en, zaopatřiti se; —er, m. opatrowník, a, schowatel, e, m.; —lich, adj. schowatelný.
Verwahrlos-en, v. a. pronedbati, zanedbati; —ung, f. pronedbání, zanedbání, n.
Verwahrung, f. schowání, schránění, zachowání, opatření, n.; —smittel, n. prostředek zaopatřliwý, zachowací prostředek; —smittel, n. opatrující prostředek.
Verwais-en, v. n. osířeti; —ung, f. osíření, n.
Verwaiset, adj. osířelý.
Verwalt-en, v. a. zprawowati, říditi; —er, m. zpráwec, e, m.; —erin, f. zpráwcowá, é, f.; —ung, f. zpráwa, y, f. zprawowání, řízení, n.; —ungs-, zpráwní, adj.
Verwandel-n, v. a. přetwořiti, proměniti, změniti; —ung, f. přetwoření, proměnění, n. proměna, y, f.
Verwandt, adj. Verwandter, příbuzný; —schaft, f. příbuzenstwí, n.; —schaftlich, adj. příbuzenský.
Verwaschen, v. a. wymyti, zamyti, wyprati; zaprati.
Verwässer-n, v. a. zwodniti; —ung, f. zwodnění, n.
Verweb-en, v. a. protkati, setkati; zatkati; —ung, f. setkání, n.
Verwechsel-n, v. a. proměniti, změniti; —ung, f. proměnění, změnění, n. proměna, y, f.
Verwegen, adj. opowážliwý, odwážliwý, drzý; —heit, f. opowážliwost, odwážliwost, drzost, f.
Verwehen, v. a. zawáti.
Verwehr-en, v. a. zabrániti, zahájiti, —ung, f. zabránění, zahájení, n.
Verweichlichen, s. Verzärteln.
Verweiger-n, v. a. odepříti, odpírati, oslyšeti; —ung, f. odepření, odpírání, oslyšení, n.

Verweil-en, *v. n.* prodlíti, prodlévati, dlíti; **wenig —en**, pomeškati; **ſich —en**, zdržeti se, zdržovati se; **— —ung**, *f.* dlení, prodlení, meškání, zdržení se, *n.*

Verweinen, *v. a.* uplakati; 2.) proplakati; 3.) wyplakati; 4.) zaplakati.

Verweiſ, *m.* domluwa, y, *f.* domluwení, *n.*; **—en**, *v. a.* einem etwas **—en**, domlauwati, láti z něčeho; **auf etwas —en**, poukázati, odkázati; **— ung**, *f.* poukázání, odkázání, *n.*

Verwelk-en, *v. n.* swadnauti, zawadnauti, uwadnauti; **—ung**, *f.* swadnutí, uwadnutí, zawadnutí, *n.*

Verwend-en, *v. a.* obrátiti, obráceti, wynaložiti, wynakládati; **ſich für Jemand —en**, wynasnážiti se; **—ung**, *f.* obrácení, wynaložení, wynasnáženi, *n.*

Verwerf-en, *v. a.* zahoditi, zahazowati, zaházeti, zawrci, zawrhnauti, powrci, opomitati; **—ung**, *f.* zahození, zawržení, opowržení, *n.*; **—lich**, *adj.* zawržliwý; **—lichkeit**, *f.* zawrželiwost, opowržliwost, i, *f*

Verweſ-en, *v. n.* porušiti se, tliti, zetliti; 2.) *v. a.* verwalten, zprawowati, říditi; **—er**, *m.* zastupitel, zastawatel, ředitel, e, *m.*; **—ung**, *f.* porušení, zetlení, *n.*; **—lich**, *adj.* porušitelný, porušliwý; **—lichkeit**, *f.* porušitelnost, porušliwost, *f.*

Verwetten, *v. a* založiti se, zakládati se; 2.) prosázeti.

Verwichen, *adj* minulý, pominulý.

Verwickel-n, *v. a.* zawinauti, zaobaliti; 2.) verwirren, zaplesti, zamotati, splesti; **ſich —n**, zaplesti se; **—ung**, *f.* zawinutí, zapletení, spletení, zmatení, *n.* zmatek, tku, *m.*

Verwickelt, *adj.* zawinulý, zaobalený, zapletený, zamotaný, spletený.

Verwilder-n, *v. n.* zdiwočiti; 2.) zpustnauti; **—ung**, *f.* zdiwočení, zpuštění, *n.*

Verwildert, *adj.* zdiwočelý, zhowadištěný.

—en, *v. a.* přiwoliti, swoliti powoliti; **—ung**, *f.* přiwolení, swolení, *n.*

Verwinden, *v. a.* zprowijeti.

Verwirf-en, *v. a.* spáchati, zawiniti, přečiniti; **das Leben —en**, smrt zaslaužiti; **—ung**, *f.* spáchání, zawinění, *n.*

Verwirklichen, *v.* uskutečniti.

Verwirr-en, *v. a.* zmásti, zplesti, zplesti, zmotati, zmachlati; **—ung**, *f.* zmatení, zpletení, zmotání, *n.*

Verwirrt, *adj.* zmatený, zpletený, zmotaný, zapletený.

Verwirthſchaften, *v. a.* prohospodařiti.

Verwiſchen, *v. a.* zatříti.

Verwittern, *v. a.* utuchnauti.

Verwittw-en, *v. n.* owdowěti; **—et**, *adj.* owdowělý.

Verwöhnen, *v. a.* zwykem kaziti.

Verworfen, *adj.* opowržený, zawržený.

Verworren, *adj.* zmatený, zpletený, zmachlaný; **—heit**, *f.* zmatenost, zpletenost, *f.* zmatek, tku, *m.*

Verwundbar, *adj.* poranitelný.

Verwund-en, *v. a.* poraniti, uraziti; **durch Schießen —en**, postřeliti; **— ung**, *f.* poranění, postřelení, *n.*

Verwunder-n, **ſich**, *v. r.* diwiti se, obdiwiti se, obdiwowati se; **ſich nicht genug verwundern können**, nemoci se dost wynadiwiti; **—ung**, *f.* diwení, obdiwení, *n*; **—ungswürdig**, *adj.* podiwný, ku podiwu hodný.

Verwünſch-en, *v. a.* žaklíti, zaklínati, prokleti; **—ung**, *f.* zaklínání, prokletí, zažehnání, *n.*

Verwüſt-en, *v. a.* zpustiti, popleniti, pohubiti, zkaziti; **—er**, *m* zpustitel, plenitel, hubič, e, kaziwěť, a, *m.*; **—lich**, *adj.* plenitelný; **—ung**, *f.* zpuštění, poplenění, zhubění, *n.*

Verzagen, *v. n.* zbaběti, naději klesnauti; **—**, *n.* srdcem ob. naději klesnutí, *n.*

Verzagt, *adj.* chaulostný, zbabělý; **— heit**, *f.* chaulostnost, zbabělost, *f.*

Verzählen, *v. n.* přepočísti, přepočítati; **—ung**, *f.* přepočtení, přepočítání, *n.*

pfen, *v. a.* prodávati na pod-
.
ppeln, *v. n.* dotřepetati.
ttel-n, *v. a.* rozmazati; —ung,
ızmazání, *n.* rozmazanost, *f.*; —t,
rozmazaný.
un-en, *v. a.* oplotiti, plotem o-
liti; —ung, *f.* oploceni, obražení,
hrada, y, *f.*
)enden, *v. a.* desátek dáwati čb.
áděti.
hr-en, *v. a.* utratiti, utráceti, pro-
witi, stráwiti, tráwiti; — ung, *f.*
ceni, protrávení, stráwení, *n.*;
ıgefteuer, *f.* potrawní daň.
chen, *v. a.* prořadowati, prochla-
ti.
zeichn-en, *v. a.* poznamenati, za-
menati, nazuamenati; —iß, *n.* se-
n, sepis, u, *m.* poznamenání, za-
menání, naznamenání, *n.*
iß-en, *v. a.* odpustiti, odpauštěti,
mnauti; —ung, *f.* odpuštěni, od-
štění, *n.*; —lich, *adj.* odpusti-
ý.
rren, *v. a.* ztočiti, ztáčeti, škle-
, zpitwořiti.
ttteln, *v. a.* rozpiplati, rozwun-
i.
cht, *f* wzdání, odřeknutí; — thun
, odříci se, odřeknauti se, wzdáti
něčeho.
chen, *v. a.* zatáhnauti, zatahowa-
2.) Kinder —, rozmazati; 3.) den
nd —, křiwiti hubu; 4.) —, *v. n.*
ten, posečkati, poshowěti: 5.)
ögern, prodliti, prodliwati ně-
, prodlužowati něco; 6.) ſich —,
. prodlaužiti se, protáhnauti se;
von der Geſchwulſt, von Wolken,
házeti, zacházeti se, přecházeti.
r, *m* wezír, a, *m.*
ier-en, *v. a.* ozdobiti, okrásliti,
echtiti; —er, *m.* ozdobitel, e, *m.*;
rin, *f.* ozdobitelkyně, é, *f.*; —ung,
ozdoba, okrasa, y, *f.* ošlechtění *n.*
immet-n, *v. a.* wyraubiti; —ung,
wyraubení, *n.*

Verzinn-en, *v. a.* pocinowati; —ung, *f.* pocinowání *n.*
Verzins-en, *v. a.* zauročiti; —lich, *adj.* zúročitelný; —ung, *f.* zauročení, *n.*
Verzogen, *adj.* zatažený, rozmazaný.
Verzögern, *v. a.* zdržowati, prodlíti, prodlěwati, meškati, protáhnauti; —ung, *f.* prodlení, prodlěwání, protahowání, prodlužowání, meškání, *n.* průtah, u, *m.*
Verzoll-en, *v. a.* zacliti, wycliti, clo zaplatiti; —ung, *f.* wyclení, cla zaplacení, *n.*
Verzuck-en, *v. a.* wytrhnauti; —ung, *f.* wytržení, *n.*
Verzuckern, *v. a.* pocukrowati; ein Getränk —, přicukrowati.
Verzug, *m.* prodlení, meškání, *n.*
Verzweifachen, *v.* zdwojnásobiti.
Verzweif-eln, *v. n.* zaufati; —elt, *adj.* zaufalý, zaufánliwý; —ler, *m.* zaufalec, lce, *m.*; —ung, *f.* zaufání, zaufalstwí, *n.* zaufánliwost, *f.*
Verzweigen, *v.* rozwětwiti se.
Verzwicken, *v. a.* zaštipnauti.
Vesper, *f.* nešpor, u, *m.* nešpory, *pl.*, —brot, *n.* swačina, y, *f.*; —n, *v.* swačiti; —predigt, *f.* nešporní kázaní.
Veteran, *m.* staroš, e, *m.*
Vettel, *f.* šlundra, y, *f.*; alte —, babice, e, *f.* babisko, a, *n.*
Vetter, *m.* strýc, e, *m.*; —chen, *n.*; strýček, čka, *m*; —ſchaft, *f.* strýcowství, *n.*
Vexir-, škádliwý, *adj.*
Vexir-en, ſopp-en, *v. a.* tejrati, škádliti, pokaušeti; —en, *n.* —erei, *f.* tejrání, škádlení, pokaušení, *n.*
Vexierend, *adj.* sužowný.
Vicar, *m.* wikár, e, *m.*; —iat, *n.* wikářstwí, *n.*
Vice, *n.* místo; —könig, *m.* místokrál, e, *m.*
Victualien, *pl.* potrawa, y, *f.*
Victualiere, *f.* potrawní taxa.
Vieh, *n.* howado, a, *n*; zahmes —, dobytek, tka, *m.*; groſſes —, skot a, *m.*; —arzenei, *f.* lékařstwí pro dobytek; —arzneikunſt, *f.* howadí, dobytčí lé-

kařstwí; —arzt, m. howadí, dobytčí lékař; —bremse, f. howadnice, e, f. howadní maucha; —dieb, m. zloděj dobytka.

Vieh-diebstahl, m. krádež dobytka; —handel, m. honáctwí, honačení, n.; —händler, m. dobytčí obchodník; —treiber, m. (dobytčí) honák, a, m.; —hirt, m. pastucha, slauha, y, m; kleiner —hirt, skoták, a, m.; —isch, adj. howadský, howadí; —magd, f. děwka od dobytka; —markt, m. dobytčí trh, trh na dobytek; —mäßig, adj. howadský; —seuche, f. pád dobytka, mor na dobytek; —stall, m. dobytčí chlíw, m. stáje, f.

Vieh-tränke, f. napajedlo, koryto, a, m.; —trifft, f. průhon, u, m.; —weg, m. auhon, u, m.; —weide, f. pastwiště, ě, n.; —zucht, f. chowání dobytka.

Viel, adj. mnohý, mnoho, moc; besser, mnohem lépe; —artig, adj. mnohonásobný, mnohozpůsobný; —blätterig, adj. mnoholistý; —deutig, adj. mnohosmyslný; —deutigkeit, f. mnohosmyslnost, i, f.

Viel-eck, n. mnohohranost, mnohohranatost; —eckig, adj. mnohohranný, mnohouhelný; —erlei, adj. mnohonásobný, mnohotwárný; —fach, —fältig, adj. mnohotný, mnohonásobný; —fältigkeit, f. mnohonásobnost, f.; —farbig, adj. mnohobarewný, peřestý; —farbigkeit, f. mnohobarewnost, peřestost, f.; —fraß, m. žraut, a, žráč, e, hltoň, ě, hltawec, wce, m.; —fräßig, adj. nedožrawý.

Viel-fräßigkeit, f. nedožrawost, hltawost, f.; —fuß, m. mnohonožka, y, f. mnohonožec, žce, m.; —geliebt, adj. oblibený; —götterei, f. mnohobůžstwí, n.; —gültig, —geltend, adj. mnohoplatný, mnohoplatící; —heit, f. množstwí, n.

Viel-leicht, adv. snad; —mal, adv. mno- [illegible] —malig, adj. mnohokrátý; [illegible] f. mnohomužstwí, n.; — [illegible]ději, radší, mnohem wíc, [illegible]ig, adj. mnohostranný; —sylbig, adj. mnohoslabičný; —theilig, adj. mnohodílný; —vermögend, adj. mnohomocný; —weiberei, f. mnohoženstwí, n; —wissenheit, f. mnohowědomost, f.; —wisser, m. mnohowěda, y, mnohowědaucí, ího, m.

Vier, adj. čtyry; — n. čtwerka, y, f.; —eck, n. čtyrhranost, čtyrhranatost, čtwerhranost, f.; —eckig, adj. čtyrhraný, čtwerhraný, čtwerhranatý, čtweruhelný; —eckig machen, čtwerhraniti; —erlei, adj. čtwerý; —fach, —fältig, adj. čtwernásobný; —fach machen, čtwernásobiti; —fältigen, v. a. čtwernásobiti; —fältigkeit, f. čtwernásobnost, f.; —füßig, adj. čtwernohý; —händig, adj. čtwerruký; —hundert, čtyry sta; —jährig, adj. čtyrletý, čtyrroký.

Vier-ling, m. čtwrtník, m.; —mal, adv. čtyrykrát; —malig, adj. čtyrykrátý; —pfündig, adj. čtyrliberní; —schrötig, adj. čtyrhranatý; —seitig, adj. čtyrstranný; —sitzig, adj. čtyrsedací; —spaltig, adj. čtwerokolný; —spännig, adj. čtyrspřežný; —stimmig, adj. čtwerohlasný.

Vier-tägig, adj. čtwrtodenní; —te, adj. čtwrtý; —tel, —theil, n. čtwrt, i, čtwrtka, y, f. čtwrtník, u, m. čtwrtina, y, f.; —teljahr, n. čtwrt léta; —teljährig, adj. čtwrtletní; —teln, v. a. čtwrtiti; —theilen, v. a. rozčtwrtiti, na čtwero děliti; —theilig, adj. čtwrtodílný.

Viertel-pfund, n. čtwrt libry; —stunde, f. čtwrt hodiny.

Vier-zehn, adj. čtrnáct; —zehnte, adj. čtrnáctý; —zig, adj. čtyřicet; —zigjährig, čtyřidcetiletý; —zigste, adj. čtyřicátý; —zigtägig, adj. čtyřicetidenní.

Vietsbohne, f. fizole, e, f.

Vigilien, pl. bdění, n. [m.

Vignette, f. winěta, y, f. obrázek, zku,

Vindiciren, v. nazpět dobyti, nazpět dobýwati.

Vinkulir-en, v. zawázati, zawazowati;

ální; —ung, *f.* zawazowání; u-
eni, *n.*
, *f.* fiala, fiola, y, *f.*; —farbig,
, fialowý.
n-saft, *m.* fialowá šťáwa; —stock,
fialowý keř: —wurzel, *f.* fialowy
en.
ett, *adj.* fialowý.
ne, *f.* hausle, *f. pl.*
nist, *m.* hauslář e, *m.*
n, *m.* violon, u, *m.* basa, y, *f.*
ncell, *n.* basička, y, *f.*; —ist, *m.*
ičkář, e, *m.*
:, *f.* jestěrka, y, *f.*
, *n.* hledění, *n.* hled, u, *m.*; -am
me, nálíček, čku, *m.*; —en, *v. a.*
iti, zaměřowati; 2.) wisirowati.
ator, *m.* ohledatel, e, *m.*
ation, *f.* přehlížení, *n.* wizitaci, *f.*
e, *f.* nawštíwení, *n.*; —iren, *v. a.*
hlížeti, prohledowati
ol, *m.* witriol, u, *m.*; —artig,
witriolimowý; —säure, *f.* witro-
owá kyselina.
, (goldenes), *n.* rauno, a, *n.*
até).
L, *m.* zwučka, hláska, samozwuč-
samohláska, y, *f.*; —musik, *f.* hla-
rá, chorální hudba.
e, *f.* welawka přeřstá.
el, *m.* pták, a, *m.*; —bauer, *m.* kle-
skrínka, *f.*; —beere, *f.* jeřabina,
f. břek, u, *m.*; große —beere, wo-
ruše, e, *f.*; —chen, *n.* ptáček, čka,
ptáče, ete, ptáčátko, a, *n.*; —fang,
čihařstwí, ptáčnictwí, *n.*; —fän-
, *m.* čihař, e, ptáčník, a, *m.*; —
g, *m.* ptačí let; —frei, *adj.* psa-
, *m.*; —futter, *n.* semenec,
e, *m.*
el-gesang, *m.* ptačí zpěw; —han-
, *m.* ptačnictwí, *n.*; —händler, *m.*
ičník, a, *m.*; —haus, *n.* klece pta-
ptačí domek; —herd, *m.* čihadlo,
n.; —kloben, *m.* rozkřípec, pce, *m.*;
eim, *m.* ptačí lep; —neft, *m.* ptačí
ízdo.
el-nest, *n.* ptačí ženeto; —pfeife, *f.*
ačí píšťala; —schencke, *f.* ptačí stra-
šidlo —schießen, *n.* ptačí střelba;
schlag, *m.* poklopec, pce, *m.*; —schrot,
—dunst, *m.* ptací broky; —stange *f.*
ptačí bidlo; —speise, *f.* ptačí nástra-
ha; —steller, *m.* ptáčník, a, čihař, e,
m.; —wärter, *m.* opatrownik ptáků.
Vogler, *m.* ptáčník, a, čihař, e, *m.*
Vogt, *m.* poručník, a, správce, e, *m.*;
—bar, *adj.* dospělý, zletilý; —bar-
keit, *f.* zletilost; —ei, *f.* poručnictwí
n.; —eilich, *adj.* wládařský, poruč-
nický.
Volk, *n.* lid, u, *m.* lidstwo, a, *n.*; ná-
rod, a, *m.*; —reich, *adj.* lidnatý, li-
dný, hlučný.
Völker-recht, *n.* právo národů, právo
národské; —schaft, *f.* národ, a, lid,
u, *m.*; —wanderung, *f.* putowání ná-
rodů.
Volks-, národní, národu, lidu, mezi li-
dem, pro lid, u lidu.
Volks-freund, *m.* lidumil, a, přítel lidu;
—führer, *m.* wůdce lidu; —geist, *m.*
duch lidu; —herrschaft, *f.* wláda li-
du; —lieband, *adj.* lidumilowý; —
menge, *f.* lidstwo, a, *n.* množstwí li-
du, *n*; —sage, *f* bájka lidská; —sitte,
f. mraw, obyčej lidský; —ver-
sammlung, *f.* shromáždění lidu.
Voll, *adj.* plný; *fig.* preplněný, přep-
tý, přebraný; —auf, *adv.* plno, plně,
hojně, wrchowatě, nazbyt; —blütig,
adj. krewnatý, krewný; —blütigkeit,
f. krewnatost, krewnost, *f.*; —bringen,
v. a. dokonati, wykonati, wyplniti, skonati, dokončiti, dokázati,
spáchati.
Voll-bringung, *f.* dokonání, wykonání, wyplnění, dokončení, dokázání,
spáchání, *n.*; —bürtig, *adj.* wlastní
(z jednoho lože): —enden, *v. a.* do-
konati, dokonáwati, dokončiti, do-
končowati, skončiti, skončowati,
skonati; —ends, *adv.* docela, zcela,
dokonce, zaplna; —endung, *f.* doko-
nání, dokončení, skončení skoná-
ní, *n.*
Völlerei, *f.* opilstwí, ožralstwí, obžer-
stwí, *n.*

Vorbringen, v. a. napřed se řítiti, wydírati se, protlačowati se.
Voreil-en, v. n. náhliti, napřed kwapiti, spěchati, pospíchati, předkwapiti, předspíšiti; —ig, adj. kwapliwý, spěšný, náhlý.
Voreltern, pl. předkowé, otcowé, pl. m.
Vorempfind-en, v. a. předcítiti, předčíti, napřed cítiti; —ung, f. předcítění, n. předcit, u, m.
Vorenthalt-en, v. a. zadržeti, zadržowati, zabawiti; —ung, f. zadržení za sebau, n. zábawa, y, f.
Vorerinner-n, v. a. zpředu připomenauti, napřed zmíniti; —ung, f. zpředu připomenutí, předzmínění, n.
Vorerst, adv. napřed, dříwe.
Vorerwähnt, adj. napřed připomenutý, dotčený, zmíněný.
Voressen, n. předkrmě, ě, f.
Vorfahr, m. předek, dka, m; —en, v. n. předjeti, předjížděti někoho.
Vorfall, m. náhoda, příhoda, y, případnost, f. příběh, u, m.; —en, v. n. fig. udati se, nahoditi se, přihoditi se, připadnauti; —end, adj. nahodilý, případný; —enheit, f. příhoda, y, f.
Vorfecht-en, v. n. předšermowati, 2.) přešermowati; —er, m. předšermýř, e, m.
Vorfinden, v. a. nalezti, najíti.
Vorforder-n, v. a. powolati, zawolati, pohnati, obeslati; —ung, f. powolání, zawolání, pohnání, obeslání, n.
Vorfrage, f. předběžná otázka.
Vorführen, v. a. předwesti, předwáděti.
Vorgang, m. předchůze, e, f. předchod u, m. příhoda, y, f. příběh, u, m. událost, f.
Vorgäng-er, m. předchůdce, e, m.; —ig, adj. předchodný, předběžný.
Vorgaukeln, v. a. předkejklowati.
Vorgebäude, n. přední stawení, n.
Voraeben, v. a. napřed dáti, dáwati; [illegible]awiti; 3.) fig. předstírati; —, [illegible]d dání, prawení, předstírá-

Vorgebirge, n. předhoří, n.
Vorgeblich, adj. prawený, řečený.
Vorgefaßte Meinung, předpojaté domnění.
Vorgefühl, n. předcit, u, m.
Vorgehen, v. n. napřed jíti, předjíti, předcházeti; 2.) fig. díti se, dáti se, přihoditi se; 3.) zachowati se; —, n. představení, n.
Vorgemach, n. přední pokoj.
Vorgemeldet, adj. swrchu ob. napřed připomenutý, zmíněný.
Vorgemerkt, adj. poznamenaný.
Vorgenannt, adj. swrchu jmenowaný, napředjmenowaný.
Vorgeschmack, m. předchautka, y, f.
Vorgesetzte, m. představený.
Vorgest-ern, adv. předewčírem, předwčerejškem; —rig, adj. předwčerejší; —riger Tag, předwčerejšek, ška, m.
Vorgiebel, m. swisel, e, m. und f. průčelí, n.
Vorgreif-en, v. a. předchwátiti, předjímati, předsáhati; —ung, f. Vorgriff, m. předejmutí, předsáhnutí, n.
Vorhaben, n. předsewzetí, umínění, n, umysl, u, m.; v. n. míti před sebau 2.) chystati se, strojiti se; 3.) mysliti, uložiti; 4.) míniti, před se bráti.
Vorhalle, f. předsíň, f.
Vorhalt-en, v. n. nastawiti, nastawowati; 2.) představiti, předložiti; 3.) fig. vorrücken, wytýkati, wyčítati, předstírati; —ung, f. nastawení, představení, předložení, předestření, předstírání, n.; fig. wyčítání, n.
Vorhand, f. přednost, i, f.; im Spiele, předáček, čka, m.
Vorhanden, adj. přítomný; —sein, pozůstáwati, nacházeti se.
Vorhang, m. opona, y, f.
Vorhäng-en, v. a. zawěsiti, zastříti; ein Schloß —en, přiwěsiti, zawěsiti; —schloß, n. wisutý zámek.
Vorhauen, v. a. napřed síci, sekati, předsíci.
Vorhaupt, n. týmě, ene, temeno, e, n.

, n. siň, ě, f. předsíní, n.; klei-
siňka, y, f.
, f. obřízka, y, f. přední kožka.
, n. náprsnička, y, f.
adv. předtím, prwé; —bestim-
. a. předříditi; —bestimmung,
řízení, n.; —empfinden, v. a.
titi; —gehen, v. n. předcháze-
dejíti; —gehend, adj. předchá-
minulý; —gegangen, adj. pře-
—ig, adj. předešlý; —laufen,
apřed běžeti, předbíhati; —
, v. a. předznamenati; —sagen
bigen, v. a. předpowěditi, před-
ati.
agung, f. předpowěděni, před-
ání, n.; —schicken, v. a. přede-
předsílati; —sehen, v. a. před-
, předwídati; —sehung, f. před-
, předwídání, n. prozřetel-
; —wissen, v. a. předzwěděti,
vídati; —verkündigung, f. před-
ění, předpowídání, n.
heln, v. a. přetwařowati se ně-
w něčem.
mel, m. přednebí, n.
adv. prwé, předešlé.
m. předdwoří, n.
e, f. předpeklí, n.
, f. přední stráže.
ig, adj. lonský, předroční.
adj. předešlý, prwý, minulý.
mer, f. přední komora.
, m. zákup, u, m. zakaupení;
v. a. předkaupiti, předkupowa-
Brecht, n. práwo předkupní.
ier, m. překupník, a, m.; —ei,
kupnictwí, n.
-en, v. a. zříditi, opatřiti, při-
ti, připrawiti; —ung, f. při-
, y, f. opatření, přichystání;
hrungen treffen, přípravy zří-

itnisse, f. pl. předběžné, prwé
osti.
ge, f. předběžná žaloba.
en, v. a. zalepiti.
gen, v. n. předzwučowati.
men, v. n. předejíti, předchá-
zeti, nadjíti, nadcházeti; 2.) vor-
gelassen werden, předstaupiti; 3.) sich
ereignen, dáti se; 4.) fig. zdáti se,
přicházeti; —heit, f. připadnost,
i, f.
Vorkopf, m. týmě, ene, temeno, a, n
Vorlad-en, v. a. obeslati, obsílati, po-
hnati, poháněti, předwolati; —er, m.
obsílač, zwáč, e, m.; —ung, f. obsíl-
ka, y, f. obeslání, n. půhon, u, m.;
předwolání, n.; —ungsschrift, f. ob-
sílac listí, půhonný list.
Vorlage, f. předloha, y, f.
Vorlallen, v. a. předblebtati, předžwa-
tlati.
Vorlaß, m. předpuštění, n.; —en, v. a.
předpustiti, předpauštěti; —ung, f.
předpuštění, n.
Vorlauf, m. wýstřel, u, m.; —en, v. n.
předběhnauti, předbíhati.
Vorläuf-er, m. předchůdce, e, m; —
ig, adj. předběžný.
Vorlaut, adj. prostořeký.
Vorleg-en, v. a. Speisen, předložiti,
předkládati; Fragen —en, nawrci,
podati otázky; ein Schloß —en, za-
wěsiti, přiwěsiti zámek; —er, m.
předkladatel, předkladač, e, m.; —
elöffel, m. žufan, u, m. naléwací lží-
ce; —eschloß, n. wisutý zámek; —
ung, f. předložení, předkládání, na-
wržení, n.; —ung, des Schlosses, za-
wěšení, přiwěšení, n.
Vorles-en, v. a. napředčísti, předčí-
sti, předčítati; —er, m. předčtitel,
předčítatel, e, m.; —ung, f. předčte-
ní, předčítání, n.
Vorletzte, adj. předposlední.
Vorleuchten, v. a. napředswítiti, před-
swítiti.
Vorlieb-e, f. předoblíbení, n.; —neh-
men, v. n. za wděk wzíti, bráti, při-
jmauti.
Vorliegen, v. n. naproti ležeti, napřed
ležeti.
Vorlippe, f. ret, gen. rtu, pl. rty, rto-
wé, m.
Vorlügen, v. a. lháti, nalhati.
Vormähen, v. a. napřed žíti,

Vormachen, *v. a.* předstírati; namluwiti; Jemand einen blauen Dunst —, bulikowati, nabulikowati.
Vormalen, s. Vorbilden.
Vormalig, *adj.* někdejší, dřiwní, předešlý, prwý; vormals, *adv.* předešle jindy, prw.
Vormann, *m.* předek, dka, 2.) předák, a, *m.*
Vormauer, *f.* přední zeď.
Vormerk-en, *v.* zaznamenati; —ung, *f.* zaznamenání, *n.*; —ungsbewilligung, *f.* zaznamenací powolení.
Vormessen, *v. a.* před někým měřiti.
Vormit-tag, *m.* předpoledne, e, *n.*; —tägig, *adj.* předpolední; —tags, *adv.* před polednem.
Vormund, *m.* poručník, a, *m.*
Vormünderin, *f.* poručnice, e, *f.*
Vormundschaft, *f.* poručenstwí, poručnictwí, *n.*; —lich, *adj.* poručnický, poručenský; —sache, *f.* wěc poručnická.
Vorn, Vorne, *adv.* napřed, zpředu.
Vorname, *m.* předjmí, *n.* přední jméno.
Vornehm, *adj.* znamenitý, přední, wznešený; —werden, spanštiti se; —lich, *adv.* zwláště, předně.
Vornehm-en, *v. a.* před se wzíti, bráti, podniknauti; sich —en, předsewzíti sobě něco; —en, *n.* předsewzetí, podniknutí, *n.*; —lich, *adj.* obzwláštní; *adv.* obzwláštně, zwlášť.
Vorpfeifen, *v. a.* předpískati.
Vorplaudern, *v. a.* tlachati, žwáti, nažwati někomu něco.
Vorposten, *m.* přední štaci; přední staweniště.
Vorpredigen, *v. a.* kázati někomu, nakázati se někomu.
Vorragen, *v. n.* wynikati, strměti, čníti wen; *fig.* předčiti.
Vorrang, *m.* přednost, *f.* předek, dku, *m.*
Vorrath, *m.* zásoba, y, *f*; sich mit — versehen, zásobiti se; Vorraths-, zásobní, špižní, *adj.*; —shaus, *n.*; —skammer, *f.* zásobna, y, zásobní kosklad, u, *m.*
adj. zásobný.

Vorrechnen, *v. a.* wypočísti, wypočítati někomu něco.
Vorrecht, *n.* přední práwo, *n.* přednost, i, *f.*; —sklage, *f.* přednost žaloby.
Vorred-e, *f.* předmluwa, y, *f.*; —en, *v. n.* napřed mluwiti, mluwiti před někým; 2) *v. a.* napřed říkati: 3.) namluwiti; —ner, *m.* předmluwčí, ího, *m.*
Vorreib-en, *v. a.* předestříti, předstírati; —er, *m.* obrtel, tle, obrtlík, u, *m.*
Vorreit-en, *v. a.* napřed jeti, předjížděti (na koni); —er, *m.* předjízdce, e, předjezdec, dce, *m.*
Vorrennen, *v. n.* předběhnauti, předbíhati.
Vorrichten, *v. a.* připrawiti, nastrojiti.
Vorritt, *m.* předjezd, u, *m.*
Vorrück-en, *v. a.* u. *n.* postaupiti, postaupati, postupowati; 2.) postrčiti; 3.) *fig.* wytýkati, wyčítati; —ung, *f.* wytýkání, wyčítání, *n.* wyčítka, y, *f.*
Vorrufen, *v. a* předwolati.
Vorrücken, *v.* ku předu postupowati, ku předu kráčeti.
Vorsaal, *m.* předsíní, *n.*
Vorsag-en, *v. a.* předpowěditi, předpowídati; —en, *n.* předpowědění, předpowídání, *n.*; —er, *m.* předpowídatel, e, *m.*
Vorsänger, *m.* předzpěwák, a, *m.*
Vorsatz, *m.* předsewzetí, *n.* umysl, u, *m.*
Vorsätzlich, *adj.* zúmyslý, schwální; *adv.* zúmyslně schwálně.
Vorschein, *m.* zum — kommen, na jewo, na swětlo wyjíti, zjewiti se, wyskytnauti se; zum — bringen, na jewo, na swětlo wynesti; —en, *v. n.* nad jiné se blyštěti; 2.) wykukowati.
Vorschicken, *v. a.* předeslati, předsílati.
Vorschieb-en, *v. a.* předstrčiti, nastrčiti; —er, *m.* zastrkadlo, zastrkátko, a, *n*

ießen, *v. a. u. n.* von Zweigen, i se, wystřeliti; 2.) von Drů- wysaditi se, wynikati, wyraziti; emanden Geld —, zapůjčiti ně- i peníze, někoho zakládati pe-

immern, *v. n.* nad jiné se třpy-

lag, *m.* nawrženi, *n.* návrh, u, -en, *v. a.* nawrci, nawrhnauti. läger, *m.* bušič, e, *m.* leppen, *v. a.* předwléci. nack, *m.* předchautka, y, *f.* neden, *v. a.* předchutnáwati. nib, *m.* lopatář, e, *m.* ieibe-meſſer, *n.* přinoza, y, *f.*; *v. a.* krájeti napřed, předkrá- předkrajowati; —er, *m.* kráječ, ıráječ, e, *m.* ieil, *adj.* kwapný. ıitter, *m.* špičník, a, *m.* eib-en, *v. a.* předepsati, před- ati; —ung, *f.* ustanowowání, psání, *n.* eiten, *v. n.* předkročiti, před- ti. eien, *v.* napřed křičeti, před- i. ift, *f.* předpis, u, *m.*; —mäßig, ředepsaný; *adv.* dle předpisu. b, *m.* poskytnutí, *n.* pomůcka,

hen, *v. a.* podsiti, podsiwati. ß, *m.* am Gelde, záloha, y, *f.* eni, *n.* zápůjčka, y, *f.*; 2.) am , wypustek, tku, *m.*; 3.) des ß, přístřešek, šku, *m.*; Vor- , záložní, *adj.*; —weiſe, *adv.* ıo. ıtt, *m.* zásep, spu, zásyp, u, ſchütten, *v. n.* zasýpati. ßen, *v. a.* předstirati, předmí- ıamitati. äßen, *f.* vorplaudern. eben, *v. n.* míhati se, wzná- . immen, *v. n.* vlowati před n, *v. a.* předwídětí, přede- zříti; 2.) ſich —en, hledeti se, opa- třiti se; —ung, *f.* prozřetelnost, *f.*

Vorſein, *v. n.* býti před.

Vorſetz-, předstawní, *adj.*; —bar, *adj.* předstawitelný.

Vorſetz-en, *v. a.* předstawiti, předlo- žiti; 2.) ſich —en, uložiti sobě, umí- niti sobě; —lich, *adj.* schwálný, zú- myslný; *adv.* schwálně zúmyslně; —lichkeit, *f.* zámyslnost, *f.*; —ung, *f.* předstawení, *n*

Vorſicht, *f.* opatrnost, prozřetelnost, *f.*; —ig, *adj.* opatrný, prozřetelný; —igkeit, wie Vorſicht.

Vorſingen, *v. a.* předzpíwati: Jemand etwas —, zazpíwati někomu něco.

Vorſitz, *m.* přednost w sedění, předsedě- ní; —en, *v. n.* napřed seděti; —er, *m.* předseda, y, *m.*

Vorſommer, *m.* podletí, *n.*

Vorſorge, *f.* opatrnost, *f.*

Vorſpann, *m. u. f.* přípřež, *f.* přípře- ží, přípřežení, *n.*; Vorſpann-, pří- přežní, *adj.*; —en, *v. a.* připráhnau- ti, připřahati.

Vorſpiegel-n, *v. a.* předstirati, mámi- ti; —ung, *f.* předstírání, mámení, *n.*

Vorſpiel, *n.* předehra, y, *f.*; —en, *v. a.* napřed hráti, předehrati; Jeman- den ein Stück —en, někomu zahrati kausek.

Vorſpitzen, *v. a.* zašpičatiti.

Vorſprache, *f.* přímluwa, y, *f.*

Vorſprechen, *v. a.* napřed říkati, pred- říkáwati.

Vorſpringen, *v. a.* předskočiti.

Vorſprung, *m.* předskok, u, *m.*; 2.) vom Braunteiu, wystřelek, lku, wýstřel, u. *m.*; 3.) *fig.* předstiže- ní, *n.*

Vor-ſtadt, *f.* předměstí, *n.*; —ſtädter, *m.* předměšťan, a, *m.*; —ſtädtiſch, *adj.* předměstský

Vorſtand, *m.* předstawený, ého, *m.*

Vorſtechen, *v. n.* strmiti wzhůru; *fig.* předčiti

Vorſteck-en, *v. a.* předstrčiti, před- strkowati; —nagel, *m.* p... e, *m.*; —nadel, *f.* náprsní j...

Vorstehen, *v. n.* vorragen, strmiti, wywstáwati wen; 2.) einer Sache —en, zprawowati něco, hleděti něčeho; předstawenu býti něčemu; —er, *m.* předstawený; —hund, *m* stawěcí pes.

Vorstell-en, *v. a.* předstawiti, předložiti; 2.) wyobraziti, předestříti; 3.) sich —en, předstawiti sobě; —ung, *f.* předstaweni, předložení, *n.*; —ungs-, předstawěcí, předstawowaci, poznawací, *adj.*

Vorstopf-en, *v. a.* zacpati, předecpati; —ung, *f.* zacpání, předecpání, *n.*

Vorstoßen, *v. a.* wystrkowati, před sebe strkati; 2) *v. n.* wynikati.

Vorstreck-en, *v. a.* (wen) wystrčiti, wytáhnauti; 2.) Geld —en, zapůjčiti peníze, založiti penězy; —ung, *f.* zapůjčení, *n.* zápůjčka, y, *f.*

Vorstreichen, *v. a.* k předu hladiti.

Vorstricken, *v. a.* přistrykowati.

Vorsuchen, *v. a.* rozšírati, wyhledati.

Vorsylbe, *f.* předložka, y, *f.*

Vor-tanz, *m.* předtanec, nce, *m.*; —tanzen, *v. a.* u. *n.* předtančiti, předtancowati; —tänzer, *m.* předtanečník, a, *m.*

Vortheil, *m.* prospěch, u, *m.* prospěšnost, *f.* zisk, u, *m.*; 2.) Handgriff, auskok, u, *m.* chytrost, *f.*; —haft, *adj.* prospěšný, zištný.

Vorthier, *n.* (bei den Jägern), wodič, é, *m.*

Vorthun, *v. a.* přidělati zpředu; 2.) sich —, wyniknauti.

Vorthüre, *f.* přední dwéře.

Vortrab, *m.* přední zástup, přední wojsko; —en, *v. a.* před někým klusati.

Vortrag, *m.* přednešení, přednášení, *n.*; **Vortrags-**, přednešní, *adj.*; —en, *v. a.* přednesti, přednášeti; 2.) předložiti, předkládati.

Vortrefflich, *adj.* výborný, znamenitý, vlástní; —keit, *f.* výbornost, ost, *f.*

Vortreiben, *v. a.* před sebe hnáti, předhánětí.

Vortreten, *v. n.* předstaupiti, wystaupiti, před někým kráčeti; předejíti, předcházeti.

Vortrieb, *m.* předhon, u, *m.*

Vortrinken, *v. n.* předpíjeti.

Vortritt, *m.* předstup, u, *m.* předstaupení, *n.*

Vortruppen, *pl.* přední wojsko.

Vortuch, *n.* zástěra, y, *f.*

Vorüb-en, *v. a.* předewčiti; —ung, *f.* předewčení, *n.*

Vorüber, *ſ.* Vorbei.

Vorurtheil, *n.* předsudek, dku, *m.*; —ig, *adj.* předsudný; —frei, *adj.* nepředpojatý.

Vorwägen, **Vorwiegen**, *v. a.* wážiti před někým.

Vorwalten, *v. n.* zřejmý býti.

Vorwachs, *n.* dluž, dlužej, e, *f.*; —en, *v. n.* wyrůstati, wen růsti.

Vorwalten, *v.* předwládati.

Vorwand, *m.* zamysl, u, *m.* zámmka, y, *f.*

Vorwärts, *adv.* zpředu, napřed, k předu.

Vorweinen, *v. n.* plakati před někým.

Vorweis-en, *v. a.* proukázati; —er, *m.* ſ. Vorzeiger; —ung, *f.* proukázání, *n.*

Vorwelt, *f.* prwowěk, u, *m.* dřewní wěk.

Vorwend-en, *v. a.* předstírati, namítati; —ung, *f.* předstírání, *n.*

Vorwerfen, *v. a.* předhoditi; 2.) sich vorrúčen, wytýkati, wyčítati.

Vorwerk, *n.* popluží, *n.*

Vorwinſeln, *v. n.* u. *a.* předakuhrdwati.

Vorwiſſen, *v.* wědomí, *n.*

Vorwitz, *m.* wšetečnost, drzost mysli; —ig, *adj.* wšetečný, drzý; —igkeit, *f.* ſ. Vorwitz

Vorwort, *n.* předslowce, e, předslowí, *n.*

Vorwurf, *m.* wyčítka, předházka, *f.* wytýkání, wyčítání, *n.*

Vorzählen, *v. a.* předpočítati, počítati před někým.

chen, n. znamení, předznamení, n.
chnen, v. a. předznamenati.
gen, v. a. proukázati, ukázati;
m. wykazatel, ukazatel, e, m.
t, f. prwý, drwotní, dřiwní čas;
adv. před časy, předešle.
hen, v. a. wytáhnauti wen; 2.)
Vorhang —, předestříti oponu,
iti, obestříti oponau; 3.) höher
en, zwýšiti, wywýšiti nad ji-
.
mer, n. předpokoj, e, preaní
j.
g. m. předek, dku, m. přednost,
ední místo; —züglich, adj.
tní, obzwláštní, wýtečný; —
hkeit, f. zwláštnost, obzwlášnost.
, v. a. hlas, hlasy dáti, hlaso-
n. hlas, u, m.
m. sopka, y, f.; —isch, adj.
ný; —isches Produkt, sobkowi-
f.

W.

f. zboží, n.; grüne —, zelenina,
hölzerne —, dřewěné nádobí;
er, n. skladiště na zboží, sklad
—nführer, m. wozič zboží; —
m. clo ze zboží.
f. woština, y, f.
adj. bdělý; — sein, bdíti; —
, probuditi se; —e, f. bdění,
ž, e, hláska, y, f.; die —e ab-
stráž zawáděti: —e ausstellen,
rozstawěti.
, v. n. bdíti, bděti; 2.) fig. pe-
o něco; —feuer, n. strážní o-
—geld, n. strážné, ého, n.
us, n. strážnice, e, f.; —hol-
jalowec, wce, m.
der-baum, m stromek jalow-
—beere, f. jalowcowé zrno; —
saft, m. šťáwa jalowcowá; —strauch,
m. jalowcowý keř.
Wach-meister, m. strážmistr, a, m.; —
ordnung, f. pořádek stráže; —para-
de, f. strážní paráda, y, f.; —posten,
m. stráž, e, f.
Wachs, n. wosk, u, m.; Wachs-, wo-
skowý, wosku, z wosku, na wosk; —
arbeiter, m. woskowník, a, m.; —ar-
tig, adj. woskowatý.
Wachsam, adj. bedliwý, strážliwý; —
keit, f. bedliwost, strážliwost, f.
Wachs-beule, f. bolení třísla; —baum,
m. woskowec, wce, m.; —bild, n.
woskowý obraz; —blatt, n. plást; —
bleiche, f. woskowna, y, f.; —blume,
f. woskowá kwětina; —boden, m. ko-
tauč wosku; —büchschen, n. wosko-
wá baňka.
Wachsen, v. n. růsti; 2.) přibýwati, na-
býwati, prospíwati; einer Sache ge-
wachsen sein, s někoho, s něčeho
býti.
Wächsern, adj. woštěný, woskowý, z
wosku.
Wachs-fackel, f. woskowá pochodně; —
farbe, f. barwa wosku, woštnost; —
färbig, adj. žlutý jako wosk; —fle-
cken, m. poškwrna od wosku; —form,
f. twořidlo, forma od wosku; —gelb,
adj. žlutý jako wosk.
Wachs-geld, n. pokuta na wosk; —gie-
ßerei, f. woskowna, y, f. woskowni-
ctwí, n.; —händler, m. obchodník s
woskem.
Wachs-kerze, f. woskowá swice; —ku-
chen, m. woština, y, f.; —lampe, f.
woskowá lampa; —leinwand, f. wo-
šťanka, y, f. woskowané plátno, n.;
—licht, n. woskowice, e, f.; —mehl,
n. dílo, a, n.
Wachs-milbe, f. wčelná, woskowý
mol; —motte, f. motolice, e, f.;
-öhl, n. woskowý olej; —perle, f.
woskowá perla; —pflaster, n. woště-
nec, nce, m.; —platz, m. kropírna, y,
f.; —schabe, f. woskojedec, dce, m.;
—scheibe, f. woština, y, f.; —seife, f.
woskowé mýdlo; —seige, f. ceďka

na wosk; —fieberci, f. woskowna, y, f.; —ſtöckel, n. woskowý slaupek, pku, m.; —ſtoff, m. woskowina, y, f.; —tafel, f. woskowá tabulka, woština, y, woskem potažená deska, f.

Wachsthum, m. u. n. wzrůst, zrůst, u, m. zrostnost, f. prospěch, u, m. rozmáhání, n.

Wachsſtube, f. strážnice, e, f.

Wachs-winde, f. woštinová kule; —zieher, m. woskář, e, m.; —zins, m. odvádění wosku ke kostelu.

Wachtel, f. (Weibchen), křepelka, y, f.; (Männchen), křepelák, a, m. křepelička, y, f.; —fang, m. lapání křepelek; —garn, n. síť na křepelky; —hund, m. křepelář, e, m.; —könig, m. chřastal, chřístel; —netz, n. ſ. —garn; —pfeife, píšťalka na křepelky; —weizen, m. černejš, e, m.

Wächter, m. strážce, e, strážník, a, hlídač, e, m.; —geld, n. strážné, ého, n.; —in, f. hlídačka, y, f.

Wachtfeuer, n. strážní oheň.

Wachthaus, ſ. Wachhaus.

Wachthurm, m. hlídka, y, f. strážnice, e, f.

Wachtmeiſter, m. strážmistr, a, m.

Wackelhaft, adj. wiklavý, klátivý, kejklavý.

Wackeln, v. n. wiklati se, hejbati se; 2.) im Gehen —, klátiti se, kolíbati se; 3.) v. a. wiklati, klátiti, kejwati.

Wacker, adj. bystrý, dryčný, řízký; 2.) hodný, statný, statečný, notný.

Wadbiď, f. sirowátka, y, f.

Wade, f. lýtko, a, n.

Wadel, ſ. Wedel.

Wadel, m. aupinek, ňku, m.

Waden, v. im Waſſer, ſ. Waten.

Waffe, f. zbraň, i, u. ě, f.

Waffel, f. tluma, y, f.

we zbrani, zbrojný,

těsti we wojně; —
t zbraní; —hammer,
ň; —haus, n. —kam-
e, f.; —kleid, n. —
rock, m. krzno; —platz, m. zbrojiště, n.; —ſchmied, m. zbraňář, zbrojíř, e, m.; —ſtillſtand, m. přiměří, n.; —tanz, m. tanec we zbraní; —träger, m. zbrojnoš, e, m.; —übung, f. cwičení we zbrani.

Waffnen, v. a. zbrojiti, ozbrojiti, ozbraniti; mit gewaffneter Hand, branau rukau; —ung, f. ozbranění, zbrojení, ozbrojení, n.

Wagamt, n. wáha, y, f.

Wage, f. wáha, y, f.; 2.) wáhy, pl. f. dem. wážky, pl. f.; —balken, —baum, m. hřídel; —geld, n. wážné, ého, n.; —gericht, n. klejch, u, m.; —hals, m. odváživec, opováživec, wce, m.

Wage-haus, n. wáha, y, f.; —herr, m. wážný, ého, m.; —holben, m. klejch, u, m.

Wagen, v. podstaupiti, wynaložiti, nasáditi; pustiti se.

Wagenburg, f. wozstwo, a, n.; —macher, m. wozownik, a, m.; —rad, n wozowé kolo.

Wagen-meiſter, m. powozný, ého, m., —pferd, n. wozník, a, m.; —ſchmierr, f. kolomaz, f.; —ſchoppen, m. wozowna, wozárna, y, f.; —ſhuppen, n. kolna, kůlna, y, f.; —ſchrott, n. otesek, sku, m.; —ſpeichig, adj. wikławý; —ſperre, f. zawírka u wozu; —ſpur, f. kolej; —ſtrz, m. opačina, y, f.; —winde, f. hewer, jeřáb, u, m.

Wäger, m. wážní, wážný, ého, m.

Wage-recht, adj. rownowážný; —ſcheit, f. miska u wáh, k wáhám; —ſtück, n. opováživý kus, m. opováživost, f.; —zünglein, n. jazýček u wáh.

Wäglein, n. wozik, u, m.

Waglich, adj. opováživý; —keit, f. opováživost, f.

Wagner, m. kolář, kolouděj e, m.; —handwerk, n. kolářství, n.

Wagniß, n. opováživost, f.

Wagpfahl, n. znamení, n.

Wagſtück, n. opováživý kausek; odváživost, f.

Wahl, f. wůle, e, f.; 2.) wolení, n.

Wahleiche, ſ. Steineiche,

r, *adj.* wolitelný; —keit, *f.* wo-
st, *f.*
irk, *m.* wolební okres.
, *v. a.* woliti.
bistel, *f.* mačka, y, *f.*
m. wolitel, e, *m.*; —isch, *adj.*
ačný.
ihig, *adj.* wolení schopny; —
eit, *f.* schopnost k wolení; —
n. wolitel, wolič, e, *m.*; —kind
ibenec, oblíbenec, nce, *m.*; —
m. král wolený; —ort, *m.* wo-
ě, *n.*; —platz, *m.* bojiště, *n.*; —
n. práwo k wolení; —reich, *n.*
lná říše; —spruch, *m.* průpowěd
, *f.*
abt, *f.* wolitelné město; —statt,
ště, *n.*; —stimme, *f.* hlas, u,
s wolení; —sucht, *f.* wybírač-
f.; —tag, *m.* den wolení.
m. domnění, důmnění, zdání, *n.*
bett, *n.* prázdný pelech; —bür-
dj. z lewého boku.
t, *v. n.* mníti, domniwati se,
ileti se, mysliti si.
glaube, *m.* domněnka, y, *f.*; —
f. chybná hrana; —kantig, *adj.*
ohranný; —korn, *n.* hluché zrno;
ffel, *m.* poslední, neplatná mě-
—schluß, *m.* chybný záwěrek.
nn, *m.* pošetilost, zšílenost, *f.*;
adj. pošetilý, zšílený; —igkeit,
etilost, *f.*
onne, *f.* klamné slunce; —witz,
nn.
adj. prawy; 2.) prawdiwý; das
rawost, i, prawota, y, *f.*
n, *v. n.* trwati.
nd, *part.* trwající; *adv.* w...,
eld, *n.* wira.
aft, *adj.* trwánliwý.
aft, *adj.* prawý, oprawdowý,
ý, prawdiwý; —ig, *adj.* prawdi-
—igkeit, *f.* prawdiwost, *f.*
eit, *f.* prawda, y, *f.*; —sliebe, *f.*
k prawdě.
ich, *adv.* wěru, w skutku, zaji-
oprawdu.
nehmen *v. a.* pozorowati, zna-
menati, seznamenati; 2.) postřici;
3.) šetřiti; 4.) patřiti; 5.) wyrozu-
měti; —nehmung, *f.* pozorowání, zna-
menání; 2.) skaumání, *n.*; —neh-
mungs-, zwědný, *adj.*; —sagen, *v. n.*
hádati; aus dem Fluge der Vögel —
sagen, ptákoprawiti; aus den Einge-
weiden der Thiere —sagen, nawazo-
wati; —sager, *m.* hadač, e, wěštec,
tce, *m.*
Wahrsager-in, *f.* hadačka, y, wěštky-
ně, ě, *f.*; —ei, *f.* hádání, *n.* wěštba,
y, *f.*
Wahrscheinlich, *adj.* k prawdě podob-
ný; —keit, *f.* k prawdě podobnost, *f.*
Währung, *f.* trwání, *n.*; 2.) cena, y, *f.*
číslo, a, *n.*
Wahrzeichen, *n.* znamení, *n.*
Waid, *m.* wejt, *m.*; —bau, *m.* wejtář-
stwí, *n.* wzděláwání wejtu; —fär-
ber, *m.* wejtář, e, *m.*; —handel, *m.*
wejtaření, wejtařstwí, *n.*; —mühle,
f. wojtník, u, *m.*
Waise, *m.* u. *f.* sirotek, tka, *m.*
Waisen-haus, *n.* sirotčí dům; —herr,
m. sirotčí pán; —institut, *n.* sirotčí
ústaw; —kind, *n.* dítě z sirotčího do-
mu; —stand, *m.* siroba, y, osiřalost,
f.; —vater, *m.* sirotčí otec; —ver-
walter, *m.* sirotčí, ího, *m.*
Wak-e, *f.* im Eise, okenice, e, *f.*; 2.)
waka; droba, y, *f.*; —ig, *adj.* wa-
kowý.
Walch, *m.* sweřep, u, sweřepec, pce.
Walchen, *v.* čeřiti, čeřiwati, ježiti,
kostrbatiti.
Walchern, *v. a.* wáleti.
Wald, *m.* les, a, *m.*; *dem.* lesík, u,
lesíček, čku, *m.*; Wald-, lesowý,
lesní, *adj.*; —äppich, *m.* břečtan; —
bauer, *m.* podlešák, *m.*; —bereiter, *m.*
polesný, ého, *m.*; —bereiterin, *f.* po-
lesná, é, *f.*; —bereiteramt, *n.* pole-
senstwí, *n.*
Wald-beute, *f.* brt, u, *m.* brť, i, *f.*; —
brand, *m.* zapálení lesa; —bruder,
m. paustewník, a, *m.*; —buche, *f.*
buk, u, *m.*; —bürger, *m.* obywatel
lesa; —distel, *f.* lesní bodlák; 2.)

wodolist, u, m.; —boſten, m. dobrá mysl; —eiſen, n. cejchowačka, y, f.; —eſel, m. lesní, diwoký osel; —farn, m. wrátič, m.

Wald-finf, m. březowka, y, f.; —ſlaſche, m. kokotice, e, f.; —frevel, m. lesní pych; —gebäge, n. lesní hajemstwí, n.; —glöckchen, n. náprstek, tku, m.; čipková bylina; —häher, m sojka, y, f.; —hammer, m. cejchowačka, y, f.

Wald-herr, m. pán lesa; masojídek, dka, m.; —hollunder, m. horní bez; —horn, n. lesní trauha; —horniſt, m. lesní, lowčí trubač; —huhn, n. škřemenáč, e, m.; —hüter, m. hajný, ého, m.; —icht, —ig, adj. lesnatý, lesowatý; —kirſche, f. ptačnice, e, prcawka, y, f.; —knecht, m. hajný, ého, m.; —latte, f. hrázka, y, f.; —lerche, f. linduška, y, f.

Wald-leute, pl. m. lesňáci, pl. m.; —mangold, n. limonka, y, f.; —mann, m. lesní muž, lesňák, a, m.; —meiſe, f. koňazdra, y, f. aupolník, a, m.; —meiſter, m. nadlesný, ého, m.; 2.) sířištowá bylina; —menſch, lesní muž, chlupáč, e, m.; —ner, m. hajný, ého, m.

Wald-nymphe, f. lesní panna; —ordnung, f. lesní řád; —rabe, m. horní krkawec; —rebe, f. posed černý; —röthlein, n. červenka, y, f.; —ſänger, m. lesní zpěwák; 2.) bělořitek, m.; —ſchnepfe, f. sluka, y, f.; —ſchreiber, m. polesenský pisař; —ſeil, n. lesní prowazec; —ſperling, m. štěčeck, čka, m.; —ſtraſe, f. lesní pokuta; —ſtreue, f. lesní laj; —ſtreu, mrť, i, hrabanina, y, f.

Wald-ſtroh, n. sířištowá bylina; —taube, f. dubnák, a, m.; —teufel, m. chlupáč, e, lesní ďábel, m.; —ung, f. lesina, y, f. les, u, m.; —weg, m. cesta do lesa, z lesa, w lese; —zeichen, n. liz, u, m. liha, y, f.; —zeiſig, m. babka, y, f.

—n, —ern, Wälgern, v. a. wálkowati; walk-, walchowaci, adj.

Walkarbeit, f. Walken. v walchowání, n.

Walk-e, f. walcha, y, f.; —en, v. a. walchowati; —er, m. walchář, e, e, m.

Walkerroche, m. bodlawý rejnok.

Walk-haar, n. klky, pl.; —hammer, m. pich we walše; —handwerk, n. walchářstwí, n.; —keſſel, m. kotel k walchowání; —mühle, f. walcha, y. f.; —ribbe, f. záhby, pl.; —tafel, f walchowací stůl.

Wall, m. násyp, wal, u, m.; —gang, m. waliště, é, n.

Wallach, m. walach, a, kleštěnec, nce, m.; —en, v. a. klestiti, nmrwiti, wyklestiti.

Wall-bruder, m. pautník, a, m.; —diſtel, f. hwězdný osel.

Wallen, v. n. wařiti se, wřiti, zwirati se; pařiti se, pohybowati se, 2.) waliti se; 3.) putowati; —d, adj. wrauci, zwirající se.

Wällen, v. a. zewřiti.

Waller, m. pautník, a, m.

Wallfahrt, f. pauť, i, f.; 2.) putowání n.; —en, v. a. putowati, pauť konati; —er, m. pautník, a, m.

Wall-fiſch, m, welryba, y, f.; —fiſchfang, m. welrybářstwí, n.

Wall-feller, m. kazamata; —nuß, f. wlaský ořech; —nußbaum, m. wlaská ořešina, f. wlaský ořech; —rath, m, welrybi tuk.

Wall-rathlicht, n. swice z welrybiho tuku; —rathſieder, m. wařič welrybiho tuku; —roß, n. mrož e, m., —ſamen, m. křez obecný; —ſtrick, m. powázka; —ung, f. wřeni, zwirani, n.; —wurz, f. swalnik, celnik, mastník, u, m.

Walm, m. wir; (am Dache), walba; —dach, n. walbowá střecha; —en, v. a. walbowati; —ſtein, m. prejz, u, m.

Walpurgis-Mai, m. (Hundsfiſche) zimolejz.

Walpurgisnacht, f. noc Filipojakubská

), *adj.* wlaský; —land, *n.* Wla- *pl.* wlaská země.
en, *v. n.* zacházeti; 2.) vládnau- —er, *m.* vládce, e, *m.*
e, *f.* wál, u, válec, lce, *m.*; —n, wáleti; 2.) *v. n.* tancowati
ík.
n, *v. a* wáleti; eine Kugel —, i, kauleti, kutáleti, kotáleti; 2.) cpáti, uwaliti, sčítati.
n-förmig, *adj.* wálcowitý, oblý; d, *n.* wálcowé kolo; —scheit, *n.* štěk, kleštowé dřiwí; Walzer, valec; lce, *m.*
ung, *f.* wálení, kotáceni, *n.*
ne, *f.* lalok, u, *m.*
ner, *m.* suk, u, *m.*
us, *n.* kazajka, y, župice, e, *f.*
se, *f.* lalok, u; 2.) podbřišek, terbuch, u, *m.*
en, *v. a.* drbati; řezati, přá- i.
, *f.* stěna, y, *f.*; spanische —, špa- ská zeď; Wand-, stěnowý, stěn- *adj.*; —bank, *f.* lawice u stěny; n, *n.* stěnowá kost.
el, *m.* obcowání, chowání živo- , *n.*, 2.) Fehler, chyba, y. *f.*, bel und —, kupectwí, jednání, *n.*; r, *adj.* schodný, schudný, běžný, ý; 2.) měnitelný, wrtkawý; 3.) ižený; —barkeit, *f.* proměnitel- , wrtkawost, pokaženost, *f.*; —n, u. *n.* měniti, proměniti; 2.) jichoditi, procházeti se; 8.) *fig.* wati, pokračowati, kráčeti, liti; —stern, *m.* planeta, y, *f.*; g, *f.* pozdwihowání, *n.*
erbuch, *n.* cestowka, y, *f.*
erer, *m.* pocestný, ého, wandro- k, a, *m.*
er-falke, *m.* sokol, a, *m.*; —n, *v.* utowati, cestowati; 2.) *fig.* ode- i se, kliditi se, stěhowati se; táhnauti; —schaft, *f.* wandr, u, esta, y, *f.* cestowáni, *n.*; —er, n, *m.* pocestný, ého, pautník, a, —stab, *m.* hůl na cestu; —ung, ěhowáni, putowáni, *n.*

Wand-kraut, *n.* stěnní bylina; —laus, *f.* stěnice, e, *f.*; —leuchter, *m.* wisutý swícen; —ruthe, *f.* wandrota, y, *f.*; —säule, *f.* slaup w stěně; —uhr, *f.* wisuté hodiny, stěnowé hodiny.
Wange, *f.* lice; Wange-, lícní, *adj.*; —nscheibe, *f.* postranice, e, *f.*
Wanke, *m.* zawiklání, *n.*
Wanke, *f.* wanka, y, *f.*
Wankel-muth, *m.* wrtkawost, *f.*; —müthig, *adj.* wrtkawý; —müthigkeit, *f.* wrtkawost, wrtohlawost, i, *f.*
Wanken, *v. n.* wiklati se; kejwati se, kejklati, klátiti se, sebau; chwitise; —, *n.* wiklání, kejwání, kláceni, chwění, *n.*; —d, *adj.* wiklawý, klátiwý; *fig.* wrtkawý.
Wann, *adv.* kdy; dann und —, někdy, druhdy, časem.
Wanne, *f.* opálka; 2.) wanna, y, *f.*
Wannen, *v. a.* pálati, opálati.
Wannen, *adv.* odkud, odkudž.
Wanst, *m.* bachor, u, *m.* pandero; — diener, *m.* otrok, služebnik bachoru.
Wanze, *f.* stěnice, e, *f.*; —enkraut, *n.* slěničnik, u, *m.*; —ig, —enartig, *adj.* stěnicowatý.
Wappen, *n.* erb, u, *m.*; Wappen-, erbowní, *adj.*; —kunst, *f.* erbownictwí, *n.*; —schau, *f.* přehlidnutí erbu; — —schild, *m.* štít, u, *m.*
Wappnen, *v. a.* zbrojiti, ozbrojiti.
Warm, *adj.* teplý; —er Umschlag, wýhřiwka, y, *f.*
Wärmbad, *n.* teplice, teplá lázeň.
Wärme, *f.* teplo, a, *n.* teplost, i, teplota, y, *f.*; 2.) *fig.* wraucnost, *f.*; —en, *v. a.* hřiti, ohřití; 2.) zahřiwati; 3.) zatopiti; —messer, *m.* teploměr, u, *m.*
Wärmflasche, *f.* ohřiwátko, a, *n.*
Warmgar, *adj.* z tepla wydělaný.
Wärmpfanne, *f.* wyhřiwadlo, a, *n.*
Warnen, *v. a.* napominati, wystříhati, wýstrahu dáti; —er, *m.* napominatel, wystrahač, e, *m.*
Warnglocke, *f.* wýstražní zwon.
Warnung, *f.* wýstraha, y, *f.* napome-

nutí, napomínání, n.; —s-, wýstražní, adj.

Warte, f. strážná wěž; 2.) hlídka, y, f.

Warten, v. n. čekati; 2.) v. a. hleděti; 3.) opatrowati, ošetřiti, hlídati; —, n. čekání, hledění, opatrowání, hlídání, n.

Wärter, m. hlídač, strážce, e, opatrowník, a, m.; —in, opatrownice, e, hlídačka, y, f.

Wart-frau, f. pěstaunka, chůwa, y, f.; —geld, n. čekané, ého, n.; —thurm, m. strážná wěž; —ung, f. opatrowání, ošetření, hlídání, hledění, n.

Warum, part. proč; warum nicht gar? proč ne dokonce?

Wärzchen, n. bradawička, y, f.

Warz-e, f. bradawice, e, f.; —enartig, adj. bradawicowitý; —enkraut, n. bradawičník, u, m.; —ig, adj. bradawičnatý, bradawičný.

Was, co, oč, něco.

Wasch-, mycí, prací, ryžowní; —bekken, m umywadlo, a, n.; —bläuel, m. pist, kyj, e.

Wasche, f. třepna, pleskna, klepna, y, f.

Wäsche, f. prádlo, a, n.

Waschen, v. n. třepati, plískati, tlachati, žwáti; 2.) v. a. mýti; 3.) práti; 4.) drbati, peskowati; —, n. práni, n.

Wäscher, m. žwáč, tlachač; 2.) myč, práč, e, m.; —in, f. pradlena, y, f.; —lohn, m. plat od prádla.

Wasch-faß, n. škopek, pku, m. káď, ě, f.; —frau, f. pradlena, y, f.; —geschirr, n. střez u, m.; —gold, n. ryžowní zlato; —haft, —haftig, adj. žwawý, tlachawý; —haus, n. prádlo, a, n. pradelna, y, f.; —kessel, m. prací kotel; —korb, m. košík pro prádlo; —lappen, m. onuce, e, f.

Wasch-leine, f. prowaz na prádlo; — [illegible] kuchyňská myčka; —markt, [illegible] y, f.; —maul, n. žwač [illegible] weibl. klepna, y, f.; [illegible] a, y, f.; —trog, m, prací necky; —wasser, n. woda k mytí; —weib, n. pračka, y, f.

Wasen, m. drn, u, m.; 2.) břemeno oklešťků; —beet, n. záhrob drnowý; —holz, n. oklešťky, pl.; —meister, m. kat, a, pohodný, ého, m.; —stück, kus drnu.

Wasser, n. woda, y, f.; Wasser-, wodowý, wodní, wodný, wodo-, na wodu, wody; —artig, adj. wodowitý; —behältniß, n. wodárna, y, f.

Wasser-bau, m. wodní stawba, stawení we wodě; —baukunst, f. stawitelstwí we wodě; —blase, f. wodní bublina; —fall, m. spád wody; —färbig, adj. siwý; —faß, n. wodní sud; —fluth, f. potopa, y, f. rozwodnění, n.; —guß, m. příwal, u, m.; —kanne, f. konew na wodu; —kasten, m. kašna, y, f.; —krug, m. žbán na wodu; —kunst, f. wodostroj, e, m.

Wasser-leitung, f. wodáctwí, n.; —mann, m. wodník, a, topelec, lce, m.; —mühle, f. mlýn na wodě; —reich, adj. hojný na wodu; —rinne, f. strauha, raura, y, f.

Wässern, v. zwlažowati, zawlažiti, poléwati, zřediti.

Wasser-probe, f. wodní zkauska; —schaden, m. škoda z wody; —scheu, adj. wody štítiwý; —schlange, f. wodní had; —spritze, f. stříkačka, y, f.; —ständer, m. štaudew na wodu; —steuer, f. wodné, ého, n.

Wasser-sucht, f. wodnatelnost, f.; —suppe, f. políwka z wody; —thier, n. wodní žiwočich; —träger, m. wodopil, a, wodopitec, tce, m.; —trog, m wodní koryto; —wirbel, m. wíru wodě; —woge, f. wodná wlna; —zuber, m. wodní dčber; —stoff, m. wodík, u, m,

Wat, f. brod, u, m.; —en, v. n. břísti, broditi; im Grase —, rausati se.

Wathe, Watte, f. watka, y, f.

Watsack, m. tlumok, wak, u, m.

Watscheln, v. n. batoliti se, kolibati se.

Watte, f. wata, y, f.

wací, m. bubák, a, m. strašidlo, a.

, f. štůka, štůčka, y, f.
l, Weibel, m. biřic, e, m.
:n, v. n. hýbati sebau; 2.) hráti; v. a. tkáti; —, n. hýbáni, tká-
n.
r, m. tkadlec, lce, m.; Weber-, dlcowský, adj.; —baum, m. brdo, tidlo, a, n.; —blatt, n paprsek, , m.; —bistel, f. štětka, y, f.; — f. tkadlcowství, n.; —gereiß, n. sně; —kamm, m. brdo, a, n.; —la- f. bidlo, a, n.; —schiff, n.; —spule, :iwka, y, f.; —stuhl, m tkadlcow- staw; —zettel, m. osnowa, y, f.)sel, m. wýměnek, nku, m. měna, měna; 2.) směna, směnka, y, f.; :chsel-, směneční, směnní, střída-, měnici, měnečný, adj.
)sel-balg, m. woště, šte, n.; pod- čenec, nce, m.; —bank, f. stůl pe- oměnce; —brief, m. směnný list; h Sicht, po ukázce; a vista, po tření; a piacere, dle libosti; a , w čase obyčejem vyměřeném; elb, n. odmladí, omladí, n.; —ste-, n. střídavá zimnice, e, f.; — b, n. směnné penize.
)sel-gericht, n. směnný saud; —herr penězoměnec, nce, m.; —kundig, f. znalý kudy zvěř chodiwá; — fler, m. šantročník, a, m.
hseln, v. n. měniti se; v. a. Klei- —, přewléci se, přewliknauti se; hne —, zuby dostati; Ringe —, steny proměniti.
hsel-platz, m. místo měnění; —pro- t, m. směnečni protest; —seitig, f. wzájemný, obapolný; —seitig- t, f. wzájemnost, obapolnost, f.; schuld, f. směnečni dluh; —streit, hašteření, n.; —stube, f. měnírna, f.; —weise, adv. střídajíc se, po bě, jeden po druhém, obapolně, zájem; —wirthschaft, f. střídawé spodářství, n.
chsler, m. penězoměnec, nce, m.

Wecken, m. hauska, y, f.; groſſer —, calta, y, f.
Weck-en, v. a. buditi; fig. wzbuditi; —er, m. budič, buditel, e, m.
Weckuhr, f. budicí hodinky.
Wedel, m. ocas, u, m.; —n, v. n. mrdati.
Weder, conj. ani, aniž, ni, niž.
Wefel, n. autek, tku, m.; 2.) dílo (bei den Bienen).
Weg, interj. pryč, ten tam; weg iſt weg, co tam, to tam; ſchlecht —, zrowna, přímo.
Weg, m. cesta, dráha, y, f.; den — verfehlen, z cesty sjíti; kürzeren — machen, nehmen, nadejíti si; Jemand aus dem — gehen, někomu se wyhýbati; etwas zu —e bringen, něco způsobiti.
Weg-arbeiten, v. a. oddělati, odpra- witi; —beitzen, v. a. odkausnauti, wykausati; —bereiter, m. cestni po- jezdný; —blaſen, v. a. odfauknauti; —bleiben, v. n. nepřijíti, neminauti.
Weg-brennen, v. a. wypáliti, spáliti; 2.) v. n. shořeti wyhořeti; —brin- gen, v. a. odprawiti, odnesti; — drängen, v. a. odpuditi, odtisknauti.
Wege-, cestný; —aufſeher, m. dohlí- žitel cest; —bau, m, cestářství, n.; —breit, m. jitrocel; —biſtel, f. ostro- pes; —born, m. řešetlák, m.; —gelb, n. cestné, ého, n.
Wegeilen, v. n. pryč pospichati, chwá- tati, uháněti.
Wegelercke, f. chocholauš, e, m.
Wegen, praep. pro.
Wege-recht, adj. powědomý cest; — rich, m. jitrocél; —ſcheide, f. rozce- stí, n.; —ſcheu, adj. plachý; —ſchne- cke, f. slimák, m.; —ſenf, m. ohnice, e, f.
Wegeſſen, v. a. wyjísti; 2.) v. n. župati.
Wege-tritt, m. aupor, u, m.; —walle, f. Waldbiſtel; —warte, f. čekanka, y, f.; —zehrung, f. útrata na cestě f. cestné, ého, n.
Weg-fahren, v. n. odjeti,

2.) v. a. odwezti, odwážeti; —fallen, v. n. odpadnauti; —fangen, v. a. odchytati, wychytati; —faulen, v. n. odhniti, uhniti; —feilen, v. a. odpilowati; —fischen, v. a. ulowiti; —fliegen, v. n. odletěti, uletěti.

Weg-fliehen, v. n. uprchnauti; —fließen, v. n. odtéci; —flößen, v. a. odplawiti; —fressen, v. a. užrati; —führen, v. a. odwezti, odwážeti; —gabeln, v. a. fig. utříti; —geben, v. a. pryč, od sebe dáti, wydati; —gehen, v. n. odejiti, odcházeti; —geld, n. cestné, ého, n.; —gießen, v. a. odliti, wyliti.

Weg-gras, n. šťukawec, wce, m.

Weg-haben, v. a. utržiti si; 2.) miti; —hängen, v. a. odwěsiti; —halten, v. a. pryč držeti; —haschen, v. a. uchňapnauti; —hauen, v. a. utiti, utnauti; —heben, v. a. odkliditi, odstrániti.

Weg-hüpfen, v. n. odskočiti, odskákati; —jagen, v. a. odehnati, pryč zahnati; —kapern, v. a uzmauti; —kaufen, v. a. odkaupiti; —kehren, v. a. odwrátiti: 2.) odmesti; —kommen, v. a. wyjiti, odejiti, rozejiti se; —können, v. n. pryč moci; —kratzen v. n. odškrabati.

Weg-kriechen, v. n. odlezti; —lassen, v. a. nechati, pustiti; —laufen, v. n. odběhnauti, uteci; —legen, v. a. odložiti, odkládati; —leihen, v. a. půjčiti, zapůjčiti; —leiten, v. a. odwesti; —leuchten, v. a. poswititi; —locken, v. a. odlauditi, odwábiti; —machen, v. a. oddělati; —marschiren, v. n. odtáhnauti.

Wegmesser, m. cestoměr, u, m.

Weg-müssen, v. n. pryč musiti; —nahme, f. odejmuti, wzeti, n.; —nehmen, v. a. pryč wzíti, bráti; —peitschen, v. a. wymrskati; —putzen, v. a. wyči[illegible] n, v. a. wyškrabati; —[illegible]átiti; —rauben, v. [illegible] uchwátiti; —räu[illegible] skliditi; —rede[illegible]n, v. n. zpřima, zrowna mluwiti; —reiben, v. a. otříti, odetříti, setříti.

Weg-reise, f. odchod, odjezd, u, m.; —reisen, v. n. zu Fuß, odjíti, odcházéti; zu Pferde, zu Wagen, odjeti, odjížděti.

Weg-reißen, v. a. odtrhnauti, utrhnauti; —reiten, v. n. odjeti, odjížděti na koni; —rollen, v. a. odkuliti, odkotáliti; —rücken, v. n. odtáhnauti, cauwnauti; v. a. odstrčiti; —rufen, v. a. odwolati; —sägen, v. a. pilau odřezati; —sam, adj. scestný, schůdný.

Weg-saugen, v. a. odcucati, odssáti; —säule, f. slaup cestní; —schaben, v. a. odstrauhati; —schaffen, v. a. odbyti, odkliditi, zahnati; —scharren, v. odhrnauti, uhrnauti; —schauen, v. n. pryč hleděti, kaukati; —schaufeln, v. a. lopatau odhoditi, odházeti; —scheide, f. rozcestí. n. křížowá cesta; —schenken, v. pryč darowati, rozdarowati; —scheren, v. a. oholiti břitwau; 2.) v. r. kliditi se; —scheuchen, v. a. odplašiti, odstrašiti; —schicken, v. a. pryč poslati; —schieben, v. a. odstrčiti.

Weg-schießen, v. a. ustřeliti, wystřeliti; —schiffen, v. n. odplawiti se; —schlagen, v. a. odehnati; 2.) uraziti; —schleichen, v. n. odplaziti se; 2.) ukrasti se; —schleifen, v. a. odbrausiti; —schleppen, v. a. odwleci, odwlíknauti.

Weg-schleudern, v. a odmrštiti, odwrci; —schmeißen, v. a. odhoditi, odwrhnauti; —schnappen, v. polapiti; —schnecke, f. hlemejžď, ě, m; —schneiden, v. a. odříznauti; —schnellen, v. a. odmrštiti; —schrecken, v. a. odstrášiti; —schütten, v. a. dosipati; —schwemmen, v. a. spláknauti, odpláknauti

Weg-schwimmen, v. n. odplynauti, odplauti, odplawiti; —segeln, v. a. odplawiti se; —sehen, v. n. pryč hleděti, kaukati; —senden, v. a. pryč poslati; —sengen, v. a. odpáliti; —setzen, v. a. odstawiti, wystawiti; —

. n. pryč býti; pominauti, po-
wýjiti, přejíti; —ſpeien, v. a.
lýwati.
ſprechen, v. n. mluwiti; v. a. o-
luwiti; —ſprengen, v. n. ujížděti,
wálati; v. a. odrazíti; —ſprin-
v. odskočiti; —ſpühlen, v.
dpláknauti; —ſtechen, v. a. odbů-
odpichati; —ſtecken, v. a. odsa-
schowati; —ſtehlen, v. a. u-
ti.
ſterben, v. a. odstawiti; —ſterben,
. pomříti, wymříti; —ſtoſſen, v.
dstrčiti; —ſtreichen, v. n. odrá-
ti; v. a. shrábnauti, setříti, sma-
; —thun, v. a. odprawiti; —tra-
v. n. odklusati; —trachten, v. n.
; mysliti, hodlati; —tragen, v. a.
esti, odnášeti.
treiben, v. a. odehnati, zahnati;
nnen, v. a. odpárati; —wälzen,
. odwaliti; —wandern, v. n. o-
ti, odcestowati; —waſchen, v. a.
yti, odeprati; —wehen, v. a. od-
, odfauknauti.
weiſen, v. a. odbyti, odmrštiti; —
er, m. ukazowatel cesty; —wen-
v. a. pryč odwrátiti, obrá-
verfen, v. a. pryč odhoditi, za-
ti; —wetzen, v. a. wybrausiti; —
jen, v. a. setříti, smazati; 2.) fig.
knauti, uklauznauti; —wollen,
pryč chtíti; —wünſchen, v. a.
wyncowati; —zaubern, v. a.
uzliti, odčarowati; —zerren, v.
šmejknauti; —ziehen, v. a. od-
auti; 2.) v. n. odstěhowati se;
g, m. odtah, u, m. odtažení,
istěhowání, n.
Wehe, interj. běda; 2.) bolest;
. bolest, i, f. bolení; 2.) bo-
, pl.
adj. bolawý; —äugig, adj. bo-
f.
, v. n. wáti, wíti; 2.) v. a. wáti,
art, f. běda, y, f.; —klage, f. bě-
ní, naříkání, n.; —klagen, v. n.
bědowati, hořekowati; —leidig, adj.
chaulostiwý; —muth, f. žalost, i, f.
hoře, e, n. litost, i, f.; —müthig, adj.
žalostný; —müthigkeit, f. žalostiwost,
litostiwost, f.; —mutter, ſ. —frau.
Wehr, f. obrana, y, f. odpor, u, m.;
2.) zbraň, f.; 3.) pazaur, paŕát, u, m.
ſich zur —e ſetzen, postawiti se, sta-
wěti se na odpor.
Wehrbaum, m. záplawa, y, f.
Wehren, v. a. brániti, zabrániti; 2.)
hájiti; 3.) přetrhowati.
Wehr-gehenke, n. závisnik, u, m.; —
gelb, n. wíra; —haft, adj. branný,
zbrojný; —los, adj. bezbranný, ne-
oděný; —ſtand, m. branný, wojen-
ský stáw; —vieh, n. kmen, kmenowý
dobytek; —zahn, m. kel.
Wehtage, pl. dni strasti.
Weib, n. žena, y, ženská, é, f.; alte —,
stařena, y, stařice, e, f.; ver-
ächtl. — baba, y, babice, e, babizna,
y, f.; zum alten —e, werden, zbaběti.
Weibchen, n. ženka, ženuška, y, f.
Weiber-, ženský, adj.; —geſchwätz, n.
ženské tlachy, klewety; —feind, m.
nepřítel ženský; —fluß, m. krwotok,
u, m.; —haß, m. nenáwist ženská;
—haube, f. ženský čepec; —liebe, f.
láska ženská.
Weiber-mann, —narr, m. ženský pan-
tofel; ženský; —mantel, m. (von
Tuch), klok, u, m.; —name, m. jmé-
no ženské; —rock, m. sukně, e, f.;
—ſchleier, m. pawučník, u; přistěrek,
rku, m. rauška, y, f.; —ſüchtig, adj.
zženilý, zženkylý; —zeit, f. ženský
běh, swět, měsíčné.
Weibiſch, adj. ženský, zženilý; bab-
ský; —es Weſen, zženilost, f.
Weiblich, adj. ženský; ſ. v. Thieren,
samičí.
Weib-bild, n. ženská, é, f.; —chen, n.
ženka, y, f.; —volk, n. ženské plemě.
Weich, adj. měkký; —bild, n. hajem-
ství, n.; —bottig m. káď k namá-
čení; —darm, m. slabizna, y, f.
Weiche, f. měkost, i; 2.) slabina, sla-
bizna, y, f; 3.) cupowání, n.

Weichen, *v. n.* ustaupiti, ustupowati, cauwnauti; 2.) uhnauti se; uchýliti se; 3.) močiti; —bruch, *m.* kejla, y, *f.*
Weich-heit, *f.* měkost, *f.*; —herzig, *adj.* měkého srdce, měkosrdný; —herzigkeit, *f.* měkosrdenstwí, *n.*
Weich-lich, *adj.* náměklý; —lichkeit, *f.* zženilost, rozmazanost, měkost; — —ling, *m.* rozmazánek, mazánek, nka, *m.*; —pflaster, *n.* obměkčující flastr.
Weichsel, *f.* wišně, ě, *f.*; —kirsche, *f.* wišně, ě, *f.*; —wein, *m.* wišňowé wino; —zopf, *m.* koltaun.
Weide, *f.* pastwa, y, *f.*; 2.) pastwiště, *n.*; gemeine —, obecné pastwiště; —nbaum, *f.* wrba, y, *f.*
Weide-darm, *m.* konečník, u, *m.*; —land, *n.* pastwiště, *n.*; —loch, *n.* řit; —n, *v. a.* pásti.
Weiden-, wrbowý, *adj.*; —busch, *m.* wrbí, wrbiště, wrbowé křowí, *n.*; —gerte, *f.* wrbowý prut; —gebüsch, *n.* wrbowí, wrbí, *n.*; —holz, *n.* mladistwé wrbí; —mücke, *f.* plaska, y, *f.* pláwek, wka, *m.*; —palme, *f.* wrbowá kočička; —sperling, *m.* hwížděk.
Weiderecht, *n.* práwo k pasení.
Weide-rich, *m.* wrbina, y, *f.*; —ruthe, *f.* wrbowý prut; —spruch, *m.* mysliwecká propowídka.
Weidicht, *n.* wrbí, wrbowí, *n.*
Weidlich, *adj.* dokonalý, náležitý, notný.
Weidling, *m.* bárka, wanička, y, *f.* člunek, nku, *m.*
Weid-mann, *m.* lowec, wce, *m.*; —männisch, *adj.* lowecký, lowčí; —messer, *n.* lowecký nůž; —platz, *m.* pastwiště, *n.*; —sack, *m.* wák, tlumok, u, *m.*; —vieh, *n.* pastewní dobytek; —werk, *n.* mysliwectwí, *n.*
Weife, *f.* motowidlo, a, *n.*; —n, *v. a.* ...i, nawíjeti.
v. a. přiti, odepřiti; sich; ...hati se, zpěčowati se; — ...lepření, zdráhání, zpěčo-

Weihaltar, *n.* oltář poswátný.
Weiher, *f.* luňák, a, *m.*
Weihe, *f.* swěcení, poswěcení, *n.*
Weihbischof, *m.* podbiskupí, ího, *m.*
Weihen, *v. a.* swětiti, poswětiti; zum Priester —, na kněžstwí.
Weiher, *m.* rybník, a, *m.*
Weih-nachten, *f. pl.* wánoce, *f. pl.*; —nachtsabend, *m.* štědrý wečer; —nachtsfest, *n.* wánoční hod Boží; —rauch, *m.* kadidlo, a, *n.*; —rauchvogel, *m.* wlha, y, *f.*
Weih-wasser, *n.* swěcená woda; —ung, *f.* swěcení, poswěcení, *n.*; —wedel, *m.* kropáč, e, *m.*
Weil, *conj.* poněwadž, proto že, jelikož.
Weiland, *adv.* jednák, někdy; *adj.* býwalý; někdejší.
Weile, *f.* chwíle, e, doba, y, *f.*
Weilen, *v. n.* dlíti.
Weiler, *m.* dědina, y, *f.*
Wein, *m.* wíno, a, *n.*; Wein-, winný, winní, winowý, z wína, na wíně, na wíno; —ähnlich, —artig, *adj.* winowitý; —apfel, *m.* wejlinek, u, wejlimek, mku, *m.*; —bau, *m.* wzdělávání wína; —bauer, *m.* winohradník, a, winař, e, *m.*; —beere, *f.* winné zrno; —berg, *m.* winice, e, *f.* winohrad, u, *m.*; —blatt, *n.* winolist, u, winný list; —blume, *f.* tužebník, u, *m.*; —butte, *f.* putna na wíno, winař, e, *m.*
Weinen, *v. n.* u. *a.* plakati; Jemand — machen, někoho rozplakati; lange — müssen, heftig —, kwíleti; sich müde —, uplakati se.
Weinerlich, *adj.* plačtiwý, šklebiwý; in Redensarten, k pláči, do pláče.
Wein-essig, *m.* winný ocet; —fächser, *m.* fazar, reflink, u, *m.* sazenice, e, *f.*; —faß, *n.* winný sud; —flasche, *f.* winná lahew; —garten, *m.* winice, e, *f.* winohrad, u, *m.*
Wein-gebirge, *n.* winohrady, *pl.* winohradí, *n.*; —geist, *m.* winný líh, winná silice; —geländer, *n.* odry, *vulgo*: wodr, u, *m.*; —hacke, *f.* i ko-

a, y, *f.*; —haft, *adj.* winny, —
l, *m.* obchod s winem; —haus, *n.*
inárna, y, *f.*; winný dům; —he-
m. winný hewer; —hefen, *f. pl.*
é droždí; —icht, *adj.* winnatý.
ıüter, *m.* hlídač, vína; —jahr,
nný rok, rok na wino; —kanne,
nna konew; —keller, *m.* winný
; —kern, *m.* pecičky winné w
; —kranz, *m.* winný wěnec; —
n. winný sklad; —land, *n.*,
ý kraj; —lese, *f.* zbírka vína,
brání, *n.*; —lefer, *m.* zbíračvi-
—ling, *m.* winné jablko; —mo-
m. říjen, jna, *m.*
roft, *m.* most, *m.*; —preſſe, *f.*
ý lis, čeřen; —rebe, *f.* winná
; —reich, *adj.* winoplodný; —
n. winné roždí; —roſe, *f.* ši-
winný; —roth, *adj.* winočer-
; —ſäure, *f.* winowá kyselina;
nk, *m.* winný obchod.
henke, *f.* winná krčma; —ſchrö-
winný líhař; —ſtein, *m.* win-
řiž (sůl), winný kámenec; —
:iſt, *m.* sylice winštířowá; —
m. winný keř, kmen winný,
inný; —ſuppe, *f.* winná poliw-
—traube, *f.* winný hrozen; —
, *m.* winné luštiny, winné mlá-
wirth, *m.* winař, e, *m.*; —ze-
m. desátek winný; —zuber, *m.*;
dčber; —zwang, *m.* závazek

ikel, *m.* průwodní článek.
ıdj. maudrý, rozšafný; rozum-
:e —, způsob, u, *m.*
f. matka, královna (wčel),

v. a. ukázati, okázati, ukazo-
—er, *m.* okazatel, okazowatel,
—er der Uhr, *m.* ručička, y,
: d. Bienen, matka wčelní.
t, *f.* maudrost, rozšafnost, *f.*;
en, *pl.* naučení mudrcké,
osti; —zahn, *m.* maudrý zub.
, *adv.* maudře.
lj. bílý; Jemand etwas — ma-
chen, někomu něco zawěsiti, namlu-
witi.
Weiſſag-en, *v. a.* prorokowati, před-
powídati, hádati; —ung, *f.* prorok-
kowání, hádání, předpowídání, *n.*
Weiß-bäcker, *m.* pekař na bílo; —bier,
n. bledé piwo; —baum, *m.* linda, y,
f.; —birke, *f.* bříza, y, *f.*; —brot, *n.*
bílý chléb; —buche, *f.* habr, u, *m.*
Weiß-dorn, *m.* bílý trn; —dornſpinner,
m. zlatořitek, *m.*
Weiß-e, *f.* bělost, *f.*; —en, *v. a.* bíliti;
—er, *m.* bělič, e, *m.*
Weiß-erle, *f.* bílá wolše; —falk, *m.*
bělozor, u, *m.*; —fiſch, *m.* bělice, e,
f.; fluß, *m.* bělotok, u, *m.*; —gerber,
m. jirchář, e, *m.*; —grau, *adj.* zběla
šedivý; —haarig, *adj.* bělowlasý.
Weiß-händig, *adj.* běloruký; —harz,
n. bílá jedlowá pryskyřice; —kehl-
chen, *n.* skalník, a, *m.*; —koh-
bíle zelí; —köpfig, *adj.* bělohlawý;
—lachs, *m.* nelma, y, *f.*; —lich, *adj.*
pobělawý, přibělelý; přibělawý, na-
bělawý; —ling, *m.* bělauš, e, *m.*; —
mächtig, *adj.* bělohřiwý; —mehl, *n.*
běl, wýražek, *m.*; —nacken, *m.* bě-
lohrbyček, lku, *m.*; —pappel, *f.* lin-
da, y, *f.*; —rindig, *adj.* bělokorý; —
wachs, *n.* wosk bílý, wosk bílený; —
wangig, *adj.* bělolicný; —zeug, *n.*
bílé šaty; —zopf, *m.* kachna bělo-
choholná.
Weiſung, *f.* náwěští, *n.* zpráwa, y, *f.*
poukázání, nařízení, prowedení, *n.*
Weit, *adj.* daleký; —e, *f.* dalekost, —
entfernt, *adj.* daleký; —entlegen, *adj.*
wzdálený, opodálný; —erung, *f.* pro-
tah, u, *m.* protahowání, *n.*; —er, *adv.*
dále, dáleji.
Weit-läufig, *adj.* rozwláčný, obšírný;
—läufigkeit, *f.* obšírnost, rozwláčnost,
f.; —ſichtig, *adj.* obšírný; —ſchwei-
fig, *adj.* obwláčný, obšírný, okolko-
watý.
Weizen, *m.* pšenice, e, *f.*; Weizen-,
pšeniční, *adj.*; —bier, *n.* pšeničné pí-
wo; —brot, *n.* pšeničný chléb; —

yelb, *n.* pšeničniště, *n.*; —mehl, *n.* pšeníčná mauka.

Welch, welcher, welche, welches, *pron.* který, která, které, jenž, ješto, co kdo, jaký.

Welcher-geſtalt, *conj.* jak, kterak, jakým způsobem; —immer, kterýkoli.

Welk, *adj.* swadlý, uwadlý, schřadlý; —en, *v. n* wadnauti, schřadnauti.

Wellbaum, *m.* wosa u wozu; břidel.

Welle, *f.* wlna wodná; škřipec, pce, válec, lce, *m* wosa, y, *f*; **Wellen-**, wlnový, wlní, *adj.*

Wellen, *v. a.* wlny hnáti; —förmig, *adj.* wlnám podobný; —ſchläge, *m. pl.* wlnobití, *n.*

Weller-arbeit, *f.* lepicí dílo; —mauer, *f.* zeď na hlínu.

Wellern, *v. a.* lepiti, slepowati, zalepowati.

Weller-ſtock, *m.* flok k lepení; —wand, *f.* lepenice, e, *f.*

Welſ, *m.* sum, sumec, *m.*

Welt, *f.* swět, a, *m.*; **Welt-**, swěta, swěto-, we swětě; —all, weškeren swět, celý swět; —alter, *n.* wěk swěta; —beherrſcher, *m.* hospodin, a, *m.*; —bekannt, *adj.* wůbec známý; —berühmt, wůbec rozhlášený; —beſchreiber, *m.* swětopisec, sce, *m.*; —beſchreibung, *f.* popsání, popis swěta; —bezwinger, *m.* přemožitel swěta.

Welt-brauch, *m.* zachowalost, swětský obyčej; —bürger, *m* měšťan swětský; —gebäude, *n.* spausta swěta; —gegend, *f.* kraj swěta; —geiſtlicher, *m.* swětský duchowní; —gezäuſch, *n.* swětský třesk; —gericht, *n.* saud swěta.

Welt-geſchichte, *f.* dějepis swěta; —karte, *f.* mapa swěta; —kenntniß, *f.* známost, znalost swěta; —kind, *n.* swěták, a, *m.*

Welt-klug, *adj.* chytrý; —klugheit, *f.* chytrost, *f.*

—*m.* obor swěta, okršlek
—ugel, *f.* kaule swěta; —
—ědomost swěta; —kun-
—ig rozhlášený; —lauf,
m. běh swěta; —lich, *adj.* swětský, swětácký.

Welt-liebe, *f.* láska k swětu; —luſt, *f.* swětská rozkoš; —mann, *m.* muž dle swěta, swěták, a, *m.*; —menſch *m.* swěták, a, *m.*

Welt-meer, *n* wysoké moře, moře swěta; —prieſter, *m.* swětský kněz; —ſinn, *m.* swětáctwí, *n.*

Welt-ſtrich, *m.* prauh swěta; —ſyſtem, *n.* sklad swěta; —theil, *m.* díl swěta; —ton, *m.* swětomraw, u, *m.*; —umſegler, *m.* swětoplawec, wce, *m.*; —weiſer, *m.* mudrc, e, *m.*; —weisheit, *f.* swětská maudrost.

Wem, *pron.* komu.

Wen, *pron.* koho.

Wende-fahrt, *f.* odůrka, pširka, y, *f.*; —graben, *m.* rozwod, u, *m.*; —halſ, *m.* wrtohlaw, a, *m.*; —kreiſ, —zirkel, *m.* točný, toční kruh

Wendel-baum, *m.* wrtidlo, a, *n.*; —treppe, *f.* točité schody.

Wenden, *v. a.* obraceti, obrátiti, točiti, otočiti.

Wende-pflug, *m.* rádlo, a, *n.*; —punct, *m* obrtlík, u, *m.*

Wender, *m.* Bratenwender, *m.* točič, e, *m.*

Wände-ſchämel, *m.* oplin, u, *m.*; —ſpindel, *m.* pálička, y, *f.*

Wendung, *f.* obracení, otáčení, točení, *n.*

Wenig, *adj.* u. *adv.* malý, skrowný, nemnohý; málo, nemnoho, trochu, —keit, *f.* maličkost, skrownost, malost, *f.*; —ſtens, *adv.* aspoň, alespoň, nejméně.

Wenn, *conj.* jestli, jestliže, pakli, kdyby, když, kdy.

Wer, *pron.* kdo; — immer, kdokoli.

Werbbezirk, *m.* wojenský okršlek.

Werbegeld, *n.* penize pro braný lid; zawdawek.

Werb-en, *v. a.* u. *n.* zbirati, brátí na wojnu; um etwas —en, usilowati o něco; —ung, *f.* brání, *n.*

Werden, *v. n.* býti; oft —, bywati;

ſtehen, pojiti, wzejiti, nastati, :niknauti.
der, m. násep, spi, f. ostrow, a, m.
fen, v. a. házeti, hoditi, wrhnauti, ci, metati, meci.
ft, m. u. f. loděnice, e, f. stanoště lodi, n. osnowa, y, f.; —bruch, kaz, u, m.
fte, f. wrha, y, rokyti.
g, n. kaudel, e, f.; —artig, adj. ıdelowitý.
f, n. čin, u, skutek, tku, m. dílo, n. práce, e, f.
f-holz, n. stawební dříwí; —kör-, m. horní statky.
-leute, m. pl. nádenníci, dělníci; ıeiſter, m. mistr řemeslničí; — ıh, m. střewíc měřický; —ſtätte, ilna, y, dílnice, e, f.
-ſtube, f. dílnice, e, f.; —ſtuhl, m. tní stůl; —tag, m. wšední den; ätig, adj. skutečný; —tiſch, m.; ınk, f. werpánek, nku, m.; —bie- f. dělná wčela; —bret, n. kraje- ırkno; —eiſen, n. struh, u, m.; k dílu; —zeug, n. nádobí, náči- n. nástroj, e, m.
svorrath, m. horní zásoba.
ıuth, m. pelyněk, ňku. m.
e, f. štír, a, m.
g, n. kaudel, e, f.
), m. platnost, wážnost, f.; Preis ı, y, f.; adj. hoden, hodný, wal- wážný, drahý.
anſchlag, m. wycenění, n. wy- ıaná cena.
sermittlung, f. wyměření ceny.
-ſchätzen, v. a. za hodně sauditi, ıwati, mnoho wážiti; —ſchätzung, ınohowážnost, f.
, n. —heit, f. podstata, y, pod- nost, bytnost, f.; —tlich, adj. pod- ní, důležitý; —los, adj. bezpod- ný, bezbytný.
, f. wosa, y, f.; —nneſt, n. wosí do.
ı, pron. koho, či.
ılb, proč, pročež

Weſten, m. západ, u, m.; Weſt-, západní, adj.
Weſte, f. westa, y, f.
Weſt-lich, adj. západní; —wärts, adv. na západ, k západu; —wind, m. západní wítr.
Wette, f. sázka, y, f. základ, záwod, u, m.
Wetteifer, m. horlení, snažení se; —n, v. n. horliti, sočiti, snažiti se, usilowati.
Wett-en, v. n. založiti se, zakládati se; —kampf, m. půtka, y, f. zápas o záwod; —ſtreit, m. zápas o základ.
Wetter, n. powětří, n. powětrnost, f. bauřka, y, f.; —ableiter, m. hromoswod, u, m.; —baum, m. černý mrak; —bach, n. přístřešek, šku, m.; —fahne, f powětrný kohaut, wětrná korauhwička; —glas, n. sklo počasowé; —läuten, n. zwonění proti powětří; —hahn, m. wětrník, u, m.
Wetter-haufen, m. kupiště, n.; —häuschen, m. domek powětrný; —hütte, f. kolna, y, f.; —launiſch, adj. newrlý, newhodný, mliziwý; —leuchten, v. impers. zaswěcowati se, oswěcowati se.
Wetter-n, v. n. hřímati, bauřiti; —prophet, m. prorok počasí; —rehe, f. skulina we střeši; —ſchade, m. škoda krupobitná; —ſchlag, m. hromowé udeření; —ſcheide, f. parnaté místo; —ſchenkel, m. žlábek u oken; —ſegen, m. zažehnáwání powětří.
Wetter-ſtrahl, m. hrom, u, m.; —vogel, m. koliha, y, f.; —wolke, f. mračno, a, n. mračný oblak; —zeiger, m. wětrník, u, m;
Wett-lauf, m. —rennen, n. běh, běžení w záwod.
Wetz-en, v. a. brausiti; —ſtein, m. brus, u, m. brusowý kámen.
Wichſ-e, f. wosk na střewíce, na boty; woskowadlo, a, n.; —en, v. a. woskowati, nawoskowati, ma- wymazati, namazati.
Wicht, m. paděra, dareba, báťa

Wichtel, *s.* můra, y, *f.*; —zopf, *m.* koltaun, u, *m.*

Wichtelpfeifer, *m.* (Vogel), luhýk, a, *m.*

Wichtig, *adj.* važný; *fig.* důležitý, znamenitý, mnohoplatný; —keit, *f.* važnost, důležitost, znamenitost, *f.*

Wicke, *f.* vykew kwe, *f.*

Wickel, *m.* swinutý papírek; —band, *n.* powiják, u, *m*; —frau, *f.* powiječka, y, *f.*; —n, *v. a.* witi, winauti, swinauti, swijeti, obaliti, zaobaliti; —kind, *n.* dítě w peřince; —raupe, *f.* zawinač, e, *m.* —zeug, *n.* obáslo, a, zawití, *n.* *m.*

Widder, *m.* beran, a, *m.* skopec, pce,

Wider, *praep.* proti, naproti, naodpor; —druck, *m.* zpáteční tisk; —fahren, *v. n.* dítí se, dáti se, státi se, přihoditi se; —gelten, *v. a.* odplatiti; —halten, *v. n.* odpírati, zdržowati; —klage, *f.* nážaloba, y, *f.*; —lage, *f.* obwěnění, *n.* podpora, y, *f.*; —legen, *v. a.* odporowati, odwozowati, zmitati, wywrátiti.

Wider-legung, *f.* wywrácení, *n.*; —lich, *adj.* odporný; 2.) ošklivý.

Widern, *v. a.* odporowati se, zprotiwowati se; zošklíwowati sobě.

Wider-natürlich, *adj.* proti přirození; —part, *m.* odpůrce, e, odpornik, a, *m.* odpor, u, *m.*; —prallen, *v. n.* odrážiti se, odrážeti se; —rathen, *v. a.* zraditi, zrazowati.

Widerrechtlich, *adj.* bezprávný, neprávný; *adv.* bezprávně; —keit, *f.* bezprávnost, *f.*

Wider-rede, *f.* odmluwa, y, *f.* odpor, u, *m.*; —reden, *v. n.* odmlauwati, odpírati; —rift, *m.* —horst, *m.* kohautek, *m.*; —rufen, *v. n. u. a.* odwolati; —sacher, *m.* saupeř; —sätzig, *adj.* zpurný; —schein, *m.* odražené světlo; —setzen, *v. r.* zprotiwiti se.

Widerſetzlich, *adj.* odporný, protiwný, spurný; —keit, *f.* odpornost, protiwnost, *f.*

Widerſinnig, *adj.* odporowačný, protiwslný, bezmyslný.

Widerſpänſtig, *adj.* spupný, spurný, odbojný, odporný; —keit, *f.* spupnost, odbojnost, i, *f.*

Wider-ſpiel, *n.* opak, na opak; —ſprechen, *v. n.* odmlauwati, odporowati, odpírati, zapírati; —ſprechlich, *adj.* odmlauwačný, odpowídačný; —ſpruch, *m.* odpor, u, *m.*

Wider-ſtand, *m.* odpor, u, *m.*; —ſtehen, *v. n.* odpírati, odporowati.

Wider-ſtoß, *m.* limonka, y, *f.*; —ſtreben, *v. n.* opírati se, odpírati, zpříčiti se; —ſtreit, *m.* odpor, u, *m.*; —ſtreiten, *v. a.* odpírati, odporowati; —wärtig, *adj.* protiwný, odporný, odporowačný, odmlauwačný.

Wider-wärtigkeit, *f.* protiwnost, odpornost, *f.*; —willen, *m* nechuť, i, newole, e, nelibost, i, *f.*

Widm-en, *v. a.* obětowati, oddati; —ungsurkunde, *f.* základní listina.

Widrig, *adj.* protiwný, odporný; —keit, *f.* protiwnost, odpornost, *f.*

Wie, *adv.* kterak, jak, jakž, jakoť, jako, co, což.

Wiebel, *m.* filaus, u, *m.*

Wiebeln, *v. n.* hemžiti se.

Wiege, *f.* haužew, žwe, *f.*; —baum, *m.* krušina, y, *f.*; —hopf, *m.* dud, a, dedek, dka, *m.*

Wieder, *adv.* zas, zase, opět, znowa

Wieder-aufſtehen, *v. n.* obživnauti; —beißen, *v. n.* odkausnauti; —bekommen, *v. a.* opět dostati; —bitten, *v. a.* dáti, podati, podáwati; —bringen, *v. a.* zpět přinesti; —donnern, *v. n.* zpět hřmati.

Wieder-einbringen, *v. a.* zase nahraditi, wynahraditi; —einführen, *v. a.* opět uwesti; —erlangung, *f.* zpět dostání, *n.*; —erſtattung, *f.* nawrácení, *n.*; —fährte, *f.* zpáteční stopa; —finden, *v. a.* zpět naleznauti; —gabe, *f.* nawrácení, odewzdání, *n.*; —gang, *m.* nawrácení se zwěře w swá místa; —gebären, *v. a.* znowu porodit; —geben, *v. a.* zpět dáti, wrátiti; —geburt, *f.* znowu zrození, *n.*

Wieder-geneſen, *v. n.* opět se uzdrawiti; —gräben, *v. n.* odpoledrawiti; —

m. ohlas, u, m.; —herstellung, předešlý staw nawrácení, uwo-
; —holen, v. a. opětowati, opa-
ıti; —käuen, v. n. u. a. přeží
, přežwykowati.
:-käuer, m. přežiwač, e, m.; —
n, v. a. zpět kaupiti, wykaupiti;
ren, v. n. opakowati se, nawrá-
e.
-klage, f. stříčná žaloba; —kom-
v. n. zase, zpět, opět přijíti,
azeti; —kunft, f. nawrácení, n;
:n, v. a. opět wykaupiti; —neh-
v. a. opět, zpět wzíti· —sagen,
opět říci; —schaffen, v. a. opět
iti.
-schall, m. ohlas, u, m.; —schal-
. n. obrážeti se; —schein, m.
ět, u, m. odrážení, n.: —schel-
. n. odháněti se; —schicken, v.
sílati; —schlagen, v. a. odbiti;
eiben, v. opět psáti; odepsati;
n, v. a opět uwidéti, spatřiti.
-senden, v. a. odeslati; —strah-
. n. odtřpyťowati se; —taufe,
:křtění, n.; —täufer, m. nowo-
ec, nce, m.; —tönen, v. n. ode-
odezníwati; —um, adv. zase, o-
nowu; —vergeltung, f. odptata
m; —wachsen, v. n. otawiti se.
f. kolébka, y, f.
esser, n. kolíbawý sekáček.
v. a. wážiti; 2.) kolíbati.
-band, n. powijadlo, a, n.; —
. ukolíbawka, y, f.
he, f. poštolka, y, f.
, v. n. řehtati, řičeti.
. cupowání, n.
ım, m. pawůz, m.
. lauka, y, f.
n. lasice, e, f.
luční, adj.
leck, m. palauk, u, m.; —knar-
:hřástal, a, chřístel, e, m.; —
m. krkawec, wce, m.; —kohl,
ač zelní; —lerche, f. linduška,
—raute, f. žluťucha, y, f; —
g, m. šwihlík, a, m.; —wölle,
, n.

Wie viel? kolik? —fach, adj. kolikernásobný; —mal, adv. kolikrát.
Wievielste, adj. num. kolikátý.
Wiewohl, conj. ačkoli, ačkoliwěk.
Wigand, Weigand, m. hrdina, y. f.
Wild, adj. planý; 2.) diwoký; 3.) diwý; 4.) lítý; 5.) plachý; 6.) pustý.
Wild, n. zwěř, f.; 2.) laň; Wild-, planý, diwoký, zwířecí, adj. pro zwěř, zwěři, ze zwěři, na zwěř, od zwěři.
Wild-bad, n. minerálné wody; —bahn, f. lowiště, n.; 2.) přícesti, n.; —bann, m. lowectwí, n.; —baum, m. chwoj pro zwěř; —braten, m. zwěřina, y, f.; —bret, n. diwočina, y, f.; 2.) zwěř, f.
Wild-brethandel, m. zwěřinářstwí, n.; —e, m. diwý, ého, diwoch, a, m.; —dieb, m. pytlák, a, m.; —ern, v. diwočeti; 2.) pytlačiti; —erz, n. diwočina, y, f.; —fang, m. lowení zwěři; —forst, m. obora, y, f.; —gefälle, pl. příjmy ze zwěři.
Wild-geschmack, m. chuť zwěřinau; —hafer, sweřep, m.
Wild-heit, f. planost, diwokost; plachost, f.; —kalb, n. laňka, y, f; —ling, m. (Pflanze), pláň, i, u. ě, f.; (Mensch), diwoch, a, zdiwočilec, lce, m.; —meister, m. nadlesní, ího, m.
Wild-niß, f. pustina, y, f.; —schur, f. čuba, y, f.; —schütze, m. pytlák, a, m.; —schwein, n. diwoká swiné; —spur, f. stopa zwěři; —stand, m. stawadlo zwěři; —wachsen, v. samo o sobě růsti; —würger, m. dawizwěř, e, m.
Wille, m. wůle, e, f.
Willenlos, adj. bezwolný; —igkeit, f. bezwolnost, f.
Willensmeinung, f. mínění, n. úmysl, u, m.
Will-fahren, v. a. po wůli býti, přiwoliti, připustiti.
Willfährig, adj. ochotný, ochotnowolný; —keit, f. ochotnost, f.
Willig, adj. wolný; —en, v. a. swoliti, přiwoliti, powoliti; —keit, f. wolnost, f.
Willkommen, v. witati, přiwítati,

Willkühr, *f.* swobodná wůle, dobrolíbeznost, *f.*; —lich, *adj.* wolnočinný, swobodný, wolný, dobrolíbezný.
Wimmeln, *v. n.* hemžiti, cmírati se, míhati se, hýbati se.
Wimmer, *m.* suk, u, *m.*; —ig, *adj.* sukowatý; —n, *v. n.* kňučeti, kwíčeti.
Wimpel, *m.* praporeček, *m.*
Wimper, *f.* řasa, y, *f.*; —n, *v. n.* mžikati, mrkati.
Wind, *m.* wítr, *gen.* wětru, *m.*; Wind-, wětrní, wětrný, powětrný, *adj.*; —beutel, *m.* wětrník, a, *m.*; —bohne, *f.* fizole, e, *f.*; —bruch, *m.* zálom, wýwrat, u, *m.*; —büchse, *f.* wětrnice, e, *f.*; —dürre, *adj.* sucholupý.
Winde, *f.* swlačec, čce, *m.*; zum Garn, swijadlo, a, *n.*; 3.) hewer, u, *m.*; —baum, *m.* rumpál, u, *m.*; —bret, *n.* swiják, u, *m.* swijadlo, a, *n.*; —eisen, *n.* ždimadlo, a, *n.*
Windel, *n.* potřepek, *m.*
Windel, *f.* plénka, y, *f.*; —band, *n.* —schnur, *f.* powijadlo, a, *n.*; —kind, *n.* dítě w peřince; —n, *v. a.* plénkami obwinauti, powiti, powijeti.
Winden, *v. n.* wětřiti; sich —, točiti se od. sebau; 2.) se protříti; die Hände —, rukama lomiti; Wäsche —, ždímati; Kränze —, wíti wěnce; 3.) wytáčeti.
Windenagel, *m.* kabič, e, *m.*
Windenmacher, *m.* hewerník, a, *m.*
Winde-seil, *n.* lano, a, *n.* prowaz na rumpále; —stange, *f.* ždímací bidlo.
Wind-fall, *m.* wýwrat, u, *m.*; —fang, *m.* wětrník, u, *m.*; —fege, *f.* mlýnek, nku, *m.*, —glocke, *f.* swlačec, *m.*; —gott, *m.* bůh wětru; —griff, *m.* chmátnutí do wětru; —hafer, sweřep, u, sweřepec, pce, owsíř, e, *m.*; —halm, *m.* chundelka, y, *f.*; —haufen, *m.* čerwiště, *n.*; —hund, *m.* chrt, a, *m.*
Windig, *adj.* zatočený, wětrný; —keit, [illegible] —[illegible]trnost, *f.*
[illegible]t, *n.* pochodně, ě, *f.*; —loch, [illegible]ný průduch; —macher, *m.* [illegible]a, *m.*; —messer, *n.* wětro, měr, u, *m.*; —mühle, *f* wětrný, powětrný mlýn; —ofen, *m.* powětrná kamýnka; —riß, *m.* zálom, u, *m.*; —rose, *f.* powětrná růže, polní mák.
Winds-braut, *f.* udeření wětru; —schief, *adj.* zborcený; —schlag, *m.* wýwrat, u, *m.*; —spiel, *n.* chrt, a, *m.*; —stille, *f.* za wětrem, ticho od wětru; —stoß, *m.* silné wětru zawanutí; —strich, *m.* tah wětrů; —strick, *m.* smečka, y, *f.*; —sturm, *m.* wichr, u, *m.*; —trocken, *adj.* owětralý; —vogel, *m.* koliha; —wage, *f.* powětrná wáha; —wehe, *f.* záwěj, swějka, y, *f.*; —weiser, *m.* wětrozor, u, *m.*; —wurf, *m.* wýwrat, u, *m.*; —zeiger, *m.* korauhwička, y, *f.* kokaut, a, *m.*; —zug, *m.* tah wětru.
Wink, *m.* kynutí, pokynutí, *n.*
Winkel, *m.* kaut, uhel; Winkel-, kautní, pokautní, kautowý, úhelní; —eisen, *v.* uhelnice, e, *f.*; —hacken, *m.* winklhák, u, *m.*; —ig, *adj.* uhelní, kautnatý; —maß, *n.* uhelnice, e, *f.*; —messer, *n.* uhloměr, u, *m.*; —recht, *adj.* prawokautný, uhloprawý; —spinne, *f.* kautník, *m.*; —zug, *m.* tůčka, y, *f.*
Winken, *v. n.* mžikati, mrkati; 2.) zakynauti, pokynauti, kynauti.
Winselaffe, *m.* plaček, čka, *m.*
Winseler, *m.* knikač, skuhráč, e, *m.*
Winseln, *v. n.* kwičeti, kničeti, kňučeti.
Winter, *m.* zima, y, *f.*; Winter-, zimní, ozimý, zimo-; —feld, *n.* zimní pole; —fink, *m.* jikawec, wce, *m.*; —frucht, *f.* ozim; —gerste, *f.* šestiřadý ječmen.
Winter-haft, *adj.* zimawý; —icht, —lich, *adj. f.* zimowitý, zimawý; —könig, *m*; střížik, střízlík, a, *m.*; —ling, *m.* sněhule.
Winter-n, *v. n.* zima nastati, býti; *v. a.* zimowati; —saat, *f.* setba na podzim; —seite, *f.* strana k půlnoc —stand, *m.* zimní ložiště.
Winz, *m.* čička, y, *f.*
Winzer, *m.* winař, e, *m.*

ig, *adj.* maličký; —keit, *f.* malič
t, *f.*
el, *m.* wrchol, e, *m.*; —bruch, *m.*
lomeni wrchole; —dürre, *f.* schnu-
rrchole; —n, *v. a.* wrcholek u-
nauti.
ler, *m.* klestič, e, *m.*
e, *f.* haupačka, y, *f.*; —n, *v. a.*
pati, falšowati; —r, *m.* falšowa-
mince.
galgen, *m.* přezmen, u, *m.*
pron. my.
l, *m.* kotauč, e, *m.*; *fig.* wir, u,
—artig, *adj.* wirowitý; —bein, *n.*
tní článek; —dosten, *m.* klino-
u, *m.*; —geist, *m.* wrtoduch, u,
—haft, *adj.* wirowatý; —ig, *adj.*
hlawý.
l-n, *v. n.* wirem bubnowati; 2)
Vögeln, šwiřinkati; 3.) točiti
4.) wiřiti se; —süchtig, *adj.* wr-
wý; —wind, *m.* wir, wicher, *m.*
, *v. n.* působiti, aučinkowati;
hněsti, tkáti.
, *m* tenčiř, e, *m.*
ch, *adj.* skutečný; —keit, *f* sku-
ost, *f.*
m, *adj.* aučinliwý, činný, pů-
wý; —keit, *f.* aučinliwost, čin-
platnost, *f.*
ig, *f.* aučinek, nku, *m.*; —skreis,
res činnosti; —slos, *adj.* neú-
.
f. zmatek, tku, *m.* pletka, y, *f.*
, *v. a.* másti, machlati, modr-
.
arn, *n.* zamodrchaná příze; —
n. cuchanina, drchotina, y, *f.*;
r, *m.* matenice, e, *f*
m. přeslen; —bein, *n.* kůtek,
n,
m. hospodář, e, *m.*; 2.) hos-
ý, eho, *m.*; hospodyně, ě, *f.*;
adj. hospodárný.
haft, *f.* hospodářstwí, *n*; —en,
hospodařiti; —erin, *f.* hospo-
ě, *f.*; —lich, *adj.* hospodářský;
eit, *f.* hospodářstwí, *n.*
haftš-, hospodářský, *adj.*; —
beamter, *m.* úředník hospodářský;
verächtlich, karabáčník, a, *m.*
Wirths-haus, *n.* hospoda, krčma, y,
f.; —stube, *f.* krčma, y, *f.*
Wisch, *m.* wich, u, *m.*; —en, *v. n.* wym-
knauti, wysmrknauti se; 2.) *v. a.*
utřiti, utírati; —er, *m.* utěrač, e, *m.*
3.) utěradlo, a, *n.*; —hader, *m.* wo-
nuce, e, *f.* tapart, u, *m.*; —tuch, *n.*
šat k. utírání; —wasch, *m.* hatla-
patla.
Wismuth, *m.* wismut, bismut, u, *m.*;
—graupen, *pl. f.* kraupy wismutowé.
Wispel, *m.* dwa korce.
Wispeln, Wispern, *v. n.* šeptati.
Wißbegier-de, *f.* zwědawost, wšezwěd-
nost, *f.*; —ig, *adj.* zwědawý, wše-
zwědný.
Wissen, *v. a.* wěděti; —schaft, *f.* wě-
domost, powědomost; 2.) wěda, y,
f.; —schaftlich, *adj.* wědecký; —tlich,
adj. wědomý.
Wisser, *m.* wědec, dce, *m.*; —in, *f.*
wědkyně, ě, *f.*
Wittern, *v. n.* hřmíti, hřímati; 2.) *v*
a. wětřiti, nawětřiti; 3.) *fig.* čeni-
chati, čiti, cítiti; 4.) sluniti se.
Witterung, *f.* powětří, *n.*; 2.) čich,
čuch, u, *m.*
Wittfisch, *m.* bělice, e, *f.*; —wal, *m.*
wlha.
Wittling, *m.* bělice, e, *f.*
Wittmann, *m.* wdowec, wce, *m.*
Wittwe, *f.* wdowa, y, *f.*; —nstand *m.*
wdowstwí, *n.*
Wittwer, *m.* wdowec, wce, *m*
Witz, *m.* wtip, důwtip, u, *m.*; —elei,
f. wtipáctwí, *n.*; —eln, *v. n.* wtip-
kowati.
Witzig, *adj.* wtipný, důwtipný; —en,
v. a. škodau zmudřeti; —ung, *f.*
wýstraha, y, *f.*; —ling, *m.* wtipá-
ček, čka, *m.*
Wo, *adv.* kde, kdesi, někde, li.
Woche, *f.* týden, týhoden, neděle, *f.*;
Wochen-, týdnowý, *adj.*; *fig.* bie—n,
kaut, a, *m*; —nbett, *n.* postel, e, *f.*
kaut, a, *m.*; —nblatt, *n.* týdenní

u, m.; —ngeld, n. tynodné, ého, m.; —nkind, m. zrozeňátko, a, n.

Wochen-lohn, m. mzda, za týden; —schrift, f. týhodník, u, týhodní spis. —tag, m. wšední den; —tlich, adj. týhodní; —weise, adv. týhodně; —zimmer, n. swětnice pro šestinedělku, šestinedělní swětnice.

Wöchnerin, f. týhodnice, e, šestinedělka, y, f.

Wodurch, Wofern, conj. jestliže, pakliže, pokudž.

Wofür, adv. proč, zač, pročež, začež.

Wog-e, f. wlna, y, f. wlnobití, n.; —ig, adj. wlnobitný.

Woher, odkud, odkad, odkuď.

Wohin, kam, kamž.

Wohl, adv. milo, dobře, blaze, snad; —, n. dobré, ého, dobro, a, n.

Wohlan, interj. nuže, měhodek, bohpomozi.

Wohlanständig, adj. příslušný, náležitý; —keit, f. příslušnost, náležitost, f.

Wohlauf, interj. wzhůrů, nůže.

Wohlaufsein, v. n. zdráw býti, dobře se míti. —, n. zdrawí, n.

Wohlausgerüstet, adj. dobře wyprawený.

Wohl-bedacht, adj. dobře powážený, wymyšlený; —bedächtig, adj. rozmyslný; —befinden, n. zdrawí, n.; —behagen, v. n. líbiti se; —behalten, adj. dobře zachowalý; —bekannt, adj. dobře známý; —bekommen, v. n. whod, wděk přijíti; —beleibt, adj. tělný, tělnatý; —belesen, adj. w knihách zběhlý; —bestellt, adj. dobře opatřený, zřízený; —bewußt, adj. dobře wědomý; —edel, adj. wzácný; —edelgeboren, adj. urozený.

Wohl-ehrwürdig, adj. dwojíctihodný; —erfahren, adj. welmi dobře zbehlý, zkušený; —ergehen, n. zdrawí, n.; —erzogen, adj. dobře zwedený.

Wohlfahrt, f. dobrý prospěch.

Wohlfeil, adj. laciný, lewný.

Wohl-geartet, adj. dobře způsobný; —haut, adj. dobře zdělaný; —gebildet, adj. spanilý; —geboren, adj. urozený.

Wohl-gefallen, v. a. welmi dobře se líbiti, zalíbiti; —gefallen, n. zalíbení, n.; —gefällig, adj. dobrolibezný.

Wohl-gehen, v. a. dařiti se, dobře se wésti; —gekleidet, adj. dobře ošacený; —gelegen, adj. příhodný, příležitý.

Wohlgemästet, adj. tučný.

Wohl-gemeint, adj. dobrominěný; —gemuth, adj. dobromyslný; —gemuth, m. dobrá mysl; —gerathen, adj. dobře zwedený; —geruch, m. libezná wůně; —geschmack, m. dobrá chuť; —gesinnt, adj. dobře smýšlející; —gesittet, adj. dobromrawný, mrawopočestný.

Wohlgestalt, f. spanilost, f.

Wohlgewogen, adj. nakloněný, náchylný; —heit, f. nakloněnost, náchylnost, f.

Wohl-gezogen, adj. dobře zwedený; —habend, adj. možný, zámožný; —habenheit, f. zámožnost, f.; —klang, m. dobrozwučnost, f.

Wohl-klingend, adj. dobrozwučný, libozwučný; —laut, m. dobrozvučení, n.; —leben, n. dobré žiwobytí; —löblich, adj. slawný; —meinen, v. a. dobře míniti; —meinend, adj. dobromyslný, dobře smýšlející; —redend, adj. wýmluwný, dobromluwný.

Wohl-riechend, adj. wonný; —schmeckend, adj. chutný; —sein, n. zdrawí, n.

Wohl-stand, m. služnost, náležitost, f.; 2.) dobrý staw; —that, f. dobrodiní, n.; —thäter, dobrodinec, nce, m.

Wohl-thätig, adj. dobročinný; —thätigkeit, f. dobročinnost, i, f.

Wohl-thun, v. n. milo býti, líbiti se; 2.) prospěti, prospíwati; 3.) dobře činiti; —verdient, adj. dobře zaslaužilý; —verhalten, n. dobré chowání; —verstanden, adv. rozumí se dobře; —weise, adj. wysoce maudrý; —wollen, n. přání, n. přízeň, ě f.; —wollend, přízniwý.

Wohn-bar, adj. bydlitelný; —barkeit

bydlitelnost, *f.*; —bett, *n.* brloh, *m.* lože, e, lehowiště, *n.*
)n-en, *v. a.* bydliti, bydleti, obý-
.ti, přebýwati, zůstáwati, ostá-
ti; —haft, *adj.* přebýwající; —
us, *n.* příbytek, tku, *m.*
)n-platz, *m.* obydlí, *n.*; —sitz, *m.*
bytek, tku, *m.*; —statt, *f.* bydli-
; *n.*; —stätte, *f.* obydlí, *n.* příby-
, tku, *m.*; —stube, *f.* swětnice by-
lná; —ung, *f.* byt, u, příbytek,
, *m.*; —ungsmiethe, *f.* nájemní
t.
b-en, *v. a.* klenauti, sklenauti; —
g, *f.* klenutí, *m.* wýklenek, nku, *m.*
f, *m*, wlk, a, *m.*; Wolf-, wlčí,
j.
fen, *v. n.* ostěniti se.
fin, *f.* wlčice, e, *f.*
fram, *m.* diwočina, y, *f.*; —säure,
kysličník těžičitý.
fs-, wlkowý, wlčí, na wlky; —
re, *f.* wraní oko, *n.*; 2.) rulík, u,
; —fist, *m.* pejchawka, y, *f.*; —
i, wlčí noha; 2.) wlčí nůžka.
fs-gebiß, *n.* wlčí chrup, twrdé u-
llo; —hund, *m.* pes na wlky; —
gen, *m.* wlčí žaludek; *fig.* wlčí
ewa; —milch, *f.* wlčí mléko; 2.)
lowrátek; —pelz, *m.* čuba, wlču-
y, *f*; —wurz, *f.* šalomaunek, nku,
, —zahn, *m.* wlčí zub.
k-e, *f.* oblak, u, *m.* mračno, a, *n.*;
n, *v. a.* mračiti.
ken-bruch, *m.* ztržení oblaků; —
le, *f.* oblakowý slaup.
kig, *adj.* pošmaurný, zamračený;
werden, mračiti se; zamráčowa-
se.
l-, wlnowý, *adj.*; —arbeit, *f.* prá-
s wlnau; 2.) dílo z wlny.
l-baum, *m* wlnenosný strom; —
eiter, *m.* probírač wlny; —blume,
auročník, u, *m.*; —bogen, *m.* stře-
y, *f.*; —dorn, *m.* cejba, y, *f.*
l-e, *f.* wlna, y; —en, *adj.* wlněný.
len, *v. n.* chtíti, přáti.
lenweber, *m.* mezulánik, a, *m.*
l-gras, *n.* kokotice, e, *f.*; —han-
del, *m.* wlnarstwí, *n.*; —icht, *adj.* wlnowatý; —ig, *adj.* wlnatý; —kamm, *m.* krample —krämpel, *m.* krample.
Woll-markt, *m.* trh na wlnu; —pelz, *m.* kožešina, y, *f.*; —rad, *n.* kolowrat na wlnu; —reich, *adj.* wlnatý; —sack, *m.* žok na wlnu, s wlnau; —same, *m.* bawlnice, e, *f.*; —schläger, *m.* wlnobitec, tce, *m.*; —schur, *f.* wlnostříž, *f.*; —spinner, *m.* přadlec wlný; —streicher, *m.* mykač, e, *m.*
Wollust, *f.* rozkoš, *f.*
Wollüst-ig, *adj.* chlipný, rozkošný; —ling, *m.* rozkošník, chlipník, a, *m.*
Wollustseuche, *f.* francauze.
Womit, *adv* čím, s čím.
Wo nicht, *adv.* jestli ne, jestliže ne, pakli ne, pakliže ne.
Wonn-e, *f.* radost, rozkoš, *f.* kochání, *n.*; —emonat, *m.* trawen, *m.*; —ig, *adj.* přerozkošný, přelibostný; —e-trunken, *adj.* rozkoší, libostí opojený; —evoll, *adj.* pln rozkoše, přerozkošný.
Wor-an, *part.* na čem; —auf, *part.* nač, načež, na čem.
Woraus, *adv.* z čehož, z kteréhož, odkud.
Werein, do čeho, weč, w což.
Worfeln, *v. a.* wáti, witi.
Worfschaufel, *f.* wěječka, y, *f.*
Worgen, *v. r.* škytati, dáwiti se.
Worin, *adv.* w čem, w čemž.
Wornach, *adv.* dle čeho, po čem.
Wort, *n.* slowo, a, slowce, e, *n.*, von — zu —, od slowa k slowu; das — führen, slowo míti; ein Mann ein— muž od slowa; —arm, *adj.* chudý na slowa.
Wörterbuch, *n.* slowník, a, u. u. *m.*
Wort-erklärung, *f.* wyložení slowa; —forscher, *m.* zpytatel, zpytowatel slow; —forschung, *f.* zkaumaní slow, slowozpyt; —fügung, *f.* spojení slow; —gepräge, *n.* wylíčení slow.
Wort-klauber, *m.* slowičkář, e, *m.*; —krämer, *m.* slowičkář, c, *m.*; —krämerei, *f.* slowičkářstwí, *n.*

Wörtlich, *adj.* slowný, výslowný, slowo od slowa.
Wort-regiſter, *n.* poznamenání slow; —reich, *adj.* slowný, mnohoslowný; —reichthum, *m.* bohatost na slowa; —ſchwall, *m.* hromada, hrůza slow; —ſpiel, *n.* hra w slowích; —ſtreit, *m.* pře o slowa; —verſetzung, *f.* zasazení slow; —verſtand, *m.* slowný rozum; —wechſel, *m.* hádka, y, *f.* hašteření, *n.*
Wörtchen, *n.* slowíčko, a, *n.*
Worüber, *adv.* na což, na čež, oč, o čemž, přes co.
Worunter, pod čím, mezi čím.
Woſelbſt, *adv.* kde.
Wovon, o čem, z čeho, od čeho.
Wovor, před čím.
Wozu, k čemu, nač.
Wrack, *n.* rozbitiny, *pl.*; —vogel, *m.* roháč, e, *m.* potapka, y, *f.*
Wruke, *f.* brukew, kwe, *f.*
Wucher, *m.* lichwa, y, *f.*; **Wucher-**, lichewní, lichwářský, *adj.*; —blume, *f* zlatý kwět; —er, *m.* lichewník, a, lichwář, e, *m.*; —iſch, *adj.* lichwářský; —haft, lichewnický, lichwářský.
Wuchern, *v. n.* pučiti se, zapučiti se; 2.) lichwiti; 3.) *v. n.* wylichwiti; mit Geld —, penězi těžiti.
Wuchs, *m.* wzrůst, zrůst, u, *m.*
Wucht, *f.* tíž, e, přewaha, y, *f.*
Wudeln, *v. n.* hemžiti se.
Wühlen, *v. n.* rýti, rýpati, wymleti, hrabati, kutiti se, přebírati se.
Wühler, *m.* rypač, e, rypal, a, *m.*; —ei, *f.* rypalství, *n.*
Wuſt, *f.* nadutina, y, *f.*
Wund, *adj.* raněný, bolawý.
Wund-arzt, *m.* ranhojič, e, *m.*; —ärztlich, *adj.* ranhojický; —balſam, *m.* balsam na rány.
Wunde, *f.* rána, y, *f.*; —eiſen, *n.* železko na rány; —enmal, *n.* jizwa y, *f.*
Wunder, *n.* diw, u, *m.* zázrak, u, *m.*; *adj.* diwný, podiwný; —baum, ...see, čce, *m.*; —bing, *n.* podiwná, diwná wěc; —gabe, *f.* dar činění zázraků; —groß, *adj.* ku podiwu weliký, welikánský.
Wunder-klein, *adj.* ku podiwu malý, maličký; —korn, *n.* křibice, e, *f.*; —kraft, *f.* podiwná moc, zázračná moc; —lich, *adj.* diwný, podiwný.
Wundern, *v. a.* ku podiwu, diwno býti; *v. r.* diwiti se, podiwiti se.
Wunder-ſchön, *adj.* ku podiwu pěkný, krásný; —ſelten, *adj.* ku podiwu řídký; —that, *f.* zázračný skutek; —thäter, *m.* diwotworce, e, *m.*; —thier, *n.* podiwné zwíře; —werk, *n.* zázrak, u, *m.*; —zeichen, *n.* zázračné znamení.
Wund-kraut, *n.* wysoký traňk; —mittel, *n.* prostředek pro ránu; —pflaſter, flastr na rány.
Wunſch, *m.* žádost, i, *f.*
Wünſchen, *v. a.* žádati, winšowati, přáti · —werth, *adj.* přežádaucí.
Würde, *f.* hodnost, *f.*; důstojenstwí, *n.*; důstojnost, *f.*; —enträger, *m.* důstojník, a, *m.*; —evoll, *adj.* důstojný; —ig, *adj.* hoden, hodný, welebný, důstojný; —igen, *v. a.* ráčiti; 2.) za hodného uznati; 3.) ceniti; —igkeit, *f.* hodnost, *f.*; —igung, *f.* ocenění, *n.*
Wurf, *m.* wrh, u, *m.*; v. Hund, oštěnění, *n.*; Jemandem im Wurf kommen, přijiti, někomu whod, na ránu; v. Wildſchwein, rýpák, u, *m.*; —angel, *f.* prowázce; —anker, *m.* wržná kotew; —beil, *n.* šwicarka, hazecí sekera.
Würfel, *m.* kostka, y, *f.*; —gefäß, *n.* cáha, y, *f.*; —icht, —ig, *adj.* kostkowaný; —n, *v. n.* w kostky hráti; —ſpiel, *n.* hra w kostky; —ſpieler, *m.* hráč w kostky, kostkář, e, *m.*
Wurf-garn, *n.* čeřen, u, *m.*; —maſchine, *f.* stamostřil; —pfeil, *m.* házeci šip; —riemen, *m.* dlaužec, žce, *m.*; —ſchaufel, *f.* wěječka, y, *f.*; —ſcheibe, *f.* trček, u, *m.*; —ſpieß, *m.* házeci kopi; —ſtein, *m.* wýhozný kámen; —weiſe, *adv.* wrhmo, hodmo.
Würg-, dawný, dawní, *adj.*

g-en, v. r. dáwiti se; hltati; du-
i; —er, m. dawič, dusitel, m.
m, m. čerw, a, m.; 2.) brauk, a,
Wurm-, čerwowý, adj.; —artig.
. čerwowitý; —fraß, m. čerwoto-
a, y, f.; —ig, adj. čerwiwý; fig.
rrlý; —loch, n. dírka od čerwa;
ehl, n. čerwotočina, y, f.; —stich,
čerwotoč; —stichig, adj. čer-
vý.
t, f. Brat —, klobása, y, f.; Le-
, jitrnice, e, f.; Blut —, jelito,
.; Speck —, tučnice, e, f.; große
bachoř, e, m.; —wieder —, půjčka
plátku; —macher, m. klobásník,
.; —kraut, n. čabr; —wagen, m.
žky, pl.
büchse, f. krabice, puška na ko-
i.
e, f. koření, n.
el, f. kořen, u, m.; Wurzel-, ko-
wý, kořenní, kořenný, adj.; —
g, adj. kořenowitý; —n, v. n.
niti se, ujímati se; —suppe, f.
wka kořínkowá; —wort, n. kořen-
lowo.
-en, v. a. kořeniti, okořeniti; —
mack, m. chuť kořenná; —haft,
kořenatý; —handel, m. kořenář-
, n.; —krämer, m. kořenář, e, m.;
den, m. kořenný krám; —nelke,
ebíček, čku, m.; —ung, f. koře-
, okořenění, m.; —weihe, f. swě-
koření.
m. neřád, u, m. smeti, pl.; —ig,
neřádný.
adj. pustý; zpustlý; jalowý; —
paušť, i, pustina, y, f.; —en, v.
lejtwati; 2.) pleniti; —enei, f.
na, y, f.; —ig, adj. neřádný; —
m. hejsek, ska, m.; —ung, f.
tina, y, f.
f. wzteklost, zůřiwost, f.; wztek,
; in — bringen, rozwztekliti,
ititi.
n, v. wztekati se, zuřiwěti, sá-
se, sršeti; —d. adj. wzteklý,
rý.
rich, m. wzteklik, ukrutník, a, m.

Wüthig, Wüthend, adj. wzteklý.
Wuthkraut, n. kuřímor, u, m. žabí střewce.
Wutschierling, m. rozpuk, u, m.

X.

Xylographie, f. Holzschneidekunst, f. dřewořezné umění, n.

Y.

Ysop, m. Yzop, u, m.; —wasser, n. yzopowá woda.
Yttererde, f. kysličník ytričnatý; phosphorsauere —, kostan ytřitý.

Z.

Zack-chen, n. —en, m. zaubek, zaubeček, čku, zaubec, bce, m.; —en, an Tazzeln, zaubce w okruži; am Hirschgeweihe, paroh, u, m.
Zacke, f. čáp, m.
Zackensaum, m. obruba zaubkowatá.
Zacken, v. a. wykraužiti, wykružowati, zubkowati.
Zackern, v. a. abzackern, wyškemrati
Zackig, adj. zaubci opatřený, zaubkowatý.
Zagel, m. ocas, u, m.; 2.) klest, u, m. klesť, klest, i, f.
Zagen, v. n. srdce tratiti, chauliti se, chwíti se.
Zaghaft, adj. bázliwý, chaulostiwý, nesmělý; —igkeit, f. bázliwost, chaulostiwost, nesmělost, f.
Zäh-e, adj. tuhý, haužewný, wláčkowitý; fig. neužilý, skrbný; —werden, haužowatěti, wláčkowatěti; —igkeit, f. tuhost, haužowatost, wláčkowitost, i, f.
Zahl, m. Zagel, ocas, u, m.
Zahl, f. číslo, a, n. počet, ctu, m

gerade.—, suda; ungerade —, liche; der erste an der Zahl, počtem prwní; 2.) cifra, y, *f.*; beim Spinnen, předeno, a, *n.*; **Zahl-**, číslowý, číselní, počtowý, početní; wýplatní.

Zahlbar, *adj.* solatný, splatitelný, ku spláceni.

Zahlbar, *adj.* číslný, sčitedlný.

Zahl-brett, *n.* platnice, početnice, e, *f.*; —buchstab, *m.* číslné, cifrowé písmeno, liters počtowá.

Zahlen, *v. a.* platiti, zaplatiti; Schulden mit Schulden —, klin klínem wyrážeti; nach und nach —, spláceti, uplaceti.

Zählen, *v. a.* počísti, čísti, wypočísti, počítati.

Zahlenlotterie, *f.* počtowá loterie.

Zahler, *m.* platitel, plátce, e, *m.*; —in, *f.* platitelkyně, ě, *f.*

Zähler, *m.* početník, a, počítatel, počítař, e, *m.*; —in, počítatelkyně, ě, počítařka, y, *f.*

Zahl-figur, *f.* cifra, y, *f.*; —geld, *n.* platné, splatné, wýplatné, ého, *n.*; —los, *adj.* bezpočetný, bez počtu, bezčíslný; —meise, *f.* mlynářiček, čka, *m*

Zahlgeld, *n.* početné, ého, *n.*

Zahl-meister, *m.* platník, a, *m.*; —meisterin, *f.* platnice, e, *f.*; —mittel, *n.* platidlo, a, *n.*; —pfennig, *m.* početní peníz; —reich, *adj* mnohý, hojný w počtu, silný na počet; —tag, *m.* wýplatní den; —tisch, *m.* početnice, platnice, e, *f.*

Zahlung, *f.* placení, zaplacení, *n.* plat, u, *m.*

Zahlungs-, wýplatný, wýplatní, platní, *adj.*; —anweisung, *f.* platní ukázka; —bogen, *m.* platní arch; —leisten, zaplatiti, wyplatiti; —schein, *m.* úpis wyplatní.

Zahl-wort, *n.* slowo početní; —weise, *f.* klapací motowidlo; —woche, *f.* wyplatní neděle.

zahm, *adj.* krotký, pitomý, okrotlý, ochočený —machen, zkrotiti, okrotiti, ochočiti; —werden, krotnauti, skrotnauti.

Zähmbar, *adj.* skrotitelný, okrotitelný.

Zähmen, *v. a.* krotiti, zkrotiti.

Zähmer, *m.* krotitel, zkrotitel, e, *n.* —in, *f.* zkrotitelkyně, ě, *f.*

Zähmung, *f.* krocení, skrocení, *n.*

Zahn, *m.* zub, u, *m.*; Zähne blecken, šklibati se; vorderer —, prodawač, e, *m.*; Hunds —, špičák, u, *m.*; hinterer Stock—, třenowní zub, *m.* stolička, y, *f.*; ein großer langer —, tesák, u, *m.*; Schneidezähne, *pl. m.* zuby řezací, kausací; Vorderzähne, zuby přední; Eckzahn, *m.* zadní zub; Schlangenzähne, hadí zuby; Schiefer. —, *m.* zub drobiwý; es thut ihm kein — mehr weh, jest bez sebe; am Rade, palec, lce, *m.* zuby; **Zahn-**, zubowý, zubní, *adj.*

Zahn-arzt, *m.* zubní lékař; —blecker, *m.* zuboškleb, a, *m.*; —brecher, *m.* zubitrh, zubilom, a, *f.*; —bürste, *f.* kartáček na zuby.

Zähneln, *v.* zaubky dostáwati, zubatiti.

Zahnen, *v. n.* zaubky dostáwati; *v. a.* zubatěti; zuby wyřezati; —, *n.* zuběni, řezáni, zubů

Zahn-entzündung, *f.* zánět zubin; —fieber, *n.* zimnice k zubům; —fleisch, *n.* zubina, zubowina, y, *f.* dáseň, saně, *f.*; —fleischgeschwulst, *f.* otok zubin; —hobel, *m.* zubowník, u, zubatý stroj, *m.*; —höhle, *f.* štěrbina w zubu; —geschwür, *n.* pištěl na zubině.

Zähnig, *adj.* zubowatý; 2.) zubý.

Zähn-klappen, —klappern, *n.* jektání zubami; —knirschen, *n.* škřipění zubů.

Zähnlein, *n.* zaubek, bku, zaubeček, čku, *m.*

Zahnkraut, *s.* Zahnwurz.

Zahn-los, *adj.* bezzubý; —lücke, *f.* zubí lůžko; —pulver, *n.* prášek na zuby; —reißer, *m.* zubotrh, zubitrh, a *m.*; —schmerzen, —weh, *m.* bolení zubů; —stocher, *m.* zubiklič, e, *m.* zub paradlo, *n.*; —trost, *m.* těšitelka,

ožka; y, f.; —wurm, m. zubí červ;
wurz, f. zubowá bylina, babí zub;
zange, f. klišťky na zub
chen, n. slzička, y, f.
re, f. slze, e, slza, y, f.
rling, m. jíkawec, wce, m.
t, m. cán, m.
der, m. candát, m.
ge, f. kleště, pl. Schmiede —, zu-
wky, pl. f.
geln, a. n. do klištěk, klištkami
ziti.
genförmig, adj. klešťowitý.
genkäfer, m. klešťák, a, m.
glein, n. klišťky, kleštičky, pl.
k m. křik, swár, u, m. wáda, y, f.
apfel, m. příčina wády.
keln, v. n. pohrncowati se.
ken, v. n křičeti se, hašteřiti se,
aditi se; v. a. ukřičeti.
ker, m. wadič, e, m.; —in, f. wa-
ička, y, f.; —ei, f. křičení, waděni
ašteření, n.
kflecken, m. přičesy, pl.
nkisch, adj. wadiwý, hašteřiwý.
nk-stifter, m. tropič, tropitel wády;
-sucht, f. wadiwost, hašteřiwost,
wárliwost; —süchtig, adj. hašteři-
ry, swárliwý; —süchtigkeit, f. ha-
teřiwost, i, f.
pfen, m. čep, u, m.; fig. am Baume,
iška, y, f.; als v. a. točiti, nato-
iti.
pfchen, n. čepík, u, čípek, pku, m.
pfen, v. a. čepowati, čapowati, za-
epowati
pfen-band, n. opáska čepowa; —
aum, m. šiškowník, u, m.; —bier,
. podčepky, pl.; —birn, f. pasow-
a, y, f.; —bohrer, m. čepowní ne-
ozez, čepowník, u, m.; —geld, n.
epowé, ého, n.; —gerüst, n. zhlawí,
.; —hahn, m. čepní kohautek; —
aus, n. barbora, y, f.; —kraut, n.
ípkowá bylina; —lager, n. zhlawí,
.; —loch, n. čepowá díra; —pfanne,
. čepowice, e, f.; —ring, m. zděř
čepu; —streich, m. čepobiti n. —
wein, m. podčepky, stočky, slewky;
—wurzel, f. kolní kořen.
Zapfer, m. točič, e, m.
Zappeln, v. n. třepetati se, třepati se.
Zappler, m. třepetálek lka n
Zar, m. cár, a, m.
Zarge, f. Rand—, am Fasse, autor, m.;
2.) einer Schachtel, lub, m. — des
Mühlsteines, lub, m.
Zargzieher, m. autorník, m.
Zart, adj. autlý, něžný; —es Wesen,
autlost, f.; ein —es junges Frauen-
zimmer, křehotinka, y, f.; — werden,
autleti; 2.) tenký; 3.) drobaunký.
Zärte, f. hustera, y, f. taran, u, m.
Zärtel-n, v. n. mazati se s někým; —
woche, f. milostinky, pl
Zartfühlend, adj. jemného citu, jemno-
citný.
Zartgefühl, n. útlý cit.
Zartheit, f. autlost, něžnost, f.
Zärtlich, adj. rozmazaný, hedbáwný;
2.) milostný, laskawý, srdečný: —
keit, f. útlost, f.; rozmazanost srde-
čnost, milostnost, i, f.
Zärtling, m. mazlík, a, mazliček, čka,
mazánek, rozmazánek, nka, m
Zaser, f. wlašení, čmejři, n.
Zäserchen, n. wlašeníčko, čmejříčko,
a, n.
Zaserig, adj. wláknitý.
Zasern, v. a. třepiti se.
Zaspel, f. přadeno, a, n.
Zätscheln, v. a. mrzeti.
Zauber, m. kauzlo, a, n.; Zauber-, adj.
kauzedlný, čarowný, kauzedlnický;
—bild, n. kauzedlný obraz; —buch,
n. kniha kauzedlnická; —er, m. kau-
zedlník, a, m.; —ei, (Kunst), kauze-
dlnictwí, n. čáry, pl. f.; (Handlung),
kauzla, pl. n. čáry, pl. f.; —flöte, f.
kauzedlná fletna; —formel, f. říkání
kauzedlnická; —isch, adj. kauzedl-
nický; —kraft, f. moc kauzedlná; —
kreis, m. kolo kauzedlné; —lied, m.
píseň kauzedlná; —laterne, f. lucer-
na kauzedlná; —mittel, n. prostře-
dek kauzedlný; —n v. kauzliti, ča-
rowa okauzliti očarowati; —

[illegible] a chaulený zámek; —ſpiegel, m. zrcadlo kauzedlné; —ſtab, m. hůl kauzedlnická; —ſtimme, f. —ton, m. hlas, zwuk přelibostný; —trank, m. kauzedlný nápoj; —n, v. a. u. n. kauziti, čarovati; —werk, n. čáry, pl. f. kauzla, pl. n.

Zauche, f. tišta, čubka, y, f.

Zauberer, m. parák, a, m.

Zauberhaft, adj. váhavý, zdlaubavý, meškavý; —igkeit, f. váhavost, meškavost, zpozdilost, f.

Zaubern, v. n. váhati, meškati; prodlévati.

Zauen, v. pospíšiti si.

Zaufen, v. a. cauwati, cauwnauti.

Zaum, m. uzda, y, f.; die Zunge im Zaume halten, jazyk za zuby míti.

Zäumchen, n. uzdička, y, f.

Zaumen, v. a. uzdu dáti, uzditi.

Zaum-gelb, n. chomutné, ého, n.; —los, adj. bezuzdný, nezkrocený; —recht, adj. uzdě přiwyklý.

Zaun, m. plot, u, m.; Zaun-, plotní; aft, m. wlow, u, m. wlowina, y, f.; —blume, f. zwoneček, čku, m.

Zäunchen, n. pláteк, tku, m.

Zäunen, v. a. plotem obehnati, oploti, ohraditi.

Zaun-glocke, f. zwoneček, čku, m.; 2.) swlačec menší; —kirſche, f. zimolejz, psinky; —könig, m. střižlik, a, m.; —lilie, f. bělozářka liliowá.

Zaun-pfahl, m. plotni, plotowý kůl; —rübe, f. posed, u, m.; —reis, n. swizel, e, m.; —riegel, m. ptačí zob, psi trn; —ruthe, f. plestew; —ſtecken, m. tyčka, y, f.; —ſchlieſer, m. střižiček, m.; wikew plotní; —winde, f swlačec menší.

Zaugel, f. dwojstřižat owce.

Zauſen, v. a. drchati, rwáti, muchlati.

Zebra, n. kůň zebra.

Zech-, cechowní, adj

Zechbruder m. řádownik, a, m.

[illegible]k, dku, cech, u, m.; [illegible]me), dál; 3.) řád, u; [illegible]; —n, v. řadowati [illegible]iwiti, strawowati se

—haus, n. hutnická banda; —meiſter, m. hutmistr, a, m.

Zecher, m. řadownik, a, m.

Zech-frei, adj. swobodný od řadu, od cechu; —fuhre, f. robotní powoz; —genoß, m. aud cechu; —geſelle, m. spolařadownik, a, m.; —geſellſchaft, f. řadownící, společnost řadownická; —ine, f. cechin; u, m. (wlašský poníz); —meiſter, m. cechmistr, arciřadowní, a, m.; —pfennig, m. cechowní groš; —ſchweſter, f. řadownice, e, f.; —tag, m. pořádek, dku, m.

Zecke, f. klíšť, ě, f.

Zehe, f. pazaur, u, m.; 2.) prst u nohy.

Zehend, n. desetina,

Zehent, m. desátek, tku, m.; Zehent-, desátečný, desátecní, adj.; —abgabe, f. desátecní dáwky; —bar, adj. desátečný; —berechtigt, k desátku právo mající; —en, v. a. desátek brátí, desátkowati; —entrichtung, f. odwádění desátku; —er, m. desátník, a, m.; —frohner, m dosátecník, desátník, a, m.; —gelb, n. desátecné penize; —herr, m. desátečný pán; —holde, m. desátecník, a, m.; —pflichtig, adj. desátek odwádějící; —recht, n. desátkowe právo; —ſchnitter, m. sekáč desátecní; —verwandt adj. desátek odwádějící.

Zehn, num. deset; —, f. desítka, y, f.; —er, m. dositka, y, f.; 2.) desetník, u, m.; —erlei, adj. desaterý; —fach, adj. desaternásobný; —herrenamt, n. desitipanský úřad; —jährig, adj. desitiletý; —mal, adv. desetkrát; —malig, adj. desetkrátý; —te, desátý; —tel, n. desetina, y, f.

Zehren, v. n. trawiti; 2.) trawiti se; —er, m. trawič, e, m.

Zehrfieber, n. moriwá zimnice.

Zehr-frei, adj. Jemand — freihalten, za někoho platiti; —garten, m špižirna, y, f.; —gärtner, m. špižírník, a, m.; —gelb, n. peniz na útratu; —ling, m. jikawec, wce, m.; —pfennig, m. peniz útratní; —ung, . strawa; 2) útrata, y ,ſt. ,3.) penize na cesty

wurm, *m.* hausenky, *pl. f*; —wur-
, *f.* aronowá brada.
en, *n.* znamení, *n.*; beim Färber,
imka, y, *f.*; Zeichen, rejsowací
ha; kniha k znamenání.
en-deuter, *m.* hwězdoprawec, wce,
menář, e, *m.*; —deuterei, *f.* zna-
nářstwí, *n.*; —kunſt, *f.* rejsowání,
sownictwí, *n.*; —lehre, *f.* charak-
istika, y, *f.*; —meiſter, *m.* rejsow-
, a, mistr rejsownický.
n-en, *v. a.* u. *n.* rejsowati; zna-
nati, zaznamenati; mit dem Acte,
známkowati; —er, *m.* rejsow-
, a, *m.*; —erin, *f.* rejsownice, e, *f*;
ng, *f.* rejsowání, rejsownictwí,
menání, *n.*
l-bär, *m.* brtník, a, *m.*; —meiſter,
wčelař, e, *m.*; —meſſer, *n.* podře-
rací nůž; —n, *v. a.* podřezáwati;
, *n.* podřez, u, *m.* podřezáwání,
—recht, *n.* právo wčelařské; —
, *m.* wčelné, ého, *n.*
er, *m.* wčelař, e, *m.*
, ukazowací.
finger, *m.* ukazatel, ukazowatel,
n.
en, *v. a.* ukázati, ukazowati;
, *m.* ukazatel, proukazatel, e, *m.*;
der Uhr, ručička, rafyka, y, *f.*;
Buche, ukazadlo, a, *n.*
r-ſtange, *f.* ručička, y, *f.*; —uhr,
kazowací hodiny.
n, *v. a.* předswědčiti, winiti.
ub, *m.* wlčí lyko.
f. člun, u, *m.*; 2.) řada, y, *f.*;
Buche, řádek, dku, *m.*; Jägerzei-
f. myslíwecká střída.
erſte, *f.* ječmen řádkowý.
, *adj.* řadý; zwei—, dwauřadý.
mmel, *f.* pletenka, y, *f.*
, *f.* sysel, *m.*; —bär, *m.* chočený,
wý nedwěd.
en, *n.* čížeček, čka, *m.*
, *m.* číž, e, čížek, žka, *m.*; —
tt, *n.* kuřímor, u, *m.*
f. čas, u, *m.*; geſtern um dieſe —,
ra těmi časy; zur andern —, ji-
s časem; laſſe mir — nechej mi
na čas, na chwíli; es iſt die höchſte —, jest swrchowaný čas; zur rech-ten —, w čas, w hod, w prawý čas; ſich in die — ſchicken, času šetřiti; zu —en, časem, druhdy; bei —en, záhy, ráno; — genug, dost záhy; — meines Lebens, jakž žiw, jakžiw; zu meiner —, za mých let; zu ſeiner —, swým časem; 2.) doba, y, chwíle, e, *f.* kdy; die — wird mir lang, stejská se mi; die — vertreiben, chwíli ukrátiti; ſich — nehmen, na chwíli sobě dáti; er hat keine —, nemá kdy; in kurzer —, co newidět; zu dieſer —, tu dobu.

Zeitabſchnitt, *m.* doba, y, *f.*

Zeit-alter, *n.* wěk, u, *m.*; —angabe, *f.* kladení času; —begriff, *m.* obsah času; —beſchreiber, *m.* letopisec, sce, *m.*; —beſchreibung, *f.* letopis, časopis, u, *m.*; —bock, *m.* dospělý kozel; —folge, *f.* poslaupnost, postupnost času.

Zeit-forſcher, *m.* časoslow.

Zeitig, *adj.* zralý, dozralý; —en, *v.* zráti, dozrati.

Zeit-lich, *adj.* nynější; 2.) časný; —lichkeit, *f.* časnost, *f.*; —loſe, *f.* chudobka, y, *f.*; —maß, *n.* míra času; —meſſer, *m.* časoměr, u, *m.*; —pacht, *m.* nájem na čas.

Zeit-punkt, *m.* doba, y, *f.*; —raum, *m.* čas, běh, u, *m.*; —rechner, *m.* časoslow, *m*; —rechnung, *f.* časoslowí, *n.*; —ſchaf, *n.* zubkyně, ě, *f.*; —ſchrift, *f.* časopis, u, *m.*

Zeitung, *f.* nowiny, *pl. f.*; —artikel, *m.* článek, kus do nowin, z nowin; —blatt, *n.* nowiny, list od nowin; —scomptoir, *n* nowinárna, y, *f.*; —sexpedition, *f.* nowinářská expedycí ob. wýprawa; —ſchreiber, *m.* nowinář, e, *m.*; —ſchreiberei, *f.* nowinářstwí, *n.*

Zeit-verderb, *m.* maření času; —verkürzung, *f.* ukrácení chwile, krato-chwile; —verluſt, *m.* ztráta času, zmaření času; 2.) průtah, u, *m.*

Zeit-vertreib, *m.* ukrácení chwile

krabochwile: —vertreibend, *adj.* krabochwilný; — vertreiber, *m.* krabochwilník, a, *m.*; —verwandte, *m.* spolwučný, eho, wrstewník, a, *m.*; —wort, *n.* slowesо, slowo, a, *n.*

Zelge, *f.* třetí díl lánu.

Zelk, *m.* ratolest, wětew, *f.*

Zelle, *f.* komnata, y, cele, e, *f.*; (im Bienenstocke), buňka, y, *f.*; —ngang, *m.* ambity, *pl*; —ngewebe, *n.* celnina, y, *f.*

Zellernuß, *f.* bílý, panenský ořech.

Zellerförmig, *adj.* celowý.

Zelt, *m.* mimochod, u, *m.*; 2.) —, *n.* stan, u, *m.*; —e aufſchlagen, rozbiti stany.

Zelt, *adj.* stanowý; —chen, *n.* stánčeк, čku, *m.*

Zeltel, *m.* celtle, e, *f.*

Zelter, *m.* mimochodník, *m.*

Zeltfieber, *m.* stanowý kolik.

Zeltlein, *n.* celtlička, y, *f.*

Zelt-pfahl, *m.* stanowý kel; —ſchneider, *m.* stanař, e, stanownik, a, *m.*

Zemmel, *m.* jednoroční winný prut

Zemth, *m.* čelník, u, *m.*

Zenne, *f.* jiwa, y, *f.*

Zent, *f.* hrdelné právo; —gericht, *n.* hrdelný saud; —richter, *m.* hrdelní sudí.

Zentner, *m.* centnýř, e, *m.*; —ſchwer, *adj.* centnýře z tíži. [saudu.

Zentſchreiber, *m.* písař u hrdelního

Zepter, *n*, žezlo, a, *n.*

Zerarbeiten, *v. a.* rozkotati; ſich —, zpracowati se, zpracowati se.

Zerbeißen, *v. a.* rozkausnauti, rozkausati.

Zerberſten, *v. n.* rozpuknauti se.

Zerblaſen, *v. a.* rozdmýchati, rozdýmati, rozfaukati.

Zerbläuen, *v. a.* ztřiskati.

Zerbohren, *v. a.* rozwrtati.

Zerbrechen, *v. a.* zlámati, rozlámati; —, roztauci hrnec; ſich lawu sobě lámati; —, se, rozlámati se; *adj.* krušný, křehký, zlomitelný; —lichkeit, *f.* krušnost, křehkost, zlomitelnost, i, *f.*

Zerbröckeln, —bröſeln, *v. a.* rozdrobiti, rozdrtiti.

Zerdrehen, *v. n.* roztočiti, rozkrautiti.

Zerdreſchen, *v. a.* rozmlátiti; zmlátiti, ztřiskati.

Zerdrücken, *v. a.* rozmačkati, roztlačiti.

Zerfahren, *v. a.* rozjeti.

Zerfall, *m.* rozpad, u, *m.* rozpadnuti, s.

Zerfallen, *v. a.* pádem roztlauci; 2.) *v. n.* rozpadnauti se, rozpadati se; 3.) *fig.* mit Jemand —, rozkmotřiti se, roztowaryšiti se; 4.) — von Abhandlungen, děliti se, rozwrci se.

Zerfaſſen, *v.* roztřepiti.

Zerfeilen, *v. a.* rozpilowati.

Zerfetzen, *v. a.* rozžížlati; rozflákati.

Zerflattern, *v. a.* roztřepiti se.

Zerfleiſchen, *v. a.* rozsápati, zedrati, zdrápati.

Zerfließen, *v. n.* rozpustiti se, rozplynauti se, rozplýwati se; 2.) *fig.* in Thränen —, zaliti se slzami; in Wollust —, rozkoši rozplynauti.

Zerfoltern, *v. a.* umučiti.

Zerfragen, *v.* rozeptati se.

Zerfreſſen, *v. a.* rozežrati.

Zerführen, *v. a.* rozjeti, rozjezditi; *v. n.* rozwrzati se.

Zergänglich, *adj.* pomijitelný; —keit, *f.* pomijitelnost, i, *f.*

Zergehen, *v.* rozpauštěti se, rozpustiti se, rozplynauti se.

Zergen, *v. a.* škádliti, tejrati

Zergliederer, *m.* rozběrač, e, *m.*; —n, *v. a.* rozebrati, rozbírati; —ung, *f.* rozebrání, *n.*; —ungskunſt, *f.* rozběractwí, *n.*; —ungsſaal, *m.* pitwárna, rozkuchárna, y, *f.*

Zergreifen, *v. a.* roztrhati.

Zerhacken, *v. a.* rozsekati.

Zerhämmern, *v. a.* zhmožditi, kladiwem roztlauci.

Zerhauen, *v. a.* rozsekati.

Zerkauen, *v. a.* rozžwýkati.

Zerklopfen, *v. a.* rozklepati.

Zerknacken, *v. a.* rozlauskauti, rozlauskati.

allen, v. a. rozprasknauti se, prsknauti.
icken, v. zlomiti, přelomiti.
irsch-en, v. a. rozdrtiti, rozškří-
i; fig. zkraušiti; —ung, f. zkrau-
i, n. zkraušenost, f.
chen, v. a. rozwařiti.
itzen, v. a. rozdrápati, rozškra-
, zdrápati.
imeln, v. a. rozdrobiti.
ppen, v. a. roztrhati.
s-en, v. a. rozpustiti, rozpauště-
—ung, f. rozpuštění, n.
ifen, v. a. sich, rozběhati se, na-
iti se.
ßen, v. n. rozeschnauti se, roz-
ti se, rozstaupiti se, rozsušiti se.
en, v. a. rozlízati.
bar, adj. rozložitelný.
n, v. a. rozložiti, rozkládati.
ern, v. a. rozděrowati.
ipt, adj. otrhaný, odraný.
en, v. a. rozemlíti.
lm-en, v. a. zdrtiti, rozdrtiti, ze-
—ung, f. zdrcení, zdrmole-
.
tern, v. a. utrýzniti, umučiti,
iti někoho.
eln, v. a. rozflákati.
n, v. a. rozhlodati, rozhryzti.
ten, v. a. zničiti, zničemniti, w
brátiti.
en, v. a. usaužiti, utrápiti.
en, v. a. rozpuknauti, rozbauch-
se.
en, v. a. ztlačiti, rozmačkati.
eln, v. a. rozzeprati, zbíti, ztří-
chen, v. a. rozmačkati, pomač-
mačkati.
n, v. a. rozcuchati, rozmu-
rozkostrbatiti, rozerwati.
ar, adj. rozetřitelný.
n, v. a. rozetříti, zetříti; —
dj. rozetřitelný.
n, v. a. roztrhati, roztrhnauti,
nauti, rozsápati; 2.) v. n. ztr-
, utrhnauti se, přetrhnauti se;
—ung, f. roztrhání, přetrhání, roztr-
hnutí, n.
Zerren, v. a. smejkati, dráti, tahati; auseinander —, roztáhnauti, rozdírati; 2.) líti.
Zerrenbaum, m. cer.
Zerrenn-en, v. a. líti; —er, m. litec, tce, m.
Zerrer, m. dráwník, m.
Zerringen, v. a. rozždímati.
Zerrinnen, v. a. rozplynauti se, rozteci se.
Zerrissen, adj. roztržený, rozzerwaný, roztrhaný.
Zerritzen, v. a. rozškrabati.
Zerrühren, v. a. rozmíchati.
Zerrumpeln, v. a. rozwrzati, rozškřípati.
Zerrupfen, v. a. rozšklubati, rozškubati.
Zerrütt-en, v. n. pocuchati; 2.) zrušiti, zkaziti; —ung, f. pocuchání, pokažení, n.; unter dem Volke, roztržka, y, roztržitost, f.; des Staates, zrušení, roztržení, n. zhauba, y, f.
Zersägen, v. a. pilau přeřezati.
Zerschaben, v. a. otrhati, ošumiti.
Zerschäumen, v. n. rozpěniti se.
Zerscheitern, v. n. rozstroskotati se, rozbiti se.
Zerschellen, a. a. roztlauci, rozdrtiti; 2) v. n. roztřískati se, rozraziti se.
Zerschießen, v. a. rozstříleti.
Zerschiebeln, v. a. roztřepiti, roztřískati.
Zerschlagen, v. a. ztlauci, zbíti, ztřískati; 2.) roztlauci, rozbiti, roztřískati; 3.) fig. zmařiti se, pojiti, sjíti.
Zerschlitzen, v. a. rozpárati.
Zerschmeißen, v. a. rozházeti, rozmetati.
Zerschmelzen, v. a. rozpustiti, rozpauštěti; v. n. rozplynauti se, rozpustiti se.
Zerschmettern, v. a. zdrtiti, zhmožditi.
Zerschneiden, v. a. rozstříhati; rozkrájeti, rozřezati.
Zerschrotten, v. a. rozšrotowati.

Zerfetzen, *v. a.* roztlauci.
Zerfpalten, *v. a.* rozštípati, rozkálati.
Zerfplittern, *v. a.* roztříštiti; *fig.* zmrhati, zmařiti.
Zerfprengen, *v. a.* rozraziti, rozmrštiti, rozptýliti, roztrhnauti.
Zerfpringen, *v. n.* rozskočiti se; puknauti, praskuauti, řinknauti.
Zerftampfen, *v. a.* rozhmožditi.
Zerftäuben, *v. a.* rozprášiti, rozplašiti.
Zerftechen, *v. a.* rozpichati.
Zerftieben, *v. n.* rozprášiti se.
Zerftör-en, *v. a.* rozbořiti, zbořiti, rozhaurati; 2.) zkaziti; 3.) wywrátiti, zrušiti; —er, *m.* bořitel, e, *m.*; —ung *f.* zbořeni, rozbořeni, wywrácení, zkaženi, *n.*; —ungsſucht, *f.* hauravost, *f.*
Zerftoffen, *v. n.* ztlauci, roztlauci.
Zerftreu-en, *v. a.* rozptýliti, roztrausiti, roztrušowati, rozsebnati, rozplašiti, wytrhowati; —theit, *f*, rozptýlenost, *f.*; —ung, *f.* rozptýlení, rozplašeni; 2.) wyražení, *n.*; 3.) roztržitost, *f.*
Zerftückeln, *v. a.* na kausky, na kaušičky rozděliti, rozdrobiti.
Zerftücken, *v. a.* na kusy rozdělati.
Zerftufen, *v. a* roztlauci.
Zerftümmeln, *v. a.* rozdroponiti.
Zerte, *f.* smlauwa písemná.
Zertheil-en, *v. a.* rozděliti, rozdělowati, rozwrci; 2.) rozehnati, rozhánětí; 3.) rozdwojiti; ſich —en, rozptýliti se; —ung, *f.* rozdělení, rozwržení, *n.*
Zertrenn-en, *v. a.* rozpárati; 2.) rozděliti; 3) rozlaučiti; 4.) rozraziti; —ung, *f.* rozpárání, rozlaučení, *n*,
Zertreten, *v. a.* rozšlapati, pošlapati.
Zertrümmern, *v. a.* rozdrmoliti, rozstroskotati.
Zerweichen, *v. a.* rozmočiti; 2.) *v. n.* rozmoknauti.
Zerwerfen, *v. a.* rozhoditi, rozházeti, ...etati.
...n, *v. a.* rozrušiti.
...n, *v. a.* rozryti, zrýti.
...ſ, *s.* rška, y, *f*
Zerzaufen, *v. a.* rozcuchati, zmuchlati, rozdrchati.
Zerzerren, *v. a.* rozerwati, rozedrati.
Zerzupfen, *v. a.* roztřepiti, wytřepiti.
Zeter, *m.* über Jemand ſchreien, naříkati na někoho; —geſchrei, *n.* naříkání, *n.*; —junge, *m.* rozpustilec, lce, *s.*
Zettel, *m.* cedule, e, *f.* list u, *m.*; —ſnowa, y, *f.*; —n, *v. a.* snowati; —träger, *m.* cedulkář, e, *m.*
Zeug, *m.* látka, hmota, y, *f.*; der Kleider, cajk, u, *m.*; b. Jäger, nářadi, tenata, *n.*; —, *n.* nádobí, *n.* tlachy, *pl.* luza, slota, rota, y, *f.*
Zeug-amt, *n.* zbrojnictwí, wojenský řád; —baum, *m.* b. Weber, wratidlo, a, *n.*; —bütte, *f.* in der Papiermühle, putna, y, *f.*
Zeuge, *m.* swědek, dka, *m.*
Zeuge-fall, *m.* roditelný pád; —mutter, *f.* rodička, y, roditelkyně, ě, *f.*
Zeugen, *v. a.* plodití, zplodití; 2.) *v. n.* swědčiti.
Zeuge-fällig, *adj.* nesmějící brátí swědky; —nführer, *m.* průwodčí swědka. —nverhör, *n.* wyslýchání swědků.
Zeuger, *m.* ploditel, e, *m.*; —in, *f.* rodička, y, *f.*
Zeug-haus, *n.* zbrojnice, e, *f.*; —jagd, *m.* honba w tenata; —macher, *m.* cajkář, e, *m.*; —meiſter, *m.* zbrojmistr, a, *m.*
Zeugniß, *n.* swědectwí, wyswědčení, swědomí, *n.*
Zeug-ſchmid, *m.* zbrojíř, e, *m.*; —ſchnur *f.* struna na střele.
Zeugung, *f.* plození, zplození, *n.*; —skraft, *f.* plodistwá moc, plodistwost; —glied, *n.* plodící úd.
Zeugwärter, *m.* zbrojničí, iho, *m.*
Zibebe, *f.* hrozinka, y, *f.*
Zibeth, *m.* cibet, *m.*
Zick, *adv.* —werden, kysati.
Zicke, *f.* kozle.
Zickeln, *v. a.* kozliti se, okozliti se.
Zickzack, *m.* sikšak.
Zieche, *f.* powlak, u, *m.* cejcha, y, *f.*
Ziege, *f.* koza, y, *f.*
Ziegel, *m.* cihla, y, *f.*; ungebrannte

truple, wepřowice, e, *f.*; —bren-
rei, *f.* cihlářství, n.; (die Hütte).
nelna, y, *f.*; Ziegel-, cihlový, ci-
lní, *adj.*
el-becher, m. pokrývač, e, m.; —
rbe, *f.* cihlová barva; —mauer,
zeď cihelná, z cihel; —ofen, m.
c na cihly; —roth, *adj.* rudý jako
hla.
en-, kozí, kozlí, *adj.*
en-bart, m. kozí brada; —bock, ko-
l, zla, m.; —fleisch, n. kozina, y, *f.*;
geschrei, n. břesk kozí; —haar, n.
zí srst; —haut, *f.* kozina, y, *f.*
jen-hirt, m. kozák, a, m.; —käs, m.
zí sýr; —kraut, n. jestřabina, y,
—stall, m. kozinec, nce, m.; —
urz, m bednařík, a, m.; —wolle, *f.*
zí chlup, srst.
jer, m. zadní tvaroh, m.
jler, m. cihlář, e, m. [*adj.*
-, tahací, tažný, tažní, wytažní,
-garn, m. hejble; --band, n. sta-
wačka, y, *f.*; —bank, *f.* stolice,
wice, e, *f.*; —bar, *adj.* tažitelný;
brunnen, m. studně, é, *f.*
)e, *f.* cwik, u, m. strawa, y, *f.*
eifen, n. protahowačka, y, *f.*
en, *v. a.* táhnauti, tahati; *fig.* pře-
ásati, přetřepati, walchowati; Nut-
a —, užitku nabyti; etwas in Er-
agung —, něco poważiti; in Be-
thung —, w uważeni wziti; in
erdacht —, w podezření bráti, wzi-
; Jemanden zu Rathe —, s někým
du bráti; zur Verantwortung —,
odpowidání wziti, přidržeti; zur
trafe —, potrestati; etwas in die
nge —, něco protahowati; eine
lacht an sich —, uważati se w moc;
elfen —, karafiáty chowati; einen
art —, bradu nechati růsti; Rie-
en —, řemeny dřiti; aus einem
use —, stěhowati se.
)er, m. tahaun, a, m krokwička
).
-garn, n. sýť na ptáky; —gatter.
zástrojnice, e, zdwihací mašina;
geld, n. penize za wychowáwání;
—kind, schowanec, nce, m.; —klinge, *f.* kloben, m. protahowačka, y, *f.*; —
loch, n. wýlet, u, m. česno, a. n.; —
maschine, *f.* (im Bergbau), mikadla, *pl.* n; —messer, m. (d. Binder), řezák, u. m.
Zieh-mutter, *f.* wychowáwačka, y, *f.*; —pflaster, n. wytahowací flastr; —
rad, n. wýtažní koło; —scheibe, *f.* přotahowačka, y, *f.*; —seil, n. lano, a, n.; —stange, *f.* (am Pfluge), těžadlo, a, n.
Ziehung, *f.* tah u, m. tažení, n.
Ziehwerk, n. tahací stroj.
Ziel, n. cil, u, m.; 2.) lhůta, y, *f.*; —en, *v. a.* cíliti, mířiti; směřowati; 2.) *v. a* chowati; —er, m. mířič, e, m.
Ziemen, *v. n.* slušeti, náležeti.
Ziemer, m. brávnik, u, m.
Ziemlich, *adj.* hodný, *adv.* dosti.
Ziepdroffel, *f.* cwrčala, y, *f.*
Ziepen, *v. n.* cwrčeti.
Zier, *f.* ozdoba, y, *f.*; —affe, m. upejpačka, y, *f.*
Zierath, m. šperk, u m. ozdoba, y, *f.* cirát, u, m.
Zierde, *f.* ozdoba, okrasa, y, *f.* šperk, u, m.
Zier-en, *v. n. u. a.* ozdobiti, okrášliti, ošlechtiti; *v r.* upejpati se; —erei, *f.* upejpání, n.; —garten, m. rozkošná zahrada; —lich, *adj.* ozdobný, ušlechtilý, wytečný; —lichkeit, *f.* ozdobnost, ušlechtilost, *f*; —ling, m. upejpáček, čka, m.
Ziermaus, *f.* plch.
Ziffer, *f.* cifra, y, *f.*; —blatt, n. ciferník, cifrownik, u, m.; —n, *v. n.* cifrowati.
Zigarre, *f.* točenka tabákowá.
Zigeuner, m. cikán, a, m.; —in, *f.* cikánka, y, *f.*
Zille, *f.* lodka, kocábka, y, *f.*
Zimment, n. plechowice, e. plechowka, y, *f.*
Zimmer, n. pokoj, e, m.; —arbeit, *f.* tesařská práce; —axt, *f.* hlawatka, oštěpačka, y, *f*; —beile, *f.* podse-
ti, n.; —flöße, *f.* plti, n.; —hár

ling, *m* hawič, e, *m*.; —holz, *n*. tesané dřiví.

Zimmer-laus, *f*. odřežek: *m*.; —mann, *m*. tesař, e, *m*.; —meister, *m* tesařský mistr; —n, *v*. *a*. tesati, otesáwati; 2.) raubiti; —ung, *f*. raubení, *n*.; —wärter, *m*. podpokoji, ího, *m*.; —werft, *n* místo ke stawení lodí; —werk, *n* raubení, *n*.

Zimmet, Zimmt, *m* skořice, e, *f*.; —baum, *m*. skořice, e, *f*. skořicowý strom.

Zimpern, *v*. *n*. kwokati, kuňhati.

Zink, *num*. pětka.

Zink, *m*. cinek, *m*.

Zinke, *f*. cink, u, *m*.; 2.) — im Rechen, zub u hrábí.

Zinn, *n*. cin, u, *m*; —bergwerk, *n*. cinowé hory.

Zinne, *f* cimbuří, *n*.

Zinn-feile, *f*. pilník na cin; —gießer, *m*. cinař, e, *m*.; —kraut, *n*. přeslička, y, *f*.

Zinnober, *m*. cinobr, u, *m*.; —roth, *adj*. cinobrowý.

Zins, *m*. úrok, u, poplatky, *pl*. *m*. činže, e, *f*.; fixer —, plat stálý; bloßer —, plat holý; —bar, *adj*. poplatní; —barkeit, *f*. poplatnost, *f*.; —bauer, *m*. poplatník, činžownik, a, *m*.; —buch, *n*. činžowní kniha.

Zinse, *f*. úrok, u, *m*.; —n, *v*. *n*. činže wznášeti, wydáwati; *v*. *a*. poplatky dáti.

Zins-fällig, *adj*. poplatní; —faſſion, *f*. nájemní fase; —frei, *adj*. bezpoplatní, bezčinžowní; —herr, *m*. činžowní pán; —mann, *m* poplatník, činžownik, a, *m*.; —münze, *f*. peníz činžowý; —pflichtig, *adj*. poplatní, činžowní, úroční; —tag, *m*. den odwádění činže; —zahl, *f*. počet Římský.

Zipf, *m*. třpit, u, tipec, pce, *m*.

Zipfel, *m*. roh, cip, u, *m*.; —ig, *adj*. rohatý, cípatý; —pelz, *m*. pelišek, šku, *m*.

Zipperlein, *n*. dna, *pl*. *n*.

m. třpit, tipec, *m*.

Zirbel-baum, *m*. limba, y, *f*.; —nuß, *n*. šiška limbowá.

Zirgelbaum, *m*. kopřiwnik, u, *m*.

Zirkel, *m*. kolo; 2.) kružidlo, a, *n*.; Zirkel-, kruhowý, kolowý, *adj*.; —linie, *f*. skružná lina; —n, *v*. *n*. kružiti; —rund, *adj*. okrauhlý; —ſchmied, *m*. kružidlář, e, stružník, a, *m*.

Zirken, *v*. *n*. crkati, cwrkati.

Zirkularſchreiber, *n*. cirkulář, e, *m*.

Zirneiche, *f*. cer, *m*.

Zirpen, *v*. *n*. cwrčeti, cwrkati.

Ziſcheln, *v*. *n*. u. *a*. šeptati, pošeptati, pošeptáwati, ckáti.

Ziſch-en, *v*. *n*. syčeti, sykati; 2.) *v*. *a*. šeptati; —end, *adj*. sipliwý, —r, *m*. sykač, e, *m*.; —erin, *f*. sykačka, y, *f*.; —maus, *f*. sísel.

Ziſer, —erbſe, *f*. cizrna, y, *f*.

Zither, *f*. citara, citera, y, *f*.

Zitrone, *f*. citron, u, *m*.; —nbaum, *m*. citronowý strom; —nhandel, *m*. citronářství, *n*.; —nwald, *m*. citronowí les, *n*.

Zitt, *m*. cic; —en, *adj*. cicowý.

Zitſcherlein, *n*. čečetka, y, *f*.

Zitter, *m*. lišej; —aal, *m*. lenoch, *m*; —espe, *f*. osyka, y, *f*.

Zitter-gras, *n*. třeslice, e, *f*.; —mal, lišej, *m*.

Zittern, *v*. *n*. třísti, třásti se; ſtark —, chwiti se; vor Kälte —, zchrati 2.) lekati se; —b, *adj*. třesauci.

Zitter-nabel, *f*. třesidlo, a, *n*.; —wurzel, *f*. šťowík, u, *m*.

Zitwer, *m*. cicwar, u, *m*.

Zitze, *f*. cecek, cku, *m*.

Zobel, *m*. sobol, a, *m*.; —fell, *n*. sobolí kůže.

Zober, *m*. děber, žber, u, *m*.

Zofe, *f*. panská é, *f*.

Zögern, *v*. *n*. meškati, dliti, prodlewati, piplati se; —d, wáhawý, prodlewawý, zdlauhawý.

Zögling, *m*. schowanec, wychowanec nce, *m*.

Zoll, *m*. caul, u, *m*.; 2.) mýto, clo, *n*.; Zoll-, caulowý, caulný; celní, celni, *adj*; —amt, *n*. celný úřad; —

adj. wyclitelný; —bereiter. *m.*
lný, pomýtný, ého, *m.*; —einneh-
m. clonosta, y, clonoš, e, *m.*
ý, celný, ého, *m.*; —en, *v. a.* cle
iti, wycliti; *fig.* wzdáwati.
ei, *adj.* swobodný od cla; —ge-
igkeit, *f.* wýsadné clo; —haus, *n.*
a, y, celnice, e, *f.*
, *adj.* caulny; zehn —, desíti-
ný.
immer, *f.* celní dům, *m.* clo, a,
-maß, *n.* caulní míra.
r, *m.* celný, ého, celnář, e, cel-
a, *m.*
flichtig, *adj.* clu podrobený; —
n, *m.* celní úpis; —schreiber, *m.*
ní písař; —stab, *m.* prawídko, a,
-stock, *m* prawídko, a, *n.* caul-
u, *m.*
ifel, *f.* celní dska, tabulka; —
, *m.* celní taryfa; —wesen, *n.*
ictwí, *n.*
f. pásmo země.
gie, *f.* zwěřopis, u, *m.*
m. wrkoč, e, rulík, cop, u, *m.*;
nd, *n.* wrkowá stužka; —ende,
rcholek, *m.*; —stange, *f.* těžadlo,
.
m. hněw, u, *m.* zlost, hněwi-
t, *f.*; —ig, *adj.* hněwiwý, zlobi-
zlostný; —ig werden, rozhně-
se, rozlobiti se; —ruthe, *f.* metla
.
f. kosma, y, *f.* cáp, u, *m.*; an
bern, cancaur, u, *m.*; 2.) kudrlin-
pl.
, *v. n.* kančiti, swiňsky mluwiti.
eißer, *m.* swiňák, prasák, a, ka-
nce, *m.*
ht, *adj.* capartowitý, cancauro-
—ig, *adj.* kosmatý, huňatý; —
achen, rozchlupatiti; —ig wer-
zchlupatiti.
, *f.* kosma, y, *f.* cáp, u, *m.*; —n,
. caurati, cárati.
raep. k, ke, ku; es ist ihm nicht
l — Muthe, není mu hrubě k my-
— guter letzt, k posledku; —
nde bringen, k místu přiwesti,
něco dowesti; — Gaste bitten, k hostině, k obědu zwáti; ein Pferd zum Reiten, kůň k jízdě; 2) na; ein Treffen zur See, — Lande, bitwa na moři, na suchu, na zemi; zur Linken gehen, na lewé straně, po lewu jíti; zum Uiberfluß, na zbyt; zur Frühlingszeit, na jaro; zum wenigsten, na nejmýň; mir zum Schaden, mně na škodu; zum Priester weihen, na kněžstwí swětiti; Jemand — Leibe gehen, na někoho jíti, do někoho se dáti; 3.) do; — Felde ziehen, do pola táhnauti; von Kopf bis — Fuß, od hlawy do paty; 4.) od; von Haus — Haus, dům od domu; 5.) o; 6.) po; — Wasser, — Lande reisen, po wodě, po zemi, po suchu jeti; von Tag — Tag, den po dni; 7.) při; 8.) w; hier — Lande, w zdejší, w této zemi; — rechter Zeit, práwě w čas; 9.) z; 10.) za; es wird mir — Theil, dostane se mi za podíl; sich zum Fürsten aufwerfen, za kníže se wystawiti; 11.) u; 12.) zur Ader lassen, žilau pustiti; zu der Zeit, tehdaž; zu halben Nächten trinken, celé půl noci chlastati; 13.) *adv.* zu! zu! jen do toho! jen pořád! 14.) Zu-, in der Zusammensetzung, pořád, při, als: zuarbeiten, pořád pracowati.

Zubauen, *v. a.* zazditi, zastawěti.
Zubeißen, *v. n.* přikusowati.
Zuber, *m.* žber, štandlík, u, *m.*
Zubereit-en, *v. a.* připrawiti, přichystati, přistrojiti —ung, *f.* příprawa, y, *f.* chystání, *n.*
Zuberstange, *f.* žberní bidlo.
Zubetten, *v. a.* u. *n.* zalepowati.
Zubiegen, *v. a.* zahnauti.
Zubinden, *v. a.* zawázati, zawazowati.
Zublasen, *v. n.* pořád faukati; *v. a.* zafaukati.
Zubleiben, *v.* zawřenu zůstati.
Zubrauen, *v.* přiwařiti.
Zubrennen, *v. a.* připáliti.
Zubring-en, *v. a.* přinesti, přinášeti; 2.) tráwiti, ztráwiti; 3.) mařiti, mrhati; 4.) dohoditi, dohazowati.

Zubröſeln, *v.* přidrobiti.
Zubuße, *f.* přidawek, wku, příplatek, tku, *m.*
Zubüßen, *v. a.* přidati, přidáwati; 2) dosaditi.
Zucht *f.* cuchta, y, *f*; 2.) plemeno, a, *n.* plod, u, *m.*; 3.) kázeň, zně, *f.* cwik, u, *m*; —biene, *f.* plemenice, e, matka, y, *f.*; —fähig, *adj.* kárný; —haus, *n.* káznice, e, *f.*
Züchtig, *adj.* kázný, stydliwý; —en, *v. a.* kárati; —keit, *f.* stydliwost, *f.*; —ung, *f.* kárání, *n.*
Züchtling, *m.* káranec, nce, *m.*
Zucht-los, *adj.* nekázný, nekárný, nekázaný; —meiſter, *m.* zprawce kárnice; —ochs, *m.* býk, stádnik, a, *m.*; —ruthe, *f.* metla kárající; —ſtutte, *f.* klisna, y, *f.*; —vieh, *n.* dobytek pro plemeno.
Zucken, *v. n.* trhnauti, trhati; *v. a.* wydobyti, wytasiti; die Achſeln, —, rameny pokrčiti.
Zucker, *m.* cukr, u, *m.*; —bäcker, *m.* cukrář, e, *m.*; —bäckerei, *f.* cukrářstwí *n.*; —birn, *f.* medowka, y, *f.*
Zucker-büchſe, *f.* cukřice, e; *dem.* cukřinka, y, *f.*; —brot, *n.* cukrowý chléb; —erbſe, *f.* cukrowý hrách; —erdäpfel, *pl.* cukráky, *pl. m.*; —candy, *m.* cukrkandl, u, *m.*; —haltig, *adj.* cukrowatý; —hut, *m.* homole cukru ob. cukrová; —n. *v. a.* cukrowati, cukřiti, osladiti.
Zucker-papier, *n.* papír na cukr; —raffinerie, *f.* cukrárna, y, *f.*; —rohr, *n.* cukřina, y, cukrowá třtina, *f.*; —rübe, *f.* sewlák sladký; —ſaft, *m.* cukr pitý; —ſiederei, *f.* cukrowna, y, *f.*; —ſüß, *adj.* sladký jako cukr; —tanne, *f.* limba, y, *f.*
Zucker-waſſer, *n.* cukrowá woda; —werk, *n.* cukry, pomlsky, lahůdky cukrowé; —wurzel, *f.* sewlák sladký.
Zuckrig, *adj.* cukrnatý.
Zuckung, *f.* trhání, *n.*
Zudämmen, *v. a.* zatomowati, zatarasowati.
Zudecken, *v. a.* přikryti; 2) pohlopiti; 3.) přistříti, zastříti, zahaliti.
Zudem, *adv.* k tomu.
Zudenken, *v. a.* přimysliti, obmysliti.
Zudrang, *m.* tlačenice, e, *f.*
Zudrehen, *v. n.* pořád točiti, *v. a.* zatočiti.
Zudring-en, *v.* dráti se, tlačiti se, třiti se; —lich, *adj.* dotíravý, úlehawý; —lichkeit, *f.* dotíravost, *f.*
Zudrücken, *v.* pořád tlačiti; zatlačiti, přitlačiti.
Zudufken, *v. a.* přiwanauti.
Zudüngen, *v a.* přihnojiti.
Zueign-en, *v. a.* přiwlastniti; osobiti; 2.) připsati; —er, *m.* přiwlastnitel, osobitel, e, *m.*; —ung, *f.* osobení, oswojení, připsání, *n.*
Zueilen, *v. n.* pospíšiti k něčemu.
Zu Ende bringen, *v.* dokončiti, dokonati.
Zuentbiethen, *v. a.* wzkázati.
Zuerkenn-en, *v. a.* přiznati, přisauditi, přiřknauti; —ung, *f.* přisudek, dku, *m.* přiřčení, *n.*
Zuerſt, *adv.* nejdřiw, předkem; nejprw.
Zufahren, *v. n.* jeti; 2.) ujíždeti.
Zufall, *m.* náhoda, příhoda, y, připadnost, *f.*; —en, *v. n.* klopiti, připadati; 2) zapadnauti, zapadati.
Zufällig, *adj.* náhodný, nenadálý, připadný; —keit, *f.* náhodnost, *f.*
Zufertigen, *v. a.* odeslati.
Zuflechten, *v. a.* zaplesti.
Zufliegen, *v. n.* přiletěti.
Zufließen, *v. n.* přiteci, připlynauti.
Zuflöß-en, *v. a.* připlawiti; —er, *m.* naplawač, e, *m.*
Zufluchт, *f.* autočiště, *n.*; Zufluchts-, útočištní, *adj.*; —ort, *m.* místo autočištné.
Zufluß, *m.* přílet, u, *m.*
Zufluß, *m.* přítok; 2.) sběh, u, *m.*; 3.) spojení, *n.*
Zufolge, *ſ.* Folge.
Zufragen, *v. n.* zeptati se, optati se.
Zufrieden, *adj.* spokojený; —heit, *f* spokojenost, *f.*

:ren, *v. n.* zamrznauti.
chen, *v. a.* přičerstwiti.
en, *v. a.* připojiti, přidati, způ-
iti.
re, *f.* přiwážení, *n.*
ren, *v. a.* přiwezti, dowážeti,
ážeti.
len, *v. a.* doliti, doplniti, zasypati.
m. tažení *n.* tah, u, dauček, šku,
th, u, *m.*
e. *f.* přídawek, wku, přiwažek,
, *m*
ig, *m.* přístup, u, *m.*
iglich, *adj.* přistupitelný, přístu-
; —keit, *f.* přístupnost, *f.*
nker, *m.* kotwa, y, *f.*; —arbeit,
žité dílo; —bohrer, *m.* wrtáček,
, *m.*; —brücke, *f.* zdwihací most.
f. powlak, u, *m.* cýcha, y, *f.*
en, *v. a.* přidati, připustiti, po-
iti.
räu, *n.* přiwarek, rku, *m.*
acht, *adj.* popřaný.
en, *adv.* přítomně, přítom.
en, *v. n.* jíti po řád; 2.) zawírati
3.) díti se, státi se.
ör, *n.* příslušenstwí, *n.*; —en, *v.*
atřiti, náležeti, přináležeti; —ig,
přislušný.
ſen, *n.* wenhák, u, *m.*
, *m.* otěž, e, uzda, y, *f*; —los
bezuzdný; —losigkeit, *f.* bezuz-
st, *f.*
ülſe, *n.* waření, wařiwo, a, *n.*
rbnet, *adj.* přiřízený.
ellen, *v. a.* přitowaryšiti, při-
ti.
pitzt, *adj.* končitý.
ánbniß, *n* přiwolení, *n.*
ehen, *v. a.* připustiti, přiwoliti.
han, *adj.* oddaný, náchylný, na-
ěný.
heilt, *adj.* přiwtělený, přidělený,
aný, připojený.
arn, *n.* newod, u, *m.*; —graben,
alowá stoka
ßen, *v n.* liti; *v. a.* přiliti, při-
iti.
ch, *adv* spolu, zároweň, stejně

Zugleine, *f.* prowaz, u, *m.*; —luft, *f.* tah wětru; —pflaſter, *n.* flastr co táhne; —ramme, *m* tažní beran.
Zugreifen, *v. n.* sáhati, popadnauti, chápati se.
Zug-ring, *m.* swěrací kruh; —ſeil, *n.* lano; —ſtange, *f.* pěch, pich, u, *m.*
Zugürten, *v. a.* přepásati, opásati.
Zuguß, *m* přílewek, wku, *m.*
Zugvieh, *n.* tažný dobytek.
Zugvogel, *m.* tažní pták.
Zugweiſe, *adv.* walně, stádně.
Zug-wind, *m* tah wětru; —winde, *f.* hewer, u, *m.*; —zehent, *m.* posnopné, ého, *n.*
Zuhaben, *v. a.* přídawek miti; 2) zawirati, zawřeno miti.
Zuhäkeln, *v. a* zastehnauti, zapíti, 2) zahačknauti, přihačknauti.
Zuhäckeln, *v. a.* zaháknauti.
Zuhalt-en, *v. a.* zawříti, zawírati; 2.) zadržeti, držeti: 3) *v. n.* dodržowati; —ung, *f.* záworka, y, *f.*
Zuhängen, *v. a.* zawěsiti, zastříti.
Zuhauen, *v. n.* sekati; 2.) *v. a.* osekáwati, otesáwati.
Zuheften, *v. a.* zastehnauti, zapnauti, zapínati.
Zuheilen, *v. n.* zhojiti se, zahojiti se; 2) *v a.* zahojiti.
Zuheiraten, *v.* přiženiti se.
Zuhorchen, *v. n.* poslauchati, uši nastawiti.
Zuhören, *v. a.* poslauchati.
Zuhörer, *m.* posluchač, e, *m.*
Zujagen, *v. n* hnáti se.
Zujauchzen, *v. a.* u. *n.* prowýskowati.
Zukehren, *v. a.* obrátiti; 2.) wyhraditi.
Zukeilen, *v. a* zaklinowati.
Zuketteln, *v. a.* na petlici dáti.
Zuklammern, *v. a.* kramlí přitužiti.
Zuklatſchen, *v. a.* někomu pleskati.
Zukleben, *v. a.* zalepiti.
Zukleiſtern, *v. a.* zaklížiti.
Zuklinken, *v. a.* na kliku dáti.
Zuknöpfen, *v. a.* zapíti, zapnauti, zapínati.
Zuknüpfen, *v. a.* zawázati; feſt —, zadrhnauti.

Zukommen, *v. n* přijíti; 2.) dopřáti, přepustiti; 3.) přislušeti, náležeti, slušeti; 4.) pojímati

Zukönnen, *v.* k něčemu moci.

Zukunft, *f.* příští, *n* příchod, u, *m.*; 2.) budaucnost, i. *f.*

Zukünftig, *adj.* příští, budaucí.

Zulächeln, *v. n.* smáti se, usmívati se na někoho.

Zulage, *f.* raubeni, *n.*; 2.) přídawek, wku, *m.*; 3.) přiwažek, žku, *m.*

Zulangen, *v. n.* sahati, sáhnauti; 2.) stačiti, dostati se; 3.) *v. a.* podati, podáwati.

Zulänglich, *adj.* dostatečný; —keit, *f.* dostatečnost, *f.*

Zulaß, *m* přípust, u, *m.*

Zulaff-en, *v. a.* zawřené nechati; 2.) pustiti; 3.) připustiti; 4.) dopustiti; —ung, *f.* dopuštění, *n*

Zuläffig, *adj.* dowolený, dopustitelný; —keit, *f.* dopustitelnost, *f.*

Zulauf, *m.* sběh, u, *m.*; —en, *v. n.* běžeti; 2.) uháněti, ubihati; 3.) přiběhnauti.

Zulegen, *v. a.* přiložiti, přikládati; 2.) založiti, složiti, skládati; 3.) přidati; 4.) přičítati.

Zuleimen, *v. a.* zalepiti.

Zuletzt, *adv.* k posledku, na posledy, posléz.

Zulöthen, *v. a.* zaletowati, přiletowati.

Zulv. *m* cumel, *m.*; —en, *v. n.* cumlati.

Zulügen, *v.* přilhati.

Zumachen, *v. n.* zadělati, zahraditi, zawříti, zapnauti, zapíti, zamhauřiti, přiklopiti.

Zumal, *conj.* zwlášť.

Zumauern, *v. a.* zazditi.

Zumeffen, *v. a.* odměřiti, přiměřiti, přiwlastniti.

Zumpfen, *v. n.* krotiti.

Zumuth-en, *v. a.* domniwati se, smýšleti, tušiti; —ung, *f.* domnění, domýšlení, *n.*

Zum wenigften, nejméně, na nejmýň.

Zunächft, *adv.* nejblížeji.

Zunageln, *v. a.* hřebem zatlauci.

Zunähen, *v. a.* zašiti, zašiwati.

Zunahme, *f.* přibywání, rozmáhání, *n.*

Zunähter, *m.* kožešnický hudlař.

Zuname, *m.* přijmí, přijmení, *n.*

Zünd-, zapalowací, zápalný, *adj.*

Zündbar, *adj.* zapalitelný.

Zünden, *v. a.* chytiti, chytati.

Zunder, *m.* traud, u, *m.* ?

Zünder, *m.* zapalowač, e, *m.*

Zunder-büchfe, *f.* traudnik, u, *m.*; —ſchwamm, *m* hubka, y, *f.*

Zünd-holz, *n.* připal, u, *m.*: —loch, *n.* wypalowací dirka; —maſchine, *f.* rozswěcowadlo, rozžehadlo, a, *n.* —pfanne, *f.* pánwička, y. *f.*; —ruber, *n.* ručničný prach; —röhre, *f.* zapalowací trubka; —ruthe, —ſtange *f.* zapalowací hůl.

Zunehmen, *v. a.* přibyti, přibýwati; 2.) rozmáhati se; 3.) prospiwati.

Zuneig-en, *v. a.* nachyliti, nakloniti; —ung, *f.* náchylnost, náklonnost, i, *f.*

Zunefteln, *v. a.* zastehnauti.

Zunft, *f.* třída, y, *f.*; 2.) pořádek, dku, cech, u, *m.*; Zunft-, pořádkowý, pořádecní, cechowý, cechowní, *adj.*

Zunft-genoß, *m.* cechownik, a, *m*; —herr, *m.* cechowní dohližitel.

Zünftig, *adj.* cechowní, pořádecný; —keit, *ff.* cechownost, *f.*

Zunftgemäß, *adv.* cechowně.

Zunft-meiſter, *m.* cechmistr, a, *m*: —recht, *n.* právo pořádků; —verwandte, *m.* stejného pořádku; —weiſe, *adv.* po pořádku, po pořádecích.

Zunge, *f.* jazyk, a, *m.*

Züngeln, *v. n.* brebencowati jazýchowati.

Zungen-, jazykowý, jazyčni, *adj*

Zungen-band, *n.* uzdička pod jazykem; —buchſtab, *m.* čtena jazyčná; —dreſcher, *m.* štěkawec, wce, darmotlach, a, *m.*; —förmig, *adj.* jazýčkowatý; —ſchlag, *m.* klokt, pysk, u, *m.*

Züngkein, *n.* jazýček, čku, *m.*

Zunichte machen, *v. a.* zničiti, w nic učiniti, na zmar obrátiti.

Zunicken, *v. a. u. n.* pokynauti; 2) *v. a.* kynutím pochwáliti.

thig-en, *v.* wtirati se k někomu: ng, *f.* wtiráni, *n.* nen, *v. a.* přizřiditi. itſchen, *v. n.* práskati. ſchiren, *v.* zapeſcetiti. eifen, *v. n.* hwizdati, přihwizdoti. en, *v. a.* šklubati, šklubnauti; 2.) piti. laſtern *v. a.* zadlažiti. löcken, *v. a.* zakoliti. lügen, *v. a* zaworati. ropfen, *v. a.* zašpuntowati. ſeibe, *f.* třepaně hedbáwí. chen, *v. a.* zasmoliti. laßen, *v. n.* do něčeho plesknauti. lcſchen, *v. a.* přitřepati. lumpen *v. n.* hňápnauti do něho. athen, *v. a.* k něčemu raditi. auſchen, *v. n.* hrčeti, přihrčeti; echn-en, *v. a.* přičísti, připsati, 2.) ičitati; —ung, *f.* přičtení, připsání, přičitání, *n.*; —ungsfähig, *adj.* ičitatelný. echt-bringen, *v. a.* přiwesti na prau cestu, naprawiti; —kommen, *v.* řijiti whod; —machen, *v. a.* zpraiti, naprawiti; —weiſen, zprawiti, kázati. rede, *f.* domluwa, y, *f.*; —n, *v. n.* omlauwati. reichen *v. a.* podati, podáwati; *v.* . stačiti, postačowati, dostačiti. reiten. *v. n.* jeti na koni; 2.) *v. a* ein Pferd —, projížděti koně. rennen, *v. n.* hnáti (se) uprkem. richt-en. *v. a.* připrawiti, přistrojiti, přihotowiti; *fig.* ſich —en, zdělati se, zprawiti se; —ung, *f.* příprawa, y, *f.* riegeln, *v. a.* záworau zastrčiti, na záworu dáti. irnen, *v. n.* hněwati se, zlobiti se. rollen, *v. n.* kutiti se, kotáleti se; *v. a.* přikuliti se. roſten, *v. a.* zazrzawěti.

zurück, *adv.* zpátkem, zpátky, nazpátek, zpět; —behalten, *v. a.* zadržeti; —bleiben, *v. n.* pozadu zůstati; — fahren, *v. n.* zpět jeti, wézti se; vor Schreck — fahren, trhnauti sebau; mit d. Hand —fahren, od rhnauti ruku.

Zurück-fallen, *v. n.* zpátkem padnauti; —führen, *v. a.* zpět wésti, wézti; — geben, *v. a.* nazpátek dáti, nawrátiti; —gehen, *v. n.* nazpátek jíti, zpět choditi.

Zurück-halten, *v. a.* zdrżeti, zadrżeti; —kehren, *v. n.* wrátiti se, wraceti se; —kommen, *v. n.* zpět nawrátiti se.

Zurück-kunft, *f.* nawráceni, *n.* náwrat, u, *m.*; —laſſen, *v. a.* pozůstawiti, zanechati; —legen, *v. a.* odložiti, odkládati; překročiti z. B. das ſiebente Jahr, sedmý rok překročiti; — prallen, *v. n* odraziti se, odskočiti; —ſchieben, den Eid. wrátiti přísahu; —ſchicken, *v. a.* odeslati, zpátkem poslati.

Zurück-ſchlagen, *v. a* zahnati; —ſchreiben, *v. a.* odepsati; —ſchreiten, *v.* nazpět staupati; —ſehen, *v. n* ohlédnauti se, obledati se; —ſetzen, *v. a.* odložiti.

Zurück-ſinken, *v. n.* zwrátiti se; —ſitzen, *v. n.* po zpátku seděti; —ſollen, *v.* miti se wrátiti; —ſtellen, *v.* wrátiti, nawrátiti; —treten, *v. n.* ustaupiti, odstaupiti; —weiſen, *v. a.* zpět odeslati; —ziehen, *v. a.* někoho z něčeho sraziti; ſich, cauwati ◆

Zuruf, *m.* wolání, pokřikowání, *n.*; — en, *v. n.* prowoláwati, pokřikowati.

Zurunden, *v. a.* zakulatiti, zkusatiti.

Zurüſten, *v.* chystati, strojiti, připrawowati.

Zuſage, *f.* přiřčeni, *n.* přípowěd, i, *f.*; —n, *v. a.* přiříci, připowěditi.

Zuſammen, *adv.* spolu, dohromady, pospolu, s; dohromady, na; —arbeiten, *v. n.* ein Pferd, ztýrati, zchwátiti koně; —beißen, *v. a.* zuby zatřiti; —bringen, *v. a* sehnati, sebrati, snésti; —fahren, *v. n.* swézti, swážeti,

Zuſammen-fallen, *v. a.* nahromad: spadnauti; —falten, *v. a.* zwraštiti, skrčiti; —faſſen, *v. a.* obsáhnauti; —fließen, *v. n.* stéci se, stýkati se, sbrnauti se, sliti se: —fluß, *m.* stok, sběh, u. *m*; —fuchteln, *v. a.* sešawlowati.

Zuſammen-fügen, *v. a.* spojiti, slaučiti; —führen, *v. a.* swážeti; —geben, *v. a.* oddati, oddáwati; —gehören, *v. a.* k sobě náležeti; —halten, *v. a.* dohromady držeti; —hang, *m.* spojení, *n.*: sauwislost, i, *f.*

Zuſammen-hängen, *v. a.* srownáwati se, sauwiseti; —häufen, *v.* shromážditi; —heften, *v.* sepnauti, sepínati; —heiraten, *v. a.* wziti se; —hetzen, *v.* sešťwati; —kaufen, *v.* skupowati; —kitten, *v.* sklejiti, sklejowati; —kommen, *v. n.* sjiti se, sbledati se; 2.) setkati se.

Zuſammen-kunft, *f.* schůzka, y, *f.* sejití, *n*; —lauf, *m.* sběh, u, *m.* sběhnutí, *n*; —laufen, *v. n.* sběhnauti se, sbihati se: —leiten, *v. a.* swésti. swoditi; —leſen, *v. a* sezbirati; —packen, *v. a.* dohromady swázati.

Zuſammen-preſſen, *v.* stlačiti; —reimen, *v.* rymowati se dohromady; —raffen *v. a.* sbrnauti; ſich —raffen, zotáwiti se, sebrati se.

Zuſammen-rechnen, *v. a.* spočisti, spočítati; —richten, *v. a.* zprawiti, spořádati; —rottung, *f.* spiknutí, *n.*; —rücken, *v. n.* shluknauti se, dohromady se sráželi; —rühren, *v. a.* zamichati.

Zuſammen-ſchicken, *v n.* ſich, k sobě se hoditi; —ſchießen, *v. n.* Geblüt, sbrnauti se; v Gelb. složiti, skládati; Feſtungswerke, sestříleti.

Zuſammen-ſchlagen, *v. a.* roztlauci, ztlauci, roztřískati; d. Hände, rukama tleskati, rukama lomiti; —ſchneiden, *v.* sřezati; —ſchnüren, *v.* stáhnauti; —ſchreiben, *v.* sepsati; —ſetzdo hromady dáti, složiti; —*f.* složeni, *n.*; —ſpinnen, *v.* ; —ſpünden, *v. a.* sešpuntowati; —ſtimmen, *v. n.* srownáwati se; *v. a.* sešťemowati.

Zuſammen-ſtimmung, *f.* spoluzwučnost, *f.* sešťemowáni, *n.*; —ſtorpeln, *v. a.* zbauchati, splácati; —ſtoß, *m.* sběh, u, *m.* sběhnutí, *n.*; —ſtoßen, *v a.* dohromady srazíti; —ſtrömen, *v. n.* stéci se, stýkati se, sbrnauti se; —ſtreichen, *v. a* sbrnauti.

Zuſammen-ſtürzen, *v. n.* zbořiti se. sesauti se; —ſuchen, *v. a.* sbledati: —treten, *v. a.* sešlapati; — ſich verſtehen, *v.* s rozuměti sobě; — ſich verſchwören, *v.* spřisáhnauti se; —wachſen, *v. n.* srůsti; —werfen, *v. a.* shážeti; zbořiti; —ziehen, *v. a.* dohromady stáhnauti; —ziehung, *f.* stažení, *n.*

Zuſatz, *m.* přidawek, wku, *m.*; Zuſatz-, *m.* přidawkowý, *adj.*

Zuſchanzen, *v. a.* dohoditi, dohazowati.

Zuſchärfen, *v. a.* přiostřiti, zostřiti.

Zuſcharren, *v. a.* zahrabati.

Zuſchauen, *v. n* diwati se, kaukati.

Zuſchauer, *m.* diwák, a, *m.*

Zuſchicken, *v. a.* posilati, dosilati.

Zuſchieben, *v. n.* strkati; 2.) *v. a.* přistrčiti, přistrkowati.

Zuſchießen, *v. a.* přidati, přidáwati.

Zuſchlag, *m.* přirážek, žku, *m.* přirážeti, *n.*; —en, *v. n.* tlauci, bauchnauti.

Zuſchleppen, *v. a.* přiwléci, přiwláčeti, přiwlikati.

Zuſchließen, *v. a.* zamknauti, zamykati.

Zuſchmeißen, *v. n.* přihoditi; *v. a.* prásiti.

Zuſchmiegen, *v.* se přilahoditi.

Zuſchnallen, *v. a.* na přezku zapíti, zapnauti.

Zuſchnappen, *v. n.* klapnauti; *v. a.* zaklapnauti.

Zuſchneiden, *v. n.* stříbati, řezati. krájeti; *v. a.* přistříhowati, přiřezáwati, přikrajowati.

Zuſchneider, *m.* krajec, e, *m.*

Zuſchnitt, *m.* stříh, u, *m.*

Zuſchnüren, *v. a.* zašněrowati.

Zuſchrauben, *v. a.* zašroubowati.

hreiben, *v. a* dopsati, dopisowati, ipsati.
hreien, *v. n.* křičeti na někoho.
hreiten, *v. n.* wykračowati, dokrawati.
hrift, *f.* přípis, u, *m.* připsání, *n.*
hüren, *v. a.* přikutiti; *v. n.* přiwati.
huß, *m.* přídawek, wku, přídatek, u, *m.*
hütten, *v. n.* přisejpati; *v. a.* zapati, přilžwati.
hwören, *v. a.* zapřisáhnauti se.
:hen, *v. n.* hleděti, diwati se; —d, *adv.* očitě, zřejmě, patrně.
ehr, *adv.* příliš, tuze.
:in, *v.* zawřeno býti.
:nden, *v. a.* poslati, odeslati.
:ten, *v. a.* přistawiti, přisaditi; *n.* Jemanden —, dotírati na někoho.
icher-n, *v. a.* pojistiti; —ung, *f.* pojištění, *n.*
iegeln, *v. a.* zapečetiti.
peiſe, *f.* wařiwo, a, *n.*
perren, *v. a.* zawříti.
piz-en, *v. a.* zašpičatiti; —er, *m.* tříč, e, *m.*
prache, *f.* připowěd, i, přímluwa, *f.*
prechen, *v.* dodati, dodáwati, 2.) říkati, promluwiti.
pringen, *v. n.* přiskočiti, přiskákati.
pruch, *m.* požádání, přímluwení, *n.*
prung, *m.* doskok, u, *m.*
pünden, *v. a.* zašpuntowati, zatnauti.
tand, *m.* staw, u, *m.*
tändig, *adj.* přistojný, přisluný, přináležící; —keit, *f.* přísluost, *f.*
Statten kommen, *v. n.* whod býti, oditi se, prospěti.
tecken, *v. n.* pichnauti, píchati.
tecken, *v. a.* zastehnauti, podstrčiti, oskytnauti.
Zuſtehen, *v. a.* připustiti; *v. n.* slušeti příslušeti.
Zuſtell-en, *v. a.* zastawiti: 2.) dodati; —ung, *f.* dodání, *n.*; dodáwka, y, *f.*; —ungsſchein, *m.* dodací list.
Zuſtimm-en, *v. n* přiwoliti, přistaupiti; —ung, *f.* přiwolení, *n.*
Zuſtopfen, *v. a.* zacpati, ucpati.
Zuſtoſſen, *v. n.* bodnauti; 2.) přihoditi se; *v. a.* zastrkati.
Zuſtreichen, *v. n.* třiti, mazati; 2.) *v. a* zatříti, zamazati
Zuſtrömen, *v. n.* přihrnauti se, přiwaliti se.
Zuſtürmen, *v. n.* dorážeti, baučiti.
Zuſtürzen, *v. a.* poklopiti; 2.) *v. n.* přiwaliti se, přihrnauti se.
Zuſtutzen, *v. a.* přistřihnauti.
Zutappen, *v. n.* přichwátnauti.
Zuthat, *f.* přídawek, wku, *m.*
Zuthätig, *adj* přípochlebný.
Zutheilen, *v. a.* uděliti, přídati.
Zuthun, *v. a.* zawříti, lichotiti se; die Augen —, zamhauřiti; *v. n.* přičiniti.
Zutragen, *v a.* donášeti, přinášeti, přihoditi se, 2.) státi se.
Zuträglich, *adj.* prospěšný, platný; —keit, *f.* prospěšnost, *f.*
Zutrauen, *v. a.* naditi se, nadáti se něčeho; —, *n.* důwěrnost, i, dowěra, y, *f.*
Zutraulich, *adj.* důwěrečný, doufatiwý; —keit, *f.* důwěrečnost, důwěrnost, i, *f.*
Zutreffen, *v. n.* shodnauti se, srownáwati se.
Zutreiben, *v. n.* hnáti, pohnati; 2.) *v. a.* přitlauci.
Zutreten, *v. n.* kráčeti; 2.) *v. a.* zašlapati.
Zutrinken, *v. n.* připiti, připijeti, zawdati.
Zutritt, *m.* přístup, u, *m.*
Zutrunk, *m.* připití, zawdání, *n.*
Zuverläßig, *adj.* jistotný, důkladný; —keit, *f* důkladnost, *f.*

Zuversicht, *f.* ubezpečilost, bezpečnost, *f.*; —lich, *adj.* ubezpečilý, jistotný.
Zuviel, *adv.* příliš mnoho, tuze mnoho.
Zuvor, *adv.* před tím.
Zuvörderst, *adv.* předewším.
Zuvor-kommen, *v. a.* nadejíti, předejíti, předcházeti; —thun, *v. a.* předsáhati, přewyšowati.
Zuwachs, *m.* přírostek, přírůstek, tku, *m.*; —en, *v. n.* přírůsti, přírůstati, přibyti.
Zuwage, *f.* přiwažek, žku, *m.*
Zuwägen, *v. a.* přiwážiti.
Zuwarten, *v.* počkati.
Zuwege, *adv.* bringen, způsobiti, dowesti
Zuwehen, *v. a.* přiwanauti, zawáti.
Zuweilen, *adv.* někdy, časem, druhdy.
Zuweisen, *v. a.* přiukázati, poukázati.
Zuwenden, *v. a.* obrátiti; 2.) prokázati, propůjčiti; 2.) dohoditi.
Zuwerfen, *v. n.* házeti, hoditi; 2.) *v. a.* zabuchnauti.
Zu Werke gehen, mit etwas, pokračowati, nakládati s něčím.
Zuwider, *prp.* proti; 2.) protiwný; —werden, zprotiwiti se, zprotiwowati se.
Zuwickeln, *v. a.* zawinauti.
Zuwinken, *v. n.* kynauti, pokynauti.
Zuwintern, *v. a.* zamrznauti.
Zu wissen thun, *v. n.* dáti wěděti, dáti wědomost.
Zuzahlen, *v. a.* doplatiti, dopláceti.
Zuzählen, *v. a.* připočísti, wytáhnauti.
Zuzäunen, *v. a.* zahraditi, plotem obehnati.
Zu Zeiten, *adv.* někdy, časem, druhdy.
Zuziehen, *v. n.* zatáhnauti, přitáhnauti; einen Schaden —, škodu působiti.
Zwacken, *v. a.* šklubati, natahowati.
Zwagen, *v. a.* drhnauti.
Zwang, *m.* nucení, násilí, *n.*; —sanleihe, ...ná půjčka; —brief, *m.* list do... —dienst, *m.* bezděčné dílo. *a.* nutiti, nutkati.

Zwang-mühle, *f.* panský mlýn pro poddané.
Zwangs-arbeit, *f.* práce z přinucení; —arbeitshaus, *n.* nowolná pracowna; —smittel, *n.* násilí, donucení, *n.*
Zwanzig, *num.* dwadcet; —er, *m.* dwadcetník, u, *m.*; 2.) (Zahl), dwadcítka, y, *f.*; —fach, *adj.* dwadcaterý; —mal, *adv.* dwadcetkrát; —ste, *adj.* dwadcátý; —stel, *n.* dwadcetina, y, *f.*
Zwar, *conj.* sic, sice.
Zweck, *m.* cwok u, *m.*; 2.) cíl, konec, nce, úmysl, u, zřetel, e, *m.*; —en, *v.* nacwokowati; 2.) směřowati, cíliti; —enholz, *n.* brslen, u, *m.*; —hammer, *m.* wybíjecí kladiwo.
Zweck-mäßig, *adj.* k cíli příslušný, přiměřený; whodný; —keit, *f.* přiměřenost, *f.*
Zwei, *num.* dwa, dwě; alle zwei, obadwa; —blätterig, *adj.* dwojlistý; —deutig, *adj.* dwojsmyslný, obostranný; —deutigkeit, *f.* dwojsmyslnost, *f.*; —dräthig, *adj.* dwaupramenný; —drittel, dwě třetiny.
Zwei-eckig, *adj.* dwaurohý; —er, *m.* troník, u, *m.*; (d. Zahl), dwojka, y, *f.*; —erlei, *adj.* dwojí; —fach, —fältig, *adj.* dwojnásobný, dwojitý; —falter, *m.* motýl, a, *m.*; —gröschelstück, *n.* půlwtorák, u, *m.*
Zweifel, *m.* pochybnost; etwas in —ziehen, pochybowati o něčem; in —setzen, w pochybnost uwésti.
Zweifel-haft, *adj.* rozpačný, 2.) pochybný; —haftigkeit, *f.* pochybnost, —n, *v. n.* pochybowati; —knoten, *m.* klička, y, *f.*; —sucht, *f.* pochybowačnost, *f.*; —süchtig, *adj.* pochybowačný.
Zweifler, *m.* pochybowatel, e, *m.*
Zweig, *m.* ratolest, i, wětew, twe, *f.* odwětwí, *n.*; —en, *v. a* štípiti, wrubowati.
Zweigig, *adj.* ratolestný.
Zwei-händig, *adj.* dwauruký; —hängig, *adj.* dwaustranný, obostranný.

—hauig, *adj.* dwojsečný; —hörnig, *adj.* dwaurohý; —hundertste, *m.* dwautý; —kampf, *m.* sauboj, dwauboj, e, *m.*

wei-köpfig, *adj.* dwauhlawý; —kränzler, *m.* dwaukružník, a, *m.*; —mähdig, *adj.* dwojsečný; —mal, *adv.* dwakrát; —malig, *adj.* dwakrátý; —monatlich, *adj.* dwauměsičný; —öhrig, *adj.* dwauušní.

wei-reihig, *adj.* dwauřadný; —schattig, *adj.* dwaustinný; —schaufler, *m.* zubák, a, *m.* zubkyně, ě, *f.*; —schneider, *m.* špulíř, e, *m.*; —schneidig, *adj.* na obě strany ostrý; —schürig, *adj.* dwojstřižný; —seitig, *adj.* dwojstranný, obostranný.

wei-sitzig, *adj.* dwojsedný; —spännig, *adj.* dwojspřežný; 2.) pro dwě osoby; —spitze, *f.* nosák, u, *m.*; —stämmig, *adj.* dwojkmenný; —stimmig, *adj.* dwojhlasný; —sylbig, *adj.* dwojslabyčný, dwojsylabní; —tägig, *adj.* dwaudenní; —tausendste, *adj.* dwautisící.

wei-te, *adj.* druhý; —tel, *n.* polowička, y, *f.*; —tens, *adv.* za druhé, po druhé; —theilig, *adj.* dwojdílný; —zackig, *adj.* dwaurohý, dwaušpičný; —zahn, *m* dwojzub, u, *m.*

werch, *adv.* na příč; —axt, *f.* kříž, e, *m.*; —balken, *m.* rošt, *m.*; —en, *v. n.* u. *a.* na příč hoblowati; —fell, *n.* opona, y, *f.*; —riedel, *m.* příčník, u, *m.*; —stange, *f.* příční bidlo; —stück, *n.* příční kus.

werg, *m.* trpaslík, a, skrček, čka, *m.*; Zwerg-, zakrnělý, trpasliční; —baum, *m.* zákrslík, u, *m.*; —erbse, *f.* nízký hrách.

Zwetschke, *f.* šwestka, y, *f.*; Zwetschken-, šwestkowý; —nbaum, *m.* šwestkowý strom; —nmuß, *n.* powidla, *pl. n.*

Zwick, *m.* cwek, cwok, u, *m.*

Zwickel, *m.* hmoždinka; am Hemde podsádka, y, *f.*; —bart, *m.* mrně, walaus, *m.*

Zwicken, *v. a.* štipati.

Zwick-mühle, *f.* cwikmlýn, u, *m.*; —scheere, *f.* strhowačka, y, *f.*; —zange, *f.* štipací kleště.

Zwieback, *m.* suchar, cwíboch, u, *m.*

Zwiebel, *f.* cibule, e, *f.*; Zwiebel-, *adj.* cibulný, cibulowý, cibulkowatý, z cibule; —brühe, *f.* omáčka z cibule; —n, *v. a.* cibulowati; *fig.* řezati.

Zwiebrach-e, *f.* odůrka, pšírka, y, *f.*; —en, *v. a.* odůrowati, pšírowati.

Zwiefalter, *m.* motýl, a, *m.*

Zwieke, *f.* kapr, a, *m.*

Zwielisch, *adj* obalmý.

Zwiemännchen, *n.* dwauručník, a, *m.*

Zwiesel, *m.* razsocha, rozsocha, y, *f.*; —baum, *m.* dwoják, u, *m.*; —beere, *f.* kyselice, e, plana třešně, *f.*; —dorn, *m.* ostrolist, u, *m.*; —ig, *adj.* rozsochatý.

Zwiespalt, *m.* roztržka, y, *f.* rozdwolení, *n.*; —ig, *adj.* rozdwojený.

Zwie-tracht, *f.* různice, e, *f.* swár, u, *m.* hašteření, *n.* —trächtig, *adj.* hašteřiwý.

Zwiewuchs, *m.* pakostnice, e, *f.*

Zwiewüchsig, *adj.* pakostničný.

Zwillich, *m.* pytlowina, y, *f.*

Zwilling, *m.* dwojče, ete, *n.* blíženec, nce, *m.*; —s-, blížencowý, *adj.*

Zwingbar, *adj.* přinutitelný.

Zwinge, *f.* šraub, u, *m.*; 2.) kleště, *pl.*

Zwingelreif, *m.* hejtref, u, *m.*

Zwing-en, *v. a.* nutiti; —er, *m.* nutič, nutitel, e, *m.*

Zwirl, *m.* wřeteno, a, *n.*; —bohrer, *m.* špulíř, e, *m.*

Zwirn, *m. coll.* niti, *n.*; —en, *adj.* nitěný; —artig, *adj.* nitkowitý; —en, *v. a.* saukati; *fig.* přísti; —mühle, *f.* přádelní stroj; —rad, *n.* přeslice, e, *f.*

Zwischen, *prp.* mezi; —akt, *m.* meziděj-stwí, *n.*; —durch, weskrz; —fall, *m* případnost, *f.*; —händler, *m.* wyjednawatel, e, *m.*; —raum, *m.* mezera, pr[illegible] mezi něčím; —reich, *n.* mez[illegible] —spiel, *n.* mezihří; —wall,

wali, n; —wand, *f.* přepažení, n.; —wort, n. mezislowí, n.; —zeit, *f.* mezičasí, n.

Zwiſchgold, n. zlatostříbří, n.

Zwiſt, m. swár, u, m. rozepře, e, *f.*; —ig, *adj.* swárliwý; —igkeit, *f.* swárliwost, *f.* swár, u, n. a, m.

Zwitſchern, *v.* n. świřinkati.

Zwitter, m. obojáděc, dce, ewikýř, e, m.

Zwölf, num. dwanáct; —eck, n. dwanáctihranník, u, m.; —er, m. dwanáctník, u, m.; —erlei, *adj.* dwanácterý; —fach, *adj.* dwanácternásobný

Zwölf-jährig, *adj.* dwanáctiletý; —mal, *adv* dwanáctkrát; —tägig, *adj.* dwanáctidenní; —te, m. dwanáctý. —tel, n. dwanáctka, y, *f.*; —tens, *adv.* po dwanácté; —er, m. dwanáctek, tku, m.

Sammlung von Taufnamen.

Sbírka křticích jmén.

Abraham, Abraham.
Achaz, Achác.
Adalbert, Wojtěch.
Adam, Adam.
Adelgunde, Adelgunda.
Adolar, Adolár.
Adolph, Adolf.
Adolphine, Adolfina.
Agathe, Agatha, Háta, Blahotka.
Agneš, *f.* Anežka.
Albert, Wojtěch.
Albrecht, Albrecht.
Alexander, Alexandr.
Alois, Alois.
Amalia, Amalia, Militka.
Ambrosius, Ambrož.
Amos, Amos.
Aeneas, *m.* Enéáš.
Anna, Anna, Anička.
Andreas, Ondřej.
Angelika, Anjelika.
Antoni, Antonín, Tonik, Toníček, Tonda.
Apolonius, Apolinář.
Apolonia, Apolena, *f.*
August, Agustyn.
Auguste, *f.* Augusta.
Baptist, Baptista, *f.*
Barbara, Barbora.
Barnabas, Barnabáš.
Bartholomäus, Bartoloměj.
Basilius, Blažej.
Beatrix, *f.* Blažena, Blaženka.
Benedikt, *m.* Benedikt, a, Beneš, e, *m.*
Bernhard, Bernard.
Bonifacius, *m.* Dobroděj.
Brigitta, Brygyta.
Bruno, Bruno.
Cäcilie, Cecilia, Cecilie.
Carl, Karel.
Carolina, Karolina.
Caspar, Kašpar.
Catharina, Kateřina.
Chlotilde, Klotylda.
Christian, Kristian.
Christoph, Kryštof.
Clara, Klara.
Clemens, Kliment.
Conrad, Konrad.
Cyrill, Cyril.
Daniel, Daniel.
David, Dawid
Demeter, Demeter.
Dietrich, Dětřich.
Dionisius, Diwiš.
Dominik, Dominik.
Dorothea Dorota, Dorotka.
Eduard, Edward.
Egidius, Jiljí, Egid.
Elias, Eliáš.
Elisabeth, Elizběta, Alžběta, Eliška Lisinka.
Ernest, Arnešt.
Felix, Felix, e, Blahoslaw,
Ferdinand, Ferdynand.
Florian, Florián.

Franz, František, Franc.
Franziska, Františka.
Friedrich, Bedřich.
Friedrika, Bedřiška.
Gabriel, Gabriel.
Gallus, Hawel.
Gebhard, Gebhard.
Georg, Jiří, Jirka, Jiříček.
Gertrud, Gertruda.
Goliath, Goliáš, e, m.
Gottfried, Bohumír.
Gottgab, m. Bohdal, a, m.
Gottlieb, m. Bohumil, a, m.
Gregor, Řehoř.
Gustav, Gustaw.
Hedwig, Hedwik.
Hedwige, Hedwika.
Heinrich, Jindřich; Henriette, f. Jindřiška, y, f.
Helene, Helena.
Hubert, Hubert.
Hugo, Hugo.
Jakob, Jakub.
Jeremias, Jeremiáš.
Jesaias, Jezaiáš.
Ignaz, Ignác.
Innocenz, Inocenc.
Joachim, Jachim.
Johann, Jan.
Johanna, Johana.
Jonas, Jonáš, e, m.
Joseph, Josef.
Isabella, Isabela.
Judas, Jidáš, e, m.
Juliana, Juliana.
Judith, Jitka, Judyta.
Karl, Karel.
Karoline, Karolina, Karolinka.
Kasimir, Kasimir.
Kaspar, Kašpar.
Katharina, Kateřina, Kačena, Kačenka.
Kilian, Kilian.
Klara, Klara, Klárka.
Konrad, Kunrad, Konrad, Kuneš.
Kunigunde, Kunhuta.
[illegible]eš, Konrad.
[illegible]adislaw.
Leopold, Leopold, a, Polda, y, Poldik, a, m.
Lidwina, Lidwina.
Lorenz, Wawřinec, nce, Wawra, y, m.
Ludmilla, Lidmila, Ludmila, Lida, Liduška.
Ludwig, Ludwik.
Luise, Aloizia.
Lukas, Lukáš.
Magdalena, Majdalena.
Margaretha, Markéta.
Maria, Marie.
Markus, Marek.
Martha, Marta, y, f.
Martin, Martin, a, Martinek, nka, m.
Mathias, Matěj.
Mathäus, Matauš.
Maximilian, Maximilian, a, Max, y, m.
Methodius, Metud.
Michael, Mihal.
Moritz, Moric.
Moses, Mojžiš.
Nannette, f. Nanynka, y, f.
Nikolaus, Mikuláš, Mikoláš.
Norbert, Norbert.
Olga, Olga.
Othmar, Otomar.
Otto, Oto.
Paul, Pawel.
Pauline, Pawlina.
Peter, Petr.
Philipp, Filip.
Prokop, Prokop.
Quido, Kwido.
Radbod, Radbod.
Rosalia, Rozalie, e, Rozalka, y, f.
Rosina, Rozina.
Rudolph, Rudolf.
Sebastian, m. Šebestian, Šebastian, a, Šebesta, y, m.
Sefel, m. Pepík, a, Pepíček, čka, Jozífek, fka, m.
Seferus, m. Šebíř, e, m.
Siegbert, Witězoslaw.
Siegfried, m. Zibřid, a, m.
Sigmund, Zikmund.
Simon, Simon.

ɔphie, Žofije.
tanislaus, Stanislaw.
:ephan, Štěpán.
ıſana, Zuzana.
)ekla, Tekla.
)eobald, Teobald.
)eodor, Bohdan, Teodor.
)ereſia, Terezia.
)bias, Tobiáš.
)omas, Tomáš.
)ldrich, m. Oldřich, a, m.

Ulrich, Ulrich.
Urban, Urban.
Urſula, Voršila.
Valentin, Walentin, Walek.
Veit, Wit.
Viktor, Wiktor.
Vincenz, Wincenc.
Wenzel, Wáclaw.
Wilhelm, Wilem.
Wladimir, Wladimir.
Zacharias, Zachariáš.

Sammlung

von Land-, Fluß- und Städtenamen.

Sbírka jmen národů, měst a zemí, s německými se nezrownáwajících.

Aachen, Cách, u, *m.* Cáchy, *pl. f.*
Adamsſtadtel, Malé Hory, in Böhm.
Adrianopel, Adrinopol.
Adriatiſches Meer, Jaderské moře, Adriatské moře.
Aegypten, Egypcie, e, *f.*
Afrika, Afrika, y, *f.*
Afrikaner, *m.* Afer, fra, Afrikan, a, *m.*; —in, *f.* Afrikanka, Afričanka, y, *f.*
Agram, Záhřeb.
Albanien, Albania.
Alt-Bunzlau, Stará Boleslaw.
Altenburg, Starý Hrad.
Amerika, Amerika, y, *f.*
Amerikaner, Amerikán, a, *m.*; —in, *f* Amerikánka, y, *f.*
Amerikaniſch, *adj.* americký.
Antwerpen, Antorf, u, *m.*
Araber, *m.* Arabčan, Arab, a, *m.*
Arabien, *n.* Arabia, Arabie. *f.*
Arabiſcher Meerbuſen, Cerwené Moře.
Armenier, *m.* Ormín.
Arnau, Hostin, in Böhm.
Aſien, Asia, Asie, e, *f.*
Aſiate, *m.* Asian, a, *m.*
Athen, Atény, *pl. f.*
adj. Atlanský.
wenion, a, *m.*
swětim.
Auſpitz, Hustopeče.
Auſterlitz Slawkow.
Auſtral-ien, Australie, *f.*; —ier, *m.* Austral, a, *m.*; —iſch, *adj.* australský.
Baier, *m.* Bawor, Bawořan, a, *m.*; —in, *f.* Baworka, Bawořanka, y, *f.*. —iſch, *adj.* baworský.
Baiern, Bawory, *pl.*
Baireuth, Barut.
Banat, *n* Banát, u, *m.*
Bautzen, Budyšin.
Bechin, Bechyně, *f.*
Belgrad, Bělohrad, u, *m.*
Belt, *m.* Belt (Malý, Welký).
Beraun, Beraun.
Berezina, Fluß, Březina.
Bergreichenſtein, Kašperská hora.
Berlin, Berlin.
Bidſchow, Bydžow, a, *m.*
Biela, Fluß, Bílina, Běla.
Bilin, Bilin.
Bilitz, in Mähren, Bílsko.
Biſchofſteinitz, Horšův-Týn.
Biſenz, Bzenec, nce, *m.*
Bochnia, Bochnia.
Böhm-e, *m.* Čech, a, *m.*; —in, *f.* Češka, y, *f.*
Böhmen, Čechy.
Böhmerwald, *m.* Šumawa, y, *f.*

Böhmisch-Brod, Brod český.
Bologna, Boloňa.
Bosnien, Bosna, y, Bosnia, *f.*
Brandeis, Brandýs, a, *m.*
Brandenburg, Branibor.
Brasilien, Brasilie, e, *f.*
Braunschweig, Brunšwik, u, *m.*
Braunau, Brunow.
Bremen, Brem, a, *m.*
Breslau, Wratislaw.
Brisau, in Mähren, Březowa.
Brieg, Břeh, u, *m.*
Brünn, Brno, a, *n.*
Brüx, Mostow.
Budweis, Budějowice, *pl.*
Bukkari, Bukowar.
Bulgar, *m.* Bulhar; —isch, *adj.* bulharský.
Bulgarien, Bulhary, *pl. f.*
Bunzlau, Boleslaw, š, i, *f.* u. *m.*
Bystrau, Bystra, *f.*
Champagne, Šampaňsko.
Chemnitz, Kamenice.
Chin-a, Čina, y, *f.*; —ese, *m.* Čiňan; —esin, *f.* Ciňanka.
chinesisch, *adj.* činský.
Chlumetz, Chlumec, mce, *m.*
Chrudim, Chrudim, i. *f.*
Clausenburg, Kološ.
Konstantinopel, Carohrad, u, *m.*
Czaslau, Časlaw, š, i, *f.*
Cottbus, Kotwice.
Cypern, Inſel, Cyper, u, *m*
Dacien, Dacia, e, *f.*
Damaskus, Damašek, šku, *m.*
Dane, *m.* Dán, Danin, a, *m.*; —mark, Dánsko, a, *n.*; dánisch, *adj.* dánský.
Danzig, Gdánsko, a, *n.*
Dessau, Desawa.
Deutschbrod, Brod německý.
Deutschland, Nemecko, *pl.*
Deutsche, *f.* Němkyně, ě, *f.*
Deutscher, *m.* Němec, mce, *m.*
Donau, Dunaj, e, *f.*
Drau, *f.* Drawa.
Dresden, Drážďany.
Düna, Dwina, y, *f.*
Durazzo, Drač.
Dürnkrut, Suchá Kruta.
Dux, Duchcow, a, *m.*
Eger, Cheb, u, *m.*
Eisenach, Jzenak.
Eisgrub, Lednice, *f.*
Elbe, Labe, e, *n.*
Elbogen, Loket, kte, *m.*
Elsaßer, *m.* Elsačan, a, *m.*
Emaus, Emauzy, *pl.*
England, Angličany, *pl.*
Engländer, *m.* Angličan, a, *m.*; —in, *f.* Angličanka, y, *f.*; englisch, *adj.* anglický.
Enns, Fluß, Enže, *f.*
Eperies, Prešow, a, *m.*
Erlau, Jager, gru, *m.*
Essek, Oseg.
Europa, Ewropa, y, *f.*
Europäer, *m.* Ewropčan, a, *m.*; —in, *f.* Ewropčanka, y, *f.*; europäisch, *adj.* ewropejský, ewropský.
Eylau, Ilawa.
Feuerland, Ohňow, a, *m.*
Feuerländer, *m.* Ohňowan, a, *m.*
Finne, *m.* Cudin, a, *m.*
Fiume, Réka, Reka.
Flandern, Flansko, Flandry.
Florenz, Florenc, Florencie.
Frankreich, Francauzy, *pl.* Francie, e, *f.*
Frankfurt, Frankobrod, u, *m.*
Franzose, *m.* Francauz, a, *m.*; —zösin, *f.* Francauzka, y, *f.*; —zösisch, *adj.* francauzský.
Freistadt, in Oesterr. Cáhlawa, y. *f.*
Freudenthal, Bruntál, u, *m.*
Freyburg, Přibor, a, *m.*
Friaul, Furlandsko.
Friedland, Přídolany, *pl.* Mirow, a, *m.*
Friese, *m.* Fryzan, a, *m.*
Fünfkirchen, in Ung. Pětkostelů.
Gabel, Jabloň.
Gablonz, Jablonec, nce, *m.*
Gaya, Kyjow, a, *m.*
Gallien, Galia, Galie, e, *f.*
Galizien, Halicie, e, Halič, e, *f*
Galizier, *m.* Haličan, a, *m.*
Geiersberg, Supí Hora.
Genf, Genewa.

Genua, Janow, a, m.; Genueser, m. Janowan, a, m.
Georgenberg Říp.
Germane, m. Němec, mce, m.
Gerwyn, Jiřík.
Glatz Kladsko, a.
Glogau, Hlohow, a, m.
Gneisen, Hnězdno, a, m.
Gothe, m. Got, a, m.
Göding, Hodonín, a, m.
Görlitz Hořenice, pl. f.
Görz, Gorice.
Gratz, Hradec, dce, m.
Grenadinen, Kiecko, a, n.
Grieche m. Řek, a, m.; —in, f. Řekyně, i, f.
Griechenland Řeky, pl. Řecko, a, n.
Grimma, Grome, f
Groß-Wardein, Velký Waradin.
Grund, Fryj, Hrun, u, m., die Grust, Ostrihom.
Grumbach, Kimočany, pl.
Gulk, Fryj. Krka.
Halle, Hala
Hamburg, Hamburk, u, m.
Hanseatische, Anseatická města.
Hermann, Ochranow, a, m.; —er, hradiš norawské.
Hermannstadt, Sibiň.
Hesse, m. Hes, a, m.; —n, n. Hesy, pl. m.
Hispanien Hyspanie, e, f.
Hodein, Hodegy, a, m.
Hohenbrück i. Pommern Wysoké.
Hohenelbe, m. Wrchlabí, u.
Hohenmauth, Wysoké-Mýto.
Hohenstadt, in Mähr. Zábřeh.
Hohenstein, in Mähr. Holesow, a, m.; in Böhm. Holesowice.
Holland, Holandsko, Holandie, e, f.
Holländer m. Holanďan, a, m.
Horn, Roh, u, m.
Hornberg, in Mähr., Osobluha.
Hradisch, n.
Hungarn, pl.
Hussow, a, m.
e, f.
y, f.
a, m.
Indien, India, Indie, e, f.; Ost—, východní India.
Indianer, m. Indián, a, m.; —in, f. Indianka, y, f.
Ingermannland n. Ižorsko, a, n.
Ingrowitz, in Mähr., Jimramow, a, m.
Innsbruck, Inomosti, n.
Invernhut, Josefow, a, m.
Irland, Irsko, a, n.
Irländer, m. Irčan, a, m.; —in, f. Irčanka, y, f.
Irländisch adj. irský.
Iser Fluß, Jizera, y, f.
Island, n. n. Island, u, m.
Italien, Wlachy, pl., —er, m. Wlach, a, m., —erin, f. Wlaška, y, f., —isch adj. wlašský.
Jamen, Jonsko, a, n.
Jülich Julich, u, m.
Kaden, Kadaň, f.
Kamenz, Kamenice, pl.
Karlowitz, Karlowice
Karlsbad Karlovy Wary.
Karlstadt in Kroatien, Karlowec
Karnthen, Korytany, pl.
Kaschau, Košice, pl.
Kaschmark in Ungarn Kešmarek.
Kaspisches Meer, Chwalinske moře.
Katzau, Kotor
Kategat, n, Kategat, u, m. Kaťegat, y, f.
Kaufbeuren, Kaufirmy, i, f.
Kaufmer, m. Kaufirman, a, m.
Kiew Kyjew, a, m.
Kladrau, Kladruby, pl. f.
Klattau, Klatowec, wce, m.
Klausen, Klausny, pl.
Klausenburg, Kluš.
Klausner, m. Kalugolan, a, m.
Kleinen, Kaholenec.
Kolin, in Böhmen Kjetin.
Köln, Kolin, a, m.; Kölnisch, adj. kolinský.
Kolin, Kolin, a, m.
Komorn, Komarno.
Konitz, Chmelnow, a, m.
Königshof, Králowé dwůr.
Königgrätz, Králowé Hradec.
Königsfeld, Hradislaw.

Königsberg in Preußen, Královec, wce, *m.*
Konſtanz, am Bodenſee, Kostnice, *f.*
Koſel, in Schleſien, Kostec, tce, *m.*
Krain, Karniola, y, *f.* Krajinsko, a, *n.*
Krainer, *m.* Karniolčan, a, Krajinec, nce, *m.*
Krakau, Krakow, a, *m*
Krakujewatz, Krakujewac.
Kremnitz, Kremnice.
Krems, in Oeſterreich, Kremže.
Kremſier, Kroměříž, e, *m.*
Kroate, *m.* Chorwát, a, *m.*; —iſch, *adj.* chorwátský.
Kroatien, Charwáty, *pl. f.*
Kronſtadt, Koruna, y, *f.*
Krumau, Krumlow, a, *m.*
Kulm, Chlum.
Kumrowitz, Komárow, a, *m.*
Kunitz, in Böhmen, Kunětice.
Küſtrin, Kostřin, a, *m.*
Kuttenberg, Hora Kutná.
Laa, in Oeſterreich, Hlawa; —, Fluß, Hloch.
Laatz, Ledec, dce, *m.*
Laibach, Lublaň.
Lainkowitz, in Mähren, Slawkowice.
Landsberg, in Schleſien, Gorzow, a, *m.*
Lappland, Laponia, e, *f.*
Lappländer, *m.* Lapon, Lap, a, Lapář, e, *m.*
Laun, St. Saaz, K. Launy, *pl.*
Lauſanne, Luzany, *pl.*
Lauſitz, Lužice, *f.*
Leiden, Lugdun, a, *m.*
Leipnik, Lipnik, a, *m.*
Leippa (Böhm.), Lípa česká.
Leipzig, Lipsko, a, *n.*; —er, *m.* Lipšťan, a, *m.*; —erin, Lipšťanka, y, *f.*
Leitmeritz, Litoměřice, *pl. f.*
Leitmeritziſch, *adj.* litoměřický.
Leutomiſchel, Litomyšl, a, *m.* Litomyšl, e, *f.*
Lemberg, Lwow, a, *m.*
Leoben, Lubno, a, *n.*
Leutſchau, Lewoče, e, *f.*
Levante, *f.* Levanta, y, *f.*
Liebenau, in Böhm., Hodkowice.
Liebeſchau, in Mähr., Lipčany, *pl*
Liegnitz, Lehnice, *f.*
Lignitz, Lehno, a, *n.*
Linz, Linec, nce, *m.*
Liptau, Liptow, a, *m.*
Lithauen, Litwa, y, *f.*
Lombardie, Lombardsko, a, *n.*
London, Londýn, a, *m.*
Lothringer, Lotrinsko, a, *n.* Lotaringky, *pl.*
Lübeck, Bukowec, wce; *m.*
Lundenburg, in Mähr., Břetislaw, i, *f.*
Lubitz, Žlutice.
Lüttich, Lutich.
Luxemburg, Lucemburg, u, *m.*
Magdeburg, Magdeburk, Děwín, a, *m.*
Magyar, *m.* Maďar, a, *m.*
Mähriſch-Neuſtadt, Uničow, a, *m.*
Mähren, Morawa, y, *f.*
Mährer, *m.* Morawan, a, *m.*
Mailand, Milán, Mediolan, a, *m.*
Mainz, in Deutſchl. Mohuč, e, *m.*
Mantua, Mantowa, y, *f.*
March, Fluß, Morawa, y, *f.*
Marienbad, Lázeň Marie.
Marienwerda, in Böhm., Kwidin, a, *m.*
Marmora-Meer, *n.* Bilé Moře.
Mauritanien, Mauřeninská země.
Meiſſen, Mišeň, šně, *f.*, Meißner, *m.* Mišňan, a, *m.*
Meklenburg, Welehradsko, a, *n.*
Melnik, Mělník, a, *m.*
Merſeburg, Mezibor.
Meſeritſch, (Groß-) Mezeříč.
Metau, Fluß, Metuje, e, *f.*
Mies, Stadt, Stříbro, a, *n*; 2) Fluß, Mže, *f.*
Miglitz, in Mähr., Mohelnice.
Mittelländiſches Meer, Středozemní Moře.
Modena, Mutina, y, *f.*
Mohatſch, in Ung. Muhač, e, *m.*
Moldau, Fluß, Wltawa, y, *f.*
Montenegro, Černá hora.
Montenegriner, *m.* Černohorec, rce, *m.*
Morbes, in Mähr., Morawany, *pl.*
Morein, in Mähr., Mauřinow, a, *m.*
Moskau, Moskwa, y, *f.*
Müglitz, Mohelnice, *f.*
Mühlhauſen, in Böhm., Nale

Muhr, Fluß, Můra, y, *f.*
München, Mnichow, a, *m.*
Münchengrätz, Hradistě.
Muskau, Mužakow, a, *m.*
Naſſau, *n.* Nasow, a, *m.*
Neapel, *n.* Neapole.
Neapolitaner, *m.* Neapolitán, a, *m.*; —in, *f.* Neapolitánka, y, *f.*
Neiße, Nysa, y, *f.*
Nepomuk, Nepomuk.
Neugebein, in Böhm., Gdyně.
Neuhaus, Jindřichův Hradec.
Neuſatz, Nowy Sad.
Neuſiedl, Nowé Sedlo; —er-See, *m.* Mutenské Jezero.
Neuſohl, Bystryca Baňská.
Neutitſchein, Jičín Nowý.
Neuſtadt, Nowé Město.
Neuſtift, Nemstech.
Neutra, Nitra, y, *f.*
Nickolsburg, Mikulow, a, *m.*
Niederlande, Nizozemsko, a, *n.*
Niklasberg, in Böhm., Mikulow, a, *m.*
Nil, *m.* Fluß, Nil.
Nordſee, *f.* Půlnoční moře.
Norwegen, Norwegy, *pl.*
Nürnberg, Norimberg, u, *m*,
Oberſachſen, Hořejší Sasy.
Obrowitz, in Mähr., Zabrdowice.
Oedenburg, Šopron.
Oder, Odera, Odra.
Oberberg, Bejumir, a, *m.*
Odeſſa, Mykulajiw.
Oeſterreich, Rakausy, *pl.*
Ofen, Budin, a, *m.*
Ollmütz, Holomauc, e, *f.*
Oppeln, Opoli.
Oppotſchno, Opočno.
Oranien, Arauzia, Arauzie, e, *f.*
Orſova, Oršowa.
Oſtindien, *n.* Východní Indie.
Padua, Padwa, y, *f.*
Pardubitz, Pardubice, *pl.*
[illegible] e, *m.*
a, *m.*
n, a, *m.*
, e, *f.*
ký.
a, *m.*

Peſth, Pešt, u, *m.* Pešt, i, *f.*
Petersburg, Petrohrad, u, *m.*
Pettau, Betow, a, *m.*
Piemont, Bemundsko, a, *n.*
Pilgram, in Böhm., Pelhřimow, a, *m.*
Pilſen, Plzeň, zně, *f.*
Phönicien, Fenicie, e, *f.*
Piſek, Pisek, sku, *m.*
Platten, in Böhm., Blatno, a, *n.*
Plattenſee, Blatno, a, *n.* Blateň, ě, *m.*
Pleß, Plžin, a, *m.*
Po, Fluß, Pádew, dwi, *f.* Pow, u, *m.*
Poderſam, in Böhm., Podhořany.
Podiebrad, Poděbrady, *pl.*
Podolien, Podolsko, a, *n.*
Pole, *m.* Polan, Polák, a, *m.*; —in, *f.* Polanka, Polačka, y, *f.*
Polen, Polsko, a, *n.*
Pommer, *m* Pomořan, a, *m.*
Pommern, Pomořany, *pl. f.*
Portug-al, *n.* Portugaly, *pl.*; —ieſe, *m.* Portugalec, lce, *m*,
Poſen, Poznan.
Pöſing, Pezinek, nku, *m.*
Poſtelberg, Postoloprty, *pl. f.*
Potsdam, Podstupin.
Prag, Praha, y, *f.*
Prager, *m.* Pražan, a, *m.*; —in, *f* Pražanka, y, *f.*
Prerau, Přerow, a, *m.*
Preßburg, Břetislaw, Prešpurek.
Preußen, Prusy, *pl.*; Prusko, a, *n*; der Preuße, Prus, a, *m.*
Proßnitz, Prostějow, a, *m.*
Provence, *f.* Provincie, e, *f.*
Przemyśl, Přemyšl, a, *m.*
Raab in Ung. Rab; 2.) Fluß, Raba, y, Rabice, e, *f.*
Raguſa, Dubrownik, a, *m.*
Raigern, in Mähr, Rejbrady.
Rakonitz, Rakownik, a, *m.*
Ratibor, Ratiboř.
Rauſnitz, Rausinow, a, *m.*
Regensburg, Řezno, a, *n.*
Reichenau, Rychnow, a, *m.*
Reichenberg, Liberek, a, *m.*
Reichenſtein, in Schleſ. Rychleby, *pl.*
Reichſtadt, in Böhm. Zákopy, *pl.*
Reichenburg, Radyně.

Riesengebirge. Krkonoše, *pl. m.*
Rhein, Rejn, Ryn, a, *m.*
Rokitzan, Rokycany, *pl.*
Rom, Řím a, *m.*
Romane, *m.* Roman, a, *m.*
Römer, *m.* Říman, a, *m.*
Römisch, *adj.* římský.
Rostok, Rostoky, *pl.*
Rumburg, Rumburk u, *m.*
Rügen, Rana, Ostrow.
Russe, *m.* Rus, a, *m.*
Russ-in, *f.* Ruska, y, *f.*; —isch, *adj.* ruský.
Rußland, Rusy, *pl.*
Saale, Fluß, Sála.
Saaz, Žatec, tce, *m.*
Sachse, *m.* Sas, a, *m.*
Sachsen, Sasy, *pl.*
Sachsin, *f.* Saska, y, *f.*
Sächsisch, *adj.* saský.
Salzburg, Salcburk.
Sardinien, Sardinsko, a, *n.* Sardinie, e, *f.*
Sarmat-e, *m.* Sarmat, a, *m.*: —isch. *adj* sarmatský.
Szatmar, in Ung. Satmar.
Sau, Fluß, Sáwa.
Savoyard, *m.* Sawojan, a, *m.*
Savoyen, *n.* Sawojsko, *n.*
Schemnitz, Štáwnice, Kamenice.
Schlaggenwald, in Böhm. Slawkow, a, *m.*
Schlackau, *m.* in Mähr. Slawkow, a, *m.*
Schlesien, Slezsko, a, *n.*
Schlesier, *m.* Slezák, Slezan, a, *m.*; — in, *f.* Slezačka, Slezanka, y, *f.*; — schlesisch, *adj.* slezký.
Schönfeld, in Böhm. Tuchomysl.
Schott-e, *m.* Skot, a, *m.*; —land, *n.* Skotsko, a, *n.*; —isch, *adj.* šotský, skotský.
Schüttenhofen, *pl. f.* Sušice.
Schwab-e, *m.* Šwáb, a, *m.*; —in, *f.* Šwábka, y, *f.*; —isch, *adj.* šwábský.
Schwamberg, *n.* in Böhm. Krasikow, a, *m.*
Schwarzwald, *m.* Černý Les.
Schwatz, in Böhm. Swatec.
Schwed-e, *m.* Švéd, a. *m.*; —in, *f.* Švédka Šwejdka, y, *f.*; —isch, *ad j* švédský.
Schweden, Švédsko, a, *n.*
Schweidnitz, *n.* Swidnice.
Schweiz, Šwejcary, *pl.*; —er, *m.* Šwejcar, a, *m.*; —in, *f.* Šwejcarka, y, *f.*; —isch, *adj.* švejcarský.
Sebrowitz, in Mähr. Zawřesk.
Szegedin, in Ung. Segedin.
Seibschitz, in Böhm. Zaječice.
Selau, in Böhm. Želiwo, a, *n.*
Semlin, *n.* Zemun, Zemlín.
Senftenberg, Žamberk.
Serb-e, *m.* Srb, a, *m.*; —ien, *n.* Srbsko, a, *n.*; —in, *f.* Srbka, *f.*
Siebenbürgen, Sedmihradsko, a, *n.*
Silein, in Ung. Žilina, y, *f.*
Sirmien, *n.* Srem.
Sizilien, *n.* Sicilie, e, *f.*
Skalitz, Skalice.
Slav-e, *m.* Slowan, a, *m.*; —in, *f.* Slowanka, y, *f.*; —isch, *adj.* slowanský.
Sibirien, Sibirie, e, *f.*
Slavonien, Slawonie, e, *f.* Slawonsko, a, *n.*
Slovak, *m.* Slowák, a, *m.*; —in, *f.* Slowačka, y, *f.*; —isch, *adj.* slowenský; —ei, *f.* Slowensko, a, *n.*
Sorau, Žarow.
Spalato, Split.
Spanier, Spaniely, *pl.*; —ier, *m.* Španiel, Španěl, a, *m.*; —ierin, *f.* Španielka, Španělka, y, *f.*; —isch, *adj.* španielský, španělský.
Spree, Fluß, Sprewa, y, *f.*
Stargard, Starohrad, u, *m.*
Steier-er, *m.* Stýřan, a, *m.*; —in, *f.* Stýřanka, y, *f.*; —isch, *adj.* štyrský.
Steiermark, Štyrsko, a, *n.*
Sternberg, Šternberk, u, *m.*
Stockerau, Stokrawa.
Strakonitz, Strakonice.
Straßburg, in Preußen, Brodnice.
Straßnitz, in Mähr. Stráž.
Stuhlweissenburg, Bělehrský, *m.*
Südamerika, Poledni /
Tabor, Tábor, a, *m.*

Tachau, in Böhm., Dřewňow, (gewöhnlich) Tachow, a, *m.*
Tarnow, Tarnow.
Tartarei, Tartary, *pl.*
Teltsch, Telč.
Temeswar, Temešwár.
Teplitz, Teplice.
Theresienstadt, n. Terezinow.
Teschen, Těšín.
Tetschen, Děčin, a, *m.*
Thaja, Fluß, Dyje.
Theiß, Fluß in Ungarn, Tisa, y, *f.*
Thüringen, *n.* Durinky, *pl.*
Tsbitschau, *n.* in Mähr., Towačow, a, *m.*
Torgau, in Deutschl. Turkow, a, *m.*
Toulouse, in Frankr. Dolny, *pl.*
Trautenau, Trutnow.
Trave, Fluß, Trawna, y, *f.*
Trebitsch, in Mähr., Třebič.
Tribau, Třebowá, é, *f.*
Trieft, Trst.
Troppau, Opawa, y, *f.*
Tschakathurn, Čakowec, wce.
Tübingen, *n.* in Würtenberg, Tubinky, *pl.*
Tyrnau, Trnawa, y, *f.*
Türke, *m.* Turek, rka, *m.*
Türkei, *f.* Turky, *pl.*
Türkisch, *adj.* Turecký.
Udine, in Ital., Widim.
Ukraine, *f.* Ukrajina, y, *f.*
Ungar, *m.* Uher, hra, *m.*; —isch, *adj.* uherský.
Ungarin, *f.* Uherka, y, *f.*
Ungarn, Uhry, *pl.*; Uhersko, a, *n.*
Ungrisch-Altenburg, Staré Hrady.
Venedig, Benátky, *pl.*
Venetianer, *m.* Benátčan, a, *m.*
Venetianerin, *f.* Benátčanka, y, *f.*
Venezianisch, *adj.* benátský.
Villach, Biljak.
Voralberg, in Tyrol, Předorelsko, a, *n.*
Wag, Fluß, Wáh
Weimar, Wojmir, a, *m.*
Waizen, Wacow, a, *m.*
Wallach, *m.* Walach, a, *m.*
Wallern, Wolary, *pl.*
Warasdin, Waráždin, a, *m.*
Warschau, Waršawa, y, *f.*
Wartemberg, Cicow, a, *m.*
Weichsel, Fl. Wisla, y, *f.*; —bewohner, *m.* Powislan, a, *m.*
Weißenburg, Bělohrad, u, *m.*
Weißkirch, Hranice.
Weißrußland, *n.* Bilá Rus.
Weißwasser, in Böhm., Běla, y, *f.*
Wende, Srb.
Westindien, Západni Indie.
Wien, Wideň, dně, *f.*
Wiener, *m.* Wideňan, a, *m.*; —in, *f.* Wideňanka, y, *f.*
Wieselburg, Mošon.
Wittingau, Třeboň.
Wodnian, St. Böhm. Wodňany.
Zara, Zadar.
Zell, (Maria), in Steierm. Cella, y, *f.*
Zerbst, Srbiště, *n.*
Zigeuner, *m.* Cikan, a, *m.*; —in, *f.* Cikanka, y, *f.*
Zips, Zipserland, in Ung., Spiš, Spišská země; Zipser, *m.* Spišan, a, *m.*
Zittau, Žitawa, y, *f.*
Znaim, Znojem, *m.* a, *m.* 2
Zürich, Turice.
Zweibrücken, Dwamosty.
Zwettl, Swětla, y, *f.*
Zwittau, in Mähr., Switawa, y, *f.*

Wien, gedruckt bei Ad. della Torre.
Stereotyp von Scheffler.